

GEMEENTE PLANTING CURSUS

VOOR DEGENE DIE EEN NIEUWE GEMEENTE
PLANTEN OF DAARBIJ HELPEN

Cursus Gemeentepanting
Voor gemeentepanters of hen die ze ondersteunen

Bijgedragen door
Andrew Selley, William Marais en Richard Gordon

Gepubliceerd: One16
Publishing Juli 2020,
Versie 1

Tenzij anders aangegeven, zijn alle citaten uit de Schrift ontleend aan De Heilige Bijbel, Engels Standard Version® (ESV®), copyright © 2001 by Crossway, een uitgeverij van Good News Uitgevers. Gebruikt met toestemming. Alle rechten voorbehouden.

Citaten uit de Schrift gemarkeerd met (NIV) zijn afkomstig uit de Heilige Bijbel, New International Version®, NIV®. Copyright © 1973, 1978, 1984, 2011 by Biblica, Inc.™ Gebruikt met toestemming van Zondervan. Alle rechten wereldwijd voorbehouden. www.zondervan.com De "NIV" en "New International Version" zijn handelsmerken geregistreerd in het United States Patent and Trademark Office door Biblica, Inc.™ Reproductie, afdrukken en distributie is beperkt en onderworpen aan na goedkeuring van de auteursrechthebbenden op one16publishing@gmail.com i

Vertaald naar Nederlands met het programma DeepL.com januari 2022

Inhoud

.....	Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.
0. Inleiding	4
1. Beeld dragers	5
2. Goed DNA.....	19
3. Gods beloften.....	30
4. Gemeente bouwen.....	47
5. Trouw	59
6. David en Saul.....	74
7. Wordt gezonden	84
8. Gericht op mensen.....	95
9. Geest geleid	104
10. Veeleisende gezondheid	118
11. Liefdevolle Bezoekers.....	128
12. Goddelijk Leiderschap.....	144
13. De Goede Herder	153
14. Gemeentelijke tucht.....	162
15. Samen groeien.....	180
16. Momentum	193
17. Visie en toewijding.....	208
18. Mensen van overtuiging	220
19. Standvastig	231
Het goede voorbeeld geven	247
Meer info	263

Inleiding

Mij, de allerminste van alle heiligen, is deze genade gegeven, om onder de heidenen door het Evangelie de onnaspeurlijke rijkdom van Christus te verkondigen,

⁹en allen te verlichten, opdat zij mogen begrijpen wat de gemeenschap aan het geheimenis inhoudt, dat door de eeuwen heen verborgen is geweest in God, Die alle dingen geschapen heeft door Jezus Christus,

¹⁰opdat nu door de gemeente aan de overheden en de machten in de hemelse gewesten de veelvuldige wijsheid van God bekendgemaakt zou worden,

Het was het plan van God vanaf het begin der tijden om Zijn veelvuldige wijsheid aan de wereld te openbaren door middel van de gemeente! Er is een grote behoefte over de hele wereld om gemeenten te planten en het Evangelie te verspreiden! Dit begrip, vergezeld van een visioen van God, is wat Andrew Selley, stichter en hoofdoudste van Joshua Generation Church, bewoog om te beginnen met het presenteren van een gemeenteplantingscursus. Deze handleiding is de geschreven transcriptie van deze cursus en heeft als doel deze geweldige bron aan te bieden aan gemeenten, leiders en heiligen in een low-data formaat.

Moge u bemoedigd en aangespoord worden tot grotere dingen in Jezus terwijl u deze handleiding doorneemt!

Om deze cursus te beluisteren of te bekijken in combinatie met deze transcriptie, kunt u onze Four12 Global webpagina, YouTube Channel of App bezoeken.

Website : <https://www.four12global.com/resources/series/church-planting/>

YouTube: <https://www.youtube.com/user/four12global> 1

SESSIE 1

Beelddragers

Let op: deze aantekeningen zijn rechtstreeks overgeschreven van onze Church Planters cursus, video-inhoud. Ze moeten daarom gebruikt worden naast deze inhoud, die gevonden kan worden op de Four12 Website, www.Four12global.com, of in onze App.

Dit gedeelte zal gaan over de theologie van waarom we gemeenten planten, waar het over gaat. Het is niet praktisch; het is meer theologisch omdat ik niet wil dat je met alle passie en ijver naar buiten gaat zonder te weten waarom we het doen zoals we het doen. Waarom zijn we hier? Waarom gebruikt God gemeentepanten en gemeentepanting om invloed te hebben op naties? Je moet dat in je hebben geworteld voordat je naar buiten gaat; zodat je klaar bent om in de storm te staan. Gemeentepantingen zijn een heel nieuw seizoen van stormen. Het is ook een geheel nieuw seizoen van kansen. We zullen van de theologie overgaan naar de praktijk, de gevaren, de moeilijkheden, en hopelijk zullen we in deze tijd een golf van mensen zien die klaargestoomd en in staat gesteld worden om ofwel een plant te leiden ofwel een plant te ondersteunen. Ik geloof dat zelfs als je in de gemeente blijft waar je nu bent, dat deze cursus je een beter begrip zal geven van wat er echt aan de hand is en hoe je een significant verschil kunt maken waar je ook bent, door het Koninkrijk van God te brengen in het gebied waar je je bevindt. Ik ben erg opgewonden; ik denk dat dit een spel-wisselaar voor ons zal zijn.

Wat ik vanavond wil doen is praten over het waarom. Waarom gaan we gemeenten planten? Er is een gedachte dat er methode in zit en dat het van God komt. Er is een methode in Gods waanzin, in termen van hoe Hij de planeet gaat veranderen. Gemeentepanting, geloof ik, is een van de belangrijkste instrumenten die Hij gaat gebruiken. Theologisch gaan we door het proces van verlossing, hoe God van plan is om de planeet te redden, en daaruit blijkt waar gemeentepanting een vitaal ingrediënt is of gemeenten een vitaal ingrediënt zijn in wat God gaat doen. Als je dat niet begrijpt, zul je niet weten waarom je daar bent, je zult niet begrijpen waarom je de prijs betaalt. Ik hoop dat we het kunnen zien vanuit het perspectief van God. Dus gaan we kijken naar hoe God redt; hoe Hij landen, naties, bevolkingsgroepen en continenten redt voor de glorie van Zijn naam.

Laten we beginnen te kijken naar Genesis 1:26

[26] En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over heel de aarde en over al de kruipende dieren die over de aarde kruipen! (HSV)

Ik wil bij het begin beginnen, omdat het planten van een gemeente de manier is waarop

God van plan is de planeet te verlossen en dus moeten we zien hoe de planeet ten onder is gegaan, om te zien waar God haar weer naar terug wil brengen. Toen God bezig was met het maken van de aarde, zagen we dat Hij de dieren schiep; Hij maakte alle schepselen, Hij maakte de vissen, enz. Hij maakte al deze verschillende dingen, en dan komt Hij tot het hoogtepunt van Zijn schepping. Op dat moment zegt Hij: "Laat ons de mens maken naar ons beeld..." laten we even op dat eerste deel ingaan. Ten eerste, God zegt, "Laat ons", ik denk dat iets om te beseffen is dat God drie personen in één is. God is gemeenschap in Zichzelf, Vader, Zoon, en Geest. Het hart van God was om anderen in dat gevoel van gemeenschap te brengen, in wie Hij is als God. Dus, Hij spreekt in zichzelf, en het is alsof God tot God spreekt. Soms zie je dat in de Bijbel, waar Jezus tot de Vader spreekt of de Vader tot Jezus. Nu spreken ze binnen de Drie-eenheid, en ze zeggen laten we iets doen, laten we mensen maken. Laten we de mensheid maken, en dat betekent jij en ik. Dus dit is het hoogtepunt van waarom je op deze planeet bent. Jullie zijn geschapen naar het beeld van God, naar Zijn gelijkenis, en om de heerschappij van God uit te breiden.

Laten we daar eens naar kijken, naar het beeld en de gelijkenis, want ik geloof dat dit een van de kernzaken is die wij hier als mensen te weerspiegelen en te doen hebben. Ben je op deze planeet om accountant te worden, te trouwen, kinderen te krijgen, oud te worden? Dat is niet waarom je hier bent! Je bent hier om een beelddrager voor God te zijn. Je bent hier om te weerspiegelen hoe Hij is en je zult dat doen in je huwelijk, en je zult dat doen in je baan als accountant, je zult dat doen in wat je ook doet. Maar je voornaamste doel, toen God je maakte, was vriendschap, intimiteit, en om een beelddrager te zijn.

Als ik zeg een beelddrager, dan bedoel ik dat je iets van Zijn beeld op aarde zou weerspiegelen. Dat je Hem zou weerspiegelen, en als ik beeld zeg, bedoel ik Zijn aard, Zijn karakter, uiteindelijk, hoe God is. Wij zijn gemaakt naar Zijn beeld; oorspronkelijk zijn wij gemaakt om als Hem te zijn. Als God liefde is, waren wij in eerste instantie liefde. Als God rechtvaardig is, waren wij dus ook rechtvaardig. Als God goedertieren en barmhartig is, waren wij dus ook goedertieren en barmhartig. Wij waren zoals Hij, en het was mooi. God zei dat het goed was, en Hij gaf ons heerschappij en gezag, en de heerschappij en gezag waren om Zijn heerschappij uit te breiden op de aarde. Denk eraan, God regeert en heerst, en wij zijn naar Zijn beeld gemaakt als Zijn zonen, dus, als wij Hem weerspiegelen, beginnen wij Zijn heerschappij op aarde uit te breiden.

Een van de dingen die ik wilde oppakken is dat we gemaakt zijn om zonen van God te zijn. In Lucas 3:38, vertelt Lucas ons over de genealogie van Jezus, en hij werkt terug van Jezus helemaal terug naar Adam. Hij zegt dat Kenan de zoon was van Enos, de zoon van Seth, de zoon van Adam, en Adam was de zoon van God. God maakte Adam, hij was de eerste mens die geschapen werd, en eigenlijk werd hij gemaakt als een zoon naar het beeld van God; om er uit te zien als God, om te zijn als God, en om het karakter van God te weerspiegelen.

Ik wil dat we iets oppikken over gemaakt zijn naar het beeld van, of als een zoon het beeld dragen van, een vader dat we vandaag de dag zelfs in onze kinderen zien. Als we naar onze kinderen kijken, kunnen we zien dat zij vaak een afspiegeling zijn van onze aard en karakter, soms zelfs ons goede of slechte uiterlijk. Zij weerspiegelen ons in vele opzichten; zij zijn naar ons beeld. Adam was het beeld van God en Spreuken 17:6 zegt,

[6] Kleinkinderen zijn de kroon van de ouder en het sieraad van kinderen zijn hun vaders.

Luister daarnaar! De glorie van een kind is hun vader! Ze worden het beeld en de gelijkenis van hun vader, een weerspiegeling van hem. Ieder van ons die kinderen heeft, zal onze waarden leren, ze zullen leren wie we zijn, ze zullen leren, en ze zullen iets overdragen naar de volgende generatie en de volgende generatie. Dus, als ouders, zijn wij de glorie van onze kinderen, en op dezelfde manier, weerspiegelen zij onze glorie. We kunnen zelfs kijken naar onze kinderen en hun weerspiegeling van ons in hoe wij de Heer weerspiegelen.

Toen God Adam als zoon maakte, moest Adam de glorie van zijn Vader weerspiegelen. Als je naar Adam keek, had je God moeten zien. Adam had moeten kunnen zeggen, zoals Jezus zei: "Als je Mij hebt gezien, heb je de Vader gezien" (Johannes 14:7). Adam was net als God, een beelddrager voor God, maar hij keerde zich af van God. Adam kwam in opstand, en uiteindelijk wilde hij zelf God zijn, en dus begon hij zich van God af te keren. Hij was niet langer het beeld van God. Nu werd Adam het beeld van satan. Hij was een gevallen mens in een gevallen wereld, en hij begon de weerspiegeling van God te verliezen. Mensen vragen zo vaak waarom de aarde zo vol is van lijden, haat, moord en dood, en dat komt omdat wij nu beelddragers van satan zijn; wij dragen niet langer het beeld van God. De heerschappij van God strekt zich niet langer uit over de aarde door mensen die niet gered zijn. Wij zijn kinderen van de duivel geworden, en zijn natuur is te haten, te vernietigen, te verdelen, te roddelen, te lasteren, te moorden, te verkrachten, te straffen, egoïstisch te zijn, en egocentrisch te zijn. Mensen zijn onder slavernij, en ze zijn nu zonen van de duivel. Als je geen wedergeboren Christen bent, zou Jezus zeggen dat je een kind van de duivel bent. Het is een vreemde uitspraak en gedachte, maar omdat we geboren zijn in Adams zonde, zijn we geboren als kinderen van de duivel. Wij deden de dingen die onze vader deed. Wij waren niet als God! Wij weerspiegelden meer het beeld van satan dan het beeld van God. Ook al was er nog iets van God in ons overgebleven, we hadden iets verloren van de heerlijkheid, het wonder, en het karakter van hoe Hij is. We waren allemaal egoïstisch; sommigen van ons zijn dat nog steeds omdat we jonge christenen zijn. Wij leefden een egocentrisch leven, leefden voor wat ons goed deed voelen, in plaats van wat uiteindelijk onze Vader in de hemel zou verheerlijken. De Bijbel zegt dat allen zich hebben afgekeerd; allen zijn gevallen; er is niemand rechtvaardig - nee, zelfs niet één (Rom 3:23).

God maakt de aarde mooi, zij is als Hem. Wanneer Gods heerschappij over de aarde

komt, is het vredig, het is harmonieus, er is geen dood, en het is letterlijk alsof de aarde een volmaakte plaats is. Er is geen bloedvergieten; het eerste bloedvergieten zou het lam zijn dat God zou doden om Adams naaktheid te bedekken. Dat was een beeld van het bloed dat Zijn Zoon op een dag zou vergieten.

God heeft jullie gemaakt voor intimiteit, om als zonen te zijn. De gedachte een zoon te verliezen is verwoestend voor een vader. Op dezelfde manier heeft God verloren wat Hij liefheeft, dat zijn jij en ik. Hij houdt van de mensheid; Hij houdt van de wereld. De Bijbel zegt: "Want alzo lief heeft God de wereld gehad" (Joh 3:16), en God kwam om de wereld te redden, wat uiteindelijk betekent dat Hij kwam om jou en mij te redden. Jij bent gemaakt naar Zijn beeld en Zijn gelijkenis. God wil jou verlossen als zoon en als dochter. Daarom werkt Hij dingen in ons leven om ons op de plaats te brengen waar we de boodschap van het Evangelie kunnen horen, en geloven, zodat we in het gezin van God kunnen komen.

Dus, we worden zonen van God door geloof, en we zullen dat nu Schriftuurlijk bekijken. God wil redden, en het is een grote zaak om een planeet te redden. In Jesaja 43:6-7, begint God te spreken over hoe Hij gaat redden, en Hij zegt:

*[6] Ik zal zeggen tegen het noorden: Geef! En tegen het zuiden: Weerhoud niet!
Breng Mijn zonen van ver, en Mijn dochters van het einde der aarde.*

[7] Ieder die genoemd is naar Mijn Naam, die heb Ik tot Mijn eer geschapen, die heb Ik geformeerd, ja, die heb Ik gemaakt. (Jes. 43:6-7 HSV)

Wij zijn de zonen van de Vader; wij zijn ontworpen om Hem glorie te brengen. God schiep ons om dat voor Hem te zijn, en nu zegt Hij: Ik wil jullie terug. Ik wil de aarde terug; Ik wil mijn zonen en dochters terug, en zo begint Hij Zijn proces van verlossing.

Hij begint dit met Israël. Israël was aanvankelijk de eerstgeboren zoon van God. Het was de manier waarop God het heil aan de wereld wilde brengen. Vaak vragen wij ons af waar Israël in alles past, en dat zullen wij een beetje in detail behandelen. Israël begint met één man; er was één man door wie elk volk, elke stam en elke tong begon. Een man en een vrouw begonnen kinderen te krijgen, die kinderen kregen vervolgens kinderen en stammen ontwikkelden zich, naties ontwikkelden zich, elk volk begon op die manier. Uiteindelijk kunnen we allemaal onze afstamming terugvoeren tot Adam. We zijn allemaal gemaakt naar het beeld van God. Als je naar honden kijkt, zie je dat alle honden uit één bron kwamen, de Chihuahua en de Deense Dog. Dat is hoe micro-evolutie gebeurt. Micro-evolutie is - honden baren honden, en honden kunnen een beetje veranderen in termen van hoe ze eruit zien, hoe ze langer haar en korter haar kunnen laten groeien, enz.

We komen allemaal van God, en we zijn allemaal tekort geschoten voor de glorie van God. Dan komt God op aarde, en Hij zegt: "Ik ga de wereld redden, maar ik begin met één man." In Genesis 17:1-8, lezen we over Abram. Toen Abram 99 jaar oud was, verscheen de Heer aan hem en zei,

Ik ben God, de Almachtige! Wandel voor Mijn aangezicht en wees oprecht. (Gen 17:1b HVS)

Het is fascinerend dat God begint met Abram. "Abram, ik ben God! Ik ben degene die jouw leven waardig is! Ik wil dat je iets doet; Ik wil dat je onberispelijk bent en trouw voor Mijn aangezicht wandelt," zegt Hij (in het kort). Dat woord onberispelijk is het woord "Tamim" in het Hebreeuws, en het betekent te wandelen in volledigheid, in deugdelijkheid, in volmaaktheid, te wandelen zonder smet. Uiteindelijk zegt God: wandel, en weerspiegel hoe ik ben, wees een beelddrager voor mij op de aarde. God komt naar de aarde, en Hij kiest één man en zegt Abram, wil jij een beelddrager voor Mij zijn? Zou je voor Mij willen wandelen, zoals Ik ben? Wil jij Mij als een zoon weerspiegelen in de schepping? Dan gaat het verhaal verder, en God zegt tegen Abram dat als hij dit doet, als hij zich ertoe verbindt dit in zijn hart te doen, dan zal God een verbond sluiten tussen Zichzelf en Abram. Hij belooft dat Hij het aantal van Abram aanzienlijk zal vermeerderen als hij onberispelijk voor Hem wandelt. God belooft Abram dat Hij een verbond met hem zal sluiten omdat hij beelddrager van God is geworden. Hij belooft dat alle kinderen van Abram beelddrager van Hem zullen worden. Dus, door Abram, zou de Heer een ras van mensen ontwikkelen die God zouden liefhebben, die Hem zouden weerspiegelen en die zijn waarden op aarde zouden uitdragen.

Op deze manier koos God de Joodse natie. God vond één man, en Hij vroeg hem of hij die man wilde zijn, degene die Hem aan de wereld zou weerspiegelen. Zou Abram Zijn zoon zijn, zou hij Zijn beelddrager zijn? Abram valt met zijn gezicht naar beneden, en God zei tegen hem dat Zijn verbond met Abram zou zijn dat hij vader zou worden van vele volken. God zei hem dat Hij uit Abram een natie zou maken, maar Zijn plan ging verder dan één natie. God wilde vele volken redden. Hij gaf Abram toen een nieuwe naam, Abraham, omdat hij vele volken zou verwekken

[5] U zult niet meer Abram heten, maar uw naam zal Abraham zijn, want Ik zal u vader van een menigte van volken maken. (Gen 17:5 HSV).

In de Geest, als je een wedergeboren christen bent, kun je zeggen dat Abraham je vader is. We hebben een afstamming door het geloof. Ik ben aangenomen in Zijn familie, door geloof, en ik maak deel uit van het Abrahamitische verbond. Iedere christen is nu in deze genealogie gebracht, door het geloof. Wij zijn aangenomen in zijn geslachtslijn, omdat Hij onze vader is geworden en de vader van vele volken. God belooft vervolgens dat Hij Kanaän als eeuwig bezit aan Abraham zal geven. Dus, God doet een belofte aan Abrahams, letterlijke bloedkinderen, dat zij een natie en een erfenis in het land zullen hebben. God bedoelde dat Hij verlossing zou bewerken via Abraham, omdat Hij op zoek is naar beelddragere. Hij is op zoek naar hen die voor Hem zullen wandelen zoals Abraham deed.

En zo begint Abraham aan deze reis. Hij krijgt een zoon, die weer een zoon krijgt, die weer een zoon krijgt, en al snel zien we de natie Israël ontstaan. In Exodus 4:22- 23 zien we God Israël roepen, die in Egypte waren, waar zij slaven waren geworden, en het was in de slavernij dat God Israël begon te vormen tot een natie. Ze kwamen in Egypte aan als een familie, maar ze verlieten Egypte als een natie. Aan het einde van 400 jaar slavernij, is dit wat de Heer over Israël te zeggen had,

[22] Dan moet u tegen de farao zeggen: Zo zegt de HEERE: Mijn zoon, Mijn eerstgeborene, is Israël. [23] Daarom zeg Ik tegen u: Laat Mijn zoon gaan, zodat hij Mij kan dienen. Maar u hebt geweigerd hem te laten gaan, zie, Ik zal uw zoon, uw eerstgeborene, doden. (Ex 4:22-23 HSV)

God zegt tegen Abraham dat zijn kinderen, dat volk, Gods eerstgeboren zoon zullen zijn, en als zoon zullen zij de heerlijkheid van hun Vader weerspiegelen. Israël was geroepen om de heerlijkheid en het karakter van God, hoe Hij is, te weerspiegelen aan de wereld om haar heen, en dus verlaat zij Egypte en trekt naar Kanaän, wat God 400 jaar eerder aan Abraham had beloofd. God sticht letterlijk een nieuwe natie op aarde uit een groep slaven. Deze groep slaven zou dan beelddraggers van God worden. Het plan was dat zij de wereld zouden laten zien hoe God was. Als u zich de belofte aan Abraham herinnert, dan was het dat hij de vader zou worden van vele naties, niet alleen van de Joden. Als je de genealogie, of het voorgeslacht, van Jezus bestudeert, begin je heidenen te zien die gebruik maken van wat God aan Abraham had beloofd. We zien een vrouw Rachab; zij was de prostituee die de verspieters hielp door hen te verbergen en hen te helpen ontsnappen voordat zij het Beloofde Land binnengingen. Zij was een zondige heiden, geen Jood, en eigenlijk door geloof in God, door geloof in wat God zou gaan doen, en door hen te helpen, komt zij in Israël, en wordt zij een deel van de natie. Rachab, die een prostituee was, wordt een van de voorouders van Jezus. Op een dag zou Jezus uit haar bloedlijn komen. Dit is de barmhartigheid van God in actie, die laat zien dat Hij mensen uit alle lagen van de bevolking zou nemen. Het maakt niet uit waar je vandaan komt, als je je door geloof tot Hem wendt, zal Hij je tot een beelddrager van God maken. God zou een heidense prostituee kiezen en haar in Zijn familie enten tot het punt waar uit haar geslacht de Messias zou voortkomen! Hieraan kunnen we zien dat het plan altijd was dat Israël de wereld zou laten zien hoe Hij is.

Als je kijkt naar waar Israël ligt, geografisch gezien, waren ze letterlijk in het middelpunt van de bekende wereld. Elke natie die ten strijde trok, moest eerst door Israël. Ze noemden het een snelweg waar iedereen doorheen moest. De hoop was dat ze naar de Israëlieten, deze Joden, zouden kijken en zich zouden afvragen wat er zo bijzonder was aan dit volk. Zij waren zo anders omdat zij beelddraggers van God waren. God gaf Israël toen de wet, en het punt van de wet was eigenlijk om Israël te leren hoe het Hem goed kon weerspiegelen! Het probleem met Israël is dat zij zich afkeerden van sommige dingen die de Heer hen instrueerde. Zij begonnen te

vertrouwen op hun eigen gerechtigheid, en zij vergaten dat zij geacht werden te evangeliseren. Alles draaide om Israël, en zij vergaten dat zij geroepen waren om een licht voor de volken te zijn.

Toen Jezus kwam had Israël gefaald, en in Marcus 11:17 zegt Hij,

[17] Staat er niet geschreven: Mijn huis zal een huis van gebed genoemd worden voor alle volken? Maar u hebt er een rovershol van gemaakt. (Mrk 11,17 HSV)

Hij komt naar de tempel, de plaats waar iedereen geacht wordt heen te kunnen gaan, om te zien hoe God is. Maar in plaats van beeld dragers te vinden, komt Jezus naar de tempel, en hij vindt ze in de voorhof van de heidenen. Dit was het gedeelte van de tempel dat vanaf het begin was afgezonderd voor hen die geen Joden waren. Dit gebied was bedoeld voor de heidenen, zodat zij God konden komen aanbidden, maar de Joden hadden er nu een gebied van gemaakt om dingen te kopen en te verkopen, zodat zij konden aanbidden. In plaats van zich te herinneren waarom zij Gods natie waren, hadden zij de plaatsen ingenomen waar de heidenen moesten komen om te aanbidden, en zij kochten en verkochten daar spullen voor hun offers. De roeping van Israël was om een licht voor de volken te zijn, maar zij faalden jammerlijk, en uiteindelijk beviel het hen niet wat Hij zei, en daarom kruisigden zij Jezus.

Dit was allemaal deel van het plan. God wist dat zij het zouden doen en dat Hij verlossing zou bewerken door de gebrokenheid van Zijn eerstgeboren zoon Israël. Er zijn prachtige beloften die God aan Israël heeft gedaan, maar als Israël het niet goed doet, neemt God die belofte en geeft Hij die aan iemand anders. Ik geloof dat Hij dat vandaag de dag nog steeds doet. Ik geloof dat God een mens vaak een belofte zal doen, maar als je je niet inzet om trouw te zijn aan jouw kant, zal Hij die belofte nemen, of die roeping, en Hij zal het op iemand anders zetten. Als jij niet trouw bent, zal Hij iemand vinden die dat wel is.

Laten we eens kijken naar Jesaja 42:1-8:

Gods belofte aangaande Zijn Dienaar:

[1] Zie, Mijn Knecht, Die Ik ondersteun, Mijn Uitverkorene, in Wie Mijn ziel een welbehagen heeft; Ik heb Mijn Geest op Hem gelegd. Hij zal tot de heidenvolken het recht doen uitgaan.

[2] Hij zal niet schreeuwen, Hij zal Zijn stem niet verheffen, Hij zal Zijn stem op straat niet laten horen.

[3] Het geknakte riet zal Hij niet verbreken, de uitdovende vlaspit zal Hij niet uitblussen;

naar waarheid zal Hij het recht doen uitgaan.

[4] Hij zal niet uitdoven, Hij zal niet geknakt worden, totdat Hij het recht op aarde zal hebben gevestigd. De kustlanden zullen uitzien naar Zijn onderricht.

[5] Zo zegt God, de HEERE, Die de hemel heeft geschapen en hem heeft uitgespannen,

Die de aarde heeft uitgespreid en wat daarop uitspruit, Die de adem geeft aan het volk dat daarop is, en de geest aan hen die daarop wandelen:

[6] Ik, de HEERE, heb U geroepen in gerechtigheid, Ik zal U bij Uw hand grijpen, Ik zal U beschermen en Ik zal U stellen tot een verbond voor het volk, tot een licht voor de heidenvolken,

[7] om blinde ogen te openen, om gevangenen uit de gemeenteeer te leiden, uit de gevangenis wie in duisternis zitten.

[8] Ik ben de HEERE – dat is Mijn Naam; Mijn eer zal Ik aan geen ander geven, evenmin Mijn lof aan de afgodsbeelden. (Jes. 42:1-8 HSV)

Dus, God komt tot Israël in Jesaja 42:1-8, en spreekt door Jesaja over Israël en zegt: "Hier is mijn knecht," die knecht is Israël, maar later werd Jezus die knecht omdat Israël zou falen, "die Ik hoog houd, mijn uitverkorene in wie Ik Mij verlustig. Ik zal mijn Geest op hem leggen." In die tijd zou de "hem" de natie zijn, de eerstgeboren zoon Israël, maar Israël faalde. Dus nam Hij het van Israël, en Hij legde het ook op Jezus, Zijn eerstgeborene. (Jezus werd de eerstgeborene van heel de schepping.) "Ik leg mijn Geest op hem, en hij zal gerechtigheid brengen aan de naties," deze gerechtigheid is de gerechtigheid van God aan de naties. Israël werd verondersteld dat te doen, en zij faalden. Nu zou Jezus de gerechtigheid van God aan de naties brengen. "Hij zal niet schreeuwen of zijn stem verheffen in de straten, een gekneusd riet zal Hij niet breken en een smeulend lont zal Hij niet doven." Met andere woorden, Hij zal zacht zijn in trouw. Hij zal gerechtigheid voortbrengen, Hij zal niet in gebreke blijven of ontmoedigd worden totdat Hij gerechtigheid op aarde vestigt. "Op zijn wet zullen de eilanden hun hoop stellen." "De eilanden" is een symbolisch woord voor de niet-Joodse volken. Hij zegt dat door Zijn wet, Hij ervoor gaat zorgen dat, de eilanden, zij die niet Israël zijn, hun vertrouwen op Zijn wet stellen. "Dit zegt de Here God, Hij die de hemelen heeft geschapen en ze heeft uitgestrekt, die de aarde heeft uitgespreid en alles wat daaruit voortkomt, die de mensen adem geeft en het leven aan hen die erop wandelen; Ik, de HEERE, heb u in gerechtigheid geroepen." Nogmaals, bedenk dat Hij het heeft tegen Israël, maar Hij heeft het ook over Jezus. "Ik zal uw hand grijpen. Ik zal u bewaren, en u maken tot een verbond voor de volken en tot een licht voor de heidenen" Hij zegt dat Hij verlossing door hen zal bewerken, dat de heidenvolken zouden komen en het licht in hen zouden zien. Zij zullen een licht zijn voor de heidenen, en zij zullen komen tot het licht dat in Israël is en hun knie buigen en God erkennen.

Jezus sprak, gebruikmakend van dezelfde taal, ook tot de gemeente; Hij zei ons dat wij een licht zijn, een lamp op een standaard (Matt 5,14). Als gemeente hebben wij iets van de plaats ingenomen van wat God zou doen, het plan van God, en nu zijn wij het licht voor de volken. Hij zei tegen ons dat we ons licht niet onder een schaal moeten leggen, want als we het licht begraven, worden we net als Israël. Dan mis je het plan dat Hij had. Hij wil de naties redden door jou. Hij wil jullie naties geven als jullie erfenis. Als je het licht begraaft, als je anderen niet laat zien hoe Hij is, als je niet het beeld weerspiegelt dat je geroepen bent om na te volgen, dan faal je in Zijn plan. Hij heeft jou geroepen om een licht voor de naties te zijn, zodat de naties naar jouw leven zouden kijken en zich zouden afvragen wat er zo anders aan jou is. Je bent een beeldrager voor God, je bent een zoon en een dochter van God en je Vader is je glorie.

Dus, wanneer Israël faalt en Jezus ons oppakt, wordt Hij de dienaar van de Heer, Hij wordt degene die God handhaaft. God brengt uiteindelijk gerechtigheid voor de naties door Jezus die aan het kruis stierf. We hebben allemaal gefaald, we zijn allemaal tekortgeschoten voor de glorie van God en dus betaalt Jezus de prijs.

Ik hoorde eens een verhaal van een man die rechter was, mogelijk in Amerika, en op een dag, toen hij in de kamer zat, werd er een jong meisje naar voren gebracht. Ze was betrapt op rijden zonder rijbewijs. Het probleem was, dat ze zijn dochter was. Als rechter moest hij zijn dochter veroordelen. Hij hield van zijn dochter, maar de rechter realiseerde zich dat hij haar zonde niet kon negeren omdat zij de wet had overtreden, anders zou hij niet in staat zijn om iemand anders te veroordelen. Hij moest haar veroordelen, en dus zei hij: "Ik vind je schuldig in de volle omvang van de wet," en hij gaf haar een boete van 2000 dollar, maar ze kon het niet betalen.

Toen stond hij op, opende zijn portefeuille en gaf haar de 2000 dollar. Hij betaalde haar prijs, en door dat te doen, is gerechtigheid geschied.

Op dezelfde manier kijkt God naar de heidenen, Hij kijkt naar jou en mij, naar onze zonde, en Hij moet ons oordelen voor wat we hebben gedaan. Maar Hij houdt te veel van je, en Hij weet dat je de prijs niet kunt betalen, dus betaalt Hij de prijs. Jezus leeft het leven dat wij hadden moeten leven, Hij is een perfecte weerspiegeling van God. Hij zou zeggen dat Hij de Vader glorie brengt in alles wat Hij doet, en Hij vervult wat een ware zoon behoort te doen. Niemand van ons is een goede zoon van God geweest, maar als de enige goede Zoon die ooit heeft geleefd, gaat Jezus naar het kruis en betaalt Hij de prijs voor jouw en mijn zonden. Voor de dingen die we verkeerd hebben gedaan. Door dat te doen, brengt Hij gerechtigheid op aarde en wordt voldaan aan de gerechtigheid van God. Niet alleen dat, maar Hij zegt dan ook, aan wie gelooft, zal Hij hen het recht geeft om kinderen van God genoemd te worden. Je wordt geadopteerd in de familie. Al waren jullie eens vreemdelingen en ver weg, heidenen, en in niets gelijk aan God, helemaal niet Hem weerspiegeland, Hij zal jullie in het gezin brengen, en Hij zal jullie in de doeleinden van God brengen.

Laten we eens kijken naar Hebreeën 1:3

[3] Hij, Die de afstraling van Gods heerlijkheid is en de afdruk van Zijn zelfstandigheid, Die alle dingen draagt door Zijn krachtig woord, heeft, nadat Hij de reiniging van onze zonden door Zichzelf tot stand had gebracht, Zich gezet aan de rechterhand van de Majesteit in de hoogste hemelen. (Heb1:3 HSV)

"Zijn Zoon is de afstraling van Gods glorie." Jezus is de afstraling van Gods glorie. De Zoon zal altijd glorie brengen aan de Vader. Hij is de weerspiegeling van de Vader. Hij zou zeggen, als je mij hebt gezien, heb je Hem gezien. Hij is de exacte weergave van Zijn wezen. Dat zien we al in Genesis. Adam werd verondersteld een nauwkeurige voorstelling van God te zijn, hij moest naar Gods beeld en gelijkenis zijn, maar hij

faalde. Nu hebben we een zoon die "naar het beeld en de gelijkenis van God is, die alle dingen in stand houdt door Zijn machtig woord. Nadat Hij voor reiniging van zonden had gezorgd, is Hij gaan zitten aan de rechterhand van de majesteit des hemels", waar Hij bidt voor u en mij, dag en nacht, zegt de Bijbel.

Wij hebben de eerstgeboren Zoon die de volmaakte vertegenwoordiging van God op aarde is, maar God wilde niet één zoon, Hij wilde vele zonen. Ik heb het niet over zonen in wettige zin, ik heb het over de velen die Zijn glorie zouden weerspiegelen. Zij zouden beelddragers zijn. Toen je wedergeboren werd, werd je uitgekozen om een zoon te zijn, en als zoon werd je uitverkoren om beelddrager te zijn, en niet alleen zouden je zonden vergeven worden, maar God zou, door Zijn Geest, komen en een wonder in je doen. Hij zou je een hart geven dat God zou willen liefhebben en gehoorzamen. Als je werkelijk wedergeboren bent, zul je dat weten, want plotseling zul je dingen willen doen die God behagen. Ik herinner me dat ik het zo heb ervaren in mijn leven. Een drugsverslaafde, dit, dat en het volgende, en toen ik Jezus ontmoette gebeurde er iets met mij. Ik wilde niet langer die dingen doen, ik wilde wat God wilde. Ik wilde God behagen met mijn leven.

Zo weet je dat je gered bent, omdat je nu een beelddrager van God aan het worden bent. Je groeit op van een jong kind tot een volwassen afspiegeling van hoe Hij is.

Want u bent allen kinderen van God door het geloof in Christus Jezus. (Gal 3:26 HSV)

Begrijp je hoe groot dat is? Je bent nu geroepen, door het geloof, om een beelddrager voor God te zijn. Je bent een zoon voor Hem, en als zoon zou je de glorie van je hemelse Vader moeten weerspiegelen. Mensen moeten naar je kijken en vragen: "Is dat hoe God is?" Ze moeten kijken naar hoe je van je vrouw houdt en zeggen, "Is dat hoe God van zijn vrouw houdt?" Ze zouden moeten kijken naar hoe jullie vrouwen je man onderdanig zijn en zeggen: "Is dat hoe God zich onderwerpt, de een aan de ander?" Ze zouden moeten kijken naar hoe jullie de mensen in de geloofsgemeenschap liefhebben, hoe jullie vergeven, hoe jullie barmhartig zijn, hoe jullie geen geschiedenis van onrecht bewaren, en zeggen: "Is dat hoe God is?" Je bent een beelddrager van God. In de gemeente krijg je veel gelegenheid om Hem te weerspiegelen, want zelfs de gemeente is in een gevallen wereld gezet.

In 2 Korintiërs 6:18, zegt God,

en Ik zal u tot een Vader zijn, en u zult Mij tot zonen en dochters zijn, zegt de Heere, de Almachtige. (2 Kor 6:18 HSV)

Het zijn niet alleen Joden, maar ook Joden en heidenen die zonen en dochters van God worden. Nogmaals, je moet dat beeld zien van een beelddrager in het zoonschap. Dus laat me dit zeggen, als je iemand hoort onderwijzen over verlossing en hij brengt je niet op de plaats dat je geroepen bent om een beelddrager te zijn, dan onderwijst

hij niet de ware verlossing! Er zijn veel mensen die boodschappen onderwijzen over genade en al die dingen over wat Hij aan het kruis deed, en wat Hij aan het kruis deed was verbazingwekkend, maar het kruis was niet het einde van de verlossing. Het kruis was hoe Hij verlossing zou brengen. Hij zei dat Hij de Geest op aarde zou achterlaten, die in jou en mij zou komen, en ons nieuwe harten zou geven. Dat zou de wedergeboorte-ervaring zijn! Hij zei dat Hij ons harten zou geven om God te gehoorzamen, harten om God lief te hebben, harten om in iets van de eenheid van de Drie-eenheid te komen en mee te doen met God. Doe mee met wat Hij aan het doen is; en breid Gods heerschappij uit over de aarde. Dus, als je een Christen bent, zou je ernaar moeten verlangen om Gods Koninkrijk op aarde te zien komen! Je zou ernaar moeten verlangen om anderen te zien komen tot het licht van de heerlijkheid die Hij is, omdat je als zoon de Vader wilt verheerlijken!

Het doel van je leven zou moeten veranderen! Ooit wilde je voor jezelf leven, nu wil je voor Hem leven. Het is alsof je harthouding zou zijn om God te vragen wat Hij zou willen, omdat je nu Zijn zoon bent, en Hij is je Vader. Je zou Hem moeten willen weerspiegelen aan de wereld. Dat is wat verlossing is!

Ik zou je graag een paar verzen uit 1 Johannes laten zien als we dit deel van de cursus afsluiten. Als je deze verzen eenmaal op deze manier ziet, zul je ze overal in het Woord beginnen te zien.

1 Johannes 2:3-6, ik kan er zoveel laten zien, maar ik zal er een paar uitpikken,

[3] En hierdoor weten wij dat wij Hem kennen, namelijk als wij Zijn geboden in acht nemen. [4] Wie zegt: Ik ken Hem, en Zijn geboden niet in acht neemt, is een leugenaar en in hem is de waarheid niet. [5] Maar ieder die Zijn woord in acht neemt, in hem is werkelijk de liefde van God volmaakt geworden. Hierdoor weten wij dat wij in Hem zijn.

[6] Wie zegt in Hem te blijven, moet ook zelf zo wandelen als Hij gewandeld heeft. Hieraan weten wij, dat wij Hem hebben leren kennen, indien wij Zijn geboden bewaren. Wie zegt: "Ik heb Hem leren kennen" en Zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar en de waarheid is niet in hem; maar wie Zijn woord bewaart, in hem is de liefde Gods waarlijk volmaakt. Hieraan weten wij, dat wij in Hem zijn; wie zegt in Hem te blijven, moet zelf op dezelfde wijze wandelen als Hij gewandeld heeft. (1 Joh 2:3-6 HSV)

Je weet dat iemand gered is als hij begint te lopen zoals Jezus liep. Wat deed Jezus? Hij leefde voor de glorie van de Vader; Hij weerspiegelde de Vader. Dit is hoe je weet dat je gered bent; je begint Hem te weerspiegelen. Je doet het misschien niet helemaal goed, maar er is iets in je dat Hem begint te willen verheerlijken. Dat is hoe je weet dat je een zoon bent! Dat is het verlossingswerk, als iemand Jezus begint te weerspiegelen in de wereld! En door Jezus te weerspiegelen aan de wereld, weerspiegelen ze degene die Jezus zou verheerlijken. Ze laten de Vader aan de wereld zien!

Een ander voorbeeld, in 1 Johannes 2:28-29,

[28] En nu, lieve kinderen, blijf in Hem, opdat wij vrijmoedigheid hebben, wanneer Hij geopenbaard zal worden, en niet door Hem beschaamd gemaakt worden bij Zijn komst. [29] Als u weet dat Hij rechtvaardig is, dan weet u dat ieder die de rechtvaardigheid doet, uit Hem geboren is. (1 Joh 2:28-29 HSV)

Met andere woorden, je weet dat je uit Hem geboren bent omdat je Hem imiteert. De Zoon doet wat Zijn Vader doet. Als je wedergeboren bent, ben je geroepen om te doen wat de Zoon doet. Dat is om de Vader te weerspiegelen. Als je niet wedergeboren bent, ben je niet gered! Je kunt je hele leven naar de gemeente gaan, je kunt de Bijbel uit je hoofd kennen, maar als je niet opnieuw geboren bent, als je niet uit Hem geboren bent, kun je niet als Hem zijn. Als je uit God geboren bent, verandert er iets in je!

Laten we eens kijken naar een laatste voorbeeld, 1 Johannes 3:9 -10,

[9] Ieder die uit God geboren is, doet de zonde niet, want Zijn zaad blijft in hem; en hij kan niet zondigen, omdat hij uit God geboren is. [10] Hieraan zijn de kinderen van God en de kinderen van de duivel te herkennen. Ieder die de rechtvaardigheid niet doet, is niet uit God, evenmin als hij die zijn broeder niet liefheeft. (1 Joh 3:9-10 HSV)

Kijk, dit is de verlossing die begint te werken. De tekst zegt niet dat je nooit zult zondigen, want Johannes gaat verder met te zeggen dat als iemand zegt dat hij zonder zonde is, hij een leugenaar is en de waarheid niet in hem is. Je wordt nog steeds gemaakt naar het beeld van je Vader.

Je komt hier gebroken en verknoeid binnen en dus heb je wat bagage die je moet verwerken en doorwerken. Dat kost tijd, maar eigenlijk, als je eenmaal uit God geboren bent, sterft datgene in je af wat door wil gaan met zondigen. Je weet meteen dat je wedergeboren bent, want plotseling kun je de dingen die je ooit wilde doen, niet meer doen. Het is niet eens dat je het niet kunt, je wilt het gewoon niet. Je wilt het niet meer doen omdat je weet dat het je Vader pijn zal doen. Je zult het niet meer willen doen omdat Gods zaad nu in je is, en God heeft iets in je gelegd door de Geest.

Weet je dat je hier vandaag zit omdat je het zaad van God in je hebt? Nu, dat zaad van God wil een boom voortbrengen die op God lijkt. God heeft het potentieel van godsvrucht in je gelegd door de Geest, en als je dat zaad koestert, dat zaad water geeft, zal dat in je beginnen te groeien. Dan, wat uit je komt zal meer en meer zijn van hoe God werkelijk is. Je zult een beelddrager van God zijn. Je zult Hem weerspiegelen in de wereld; je zult iedereen laten zien hoe Hij is. Je zult een licht zijn voor de naties. Dat is verlossing. Het is wat God vanaf het begin van plan was te doen!

Begrijp je waar we net naar gekeken hebben, want dit is de basis van waarom we hier zijn? Jij en ik zijn nu op de aarde om de heerschappij van God uit te breiden. Wat God

in het begin deed is nu hersteld! Je bent opnieuw geboren, zegt de Bijbel, niet uit vergankelijk zaad maar uit onvergankelijk zaad (1 Petr. 1:23), zodat je in je geloof kunt opgroeien om aan God gelijk te worden. Je weet dat je in Hem bent omdat je bent gaan wandelen zoals Hij. Zo weet je dat je in Hem bent, omdat je niet meer wilt zondigen. Je kunt niet meer doorgaan met de dingen die je vroeger deed, je bent wedergeboren; de verlossing is tot je gekomen! Maar dan wil God ook dat de verlossing doorkomt!

Herinner je je hoe Israël de lamp begroef? Israël werd comfortabel in hun eigen ik, hun eigen christendom, hun geloof, en het gevaar voor jou en mij is dat we dezelfde fout kunnen maken! Israël werd comfortabel in het feit dat ze nu zonen van God waren, en ik denk dat zo veel van de gemeente op die plaats blijft. Mensen gaan naar de gemeente, en ze weten hun handen op te heffen, en ze doen wat leuke dingen op een zondag, maar ze zijn vergeten dat ze hier zijn om de heerschappij van God uit te breiden op de aarde! Jezus zou tegen ons allen zeggen;

[19] Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopend in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest, hun lerend alles wat Ik u geboden heb, in acht te nemen. (Matt 28:19 HSV)

Als een vader roept Hij Zijn zonen en dochters uit de vier hoeken van de wereld. Hij wil ons gebruiken als lichtdrager, als beelddrager van hoe Hij is, om de wereld te leren over hoe Hij is. Hij zal naast je komen staan, Hij zal bij je zijn als een Vader. Hij zal je nooit verlaten! Je zult nooit in je eentje branden, maar samen met Hem zul je de heerschappij van God op aarde uitbreiden. Als we daarnaartoe gaan en gemeenten stichten, als we het Evangelie prediken, we vertellen mensen over Jezus, zodat gerechtigheid wordt gebracht aan de mensen. Het geloof komt tot de volkeren, en zij keren hun hart tot God, het zaad van God komt in hen, en zij worden wedergeboren uit onomkoopbaar zaad, en zo beginnen zij te groeien in hun geloof, en wij worden als een goed virus! Dat zijn we, met de geur van leven voor sommigen. Maar, als je je werk goed doet, zul je ook de geur van de dood worden voor hen die niet gered willen worden. Je weet dat je een echte christen bent als mensen je gaan haten vanwege de geur die uit je komt. Het is de geur van God die vrijkomt als je Hem begint te weerspiegelen.

Jij laat de wereld zien hoe Hij is, en zij kijken naar jou en zien God, maar zij willen niet noodzakelijk God. Dus beginnen ze je te haten, en als je niet gehaat wordt om je geloof, is de vraag, weerkaats je Zijn licht? Sommige mensen houden van de duisternis en niet van het licht. Sommigen zullen het licht in u zien, en zij zullen komen en hun knie buigen, zoals de koningin van Sheba, die kwam en de pracht van Salomo zag. Hij was op een gegeven moment een prachtige weerspiegeling van het licht, en de koningin van Sheba was vol ontzag voor zijn God en voor de wijsheid die God hem had gegeven. Dus, ze zullen naar je toe komen en het licht in je zien en reageren, zeggende: "Dit is hoe God is, ik wil dit! Ik wil wat jij hebt!" Terwijl je voor anderen de geur van de dood zult zijn, "Haal dat licht uit mijn ogen," zullen ze zeggen.

Hoe het ook zij, wij zijn geroepen om een licht te zijn en beelddragers tot eer van onze God. Waar je je ook bevindt, in welke gemeentelijke context je je ook bevindt, dit is waarom je hier bent! Je bent hier niet om een plek binnen de gemeente te vullen; de plek is simpelweg de plaats om je te trainen en toe te rusten zodat je kunt opgroeien in je geloof en kunt weerspiegelen hoe Hij is als een beelddrager, tot eer van God.

Ik wil dat jullie weten dat ik dit niet van plan was te doen, maar ik ben me er heel erg van bewust dat er iets van de Heilige Geest in zit en dat er iets van de Heer is dat op dit moment tot onze harten spreekt over het grote geheel van wat Hij wil doen en hoe wij daarin zouden kunnen passen. Amen!

SESSIE 2

Goed DNA

Verlossing is het medicijn dat God zou geven om te redden wat stervende was. Dit is hoe verlossing werkt, Hij zou verlossing brengen door de Joodse natie, dan door Christus, die uiteindelijk het hoogtepunt zou zijn van de Joodse natie en waar zij voor zouden staan. En zo zou de verlossing tot ons allen komen. Er moeten nog veel mensen gered worden op deze planeet. De Bijbel zegt dat de planeet in slavernij is van de duivel. Zij kreunt, verlangend naar de openbaring van de zonen van God, omdat haar verlossing met ons verbonden is als wij beginnen te groeien in ons geloof. Dus, er is iets van verlossing dat zelfs naar de planeet zelf zal komen.

God maakte het medicijn dat de volken nodig zouden hebben en het plan hoe dat zou werken. Maar als je medicijnen hebt, heb je een middel nodig om ze naar je lichaam te brengen. Met andere woorden, je hebt misschien een zware griep, je gaat naar de dokter en hij zegt dat je een antibioticum nodig hebt. Op dat moment ben je je ervan bewust dat als je niet iets krijgt om je te genezen, je zult sterven. Omdat je weet dat de dokter de macht heeft om je te redden, sta je hem toe het antibioticum in de spuit te doen en je ermee te injecteren. De spuit wordt het voertuig en de dokter, het vat. Door het voertuig en het vat, komt de verlossing.

We hebben gekeken naar het medicijn, maar we hebben niet gekeken naar hoe het medicijn zal worden ingespoten. Dit is waar we beginnen te bewegen naar gemeenten en gemeenteplanting. Wij moeten begrijpen dat er veel mensen zijn die de gemeente hebben opgegeven, maar de gemeente is het voertuig, de injectiespuit, die God gaat gebruiken om Zijn medicijn van verlossing door Christus op de aarde te brengen. In Efeziërs 3:10-11, vertelt God ons dat het Zijn bedoeling was, dat

[10] opdat nu door de gemeente aan de overheden en de machten in de hemelse gewesten de veelvuldige wijsheid van God bekendgemaakt zou worden, [11] volgens het eeuwige voornemen dat Hij gemaakt heeft in Christus Jezus, onze Heere. (Ef 3,10-11 HSV)

Die veelvuldige wijsheid spreekt over de eigenschappen; de aard van hoe God is. Die aard zal bekend worden gemaakt aan de heersers en autoriteiten in de hemelse gewesten. Op dit moment is de aarde in slavernij van satan. Hij heeft heersers en overheden en machten op hun plaats die uiteindelijk de heerschappij van satan uitbreiden, maar dan zou het evangelie en het voertuig van het evangelie, de gemeente, komen. Terwijl de gemeente haar ding doet, begint de wijsheid van God bekend te worden aan de heersers en de overheden in de hemelse gewesten, volgens Zijn eeuwige doeleinden die Hij volbracht heeft in Christus Jezus, onze Heer. Wat Jezus voor ons gedaan heeft zal worden uitgedeeld door de gemeente, de gemeente is wat

God gaat gebruiken. Als je de gemeente wegneemt, kan het medicijn niet worden uitgedeeld. De gemeente is van vitaal belang voor hoe verlossing op de planeet zal komen.

Wanneer christenen zeggen: "Ik ben de gemeente; mijn maat en ik, in een koffieshop is de gemeente," dan missen zij het hele punt van wat de gemeente zou moeten zijn. Het zou een gemeenschap moeten zijn, als een kolonie, van het Koninkrijk dat in een bepaald gebied zou wonen. Als ze dit wisten, zouden ze zo anders zijn. Door onze liefde voor elkaar, door hoe wij met elkaar omgaan, zouden wij een afspiegeling worden van hoe God is. Daaraan zal de wereld het herkennen, aan jullie liefde voor elkaar. Als wij samenkomen in deze nieuwe gemeenschappen, in gemeenten, dan beginnen wij werkelijk te weerspiegelen hoe God is voor de wereld. Het medicijn van het Koninkrijk wordt via ons toegediend. Christus wordt uitgestort door de gemeente. De gemeente verspreidt het Koninkrijk, door Jezus en wat Hij aan het kruis heeft gedaan, door u en mij als licht en door mensen uit te nodigen, mensen te brengen, met mensen te bidden, mensen lief te hebben, en door mensen te laten prediken.

Jezus zei in Mattheüs 28:19 tegen ons allen,

[19] Ga dan heen, onderwijs al de volken, hen dopen in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest (Mt 28,19 HSV)

Dit zou het hart van iedere christen moeten zijn. Het woord "gaan" is zo geschreven dat het niet betekent: pak je koffers en stap op het vliegtuig. Het betekent, als je door je leven gaat, als je doet wat je doet, maak discipelen en vergeet niet, niet alleen gelovigen.

Geloof is hoe we in dit ding geraken, maar een discipel is iemand die een leraar volgt en wordt zoals zijn leraar. Met andere woorden, wij moeten mensen maken zoals Jezus, de eerstgeborene, en de ware beelddrager van God. Als wij mensen over Jezus leren en zij opgroeien om als Hem te zijn, worden zij beelddragers voor God omdat zij getraind en gediscipeld worden om te zijn zoals Hij is. Wij zijn geroepen om hen te dopen in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest en hen te leren gehoorzaam te zijn aan alles wat God geboden heeft. Met dit discipelschap zou de wet van Christus in hen geschreven worden, en zij zouden beginnen te leren gehoorzaam te zijn aan alles wat Hij ons geboden heeft. God heeft gezegd dat Hij met ons zal zijn; Hij zal met ons werken tot het einde van de eeuw. Hij zal ons niet alleen wegsturen. We zijn geen wezen, we zijn zonen, en als zonen en dochters, waar we ook gaan, zal Hij bij ons zijn. Hij wil de heerschappij van God op aarde door ons uitbreiden, dat waar we ook gaan, we Zijn beeld weerspiegelen, en we mensen brengen tot het licht dat in ons is, dat Christus is.

Hoe gaat dit in z'n werk? Jezus zegt tegen de mannen in de vroege gemeente: "Ga heen en maak de volken tot je leerlingen." Ze komen onmiddellijk samen, en de gemeente is geboren. Een gemeente, per definitie, is niet alleen twee Christenen. Een

gemeente, per definitie, is een gemeenschap met leiderschap, met onderricht. Het is als een heel klein landje op zich. Er zijn veel aspecten van de gemeente die we tijdens deze cursus zullen bekijken, maar bovenal wil God, God zijn op de aarde. Om te zien hoe God is op de aarde, moeten we kijken naar de gemeente. De eerste gemeente zou uiteindelijk een beeld worden van hoe alle gemeenten eruit zouden moeten zien. Ik geloof dat de gemeente waarin je gered wordt belangrijker is dan de gemeente waaruit je gered wordt, omdat de gemeente waarin je gered wordt, je discipelen zal geven en je zal trainen in de dingen van God. Als de gemeente de dingen van God niet nauwkeurig weergeeft, zul je slecht gediscipeld worden. Als je slecht gediscipeld bent, zul je Hem niet goed weerspiegelen.

Zoveel Christenen leven niet naar die prioriteit van het discipelen van de naties. De meesten gaan naar de gemeente, heffen hun handen in aanbidding, en gaan dan gewoon door met hun leven.

Misschien vloeken en roken ze niet, maar dat is geen afspiegeling van de volheid van God. Om te kijken naar hoe een gemeente eruit zou moeten zien (als het een afspiegeling is van hoe God is) moeten we kijken naar de eerste gemeente.

In Handelingen 2:42-47,

[42] En zij volhardden in de leer van de apostelen en in de gemeenschap, in het breken van het brood en in de gebeden. [43] En er kwam vrees over iedereen; en er werden veel wonderen en tekenen door de apostelen gedaan. [44] En allen die geloofden, waren bijeen en hadden alle dingen gemeenschappelijk; [45] en zij verkochten hun bezittingen en eigendommen en verdeelden die onder allen, naar dat ieder nodig had. [46] En zij bleven dagelijks eensgezind in de tempel bijeenkomen, en terwijl zij van huis tot huis brood braken, namen zij gezamenlijk voedsel tot zich, met vreugde en in eenvoud van hart; [47] en zij loofden God en vonden genade bij heel het volk. En de Heere voegde dagelijks mensen die zalig werden, aan de gemeente toe. (Handelingen 2:42-47 HSV)

Hier zien we dat, in deze gemeente, er een toewijding is van zichzelf aan de leer van de apostelen. Met andere woorden, mensen geven zichzelf. Ze worden niet gedwongen om te komen, ze geven zichzelf aan de leer van de apostelen, aan het breken van het brood, aan de gemeenschap, wat betekent aan elkaar. Ze gaven zich aan elkaar, zoals Christus zich aan ons gaf. Zij deden dit omdat dat is hoe God is. God gaf Zichzelf aan ons, en dan zegt Hij dat wij ons aan elkaar moeten geven. Zoals Hij ons heeft liefgehad, zo moeten wij zijn beeld dragen, zo moeten wij elkaar liefhebben. Zoals Hij geen aantekening houdt van onze fouten, zo moeten wij geen aantekening houden van fouten van onze broeder. Als je dat wel doet, ben je het feit kwijt dat je een beelddrager bent. "Ik vertrouw je toch altijd?" zegt God. "Zult u daarom uw broeders vertrouwen? Want liefde vertrouwt altijd." Op deze manier worden wij beelddragers. Als gemeente ben je in deze gemeenschap die opgroeit in haar geloof, maar niet iedereen is zoals Jezus. Zelfs degenen die zijn zoals Jezus kunnen je beledigen, omdat we allemaal gebroken zijn. We zien de dingen allemaal door een gebroken bril. We zijn nog niet volmaakt, maar elke situatie is een kans om Hem te weerspiegelen.

Dit zijn tekenen dat God in het midden van Zijn volk is. Alle gelovigen waren samen en hadden alles gemeen. Een van de dingen die we doen als je bij JoshGen komt is dat we het 'koelkast gebed' zeggen.

"Wat er in jouw koelkast ligt is van mij en wat er in mijn koelkast ligt is van jou", want als één van ons in nood is, zijn we dat allemaal. Jacobus zegt ons dat we elkaar moeten liefhebben zoals we zelf geliefd willen worden. Als jij je baan kwijt bent en op straat komt te staan, wat zou jij dan hopen dat iemand voor jou zou doen? Toen jij berooid was in zonde, voorzag God volledig voor jou. Als je nu je broeder in nood ziet, is je geloof nutteloos als je niet volledig voor hem zorgt. Zo ziet de gemeente eruit. Het gaat niet over gewoon komen en in de gemeente zitten en geven. Het is veel meer dan dat. Het gaat over leven in gemeenschap en over alles gemeenschappelijk hebben. Met andere woorden, we hebben ons leven gemeen, we leven samen, en we hebben één hart, één geest, en één doel. Iedereen hier zou hetzelfde verlangen moeten hebben om het Koninkrijk van God te zien komen op de aarde en in de naties van de wereld.

Misschien verdien je veel geld en wil je dat geld brengen en het aan de voeten van de apostelen leggen, zodat het Koninkrijk kan worden uitgebreid. Of misschien heb je een gave om te genezen. Ben je bereid die te brengen en neer te leggen zodat je de geloofsgemeenschap kunt dienen en het Koninkrijk van God kunt zien komen? Ieder van ons zou moeten leven met de gedachte in ons hart dat we dit samen gaan doen. God zei: "Laten wij de mens maken naar ons beeld en naar onze gelijkenis," in Gen 1:26. Ze deden het met een gevoel van eenheid. Daarom gaan we samen Christus beter weerspiegelen. Wanneer de gemeente haar bezittingen en goederen verkocht, gaf zij aan een ieder naar behoefte. Met andere woorden, mensen waren belangrijker dan dingen.

Elke dag bleven ze samenkomen in de tempelhof. Zij hadden een echte toewijding aan mensen en het Koninkrijk. Zij braken ook het brood in hun huizen en aten samen met blijde en oprechte harten. Dit is een echte gemeenschap die ervan houdt God te loven, radicale lofprijzing en aanbidding te brengen en de gunst van alle mensen te genieten. De Heer voegde dagelijks aan hun aantal toe degenen die gered werden. Zij waren lichtdragers omdat zij dagelijks hun licht lieten zien, en de mensen kwamen tot het licht dat in hen was. Heidenvolken kwamen en bogen hun knieën. Eerst de Joden en later de heidenvolken zouden komen en buigen voor de Koning die zij weerspiegelden, en dit is het punt van de gemeente.

Het moet herhaald worden dat het door de gemeente en door Christus is dat God zijn verlossingsmedicijn op aarde zal brengen. De duivel zal proberen mensen weg te halen van de gemeente of proberen u het geloof in de gemeente te doen verliezen. Hij zal proberen leiders te laten falen. Hij zal al deze dingen doen omdat hij weet dat als hij de spuit kapot kan krijgen, het medicijn niet kan worden ingespoten. Er is een grote aanval op de gemeente. Het komt van vele dingen, die van binnenuit komen,

door slechte leer. Het komt ook van buitenaf door vervolging. Je zult merken dat de gemeente van binnenuit gecorrumpeerd is. Wanneer deze aanval het medicijn bederft, zal de duivel het medicijn van het Evangelie nemen en het verdraaien, zodat het niet meer de ware boodschap is. Hij zal ook het voertuig dat God ons gegeven heeft, bedreigen en kwetsen en proberen te beschadigen. Daarom moeten wij over de gemeente waken, haar beschermen zoals Christus de gemeente heeft liefgehad. Zeker, als je Christus liefhebt, zul je liefhebben wat Hij liefheeft, want de gemeente is Zijn bruid. Dit is waarom wij de gemeente liefhebben, omdat Hij ons liefheeft, zelfs wanneer zij ons kwetst; zelfs wanneer wij Hem kwetsen. Wij geven ons aan elkaar, wij werken samen voor elkaar, tot eer van God onderwerpen wij ons aan elkaar uit eerbied voor Christus. En zo begint God deze gemeente in Jeruzalem.

De eerste gemeente had 12 apostelen. Dit waren serieuze mannen die drie jaar met Jezus hadden gewandeld, en Jezus was hier in Jeruzalem iets belangrijks aan het baren. Er is een principe waar de Bijbel over spreekt, dat zegt dat gelijken zich zullen voortplanten naar hun soort. Jezus was in Jeruzalem een zeer sterke en gezonde gemeente aan het stichten, omdat elke gemeente uiteindelijk voortkomt uit wat zou beginnen onder een groep Joden, die nu Christenen zijn, die in ware gemeenschap samenleven als beeld dragers van God. Zij beginnen, en zij groeien; zij zijn licht dragers. De Bijbel zegt dat zij nog niet beseften dat zij de volken moesten bereiken; zij hadden het wel gehoord, maar het kwartje was nog niet gevallen.

En op een gegeven moment zegt de Bijbel dat de Joden over hen zeggen: "Ze hebben de hele stad en zelfs de naburige steden op hun kop gezet. Ze hebben de hoofdstad van het land op zijn kop gezet, en ze hebben de stad op zijn kop gezet." Ze gaan van een geur van leven naar een geur van dood, en de Joden wilden dit ding stoppen (ze dachten dat het gevaarlijk was). De Joden zagen dit nieuwe ding, maar wisten niet of het de waarheid was, dus probeerden ze het te verpletteren. Maar je kunt de gemeente niet verpletteren. Je kunt haar echter wel pijn doen, en het kwam zover dat iedereen, behalve de apostelen, verstrooid werden. We lezen in Handelingen 8:45 dat zij die verstrooid waren, het Woord predikten waar ze ook gingen. Filippus ging naar een stad in Samaria en verkondigde daar de Messias. Wat er gebeurt is dat zij zo gewend zijn aan deze cultuur van liefde en gemeenschap en getuigenis, dat waar één van hen ook heengaat, zij het DNA van die gemeente in zich meedragen.

Het verbazingwekkende is dat de gemeente waar je lid van word je een spiritueel DNA zal geven. Als het goed DNA is, waar je ook gaat, zul je je voortplanten volgens je soort. Als het slecht DNA is, zul je je voortplanten volgens je soort. Een eenvoudig voorbeeld: als een nieuwe gemeente met ons wil samenwerken, kijken we naar hoe ze aanbidden als we voor het eerst op bezoek komen. Juist dat is een uitstekende indicator voor het DNA van de gemeente. Elke gemeente zal zich voortplanten naar haar soort. Paulus zei dat hij wilde dat mensen overal heilige handen zouden opheffen, tot de Heer zouden roepen en een nieuw lied zouden zingen. Als we niet alle heiligen kunnen leren

om te aanbidden met heel hun hart, met heel hun verstand, met heel hun ziel en met heel hun kracht; om hun handen op te heffen, als we hen niet zover kunnen krijgen om dat te doen, dan kunnen we vaststellen dat het DNA slecht is en dat die gemeente zich nooit zal voortplanten door God te loven zoals de vroege gemeente deed. Het zal nooit volledig weerspiegelen hoe God wil dat de gemeente eruitziet, omdat God wil dat mensen onze samenkomsten binnenlopen en zich zo bewust zijn van het feit dat Hij daar is. Dit blijkt uit de manier hoe radicaal, hoe extravagant, hoe krachtig de eredienst en de profetie is. Door van al deze dingen getuige te zijn, zouden zij gedwongen zijn te erkennen dat God onder ons is.

We hebben werk te doen als we een gemeente stichten, want er komen mensen naar ons toe, ze komen tot Christus en tot ons, maar het zijn gloednieuwe baby's, ze hebben bagage en geschiedenis. Bovendien moet je ze de wegen van God leren. Mensen zijn nogal koppig, soms. Mensen zijn gebroken; ze hebben hun patronen, en je zult leren hoe moeilijk het is om mensen te discipelen. Als je in het leiderschap komt, is het een extreem moeilijke plaats omdat je te maken hebt met gebroken mensen, en ze reageren niet altijd zoals ze zouden moeten. Heel vaak ben je de hoge boom die de meeste wind vangt, en dus is de moeilijkheid voor elke leider dat leiderschap een uitdagende plaats is. Negen van de tien voorgangers krijgt een burn-out of geeft het ambt op. Het is het hoogste uitvalpercentage van welke baan dan ook, als je het zo kunt noemen, omdat de kosten zo hoog zijn. Het is extreem moeilijk omdat je met de duivel te maken hebt, en met schapen die bijten. Maar omdat we van Jezus houden, en ons herinneren hoeveel Hij van ons houdt, (en we ons herinneren hoe vaak we Hem gebeten hebben, hoe vaak we Hem in de steek gelaten hebben en hoe vaak Hij ons genade gegeven heeft), vinden we genade voor mensen, en gaan we door.

Een van de belangrijkste ingrediënten voor een gemeentepanter is je vermogen om terug te veren, want je zult soms een klap op de grond krijgen. Heb je ooit een bokser gezien die te veel klappen op zijn hoofd krijgt en neergeslagen wordt? Dan staat hij plotseling weer op, maar hij strompelt rond. Soms is gemeentepanter net zo iets. Je moet blijven opstaan nadat je bent neergeslagen. Als je gewoon door blijft gaan, op de een of andere manier, houdt Hij je vast. Het voelt alsof je gaat sterven, maar Hij zegt dat je niet meer op de proef wordt gesteld dan je kunt verdragen. Op de een of andere manier, in God, blijven we volhouden, en het Koninkrijk blijft komen. Dat is de vreugde en de pijn van leiderschap.

De vroege gemeente begon te groeien, en waar ze ook gingen, ze predikten het Evangelie. Ik geloof dat Zuid-Afrika weer een tijd van verstrooiing tegemoet gaat, en ik wil dit zeggen, waag het niet om te vluchten tenzij Jezus zegt dat je kunt! Je leeft waar Jezus je zegt te leven. Je bent niet van jezelf, je bent gekocht voor een prijs. Onthoud dat als je je leven oppakt, je het zult verliezen. Verlies het liever omwille van Hem, en je zult het vinden! De duivel zal proberen om ons te laten vluchten voordat we er klaar voor zijn of voordat het de wil van de Heer voor ons is, en we kunnen God missen. "Als je hand van de ploeg

haalt, ben je niet geschikt voor het koninkrijk," zei Jezus in Lucas 9:62. Ik geloof dat Jezus soms veel ernstiger is met wie Hij zal kiezen, en zal blijven kiezen, dan wij ons realiseren. Ik denk dat je soms een domme beslissing kunt nemen en dat die je duur kan komen te staan. Dus moeten we deze dingen uitwerken met een zekere mate van angst en beven. God is genadig en vriendelijk, maar wij zijn Zijn dienaren, en we moeten in Hem blijven als we veel vrucht willen dragen voor Zijn glorie.

Terugkomend op de apostelen die verstrooid waren, Jezus had hun van tevoren gezegd dat wanneer de vervolging komt, zij moeten vluchten. En in dit geval, deden ze precies dat. Toen zei Jezus tegen hen dat zij Zijn getuigen zullen zijn in Jeruzalem, Judea, Samaria en tot aan de uiteinden van de aarde. De eerste plaats waar zij naar toe gingen was nog steeds de natie Israël. Zij verlieten Jeruzalem, dat de hoofdstad was, en gingen naar Judea en Samaria. Dit waren nog steeds zeer Joodse gebieden, en omdat het was wat ze kenden, vonden ze het prettig om daar heen te gaan. Dan begint het Koninkrijk zich buiten hen te verspreiden, waardoor vervolging hen ook daarheen jaagt. Dus verspreidden zij zich verder.

Duizenden jaren lang hield de Joodse natie en Israël zichzelf in een bepaald Abrahamitisch type, Oude Verbondsgeloof. Dan in een kwestie van ogenblikken, overal waar deze jongens werden verspreid veranderde dit door het DNA in hen. Zij zetten de hoofdstad op zijn kop. Duizenden Joden werden gered, en de mensen werden volledig getransformeerd. Mensen werden gek door de verandering die het evangelie om hen heen veroorzaakte. Elke gemeente en elke persoon in die gemeente had gebruikt kunnen worden om het Evangelie te verspreiden. Ze waren misschien geen apostelen of grote predikers, maar ze kenden de boodschap die ze droegen. Zij wisten dat zij het zaad van God in zich hadden, dat de macht had om het Koninkrijk te brengen tegen heersers en overheden in. Ieder van hen ging uit, in de overtuiging dat God meer kon doen dan zichzelf.

Daarom werden overal waar zij kwamen, gemeenten geplant. De uitdaging was dat ze er niet voor toegerust waren, maar dat was ook niet de bedoeling.

Wij zijn slechts een deel van een plaatje. Wij zijn een stukje van de puzzel. Paulus zegt: "Ik plant. Apollos geeft water." Ieder van ons heeft een rol te spelen, en God werkt alles uit voor het welzijn van Zijn naam. Bijvoorbeeld, Filippus, die slechts een diaken was in zijn gemeente, ging naar Samaria en predikte het Evangelie. De Bijbel zegt dat de hele stad op zijn kop werd gezet. Van daaruit kun je zien dat de gemeente begint samen te werken.

Laten we eens kijken naar Handelingen 8:6-16

[6] En de menigten hielden zich eensgezind aan wat door Filippus gezegd werd, omdat zij luisterden en de tekenen zagen die hij deed. [7] Want bij velen die onreine geesten hadden, gingen die er onder luid schreeuwen uit; en veel verlamden en kreupelen werden genezen. [8] En er ontstond grote blijdschap in die stad. [9] En een zeker man, van wie de naam Simon was, bedreef reeds hiervoor in de stad

toverij en deed het volk van Samaria versteld staan, terwijl hij van zichzelf zei dat hij een groot man was. [10] Allen, van klein tot groot, hingen hem aan en zeiden: Deze man is de grote kracht van God. [11] En zij hingen hem aan, omdat hij hen lange tijd met toverijen versteld had doen staan. [12] Maar toen zij Filippus geloofden, die het Evangelie van het Koninkrijk van God en van de Naam van Jezus Christus verkondigde, werden zij gedoopt, zowel mannen als vrouwen. [13] En Simon geloofde zelf ook en nadat hij gedoopt was, bleef hij voortdurend bij Filippus; en toen hij de tekenen en grote krachten zag die er gebeurden, stond hij versteld. [14] Toen de apostelen die in Jeruzalem waren, hoorden dat Samaria het Woord van God aangenomen had, stuurden zij Petrus en Johannes naar hen toe, [15] en toen die aangekomen waren, baden zij voor hen dat zij de Heilige Geest mochten ontvangen. [16] (Want Hij was nog op niemand van hen gevallen, maar zij waren alleen gedoopt in de Naam van de Heere Jezus.) (Handelingen 8:6-16 HSV)

In Handelingen zien we dat de apostelen hoorden dat het evangelie naar Samaria was gekomen, dus zonden zij Petrus en Johannes om daarheen te reizen. Toen de twee apostelen daar aankwamen, konden zij zien dat er een opwekking was uitgebroken, maar nog niemand was gedoopt. Hoe begaafd en krachtig Filippus ook was in de Heilige Geest, hij begreep niet hoe hij het doopsel van de Heilige Geest aan anderen moest brengen. Hij was getrouw geweest met wat hij kon doen, maar God heeft ons zo ontworpen dat we elkaar nodig hebben om het Koninkrijk uit te breiden. Niet één van ons is een volledig pakket. Dus, hier kunnen we zien dat de apostelen kwamen, en zij werkten naast de heiligen en met de leiders om de gemeente te helpen het plan van God volledig te weerspiegelen.

Bijbels gezien moet elke nieuwe gemeente die geplant wordt een relatie hebben met de apostelen. Dit is omdat de Bijbel zegt dat zij zullen komen en voorzien in wat er ontbreekt in het geloof. Een nieuwe gemeenteplant heeft apostelen, profeten, evangelisten, herders en leraars nodig, zodat we kunnen opgroeien en volwassen worden om meer op Hem te gaan lijken.

Efeziërs 4:11-12 zegt,

[11] Bedenk daarom dat u die voorheen heidenen was in het vlees en die onbesnedenen genoemd werd door hen die genoemd worden besnijdenis in het vlees, die met de hand gebeurt, [12] dat u in die tijd zonder Christus was, vervreemd van het burgerschap van Israël en vreemdelingen wat betreft de verbonden van de belofte. U had geen hoop en was zonder God in de wereld. (Efeziërs 4:11-12 HSV)

Apostelen, profeten, evangelisten, voorgangers en leraren zijn allemaal nodig om beelddraggers van Christus te zijn. Zonder deze mensen die spreken in het leven van de gemeente, zal het gebrekkig zijn. God heeft ontworpen dat we elkaar nodig hebben. Dus, als je een gemeente sticht, zorg er dan voor dat je in nauw contact blijft met apostelen, voorgangers en evangelisten enz. Vraag om hulp, en of wat je doet juist is. Vraag om perspectief zodat de gemeente Christus volledig kan weerspiegelen en niet alleen maar jouw eigen kleine afspiegeling van Hem. In het begin kun je je geen fouten veroorloven omdat elke beslissing kan bepalen of mensen je blijven volgen of niet. De geloofwaardigheid die je hebt als leider

groeit na verloop van tijd als je juiste beslissingen goed uitpakken. Als je eenmaal wat geloofwaardiger bent, heb je wat speelruimte om fouten te maken omdat mensen je staat van dienst kunnen zien. Blijf in nauw contact met diegenen, apostelen, voorgangers en evangelisten, die kunnen voorzien in wat er ontbreekt en advies kunnen geven over hoe mensen te leiden.

Ik wil dat je iets ziet van een gezond gemeentepatroon. De heiligen van de gezonde Jeruzalemse gemeente gaan uit, dan wordt de gemeente gesticht en groeit om meer op Jezus te gaan lijken. Antiochië is een van die gemeenten, die sterk wordt. Dan zendt Jeruzalem de apostel Barnabas uit, die later Saulus vindt, die Paulus wordt, en samen komen ze naar Antiochië en helpen de gemeente te groeien. Dan zendt Antiochië Paulus en Barnabas uit, wat het Koninkrijk van God verder uitbreidt.

Wanneer we een gemeente stichten, gaat het erom dat je een nieuwe kolonie wordt voor het Koninkrijk van God. Je moet strijden om open te breken en het Koninkrijk van God te zien komen waar je bent. Je moet volwassenheid in je geloof nastreven, zodat je een goede afspiegeling van Hem wordt. Dus, als je een goede beelddrager wordt en de mensen begrijpen het goede DNA, dan zal het Koninkrijk van God over je heen springen en zich steeds verder en verder uitplanten. Het Koninkrijk gaat vooruit als gist; het blijft groeien als we trouw zijn aan waartoe Hij ons geroepen heeft.

Nu, er is geen afrekening in het Koninkrijk van God. Je vestigt je als je over de finish bent en je je race hebt gelopen. Neem je hand niet van de ploeg en neem je leven niet op. Je bent gekocht voor een prijs, en je zou moeten leven voor de glorie van God als een beelddrager. Zolang je adem in je lichaam hebt, moet je blijven rennen om het Koninkrijk van God op aarde te zien komen. Dit is waarom je hier bent; dit is waar je beloning ligt.

Hier is een praktisch verhaal van gemeenteplanting, naar een gewone jongen uit JoshGen genaamd Gerrit:

Hij was geen ouderling, dus hij had nooit in een ouderlingenvergadering gezeten; hij was ook geen diaken. Hij was een gemeenschapsgroepsleider, en hij en zijn vrouw, Cherie, leidden onze koffieshop in Sunningdale. Ze vonden dat ze moesten verhuizen naar een stad genaamd Richard's Bay, en ze probeerden een gemeente te vinden, maar ze hadden een probleem. Ze konden niet hetzelfde DNA vinden als de gemeente waar ze uit waren gekomen. Dus, op een dag belt Gerrit me op en zegt, "We hebben een probleem. Ik kan de dingen niet vinden die je me geleerd hebt. Ik kan niet vinden wat ik in de Bijbel heb gezien, en we hebben echt gekeken! Kan ik proberen om iets te beginnen?" Alles wat ik kon denken was, "Oh mijn hemel. Je hebt geen idee wat je niet weet. Je bent hier niet voor toegerust; je hebt geen idee waar je aan begint." Maar ik kende de kracht van de boodschap die in Gerrit zat. Dus stuurde ik hem om er over te bidden, en hij voelde dat God wilde dat hij een gemeente zou stichten. Ik dacht: "In het ergste geval zou één persoon gered worden omdat het licht in hem scheen. In het beste geval zouden er misschien 30 mensen gered worden." Dus gaf ik hem het groene licht. Vooruitkijkend, de Richard's Bay gemeente bestaat nu 2 jaar, met 140 volwassenen die op een zondag samenkomen. Ik heb net zijn 3e ouderling

gewijd afgelopen zondag. Dus, zoals je kunt zien, goed DNA vermenigvuldigt zich. De eredienst lijkt zelfs op onze eredienst, want alles wat hij hier leerde, nam hij mee naar daar. De mensen komen uit hun gebrokenheid, en ze groeien in hun geloof. Er is ook een toewijding aan de apostolische leer! Hier zien we dat gelijken zich voortplanten naar hun soort.

Het is prachtig dat God velen van ons zal opwekken om als vaders te zijn in het huis van God. We zullen kinderen krijgen, geestelijk, die het DNA zullen dragen dat we hebben geleerd. Als wij discipelen maken en volken komen tot het licht van waartoe Hij ons geroepen heeft, zullen onze geestelijke kinderen onze glorie worden, omdat wij het beeld en de glorie zijn van Hem die onze Vader is. God heeft je geroepen om een licht te zijn, dus begraaft je lamp niet onder een schaal. Onthoud dat Jezus niet heeft beloofd dat je altijd succes zult hebben of dat het altijd gemakkelijk zal zijn. Als ik ergens heen ga en één persoon wordt gered, dan is dat de moeite waard, en al het andere is een bonus. Ik denk dat Jezus zelfs voor slechts één persoon zou zijn gestorven, omdat God houdt van wat Hij heeft gemaakt, Zijn zonen die Hij wil roepen vanuit alle hoeken van de wereld. Als ik daar een deel van mag zijn, is al het andere een bonus.

Als we weer even terugspringen naar Gerrits fabriek in Richards Bay, zien we dat anderen (apostelen of profeten en vele bezoekende heiligen) naar boven gaan om de fabriek te steunen en te versterken. Zij staan er niet alleen voor; wij staan er niet alleen voor. Er is een broederschap, een gemeenschap. We werken samen voor de glorie van God. Er kan een tijd zijn dat je je als leider alleen voelt door de positie die je bekleedt, maar dat zijn dingen waar we doorheen moeten werken als we leidinggeven.

Terugkerend naar Jeruzalem en uitzaaiend naar Antiochië, in Handelingen 14:21-23, begint Antiochië zich te vertakken, en zij zenden ook Paulus en Barnabas uit. In zekere zin doen wij dat nu ook. We hebben zovelen die naar de naties gaan. Paulus en Barnabas verkondigen dus het goede nieuws in de stad en winnen een groot aantal discipelen. Daarna keren ze terug naar alle steden waar ze geweest zijn en waar ze gemeenten hebben gesticht, om de discipelen te versterken en hen aan te moedigen trouw te blijven aan het geloof. We moeten onthouden dat we de discipelen moeten versterken, elke kleine kolonie die er is. Terwijl zij rondgingen, benoemden Paulus en Barnabas oudsten in elke gemeente, met gebed en vasten, en droegen hen op aan de Heer in wie zij hun vertrouwen stelden. Elke gemeente heeft leiders op de grond nodig, en apostelen zijn nodig om dingen open te breken. Maar uiteindelijk moet elke kleine kolonie van het Koninkrijk leren om semi-autonoom te functioneren, bijna alsof het op zichzelf kan leven. Om dat te doen heeft het zijn eigen leiders nodig die op de grond zijn, Christus weerspiegelen, mensen discipelen, en omgaan met tuchtzaken omdat de apostelen dat niet kunnen doen. Dus elke plaatselijke gemeente zou oudsten op de grond moeten hebben die met de apostelen werken, maar de oudsten zorgen voor de schapen, discipelen en trainen; pastoraal en liefdevol - zelfs berispelend wanneer dat nodig is omdat ze je moeten helpen groeien in je geloof. De oudsten blijven in relatie met de apostelen. Het zijn de apostelen die komen en oudsten wijden; diegenen helpen die oudsten zijn; die ervoor zorgen dat de gemeenten trouw blijven in het geloof, groeien en de dingen doen die ze moeten doen. Als zij er zelf niet kunnen zijn, kunnen

de apostelen toevoegen wat ontbreekt door soms een gave te zenden, in de vorm van een persoon, om die gemeente te helpen Jezus beter te weerspiegelen, zodat die gemeente in alle dingen kan opgroeien om de volheid van Hem te weerspiegelen. We moeten dus samenwerken tot Hij terugkomt, en samen weerspiegelen we de volheid van Hem als elk deel van ons zijn steentje bijdraagt.

Ik kwam in dit jaar, en ik voelde echt dat ik God moest vertrouwen voor 20 gemeenteplantingen. Ik dacht dat ik behoorlijk vol van geloof was, totdat ik zag wat God eigenlijk aan het doen was. Ik kijk naar wat Hij heeft gedaan en realiseer me dat ik eigenlijk zo weinig geloof heb. Ik denk dat God hier hartstochtelijker mee bezig is dan wij durven dromen of ons kunnen voorstellen. Iemand stelde me een vraag voor deze bijeenkomst. Ze vroegen: "Heb je je ooit voorgesteld dat je de dingen zou doen die je nu doet?" En het antwoord is: Eerlijk gezegd, nee. Nooit. Ik wilde Hem dienen, maar ik had me deze dingen nooit voorgesteld. Alles wat Hij nodig heeft is iemand die zegt: Heer, ik ben hier. Houd mij geworteld in Jezus; houd mij in intimiteit met Hem; houd mij een goede afspiegeling van Hem. Gebruik mij voor Uw glorie. Hij heeft iemand nodig om te zeggen: Ik wil met U samenwerken in de volken van de wereld; ik wil Uw heerschappij over de aarde zien komen; ik wil anderen opwekken om met mij mee te lopen! Want samen gaan we meer doen dan wat we in ons eentje kunnen.

Soms denk ik, "Lieve Jezus, dit is groter dan ik denk dat ik aankan!" Maar ik weet hoe hartstochtelijk God wil dat de volken tot Zijn Zoon komen. En ik weet dat God op zoek is naar gezonde gemeenten die Zijn beeld weerspiegelen, en daar zijn er niet veel van. Ik hoop dat u het DNA zo diep in u verankerd krijgt dat u een prachtige beelddrager voor de Koning wordt, iemand die het licht draagt, wiens toewijding de Koning en het Koninkrijk is. Als je dat in je krijgt, dan zul je waar je ook terecht komt, je naar je soort voortplanten. De wereld heeft behoefte aan meer oprechte christenen die leven voor de glorie van hun God. Ik bid dat jij één van hen zult zijn.

Gods beloften

Ik wil graag beginnen met een correctie over iets dat ik in de vorige Hoofdstuk heb gedeeld. Shosanna zei dat Jesaja 49:6, een licht voor de heidenen, waarschijnlijk verwijst naar de Messias Jezus, wat het ook is.

[6] Hij zei: Het is te gering dat U voor Mij een Knecht zou zijnom op te richten de stammen van Jakob en om hen die van Israël gespaard werden, terug te brengen. Ik heb U ook gegeven tot een Licht voor de heidenvolken, om Mijn heil te zijn tot aan het einde der aarde. (Jes. 49:6 HSV)

Ik zei ten onrechte dat het ook voor Israël was. Die specifieke belofte is *niet* voor Israël, hoewel Israël een licht voor de naties wordt genoemd. Een van de fouten die ik maakte was dat ik "licht voor de naties" googelde, het vond, en het bij elkaar trok. Ik heb mijn huiswerk niet gedaan en daarom heb ik het verkeerd gepredikt. Ik wil vanavond correctie brengen en misschien een vraag daarover beantwoorden. Denk aan Jesaja 42:6,

[6] Ik, de HEERE, heb U geroepen in gerechtigheid, Ik zal U bij Uw hand grijpen, Ik zal U beschermen en Ik zal U stellen tot een verbond voor het volk, tot een licht voor de heidenvolken, (Jes 42:6 HSV)

Ik zei dat Israël een aantal van de beloften van God die aan Jezus waren gegeven, is kwijtgeraakt, wat juist is. Ik dacht dat het misschien nuttig zou zijn om dat opnieuw te behandelen, dus ik ga een beetje theologie lesgeven, daarna gaan we meer in op gemeenteplanting.

Het is essentieel om de theologie hierin te begrijpen. Als we de uitwerking van de beloften van God niet begrijpen, zullen we moeite hebben om de meeste dingen te begrijpen in termen van hoe het Koninkrijk van God werkt. In Jesaja wordt Israël een licht voor de volkeren genoemd,

[3] En heidenvolken zullen naar uw licht gaan en koningen naar de glans van uw dageraad. (Jes 60:3 HSV)

Dit is een belofte rechtstreeks aan Israël, maar ook een belofte die vervolgens aan Jezus wordt gedaan. Volkeren worden dus geacht te komen naar het leven dat Israël is. We zien dat bij de koningin van Sheba, die Salomo komt bezoeken. We zien het op vele plaatsen, waar mensen naar de natie Israël worden gebracht. In het vorige gedeelte hebben we gezien hoe Israël een afspiegeling, of beeld, van God voor de wereld moest zijn. Nu heeft de gemeente die rol opgepakt.

Veel mensen hebben deze vraag: Kunnen wij vertrouwen op Gods beloften? Waarom heeft

Israël sommige beloften van God verloren? Je krijgt een aantal uitstekende antwoorden zoals: "Ze zijn gewoon nog niet gebeurd." Belofte" is voor ons een nogal breed woord. Soms is een belofte voorwaardelijk, en soms is een belofte onvoorwaardelijk, en dat is heel belangrijk. Ik denk dat dat een van de redenen is waarom de meeste christenen vastlopen, als het gaat om het begrijpen hoe redding werkt en hoe geloof werkt. Ik wilde hier een paar verzen over bekijken om je te helpen dit met mij uit te pakken.

Ten eerste, Israël heeft beloften gekregen, en ze hebben een deel van die beloften verloren. Kijk naar Romeinen 9, Paulus schrijft hier over de Joden en hij heeft het over hoe ze afgesneden zijn, hoe ze iets van de beloften hebben verloren, en hij zegt,

[1] Ik spreek de waarheid in Christus, ik lieg niet en mijn geweten getuigt mee door de Heilige Geest, [2] dat het een grote bron van droefheid voor mij is, en een voortdurende smart voor mijn hart. [3] Want ik zou zelf wel wensen vervloekt te zijn, weg van Christus, ten gunste van mijn broeders, mijn verwanten wat het vlees betreft. [4] Zij zijn immers Israëlieten; voor hen geldt de aanneming tot kinderen en de heerlijkheid en de verbonden en de wetgeving en de eredienst en de beloften. [5] Tot hen behoren de vaders, en uit hen is, wat het vlees betreft, de Christus voortgekomen, Die God is, boven alles, te prijzen tot in eeuwigheid. Amen! [6] Ik zeg dit niet alsof het Woord van God vervallen is, want niet allen die uit Israël voortgekomen zijn, zijn Israël. [7] Ook niet omdat zij Abrahams nageslacht zijn, zijn zij allen kinderen. Maar: Alleen dat van Izak zal uw nageslacht genoemd worden. [8] Dat is: niet de kinderen van het vlees zijn kinderen van God, maar de kinderen van de belofte worden als nageslacht gerekend. (Rom 9:1-8 HSV)

Dat is een diepzinnige uitspraak: dat ik zou wensen dat ik van Christus was afgesneden om Israël gered te zien. Dit zegt ons iets van het hart van de apostel. Verderop zien we dat God hun beloften gaf, zie de beloften in vers 4, zij kregen het eerst. Paulus gaat verder omdat hij deze vraag heeft: Heeft Gods Woord gefaald omdat God hun een heleboel dingen beloofd heeft, maar zij nu niet in die dingen wandelen? Als God hun beloften heeft gedaan, wat is er dan met die beloften gebeurd? We zien dat Gods Woord niet faalt omdat Gods beloften altijd waar zijn als we ze goed begrijpen. De uitdaging voor Israël was: Aan wie waren de beloften gegeven? Ze waren niet gegeven aan de bloedlijn van Abraham, maar Israël dacht dat het aan henzelf was en zei, nou, dit zijn onze beloften. Paulus argumenteert en zegt, nou, eigenlijk zijn de beloften niet noodzakelijkerwijs gegeven aan de mensen die denken dat ze ze gaan krijgen, omdat Israël zichzelf ziet als Israël, door bloed. Zij zijn Israël door bloed, en het zal altijd Israël door bloed zijn, maar er is een andere manier om hen te zien. Hun vader was een gelovige, en het ware Israël zullen zij zijn die gelovig zijn. Dat is niet gemakkelijk te zien als je het alleen maar leest.

De Joden waren geschokt toen Jezus in Mattheus tot hen kwam en zei,

[9] en denk niet dat u bij uzelf kunt zeggen: Wij hebben Abraham als vader; want ik

zeg u dat God zelfs uit deze stenen voor Abraham kinderen kan verwekken. (Matt 3:9 HSV)

Zij waren verbaasd, want zij dachten, wij zijn de kinderen van Abraham. Jezus spreekt hen tegen en noemt hen de kinderen van de duivel. Zij waren zeer beledigd, omdat zij hun menselijke afstamming helemaal tot Abraham konden terugvoeren. Paulus spreekt hen tegen in Romeinen 9 en zegt dat het niet gaat om menselijke afstamming, maar dat je bent als je vader. De voorwaarde voor de beloften is dan niet zo duidelijk als iedereen denkt. De voorwaarde voor de beloften is dat het ware Israël het Israël van het geloof zal zijn.

Soms vervaagt God de randen een beetje voor ons, en dit is een van die vage randen. Paulus heeft zojuist betoogd dat Israël beloften had gekregen, en het lijkt erop dat die beloften zijn mislukt, maar in feite zijn ze mislukt van de kant van Israël omdat ze de belofte niet hebben gecombineerd met geloof.

Iemand vroeg me: "Zijn Gods gaven en Zijn roeping niet onherroepelijk" (Romeinen 11:29)? En staat er niet in 2 Korintiërs 1:20, dat "alle beloften van God ja en amen zijn in Christus Jezus"? Dus, als Gods roeping onherroepelijk is, wat betekent dat dan voor Israël? We moeten heel goed kijken naar de beloften die God doet om erachter te komen wat ze precies betekenen. Zijn er voorwaarden aan verbonden? Aan wie is deze belofte precies? Een van de fouten die wij als christenen maken, en de Joden maakten dezelfde fout, is dat wij alle beloften voor ons lezen, maar alle beloften zijn eigenlijk voor Christus. Als wij door het geloof in Christus zijn, treden wij binnen in iets van die beloften. Er zijn enkele beloften waarvan God zegt: "Zo zal het zijn. Ik zweer bij Mijn naam dat er geen voorwaarde aan verbonden is", en dan is het zo goed als een uitgemaakte zaak, maar de meeste beloften die God geeft zijn voorwaardelijk. Met andere woorden, Hij zegt: "Als jij dit doet, zal Ik dat doen, en als jij trouw blijft aan Mij, als jij in Mij blijft, zal Ik in jou blijven, en dan zul je veel vrucht dragen." De uitdaging waar we voor staan is deze, en ik weet dat dit theologisch is, maar het is een belangrijke; Gods beloften zijn over het algemeen trouw gebleven aan hen die trouw zijn. Het is misschien moeilijk te begrijpen, en we lopen vast als we onze Bijbel lezen.

Een van de zaken waar ik bij betrokken ben is de vrijheid van godsdienst in Zuid-Afrika (FORSA). Artikel 9 van de Zuid-Afrikaanse grondwet (juridisch document waarin staat hoe het land moet worden bestuurd) luidt: "Niemand mag iemand oneerlijk discrimineren op een of meer gronden, waaronder ras, geslacht, geslacht, zwangerschap, burgerlijke staat, etnische of sociale afkomst, huidskleur...". Er is een hele lijst van dingen waarop je niet mag discrimineren. Dat betekent dat als ik zeg dat de man aan het hoofd van het gezin staat, ik de wet heb overtreden omdat ik dit op basis van geslacht heb gedaan. Dit creëert een enorm probleem. Sta er eens bij stil dat als je je theologie baseert op de wet van je land, de gemeente op dit moment niet kan bestaan in dit land (Zuid-Afrika). Maar als je een beetje verder leest, zul je zien dat er een ander deel van de grondwet is dat terugkomt en ons antwoordt van een andere plaats. Sectie 9 zei dat het niet kon, maar sectie 15 zegt dit: "Iedereen heeft recht op vrijheid van geweten, godsdienst, gedachte, overtuiging en mening." Dit laat zien dat er iets anders is dat in evenwicht lijkt te zijn met wat er in de eerste plaats werd gezegd. Als ik geloof, gebaseerd op een religieuze overtuiging, dat de man het hoofd van het gezin is, dan is dat deel van de grondwet misschien niet zo zwaarwegend als het lijkt, en is het nu meer in evenwicht.

Ten eerste moeten we, wanneer we de beloften van God overwegen, het Woord van God lezen, we moeten het hele Woord van God lezen om precies te begrijpen wat er gezegd wordt. Het probleem met de meeste Christenen is dat we één regel lezen en denken, "Oh ja, zo is het!" en onszelf in een hoop problemen brengen. Je moet de hele Bijbel in zijn context zien om te begrijpen wat het betekent. Vergeet niet dat de Bijbel geen juridisch document is; het is een brief ter bemoediging; het is een brief van liefde; het is een brief van hoe God is.

Als ik Vader God was en op een nacht aan mijn dochter schreef, wanneer zij bang was dat ik niet van haar hield, zou ik tegen haar zeggen: "Enyah, niets kan je scheiden van onze liefde, geen hoogte, geen diepte, engelen of demonen. Ik hou van je, mijn meisje." (Romeinen 8:38-39). Maar als ze vreselijke dingen gaat doen, misschien Emsie vermoordt en messen op me richt telkens als ik in haar buurt kom, dan ga ik niet een gesprek met haar aan en opnieuw tegen Enyah zeggen: "Niets kan je scheiden van mijn liefde." Ik ga zeggen, "Nu, Enyah, je zou van mijn liefde gescheiden kunnen worden. Eigenlijk, zou je in de gevangenis kunnen belanden. Je zou mijn liefde nooit meer kunnen voelen als je je niet bekeert, berouw toont, en je harthouding verandert." Dit lijkt bijna tegenstrijdig. Kan ik dat? Kan ik dat niet? Ja, dat kun je wel. Nee, dat kun je niet. Vanuit het perspectief van de Vader, kun je het niet, maar vanuit jouw perspectief, kun je jezelf afscheiden van de liefde van God. Onthoud, dit is geschreven aan een gemeente die vervolgd wordt, en ze vragen zich af of God van hen houdt, want toen ze Joden waren, werden ze niet vervolgd, maar nu ze Christenen zijn, worden ze vervolgd. Paulus zegt, onder gezag, niets kan je scheiden van de liefde van God, maar er is één persoon die hij niet noemt in al die dingen, jij bent het. Met andere woorden, je hoeft je geen zorgen te maken over al die dingen omdat ze je niet kunnen scheiden, maar hij zegt niet *jij*. Je moet dit vers lezen met de hele Bijbel in context. De Bijbel heeft veel waarschuwingen over het afvallen van Christus. We moeten de hele Bijbel lezen om het in de context te begrijpen.

Het tweede wat we moeten overwegen is, is er een *voorwaarde* aan de belofte. Wat is de voorwaarde? Wat heeft Jezus gezegd?

[5] Ik ben de Wijnstok, u de ranken; wie in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt u niets doen. (Joh 15:5 HSV)

Paulus schrijft later aan de heidenen: denk niet dat jullie veilig zijn, want de Joden waren het origineel. Zij waren in de wijnstok, groeiden uit de wijnstok en God sneed hen af. Als Hij hen afsnijdt, denk dan niet dat u, als geënte, veilig bent, want als Hij de wijnstok afsnijdt, hoeveel gemakkelijker zal Hij u dan afsnijden (Rom 11:24)? Wij moeten met al deze Schriftplaatsen worstelen om een goed begrip te krijgen van de trouw van God. God is altijd trouw, maar als Hij voorwaarden stelt, moeten wij die voorwaarden in acht nemen.

Het derde ding; is de belofte aan een natie, een individu, of is het een belofte aan Christus? God doet soms beloften aan Jezus. Laat me je een voorbeeld geven, dat weer laat zien

hoe we onze Bijbels verkeerd lezen.

[8] En welke stad u ook maar binnengaat en men ontvangt u, eet wat u voorgezet wordt,

[9] genees de zieken die daar zijn, en zeg tegen hen: Het Koninkrijk van God is dicht bij u gekomen. (Lucas 10:8-9 HSV)

We lezen dit en eisen deze belofte op. Maar kan ik het voor mijzelf nemen? Ik moet me afvragen aan wie dit geschreven is en wanneer het geschreven is. Is dit iets van eeuwigheid, of was het iets dat Jezus tegen een specifiek iemand zei? In dit geval neemt Jezus 72 van Zijn discipelen, zendt hen uit naar de verloren schapen van Israël, en Hij geeft hen deze instructie. Deze instructie was voor de 72, het was niet voor mij. "Als ik vanavond in een stad kom, wat jullie kunnen verwachten" Kan ik dat niet gebruiken als basis voor hoe je mij moet ontvangen. Ik geloof wel dat wij zieken kunnen genezen, maar ik kan deze Schrifttekst niet gebruiken omdat God iets specifiek deed op die plaats, op dat moment. Hij sprak tot de 72. Hij sprak niet tegen jou en mij. Met andere woorden, als ik tegen Manie zou zeggen: "Manie, ik wil je een auto geven." Ik probeer hem iets te geven. Ik kan dit beloven aan Manie, maar dit heeft niets met jou te maken. Je kunt zien hoe ik ben; je kunt iets van mijn aard zien: Ik ben vrijgevig. Maar je kunt de auto niet opeisen. Als je het Woord leest, moet je de vragen stellen: "Aan wie schrijft Hij? Tot wie spreekt Hij? Is dit relevant voor mij?" Misschien kan ik iets leren over de aard van God, maar ik kan het niet opeisen als een belofte. Is Zijn belofte aan een natie? Op een dag lees je in de bijbel en je komt bij het volgende Bijbelwoord:

[1] Zing vrolijk, onvruchtbare, u die niet gebaard hebt, breek uit in gejuich en jubel het uit, u die geen weeën gekend hebt, want de kinderen van de eenzame zijn talrijker dan de kinderen van de getrouwde, zegt de HEERE. (Jes. 54:1 HSV)

Dus, jij, die onvruchtbaar bent, jij vertrouwt op God voor jouw wonder. Op een dag lees je dat, en je zegt, "Oh, het is een belofte die ik ga opeisen!" Nee. Dit was geen belofte aan jou; dit was een belofte aan Israël. Jij, het individu, kan geen aanspraak maken op deze belofte gemaakt aan een natie. De Geest van God zou tot jou kunnen spreken. Maar nogmaals, je kunt het niet nemen en het naar de letter toepassen in je eigen leven. Dit is iets wat we vaak doen.

[1] Zing vrolijk, onvruchtbare, u die niet gebaard hebt, breek uit in gejuich en jubel het uit, u die geen weeën gekend hebt, want de kinderen van de eenzame zijn talrijker dan de kinderen van de getrouwde, zegt de HEERE. (Jes 54:17 HSV)

Is dit geschrift voor jou? Nee, het is niet voor jou, het is voor Israël in een specifieke tijd vanwege wat zij doet. Stel jezelf de vraag terwijl je de Schrift leest, tegen wie heeft Hij het en is dit relevant voor mij? Anders ga je jezelf vastpinnen op allerlei dingen.

We moeten ook overwegen of de belofte er een is die aan Christus is beloofd? God doet beloften aan Jezus. Nogmaals, Paulus argumenteert over de Joden die afgesneden werden en hoe dat gebeurde. Het leek er zeker op dat zij in de beloften zaten.

In Galaten 3, zegt hij,

[16] Welnu, zo zijn de beloften aan Abraham en aan zijn nageslacht gedaan. Hij zegt niet: En aan de nageslachten, alsof er sprake zou zijn van velen; maar van één: En aan uw Nageslacht; dat is Christus. (Gal 3:16 HSV)

Toen de belofte aan Abraham kwam, lazen zij het alsof het aan Abraham en alle zonen van Abraham was. Zij misten wat God zei. God zei niet dat alle zonen van Abraham in de belofte zullen wandelen. Hij zegt dat één zoon van Abraham in de belofte zal wandelen. Het zaad, Jezus, en iedereen die zichzelf verbindt en in Hem blijft en in Christus komt (Christus in mij, ik in Christus), zij zullen de beloften die Christus heeft beërven, zolang zij in Christus blijven. Als je uit Christus stapt, zijn de beloften die God aan Christus heeft gedaan, niet meer van jou, omdat je uit Christus bent gestapt. Stel de vraag: "Praat Hij hier met Jezus?" Als ik in Jezus ben, dan mag ik hiervan profiteren! Of, "spreekt Hij hier tot mij?" Die vraag moet je jezelf stellen als je de tekst leest.

Hoe zit het met deze? Is het een nationale of individuele belofte? Want, nogmaals, God vervaagt vaak de lijnen. Denk eraan, God is Hebreeër, niet Grieks. Grieken denken lineair; één plus één is twee. Hebreeërs kunnen tellen en gaan, één plus één kan van alles betekenen. Hebreeërs denken ruimtelijk, ze denken niet lineair. God schrijft ruimtelijk, niet lineair. Grieken leerden ons wetenschap en wiskunde: één plus één is gelijk aan twee, en het zal altijd alleen maar gelijk zijn aan twee. Hebreeërs zeggen dat één plus één twee kan zijn, maar misschien kan het ook vier betekenen. Hebreeuws denken is dat je twee tegenstrijdige dingen samen kunt houden, en dat ze allebei waar kunnen zijn. God kan liefdevol en rechtvaardig zijn - Hebreeuws. Het Grieks zegt ofwel liefdevol ofwel rechtvaardig. Een groot probleem vandaag de dag is dat we de Bijbel lezen als Griekse romans geschreven vanuit een Hebreeuwse God. God is niet Grieks. De Grieken hebben gewoon onze manier van denken gekoloniseerd. Waar het op neerkomt is dat zij ons logica en rede leerden, en God is niet logisch, en God houdt zich niet aan de regels die Hij ons geeft. Ik wou dat ik dat nu kon uitleggen, maar dat is een les op zich.

Is een belofte nationaal of individueel? Want dat is een belangrijk punt. Doet God een algemene belofte aan allen die in het geloof zijn, of spreekt God specifiek tot jou? Nogmaals, we redetwisten over deze Joodse nationale, of individuele, belofte toen God de volgende belofte deed aan Israël, Romeinen 11,

[25] Want ik wil niet, broeders, dat u geen weet hebt van dit geheimenis (opdat u niet wijs zou zijn in eigen oog), dat er voor een deel verharding over Israël is gekomen, totdat de volheid van de heidenen is binnengegaan. [26] En zo zal heel Israël zalig worden, zoals geschreven staat: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob. (Rom 11:25-26 HSV)

Betekent dat dat elke Jood gered zal worden? Hij heeft het hier niet zozeer over geloof; Hij heeft het over hoe Israël gered zal worden. Daarom heeft Hij het nu niet over het Israël van het geloof. Hij heeft het over het Israël, dat is afgesneden omdat ze geen geloof hadden. Maar dan zegt Hij dat zelfs het Israël dat was afgesneden (omdat zij dood waren in hun geloof) zal worden gered en dat heel Israël zal worden gered. Het is een beetje verwarrend voor het Griekse denken. Hij heeft zojuist gezegd dat Israël werd afgesneden, maar het Israël dat werd afgesneden omdat zij geen geloof hadden (maar zij zijn nog steeds Israël) zal weer worden binnengehaald, en geheel Israël zal worden gered. Betekent dat nu dat elke Jood gered zal worden als er staat dat heel Israël gered zal worden? Nee. Nogmaals, dat is hoe we onszelf in de problemen brengen. Er zijn mensen die boeken schrijven over een komende opwekking en dat heel Israël (elke Jood op de planeet en elke Israëliër die verspreid is in de volken) tot Christus zal komen. Nee, hij vervaagt de twee Israëliërs hier. Israël zal op een bepaald moment tot Christus terugkomen zoals we nog nooit eerder hebben gezien, maar om te zeggen dat elke Israëliër gered zal worden is onmogelijk, want zelfs als je kijkt naar de laatste tweeduizend jaar, hoeveel Israëliërs zijn er buiten Christus om gestorven?

Het Evangelie in zijn basisvorm is heel eenvoudig, maar het kan heel ingewikkeld worden. Petrus schrijft hierover als hij zegt dat de brieven van Paulus eigenlijk heel ingewikkeld zijn en dat gebroken mensen die brieven verdraaien en ze laten betekenen wat ze niet betekenen, omdat Paulus niet zo gemakkelijk te begrijpen is.

Als God zegt: "Wie kan u scheiden van Zijn liefde," betekent dat niet dat u niet weer als Zijn vijand zult eindigen. "Ik weet welke plannen Ik met jullie heb..." is een belofte aan Israël dat in gevangenschap is, en ze denken dat ze vergeten zijn. God zegt: "Nee, Ik ga jullie herstellen. Ik heb plannen om jullie terug te brengen uit de gevangenschap naar het land dat ik jullie beloofd heb." Het is een belofte aan hen, maar als jij door een moeilijke tijd gaat, kun je dan zeggen: "Wel, Hij weet welke plannen Hij voor mij heeft, zegt de Heer, plannen voor mijn welvaart, niet om mij te schaden"? Als je Paulus bent in een Romeinse gevangenis en op het punt staat je hoofd te laten afhakken, is dat geen goede belofte - maar je kunt het bekijken door de lens van dit: God bedoelt het goed voor ons in alle omstandigheden, dus zelfs als mijn hoofd er op de een of andere manier wordt afgehakt, is dat goed.

[28] Zij zijn weliswaar wat het Evangelie betreft vijanden vanwege u, maar wat de verkiezing betreft geliefden vanwege de vadersen. (Rom 11,28 HSV).

Met andere woorden, Israël is geliefd vanwege hun vaders. Dat is een interessante doctrine die ik graag eens zou onderwijzen, dat je kinderen geliefd kunnen zijn vanwege de daden van hun vaders. Wat jij doet, werkt door op je kinderen.

We komen bij het Schriftwoord: "...want Gods gaven en Zijn roeping zijn onherroepelijk." De laatste tweeduizend jaar hebben de gave en de roeping niet gewerkt, want tweeduizend jaar lang is zo'n beetje het grootste deel van Israël niet gered. Hier spreekt God tot een

natie, en Hij zegt tegen de natie: "Ik ga jullie redden", maar tegen het individu zegt Hij: "Jullie moeten in Christus komen door geloof. Als een natie ga Ik jullie redden. Ik heb een belofte gedaan die Ik zal nakomen, maar niet iedereen die in de bloedlijn van Abraham is, zal in die belofte ingaan." De belofte blijft, God is getrouw, maar je moet in die belofte komen door geloof.

[30] Zoals ook u immers voorheen God ongehoorzaam was, maar nu ontferming verkregen hebt door hun ongehoorzaamheid, [31] zo zijn ook zij nu ongehoorzaam geworden, opdat ook zij door de ontferming die u bewezen is, ontferming zouden verkrijgen. [32] Want God heeft hen allen in hun ongehoorzaamheid opgesloten om Zich over allen te ontfermen. (Rom 11:30-32 HSV)

Nogmaals, God zal getrouw zijn, maar hier doet God beloften aan een volk, en ik denk, nogmaals, soms zijn de beloften, zelfs in het Nieuwe Testament, aan heidenen, aan naties. Maar wij moeten die beloften aangaan en erin blijven zoals onze Vader deed, door geloof. Zonder geloof, is het onmogelijk om God te behagen. Blijf in het geloof.

Hier is iets interessants. God deed een belofte aan Israël, maar Israël is verhard. Ze zijn nu vijanden van God, maar Hij houdt nog steeds van hen. Ik denk dat God nog steeds op een speciale manier van Israël houdt, ook al zijn het Zijn vijanden. Zij hebben gewoon een betere plaats bij Christus dan wij als heidenen. Wij zijn geënt; zij zaten al in de tak. 2000 jaar lang gingen veel Joden niet naar de hemel, dus was God getrouw? Hij zal ja zeggen, Hij was trouw, zelfs aan Israël, de bloedlijn van Abraham, want Paulus zegt in Romeinen 11,

[1] Ik zeg dan: Heeft God Zijn volk verstoten? Volstrekt niet! Ik ben immers ook een Israëliet, uit het nageslacht van Abraham, van de stam Benjamin. [2] God heeft Zijn volk, dat Hij van tevoren kende, niet verstoten. Of weet u niet wat de Schrift zegt in de geschiedenis van Elia, hoe hij God aanspreekt over Israël en zegt: (Rom 11:1-2 HSV)

Nu, ik moet zeggen, nee, Hij deed het eigenlijk, Paulus. Je hebt ons net verteld dat Hij dat deed; en Hij deed het niet. Hij verwierp elke Jood in de laatste 2000 jaar die niet tot Christus kwam en in Christus bleef. God heeft Israël wel afgewezen, maar Hij deed het niet. Joods denken. Grieken hebben zoiets van, "Ik krijg hoofdpijn van het luisteren naar deze man!" Dan vertelt Paulus je waarom God niet heel Israël heeft uitgeroeid, omdat hij zelf een Israëliet was. Hij zegt: "God heeft Zijn volk, dat Hij voorbestemd heeft, niet verstoten..." ("Voorbestemming" is een onderricht op zichzelf waar we nu geen tijd voor hebben).

Verder lezen,

[2] God heeft Zijn volk, dat Hij van tevoren kende, niet verstoten. Of weet u niet wat de Schrift zegt in de geschiedenis van Elia, hoe hij God aanspreekt over Israël en zegt: [3] Heere, Uw profeten hebben zij gedood en Uw altaren afgebroken, en ik ben alleen overgebleven. Ook staan zij mij naar het leven. [4] Maar wat zegt het Goddelijk antwoord tegen hem? Ik heb voor Mijzelf nog zeventuizend mannen overgelaten, die de knie voor het beeld van Baäl niet gebogen hebben. [5] Zo is er dan ook in deze tegenwoordige tijd een overblijfsel ontstaan, overeenkomstig de verkiezing van de genade. (Rom 11:2-5 HSV)

Dit is de uitdaging voor ons in het Nieuwe Testament, want aan de ene kant heeft God hen afgewezen, en aan de andere kant heeft Hij dat niet gedaan. Aan het eind van de dag zal Hij hen niet afwijzen, Hij zal de belofte aan geheel Israël doen herleven en vervullen, wat dat ook is, wie dat ook is. Er zal weer een beweging komen in Israël, en Israël zal tot geloof komen in aantallen zoals we nog niet eerder hebben gezien. Israël is nog steeds heel speciaal voor Hem. Zij waren degenen die het eerst de beloften ontvingen. Zij waren degenen door wie Christus zou komen, maar op dit moment zijn ze verhard. Waar u en ik voor moeten oppassen is: als God dat met hen deed, kan Hij dat ook met u doen als u niet in Hem blijft. Blijf in geloof, blijf in Christus, en Hij zal trouw zijn aan alles wat Hij je belooft. Shosanna is Joods, zij is hier een getuige, dat God trouw was, omdat zij in het Verbond van het Zaad is. Zij is een gelovige in Christus, het ware zaad van Abraham.

Ons laatste punt over een belofte waar we op vastlopen: Is het een belofte of een principe? Laat me dit illustreren. In Spreuken staat,

[6] Oefen de jongeman overeenkomstig zijn levensweg, ook als hij oud geworden is, zal hij daarvan niet afwijken. (Spr 22:6 HSV)

Betekent dat dan, dat als ik mijn kind over Jezus en de wegen van God leer, ook al dwaalt hij een poosje af, als hij oud is, hij elke keer terug zal komen omdat God dat zegt, ik geloof het, zo is het. Nee, je hebt niet begrepen wat hier gedaan wordt. God geeft ons een principe, geen belofte. Ik garandeer je dat sommige van onze kinderen buiten Christus zullen sterven, hoe verschrikkelijk dat ook is. Er is hier een principe dat als je over het algemeen trouw bent in het goed opvoeden van je kind, er een zeer grote kans is dat hij terug zal komen op de dingen die je hem geleerd hebt. Maar we lezen dat in een zeer Griekse, lineaire denkwijze. De woorden "zal niet wijken van het" doet ons denken dat we dit kunnen claimen als een belofte. Dit is wijsheid, het is geen belofte. Spreuken is een boek van wijsheid.

Er is hier een fundamenteel principe van wijsheid waar we van kunnen leren. We moeten voorzichtig zijn, want het lijkt op een belofte, want er staat: "Hij zal er niet van afwijken." Wij zeggen: "Daar ga ik op staan." Nee, je kunt er niet op staan. Je kan het God vragen, "God, U hebt het gezegd. Maar aan het eind van de dag, weet U het." Ik weet het, en God weet dat Hij mij niet vertelde dat mijn kind altijd Christus zal dienen omdat ik hem dat geleerd heb.

Soms zal de Geest van God specifiek tot je komen en het Woord nemen, maar Hij heeft het Woord niet nodig om dat te doen. Hij kan gewoon tot je spreken zoals Hij deed vóór het geschreven Woord. Net zoals Abraham het Woord niet had om te lezen omdat hij het rechtstreeks van God kreeg, kan God je iets specifiek vertellen en je kunt de belofte van God geloven, of het nu in het Woord staat of niet, maar God kan ook het Woord gebruiken.

Emsie kreeg die belofte over een onvruchtbare vrouw die zich gelukkig vestigde in haar huis met kinderen (Jesaja 54:1), en zij voelde dat de Here dat Woord specifiek tot haar sprak. Zij geloofde het. God kan iets tot mij spreken, en ik kan dat combineren met geloof

en Hem geloven voor wat Hij mij specifiek heeft gezegd, maar dat is door de Geest. Dat is de relatie tussen mijn geest en Zijn Geest; en onthoud in de vroege gemeente hadden ze de Bijbel niet; ze hadden alleen de Geest.

In de Hof van Eden (dit is nu ver uit mijn aantekeningen, maar laten we er toch maar heen gaan), in Genesis, toen satan naar Adam en Eva kwam, zei hij tegen hen: jullie zullen als God zijn als jullie van die vrucht eten. Je zult de kennis van goed en kwaad hebben (Genesis 3:5). Met andere woorden, je zult in jezelf kunnen uitdokteren hoe dit uitwerkt, je zult de kennis hebben van goed en kwaad. Daarom, omdat je kennis hebt, en kennis is macht, zul je proberen dit voor jezelf uit te werken. Diep in ons, vanwege de zondeval, hebben we een verlangen naar controle. We willen God niet vertrouwen; we willen het begrijpen zodat we God kunnen zijn; want als ik het begrijp, dan kan ik een systeem uitwerken om het voor mij te laten werken. Het probleem met ons is dat we, zelfs in onze theologie, heel vaak willen begrijpen en verpakken en zeggen dat één plus één gelijk is aan twee. Daarom, als ik dit doe, moet God dat doen. We willen het verpakken, het ons toe-eigenen, zodat we ons veilig en zeker kunnen voelen, omdat het zo goed voelt om te weten dat het allemaal gaat zoals we willen. De uitdaging is dat God zegt: "Mijn wegen zijn oneindig veel hoger dan de uwe" (Jes 55:9), laat staan Hebreeuws en Grieks. Zelfs voor een Hebreeër zijn Zijn wegen hoger dan de mijne. Wij zijn gekoloniseerd in ons denken, en het Griekse denken heeft de wereld gevormd. Het Griekse denken was wetenschappelijk en mathematisch, wiskunde en wetenschap zijn twee manieren waarop wij kunnen leren de aarde te beheersen en de omstandigheden te controleren; en zo zijn wij getraind om de controle te nemen.

We waren allemaal heidenen. We groeiden ergens in de rimboe op met onze schapen en koeien, maar op een gegeven moment werden we gekoloniseerd tot het Griekse denken, omdat het Griekse denken de hele westerse wereld omspande. Onze Afrikaanse broeders hebben dat probleem niet zozeer als wij. Dit is een probleem voor "blanken", niet voor "zwarten", niet voor onze zwarte broeders - dit is jullie bespaard gebleven, en dat is een goede zaak. Sommigen zijn verwesterd, dus sommigen denken op een meer westerse manier dan hun voorouders. Het Griekse denken denkt op een bepaalde manier, en het wil controleren en begrijpen en in hokjes stoppen. Wanneer je tot God komt, lees je iets, en je probeert het onmiddellijk zo te verpakken dat je het kunt begrijpen en beheersen. Je probeert eigenlijk God te beheersen.

Bijvoorbeeld, God geneest soms niet. De Grieken denken dat ik de oplossing moet vinden, dus nu ga je naar de Bijbel en zie je dat ze geen geloof hadden. Dus, je rationaliseert het en denkt dat als je geen geloof hebt, God je niet zal genezen. Dan begin je theologieën te bouwen, gebaseerd op het proberen te begrijpen en als je denkt dat je het allemaal hebt vastgepind, schrijf je een klein boek, en zet je het naar buiten als theologisch - "Ik heb het antwoord! Jij kunt het antwoord ook krijgen als je mijn boek koopt." De uitdaging is soms dat we gewoon niet weten waarom God niet geneest.

God is een persoon. Hij is geen systeem. God doet wat Hij wil, en Zijn wegen zijn hoger dan de onze. Hij ziet duizend jaar verder in de toekomst, en wij niet. Zijn denken is zoveel hoger

dan het onze. Wij hebben geen flauw idee waarom Hij doet wat Hij doet en waarom Hij niet doet wat Hij niet doet. Wij vallen terug op geloof, dat is: "Ik weet het niet, maar ik weet dat U goed bent." Geloof is wanneer ik het niet kan zien, maar toch vertrouw.

Een Griek worstelt daarmee, en zal zeggen dat het heel nobel klinkt, maar eigenlijk wil hij het begrijpen. Hij gaat zich verdiepen in de Schriften. Het is niet slecht om de Schriften te bestuderen, maar als je ze leest door een Griekse lens, zul je er een warboel van maken, omdat het niet geschreven is naar een Griekse denkwijze. Je zou zelfs kunnen zeggen dat waar we naar gekeken hebben erg verwarrend is. Wat is het dan, is God trouw? Ja, altijd ja, maar soms voelt het niet zo voor ons, en soms zal Zijn trouw eigenlijk zijn om ons te oordelen. Het is moeilijk te begrijpen, maar aan het eind van de dag, vallen we terug op: "We zien Uw wegen, God. We zien hoe U door de geschiedenis heen werkt. We zien dat U vriendelijk en barmhartig bent, traag tot toorn, overvloedig in liefde. We zien dat U zelfs geen behagen schept in de dood van de goddelozen, en zo zien we genoeg van U om te weten dat we U kunnen vertrouwen." Nu, dat, is Hebreeuws denken. De Griekse denker wil het begrijpen, en als hij het niet meer kan begrijpen, verwerpt hij God, of zijn geloof valt uit elkaar omdat zijn geloof is gebouwd op zijn begrip en niet op de aard en het karakter van God. Helaas helpt ons denken ons als Grieken niet, omdat we allemaal op een Griekse manier denken. We moeten terugkomen op deze zaak en een beetje meer "Hebreeuws" denken.

Dus, als je vastloopt, heb ik je een paar aanwijzingen gegeven. Kijk naar ze, zelfs in je Griekse denken. Je kunt je een weg banen door sommige van die beloften en je realiseren aan wie Hij deze dingen belooft. Vraag: "Is dit relevant voor mij, en zijn er voorwaarden aan de vervulling van de belofte?" Onveranderlijk, voor de meeste beloften, zijn er voorwaarden.

Laten we teruggaan naar gemeentepanting. Ik dacht dat het goed zou zijn om te kijken naar onze plaats in de verlossingsgeschiedenis. We gaan een geschiedenisles doen. We gaan terug in de gemeentegeschiedenis, en ik denk dat het heel belangrijk is dat we dit doen, omdat we moeten begrijpen dat net zoals Israël een seizoen verloren was, de gemeente door een seizoen kan gaan waarin ze verloren is - althans voor aspecten van Christus.

Ik heb Koningen en Kronieken doorgenomen, en mijn hemel, ik heb geen enkele koning gevonden die God diende in heel Israël vanaf David. Het beste wat je kunt zien is één van de mannen die God één keer zocht en daarna gewoon doorging met het aanbidden van Baäls en de Astharoht palen.

Je hebt honderden jaren van ontrouw en God die trouw blijft voordat Hij uiteindelijk zegt: "Ik snijd je af," en dat moet de lens zijn waardoor we ons realiseren hoe Hij is. Hij is traag tot toorn, overvloedig in liefde. Kijk naar koning Achab. Hij is misschien wel een van de slechtste koningen. Hij vermoordt alle profeten van God en voert heidense aanbidding in. Hij is gemeen, hij is zo slecht als maar kan. Op een gegeven moment wordt Achab zachtmoedig, en God is er in de hoop dat hij zal worden verlost en hersteld. God was zo

genadig, ook al doodde hij al zijn profeten. Hij heeft een moment dat hij zacht wordt, en God is er om hem te redden. Wat betekent dat voor mij? Het betekent dat Hij ongelofelijk aardig is, ongelofelijk liefdevol, meer dan ik kan bevatten, Hij wil mij redden. Hij scheidt geen behagen in de dood van de goddelozen, en ik ben Zijn zoon.

Mijn veiligheid ligt dan niet in een juridisch systeem, maar in mijn Vader. Hij is vriendelijk en liefdevol. Hij wil dat ik voor altijd bij Hem ben. Maar we willen terugvallen op een juridisch systeem van hoe dit werkt. Je zou jezelf kunnen afvragen, "kan ik dan vallen?" Mijn antwoord aan jou zou zijn, blijf gewoon in Hem, en maak je daar nooit zorgen over, want Hij is goed.

Laten we kort kijken naar de gemeentegeschiedenis en de laatste 2000 jaar doornemen van wat er gebeurde. Dit is belangrijk omdat als je de ontvankelijkheid van Christus door de eeuwen heen niet ziet, je zult missen wat God volgens mij in ons wil doen. Toen de gemeente werd geboren in het boek Handelingen, geloof ik dat het beeld was van hoe Christus wilde dat Zijn gemeente eruit zou zien. Kijk naar wat ze waren en hoe ze de wereld beïnvloedden. De gemeente was heel gezond in het begin. Ze breidde zich uit, ze groeide, ze zette steden op hun kop. Ze waren totaal anders dan de wereld om hen heen, en het was een ongelooflijk beeld, (lees Handelingen 2:42-47)

Dit was een ongelooflijke Gemeente, maar tegen het einde van de eerste eeuw beginnen we te zien dat de Gemeente vervuild begint te raken. Slechte leraren, compromissen, vervolging van buitenaf, en mensen beginnen zich van het geloof af te keren. Bijvoorbeeld, de hele brief aan de Hebreeënen is geschreven aan Joden die Christen zijn geworden en nu proberen terug te keren naar het Jodendom omdat het Jodendom beschermd werd door de Romeinse wet. Als je een Jood was, dan zou niemand je kwaad doen. Op dit moment is het Christendom gescheiden van het Jodendom, en je kunt sterven omdat je Christen bent. De Joden willen gewoon terug naar het Jodendom (want het ging tenslotte allemaal om de Joodse natie). Dus, de hele brief van de Hebreeënen is om mensen te sterken, zodat ze niet terugkeren.

Tegen het einde van de eerste eeuw is de compromitterende gemeente aan het verzwakken; vijf van de zeven gemeenten in Openbaring 2 en 3 beginnen aanzienlijke fouten en problemen te vertonen die zij moeten aanpakken. Dit zet zich voort in de derde eeuw, waar de gemeente vooruitgaat maar spartelt, ze leeft niet helemaal zoals in de eerste eeuw - maar veel beter dan ik denk dat de gemeente het vandaag doet. Dan, in de derde eeuw, gebeurt er iets radicaals als een koning ten strijde trekt. Drie eeuwen lang werd Israël, de Gemeente, vervolgd en gedood omdat zij christenen waren. Constantijn (een heidens Romeins Keizer) trekt ten strijde, hij regeert de wereld, en hij heeft een droom. In de droom ziet hij een schild met het kruis, en hij hoort een stem zeggen: "Als je het teken op je harnas zet, zul je winnen." Hij doet het. Hij gaat de strijd aan met een rijk dat veel groter is dan het zijne, en hij verslaat een vijand die twee en een half keer groter is dan zijn leger. Hij begint uit te zoeken wat de betekenis van het kruis is en wordt een christen.

Velen zouden zeggen dat dit een van de ergste dingen was die het christelijk geloof ooit is overkomen, want wat hij deed was dat hij van het christendom (op dat moment zijn er veel verschillende godsdiensten in Rome), de enige godsdienst maakte; en van Jezus de enige God. Hij maakt het illegaal om iets anders te zijn. Plotseling worden alle anderen vermoord vanwege hun geloof, en dus zwaaien heidense priesters gewoon over. Plotseling is de gemeente in heidense tempels, met heidense priesters die nu christen zijn. Het Christendom is nu gecompromitteerd, en heeft niet langer de zuiverheid die het ooit had. Christendom wordt de norm, de status quo, en iedereen zegt: "Ik ben een christen," want als je een christen bent in de Romeinse samenleving, ga je vooruit in het leven. Als je geen christen bent, word je eruit getrapt, maar mensen worden niet opnieuw geboren. Er is niets van de kracht van de Geest, alleen christelijke moraal.

De vraag komt op, "Is Jezus God?" Geloof het of niet, de gemeente denkt eigenlijk niet dat Hij dat is. Er is een massaal debat dat zegt "Hij is niet God" voor een periode van bijna honderd jaar. De meerderheid van de gemeente geloofde niet dat Jezus God was, en in 325 na Christus komt de Raad van Christelijke leiders bijeen en bespreekt: "Is Hij God?" Op het concilie van Nicea besloten ze dat Jezus God is, wat een mijlpaal was. We hebben plotseling een terugslag gezien, omdat op dit punt de gemeente zelfs ontkent en niet zeker weet of Jezus God is, ze denken gewoon dat Hij een engel is die geschapen is. Je moet je voorstellen dat je in de gemeente bent in die tijd, en ik vraag me vaak af wat ik geloofd zou hebben als iedereen om me heen geloofde dat Hij gewoon een engel was. Nogal eng, nietwaar?

De opkomst van de katholieke gemeente begint vanuit die plaats. In dit stadium beginnen veel leringen de gemeente binnen te sluipen. Zoals dat Maria de moeder van God is, en dat de weg naar God niet via Jezus loopt, want welke zoon luistert niet naar zijn moeder? Dus, als je God aan jouw kant wilt krijgen, spreek dan tot Zijn moeder. Er is weer een concilie van Constantinopel, en de tweede vraag komt: Is de Heilige Geest, God? Iedereen zegt, "nee, dat is Hij niet." Weer is er verwarring in de gemeente. Uiteindelijk, het Concilie van Constantinopel in 382 AD, beseft dat Hij God is. Ze vaardigden een wet uit dat van nu af aan, iedereen in de gemeente moet onderwijzen dat de Heilige Geest God is. Dan, begint er een glijbaan, en het gaat heel slecht. Er zijn momenten van glorie als je teruggaat naar de gemeentegeschiedenis waar God het overblijfsel goed heeft bewaard, maar de Rooms-Katholieke Gemeente drijft af naar de plaats waar ze vanaf de jaren 1300 mensen begonnen te doden omdat ze de Bijbel lazen. Een man genaamd Wycliffe schrijft de Bijbel in de taal van het volk. Dit is massaal, maar het is illegaal om te doen wat hij heeft gedaan.

In de jaren 1400 gaat Maarten Luther, een rooms-katholieke priester, naar Rome, waar de gemeente een heleboel grote gebouwen moet bouwen. De paus vaardigt een decreet uit, en hij zegt dat niemand goed genoeg is om naar de hemel te gaan, maar in plaats van te zeggen dat je door Christus en het geloof gered zult worden, zegt hij dat je voor je zonden moet boeten (wat niet christelijk is). Hij zegt dat als je dierbaren nu dood zijn, ze branden in een plaats genaamd het vagevuur, wat hij gewoon verzint - we zien het vagevuur niet in onze Bijbel. Stel je voor dat je moeder, mijn vader, je grootvader vreselijke pijnen lijden. Het is als de hel, maar als je geld geeft aan de gemeente, letterlijk als je geld in de mand valt,

heb je je dierbaren bevrijd uit het vagevuur, en gaan ze naar de glorie in de hemel. Dit is zo'n beetje het christendom waar iedereen in gelooft. Mensen komen en storten hun geld, omdat ze proberen de St. Peter's kathedraal (Basiliek) te bouwen. Luther komt hierop, en hij denkt, "Wat is dit?" Hij is een priester, dus als priester heeft hij toegang tot sommige delen van de Bijbel, niet de hele Bijbel. Hij heeft een boek genaamd "The Breavery", wat een verkorte versie van de Bijbel is. De priesters hadden geen toegang tot de hele Bijbel, maar zelfs in de Breavery ziet hij dat er grote problemen zijn met de doctrines van de gemeente. Dus probeert hij de gemeente te hervormen. Maar de gemeente heeft de macht van de staat, want op dit moment is de Rooms-Katholieke Gemeente stervende en de katholieke gemeente is de macht van de dag geworden. Ze beginnen op hem te jagen om hem te doden. Gelukkig heeft hij een rijke Duitse vriend die een koning is en hem verbergt. Hij vertaalt de Bijbel; en door genade doet hij dit op hetzelfde moment dat de drukpers wordt vrijgegeven.

Het eerste boek dat ooit gedrukt is in de geschiedenis van de wereld is de Duitse Bijbel. Omdat het gedrukt is en niet geschreven, gaat het viraal. Het is illegaal, maar mensen krijgen het, en het wordt met de hand doorgegeven. Mensen krijgen de Bijbel, en voor de eerste keer in honderden jaren, kunnen Christenen de Bijbel zelf lezen. Wat er daarna gebeurde, was dat vanaf Maarten Luther, je gereformeerde theologie begon te vinden, wat in feite betekent dat mensen begonnen te zeggen dat de Gemeente ziek is en dat we haar moeten hervormen. Het was niet zozeer de Gemeente, maar wat de Gemeente geloofde was ziek, en ze moesten de Gemeente hervormen.

Interessant is dat we vandaag de dag gereformeerden hebben. Calvinisten hebben dat voor zichzelf geclaimd. Maar eigenlijk; Armenen of Calvinisten (iedereen die protestant is eigenlijk), is hervormd - wij geloven niet meer wat de Katholieke Gemeente gelooft. Maarten Luther zei dit: "De katholieke gemeente is de hoer van Babylon." Wat hem betreft, kon je niet gered worden als je katholiek was. Hij beschouwde het als niet langer christelijk. Het is een interessante zaak in een moderne wereld.

In de jaren 1500 had je deze Reformatie waarbij de Bijbel de hoogste autoriteit werd, dus nu lezen de mensen de Bijbel, en nu is de Bijbel je autoriteit, niet de Rooms Katholieke Gemeente. Dit is enorm. Als het niet overeenkomt met de Schrift, is wat de Paus zegt irrelevant en negeren we de Paus. In feite, als Luther zegt wat niet in de Bijbel staat, negeren we Luther. Plotseling begint de Protestantse Gemeente uit elkaar te vallen, en zo ontstaan er verschillende groepen, omdat iedereen zegt, "Nou, wij lezen de Bijbel anders dan jullie."

Toen kwamen de Wederdopers terug met de waterdoop voor volwassenen. Volwassenen moeten berouw hebben, geloven, en gedoopt worden in water. Voor het eerst in meer dan duizend jaar werd de doop in ere hersteld in de Gemeente. Het eerste wat Maarten Luther zegt is dat hij niet van deze nieuwe leer houdt en hij beveelt dat de wederdopers verdrongen worden; ik maak geen grapje! Maarten Luther, de grote hervormer, zei, laten we ze dan maar verdrinken, want als ze als volwassenen gedoopt willen worden, zullen we

ze verdrinken. De Wederdopers betaalden die leer letterlijk met hun leven. De gemeente heeft hen vermoord. Dus als we vandaag zeggen dat je gedoopt moet worden, begrijp dan alsjeblieft dat sommige mensen stierven voor God om die waarheid voor ons te herstellen. God is iets aan het herstellen aan Zijn Gemeente.

Dan is er een verschuiving. We hebben een reformatie van het Woord gehad, maar nu zijn we begonnen met de reformatie van de Gemeente. Mensen beginnen zich te realiseren als ze het Woord lezen dat de Gemeente niet goed is. Onthoud, Luther en Calvijn kopieerden eigenlijk gewoon de katholieke gemeente. Je had nog steeds priesters, en nog steeds gewaden, je had nog steeds alles zoals een Rooms Katholieke Gemeente. De orde van dienst, als je naar die gemeenten gaat, is zeer vergelijkbaar met de katholieke gemeente. Dus, ze hebben de Gemeente niet genoeg hervormd. Er is meer waar we greep op moeten krijgen.

In de jaren 1820 zie je groepen als de Brethren Beweging die zeggen: "Er zijn geen priesters meer, we zijn allemaal priesters." Dit is reformatie! Je hebt geen priester nodig. Je hoeft niet te gaan biechten bij een priester, je hebt zelf directe toegang tot God. Je bent een koninkrijk van priesters. Je hebt iets van een erfenis als een heilige. Je moet begrijpen, niemand geloofde dat totdat deze hervormers kwamen. God is Zijn gemeente aan het herstellen.

Dan ontstaat de Congregatiebeweging aan het eind van de 16e eeuw. Je hoeft niet in een denominatie te zijn. Je kunt in een lokale gemeente zijn. Je moet onder Christus staan, niet onder een gemeentegenootschap. In de jaren 1700 komt de evangelisatie op gang, en plotseling worden mensen gered. Evangelisten als George Whitefield en John Wesley kwamen op. Ze mochten niet in gemeenten preken. Wesley in ieder geval niet, want hij werd steeds uit gemeenten geschopt. Niemand wilde hem hebben. Uiteindelijk mocht hij in de velden prediken, en duizenden en tienduizenden werden gered. Evangelisatie werd hersteld in de gemeente omdat de gemeente niet evangeliseerde. Dus, evangelisatie herstelt heiligheid in de gemeente. Door Wesley, "je moet heilig zijn zoals Hij heilig is" wordt onderwezen, ook al had hij geen formele opleiding om te prediken. John Wesley vocht daarvoor. Verbijsterend! Je hoeft niet naar een seminarie te gaan om Jezus te kennen. Hij koos vissers, dat doet Hij nog steeds. Hij is dezelfde God vandaag. Al deze dingen hervormen de Gemeente terug naar Handelingen.

Toen gebeurde in 1906 de uitstorting van de Geest in Azusa (de Azusa Straat Opwekking). Er was een bijeenkomst op 9 april 1906 in Californië waar de Heilige Geest werd uitgestort. Vreemd genoeg was er rond die tijd (eind 1800) ook een samenkomst in Wellington onder Andrew Murray, en niemand wist wat het was. Murray zelf dacht dat het God niet was, en hij probeerde te stoppen wat God aan het doen was. Plotseling worden mensen vervuld met de Geest en spreken in nieuwe tongen. God is Zijn gemeente aan het herstellen. Hier is een interessant punt - niet alle gemeenten werden hervormd. Er zijn vandaag de dag nog steeds mensen die theologisch ergens in de Donkere Middeleeuwen vastzitten. God is verdergegaan. Intimiteit met God is hersteld door Andrew Murray. Murray's boeken zeggen dat je intiem met God kunt zijn. Het is geestverruimend. Hij is iets aan het hervormen voor de Gemeente.

De twintiger jaren komen, en plotseling praten de gemeenten over:

- De wederkomst. Jezus komt terug, maar daar heeft niemand aan gedacht. Wat, komt Hij terug?
- Goddelijke genezing. God kan vandaag genezen. Plotseling, omdat de Geest wordt uitgestort, beginnen er tekenen te volgen, en genezing begint uit te breken. Een theologie van genezing begint zich te vormen.
- Het opleggen van handen. Niemand deed het, maar nu wel.

In de jaren '40 en '50 komt de profetie op, en er is een profetische beweging, de Pinksterbeweging. Assemblies of God is geboren uit de pinksterbeweging. De AFM, de AGS (Afrikaans, traditionele gemeenten), deze waren een beweging van God in hun tijd. Bevrijding gebeurt, en demonen worden plotseling verdreven. Je ziet ze door de geschiedenis heen, maar nu slaan ze plotseling toe op een wereldwijde schaal. Innerlijke genezing neemt toe, en dan begin je een onderwijs gave te vinden. Plotseling komen er leraren naar voren die enorme profielen dragen en hersteld worden in het lichaam van Christus.

In de jaren '80 predikt het Kingdom of God team met gemeentelijke bijeenkomsten in huizen. Plotseling, moet de gemeente in huizen samenkomen. Misschien gingen ze naar plaatsen waar ze dat niet hadden moeten doen, maar er was een restauratie van de gemeente in huizen in de jaren 80.

Dan begin je een herstel te definiëren van apostelen en correcte gemeenteregering. Je begint mannen te krijgen als Terry Virgo, Dudley Daniels, C.J. Mahaney, mannen over de hele wereld die zeggen dat apostelen hersteld moeten worden. Ze zijn nog steeds relevant voor de gemeente.

Toen, in de jaren 90, zag je een beweging van gemeenteplanting om naties te discipelen, zodat gelovigen in vrijheid kunnen leven in de aanwezigheid van God onder andere mensen en in aanbidding. Ik herinner me de veranderingen in aanbidding. Zelfs in mijn generatie, toen ik gered werd, herinner ik me dat groepen als Cutting-edge en Delirious uitkwamen. Plotseling begon aanbidding te verschuiven naar een meer intiem, meer persoonlijk iets. Het zijn allemaal bewegingen van God die aanbidding herstellen. God als een vriend, als een minnaar. Dit zijn nieuwe doctrines. Deze waren ongelooflijk voor de gemeenten. Plotseling gelooft iedereen deze dingen. Ik geloof dat dat bewegingen van God waren. Ik geloof dat wij een tweede generatie beweging van God zijn en de Apostolische.

In de jaren 2000 stonden we onder andere voor: het priesterschap van alle gelovigen, maar op een andere schaal. We willen eigenlijk dat iedereen meedoet, betrokken is bij het discipelen van de naties, niet alleen de apostelen. Dat we zouden voortbouwen op het beste van de hervormingen uit het verleden. Gemeentegezondheid is iets waar voorheen niet over werd nagedacht. De gemeente moet gezond zijn. We moeten individuen in de gemeente ontwikkelen, om hen tot hun bestemming te zien komen. Dit zijn allemaal

nieuwe dingen. De Geest en het Woord - we hebben beide nodig. Het in evenwicht brengen van extreme doctrines. Dat is iets waar ik hard voor gevochten heb, proberen om ze in evenwicht te brengen. Een van de dingen waarvan ik denk dat we ons nu in bevinden is de dekolonisatie van het Koninkrijk omdat we het Koninkrijk gekoloniseerd hebben met onze cultuur. We lezen door de lens van onze kleine Griekse wereld, en we maken God tot wat wij willen dat Hij is. We zijn in het proces van dekolonisatie, terug naar Handelingen. Christus' stem moet de Gemeente leiden, niet de mensen. Christus moet de Gemeente leiden, en wij moeten Hem dat laten doen.

We moeten geleid worden door de Geest, niet alleen in theorie en in de leer, maar ook in de praktijk. We moeten God horen voor waar Hij je wil brengen en voor wat Hij wil doen. Dit zijn dingen die ik nog nooit heb gezien, maar die er nu wel zijn. Er zou een verbinding in de Geest zijn met samenwerkende gemeenten over de hele wereld. Dat is nog nooit eerder gezien - partnerschap. Niet die rare andere dingen, zoals "netwerken," want we halen altijd door elkaar wat God doet. Partnerschap betekent wederzijdse onderwerping, niet de baas spelen, niet onafhankelijk zijn. Er zijn zoveel dingen.

Ik geloof dat er een andere beweging van God is, en dat God iets aan het herstellen is in Zijn Gemeente. Het is niet iets nieuws, het is iets heel ouds. We gaan terug naar het boek Handelingen, voortbouwend op de schouders van hen die ons zijn voorgegaan, maar we moeten trouw zijn in onze generatie om God te zien herstellen in de Gemeente wat Hij wil herstellen. God heeft een droom over de Gemeente van vandaag, die anders is dan die van gisteren. Wij moeten die droom vastpakken en uitwerken in onze generatie, zodat de volken het beeld en de glorie van God kunnen zien door de Gemeente, als zij haar geloof uitleeft op de manier zoals het hoort.

Gemeente bouwen

We hebben veel beloften en hun voorwaarden bekeken, dus aan welke beloften kunnen we ons vasthouden? De Bijbel spreekt over in Christus zijn door geloof. God doet verschillende beloften aan Jezus, en als je in Jezus bent, dan zijn alle beloften aan Jezus van jou. Daarom zijn alle beloften van God, in Christus, ja en amen. Als God bijvoorbeeld zegt dat Hij Jezus gaat opwekken uit de dood, dan is dat een belofte waar je je aan vast kunt houden. Want, als je in Christus bent, was Hij de eersteling van velen die uit de doden zouden worden opgewekt. Een van de dingen die we dan kunnen doen is, door ons in Christus te plaatsen, kunnen we toegang krijgen tot de beloften die God aan Christus gaf.

Wat gebeurt er dan met dingen als tiende? Is tiende niet een wet uit het Oude Testament? Is het relevant voor ons? Hoe zit het met Maleachi? God zegt daar tegen de mensen dat ze Hem bestelen door de tienden niet in het magazijn te brengen. Is dat relevant voor ons, of is dat alleen voor hen? Laat me je snel een overzicht geven van tiende. Volgens het Nieuwe Testament, en het Oude Testament, is tiende iets dat begint bij Abraham. Dit betekent dat tiende al voor de wet begon. Het gaat door de wet heen, en toen het tot Christus kwam, keurde Jezus tiende goed toen Hij tegen de Farizeeër zei dat hij tiende en barmhartigheid had moeten beoefenen (Matt. 23:23). Door de tiende goed te keuren, bracht Jezus de belofte die God had, datgene wat God in Abraham begonnen was, tot in het Nieuwe Testament. Dat Abraham, de vader van ons geloof, een tiende gaf aan Melchizedek, laat ons zien dat ook zij die zonen van Abraham zijn, door het geloof, zullen doen wat Abraham hun vader deed. Dus, wij geven tienden aan onze Melchizedek - Jezus. We kunnen dus zien dat tiende iets is dat helemaal doorwerkt in het verbond van het Nieuwe Testament. Dit betekent dan dat de principes van tiende blijven bestaan. Dus, in Maleachi, als zij hun tiende niet gaven, wandelden zij niet in zegen. Je kunt zien dat als tiende een manier is waarop God Zijn Koninkrijk heeft gepland om te werken en we komen in wat God wil, dat wanneer we tiende geven er een gevoel is dat we in de gunst van God zullen wandelen. We zullen in de gunst van God wandelen omdat we als onze vader Abraham zijn geweest, maar als we dat niet doen, dan zijn de waarschuwingen van Maleachi misschien wel relevant voor ons. Tiende is iets dat God heeft bevolen, en wanneer er ongehoorzaamheid aan God is, kun je er zeker van zijn dat je niet in zegen zult wandelen.

Ik heb veel enquêtes gehouden, en ik weet er ook van, waarin men christenen vraagt: "Gelooft u in tiende?" Het is altijd interessant om de uitkomst van die enquêtes te zien. Degenen die zeggen dat ze in tiende geloven, als hen gevraagd wordt hoeveel ze geven, geven gemiddeld tussen de twaalf en dertien procent. Over het algemeen zou dat worden opgesplitst in tien procent voor de gemeente en drie voor aalmoezen of de armen. Sommigen zouden zelfs veel meer geven. Mensen die niet in tiende geloven, daarentegen, blijken minder dan één procent te geven. Het is interessant, nietwaar? Als de arbeider in het Nieuwe Testament zijn loon waard is, zoals de priesters in het Oude Testament, zegt

Paulus, dan is het zijn recht om loon te ontvangen voor zijn werk in de prediking van het Evangelie (1 Kor 9:19). Hij zei dat het een recht is. Met andere woorden, ik heb recht op mijn geld omdat ik net zo hard werk als ieder ander in de seculiere wereld, en als je naar je werk gaat en je baas betaalt je niet, wat betekent dat dan voor jou? Dus, het is een recht. Ik kan zeggen dat je me onze tiende schuldig bent. Eigenlijk ben je dat niet aan mij verschuldigd, maar aan God. U betaalt God (via de gemeente) uw tiende, en Hij betaalt mij. Hij heeft ons geroepen om dit in Zijn huis te doen, niet iedereen heeft die roeping, maar dat is wel waartoe Hij ons geroepen heeft. Wij hebben een andere erfenis dan jij!

Laten we eens kijken naar de gemeente en in Handelingen 17:30, lezen we dit,

[30] God dan verkondigt, met voorbijzien van de tijden van de onwetendheid, nu overal aan alle mensen dat zij zich moeten bekeren, (Handelingen 17:30 HSV)

Een van de dingen die we over God moeten beseffen is dat God seizoenen overziet en dan een "maar nu" moment doet. Zelfs in je eigen leven zul je "maar nu" momenten hebben. Toen je voor het eerst gered werd, heeft God je misschien op bepaalde punten aangepakt. Voor mij was dat vloeken, marihuana, sex en sigaretten, totdat ik daarmee stopte was dat alles waar Hij met mij over sprak. Toen ik daarmee stopte, begon Hij met het volgende. Daarna, ging Hij verder met het volgende en het volgende. Nu ben ik vele jaren verder op deze weg, en Hij praat gewoon met me over verschillende dingen. Het is alsof Hij zegt, "Oké, Ik ben bezig met deze dingen, en Ik roep een "maar nu" moment voor je hier. Ga hier mee om." Als je ermee omgaat, ga je verder. Als je er niet mee omgaat, ga je steeds weer om de berg heen. Als dat het geval is, zul je nooit volwassen worden in je geloof, en dus moeten we er acht op slaan als de Heer zegt dat er een "maar nu" moment is.

Ik geloof dat als je in de geschiedenis kijkt, er veel "maar nu" momenten zijn. God zegt dat Hij ons een tijdje met dingen heeft laten weggelaten, maar nu zullen we er mee te maken krijgen. We zijn in een "maar nu" moment als het gaat om hoe de gemeente gebouwd gaat worden, en het tragische is vaak, wij als mensen, herkennen de "maar nu" momenten niet. Kijk naar de wederdopers die stierven voor de waterdoop, dat was een herstel van God, en er zijn vandaag de dag nog steeds christenen die zeggen dat ze niet gedoopt hoeven te worden. Of mensen die de doop zo verdraaien dat het iets betekent wat God er niet mee bedoelt. Alsof je baby's kunt dopen, of er is die rare theologie die zegt dat iedereen in het verbond geboren wordt, alsof ze Joden zijn.

Niemand wordt meer in het verbond geboren. Als iemand het zou kunnen zijn, zouden het de Joden zijn, de enige lijn die nog een verbondsband met God heeft. Wij, aan de andere kant, zijn heidenen, in wezen bastaards. God is misschien aardig voor onze kinderen vanwege ons. Hij houdt misschien van onze kinderen vanwege onze wandel met Hem, maar er is geen verbond dat Hij met hen heeft. Het is alleen door geloof dat wij in een verbond met Hem treden. Geloof is hoe wij binnenkwamen, geloof is hoe zij binnenkomen, en met geloof, is de eerste stap van gehoorzaamheid de doop.

Dus, hoe bouwen we de gemeente, zodat er een restauratie komt? Een van de dingen is dat de gemeente gebouwd moet worden op de Bijbel. Als je naar buiten gaat, zul je als gemeenteplanters uitgedaagd worden, vooral over wat de Bijbel nu werkelijk zegt. We moeten weten dat we niet verder kunnen gaan dan de Bijbel.

Paulus zegt dit,

[6] Deze dingen nu, broeders, heb ik ter wille van u op mijzelf en Apollos toegepast, met de bedoeling dat u van ons leert niets te bedenken boven wat er geschreven staat, opdat niemand zich ten gunste van de een boven de ander verheft. (1 Kor 4:6 HSV)

Als je een gemeente bouwt, moet je terugkomen op de Bijbel. Wat zegt de Bijbel? Nu, de uitdaging in het moderne denken is dat we te slim worden. Dus, een van de dingen waar je mee te maken krijgt, als je dat nog niet hebt, maar zeker als leider, zijn mensen. Er zijn theologen in de wereld die dit onderwijzen, dat alles een traject is. Dus, met andere woorden, in het Oude Verbond zou een vrouw gestenigd worden omdat ze onzedelijk was op seksueel gebied, maar in het Nieuwe Verbond, toen Jezus kwam, werd ze niet gestenigd. Hij zei haar alleen, in essentie, dat ze dat niet meer moest doen. Dus, ze praten over traject, en dat dat is wat Jezus aan het doen was, omdat het in een bepaalde richting gaat, dan moeten wij datzelfde traject volgen. Dan wordt het snel een progressieve openbaring. Ze beginnen te argumenteren dat in het Oude Verbond sommige dingen als afschuwelijk werden beschouwd, maar nu ze in het Nieuwe Verbond komen, zijn sommige afschuwelijke dingen niet meer zo schokkend. Bijvoorbeeld, mensen in de Bijbel hadden slaven, en toen mochten ze geen slaven, dus is homoseksualiteit niet iets dergelijks? En wat er gebeurt is dat ze de doelpalen beginnen te verzetten, en ze verplaatsen het traject. Met andere woorden, misschien is homoseksualiteit geen zonde?

In het Oude Verbond werd een vrouw niet toegelaten in de aanwezigheid van God. Ze mochten alleen in de buitenste voorhoven komen. De hogepriester, die altijd mannelijk was, ging in haar naam naar de aanwezigheid van God. De Rabbijnen dankten God 's morgens voor het feit dat ze niet als ezel of als vrouw geboren waren. Zo zie je maar dat vrouw zijn in die tijd een aantal nadelen had, maar dan komt Jezus, en de eerste aan wie Hij verschijnt is een vrouw. In die cultuur had een vrouw absoluut geen rechten. Dit betekende dat, als een vrouw een moord zag, niemand de moord zag omdat ze gewoon een vrouw was. Dus, het feit dat Jezus verschijnt aan een vrouw is opmerkelijk, want waarom zou Hij aan haar verschijnen, omdat zij geen wettelijke status had? Ze kan niet eens een getuige over Hem zijn! Het argument gaat dan, nou eigenlijk liet Jezus zien dat Hij iets ging veranderen met vrouwen; en dat vrouwen nu een gelijke status hebben als mannen, in de zin van hun plaats in de gemeente, vanwege de theologie van het traject.

Als we niet verder gaan dan wat geschreven staat, zullen we ons realiseren dat er een progressieve openbaring was, en toen zette God het eindpakket neer en gaf ons het Woord van God. Ja, God was aan het verlossen en aan het herstellen hoe de mensen Hem door de eeuwen heen zagen, maar er kwam een punt dat Hij een lijn trok, en Hij zei dat dit Zijn eindresultaten waren. Dat is wat Hij wilde dat het zou zijn, en we kunnen niet verder gaan dan die grenzen, want zodra je verder gaat dan die grenzen, open je de doos van Pandora. Waar eindigt het dan, omdat er geen lijn is?

Stelt u zich bijvoorbeeld eens voor dat ik hier reed en 65 km/uur reed in een 60 km/uur-zone, en dat een verkeersagent mij aan de kant zet. Kan hij dan zeggen dat ik de wet overtrad omdat ik te snel reed als er geen wet is, geen regel? Want wat is te snel als er geen 60 km/uur wet is? Wat is te snel, en wie beslist dat het te snel is? Te snel voor jou is misschien niet te snel voor mij. Misschien kan ik 250 km per uur rijden, als ik een snelle auto had, en misschien is dat niet te snel voor mij. Het is dus logisch dat alles kan. Dus, zodra je die deur openzet, kun je net zo goed de gemeente gewoon sluiten, want ze heeft niets om op te staan. We kunnen niet verder gaan dan wat geschreven staat. Je kunt niet verder gaan dan dat. Dat zijn de grenzen, dat is de lijn. Paulus zei het, dus wij geloven het. Daarom, als je de gemeente bouwt, kan het me niet schelen welke nieuwe openbaring er komt, we gaan terug naar oude openbaringen. Als dat is wat het zegt, dan is dat hoe we bouwen.

Er zijn voorgeschreven wegen, niet alleen voor de theologie, maar ook voor de wijze waarop de gemeente moet worden opgebouwd. Ik denk dat dit heel belangrijk is; net zoals Maarten Luther een grote openbaring bracht over het feit dat we gered worden door genade alleen, door geloof alleen (wat een leer is die ons bijblijft en waar we nog steeds op bouwen), is er ook een reformatie van hoe de gemeente hoort te zijn. Dit is misschien wel een van de grootste dingen waar wij deel van uitmaken, het hervormen van hoe de gemeente functioneert, hoe ze werkt. Wij komen niet met nieuwe doctrines ten opzichte van wat die vaders deden, maar wij komen met oude dingen die zij misten in termen van het boek Handelingen; en hoe deze dingen uitwerken. Ik wil daarom kijken naar hoe dit concept van een gezonde gemeente eruitziet en functioneert.

Als je een gemeente plant, moet je je realiseren waarom je een gemeente plant als er al een andere gemeente op de weg is. Ik zeg dit omdat de meesten van jullie naar een gebied gaan waar al gemeenten zijn.

Waarom sluit je je dan niet aan bij één van die gemeenten? Heb je daar ooit aan gedacht? Waarom sluit je je niet gewoon aan bij een van die reeds gevestigde gemeenten? Want als ze allemaal hetzelfde doen als wij, dan moet je je bij hen aansluiten. Help hen met waar ze mee bezig zijn, want twee is toch beter dan één? Samen kun je een grotere opbrengst hebben voor je werk. Dus, als zij dit doen op de manier waarvan wij denken dat het goed is, dan moeten wij hen helpen. Dat zal meer effect hebben op die manier. In plaats van ons eigen ding te doen en zij doen hun ding, en iedereen zegt dat de gemeente zo verdeeld is.

Dus het punt is, waarom doen we dit? Waarom stichten wij gemeenten? Wij doen dit omdat wij geloven dat wij deel uitmaken van een reformatie van God! Als de dopers niet gestorven waren voor de waterdoop en zij alleen maar zeiden: "Nou, we maken allemaal deel uit van hetzelfde gebeuren," dan zouden we nu niet gedoopt worden als volwassenen. Op dezelfde manier zouden mensen nooit in de volheid komen van hoe de gemeente er uit zou moeten zien, tenzij we een greep doen naar waartoe God ons geroepen heeft; en er daadwerkelijk invulling aan geven op aarde.

Ik wil kijken naar hoe belangrijk het voor ons is om dit concept van een patroon, of manier, waarop God wil dat dit, genaamd de gemeente werkt, te begrijpen. Weet je dat, toen God Noach de opdracht gaf om een ark te bouwen, Hij een zeer voorgeschreven manier had waarop Hij wilde dat de ark gebouwd zou worden? Heb je ooit de Schriften gelezen over de Ark van Noach? God wilde dat de ark zo hoog zou zijn, dus gaf Hij hem een afmeting. Hij wilde dat het zo lang zou worden, met zoveel verdiepingen, en Noach moest dit hout gebruiken. Er moest ook een raam in komen. Noach moest alles doen zoals voorgeschreven. Dit staat allemaal in Genesis 6:15. God gaf hem de afmetingen, en de maten, en precies hoe het zou worden. Terloops hoorde ik eens over een scheepsbouwer, die de afmetingen van de Ark bekeek, en zij namen de proef op de som. Ze ontdekten dat de afmetingen van de Ark de meest zeewaardige afmetingen waren voor een schip tot op de dag van vandaag. Met andere woorden, de Ark kon om zijn as schommelen, bijna tot het punt dat hij zou omslaan, maar door de manier waarop hij was gebouwd, zou hij weer overeind komen. Het was zijn tijd ver vooruit, maar God had een voorgeschreven patroon dat Hij aan Noach gaf, zodat Noach zou overleven. Puur omdat de mensheid zou sterven als Noach en dat schip zouden zinken. Het was het einde van de wereld, geen mensen meer, geen dieren meer, niets meer.

Hieruit kunnen we dus zien dat de eerste keer dat God verlost, Hij heel specifiek is over het patroon. In Genesis 6:22 staat dat Noach alles deed zoals God het hem had opgedragen, en hij deed het precies zoals God het hem had opgedragen. Dus, het schip overleefde; en wij zijn hier vandaag dankzij Noach. Als je dan kijkt naar wanneer God hen begint te verlossen, komt Hij naar Israël, en Hij vertelt hen dat Hij hun God zal zijn, en dat zij Zijn volk zullen zijn. Hij vertelt hen een tabernakel te bouwen, wat op dit punt een tent was waarin zij met Hem zouden rondreizen. Als ze door de wildernis trokken, zouden ze God ontmoeten in die tent. Het was als de eerste gemeente. Dit was hoe ze God moesten aanbidden. Dit was de plaats waar zij offers moesten brengen. De Bijbel zegt opnieuw in Exodus 25:9 dat zij deze tabernakel, en al zijn meubilair, precies moesten maken volgens het patroon dat God hun zou laten zien. God was heel duidelijk in het zeggen dat Hij niet Mozes' idee van hoe hij het zou bouwen, wilde. God wist hoe Hij het gebouwd wilde hebben, en Hij gaf Mozes het patroon, en Mozes moest het precies zo bouwen zoals God hem dat opdroeg. Hij was niet geïnteresseerd in Mozes' creatieve ideeën. Het waren Zijn ideeën die Mozes moest uitwerken; want het is Gods tempel, het was Zijn huis.

Na de tabernakel, aanvankelijk een tent die rondtrekt, werd een tempel gebouwd. Bedenk dat elk van deze dingen een oudtestamentisch beeld is van de gemeente. Nogmaals, als het gaat om de bouw van de tempel, lezen we in Kronieken,

[25] Ook stelde hij de Levieten in het huis van de HEERE op, met cimbalen, met luiten en met harpen, volgens het gebod van David en van Gad, de ziener van de koning, en van Nathan, de profeet. Want dit gebod was gegeven door de hand van de HEERE door de dienst van Zijn profeten. (2 Kro 29:25 HSV)

Noach kreeg de openbaring hoe hij de ark moest bouwen, Mozes kreeg de openbaring hoe hij de tabernakel moest bouwen, maar David kreeg de openbaring hoe hij de tempel moest bouwen.

[19] Want de HEERE vernederde Juda, vanwege Achaz, de koning van Israël. Hij had Juda immers van God afgehouden, zodat het trouwbreuk had gepleegd tegen de HEERE. (1 Kro 28:19 HSV)

David kreeg en begreep de details van hoe het fysieke gebouw zou worden gebouwd, en hij bouwde het getrouw door zijn zoon. Hij gaf het aan zijn zoon voordat hij stierf, en zijn zoon, Salomo, bouwde die tempel.

Toen sprongen we van daar naar de gemeente, wat de volgende openbaring is, het volgende ding van God die Zijn plaats van aanbidding herstelt. De gemeente zijn wij; wij zijn levende stenen die samen worden gebouwd om een woning te worden waarin God zal wonen door zijn Geest (1 Pet 2:5). Wij zijn die moderne uiting van wat in het Oude Verbond hoorde te zijn.

Paulus zegt,

[17] Daarom heb ik Timotheüs naar u toe gestuurd, die mijn geliefde en trouwe zoon is in de Heere. Hij zal u in herinnering brengen mijn wegen, die in Christus zijn, zoals ik overal in elke gemeente onderwijs. (1 Kor 4:17 HSV)

Dit is fascinerend, Paulus had een manier van bouwen, en een manier van onderwijzen en dit was hoe het was in elke afzonderlijke gemeente. Het was niet zo dat verschillende gemeenten verschillende dingen deden met verschillende mensen. Nee, er is een manier waarop God wil dat de gemeente eruit ziet en God heeft iets van die openbaring aan Paulus gegeven. Paulus zou dan Timotheüs sturen om elke gemeente eraan te herinneren hoe de gemeente eruit moest zien; en hoe zij moest zijn. We moeten ons dus realiseren dat God een manier heeft waarop Hij wil dat Zijn gemeente wordt gebouwd. Hij wil onze ideeën er niet op hebben; Hij wil Zijn ideeën. Het is Zijn kamer, het is Zijn huis, het is niet van ons, en dus moeten we vinden wat de Meester wil, zodat we dat op de juiste manier kunnen uitdrukken.

Het gevaar is dat we willen zijn zoals God. Dus, je zou vandaag kunnen gaan, naar plaatsen in deze buitenwijk, en een heleboel verschillende manieren vinden om een gemeente te bouwen. Er zijn veel verschillende leiderschap modellen, veel verschillende stijlen op een zondag. Je vindt gemeenten in dit gebied waar de samenkomst letterlijk van 9 uur, of wanneer het ook is dat ze beginnen, tot wanneer ze eindigen, georkestreerd is. Elke minuut is gedocumenteerd en ontworpen, tot op het punt dat ze u nu kunnen vertellen wat er op zondag om 22 minuten over 9 zal gebeuren. Ze kunnen je precies vertellen hoe laat het laatste gebed zal eindigen. Dan zul je een gemeente vinden die zegt dat ze een huisgemeente zijn en dat ze zich niet willen inlaten met de geïnstitutionaliseerde gemeente. Dan ga je naar een katholieke gemeente, en die hebben priesters. Uiteindelijk zeggen al

deze dingen dat zij de openbaring hebben van hoe de gemeente zou moeten zijn; en helaas kunnen zij niet allemaal de openbaring hebben van hoe de gemeente kan zijn. We kunnen niet allemaal gelijk hebben over deze dingen. Dus moeten we voorzichtig zijn dat we het goed doen, want op een dag zal God testen hoe we gebouwd hebben.

Als je op een dag een gemeente gaat stichten, moet je er zeker van zijn dat wat je bouwt gebouwd wordt op de manier zoals God het gebouwd wil hebben, want als dat niet zo is, kan je werk in de fik vliegen, en zou je in de problemen kunnen komen met Hem. We moeten ons dit realiseren omdat we denk ik niet beseffen dat God niet blij is met onze ideeën. In feite verafschuwt Hij onze ideeën. Hij wil dat we zijn waar Hij is. Hij wil dat we doen wat Hij ons gevraagd heeft te doen. Hij is God, en wij zijn de geschapenen. Wij weten niet wat we niet weten; wij doen wat Hij ons gevraagd heeft te doen.

Een van die verhalen over verlossing ging mis. David wordt uiteindelijk geroepen om het fundament te leggen voor wat de tempel zal worden. Hij koopt uiteindelijk de grond waarop die ooit gebouwd zal worden, en in dat proces herstelt hij de aanwezigheid van God in Israël. Je kunt geen tempel hebben zonder de aanwezigheid van God. De aanwezigheid van God wordt op dit moment bewaard in een kist die de Ark van het Verbond wordt genoemd, het is niet zomaar een kist. Het verhaal hierachter is dat die kist gevangen was genomen door de Filistijnen. Er was oorlog geweest tussen Israël en de Filistijnen, en de Joden dachten weer dat ze op een briljant idee konden komen. Zij waren de strijd aan het verliezen, en daarom besloten zij de heerlijkheid van God mee te nemen in de strijd. Zij redeneerden dat God dan met hen zou zijn en dat zij dus zouden winnen. Het probleem was echter dat zij het niet aan de Heer vroegen, maar dat zij gewoon zelf op een idee kwamen en daarmee aan de haal gingen. Ze trokken ten strijde met de ark voor zich, met het idee dat ze zouden winnen, en wat er uiteindelijk gebeurde was het tegenovergestelde. Zij werden afgeslacht en de kist met de aanwezigheid van God werd gevangen genomen, in de tempel van de god van Dagon (dat is de god van de Filistijnen).

Uiteindelijk ging het mis voor de Filistijnen omdat God niet van plan was voor Dagon te buigen. Het kwam zover dat zij steeds zieker werden, dat er steenpuisten uitbraken in hun kampen, en dat zij zich uiteindelijk realiseerden dat de aanwezigheid van God geen goede zaak voor hen was. Dus dachten zij dat het het beste was om zich te ontdoen van deze kist. Dus zetten ze het op een ossenkar. Zij bedachten dat als dit de ware God is, zij de kist achterlaten op een kar die getrokken wordt door een koe die gescheiden is van haar kalf. Zij dachten dat als de koe haar kalf zou verlaten en terug zou gaan naar Israël, dat dit dan de enige ware God moest zijn, want het is onmogelijk dat een moeder haar kalf op een andere manier zou verlaten. De koe loopt weg en laat haar kalf achter om te sterven. Nu wisten zij dat dit de ware God was en opnieuw was Israël een licht voor de naties zonder het zelfs te beseffen. Toen de Israëlieten het zagen, waren zij zo opgewonden over de terugkeer van de Ark des Verbonds, dat zij naar buiten renden en de Ark aanraakten. Onmiddellijk beginnen ze te sterven omdat ze niet op de juiste manier met de Ark omgaan. Dus nu is Israël ook geschrokken. Zij besluiten de kist achter te laten omdat zij niet weten of het goed of slecht voor hen is. Uiteindelijk laten ze het achter in het huis van Abinadab

en het blijft daar een lange tijd. Als David koning is, vraagt hij zich af waarom de aanwezigheid van God niet in Jeruzalem is, de hoofdstad en het hart van het land. Hij blijft horen over die man die wandelt in de zegen van God en hij realiseert zich dat hij onder de zegen van God is omdat hij de kist heeft die Gods aanwezigheid draagt. Dus David denkt dat hij die kist moet krijgen, want als het hart van God terugkomt in het centrum van Zijn volk, dan zal Israël tot opwekking komen; ze zal God dienen en aanbidden zoals ze hoort te doen. Hij gaat op pad om de ark te halen en in 1 Kronieken 13 lezen we het verhaal van wat er gebeurde.

[7] Zij vervoerden de ark van God op een nieuwe wagen vanuit het huis van Abinadab, en Uzza en Ahio leidden de wagen. [8] En David en heel Israël huppelden voor het aangezicht van God, uit alle macht, met liederen, met harpen, met luiten, met tamboerijnen, met cimbalen en met trompetten. [9] Maar toen zij bij de dorsvloer van Chidon kwamen, strekte Uzza zijn hand uit om de ark vast te grijpen, omdat de runderen struikelden. [10] Toen ontbrandde de toorn van de HEERE tegen Uzza, en Hij strafte hem, omdat hij zijn hand naar de ark had uitgestoken; en hij stierf daar voor het aangezicht van God. [11] David ontstak in woede, omdat de HEERE Uzza een zware slag had toegebracht; en hij noemde die plaats Perez-Uzza, tot op deze dag. [12] David was op die dag bevreesd voor God, en zei: Hoe moet ik de ark van God bij mij brengen? [13] Daarom liet David de ark niet bij zich in de stad van David brengen, maar hij liet hem uitwijken naar het huis van Obed-Edom, de Gethiet. [14] Zo bleef de ark van God bij het gezin van Obed-Edom, in diens huis, drie maanden lang; en de HEERE zegende het huis van Obed-Edom en alles wat hij had. (1 Kron 13: 7-14 HSV)

Hier is een les, David ging de Ark halen, en onthoud dit, de Ark was tot hen gekomen op een ossenkar, die gemakkelijker te dragen is dan de manier waarop wij lezen dat zij hem hadden moeten dragen. Wat er uiteindelijk gebeurt is dat David het patroon van de Filistijnen kopieert en bedenkt dat, omdat de ark op een ossenkar naar hen toe kwam, zij hem ook op een ossenkar naar Jeruzalem kunnen brengen. Dan, omdat het op een ossenkar is, struikelen de ossen en valt de kist. Uzzah, een van de dienaren, reikt zijn hand om te proberen de ark in evenwicht te houden, wat heel goed is om te doen. Maar door de Ark aan te raken doet hij iets wat Israël niet mag doen. Deze ongehoorzaamheid aan de wegen van God wordt op dat moment zijn dood.

David wordt hier gek van, en Israël wordt gek, en ze noemen de plaats Perez Uzzah, wat een uitbraak tegen Uzzah betekent. Met andere woorden, God brak daaruit tegen een van Zijn eigen mensen, en er is angst, woede, verlies van doel, en David denkt gewoon dat het het beste is om het te verlaten.

Het is iets verschrikkelijks wanneer wij onze eigen goede ideeën beginnen te bedenken over hoe we de aanwezigheid van God op een plaats kunnen brengen. We doen precies wat David deed, en ook al was David zeer geliefd, het weerhield hem er niet van het oordeel van God over hem en zijn volk te laten losbarsten. In Openbaring 2:16 schrijft Johannes over hoe Jezus tegen een gemeente zegt dat zij zich moeten bekeren, anders zal Hij tot hen komen en strijden tegen hen in de gemeente die niet naar Hem luisteren. Hij zegt dat Hij hen zal bestrijden met het zwaard van zijn mond. Jezus kan vandaag de dag nog steeds doorbreken tegen Zijn gemeente.

Daarom hadden ze een vrees voor de Heer, en de vrees voor de Heer was niet iets kleins. Het was een echte eerbied voor de Heer. Dus, wanneer David de Heer vraagt, in 1 Kronieken, realiseert hij zich wat er misging. Dit is wat hij zegt,

[13] Want omdat u dit de eerste keer niet gedaan hebt, heeft de HEERE, onze God, ons een zware slag toegebracht, omdat wij Hem niet hebben geraadpleegd overeenkomstig de bepaling. (1 Kron. 15:13 HSV)

Ze vroegen Hem niet hoe ze het op de voorgeschreven manier moesten doen. Zie je, de kist had kleine ringen langs de zijkant die daar door Gods ontwerp waren aangebracht, en de Levieten werden geacht een stok te nemen, ze mochten de kist niet aanraken omdat die heilig was, en het was de bedoeling dat zij die stokken door de ringen zouden steken. De Levieten moesten dan die kist op hun schouders zetten en hem dragen. Maar David vroeg niet aan de Heer hoe Hij wilde dat ze de kist zouden dragen. Hij kwam gewoon met zijn eigen idee over hoe het te doen. Het resultaat hiervan was dat Gods oordeel tegen hem en tegen zijn volk uitbrak.

Hij is dezelfde God, gisteren, vandaag en morgen, dus moeten we Hem vragen wat de voorgeschreven manier is om de gemeente op te bouwen. Als we het niet op Zijn manier bouwen, kunnen we dingen op hun plaats zetten die voor ons heel logisch zijn, maar die in feite Zijn oordeel kunnen oproepen. Wij beslissen uiteindelijk welke kasten in Zijn kamer komen, en wij zouden heilige dingen kunnen aanraken zonder het te beseffen.

Dus, hier zijn een paar wereldse dingen waarvan ik denk dat ze erg overheersen in de gemeente op dit moment, en nogmaals, dit zijn dingen die we overnemen van de wereld. Dit is wat je zult vinden in gemeenten. We hebben de neiging om van de wereld te leren en het in de gemeente te brengen. We maken er gewoon Koninkrijk van, maar we moeten teruggaan naar de Bijbel om de voorgeschreven manier van bouwen te zien. Dit zijn maar een paar gedachten.

Denominaties. Kan iemand mij een voorbeeld geven van denominaties in de Schrift? Hoe zit het met commissies? Zoekersgemeenten? Gemeenten waar we besluiten om de gemeente comfortabel te maken voor mensen. Hoe zit het met pragmatische, of entertainment, gemeenten? Laten we de gemeente echt cool maken voor mensen om te komen, en we programmeren de bijeenkomst naar uw voorkeuren. Als je de bijbel leest, zie je dan de vroege gemeente die ontwerpt hoe de samenkomst zal verlopen? Of zie je ze samenkomen en, als de Geest leidt, spreken ze, profeteren ze, onderwijzen ze? Vindt u dat alles van tevoren is voorgeschreven? Want, ziet u, als u voorschrijft hoe een dienst zal verlopen, kunt u hem heel soepel laten verlopen. Ik heb in sommige van die gemeenten gepreekt. Ze zeiden eens tegen me dat ik kon preken van 22 minuten over 9 tot 44 minuten over 9. Toen zeiden ze dat ik vijf minuten mocht bidden en dan was het voorbij. Ik zat daar te denken, "En wat als Jezus iets anders wil doen?" Hoe kun je Jezus zo goed horen dat je me precies kunt vertellen wat Hij op dat moment gaat doen?

Ik herinner me dat ik eens in een Chinese gemeente was en ik preekte het evangelie en de mensen begonnen te huilen, de Geest van God brak door en deze Chinese christenen beefden onder de zalving, werden vervuld met de Geest. Ze hadden het nog nooit eerder meegemaakt, ze hadden het nog nooit eerder gekend, en terwijl dit gebeurde, kwamen de leiders naar me toe en zeiden dat ik moest stoppen. Ze vroegen me wat ik aan het doen was, want het was niet de tijd voor deze dingen. Ik vertelde hen dat ik het niet liet gebeuren. Ze zeiden dat ik dit aan het eind van de bijeenkomst moest doen, en ik zei dat ik het niet zomaar aan en uit kon zetten. Terwijl ik sprak, spraken mensen voor het eerst in tongen, vielen op hun knieën, huilden en jammerden, en zij wilden dat ik stopte, zodat zij door konden gaan en mededelingen konden doen.

Hier is er nog een, zending! Zijn zendingsorganisaties dat in de Bijbel? Is de voorganger gescheiden van de andere leiders in de Bijbel? Nee! Waarom vind je dan in de meeste gemeenten een voorganger en met een aantal ouderlingen die je niet echt kent. Of een diaken gedreven gemeente? Of een gemeente waar mensen stemmen? Er zijn nogal wat gemeenten waar ze om de paar jaar stemmen voor de dominee. Kun je me één keer in de Bijbel laten zien waar stemmen ooit heeft gewerkt op een manier dat God er blij mee was? Elke keer als ik mensen zie stemmen is het slecht. Programma Gemeente versus Geest geleide Gemeente. Die heb ik al genoemd.

Dit zijn allemaal dingen die in de gemeente voorkomen, en hoe mensen de gemeente bouwen, en we moeten teruggaan naar de Bijbel en Jezus vragen hoe Hij wil dat Zijn gemeente wordt gebouwd. Ik zou één klein dingetje op zijn plaats kunnen zetten dat de manier waarop de gemeente wordt gebouwd onherroepelijk scheef trekt. Bijvoorbeeld, ik ben de voorganger, en in een charismatisch model is de voorganger zo'n beetje de paus, en u komt naar de gemeente en luistert naar mij. Ik zal voorgaan en preken; de diensten zullen gaan over u die luistert naar mijn preek. Uiteindelijk, als je ziek bent, zal ik je komen bezoeken in het ziekenhuis. Ik zal degene zijn die zo'n beetje alles doet, en jij zult mij de tiende betalen, en jij zult nooit priester zijn in Zijn Koninkrijk, ik zal alles doen. Wat betekent dat we uiteindelijk de glorie van God wegnemen. De gemeente zou moeten bestaan uit al die mensen die functioneren in waartoe ze geroepen zijn en wij schuiven het op één man. Het is een verdraaid, vervormd concept en de priesters staan nooit op, de naties worden nooit bereikt omdat we de gemeente beperken tot één man.

Mensen komen kijken hoe ik straal, maar ze stralen niet in zichzelf. We moeten terug naar het Bijbelse patroon voor de gemeente.

Weet je dat je het goede ook op de verkeerde manier kunt doen? In een van de engste geschriften in 1 Korintiërs 11:17, schrijft Paulus aan de gemeente in Korinthe, en hij zegt dat hun samenkomsten meer kwaad dan goed doen. Ik bedoel, dat is gewoon een verbijsterende uitspraak! Er zijn gemeenten waarvan Jezus zou zeggen dat Hij eigenlijk liever zou hebben dat ze er niet waren, hun diensten doen meer kwaad voor Zijn Koninkrijk dan wanneer ze niet samenkomen. En in deze gemeente, in 1 Korintiërs 11 zegt Hij,

[27] Daarom, wie op onwaardige wijze dit brood eet of de drinkbeker van de Heere drinkt, is schuldig aan het lichaam en bloed van de Heere. (1 Kor 11:27 HSV)

Dan, verder:

[29] Want wie op onwaardige wijze eet en drinkt, die eet en drinkt zichzelf een oordeel, omdat hij het lichaam van de Heere niet onderscheidt.

[30] Daarom zijn er onder u veel zwakken en zieken, en velen zijn ontslapen. (1 Kor 11:29-30 HSV)

Dat Schriftgedeelte zegt dat alleen al door deel uit te maken van die gemeente, je zou kunnen sterven. Alleen al door verkeerd brood te breken en niet volgens het patroon dat de Heer heeft bepaald, kan de Heer je oordelen, zoals Hij deed met deze gemeente in Korinthe. De Heer kan tegen je ontsteken op dezelfde manier als Hij met David deed. Snap je dat dat in het Nieuwe Testament staat?

1 Korintiërs 3: 9-16 zegt, dat ieder voorzichtig moet zijn met hoe hij bouwt, want God zal de kwaliteit van zijn werk beproeven. Wanneer je een gemeente gaat stichten, moet je heel voorzichtig zijn met wat je bouwt. Je moet onthouden dat wanneer jij de leider bent, jij zo'n beetje beslist wat er gaat gebeuren. Als je dingen bouwt en doet die niet goed zijn in de ogen van de Heer, dan breng je misschien geen zegen over jezelf en de mensen, maar in plaats daarvan zou je een oordeel over hen kunnen brengen. De Bijbel zegt dat het goed is om een leider te willen zijn; maar leiders zullen ook een strenger oordeel tegemoet zien. Jou is meer toevertrouwd, dus zorg ervoor dat je dit goed doet.

Als je een gemeente sticht, krijg je zoveel boeken over hoe je zijn gemeente moet bouwen. Boeken over hoe deze man dat deed, waardoor zijn gemeente van vijf naar vijf miljoen groeide in twee dagen. Wees heel voorzichtig met wat je doet, want aan het eind van de dag moet je bouwen wat God wil. God heeft een voorgeschreven manier waarop Hij wil dat Zijn gemeente eruit ziet, en als rentmeesters van dit mysterie, moeten we ervoor zorgen dat we dat goed in de mensen inbouwen. Zelfs als het ongemakkelijk is, moeten we bouwen volgens Gods patroon.

Nogmaals, ik ga naar Paulus,

[29] Want wie op onwaardige wijze eet en drinkt, die eet en drinkt zichzelf een oordeel, omdat hij het lichaam van de Heere niet onderscheidt.

[30] Daarom zijn er onder u veel zwakken en zieken, en velen zijn ontslapen. (1 Kor 11:29-30 HSV).

In 2 Timotheüs 1, zegt Paulus,

[13] Houd u aan het voorbeeld van de gezonde woorden, die u van mij gehoord hebt, in geloof en liefde, die in Christus Jezus zijn. [14] Bewaar door de Heilige Geest, Die in ons woont, het goede pand, dat u toevertrouwd is. (2 Tim 1:13-14 HSV)

Het is een groot voorrecht om een gemeente te bouwen, want God heeft ervoor gekozen om via de gemeente zijn heerlijkheid te openbaren aan de heersers en de overheden in de hemelse gewesten. Tijdens deze cursus zullen we kijken naar hoe zo'n gemeente eruit ziet, maar voordat we kijken naar hoe het eruit ziet, wilde ik je laten zien dat er geen andere optie is dan wat Hij zegt in de Schriften. Het is niet zo dat we kunnen kiezen hoe we dit willen bouwen. Als God ons Zijn voorgeschreven weg heeft gegeven, bouwen we het op die manier. Bouwen op Gods manier is veel moeilijker dan bouwen op de manier van de wereld! Ik heb vaak gezegd, toen ik gemeentepanterners trainde, als je heel snel een grote gemeente wilt laten groeien, neem dan Bethel om je eredienst te doen. Laat Joyce Meyer preken, en ga binnen een uur naar binnen en naar buiten. Huur een grote zaal, ga groot en je zal grote aantallen kweken. Je krijgt een grote menigte. Je zult mensen verzamelen, enorme aantallen verzamelen. Je zult mensen verzamelen die op zoek zijn naar "jeukende oortjes". Maar, als je de gemeente wilt bouwen, moet je onthouden dat de gemeente soms een overblijfsel is. Soms, als je terugkijkt in de geschiedenis, was de meerderheid niet de gemeente!

Ik ken alleen dit eenvoudige gebed:

"Jezus, help me om in U te zijn en U in mij. Help me om op zo'n manier te bouwen dat U tevreden bent met het werk van mijn handen. Leer mij Uw wegen, God, want ik weet niet wat ik niet weet."

Als we ons zo opstellen, en we zoeken wijsheid, dan zegt Hij dat als je het nodig hebt, Hij het je zal geven. We moeten ons realiseren dat dit geen optioneel extraatje is. Dit is wat we moeten leren om goed te doen. Ieder van ons, onze daden hebben grote gevolgen voor zegening en soms voor vervloeking. Dus, ik wil jullie hier mee achterlaten, we moeten dit goed doen! Elke keer dat God verlossing bracht, was dat op een voorgeschreven manier. Er is een voorgeschreven manier om de gemeente te bouwen! Wij zijn op een missie om die manier te vinden en op te bouwen, en het maakt niet uit wat iemand anders doet, wij willen terug naar de Bijbel.

Daarin wordt gesproken over hoe leiderschap werkt, de rol van mensen in de gemeente, wie wat doet, hoe we samenwerken. Elk van die dingen moet in het huis van God gebracht worden, zodat wij de beelddragern worden waar God naar op zoek is. Zodat door naar ons te kijken, de naties naar ons licht zullen stromen, zoals de belofte altijd was dat naties zullen komen tot de glorie van Christus, als wij op de juiste manier bouwen!

SESSIE 5

Trouw

Ik realiseer me dat we handvatten moeten krijgen, praktische dingen, die ons helpen om effectief een gemeente te bouwen. Maar, ik denk dat belangrijker dan handen, uiteindelijk het hart is. Als onze harten goed op elkaar zijn afgestemd, is het heel makkelijk om onze handen te verschuiven.

Maar, als ons hart niet goed is, kunnen handen eigenlijk heel gevaarlijke dingen zijn, als ze als het ware alle kneepjes van het vak leren, maar we zullen naarmate we verder gaan meer en meer praktische zaken aan de orde stellen. Ik realiseer me dat velen van jullie een gemeente zullen stichten. Sommigen van u zullen misschien helpen een gemeente te stichten, of sommigen van u zullen blijven waar u bent om een gemeente vooruit te helpen. In dit alles is er een toerusting die moet komen voor ieder van ons. Er is een positionering voor wat God in en door ons wil doen.

Dit gedeelte zal gaan over het worden van een leider door wie God Zijn gemeente zal bouwen - want God bouwt Zijn gemeente niet alleen door iemand. Er zijn dingen die we kunnen leren van de Schriften die ons kunnen laten zien hoe we onszelf kunnen afstemmen om dat soort persoon te worden die de gunst van God draagt. Ik wil dit zeggen: als je ooit een gemeente gaat stichten of ergens op deze planeet een leidende rol gaat vervullen, voor Jezus, dan wil je Zijn gunst in je leven. En waar je nu bent zal je daarvoor plaatsen. De dingen die je nu doet, de beslissingen die je nu neemt, zullen je een positie geven voor morgen. Dus, morgen is het te laat. Het is net als wanneer je in de strijd staat, als je de lessen nu niet hebt geleerd en je niet van tevoren hebt voorbereid, dan krijg je een klap van zes in de strijd. Dus, ik wil met jullie delen, hoe we het soort persoon worden door wie God zijn gemeente zal bouwen.

Maar eerst even ter verduidelijking, ik kan geen beslissingen nemen buiten wat God ons zegt en wat God doet. En ik kan niet iets voor je maken wat God je niet voor jou gemaakt heeft. Je moet weten dat je promotie, wat God ook gaat doen in en door je leven, zal komen van God, niet van de mens. De Bijbel zegt dat promotie niet uit het oosten of het westen komt; het komt uit de hand van God (Psalm 75:6&7). Wat ik kan doen is je leren hoe je jezelf kunt positioneren voor promotie in God. Ik kan je leren hoe je de wegen van God kunt leren, hoe je God welgevallig kunt zijn. En als je jezelf blijft afstemmen op wie Hij wil dat je bent, omdat Hij trouw is, zul je uiteindelijk wandelen in de dingen die Hij voor je heeft. En dus, hoop ik een gezond klimaat in je hart te cultiveren, dat uiteindelijk je handen zal vormen.

Ik moet ook dit vragen: "Is elke leider gekozen door God?" Het is een interessante vraag. Er is hier iets dat we moeten begrijpen. God delegeert gezag, en waar God gezag delegeert, delegeert Hij autoriteit, Hij laat die autoriteit kiezen. Dan zal God degene die gekozen is, tot op zekere hoogte ondersteunen. God werkt op de een of andere manier in die dingen. Hij is in staat om de leiders die Hij wil door te laten gaan. Hij kan deuren openen die geen mens kan sluiten. Zelfs als de mensen proberen de deuren te sluiten, geloof ik dat God uiteindelijk

de deuren zal openen voor hen die trouw zijn aan Hem. Dus, het is een soort mysterie. Aan het eind van de dag, als je je goed op God afstemt, zul je wandelen in de dingen van God. Het geheim is nu om je af te stemmen op de dingen van God!

Om te beginnen, zal ik misschien een verhaal delen. In Port Elizabeth was er een gemeente, The Storehouse genaamd, die ik vele jaren geleden als jongeman bezocht. Ik was net uit de Assemblies of God (AOG) beweging gekomen. Ik was verpletterd door wat ik zag in deze gemeente, het was gewoon een ongelooflijke gemeente! Ik wilde er deel van uitmaken! Ik had het gevoel dat mijn lot ermee verbonden was, en dus ontmoette ik de voorganger en hoopte ik dat hij me iets zou kunnen aanbieden in zijn gemeente. In Assemblies of God, stond ik op het punt om een gemeente te krijgen. Ik had de Bijbelschool gedaan, en ik was een van de jongens met blauwe ogen in de Assemblies of God, in die dagen. Ik dacht dat als ik naar deze man zou gaan, dat hij me wel iets zou aanbieden. Ik zal nooit vergeten dat ik bij hem ging zitten en hoopte dat hij, je weet wel, de bediening of de genade in mijn leven zou zien en bediening aan mij zou aanbieden. Ik vergeet nooit wat hij tegen me zei; hij zei, "Andrew, het kan me niet schelen of je Paus Johannes Paulus bent. Je zult je bij deze gemeente moeten aansluiten, net als ieder ander. Je kunt thee zetten." En toen zei hij: "Als je roeping van God is, zal geen mens die van je afnemen, maar als je geen roeping van God hebt, is het beter dat je nooit in enige vorm van leiderschap wandelt."

Hij vroeg mij om God te vertrouwen, en het was een beetje beangstigend omdat ik op het punt stond om het leiderschap in de AOG te krijgen. Ik bedoel, ik was trouw geweest in de AOG, ik had de Bijbelschool gedaan en al het andere. Ik stond op het punt om een gemeente te krijgen. Ik moest dat allemaal weer neerleggen en de Heer vertrouwen om mij op te voeden. Ik realiseerde me dat dit de weg van de Koning was. Dit was de weg van mijn God, en ik moest door de processen gaan, en dat deed ik. Jaren later, kwam ik door in het leven van die gemeente, en ze stuurden me hierheen. Ze gaven me zes maanden salaris en een paar mensen om me te helpen, en hier zijn we vandaag! Maar ik geloof dat het de dingen waren die ik in die periode van mijn leven deed, die me de positie gaven voor wat ik nu doe.

Ik moet zeggen: wat je nu doet terwijl niemand het ziet, maakt je klaar voor wat je morgen zult zijn. De Heer ziet alles, er is niets verborgen voor Zijn ogen. Hij ziet de geheime beslissingen die je neemt; Hij ziet de beproevingen die je moet doorstaan; Hij ziet de dingen die je doet en niet doet. Hij bepaalt wat Hij met je leven gaat doen, gebaseerd op hoe je op dit moment op situaties reageert. De Bijbeltekst hiervoor staat in 1 Samuël 13:14. De Bijbel spreekt over God die op zoek was naar een leider voor Israël, en er staat dat de Here een man naar Zijn eigen hart had gezocht. God had gezocht naar een man met een hart als het Zijne, een man wiens hart bij God ligt. Toen Hij David koos, keek God naar zijn hart. Hij keek over Israël, en vond één jonge man met een heel bijzondere hartshouding; en het was die hartshouding die God ertoe bracht hem te kiezen. David werd een ongelooflijk leider, misschien wel de grootste leider buiten Jezus, in de geschiedenis van Israël. Onder zijn leiding verlegde Israël voor het eerst zijn grenzen. Het nam het land in dat God aan Israël had beloofd, omdat dat tot dan toe niet het geval was geweest; en Israël ging zelfs verder dan dat. En Jezus zou uiteindelijk uit dit geslacht van David voortkomen.

Dan in Ezechiël, opnieuw zoekt God, Hij wil iets doen onder Zijn volk,

[30] Ik zocht naar iemand onder hen die een muur kon optrekken en voor Mijn aangezicht in de bres kon staan voor het land, zodat Ik het niet te gronde hoefde te richten, maar Ik vond niemand. (Ezechiël 22:30 HSV)

Dus, er zijn tijden dat God op zoek is naar een leider. Hij zal een man zoeken met wie Hij kan bouwen, maar hier is er geen man met wie Hij kan bouwen. God wil nu misschien dingen doen op aarde, maar als Hij geen man kan vinden die zich op de juiste manier afstemt op de doeleinden van God, dan kan God het niet, of zal Hij het niet doen.

Je vraagt je dus af welke dingen er op aarde hadden kunnen komen, als de mens zich volledig aan God had overgegeven. Ik heb eens horen onderwijzen dat de wereld nog niet vaak heeft gezien wat God kan doen door een mens die zich volledig aan Hem heeft overgegeven, omdat er maar weinigen zijn die zich volledig hebben overgegeven. Jezus was volledig overgegeven! Hij was de zoon van God, maar er was een diepe overgave.

David was een man die zich overgaf en kijk naar wat hij deed in Israël, wat God door hem deed. Ik zou naar u kijken, en ik vraag me af welk potentieel er in u is. Welke dingen zou de Heer door u kunnen doen door Zijn genade; maar Hij is op zoek naar een hartshouding. Het is heel belangrijk. En dus, moet ik dit zeggen; wanneer God kiest, kiest Hij een leider gebaseerd op twee dingen: of potentiële trouw of huidige trouw.

Tenzij God je kiest voor de ondergang, wat een leer is, wil ik nu niet naar beneden gaan. (Want Hij kiest mensen soms uit voor de ondergang. Als God beseft, dat Hij een mislukking nodig heeft om een succes te krijgen; zou jij die mislukking kunnen zijn.) Ik wil gewoon nooit die vent zijn- ik weet niet hoe het met jou zit. Ik wil mezelf juist positioneren. Als God dan besluit iets te doen, sta ik aan de goede kant van God en niet aan de verkeerde kant. Want dan zou Hij mijn hart kunnen verharderen omdat ik al een hard hart heb; en Hij zou mij kunnen gebruiken zoals Hij uiteindelijk Farao gebruikte om Zijn volk te verlossen, omdat God dat kan doen. Dat had ik niet helemaal gepland, maar het moet gezegd worden. Judas is een geweldig beeld van hen die uitverkoren zijn om te falen. God wist dat hij zou falen, maar Hij wist dat Hij Zijn Zoon nodig had om aan het kruis te sterven. Dus, Hij koos iemand waarvan Hij wist dat hij een scheef hart had en koos hem om te falen. Nogmaals, wees niet die jongen, wees niet dat meisje, zorg dat je hart klopt.

Laten we eens kijken naar uitverkoren zijn voor potentiële trouw, en nogmaals, je kijkt naar de Bijbel, en God is een persoon, Hij is geen systeem, dus Hij kiest mensen op basis van wat Hij kiest. Maar er zijn bepaalde principes waar Hij Zich echt op jou afstemt. Het is niet zo dat Hij het altijd op die manier doet, maar dit is hoe Hij het gewoonlijk doet, dus leer de wegen van God, en je kunt jezelf dienovereenkomstig positioneren.

Gideon is iemand die gekozen is vanwege zijn potentiële trouw. Hij verstopte zich toen God hem koos. Hij dacht niet aan Israël, hij dacht aan zijn eigen maag, zijn eigen oogst, hij verstopte zich letterlijk in een wijnavat en hoopte dat niemand het gezien had. De vijand had Israël overrompeld. Hij zat niet op z'n knieën, schreeuwend, "Oh, God! Neem mij, God! U weet dat ik trouw ben geweest!" Hij dacht alleen aan zichzelf en probeerde te denken: "Hoe kom ik de winter door?" Als God hem roept, is er veel zelftwijfel. Hij denkt: "Ik ben de minste, de laagste en de zwakste." Hij heeft een lange lijst van redenen waarom God de verkeerde kiest. En als hij dan het eerste doet wat hij moet doen, het vernietigen van de hoge plaatsen en de altaren van Baäl op de heuvels, doet hij dat midden in de nacht en sluipt dan weg zodat niemand hem kan zien! Hij is geen man die vervuld is van moed. Nee, hij is doodsbang en bang voor zijn leven. Maar de Heer ziet dat Hij, door Zijn genade, iets met deze man kan doen. En denk eraan, het is niet zo dat Gideon het uit zichzelf zou doen, want uiteindelijk laat God ons niet pochen, het is altijd genade! Maar het is genade die in de grond van ons hart komt om iets voort te brengen. Als de grond goed reageert op het zaad, is er leven. Maar als de bodem verkeerd is (de gelijkenis van de zaaier, uiteindelijk), kan zelfs wat God wil doen, bedorven of vernietigd worden. En dus, zoekt God naar het hart dat afgestemd is op het Zijne. Hij zoekt naar grond die goede grond zal zijn.

God ziet ook het einde vanaf het begin, dus is het gemakkelijker voor Hem om te weten hoe het allemaal gaat uitpakken, want de Bijbel spreekt over hoe God het voorbeschikte, Hij verordeneerde, en dus is er een voorkennis die samengaat met verordineren. God weet hoe je gaat reageren lang voordat Hij je kiest. Hij weet precies wanneer ik zal sterven. Hij weet wat er in mijn hoofd omgaat op het moment dat ik sterf, en in sommige opzichten weet Hij dat niet alleen omdat Hij de God is die buiten de tijd staat, Hij is er op het moment dat ik sterf, en op een bepaalde manier weet Hij het ook niet omdat Hij de God is die buiten de tijd staat. Hij is er wanneer ik sterf, en Hij is ook waar ik geboren ben. Hij is de Alfa en de Omega, het begin en het einde. Voordat Hij u in de moederschoot vormde, kende Hij u (Jer 1:5). Voordat je zelfs geboren was, kende Hij je. Hij kent u nu en Hij kende u toen, omdat Hij buiten de tijd staat, dus er zijn geen verrassingen voor Hem. Het is niet zo dat Hij zegt, "Oh, oeps, dat is niet gelukt." Hij weet het. Maar onthoud, soms kan Hij je kiezen voor oepsjes. Hij kan een natie expres een slechte leider geven, om ze tot Hem te laten roepen. Dit zijn de mysteries van God, en nogmaals ik wil enkel zeggen, zorg ervoor dat je aan de juiste kant van de lijn staat, door de genade van God, want vergeet niet dat genade je de kracht geeft om jezelf te positioneren.

Een ander voorbeeld van iemand die werd uitverkoren vanwege mogelijke toekomstige trouw is Paulus, de apostel. Hij neemt dit over zichzelf op. Hij zegt in 1 Timotheüs 1, dat hij uitverkoren was, niet om wie hij was, maar veeleer om wie hij geworden was. Dit was door de genade van God.

Hij zegt,

[12] En ik dank Hem Die mij kracht gegeven heeft, namelijk Christus Jezus, onze Heere, dat Hij mij trouw geacht heeft, toen Hij mij een plaats gaf in de bediening, [13] mij, die vroeger een godslasteraar was, een vervolger en een verdrukker. Maar mij is barmhartigheid bewezen, omdat ik het in onwetendheid gedaan heb, in ongeloof. (1 Tim 1:12-13 HSV)

Met andere woorden, Paulus zei: "Ik was misschien verward, maar ik was trouw in mijn verwarring. Ik begreep niet alles goed, maar God zag mijn hart. Hij zag dat ik hartstochtelijk ben voor God, ik ben ijverig voor de dingen van God. Ik ben een Jood onder de Joden, een Farizeeër onder de Farizeeërs, als het op redding aankomt, gaat me dat niet helpen. Dat snap ik," zegt hij, "maar als het erop aankomt dat God mij uitverkiest voor wat Hij zou doen, beschouwde Hij mij als gelovig voordat ik iets goeds had gedaan. Hij zag mijn hart, net als Gideon." Paulus vertelt ons hier dat de reden waarom hij werd gekozen was dat God trouw in hem zag voordat het zich had geopenbaard. Dus, trouw is een groot ding, en we zullen daar nu een beetje meer naar kijken, maar ik wil dit als een fundering leggen.

Op dit moment, waar u bent, bent u op de plaats waar de beslissingen die u nu neemt zullen bepalen of u, in het volgende seizoen, als trouw zult worden beschouwd. In Lucas 16, staat,

[10] Wie trouw is in het minste, is ook in het grote trouw. En wie onrechtvaardig is in het minste, is ook in het grote onrechtvaardig. [11] Als u dan wat betreft de onrechtvaardige mammon niet trouw bent geweest, wie zal u het ware toevertrouwen? (Lucas 16:10-11 HSV)

Toen ik tot Christus kwam, was ik allesbehalve trouw. Ik was egocentrisch en egoïstisch. Maar toen Hij mijn hart greep, door genade, werd ik verliefd op Hem, en ik streefde met alles in mij (en duidelijk door Zijn Geest) om te proberen Hem te behagen, om te proberen dingen te doen die Hem zouden eren. Ik deed mijn uiterste best om niet te zondigen. Ik zondigde, en ik faalde, maar ik vond genade toen ik viel, en ik bleef vechten tegen die gebieden van mijn leven die gebroken waren totdat Zijn genezing kwam; totdat ik een succes begon te krijgen. En ik kreeg een succes in kleine dingen, seksuele immoraliteit en sigaretten. In al deze dingen, zou ik vechten om vrij te komen, en het was zwaar. Ik kan niet geloven hoe moeilijk het was om vrij te komen van seksuele immoraliteit waar ik de grenzen had verlegd, en ik was ongehuwd. Of hoe moeilijk het was om te stoppen met roken, of hoe moeilijk het was om te stoppen met vloeken. Misschien ben je nu ontrouw, zoals ik ooit was, maar toen ik mijn Koning zag en zag wie Hij was en hoe Hij wilde dat ik Hem diende, begon ik te proberen en te leren om trouw te zijn in de kleine dingen. Ik realiseerde me dat het in de kleine dingen was dat ik me op een dag zou kwalificeren voor de grote dingen. Het waren de dingen die niemand anders zou zien, niemand anders zou het weten. Het waren Zijn kleine fluisteringen die Hij in mijn hart stopte, en hoe ik op Hem zou reageren, of ik zou niet op Hem reageren.

Elke keer als ik een preek hoorde, dacht ik: "Wat moet ik hiermee, want ik kan ontrouw zijn aan het Woord dat in mij gezaaid is." En ik realiseerde me dat er veel christenen zijn die ontrouw zijn aan wat het Woord in hen heeft gezaaid. Het is bijna alsof God komt, en Hij brengt je in een samenkomst, iemand preekt, of iemand deelt, en het Woord van God gaat in je hart als een zwaard, en het brengt overtuiging. Dat is het werk van de Geest van God. Dat is God die met je hart worstelt, om trouw te scheppen. Dan moeten we reageren, want het is prachtig als je onder de zalving bent, maar afhankelijk van wat je doet, zal het uiteindelijk bepalen of je groeit in trouw of niet.

Het enge is dat de Bijbel zegt dat we een vereelt hart kunnen krijgen, dat is wanneer God komt, en Hij tot je spreekt, en wanneer God tot je hart spreekt, snijdt het. Je hart is open en bloot voor je. Je ziet Hem, maar als je niet reageert, begin je eelt op je hart te krijgen. Het begint hard te worden, en als je hart eenmaal hard wordt, kom je op een punt waar je altijd hoort maar niet waarneemt. De Bijbel spreekt over de harten van deze mensen, die eelt hebben gekregen. En zo is het voor elke persoon in de gemeente die je leidt, of in je huisgroep. Of zelfs in je eigen hart. Je hebt de mogelijkheid om een hard hart te krijgen, of je kunt toegeven aan de Geest, en als een zwaard komt Hij, en Hij snijdt weg. Hij zegt in Jeremia, ons hart was hard, het hart van steen, maar Hij zal ons een hart van vlees geven. Hij belooft dat Hij ons hart teder zal maken. Om een teder hart te houden is een sleutel tot het behouden van de gunst van God. Je moet je hart teder houden.

Ik word nerveus als ik niet zo vaak veroordeeld word voor zonde. Je zou naar me kunnen kijken en denken, "Andrew, zondig jij?" Nou, ik herinner me dat ik in een winkel een taart kocht; ik had gesurft en ik had honger, en toen ik me omdraaide, stond daar een dame die al een paar weken naar onze gemeente kwam. Ze greep me bij de arm, en ze keek me geschokt aan; ik was in de Spar, en ze was gewend me in de gemeente te zien. Ik zei: "Hoi, hoe gaat het?" en ze keek me aan alsof ze een geest had gezien, en keek naar de taart en keek me aan, en keek naar de taart en keek me aan, en zei toen: "Eet je?!" Ik voelde me toen een beetje schuldig dat ik taart in mijn hand had en ik zei: "Ja, natuurlijk eet ik." Hoe dan ook, ze kwam nooit meer terug naar de gemeente, ze vertrok daarna, ik heb haar nooit meer gezien. Ik had haar als voorganger teleurgesteld omdat ik een taart at! Dat is gewoon een weggevertje, op een gegeven moment in de gemeentepanting, vertrekt er iemand, en je denkt: "Wat? Serieus? Je verliet ons omdat ik een taart at?" Soms maken ze het allemaal spiritueel, maar soms zijn de redenen dat mensen een gemeente verlaten zwak. Dus trouw zijn in weinig is zo belangrijk!

Vandaag ben ik toevertrouwd met de zielen van tienduizenden mensen. En wat ik onderwijs, de lijnen die ik zal aanhouden, de lijnen waarop ik mij plooi, zullen bepalen of u welgevallig voor God wandelt of niet! Ik heb te maken met kwesties als echtscheiding en hertrouwen, en wat zonde is en wat geen zonde, en hoe de gemeente werkt met tucht. Dit zijn de moeilijke dingen waar je als leider mee te maken krijgt! Ik sprak vandaag met een van mijn apostolische partners in het Evangelie, en hij was bijna in tranen, en zei alleen maar: "Andrew, ik wil gewoon een evangelist zijn. Ik wil de verantwoordelijkheid van de gemeenten niet meer. Er zijn zoveel beslissingen die genomen moeten worden, en zoveel daarvan zijn moeilijk te nemen. Ik moet beslissingen nemen die mensen beledigen en kwetsen, en ik voel me vreselijk elke keer als ik dat moet doen." Paulus spreekt overgeslagen worden en schipbreuk lijden en vreselijke dingen, dan zegt hij dat boven dat alles, hij de last van de gemeente onder ogen ziet, en dat is de moeilijkste last van allemaal.

De last van het kiezen van een lijn en tien mensen die het niet met je eens zijn, het is niet leuk om het niet met je eens te zijn. Als mensen zich in een groep vormen en beginnen te discussiëren over waarom je het mis hebt. Elke leider voelt het. En je ziet dan het geroddel beginnen in de gemeente. Je begint te denken dat alles waar je al die jaren je leven aan gegeven hebt, op het punt staat afgebrand te worden.

Jakobus zegt,

[10] Wie trouw is in het minste, is ook in het grote trouw. En wie onrechtvaardig is in het minste, is ook in het grote onrechtvaardig. [11] Als u dan wat betreft de onrechtvaardige mammon niet trouw bent geweest, wie zal u het ware toevertrouwen? (Jak 3:5 NIV)

Je kijkt toe en je verliest je slaap en je draagt de last omdat je voelt: "God, God, we hebben zo hard gevochten voor deze mensen!" Je kijkt naar mensen van wie je houdt, en die ooit van jou hielden, en je ziet harten veranderen. Het is zo makkelijk om te vallen! Zelfs vandaag was ik aan het worstelen met God. Ik moest een standpunt innemen over een onderwerp waar de meeste gemeenten geen standpunt meer innemen, waardoor je vreemd overkomt. Soms wou ik dat ik 20 jaar eerder geboren was, want toen hield iedereen de lijn vast in dit soort zaken, maar nu houdt niemand meer een lijn vast. Dus, mensen zeggen: "Jullie zijn net een sekte." En ik zeg: "Nee, al 2000 jaar zegt het Christendom wat ik zeg. Het is alleen de laatste 20 jaar dat het veranderde. Ik ben niet de sekte. Dat zijn jullie! Jullie zijn de mensen die op drift zijn!" En mensen gaan weg omdat we "wettisch" zijn. Dit zijn de zinnen die mensen naar je gooien omdat je je best doet om de Schriften te vertegenwoordigen, om de Heer te vertegenwoordigen.

Je moet trouw zijn in het kleine! Want als je de test niet doorstaat wanneer God je vraagt om tiende te geven terwijl je je dat niet kunt veroorloven, of om vrijgevig te zijn terwijl je dat geld echt voor iets anders nodig hebt, of om te vergeven, als je die tests op een geheime plaats niet doorstaat, dan zul je je op een dag op gevaarlijk terrein bevinden wanneer de grote beslissingen in je schoot worden achtergelaten. Doorsta je testen!

De Bijbel zegt dat als je niet trouw kunt zijn met het weinige, je niet trouw zult zijn met het vele, en degene die oneerlijk is in het weinige, is ook oneerlijk in het vele. Dit zijn de dingen waar de Heer naar kijkt. Weet je, je reist overzee en je koopt iets, en je kunt het in je bagage stoppen en door een grenspost lopen zonder er belasting over te betalen. Je denkt: "Ach, het is maar een kleinigheid," maar zelfs in het kleine is het oneerlijk. En weet je, je kunt ermee weggkomen in je eigen ogen, niemand zou het weten. Ik reis de hele tijd overzee. Ik herinner me een keer, jaren geleden, we waren in de States, en ik kwam terug, en ik liep gewoon door de grens. Het voelde zo goed voor een moment, en toen werd ik veroordeeld, en ik dacht: "Flip, wat moet ik nu doen?" Want ik was oneerlijk in het kleine. Ik bedoel, ik zou waarschijnlijk 400 Rand belasting betaald hebben. Ik was zo dom. Ik had mijn rust verloren over een paar honderd rooie belasting. Als ik niet trouw kan zijn in het kleine, zal ik niet trouw zijn in het grote. Besef dus dat wat je in het verborgene doet, de kleine dingen, als je je over de kleine dingen buigt, als je eraan toegeeft; op een dag zullen ze doorwerken in je bediening. Als je ze niet verslaat wanneer ze kleine vossen zijn, zullen ze op een dag reuzen worden die jou zullen beheersen. Positioneer jezelf nu, zodat wanneer je tegenover Goliath staat, je weet dat je een paar beren en leeuwen hebt verslagen. Anders zal Goliath je als ontbijt opeten.

Dan zegt de Bijbel: als je niet trouw bent met wereldse rijkdom, wie zal je dan de ware rijkdom toevertrouwen (Lucas 16:11)? Een van de belangrijkste beproevingen die we zullen moeten doorstaan is die van het geld. Bent u trouw aan uw tiende? Bent u vrijgevig met uw offergaven? Mijn salaris toen ik JoshGen plantte was R2 400 per maand, voor aftrek van belastingen. Dat was niet eens genoeg om mijn huur in Kaapstad te betalen, laat staan iets anders. Emsie en ik hadden een paar jaar gespaard omdat we wisten dat we op een dag een gemeente zouden stichten. We hadden ongeveer R10.000 gespaard, wat veel geld was voor ons. Toen we naar Kaapstad kwamen, betaalde de gemeente die ons stuurde niet voor een verhuisbedrijf. Ik laadde mijn leven op twee aanhangwagens, en onze vrienden, Jaco en Sharon, reden in één auto met een aanhangwagen, en ik reed, met Emsie, in de andere. En we reden naar Kaapstad en trokken in ons huis.

Ongeveer twee weken voordat we die vorige gemeente verlieten, haalden we offerandes op voor die gemeente die op dat moment aan het bouwen was. De oudsten van die gemeente stonden op en zeiden: "Jongens, we voelen dat de Heer ons zegt dat we het gebouw moeten uitbreiden en er een koffieshop bij moeten bouwen, en we vragen jullie om te geven." Ik weet nog dat ik dacht, "Dank U, Jezus, ik ben hier weg. Ik ga over twee weken. Ik bedoel, het is mijn gemeente niet meer." Toen we in Kaapstad aankwamen, ging ik op zoek naar een huis en we vonden er een voor ongeveer R2 400 (€ 136,-) per maand, wat meer was dan ik per maand verdiende. Maar we dachten: "Oké, we gaan ervoor. We hebben R10 000 (€ 567,-), dus laten we hopen dat de gemeente snel genoeg groeit, zodat we dit kunnen doen." En toen zei de huisbaas tegen ons dat ze een dubbele borg wilden. Dus moesten we R 4600 (€ 261,-) en de eerste maand huur betalen. Dus, natuurlijk dacht ik, "Whoa, dit gaat flink in onze buffer zitten." Ik begon slecht te slapen; en laat me je vertellen als je een gemeente plant, dan ga je wat slaap tekortkomen! Ik werd serieus gestresst en dacht, "Lieve God! We gaan nu iets tekenen, en we hebben er het geld niet voor! En wat als de gemeente niet groeit?!" Toen sprak de Heer tot mij, en ik zal nooit vergeten hoe Hij dat deed. Ik was in aanbidding, en de Heer zegt: "Andrew, ken je die R10 000?" En ik zei tegen God: "Nee, ik weet niet waar U het over hebt!" En God zei: "Andrew, ik wil dat je die R10 000 geeft aan de coffeeshop in de gemeente die je verlaat." En ik dacht: "Nee, ik heb zo'n martelarencomplex, dus misschien is dit mijn martelarencomplex, het is niet de Geest!" Ik zei: "Heer, vertel Emsie maar hetzelfde, voor de zekerheid." En Emsie komt thuis en letterlijk, ze loopt naar me toe en zegt: "Schat, weet je die R10 000? ..." en zo gaven we R10 000 aan de coffeeshop van de andere gemeente, alles wat we hadden om naar Kaapstad te komen.

Ik weet niet waar het geld vandaan kwam om te leven, eerlijk gezegd, want toen we ons vestigden was het, Julie en zij was een kapster die nog geen baan had. Verder Melanie, een kunstenares, en ze verkocht geen schilderijen. Jaco en Sharon hadden geen werk. Nicky Carstens was net van de drugs af en had nog steeds een verblijfplaats nodig. Maar op de een of andere manier kwam God door voor ons, maar er was dat trouw zijn in het kleine. Niemand zag de uitdagingen, in die dagen, waar we voor stonden. Niemand zag of we trouw waren in het verborgene, maar we waren trouw toen we alles op het spel zetten. En daarom heeft de Heer ons nu de naties toevertrouwd! En ik denk: "Heer, als ik die test niet had doorstaan, waar zou ik dan nu zijn? Waar zou ik nu in wandelen?" Ik weet het niet!

Alleen omdat je trouw bent, betekent niet dat God je dezelfde erfenis zal geven die Hij mij gaf, want Hij kiest zoals Hij kiest. Maar ik kan je dit vertellen; je zult niet in de volheid van je bestemming wandelen, tenzij je leert trouw te zijn in het kleine, want je zult gediskwalificeerd worden in de testen rond geld en dat soort dingen. Dus, als een leider je vraagt om te geven, dan is dat een test. Ik zeg dit niet voor mijn voordeel. Het is iets wat ik wil dat je leert omdat je jezelf goed moet positioneren. Als de oudsten in jouw situatie opstaan en zeggen: "Jongens, God leidt ons om iets te doen, om iets te kopen," laten we dan vrijgevig zijn! Heb het huis van God lief zoals Jezus deed, Hij gaf Zijn leven voor het huis van God. Als je niet voor de Heer staat en zegt: "God, ik wil vrijgevig zijn," dan ben je niet trouw met de kleine dingen, en begrijp je de prioriteiten van het leven niet.

Als je Gods huis op de eerste plaats zet, zal Hij jouw huis op de eerste plaats zetten, maar als jij jouw huis op de eerste plaats zet, zal Hij jouw huis niet op de eerste plaats zetten. Leer deze geheimen in de geheime plaats. Dit zijn dingen die niemand zal weten, maar God zal het weten. Omdat je trouw bent met het kleine, zal Hij je veel toevertrouwen. Veel in dit geval is mensen. Mensen zijn het meest waardevolle in het universum, zo kostbaar dat Christus zelf aan een kruis stierf om mensen te redden. Dus, je moet je testen doorstaan. Wat je doet op de geheime plaats in het volgende seizoen van je leven zal je lot bepalen. Of, in veel opzichten, de grenzen bepalen van hoe dicht je bij je bestemming komt. En als je niet betrouwbaar bent geweest met andermans eigendom, wie zal je dan eigendom van jezelf geven.

Ik zou u zoveel verhalen kunnen vertellen over pogingen om deze dingen trouw in de Heer uit te voeren. Vroeger werden we door de gemeente naar het ouderlingschap in PE gebracht, en toen voelden we dat God ons twee bladzijden met profetische woorden gaf om een gemeente te stichten in George. Wij hadden gebeden, de ouderlingen hadden gebeden, en we voelden allemaal dat het goed was in de Heer. We hadden onze huizen opgegeven. Emsie had haar werk opgegeven. Ik ging verhuizen, en we zouden een gemeente stichten in George. Dit was ongeveer een paar jaar voordat we JoshGen hadden geplant. We hadden verschillende mensen die hun werk hadden opgegeven en hun huizen hadden verlaten en naar George zouden verhuizen om ons te helpen starten. Twee weken voordat we zouden gaan, herinner ik me dat we in aanbidding waren in de gemeente, en ik herinner me nog steeds het lied: "U leidt ons naar nieuwe dingen!" Ik ben doodsbang, ik ben opgewonden, mijn geloof is op zijn hoogtepunt. Alle jaren van dienen en trouw zijn nu tot volle wasdom gekomen. Ik had jaren gediend om op die plaats te komen, trouw. Dit was mijn droom, en ik voelde dat God me hiertoe geroepen had. Ik voelde: "Ja, God, eindelijk!" Ik ben in aanbidding, in de aanwezigheid van God, en ik herinner me een tik op mijn borst, en ik opende mijn ogen, en daar stond een van de jongens die in het apostolische team zat waar we toen mee samenwerkten, voor me, een man genaamd Phil Maxwell. Hij zegt tegen me: "Andrew, weet je zeker dat God je geroepen heeft om naar George te gaan?" En ik denk, "Natuurlijk." Vergeet niet dat ik twee pagina's profetie over George heb. En hij zegt, "Andrew, ik denk dat deze gemeente je nodig heeft. Tom is nu veel op reis." Tom was de man die het werk leidde, en de gemeente was een beetje aan het spartelen omdat ze niet

genoeg herders op de grond had. Ik zei, "Wat zeg je nu?" Hij zei, "Ik zeg alleen, de gemeente heeft je nodig." "Zeg je dat ik niet kan gaan?" Zei ik. Hij zei, "Nee, je kan gaan. We hebben het goedgekeurd, maar ik wil dat je weet dat de gemeente je nodig heeft."

Oh man, ik zeg je wat, de aanwezigheid van God werd opgeheven. Ik voelde me ziek in mijn maag, en ik probeer nu te aanbidden na dat, maar ik denk gewoon, "Wat moet ik doen?" De gedachte kwam bij me op: "Ik leef in een generatie van egocentrische mensen. Iedereen wil gewoon zijn eigen ding. Niemand is bereid om het voor een ander op te nemen; niemand is bereid om trouw te zijn in andermans huis, andermans eigendom. Als ik dat niet in mijzelf kan doorbreken, hoe kan ik dat dan ooit verwachten van degenen die mij op een dag zullen volgen." Dus dacht ik bij mezelf: "God, ik leg het neer, ook al hebt U me twee bladzijden profetie gegeven." Emsie was ook overtuigd. En aan het eind van de bijeenkomst, belden we onze kleine groep die allemaal ging, en ze waren opgewonden! Ik zei: "Hé, jongens, kan ik jullie na de samenkomst zien?" Onthoud, deze jongens zijn verhuisd uit hun huizen, en ze hebben hun baan opgezegd. En ik moet zeggen, "Jongens, we gaan niet..." Bij de genade van God, ze waren in orde.

We hebben uiteindelijk in Kaapstad geplant, en ik heb me vaak afgevraagd, "Als ik naar George was gegaan, wat zou er dan gebeurd zijn?" Ik had een droom om in George te planten, en dan naar Mossel Bay te verhuizen, met die twee gemeenten. Jaren later, hebben Dion en Kim een gemeente geplant in Mossel Bay, en toen hebben ze het bij ons gevoegd, en JoshGen heeft nu een gemeente in Mossel Bay. En nu hebben we een gemeente in George, die Chad Lahana ook leidt. En ik realiseerde me dat God mij precies datgene heeft teruggegeven wat ik had neergelegd voor het stichten van een gemeente en dat Hij mij veel, veel meer heeft gegeven, omdat ik trouw was in het huis van een ander. Nogmaals, dit zijn dingen waar je jezelf nu op moet instellen, want als je deze dingen leert, zul je in de gunst van God wandelen.

Psalm 78:70-72 vertelt ons dat God David, Zijn dienaar, uitkoos en hem haalde van het hoeden van de schapen, en Hij bracht hem om Israël te hoeden. Dus, God kijkt naar deze man, en Hij geeft hem een paar kleine schapen, en Hij zegt: "Zorg voor hen." En God waakt. En David hoedt die schapen, hoedt ze zo goed dat God hem uiteindelijk ziet als een trouwe man, en dus zegt God; "Nu ga ik je een grotere erfenis geven." En Hij vertrouwt hem de zorg van Israël toe. Ik denk dat dit het principe is van hoe je je huisgroep leidt, hoe je leidt wat God je ook geeft om te leiden, wat Hij je ook toevertrouwt, en Hij kijkt dan om te zien of je daar trouw mee zult zijn. Hij kan het je moeilijk maken om je te testen. Hij kan je de slechtste persoon in de gemeente geven, iemand die gedemoniseerd is, en iemand die zelfs de apostel Paulus niet uit de demonen kon krijgen, en deze man in je huisgroep. En je denkt: "God, waarom heb ik deze man gekregen?" En God zegt, "Omdat ik je test om te zien of je trouw bent- zul je van hem houden?"

Zo vaak willen we de gemakkelijke weg, maar er is geen gemakkelijke weg naar de gunst van God. Het zal je alles kosten wat je hebt en meer! Als jonge man, zag ik Jezus. Toen Hij me riep, verscheen Hij lichamelijk aan me, ik zag Hem. Niet veel mensen kunnen dat zeggen.

Ik brak door, en ik groeide in mijn geloof. Ik was trouw op zoveel gebieden. Dan zegt God me dat ik ga trouwen en ik trouw met Emsie. En dan gaat alles gewoon de verkeerde kant op. Ik ging van het gevoel alsof ik Mozes was, naar het gevoel alsof ik de vleesgeworden satan was! We vochten de hele tijd; ons huwelijk was verschrikkelijk! Ik huilde soms en bad: "God, ik zit in dit huwelijk, ik kan er niet uit, want scheiden is zonde! Ik wil eruit, maar ik kan het niet! Ik zit hier nu aan vast! Help me, God, ik heb een fout gemaakt! Ze gaat mijn leven ruïneren!" En toen bad ik een keer: "God, waarom hebt U me zo'n gebroken vrouw gegeven?" Hij zei tegen me: "Andrew, als je denkt dat je vrouw kapot is, moet je het mijne zien! En totdat je leert om van deze vrouw te houden, zal ik je nooit het mijne geven om voor te zorgen." Emsie heeft haar weg moeten vechten vanuit zoveel gebroken gebieden. Ze is vandaag een ongelooflijke vrouw, een ongelooflijke echtgenote, een ongelooflijke moeder. Ik dank God voor haar, maar we hebben beiden veel werk moeten verzetten om ons huwelijk zover te krijgen als het nu is.

God kan je een moeilijke situatie geven, en Hij is gewoon op zoek naar trouw. Ga je schipperen als het moeilijk wordt? Ga je het proberen en er vandoor gaan? Of ga je trouw zijn en doorgaan en doorgaan. Blijf je doden wat er in je opkomt, door welke druk die ook komt? Het probleem is als zij het slechtste in mij naar boven kan brengen, dan kan jij het ook in mij naar boven brengen, en dus moet het dood in mij zijn. Dat vlees in mij dat mij wil redden moet dood zijn, dood. Dood omdat ik het me niet kan veroorloven om op jou te reageren! Ik kan het me niet veroorloven om te reageren op iemand die me pijn doet; en ik ga veel pijn krijgen. Ik kan het me niet veroorloven om te reageren. Ik moet reageren!

God koos David uit een schaapskooi. Wat is jouw schaapskooi? Wat heeft God aan jou gegeven om voor te zorgen? David was trouw in het huis van een ander. Toen de leeuw en de beer kwamen, vocht hij met hen om de schapen te redden, en dat waren niet eens zijn schapen; dat waren de schapen van zijn vader. Heb je gezien wat een leeuw kan doen? En David stond zijn mannetje met andermans eigendom. Leer goed te volgen. Leer te zorgen voor wat aan anderen is toevertrouwd; en breek het niet af en doe het geen pijn. Wees trouw.

Je hoeft niet perfect te zijn. Je moet ernaar streven perfect te zijn, maar het is een reis om er te komen. Kijk naar Elia, hij vocht met depressie. Petrus was onstuimig. Johannes was ambitieus. Je weet dat je niet perfect bent, maar over het algemeen is God op zoek naar een hart dat voorbereid is. Je kunt je hart voorbereiden. Als er ambitie is, moet je dat laten sterven. Als er egoïsme is, moet je dat laten sterven. In Handelingen 1:24, waar ze een apostel kozen om Judas te vervangen, vertelt de Bijbel ons dat ze baden en zeiden: "Heer, u kent ieders hart, laat ons zien wie van deze twee u hebt gekozen." Ze zeiden: "God, U kent de grond daarbinnen; U kent de beslissingen die ze in de geheime plaats hebben genomen."

De dingen die je nu doet zullen je hart vormen ten goede of ten kwade. Ik geloof dat je jezelf kunt plaatsen voor grotere dingen dan waar je nu in wandelt en misschien zelfs grotere dingen dan God je aanvankelijk had toebedeeld. De Bijbel spreekt over trouw zijn

in het kleine en hoe Hij je meer zal geven als je hierin nu trouw bent. Er is een deel dat God ons allen geeft om mee te beginnen, en God kijkt wat we met dat deel doen. Wat doen we met het gebied van invloed dat Hij ons heeft gegeven? Als we trouw zijn in die gebieden, zegt God dat Hij je deel zal vergroten; Hij zal je meer geven. Hij zal je tenten uitrekken en je grenzen verleggen.

In 2 Timotheüs, schrijft Paulus hierover aan de gemeente, en hij zegt,

[20] Maar in een groot huis zijn niet alleen voorwerpen van goud en van zilver, maar ook van hout en aardewerk. Sommige zijn voor eervol, maar andere voor oneervol gebruik. (2 Tim 2:20-21 HSV)

Hij heeft het over het huis van God, de gemeente. Paulus vertelt je hier dat als je trouw bent en je jezelf reinigt; als je aan jezelf werkt en je hart in vorm blijft slaan, zelfs als je slechts een "houten theelepel" bent, je bovennatuurlijk geplaatst kunt worden om iets mooiers, glorieus te worden en uiteindelijk gebruikt te worden voor de dienst van de meester. Het principe is, wees trouw met het weinige, en God zal je meer geven.

Een van de mannen die volgens mij veel meer wandelde in wat God hem aanvankelijk heeft gegeven (en ik denk dat ik er zelf ook een ben) is Russell Fraser. Russell was al een paar jaar in de gemeente toen hij bij ons in Kaapstad kwam. Beide leiders onder wie hij diende in de gemeente waar hij vandaan kwam, zeiden tegen mij: "Ja, hij is een goede vent. Hij is een goede diaken. Ik denk dat dat zo'n beetje zijn toewijzing is." Daarna zag ik Russell door de jaren heen steeds weer Goddelijke beslissingen nemen op de geheime plaats. Vandaag wandelt Russell met invloed in de natiën, maar zo was het niet altijd met hem. Ik heb hem zien groeien in genade. Jij kunt groeien in genade! Leer je lessen en doe dit goed!

Hoe je volgt is belangrijk voor God, want gehoorzaamheid en onderwerping is een groot deel van het Koninkrijk. De Bijbel zegt,

[17] Gehoorzaam uw voorgangers en wees hun onderdanig, want zij waken over uw zielen omdat zij rekenschap moeten afleggen, opdat zij dat mogen doen met vreugde en niet al zuchtend. Dat heeft immers voor u geen nut.. (Heb 13:17 HSV)

De autoriteiten die God heeft gekozen moeten de leiding nemen. Zij moeten ons wijzen waar we heen gaan. Als je in het leger bent en de sergeant zegt: "Spring!" vraag je: "Hoe hoog?" en niet: "Waarom? Kun je me uitleggen waarom ik moet springen?" Denk eraan, Jezus noemde dat geloof. Toen de centurio tot Jezus sprak en zei: "Zeg het woord en het zal geschieden, want ik ben een man onder gezag en in gezag, ik geef het bevel en het geschiedt" (Mat 8:9). Jezus noemde dat geloof. Dus als volgeling moet ik zeggen: "Ik ga trouw zijn in het huis van een ander en als hij zegt: 'Spring!' dan zeg ik: 'Hoe hoog?'" Als je dat niet goed kunt, ben je geen schaap, maar een geit, want de geit zegt altijd: "Maar..." en er zijn op dit moment een heleboel "maars" in het Koninkrijk van God.

Ik weet dat als we een gemeente binnengaan, we bagage hebben en we zijn gecontroleerd. Als je een leider volgt die je wil controleren, ga dan weg, en ga naar de juiste gemeente. Maar zorg ervoor dat het niet je gebroken lens is die een goede leider laat lijken alsof hij een soort controlerende dictator is. Soms kan de lens die we dragen een enorme invloed hebben op hoe we dingen zien.

Ik wil dit bijna niet zeggen omdat ik je iets geef waarmee je door hoepels kunt springen en het systeem kunt proberen te bedriegen. Als je het systeem bedriegt, is dat tussen jou en God, en God zal dat zien, en Hij zal het met je regelen. Maar ik kan je dit vertellen, als leider, als ik op zoek ben naar trouwe mannen die met me mee willen lopen, zoek ik naar mensen die als ik zeg, "Jongens, we moeten die heuvel nemen!" Ik wil niet gaan zitten discussiëren over wie wat denkt, want ik heb de leiding en we moeten die heuvel nemen! Ik heb mijn besluit genomen, en ik wil dat jullie me volgen. We hebben dit als ouderen besproken, en nu gaan we. Als jij die persoon bent die wanneer we zeggen, "Jongens, laten we de heuvel nemen," en we rennen, en we kijken rond, en je bent er niet, dan zul je nooit een leider zijn. Je zult er nooit doorkomen omdat je niet trouw bent. Je gehoorzaamt niet aan de basisdingen van het Koninkrijk, zoals gehoorzaamheid en onderwerping.

Een van de vragen die ik mensen stel als ze ouderling worden is: "Toen we een offer brachten voor het gebouw, gaf je toen opofferend?" Als je dat niet deed, wil ik je niet in mijn leiderschapsteam, want je gaat iets modelleren en iets over onze mensen afbreken waardoor ze niet toegewijd zullen zijn en zich niet aan ons zullen geven. Zie je, ik gaf wanneer mijn leiders het vroegen, omdat ik de wegen van de koning begreep. Ik heb mannen en vrouwen nodig die de gunst van God hebben, die met mij lopen in de naties van de wereld.

Nogmaals, als je het voor mij doet, om gezien te worden, wel, Jezus ziet dat, en dan diskwalificeer je jezelf in Zijn huis. Het is alsof je het gebed op de straathoecken bidt, zodat iedereen kan zien dat je "geestelijk" bent. En omdat Jezus je hart ziet, zelfs als ik denk dat je geweldig bent, zal Jezus dat niet denken. God zal ons niet de vrede geven om de deur voor je te openen. Ik heb veel mensen gehad waar ik naar keek, en ik zei: "Man, Heer, deze toch zeker!" Het is een beetje zoals Samuel met de broers van David. Je gaat door de voor de hand liggende keuzes, en dan degene die niemand ziet, degene die de schapen hoedt, is degene die God kiest. Dat is de weg van onze Koning.

Onthoud dat jullie gevraagd wordt om "gehoorzame kinderen" te zijn, dat is wat Johannes zou zeggen. Als gehoorzame kinderen leren jullie de waarden van het huis; jullie leren de waarden van het Koninkrijk. De Koning houdt van vreemden en vreemdelingen en wil dat ze in het gezin worden opgenomen. Dus, ga en weerspiegel Hem goed en heb de bezoekers lief. Als je denkt, "Maar ik ben verlegen!" Ik zou tegen je willen zeggen, als je niet met een bezoeker kunt gaan praten omdat je verlegen bent, hoe kun je dan ooit iets voor God doen? Je kunt de vragen voorin je bijbel opschrijven. Is het je eerste keer hier? Kan ik je ergens meehelpen? Schrijf de vragen op en repeteer het dan. Toen ik begon met serveren, deed ik dat omdat ik zo nerveus was. Ik was net van de drugs af, en ik kon niet met mensen praten, en nu moet ik voor een tafel zorgen! Ik weet nog dat ik dacht, "Wat moet ik

zeggen?" De eerste zin? "Hallo, welkom in Mike's keuken. Tafel voor twee?" Nu loop je naar de tafel, wat is de tweede zin? Dat was ik. Dus, schrijf het op in je bijbel, druk het op je voorhoofd als het moet, maar leer gewoon om deze dingen te doen!

God ziet het als je vroeg naar de gemeente komt! Ik hou van het verhaal van Jozua. De glorie van God komt naar beneden, en dan vertrekt iedereen. Zelfs Mozes gaat weg. Dan zegt de Bijbel dat Jozua in de Tegenwoordigheid bleef. God ziet de dingen die je doet in de geheime plaats voor je God, met geloof. Dat zijn de dingen die Zijn gunst over je leven trekken. Als je een gemeente wilt planten, kun je beter leren om contact te maken met bezoekers, zelfs als je alleen maar gaat helpen de gemeente te planten. In een grotere gemeente kun je je verstoppen, maar als je een gemeente plant, ben je het! Dus, leer je lessen nu!

Als je niet bij de gebedsbijeenkomst voor de dienst bent, waarom zou je dan een leider willen zijn? Stel je voor dat ik gewoon beslis dat het een beetje moeilijk is om wakker te worden? Soms voel ik me alsof ik halfdood ben, maar ik ben er. Ik kan niet op mijn gevoel vertrouwen. Als ik op mijn gevoel vertrouw, ga je niet weten waar we heengaan; we gaan; omhoog; omlaag; links; rechts! Ik moet leren mijn lijn vast te houden en dat zijn dus dingen die je in het geheim leert.

Geef jezelf aan je leiders! Als je nu in een gemeente zit en je hebt het gevoel dat je op een dag een gemeente zou kunnen leiden, geef jezelf dan nu eerst aan je leiders! In 1 Kronieken 12:18, komen deze jongens naar Koning David, en eigenlijk probeert hij deze jongens te testen. Zijn dit de jongens die met hem mee kunnen rennen? Zullen zij een team worden dat het Koninkrijk van God op aarde zal brengen? En dat is wat ze deden. Ze deden verbazingwekkende dingen! De Bijbel vertelt ons dat de Heilige Geest kwam op een van hen, Amasai genaamd, hoofd van de dertig. Daarna ontving David hen en maakte hen officieren van zijn troepen.

Amasai spreekt door de kracht van de Heilige Geest,

[18] Toen kwam de Geest over Amasai, het hoofd van de dertig, en hij zei: Wij zijn de uwe, David, ja, met u zijn wij, zoon van Isai. Vrede, vrede zij u, en vrede uw helper, want uw God helpt u. (1 Kro 12:18 HSV).

Totdat een leider zijn hart geeft aan een andere leider, zouden ze niet in een team moeten zitten. De Geest van God doet dat. Hij moet door onze gebrokenheid, ons gebrek aan vertrouwen, ons zelfbehoud, en al die dingen heen werken. Maar er is een principe van het Koninkrijk dat is dat we onszelf geven aan onze leiders. En we moeten in staat zijn om te zeggen, "Ik ben van jou en jouw succes is mijn succes! Ik wil dat je slaagt. Het kan me niet schelen of ik op deze foto te zien ben. Ik wil dat je slaagt." Het verbazingwekkende is dat Amasai, en sommige van deze machtige mannen die zich bij David aansloten, meer begaafd waren dan David was. David doodde Goliath, en dan doodt een van Davids machtige mannen Goliath's grote broer en zijn oom. Dit zijn serieuze machtige mannen, maar hun harten zijn aan David gegeven. God zoekt dat. Als je je hart niet aan mij kunt geven, of aan de oudsten naast wie je dient, zullen mensen nooit hun hart aan jou geven. En als ze hun hart niet aan jou geven, zul je ze nooit ergens heen leiden. Dus, geef je hart en vecht voor de gezondheid en zegen van je leider, voor degene aan wie je je hart hebt gegeven.

Er is een citaat van Samuel Bringle: "Door zelfovergave, een moedig offer van elke afgod, een stoutmoedige, onverzettelijke omhelzing van het kruis, en door een eeuwig onwankelbaar uitzien naar Jezus gekruisigd, zijn mensen uitverkoren. Het wordt niet verkregen door grote dingen voor onszelf te zoeken, maar zoals Paulus, door de dingen die ons ten deel vallen te tellen als een verlies voor Christus. Dit is een grote prijs, maar die moet betaald worden door de leider die niet slechts een nominale, maar een echte geestelijke leider van de mensen te zijn. Een leider wiens macht wordt erkend en gevoeld in de hemel, op aarde en in de hel."

Dit zijn de dingen die we moeten leren. Als we naties willen brengen tot de glorie van onze God. We moeten ons positioneren. De ogen van de Heer zwerven over de aarde op zoek naar een man, op zoek naar iemand met een goed gepositioneerd hart. Je bent in een seizoen waar je dit kunt leren, dus zorg dat je hart klopt en leer de wegen van de Koning.

David en Saul

Een van de grote uitdagingen van leiderschap is het burn-out percentage. Ik heb uit meer dan één bron horen zeggen dat mannen in de bediening het hoogste burn-outpercentage hebben van alle beroepen, als je het al een baan kunt noemen; en je ziet mannen vallen, je ziet dat falen een groot ding is. Vaak zie je mannen hun hand van de ploeg halen omdat het soms gewoon te zwaar is. Eerlijk gezegd moet ik zeggen dat het leiden van een gemeente en het stichten van een gemeente uitzonderlijk uitdagend is. Het is zoals ik vaak heb gezegd, soms zijn degenen die slagen gewoon degenen die dik genoeg zijn om te blijven opstaan ook al zijn ze zo vaak geslagen. Soms voel je je alsof je geslagen bent. En dronken geslagen, dat je niet meer weet wat links, rechts, boven of beneden is, maar je weet dat je moet blijven staan. Paulus schrijft ons en zegt, blijf gewoon staan en blijf standvastig. Er is die plaats van ik sta weer op, en ik blijf dit doen omdat de Meester mij hiertoe geroepen heeft. Je leert om trouw te zijn in de kleine dingen, en zo leer je de grote dingen. Het zal je leiderschap oprekken, of je nu plant, of leidt. Ik zou zeker zeggen dat de verantwoordelijke leider het anders draagt dan andere oudsten. Ik heb vaak gezegd dat als je een echt goede ouderling wil, plant hem dan voor drie maanden en breng hem dan terug naar een ouderlingenteam. Hij zal de beste ouderling ooit zijn, omdat je plots weet hoe het voelt als je een werk leidt, en iemand verlaat de gemeente of zegt iets over de gemeente, het is gewoon anders. Het wordt persoonlijk, het kruipt gewoon onder je huid, en je moet door die dingen heen werken. Dit zijn enorme uitdagingen, en niet iedereen slaagt erin.

We zien wel een mooi beeld van falen en succes in het leven van koning Saul en koning David. In dit gedeelte wil ik kijken naar enkele dingen die koning Saul slecht deed en enkele dingen die koning David goed deed en proberen ons handvatten te geven. Er is dat gevoel dat alles wat je doet, elke beslissing die je neemt, wordt vastgelegd. Je bent kostbaar voor God. Elke traan die je huilt wordt opgenomen. Alles wat je doet, wat in het geheim gebeurt zegt de Bijbel, zal van de daken geschreeuwd worden op die laatste dag, (die angstaanjagend is). Kun je je dat voorstellen? Stel je voor dat mijn video afspeelt, en ik ben een oplichter geweest. Dat is wanneer het echt telt. Je kunt hier mensen zien, maar op die dag wanneer de geheimen van onze harten blootgelegd worden, o Heer laat ons op die dag getrouw bevonden worden. Dus, dit zijn dingen die we nu moeten leren, want op een dag zal uw video spelen, op een dag zal uw boek opengaan. Op een dag zullen we je boek lezen, en ons verbazen over de beslissingen die je nam, zoals David.

Wees trouw, en op een dag zul je je kronen ontvangen. Dan zul je ze aan Zijn voeten werpen en zeggen Heer; "U was trouw in mij. Het was U die in mij werkte door Uw genade." En je zult Hem de eer geven. Ofwel dat of dat wat je doet zal worden opgebrand en vernietigd. Je zult geen kronen hebben om aan Zijn voeten te werpen. Je zou in de hemel kunnen komen, als iemand die door vlammen ontsnapt is. De Bijbel zegt dat er tranen kunnen zijn, zelfs als je denkt aan wat had kunnen zijn. Dit is het belangrijkste in mijn eeuwigheid nu, want mijn eeuwigheid zal worden gevormd door de beslissingen die ik nu neem. Als ik sterf is het voorbij, ik leef in het goede of slechte ervan, dus leef je leven goed.

Laten we eens kijken naar David en Saul. De een eindigt in een ramp, en de ander wordt de grootste koning die Israël ooit heeft gehad. Ten eerste, laten we naar hun verleden kijken. Ik denk dat je verleden belangrijk is; maar onthoud dat je geen hoofdman hoefde te zijn om door God gekozen te worden. In feite kan dat tegen je werken, omdat je zou kunnen denken dat je iets bent. In het Koninkrijk, als je gelooft dat je iets bent, ben je eigenlijk niets. Je zou uitverkoren kunnen worden als je de hoofdjongen was, maar dat is gewoon echte genade. De dingen die je doet en hoe je opgroeit zullen je vormen. Ze vormen hoe we reageren op situaties, ze vormen ons temperament, onze persoonlijkheid. Dus, idealiter is het belangrijk dat we in een goed gezin zijn opgevoed, maar velen van ons waren dat niet en hadden geen moeders of vaders die altijd een goede afspiegeling van Jezus waren. Voor sommigen, ben jij de eerste gelovige in je familie.

Dus, wat ik probeer te zeggen is dat we in leiderschap komen met bagage. We hebben een totale reboot nodig van wie God is en hoe we op Hem moeten reageren. Het goede nieuws is dit: God neemt gebroken dingen en Hij maakt ze weer heel. Hij herstelt dingen; Hij heeft een ongelooflijk vermogen om te verlossen wat verloren is. Dat is onze hoop; dat Hij een verlossende God is, en dat Hij ons kan redden, hoe ver we ook zijn gegaan. Hij kan redden tot het uiterste, dus diskwalificeer jezelf niet vanwege je gebrek aan geloof. Zonder geloof zul je Hem nooit welgevallig zijn, wat je ook gedaan hebt. Je kunt genade vinden in je tijd van nood, dus zoek genade. Als je je realiseert dat er dingen in je zijn, realiseer je dan dat deze dingen ook in mij zijn geweest. Ik heb moeten proberen ze te herkennen en ze te laten sterven. Niemand van ons is volmaakt geboren, maar we moeten meer op Hem gaan lijken en Zijn wegen leren.

In 1 Samuël is Saul de eerste koning die Israël ooit heeft gehad en helaas is hij een vreselijke mislukking. We lezen,

[1] Er was een man uit Benjamin en zijn naam was Kis, een zoon van Abiël, de zoon van Zeror, de zoon van Bechorath, de zoon van Afiah, een Benjaminiët, een zeer vermogend man. [2] Deze had een zoon, van wie de naam Saul was, jong en knap, ja, er was geen knappere man dan hij onder de Israëlieten; vanaf zijn schouders en hoger was hij langer dan al het volk. [3] De ezelinnen van Kis, de vader van Saul, waren oekgeraakt. Daarom zei Kis tegen zijn zoon Saul: Neem toch een van de knechten met je mee en sta op, ga de ezelinnen zoeken. (1 Sam 9:1-3 HSV)

Interessant is dat hij een man van rijkdom was. Als je naar de positionering kijkt, is het eerste wat je leert dat hij uit een rijke familie komt, en hij heeft veel in zijn mars. Soms hebben we veel in ons voordeel. Dat kan een gevaarlijke plaats zijn, omdat we te gemakkelijk van onszelf afhankelijk worden en niet genoeg van de Heer. We beginnen te veel aan onszelf te denken. In vers 3 zijn de ezels van Kis, de vader van Saul, verloren gegaan.

Interessant is dat we David zien, een herdersjongen die op de schapen past en vecht tegen leeuwen en beren. We zien Saul, hij gaat op zoek naar deze ezels, maar hij vindt ze niet, en hij geeft het op een gegeven moment op en gaat terug. Dan vindt de profeet hem op de

weg. Ik denk dat we hier iets zien; hij heeft te maken met ezels en ezels zijn koppige wezens. Ze luisteren niet; je moet ze meeslepen. Je moet ze met geweld behandelen, en dus is Saul sterk, groot, knap, rijk, en hij is waarschijnlijk een beetje te sterk. Hij heeft tijdens het opgroeien geleerd om te gaan met dingen die koppig en hard zijn, en hij gebruikt geweld om ze te overwinnen. Dit wordt iets dat hij zijn hele leven met zich mee zal dragen, want hij neemt het niet gevangen.

Als je opgroeit zijn er dingen die je overkomen en dingen die je doet die je gevormd hebben. Als je over de schouder van een man meekijkt, als hij naar je toe komt, is dat normaal gesproken de manier waarop hij je zal verlaten. Als hij naar je toekomt terwijl hij de vorige leider belastert en je vertelt hoe geweldig je bent, zal hij je verlaten terwijl hij je belastert en de volgende leider vertelt hoe geweldig hij is. Dat lijkt het patroon te zijn zolang ik in de gemeente zit. Het is gewoon een weggevertje. Wat rondgaat, komt rond. Maar heel weinig mensen slagen erin om los te komen van hun verleden. Maar sommigen wel, en als jij zo bent, doorbreek dan het patroon.

God heeft je een tijd gegeven om uit te komen waar je nu bent en totdat je die dingen onder ogen ziet, kun je niet geholpen worden. Het probleem met ons is dat we altijd afleiden; het is de schuld van iedereen anders, dat is waarom onze levens afschuwelijk zijn. Stop daarmee, pak de dingen aan, want als je de dingen niet aanpakt, zul je een Saul-achtige leider worden.

Kijk naar de verloren ezels kijkt, Saul keer om als hij ze niet kan vinden. Je begint hier te zien dat hij niet iemand is die doorzet als het moeilijk wordt. Als de situatie moeilijk wordt, dan valt hij om. Dat is ook iets dat zijn hele bediening door zal gaan. Zijn bediening was om de koning van Israël te zijn. Dus, ga zitten, en kijk eerlijk naar jezelf in de spiegel om te zien wat in je karakter gebroken is. Misschien zelfs met leiders, want soms kunnen we niet zien wat er in ons niet is zoals Jezus. Zoek die gesprekken. Als je dat niet doet, zul je de rest van je leven op dat fundament leven. Je bent nu op een plek waar je kunt veranderen. Als je leiderschap hebt, val je terug op je standaard. Het is moeilijk om dat te veranderen als je vecht in het heetst van de strijd. Als de druk op de ketel staat, zul je merken dat je terugvalt op datgene waar je je ooit comfortabel bij voelde. Je moet consequent datgene gevangen nemen. Je moet er voortdurend aan werken totdat je uiteindelijk je natuurlijke standaard verandert. We moeten aan deze gebieden werken; dus, zoek hulp, krijg perspectief.

Laten we eens kijken naar Davids achtergrond. In 1 Samuël 16:11 komt de profeet Samuël, aantoonbaar één van de grote profeten van het Oude Verbond, naar het huis van zijn vader omdat één van Isai's jongens de volgende koning in Israël zal worden. Samuel gaat alle jongens langs, en geen van hen is de juiste. Tenslotte zegt hij tot Isai: "Zijn dit al uw zonen?" en Isai legt uit, wel, er is een jongste, maar hij is weg om op de schapen te passen, en Samuel zei Isai hem te laten halen. We vinden David bij de schapen. Terwijl Saul de ezels kwijt is en het opgeeft om ze te vinden, verdedigt David de schapen van zijn vader met zijn leven.

Het eerste wat ik wil dat je ziet is dat hij trouw was in weinig. Hij had het hart van een herder. Hoe kunnen wij leren om een herdershart te krijgen, zoals David had? Ik geloof dat er bepaalde dingen zijn die we moeten leren om een herdershart te krijgen, omdat, uiteindelijk, een herder niet aan zichzelf denkt. Hij denkt altijd aan datgene waar hij voor moet zorgen.

De schapen zijn belangrijker dan de herder, en we zien dat bij David, hij is bereid om voor hen te sterven. Hij is bereid zijn leven voor hen te geven, en op een dag zou hij hetzelfde doen als herder in Israël. Hij werd de grote herder van Israël. Hij hield van hen op dezelfde manier als hij van die schapen hield. De Bijbel spreekt over een ouderling die slechts één vrouw liefheeft (1 Tim 3:2), want als een man zijn vrouw niet goed kan liefhebben, hoe zal hij dan ooit leren de Gemeente van Jezus Christus lief te hebben? Er is trouw in het verborgene dat we nu moeten leren. Je bent misschien ontrouw geweest, maar dat was gisteren. Neem dat ding gevangen en leer vandaag trouw.

Hoe leer je het hart van de herder? Met sommige dingen, leren we door het doen van onbeduidende taken. Stel je voor hoe saai het soms geweest moet zijn om op schapen te letten. Ze hadden geen hekken of afrasteringen; je moest naar buiten lopen om de schapen te leiden, en dan ging je zitten, en je werd een uitmuntend instrumentalist omdat er niets anders te doen was terwijl de schapen gras aten. Je bent daar de hele dag, en het is onbetekenend. Het is dag in dag uit, je loopt terug, je haalt de bramen eruit; het is onbetaalbaar. Luister naar me, God zal ons testen en ons leren om een herdershart te hebben met onbeduidende dingen. Op een bepaald moment in je christelijke wandel, zul je het gevoel hebben dat je rondgaat met dezelfde oude, dezelfde oude saaie dingen. Het kan voelen alsof je er niets van meekrijgt, dat de dingen van de gemeente onbenullig zijn. Je gaat gewoon door een van de dingen van het leren van een herdershart. Het probleem met ons is echter dat we een soort fast food junkies zijn. We houden van het nieuwe en het nu. We rennen achter de volgende conferentie of het volgende evenement aan.

Vergeet niet dat het de onbeduidende basisdingen zijn waarin we trouw leren.

Het tweede is dat David over het hoofd werd gezien. Je kunt een beetje onvergeefsgezindheid jegens je vader hebben wanneer een van de jongens de volgende koning in Israël wordt, en je vader je niet eens van het veld roept. Dat is ernstig over het hoofd gezien worden. Een van de dingen die God met je zal doen is dat je over het hoofd gezien zal worden. Hij laat mensen om je heen promotie maken. Hij zal ze vooruithelpen, Hij zal ze zegenen, Hij zal ze de zalving geven waarvan jij zou willen dat je die had. Je zou 40 dagen kunnen vasten voor de kracht, en als je bidt, mensen sterven, en de persoon naast je bidt, en ze vallen neer en worden genezen. God zal je soms over het hoofd zien. Het is een deel van het testen van je en het ontwikkelen van het juiste hart in je. Soms zul je je vergeten voelen, soms zul je het gevoel hebben dat God je op de plank heeft laten liggen, soms zul je het gevoel hebben dat de leiders niet zien wat er in je zit, welkom bij de club. Ik ben daar geweest, heb dat gedaan. Het is een deel van de Heer die een goed hart in je vormt. Het probleem is dat in veel van die tijden dat niemand ziet wat je zou kunnen zijn, je ervoor kiest om je leven of je bediening te redden. Jezus zei dat als je je leven probeert te redden, je het zult verliezen (Mat 10:39). Het is een test; heb je geloof als je vergeten wordt? God is nooit vergeten, maar wij verliezen het geloof in God, en we proberen vertrouwen in onszelf te stellen. We beginnen onze eigen kracht te gebruiken in plaats van Zijn kracht.

We merken dat de Heer ons "leidt" om ons bij een andere gemeente aan te sluiten omdat ze me een voorganger gaan maken. Maar het is niet God die je een voorganger maakt, de duivel kan ook deuren openen. Ik heb zoveel christenen horen zeggen, dat open deur gedoe, een open deur betekent niets voor mij, niets. Ik heb zoveel deuren voor me open gehad. Onthoud dit; de duivel opende een deur voor Jezus. Hij vroeg, "Wil je de koninkrijken van de wereld? De Vader heeft je geroepen om dat te krijgen, juist, dat is waarom je hier bent, is het niet? Jij bent gekomen om de koninkrijken van de wereld te redden. Ik zal je wat vertellen, de weg van de Vader zal moeilijk zijn, kruisiging, verraad, ontkenning en zelfs Hij zal je verlaten, maar als je gewoon snel buigt en mij aanbidt, mij gewoon snel erkent, dan zal ik je het koninkrijk van de wereld geven, want ik kan het geven aan wie ik wil. Ze zijn van mij." Dat is een open deur. Maar het is niet Gods manier. De duivel zal je open deuren geven om je uit de doelen van God te halen. Hij zal ervoor zorgen dat wanneer het lijkt alsof God je vergeten is en niemand je ziet en jij denkt: "Wee mij, ik ben een niemand, niemand ziet mijn roeping." Dan komt de duivel met een baas, of een mooie vrouw, of wat het ook was, en hij zal je de wereld aanbieden, want als je ziel gekocht kan worden, zal hij er de prijs voor vinden.

Denk niet dat een promotie voor een baan altijd God is. Laat dat rusten in je hart. Een ander ding is als er ambitie in je is, God moet het doden; Hij moet het uit je slaan. Op een bepaalde manier willen we allemaal meetellen, en we willen iets voor God doen. We willen het gevoel hebben dat we speciaal zijn. Het probleem met ambitie is dat het over mij gaat en niet over God. Ik hou van David, hij hoedt de schapen, en wanneer de profeet een koning zoekt, is hij niet eens in de buurt. Er is geen ambitie, dat zie je in zijn hele leven. Hij was trouw.

Nadat we in George niet geplant hadden, was er de mogelijkheid om onze plaatselijke gemeente over te nemen. Ik herinner me dat ik dacht dat het een gemakkelijkere manier zou zijn om te wandelen in wat God me riep, omdat ik dacht dat ik gewoon een gemeente van 300 mensen zou krijgen. Ik dacht: wat ben ik blij dat ik mijn test heb doorstaan. Ik had mensen die naar me toe kwamen en ze zeiden: "Andrew, we weten dat je degene bent. Jij bent degene waar we voor gebeden hebben, die andere is een aardige vent, maar jij bent degene." Zelfs ik dacht dat ik de ware was; het was allemaal logisch voor mij. Op dat moment kwam er iets in mijn hart en dit is het probleem, ik weet dat Tom kijkt aan wie hij de gemeente gaat overdragen. Het ging tussen mij en Richard, en Tom zei tegen Richard: "Richard, wil jij deze week leiden en ik volgende week? Ik dacht dat hij toekeek en dat als ik goed zou leiden, hij het misschien aan mij zou geven. Elke keer als ik een profetisch woord kreeg, wist ik niet of ik het kon delen. Ik was bang dat ik het deed omdat ik gezien wilde worden. Ben je daar geweest? Ik was bang dat ik het deed om opgemerkt te worden. Dat was ambitie en ik probeerde het te doden. Toen, tijdens een bijeenkomst in Amerika, sprak de Heer tot Ems en mij op dezelfde bijeenkomst, uit het niets en zei dit: "Andrew, ik heb je niet geroepen om een gemeente over te nemen." Hij zei, "Als je een gemeente overneemt, zul je nooit de fundamenteën leggen, en ik ga je leren om fundamenteën te leggen in gemeenten in de naties. Je zult een gemeente moeten planten". Het zou een lang, moeilijk proces worden, en een paar jaar later, stuurde hij ons hierheen.

Ik zal nooit vergeten dat er tijden waren toen ik als jonge kerel in de gelederen kwam, dat als ik in de buurt van leiders was, ik mijn hart in mijn borst voelde kloppen omdat ik met de leider zou spreken, en ik voelde me stom om daar te staan en stomme dingen te zeggen. Ik wil gewoon opgemerkt worden, maar de Heer had een manier om me langzaam te doden. Ik herinner me dat dat één ding was waar ik 20 jaar tegen gevochten heb. Ik herkende het, en het kostte me 20 jaar voordat ik eindelijk het gevoel had dat ik het verslagen had. Elke keer als ik in dat scenario zat, klauwde het naar mijn keel, maar ik bleef er tegen vechten. Doe deze dingen goed, en word niet ambitieus, dood dat ding in je en wees bereid om te dienen.

David bleef Saul dienen lang nadat hij al gezalfd was om koning te worden, hij bleef Saul dienen, en ik denk dat er een plaats is van gewoon dienen die je plaatst voor de gunst van God. Het tweede ding over Saul was dat dit hem bedreigde. In 1 Samuël 18:7-9 lezen we dat Israël placht te zingen dat Saul zijn duizenden had gedood en David zijn tienduizenden. Saul werd boos; er wordt gezegd dat het refrein hem verontwaardigde. Zij beschuldigden David met tienduizenden, maar hem met slechts duizenden. Hij wilde de lof van de mensen. Hij wilde dat het volk hem respecteerte en eerde. Hij was er zo aan gewend geraakt om in het middelpunt van de belangstelling te staan, dat hij niet wist wat hij moest doen als dat niet zo was, en hij versloeg het niet. Hij heeft het niet in hem gedood, en dus handelt hij daarnaar. Hij handelt naar zijn onzekerheden en zijn angsten, en op sommige momenten probeert hij David te doden. Hij gooide zijn speer naar deze jonge man die zo'n beetje zijn leven gaf om hem te dienen.

Hier is het verbazingwekkende, God plaatste David, een man naar Zijn eigen hart, die Hij reeds gezalfd had als koning in het huis van koning Saul. Hij wist dat de leider bij wie Hij hem had geplaatst op hem zou jagen, hem zou achtervolgen en zou proberen hem te doden. Sauls levensopdracht was David te vernietigen en te doden, en God wist dat, en toch plaatste Hij David met Saul. Ik weet nog dat ik het jaren geleden tegen iemand zei, omdat ik ooit een David was die een Saul diende. Ik herinner me dat ik tegen die ene jonge kerel zei, als ik Saul ben, kan hij maar beter David zijn, in het belang van het Koninkrijk.

Ik zal je een verhaal van mezelf vertellen. Een van de leiders waar ik onder zat vertelde me jaren later dat hij zich bedreigd voelde door mij. Ik was een jonge kerel in de gemeente, en de mensen leken het leuk te vinden als ik preekte, ze leken het leuk te vinden als ik dingen deed. Ik was me daar niet van bewust, maar hij scheen zich er wel bewust van te zijn, en hij begon me te willen verpletteren en vernietigen. Ik zal je een voorbeeld geven van iets wat ik heb meegemaakt, om het te illustreren. Ik zat in zijn ouderlingenteam, één van de ouderlingen in zijn gemeente. Ik was voltijds, en er was een broederschap van predikanten in de stad waar we waren. Het waren ongeveer 80 voorgangers en oudsten van de verschillende gemeenten die samen kwamen voor het ontbijt, en iemand stond op en deelde. Ik was geen belangrijke voorganger in de stad, ik was gewoon een jonge ouderling in iemand anders zijn team. Niemand zou het gemerkt hebben of ik er was of niet. Die morgen ging ik naar de gemeente, ik liep naar binnen, en ik ging in mijn kantoor zitten, en ik merkte dat hij niet in het kantoor was. Normaal was hij er eerder dan ik, dus ik vroeg zijn secretaresse waar hij was, en ze zei dat ze het niet wist. Toen, om 11 uur, kreeg ik dat zieke gevoel in mijn maag; er was een broederschap van een pastoor, en ik had het in de

verkeerde week in mijn agenda genoteerd. Luister, ik heb niet met de secretaresse geslapen. Ik heb geen geld gestolen van de gemeente, ik vergat een gebeurtenis. Ik zette iets in mijn agenda, waar ik niet eens belangrijk in was, in de verkeerde week. Dat was mijn zonde. Zijn auto komt terug bij het kantoor, hij stapt uit zijn auto en loopt recht mijn kantoor in. Hij was een grote man, hij loopt mijn kantoor binnen, en ik zit aan mijn bureau, en ik was een beetje nerveus omdat ik dacht waarom komt hij meteen naar mijn kantoor. Hij kijkt me aan, leunt op mijn bureau, en zegt tegen me, "Waar was je?" "Het spijt me, ik had het gewoon in mijn agenda voor de verkeerde week," zeg ik tegen hem. Hij zegt, "Je hebt me vandaag voor schut gezet! Weet je wat, jij was de grootste fout die ik ooit in mijn leven heb gemaakt. Ik wou dat ik je nooit ouderling had gemaakt. In feite, ik wou dat ik je nooit ontmoet had," en loopt het kantoor uit. Dit is de man van God, mijn voorganger. Ik werd er gek van. Zou ik de grootste fout zijn die hij in zijn leven heeft gemaakt? Ik was niet beledigd, ik was geschrokken. Hoe slecht moet ik zijn als hij wenst dat hij me nooit ontmoet had?

Ik begon me beledigd te voelen, ik had dat niet nodig in mijn leven. Ik diende hem en stortte mijn leven voor hem uit. Ik was nijdig. Ik wilde de gemeente verlaten, en ik wilde dat de mensen wisten hoe hij was. Ik zat in mijn kantoor toen de Heer inbrak, en Hij zei: "Heb ik David niet onder Saul geplaatst?" Hij herinnerde mij eraan dat Saul David probeerde te doden met zijn speer, en dat David hem alleen maar gediend heeft. Ik realiseerde me dat God me onder deze man had geplaatst, dat Hij het deed om me te testen. Zal ik mezelf redden, of zal ik trouw dienen? Ik herinner me dat ik God vroeg me te helpen hem te dienen. Ik wilde hem goed dienen; niet om zijn lof te krijgen want die zou ik waarschijnlijk nooit krijgen. Maar ik wilde hem goed dienen om Gods lof te krijgen! Ik wilde dat Hij zou zien wat ik deed. Ik besloot dat ik mijzelf niet ging verdedigen; ik ging mijn gevechten niet uitvechten; ik ging de wereld niet vertellen hoe hij was, want dat zou ontierend zijn. Ik ging hem dienen alsof hij God was, want Hij zei dat een slaaf een meester zal dienen, zelfs een oneerlijke meester. Als ik de slaaf ben, is hij mijn meester; ik dien deze man. Ik heb hem daarna nog vele jaren gediend, en nog jaren nadat ik de gemeente had geplant, bleven we vrienden met hem.

Jaren nadat ik de gemeente had opgericht, vroeg hij mij te zien. Hij wist niet wat ik toen in mijn hart had besloten te doen. Hij wist niet wat de Heer tot me had gesproken, maar hij keek me aan en begon te huilen, en hij zei: "Andrew, ik moet me verontschuldigen voor iets wat ik heb gezegd.

Weet je, jaren geleden toen je nog een jonge man was, was ik geïntimideerd en bedreigd door je. Ik zag de roeping van God op je leven, en ik voelde me geïntimideerd en bedreigd, en ik wilde je verpletteren. Andrew, je was altijd een David voor me, en je hebt me altijd trouw gediend, en ik moet erkennen dat jij een David bent geweest, en ik een Saul." Ik barstte in tranen uit. God had me op de proef gesteld. Ik geloof dat dat de reden is waarom ik nu loop waar ik nu in loop. Dat waren enkele van mijn testen; dat waren enkele dingen waar ik doorheen liep. Ik bid dat ik nooit een Saul voor je ben. Handel niet naar je onzekerheden.

Als David op de vlucht is voor Saul, rent hij naar de grotten van Edelen, waar hij uiteindelijk zal onderduiken. Hij komt terecht bij de priesters van Nob, en zij erkennen dat hij Gods gezalfde is, en zij verzorgen hem voor een tijd dat hij daar is. Dan gaat hij er weer vandoor, en Saul hoort hiervan. Hij roept deze priesters erbij, en als hij hoort dat zij voor David hebben gezorgd wordt hij bedreigd, en er staat, in 1 Samuël 22,

[17] De koning zei tegen de lijfwachten die bij hem stonden: Treed toe en dood de priesters van de HEERE, omdat ook zij op de hand van David zijn, en omdat zij wisten dat hij op de vlucht was, maar het niet voor mijn oor onthuld hebben. Maar de dienaren van de koning wilden hun hand niet uitsteken om de priesters van de HEERE dood te steken. (1 Sam 22:17 HSV)

Met andere woorden, zij werden terechtgesteld omdat zij Saul niet hadden verteld dat David op de vlucht was. Hij had niets verkeerd gedaan. Hij was alleen maar op de vlucht om zijn leven te redden. Saul handelde naar zijn onzekerheden, en er zijn veel momenten in je leven dat je in de verleiding komt om naar je onzekerheden te handelen.

Toen de Heer me zei de Assemblies of God (AOG) te verlaten, sloot ik me aan bij de New Covenant (NCMI) crew. Niemand zag het potentieel in mij om een thuisgroep te leiden, maar jongens kwamen langs, en God gaf een doorbraak in mijn huis. We hadden een Heilige Geest beweging, en het gebeurde in mijn huis. We eindigden vaak met 50 mensen in mijn huis, zonder dat ik al een leider was. Mensen werden gered, demonen gingen weg, het was verbazingwekkend, Julie en Melanie maakten deel uit van dat seizoen. Dit was een beweging van God, en dus zeiden de oudsten op een gegeven moment, we denken dat er iets op je leven staat, maar ik was er niet van overtuigd dat ik een geweldige leider zou zijn. Deon en Kim Delpont zaten in dat ouderlingenteam, en ze zeiden dat ze voelden dat ik mogelijk een gemeente zou kunnen leiden en dat er een drie maanden durende cursus voor gemeentepansters was die ze me wilden laten volgen; om te leren hoe je gemeenten moet planten. Dus, we verlaten ons huis, we verlaten onze banen, en voor drie maanden reisden we door het land om te leren hoe je gemeenten moet planten. In de eerste sessie waren we met ongeveer 30 mensen, en we moesten onszelf voorstellen. Iedereen daar was al vele jaren in de bediening en had al meerdere gemeenten geplant. Ik zat daar, en wij waren als laatste aan de beurt. Ik stond op en zei: "Hallo, mijn naam is Andrew, dit is Emsie, we komen uit PE en we zetten thee in de gemeente," en ik ging zitten. Ik probeerde niet nederig te zijn, ik zette thee, ik had niets anders. Ik probeerde niet grappig te zijn, maar ik dacht bij mezelf, "Wat doen we hier?"

Hoe langer we op deze cursus waren, hoe meer Emsie en ik dachten dat wij misschien die mensen waren waarvan iedereen dacht dat ze niet op deze cursus moesten zijn. Emsie en ik zaten met onze duimen te draaien bij Kentucky Fried Chicken, omdat niemand in ons geïnteresseerd was. Op het einde van de cursus, de laatste dagen, riepen ze alle leiders samen, er was een groot kamp in Durban, en er waren verschillende apostelen en profeten op dit kamp van de beweging waar wij in zaten. Op de laatste avond van het kamp, baden ze voor de gemeentepansters en ik dacht: "God, dit is uw moment om ons te vertellen dat we dit moeten doen." Emsie en ik dachten, "Dit is het moment God, alstublieft, want we willen serieus gewoon naar huis gaan. Dit is een vergissing, we zouden hier niet moeten zijn." Dus,

we gingen naar voren om voor ons te laten bidden, en we stonden in een rij, en de apostelen en profeten gaan naar de eerste man, en ze vallen onder de zalving, en de Heer zegt: "Je zult steden naar Jezus brengen en naties." Dan gaan ze naar de volgende man en zeggen iets in de trant van dat ze hem duizenden tot redding zien brengen. Ik keek naar al die mannen die weggingen. Ik dacht dat wij de volgende waren, en dan springt de hele groep over Emsie en mij heen. Ze gaan door in de rij, zodat iedere gemeenteplanter een profetie kreeg van deze groep jongens, behalve Emsie en ik; niemand bad zelfs voor ons. Ik was totaal over het hoofd gezien en voelde me ziek in mijn maag. Het voelde als een verspilling van drie maanden.

We waren klaar om naar huis te gaan, dat was het. Het was gênant, maar ik weet nog dat ik dacht dat we niet op onze onzekerheden konden inspelen. We moesten dit doorzetten, en dat deden we. We gingen nog ruim een week. Toen hadden ze de laatste vergadering met ons. Ze riepen ons in het kantoor en een van de mannen die ik het meest respecteerde in de wereld op dat moment in termen van hun leiderschap gave, ging zitten, en hij keek me aan, en hij zei tegen Ems en mij, "Ik wil dat je iets weet, jullie zijn uitblinkers geweest op deze cursus." Ik had zo iets van, "Wat? Serieus?" We kunnen niet handelen naar onze onzekerheden. We moeten gewoon doorgaan, de Heer kan ons opvoeden van waar Hij wil, als Hij dat wil, wees gewoon trouw en blijf doorgaan, zelfs als je het gevoel hebt dat je het niet kunt.

Een ander verschil om naar te kijken is dat koning Saul nooit God aanbeddend wordt aangetroffen, maar David is een aanbidder. Als je niet weet hoe je God kunt aanbidden en je voeding en kracht direct uit Hem kunt putten, zul je nooit iets hebben om aan anderen te geven. Je zult uiteindelijk op je eigen kracht gaan leunen omdat je ze van iets moet voorzien. Dat is wat Saul blijft doen; hij leert niet om afhankelijk te zijn van de Heer. Word een aanbidder. Het zal Gods aanwezigheid zijn die je in stand houdt en onderhoudt. Je moet leren om Zijn aanwezigheid aan te boren en te aanbidden.

Luister naar me, de Bijbel is een prachtig boek, en ik hou ervan, en ik verslind het, maar aanbidding is iets anders. Vanuit de Schrift zien we dat je beide nodig hebt. Dus, blijf dicht bij God en bewaak je hart.

Ik hou van David, op een gegeven moment is hij ondergedoken voor Saul in de grotten van Dunham. Psalm 57:4-11 is een psalm die hij schreef toen Saul op hem aan het jagen was en op een gegeven moment is Saul in de buurt en komt hij in de grot waar David zich schuilhield. David zegt, "Mijn ziel is in het midden van leeuwen". Als gemeenteaanbidder, zul je je soms ook zo voelen. Je zult niet geloven hoe mensen je verscheuren. Ondanks dat hij opgejaagd wordt door Saul, zegt David: "Ik word verscheurd, ik verberg me voor mijn leven, maar U bent verheven, o God boven de hemelen. Laat uw glorie zijn over de hele aarde." Hij gaat verder over hoe ze een net voor hem uitspreiden, en ze willen hem doden, maar zijn hart is standvastig, en hij zal zingen en muziek maken. Hier vind je een aanbidder die, als het erop aankomt, voor God gaat staan en aanbidt. Als je een leider van een huisgroep wilt zijn, of een leider die iets van het leven van God brengt, dan moet je leren hoe je moet aanbidden. Maak een budget vrij voor CD's, of wat het ook is dat je nodig hebt, maar je moet een manier vinden om de Koning in je eentje te aanbidden, niet alleen op zondagen.

Erken de grenzen die je hebt gekregen en wees trouw in die dingen. Dit is een cruciaal ding. Ik zal je het verhaal vertellen, je kunt het lezen in Samuel 13, dit is een vitale les. Ik zal je gewoon vertellen over de les. Koning Saul is de zorg over Israël toevertrouwd, en de Filistijnen zijn een beetje op rooftocht gegaan. Ze begonnen op te rukken tegen Israël. Als koning moet hij de troepen verzamelen, en dus laat hij een trompet schallen en Israël verzamelt zich rond hem, en ze gaan ten strijde tegen de Filistijnen. De profeet Samuël, naar wie hij moet luisteren omdat de profeet Samuël in zekere zin een beeld van de Heilige Geest voor ons is, zegt tegen hem: "Wacht op deze plaats, wacht zeven dagen. Ik zal op de zevende dag komen, en ik zal een offer aan God brengen, en dan kun je de mannen meenemen in de strijd." Dus, Saul komt daar, en hij wacht met zijn mannen. Maar de Filistijnen verzamelen zich, en ze worden steeds talrijker, en op een gegeven moment worden de mannen met koning Saul een beetje bang. Ze beginnen zich te verbergen en te verdwijnen. De zevende dag komt, en Samuel is er nog niet. Hij denkt: ik kan me niet veroorloven nog een man te verliezen, en dus zegt hij: ik zal het offer brengen. In plaats van te wachten tot Samuel het doet, doet hij het, maar hij is niet geroepen om te offeren; hij is een koning; hij is geen priester. Hij overschrijdt de grenzen. Hij denkt dat God het wel goed zal vinden. God vond dat niet. Net als hij het offer brengt, komt Samuel en zegt, wat heb je gedaan? Hij is over de grenzen gegaan die God hem gegeven had, en omdat hij dat gedaan had, zou het koninkrijk uit zijn handen gerukt worden.

Over de grenzen gaan ziet er voor jou op een bepaalde manier uit, en ik denk dat het belangrijk is dat we begrijpen wie we zijn in de Heer en welke autoriteit God ons gegeven heeft en binnen die grenzen blijven. Als je een leider van een huisgroep bent, ben je niet belast met de leiding van de gemeente. Een ouderling vertegenwoordigt een ander ambt dan jij, dus als jij Lifegroupleider bent en het bevalt je niet waar de ouderlingen de gemeente heen leiden, en je doet iets om de koers van de gemeente te veranderen, dan doe je precies wat Saul deed. Onze democratieën werken tegen ons, ons wordt geleerd te denken dat wij het beter weten dan onze leiders, het is ons ingeprent vanwege de wereld waarin we leven. We moeten leren dat we in het huis van God zijn, en dit is wat Hij mij heeft toevertrouwd, en ik zal trouw zijn in mijn begrenzing. Ik ga niet aanraken wat iemand anders verondersteld wordt te doen. Ik heb moeten leren om er trouw aan te zijn. Onthoud, het is prima om te vragen, maar wees voorzichtig met waar je jezelf opstelt, want heel snel kun je jezelf opstellen buiten de gunst van God.

Als Saul zondigt, is hij er niet de baas over. In principe, blijft hij ontwijken. Toen David zondigde, bezat hij het. Bezit je zonden als een leider, bezit je mislukkingen. De beslissingen die we nu nemen, maken ons en bepalen veel van wat er morgen zal zijn. Op een dag ben ik er niet meer, op een dag sta je er alleen voor, moet je de beslissingen nemen die je moet nemen, en de beslissingen die je op dat moment neemt zullen bepalen waar je in het volgende seizoen van je leven in terecht komt.

Daarom, leer deze dingen en pas ze toe. Dit zijn de wegen van God, dit is het Woord van God, en ik kan je zeggen dat ik deze dingen heb beleefd; ik heb deze dingen juist gekregen. Ik heb gefaald, maar ik heb ze uiteindelijk goed gekregen, en ik heb gewandeld in de gunst van God. We hebben mensen nodig om in de gunst van God te wandelen, want als je wandelt in wat God voor je heeft, wie kan dan tegen je zijn? Maar, als God tegen je is, wie kan er dan voor je zijn? Positioneer jezelf nu voor de gunst van God zodat wanneer die dag komt dat je je hand ergens op legt, God daar bij je is om Zijn koninkrijk te brengen; omdat Hij weet dat je betrouwbaar bent.

Wordt gezonden

Dit gedeelte zal worden opgesplitst in twee delen. Het eerste deel waar we naar zullen kijken gaat over gemeenteplanting en de uitdagingen daarvan. Sommigen van jullie weten dat Pam en ik het voorrecht hebben gehad om vijf gemeenten te planten, verspreid over 32 jaar. En de laatste negen jaar zijn we natuurlijk betrokken geweest bij JoshGen; niet alleen lokaal, maar ook trans-lokaal. En in die 32 jaar, hebben we ongelooflijke uitdagingen ervaren. Nu heb ik 20 punten die ik even voor u op een rijtje ga zetten. Voor sommigen zijn het nuttige tips, maar voor mij zijn ze niet onderhandelbaar. Ik heb geleerd dat je hier niet mee moet knoeien, neem het aan van een oude kogel. Onze eerste gemeenteplanting was in de Leibrandt Van Niegemeente hal, bijna twintig jaar voordat Andrew en JoshGen begonnen in de Leibrandt van Niegemeente hal. Het was prachtig. Blouberg Road was een ruwe weg die naar de zee liep en er waren een paar kleine winkels op de top van Flamingo Vlei. Verder was er niets. Er waren alleen huizen, een kleine slagerij en een piepklein postkantoor.

Maar het hart is altijd geweest, om een gemeente te stichten met waarden voor mensen. Wat ik daarmee bedoel is, om op een punt te komen waar je van mensen houdt zoals Christus van mensen hield, en mensen op dezelfde manier waardeert als Hij deed. Mensen zijn onze handelswaar; niet het systeem, niet het programma, niet de manier waarop we dingen doen, mensen!

Meteen aan het begin wil ik zeggen, als je geen liefde voor mensen hebt, ga je strijd leveren in het gemeenteplanten, en je gaat strijd leveren in de gemeente. We moeten van mensen houden. Dat is waarom Paulus zegt in het boek Hebreeënen 6, en ook in 1 Thessalonicenzen.

[1] Paulus, Silvanus en Timotheüs aan de gemeente van de Thessalonicenzen, die in God de Vader en de Heere Jezus Christus is: genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van de Heere Jezus Christus. [2] Wij danken God altijd voor u allen, wanneer wij aan u denken in onze gebeden, [3] en zonder ophouden denken aan het werk van uw geloof, de inspanning van uw liefde en de volharding van uw hoop op onze Heere Jezus Christus, voor het aangezicht van onze God en Vader. (1 Thess 1:1-3 HSV)

Interessant is dat hij het twee keer zegt, en ik wil zeggen; dat sommige mensen een werk van liefde zullen zijn. Vooral als je gaat gemeenteplanten, zul je sommige mensen krijgen die het lijkt alsof ze het hele land hebben doorgereisd om daar te komen om die persoon in je leven te zijn. Het is een werk van liefde. Ik had een vrouw, ze was een dokter, ze had een gedeeltelijke beroerte gehad, en dus sprak ze met een spraakgebrek. Ze mocht niet meer praktiseren of met het publiek omgaan omwille van wat er gebeurd was. Ze mocht wel in een laboratorium werken of farmaceutisch onderzoek doen, maar ze kon niet met mensen werken. Ze was een uitstekende dokter, maar als gevolg daarvan werd ze beledigd. Dus, met haar gekwetstheid, ging ze naar jou. En dus, helaas, kwam ze in de gemeente die ik aan het oprichten was, deze derde gemeenteplanting. En ik wist vanaf het begin dat deze

dame een karwei van liefde zou worden. Ik herinner me een zondag, ze kwam naar me toe en ze had 12 handgeschreven A4'tjes over mijn fouten, allemaal genummerd. Ze gaf ze aan mij, en een daarvan was dat ik een winterjas draag met een zomershirt. Ik zei tegen haar: "Dame, ik wil dat je weet, als de dokter wil ik dat je weet; dit is niet mijn beste jas - dit is mijn enige jas."

Soms moet je een beetje liefde bedrijven. Ze gaf me de pagina's. Ik ging naar huis en las ze en legde ze in de prullenbak, maar ik las ze wel. Toen ik daar de volgende zondag kwam, wist ik dat ze zou vragen of ik ze gelezen had en dat deed ze. Ik zei: "Ik heb ze gelezen." Ze zei, "En?" Ik zei: "Ik wil dat je weet dat als er nog iets is dat je me moet laten weten, leg het dan neer en geef het aan mij. Maar mag ik je dit vragen? Kun je alsjeblieft voor me bidden, want er moet zoveel in me veranderen waar je niets van weet, ik heb hulp nodig?" Ze keek me aan en zei, "Oké." En dat was het einde van dat.

En dus, wil ik zeggen in gemeenteplanting; neem niet alles persoonlijk. Je kunt je dat niet veroorloven. Pam heeft een gezegde voor mij, weet je in het Engels hebben we "afglijden als water uit de rug van een eend," ze zegt voor mij, het is "eend uit de rug van een water." Maar het is niet dat je grappig probeert te zijn, oh nee! Het is gewoon dat je jezelf moet beschermen. Je kunt je niet overgeven aan alles wat er tegen je gezegd wordt. Luister naar me! Als je overgevoelig bent en je wilt dat iedereen je aardig vindt, ga dan niet gemeentepanten. Want Jezus zegt dat als alle mensen je aardig vinden, er een probleem is. Jezus zei dat, Jezus weet waar Hij het over heeft. Als je al je energie spendeert om mensen je aardig te laten vinden, put je jezelf uit.

Dus in de eerste plaats moeten we ons richten op mensen en het liefhebben van mensen. Ten tweede moeten we ons richten op mensen en van mensen houden. Ten derde moet je je richten op mensen en het liefhebben van mensen. Onze handelswaar zijn mensen; dit is onze handelswaar, en iedereen is anders. Iedereen heeft zijn eigen sterktes, zwaktes, sympathieën, antipathieën, "fiemies" (onzin), een leuk Afrikaans woordje dat. Maar we moeten, in hemelsnaam, als je een gemeente gaat planten, moet je van mensen houden. Ik denk dat dit een van de belangrijkste succesfactoren is in de gemeenten die Pam en ik hebben geplant. Terugkijkend vind ik dat we ze redelijk succesvol hebben geplant, want ze zijn er nog steeds, en de gebouwen zijn er nog steeds, en de mensen zijn er nog steeds, en het leiderschap is er nog steeds, al 32 jaar lang. Maar waar het op neer kwam waren mensen; het zijn mensen. En weet je, ik wil je aanmoedigen, als je van iemand houdt die weet dat hij niet geliefd is; mensen die niet geliefd zijn weten dat ze niet geliefd zijn, kritische mensen weten dat ze kritisch zijn. En ze gaan na afloop weg en zeggen, "Waarom zei ik dat? Waarom heb ik dat gedaan?" En dat komt omdat ze gekwetst zijn, omdat ze een fout hebben, en dus moet je ze liefhebben, als ze weten dat ze liefdeloos zijn, tot ze lief zijn. En daarvoor zullen ze van je houden. Ze weten dat je van ze houdt ondanks hen. Dus, ik wil dat bij u laten, dat is het hart van God. Maar je kunt het niet doen, alleen Gods liefde in jou zal dat mogelijk maken. Als je je relatie met de Heer verbreekt en je hebt niet je tijden van intimiteit met Hem; dan zul je de liefdeloze worden. Een relatie met de Heer verandert dat. Amen!

Als je een gemeente gaat planten, zijn deze voor mij niet-onderhandelbaar.

De eerste is, hoor God voor jezelf. Laat niet iemand in tongen komen en zeggen: "Ik zie je in Thailand, echt Thailand, hoofdletter T, je weet wel, bossen en jungles." Ik ben serieus! Waarom? Omdat één van onze ouderlingen in JoshGen, deze mensen waren met mij in de gemeente in Natal ongeveer 35 jaar geleden. Een profeet kwam naar de stad, een serieuze profeet, en hij profeteerde over hen dat ze naar de luchthaven van Johannesburg moesten gaan. Hij zei dat ze erheen moesten rijden, al hun bezittingen verkopen, alle middelen die ze van hun bezittingen hadden gekregen weggeven, en op het vliegveld gaan zitten en dat er iemand zou komen die hun twee tickets zou geven, en dat ze naar Ierland zouden gaan om te planten. Nou, laat me je vertellen, (en ze hadden een kleintje), ze zaten daar op het vliegveld en de avond kwam, en in die dagen hadden we de spoorweggpolitie die op het vliegveld lette, en natuurlijk, vroegen ze hen het vliegveld te verlaten. Ze moesten het vliegveld verlaten en weer in hun auto stappen, maar er was net genoeg benzine voor hen om 200 kilometer buiten Johannesburg te rijden. Dus moesten ze naar een boer gaan en hem hun verhaal vertellen; natuurlijk, dacht hij dat ze gek waren.

Ze kwamen terug, en hadden daarna nog lange tijd een probleem met de gemeente. Laat me je vertellen, als je iets met God gaat doen, kun je er maar beter zeker van zijn dat je het van God hebt gehoord. Ik hou van het profetische, we hebben het profetische nodig, ik heb het profetische nodig om te bevestigen wat God mij verteld heeft. Weet je, Mervis kwam naar me toe en zei, "Ik moet je een profetisch woord geven." Ik zei, "Oh, daar gaan we." Hij zei, "Nee, nee, voordat ik je het woord geef, ga ik je een woord van kennis geven dat het woord gaat bevestigen." En hij zei, "Het woord van kennis is dat alleen jij je bed opmaakt, Pam maakt het bed niet op. In de ochtend, je staat op, je maakt het bed op, maar je maakt het op in militaire stijl". Ik zei: "Het is waar! Pam heeft nog nooit mijn bed opgemaakt, ons bed, nog nooit! Ik weet niet eens of het komt omdat ik in het leger heb gezeten, maar ik sta op, en als Pam uit bed komt, is dat een gelukkige dag en wordt het bed opgemaakt." Dus, toen hij dat zei, werd de profetie die zou volgen bevestigd, want er was iets waar ik op God wachtte. We hebben het profetische nodig, maar laat me je vertellen, je kunt God beter horen in het profetische. Als je alleen maar een stem van buitenaf hoort, ben je een geadopteerde zoon geworden en geen echte zoon. "Want zij die door de Geest van God geleid worden, zij zijn de zonen van God" (Rom. 8:14). Vaak zal God iets bekrachtigen of bevestigen wat Hij u door het profetische wil vertellen, maar u moet het wel horen.

Waarom zeg ik dat jullie moeten luisteren? Nou, even een snelle illustratie, ik herinner me onze derde gemeentepanting; nou ja, van de eerste tot deze laatste, ik bedoel dat we deze gebouwen hebben neergezet en deze gemeente hebben opgebouwd, en dan zegt de Heer: "Ik wil dat je samen met Andrew gaat." Ik dacht, "Ik vraag me af of ik het juist hoor." En toen gaf de Heer mij een woord uit Romeinen, dat eigenlijk uit Genesis komt, waarin staat dat de oudere de jongere zal dienen. En er is geen probleem met mijn begrip van wie de oudere is - ik ben, de oudere. Dus dat viel op zijn plaats. Maar toen we naar onze derde gemeente gingen, was Pam niet enthousiast. Ze was al vergevorderd in haar zwangerschap; ik denk dat ze acht maanden was en ze zei altijd tegen me: "Ik ga overal heen, zolang je me maar kunt vertellen dat je van God hebt gehoord. Heb je van God

gehoord?" En dat had ik niet. Maar ik wilde mezelf openstellen voor een woord dat gegeven was, een profetisch woord. Ik ging naar Natal, we waren druk aan het planten in Oost-Londen, het werk was aanzienlijk gegroeid; het had bijna duizend mensen bereikt. We hadden twaalf oudsten, en ze hielden van ons. Ik bedoel, als je geliefd bent, krijg je een goed salaris. Een van de ouderlingen had gezegd: "Als je bereid bent te blijven, geven we je het huis op de obligatie van Bay River". En weet je, ik zei tegen hem: "Als er iets gebeurt, wil ik je vragen, als God spreekt, ben je dan in staat om mij ook de zalving te geven?" Ik zei, "Je zal hier eindigen met een dode stok." En die ouderling keek me aan en zei, "Dat zou een probleem kunnen zijn". Ik zei, "Dat zou een ernstig probleem kunnen zijn". Hoe dan ook, ik ging naar Natal, en het was een kleine groep mensen; ik denk dat ik het verhaal al aan sommigen van jullie verteld heb. En er was een klein harmoniumorgel in de hoek, weet je. Een harmonium, je moet pompen voordat je kunt spelen, en je moet blijven pompen. Ik dacht dit is anders, weet je. En ik denk dat er ongeveer een dozijn mensen waren. Het was een groep vreemd uitziende mensen, niet allemaal, maar anders - zoals in de bergen van Kentucky.

Dus, ik voelde in mijn hart dat ik niet zo enthousiast was, maar ik was bereid om te gaan, oké. Dus, terwijl ik daar was, preekte ik en eindigde. We gingen lunchen met een suikerriet boer. Terwijl ik daar 's middags was, had ik nog geen tijd gehad om mijn stille tijd af te maken; ik was bezig met mijn stille tijd in het boek Richteren, Richteren hoofdstuk 1:1-2. Zij vroegen aan de Heere, op weg om het land in te nemen, wie het eerst gestuurd moest worden; de Heere zei: "Stuur Juda, Juda moet het eerst gaan. Als Juda eerst gaat, zal ik dit land in uw hand geven." Ik dacht aan Juda. Juda loofde, Juda deed dit; weet je ik dacht van alles wat met Juda te maken had, maar ik kon er niets uit halen. Hoe dan ook, ik ging naar de avondbijeenkomst, en er was een oude dame, en ze stond op, en ze sprak in tongen. De volgende dag was ik jarig, en ik wilde alleen maar naar huis, zodat ik op mijn verjaardag bij mijn familie kon zijn. Toen ging ze zitten. Ik zei: "Wel, de Schrift zegt dat we een uitlegging moeten toelaten. Is er een interpretatie van deze tong?" Een man staat op, en ik herinner me zijn naam tot vandaag, Danie Vermeulen; hij staat op, en hij kijkt me aan, niemand weet wat ik in mijn stille tijd deed, en hij was een serieus profetische kerel. Hij zegt: "En u hebt de Heer gevraagd wie Hij moet sturen, en de Heer zegt u, Juda; als u bereid bent om te gaan, zal Hij dit land in uw hand geven. Ga je Juda worden of niet?" Ik stond daar maar. Nu moet ik het mijn vrouw gaan vertellen, en ik barstte gewoon in tranen uit; ze houdt niet van de hitte en Natal is een serieus hete plaats. Laat me je vertellen; dit is waarom ik zeg dat je de stem van God moet horen. Romeinen vertelt me dat wanneer je het Woord krijgt, het Woord geloof voortbrengt, geloof komt door het horen en het horen door het Woord (Rom 10:17). Nu, laat me je vertellen waarom dat belangrijk is, want zodra je het woord krijgt, genereert het geloof.

Dudley, Andrew en ik zaten in zijn team voor New Covenant ministries, hij zei: "Laat niemand ergens heen gaan als ze niet genoeg geloof hebben om het te geloven." Dat is waar! Dus, je krijgt geloof uit het Woord. Waarom is het belangrijk om geloof te krijgen van het Woord? Omdat als je daar bent, het gaat om jou en God. Als je daar bent kun je niet iemand opbellen en zeggen, maar je zei... Nee, nee, nee! Als je daar bent, moet je geloof hebben, want geloof geeft geboorte aan overtuiging, niet voorkeur. Ik ben liever daar dan daar, nee! Het geeft geboorte aan overtuiging, en overtuiging draagt je door de dag. Dus, het eerste ding is dat je God zelf moet horen.

Ten tweede, gebruik niet het plan van iemand anders. Dit is heel belangrijk, want elke plant is uniek. Onze vierde gemeenteplanting was in Sea Point, en onze derde gemeenteplanting was in Natal, maar ik heb ook een planting gedaan in wat toen de Zulu context was, en de Zulu context, het was ongelooflijk wat God deed. Maar als je in een Zulu context werkt, gebruik dan niet iemand anders zijn plan van Sea Point! Het gaat niet werken! Het is totaal anders. Dus, wat ik moet begrijpen is, als God me naar een plaats brengt, heeft Hij een bepaald plan dat Hij wil dat ik daar vastpak. Het is uniek; elke plant is uniek. Iemand zei een tijdje geleden tegen me, "Weet je wat, nu je al die gemeenteplantingen hebt gedaan, zou je een boek moeten schrijven over hoe je gemeenten moet planten. Ik zei, "Ben je gek?" Hij zei, "Waarom niet?" Ik zei: "Gemeenten stichten is als kinderen krijgen. Ik bedoel, ze hebben dezelfde ouders, maar de ene is totaal anders dan de andere". De een is meegaand, de ander uitdagend, maar ze hebben dezelfde ouders, en hetzelfde huis, dezelfde liefde, dezelfde aandacht. Dat is hoe de gemeente is. Dat is hoe mensen zijn. Dat is hoe situaties zijn.

Dus, we moeten begrijpen dat er geen handleiding is voor gemeenteplanting. Ik wil dat je weet dat ik je geef wat voor mij heeft gewerkt, maar het zijn grote lijnen. En als je iets gaat doen met, en voor God, dan kun je beter de fijne kneepjes uitvinden, maar dat is tussen jou en God.

Dus, dacht ik deze namiddag eens te googelen op gemeenteplantingshandleidingen. Je had ze moeten zien; ik bedoel iedereen heeft gemeenteplantingsmateriaal uitgebracht. Toen ik ze las, dacht ik: "Godzijdank heb ik dit niet gelezen voor ik gemeenten ging planten." Ik weet niet waar ze dit vandaan hebben, ik weet niet of deze mensen ooit de stad verlaten hebben, weet je; ik weet het niet. En soms zijn het mensen die het onderwijzen of het schrijven omdat ze het niet kunnen, of omdat ze het nooit gedaan hebben. En als ik iets zou kunnen zeggen als 'gebruik niet het plan van iemand anders', er zal altijd een percentage risico's aan verbonden zijn voor jou. Dat heet geloof; je zult op God moeten vertrouwen.

Ten derde, je echtgenote moet bereid zijn om met je te planten. Oh, dat is belangrijk! De reden is dat ze bereid moet zijn voor de uitdaging. Het is een serieuze uitdaging daarbuiten. Als je echtgenoot er niet aan vastzit, als je haar niet bijbels hebt overtuigd dat dit God is, zeg ik je nu dat het ellendig gaat worden. Je echtgenote moet er voor honderd procent in zitten. Alles wat ik Pam hoefde te geven was wat God mij had verteld, dat is alles; ze zou het hebben geweten als ik op zoek was gegaan naar iets anders dan God. Ze zou het weten, omdat we vaak bij elkaar nagaan waar we staan. Als er iets is waar we naar toe moeten, is het van vitaal belang als je getrouwd bent, ik zal het later over singles hebben; maar als je getrouwd bent, moet je samen zijn. Je echtgenote moet bereid zijn. Ze moet net zo opgewonden zijn als jij.

Weet je, Lance en Sue zijn nu in Malawi, en we zijn net bij hen geweest. Ze kwamen me 18 maanden geleden opzoeken. Toen Lance over Malawi sprak, gingen de telefoondraden bij Sue de grond in. Ze vond haar schoenveters interessant. Toen ik in mijn zitkamer zat, dacht ik, hier is een uitdaging. Maar als ik Sue nu zie, is ze de hele tijd aan het lachen. Ze zei, dit is God. En weet je met die Malawische mensen, ze is helemaal enthousiast over hun vrouwen, en ze omhelst hen, en ze gaan zitten, en ze stelt me aan hen voor. En ze was in hun huizen, en ze kwamen en sliepen nu in haar huis.

En ik denk dat zij er meer mee bezig is dan Lance. Ik zei tegen Lance, "Lance, weet je waarom dit een succes gaat worden? Door Sue." Laat me je vertellen, die twee zijn aan het koken. Je zult ze niet herkennen in die context. Je moet dit goed doen, als je ergens heen wilt als een paar, zorg ervoor dat je hart er allebei in zit. Heel belangrijk, mijn woord aan u is, als de vrouw niet in is - ga niet! Ik ben serieus, hou dat in gedachten, dat is een zeer belangrijke factor. Uw echtgenoot moet bereid zijn om met u te planten.

Ten vierde, en dat weten we allemaal, moet je uitgezonden worden. Jullie leiderschap moet erkend, en jullie moeten gestuurd worden. Zoals Gerrit nu in Richards Bay. Rob, een van zijn ouderlingen die daar instrumenteel is, Cliff ging erheen om hem als ouderling apart te zetten. Rob kwam naar me toe, en ik vroeg hem hoe het ging in Richards Bay met Gerrit en het werk daar, en hij zei: "Weet je hoeveel mensen ze daar hadden afgelopen zondag?" Ik bedoel, dit is een man (Gerrit) die geen diaken was, hij was geen ouderling, hij was niet naar Bijbelschool geweest, hij had niet de een of andere opleiding gedaan, hij had geen cursus voor gemeentepanterners gevolgd. Hij voelde gewoon de roep van God om te gaan planten in Richards Bay. Nu is het iets meer dan twee jaar geleden, en ze hebben honderdzestig volwassenen. Oh, Rob zegt dat het daar kookt, en die twee doen zoveel werk. Maar ze werden uitgezonden. Ze werden goedgekeurd, ze stonden helemaal onder de Apostolische. Niets gebeurt daar zonder dat hij het eerst voorlegt aan de apostolische. Hij blijft terugkomen, voorleggen, "Wat denk je? Doe ik dit goed?" Want je kunt op een punt komen dat je het gevoel hebt dat je dit op eigen kracht kunt doen; je hebt geen beperkingen nodig. Je moet het doen, op Gods manier. En Gods manier is om uitgezonden te worden vanuit, en in relatie met, de lokale gemeente. Heel, heel belangrijk.

Nummer vijf - je moet schuldenvrij zijn. Het hoeft je niet te diskwalificeren, maar werk eraan, werk er aan! Als je in een gemeentepanternende context komt en je hebt een wolf aan de achterdeur, is dat niet prettig. Nu, Pam en ik hebben geen wolf aan de achterdeur, die hebben we al lang geleden opgegeten. Toen ik met Pam trouwde, was ik de enige in onze relatie die schulden had. Want ik kocht Italiaanse pakken en schoenen van krokodillenhuid, grote horloges, en ik reed een Mercedes 236 cilinder, en toen ontmoette ik Pam. En dat was het einde van mijn Italiaanse pakken en het einde van mijn schoenen. Dus, alles veranderde. Zodat we nooit een cent schuld hebben gehad in 41 jaar huwelijk, dat is met vijf gemeentepanterningen. Zelfs met dit JoshGen Edgemead gebouw, geen cent schuld. Ik wil dat je weet dat als iets van God is, het van God is. Gods visie, als we beginnen met Gods visie, zal het ons nooit ontbreken aan Zijn voorziening.

Ik zeg niet dat er geen moeilijke tijden zullen zijn, we hadden besparingsweken, besparingsmaanden, bijna op een bepaald moment een besparingsjaar. Ik bedoel toen we van bijna niets leefden terwijl we plantten. Maar het feit dat we Gods woord moeten aannemen, dat zegt: "Wees niemand iets schuldig." De Heer zal dat doen. Dus, er was geen achterdeur. Heb ik creditcards? Ja, ik gebruik ze om rond te vliegen, om tickets te kopen; maar het is nooit iets dat ik heb gebruikt om schulden te maken. Voor de meeste mensen vandaag de dag is dit een uitdaging, voor de meeste mensen vandaag de dag wordt dit niet besproken. Als je jezelf beschikbaar stelt om door God gebruikt te worden, hebben we mannen en vrouwen nodig om te planten. We zijn wanhopig!

Het derde punt van onze Four12 slogan is vooruitgaan. We gaan niet vooruit als we niet planten. Weet je, in de late jaren zestig werden er elke week gemeenten geplant door de Baptisten, de Assemblies of God, en de Methodisten. Iedereen ging uit zijn dak met het planten van gemeenten. Elke week werd er wel ergens een gemeente geplant. Ik was de eerste die een gemeente plantte in Table View. Binnen zes maanden hadden we tien gemeenten in Table View, maar tegenwoordig bijna niets meer. Vreemd hé! Je hoort er niets van. Er is iets gebeurd. Ik denk dat het komt omdat alles in zichzelf gekeerd is en alles zo duur is geworden. Toen was het ook duur, het was alleen anders, weet je. Dus, dit ding van schuldenvrij zijn, ik zeg niet dat het een prioriteit voor je is; maar dat het een niet-onderhandelbaar voor ons was, niet-onderhandelbaar! En het is iets dat ik in de gemeente probeer in te masseren, vooral in de derde wereld context. Je moet jezelf afvragen, "Hoe kan ik uit de schulden komen?" Het beginpunt is om plastisch chirurg te worden; neem dat kleine stukje plastic en snij het in stukken.

Nummer zes, ik moedig mensen aan te beginnen met hun huis als locatie. Ga dan naar iets moois, niet iets groots, gewoon iets moois. Groei, zodat je altijd ongeveer 40% groeiruimte hebt. Dus, zodra je op je locatie bent en je ziet dat je nog maar 40% over hebt, verhuis je naar een andere locatie. Ga ergens heen waar het groter is, zodra je het gevoel krijgt dat het een bijenkorf is. Je wilt niet te veel mensen in die ruimte. Dus, we moeten altijd ruimte creëren, ruimte voor geloof. Ik vertelde dat ik afgelopen weekend in Malawi was, waar ik ook sprak over het planten van gemeenten, en veel van hen hebben 40 of 50 gemeenten. Ik zei: "Nee, jullie hebben geen 40 of 50 gemeenten; jullie hebben 40 of 50 predikplaatsen onder de boom ergens met 12 of 15 mensen, en dat is geen gemeente." Dus, we moeten een gemeente laten groeien, een gemeente planten, en dit is hoe het er nu uit ziet. Dus, daar moesten we naar kijken. Maar weet je, er zijn principes waar je je aan moet houden; veel mensen willen een zaal huren, ze hangen ballonnen buiten en spandoeken waarop staat dat je welkom bent en dat het Will Marais ministries is, kom binnen. Je weet wel, krijg je genezing, al dat spul, geen relatie. Uiteindelijk ben je aan het preken, en het is gewoon je familie van 4. Ik kon soms in de ogen van mijn kinderen zien wanneer we dat deden; ze zeiden dan, "Pap, weet je het is gewoon wij hier, en je preekt weer over redding. Weet je, we zijn gered." Dus, we begonnen altijd met onze familie, en we begonnen in een lounge. Maar zoals ik al zei, het kwam tot een punt waar sommige van die gemeenten heel, heel groot werden, maar wij groeiden met een gemeente. We wilden zoveel mogelijk mensen leren kennen, en je weet dat mensen van dat soort gemeenschap houden. Ze komen, vooral in de winter, als je een vuurtje hebt in de hoek en je hebt koffie en muffins, en je deelt het Woord.

In vergelijking met in een koude schoolhal te zitten, 15 van jullie, ik bedoel Santa Maria! Onze eerste gemeenteplanting, we verhuisden van de zitkamer naar de garage. Ik verhuisde de auto's op zondag, rolde het tapijt uit, pakte de stoelen. De garage kon maar 30 stoelen herbergen. We hadden net onze eerste ouderling gehad die bij ons kwam eten. We rolden het tapijt uit en zetten de stoelen neer. En in die dagen, hadden we een kleine piano in de hoek. En ik had zelfs een man die met ons samenwerkte om palmbomen te schilderen op de muren daar. Het zag er een beetje Joods uit, met palmbomen en al, maar toen raakte die ruimte vol en moesten we verhuizen naar de Leibrandt van Niegemeente zaal. En ik zal je wat vertellen, in een nacht was het vol. Maar er was een goede kern, en het was een

goede familiegemeenschap, en er was de juiste ethos en het juiste DNA. En ik herinner me de eerste dienst toen Andrew hier binnenkwam, net voordat we samen zouden gaan; voordat we in JoshGen zouden gaan, zei hij, "Dit is een familiegemeente." Ik zei, "Ik hoop het, dat doe ik echt." En weet je, er is iets dat je reproduceert; als je familie bent, reproduceer je familie; als je een beetje vreemd bent, reproduceer je vreemd. Dus, je moet dat weten, maar begin met je huis. Ik moedig je daarin aan. Dus, je hoeft niet veel geld uit te geven voor een grote zaal, maar soms ontgroeit je die sneller dan je denkt.

Nummer zeven; begin met een team. Oh, dat is Four12, we doen het met een team. Er was geen apostolisch team toen we begonnen. In feite, voor de eerste gemeenteplantingen, zwom je of zonk je. Er was niets om een voorbeeld aan te nemen, geen hulp, geen vaderfiguren, niets. En we dachten altijd dat we met z'n vieren waren, meer niet; toen werden het er zes. Dat is hoe we begonnen waar we ook gingen planten. En we ontmoetten mensen en nodigden ze uit bij ons thuis op een zondag, "We komen samen en zitten rond het Woord." Dus, mensen kwamen, dat is hoe we begonnen. En weet je wat, het werkte! Maar het was niet goed. Het was niet Gods manier. Het Nieuwe Testament is altijd een team. En dus om de trein uit het station te krijgen, duurde het lang; want weet je, jij bent de man die op het fluitje blaast, naar achteren rent met een vlag, en dan naar de stoommachine en stoom afblazen en er kolen op gooien. En wat zeg ik dan? Weet je, ik herinner me nog zo goed dat ik mensen aan de deur verwelkomde, "Fijn dat jullie er zijn, God zegene jullie", dan rende ik naar voren, en zei, "Mensen, fijn dat jullie er zijn deze morgen". Dan pakte ik de gitaar en leidde de aanbidding. Ik was de aanbiddingsleider, ja en ik hield van mijn Joodse liederen in E mineur. En de offerande was direct na dat. Nu, ik herinner me die ene dienst, ik ging zitten na de aanbidding, weet je, ik dankte God dat het de offerande was omdat iemand anders de offerande zou nemen. En Pam leunde naar me toe en ze zei, "Je gaat jezelf vermoorden." Ze zei, "Je bent net als die vent met een aap op zijn schouder die de trommel speelt, en de gitaar, en de fluit. Dat kun je niet doen." Er was geen team! Geen veelheid van gaven. Het Nieuwe Testament heeft ons nooit verteld om het op die manier te doen, nee! Ik denk dat het Gods genade is die ons door liet gaan en zo, elke keer kwam het door, maar echt, ik was totaal uitgeput.

Nummer acht; is om altijd te verwijzen naar het apostolisch team als je aan het planten bent. Verwijs altijd terug naar het team. Nu, dat is het Nieuwe Testament. Weet je nog, Paulus had de kwestie in Handelingen 15, met het incident over de besnijdenis, en hij moest terug naar Jeruzalem; hij ging terug naar het apostolisch team. Er staat dat Paulus terugging naar Petrus en Jakobus om een kwestie te bespreken die totaal irrelevant was voor waar zij in Jeruzalem waren, maar hij kreeg apostolisch perspectief. En ik wil tegen jullie zeggen, dat ik dat niet had, en ik heb vele, vele fouten gemaakt, maar de mensen waren zo genadig. Ik weet niet hoe dit werkt, maar mensen werden gered, mensen werden vervuld met de Heilige Geest, de gemeente groeide. Weet je, God heeft de mensen gewoon genadig gemaakt. Ja, het is prachtig om te zien wat God deed. Maar weet je, als de Apostelen er waren geweest, had ik naar hen kunnen gaan voor advies. Dat was gewoon niet gezond. Dus verwijs altijd terug naar een apostolisch team.

Nummer negen: benoem niet overhaast ouderlingen. Had iemand me dat maar 40 jaar geleden verteld. Weet je, je denkt misschien, deze kerel zal een goede ouderling zijn, je hebt geen perspectief, niemand om het tegen af te zetten. Er waren drie jongens die ik aanstelde, ja, het waren fantastische jongens. Ze waren als de drie musketiers. Deze jongens samen waren fenomenaal, en ze waren serieuze zakenjongens, en ze hadden veel financiën, enz. Ze hebben me bijna vermoord, die drie kerels. Op een morgen moest ik naar alle drie op hun verschillende werkplekken gaan en zeggen: "Ik dank jullie echt dat jullie tot nu toe bereid waren om als ouderling te fungeren, maar vanaf vandaag zijn jullie geen ouderlingen meer". Laat me je vertellen, de hel kwam naar de stad op 30 paarden van woede.

Iemand aanstellen is één ding, ze teleurstellen is iets anders. Luister naar me. Die jongens hebben familie in de gemeente, ze hebben vrienden in de gemeente. Ze waren in secundaire overtreding in de gemeente. Dus, onze groeiende gemeente begon plotseling te schommelen, maar na ongeveer vijf maanden groeide en functioneerde de gemeente weer gewoon. Toen dat eenmaal goed was gekomen, dacht ik bij mezelf, "Wat heb ik verkeerd gedaan?" Nee, ik zei, "Wat heb ik niet goed gedaan?" En dit gaat over het apostolische en het niet te overhaast aanstellen van oudsten; breng altijd de apostolische binnen om hun perspectief te krijgen. Het is jouw team, zij zullen je oudsten zijn, maar zorg ervoor dat je perspectief op hen krijgt, want er zijn blinde vlekken. En tussen haakjes die drie jongens, we zijn nog steeds vrienden vandaag, ongelooflijk! Paulus schrijft dat je niet te vroeg de handen moet opleggen (1 Tim 5:22), en dat is waar dit over gaat, als je oudsten aan de kant zet.

Nummer 10, Laat ijver en passie zien in uw openbare eredienst, uw gebeden, uw vocale gaven, en uw geven. Het sleutelwoord hier is voorbeeld. Dus, als we samen een gebedstijd hebben, dan wil ik dat je aanmoedigt, vermaant en enthousiasmeert. Niet alleen door de heiligen te vertellen wat ze moeten doen, maar je geeft het gebed een voorbeeld. Nu heb ik net lesgegeven in Malawi. Ik moest hun gebed opknappen. We hadden een tijd van gebed, het was wild, goed maar wild, dicht bij raar. De reden waarom ik dit zeg is, en ik heb hier al eerder over onderwezen, dat als je kijkt naar Johannes 14, 15 en 16, Jezus onderwijst over gebed. Jezus zegt in die tijd, vraag mij niets, en hij spreekt nu nog steeds tot zijn discipelen, vraag alleen de Vader in mijn naam. Wie moeten we vragen? De Vader. In wiens naam? Jezus' naam. Maar de kwestie is dat we moeten modelleren. Dus, wees niet traag in het brengen van correctie, maar wees zachtmoedig. Sommige mensen weten gewoon niet wat ze niet weten. Ik zei niet tegen deze jongens (spottende geluiden). Ik zei, "dat is interessant de manier waarop jullie bidden. Jullie willen alle basissen bedekken ja". Maar tegen de tijd dat ik klaar was met het uitleggen vanuit de Schrift; de liefde van de Vader, dat wij de erfenis zijn van God de Vader, wij gaan naar huis naar de Vader, het is in het huis van de Vader. Ik ben in de Vader, maar Jezus is de Weg, er is geen andere weg tot de Vader dan door Jezus. En ik hou van Hem, en ik aanbid Hem, Hij is mijn alles omdat Hij dat mogelijk heeft gemaakt. Maar het is de Vader. Toen vroeg ik hen of we nog een keer konden bidden en ze waren allemaal heel voorzichtig. En ik zei, "Ik weet dat jullie weer fouten zullen maken, maar we danken Jezus, we danken de Heilige Geest, maar we vragen de Vader". Dus, we moesten dat modelleren.

Soms, tijdens het bidden, heb ik gezien hoe sommige ouderlingen zich niet realiseren dat het een gebedstijd is en wordt het een tijd van meditatie, ook voor de mensen. Zeg tegen de mensen, "dit is geen tijd van meditatie, we gaan hier bidden". "Mmmmm, mmmmm

(meditatie geluiden) amen, mmmm (meditatie geluiden)" Zeg daar nee tegen maar we hebben je nodig om het gebed te modelleren! Je moet het de mensen laten zien! Dit is een gemeenteplanting; de mensen gaan krijgen wat je hebt. En zoals Andrew altijd zegt, wat we van Dudley hebben, het is belangrijker waar ze in komen, dan waar ze uit komen. Waar breng ik ze in? Ik moet mijn aanbidding vormgeven. Weet je, ik zag eens een ouderling op de achtergrond zitten met zijn armen over elkaar tijdens de eredienst. Ik dacht Jezus, help hem, want mijn zorg is dat hij dat modelleert. Dus, wat gaan de mensen doen? Ze zullen ook gaan zitten en hun armen kruisen. Wij aanbidden niet op die manier! Laat me je vertellen hoe wij aanbidden; wij aanbidden met heel ons hart en ziel en kracht. En zelfs nu ik tegen de 70 loop, wil ik net zoveel energie geven als de jonge jongens. Ik wil een voorbeeld zijn. Maar daar schuilt een gevaar in; je weet niet hoe invloedrijk je bent in het model staan. Je staat model voor mensen, als gemeente doe je dat, leiders doen dat. Dus, we moeten gewoon zo voorzichtig zijn.

En toen ben ik daar blijven hangen om ook te geven. Ik wil jullie allemaal aanmoedigen; bereid je voor, als je voelt dat God je hierin gaat leiden, bereid je dan nu voor op wat er komen gaat. Wat zeg ik nu? "De tiende is van mij," zegt de Heer. Voor sommigen van jullie komt het er af met EFT, de mijne is een EFT, maar voor Pam en mij is dat van de Heer. Ik geef de Heer niet mijn tiende, het is Zijn tiende, ik geef Hem Zijn tiende terug. Ik wil niet sjoemelen met Zijn tiende, want Hij zegt dat als je mij niet geeft wat van mij is; Hij zegt in Maleachi 3- je bent een dief. Dit was een openbaring voor de jongens in Malawi nu, en ze zeiden: "Nee, we moeten beginnen met tiende te geven. We dachten dat we leefden van de tienden van de mensen". Nee, nee, nee! Maar zie je, ze wisten gewoon niet wat ze niet wisten. En ik zei, ik zou God zijn tiende terug kunnen geven, en Hij zegt, "Als je het niet aan mij geeft, ben je een dief. Als je het niet regelmatig aan mij geeft, ben je een kleptomaan." En Zijn Woord zegt dat geen dief het Koninkrijk van God zal binnengaan. Dat is nogal een gedachte. Je zou kunnen zeggen, "Nee, ik weet dat God het begrijpt." Oh nee, nee, nee! Hij begrijpt het, maar als het gaat om tienden en giften - modelleer het.

Op een zondag, weet je wanneer die doos langskomt, die kleine envelopjes met offers; een offerande als leider hebben. Weet je, in de gemeente waar we nu aan het bedienen waren, gaf die man zo'n geweldige lezing over het offeren. Man! Ik bedoel het was ongelooflijk! Als ik meer geld had, zou ik het gegeven hebben. Ik zeg je, het was zo'n toespraak. Maar toen ging hij voor me zitten en toen de collectebussen gingen, deed hij er niets in. Ik kon het niet geloven! Ik zei: "Weet je wat, je hebt net gemodelleerd dat praten goedkoop is." Paulus zei: "Als ik onder jullie ben, heb ik niet alleen mijn leer aan jullie bekend gemaakt, maar ook mijn manier van leven." Dus, ik wil geven wat van mij is. Ik geef wat van mij is aan God. Ik geef niet om er iets voor terug te krijgen; maar ik heb ondervonden dat wanneer we geven, we wel krijgen.

Tienden en offergaven, modelleer het voor uw mensen. En, ik wil je beloven, in gemeenten als deze, weet je, wij die voltijds zijn krijgen een salaris van het hoofdkantoor. Ik ben vaak naar Andrew gegaan, en ik zei, "er is weer iets grappigs gebeurd." Het is ongeveer een half dozijn keer gebeurd in de negen jaar, dus het is niet slecht in mijn context. Ik zei, "Weet je, ze vergaten het offer te brengen." En hij zei, "Wat? Ik zei: 'Ja, de man die de leiding had, zei dat ze het offer vergeten waren en dat ze de volgende week een dubbel offer zouden

brengen. Oh, Oh, een dubbele volgende week?! Mensen hebben dat offer deze week uitgegeven. Dit had iets kunnen zijn waar ze gezegend in hadden kunnen worden. Nu heb ik iets gemodelleerd, ik heb gemodelleerd dat offers niet zo belangrijk zijn. Nu, laat me je vertellen wanneer je plant, ik beloof je dat je altijd zult onthouden om een offer te nemen! Want dat is brood voor de monden van je kinderen. Ik bedoel de, "Ah, we nemen het volgende week wel," oh nee, dat doe je niet! U neemt het deze week! Amen!

Gericht op mensen

Laten we meteen met punt 11 beginnen. Ik wil hier nog eens op terugkomen; we moeten ons richten op mensen. Mensen-gericht, niet programma-gericht. Heel vaak, als ik bij gemeenten ben in verschillende delen van de wereld, willen ze weten wat ik van hun dienst vond. Mijn antwoord aan hen is dat ik hier ben om de conditie van hun mensen te zien. Ik wil zien of het gelukkige mensen zijn, ik wil zien of ze tevreden zijn, ik wil zien of ze familie zijn. Ik wil zien of er hier iets van een Goddelijke atmosfeer is. We kunnen aan de andere dingen werken, en natuurlijk moeten onze samenkomsten ordelijk zijn en niet te wanordelijk, maar we moeten naar de mensen kijken. Mensen zijn onze handelswaar. Als je gaat gemeentepplanten, wil ik je hierin aanmoedigen; je moet minstens 60% van je tijd op een dag aan mensen geven.

We moeten ons op mensen richten, niet op programma's. De reden waarom ik het zeg is dat je zult merken dat er zoveel dingen zullen zijn die je aandacht opeisen, en het zullen dringende dingen zijn, maar ze zijn niet belangrijk. Het belangrijkste zijn de mensen. Dus, ik moet mijn dag onderzoeken: geef ik 60% van mijn tijd van de gemeentepplanting aan mensen? Je zou kunnen zeggen, "Nou, nee, mensen zijn aan het werk." Nou, werk dan uit wie zijn eigen bedrijf heeft en wie werkt.

Organiseer een thee-afspraken met hen en haal dan 's avonds mensen bij je thuis en kom bij hen thuis. Even terzijde, ik wil jullie aanmoedigen om een agenda bij te houden; het is erg belangrijk. De reden waarom ik zeg dat je een agenda moet bijhouden is dat in onze eerste gemeente op een avond de telefoon ging, en toen ik opnam zei de dame aan de andere kant: "Kom je nog?" Pam en ik waren druk aan het eten met onze twee kleine kinderen, en ik keek haar aan en zei onmiddellijk: "Stop met eten." Een Nederlands gereformeerd echtpaar in Tafelzicht, dat toevallig heel rijk was, nodigde ons uit omdat ze erover dachten om naar de gemeente te komen, en ze hadden eten klaargemaakt. Nu, laat me je dit vertellen, een Afrikaans gezin dat een diner bereidt is niet zomaar een één- of tweegangige maaltijd, het is een serieuze zaak, en hier waren we, halverwege onze eigen maaltijd. Ik keek naar Pam en de kinderen en zei: "Stop met eten!" En dat allemaal omdat ik nooit met een agenda heb gewerkt. Nu heb ik twee agenda's - één waarin ik schrijf, en een elektronische kopie.

Wat we moeten weten is, hoeveel input geef ik aan mensen? Het zijn de mensen waar alles om draait in gemeentepplanting. Als er een baby wordt geboren, laat je alles vallen, en ga je naar die familie. Je bidt met die jonge moeder, die net een baby heeft gekregen, je bidt zelfs voor die baby! Dat koppel zal je nooit vergeten, ik zeg het je! Dus, het zijn mensen; het heeft allemaal met mensen te maken. Jezus was altijd onder de mensen. Ze hadden geen programma's. In plaats daarvan bad Hij vroeg in de morgen, en Hij werd toen door de Geest van God naar de mensen geleid. Amen! Houd dat altijd in gedachten, een succesvolle gemeente is een gemeente die van haar mensen houdt en een leiderschap dat van haar mensen houdt. Dus, hou die 60% in gedachten.

Dan punt 12, in een andere context, dit is mijn nummer een, maar in deze, zet ik het neer als nummer 12. Hard werken, geen aanspraak, hard werken! Gemeenteplanten staat gelijk aan hard werken! Het is uitputtend! Niet alleen door de druk van de mensen, maar alles rond het gemeenteplanten is hard werken. Ik herinner me dat Pammy en ik aan het planten waren in Table View; ik dacht dat we een uitbreiding zouden doen naar Melkbos. Dus we begonnen een thuiscel, en we begonnen mensen te bereiken via die midweekse samenkomst, maar de enige kleine auto die we hadden was een van die kleine VW Mini's, met een klein verlengstukje achteraan, met van die kleine vleugeltjes. Hij was niet mooi, de accu was doorgeroest aan de achterkant bij de kofferbak, achter de stoel, en hij had maar één voorlampje. Hij had maar één koplamp, en de accu hing aan zijn twee kabels! Hij lag nog niet op de grond, maar hij was al uit de kofferbak! Oh, en de remmen, de remmen die je moest oppompen! Dus, we hadden deze samenkomst, het was fantastisch, en toen we op een avond terugkwamen na de vergadering, met onze eerstgeboren Laura op de achterbank, was er een wegversperring. Ik zei, "Pammy, bid, bid snel, bid," en we begonnen allebei te bidden. De verkeersagent stapte af, en hij zag ons aankomen in die kleine Mini, met dat ene lichtje, en hij moet gedacht hebben dat het een motorfiets was, want hij wuifde ons gewoon voorbij. En toen we voorbij waren, dacht hij, "Tsjonge, wat was dat!"

Maar als ik zeg hard werken, dan is het niet alleen de tijd die je erin steekt, het is alles wat een gemeenteplanting omringt. Het is hard werken! Het is hard werken om op God te vertrouwen voor een doorbraak! Het is hard werken als al het geld opdroogt! Het is hard werken!

We plantten onze eerste gemeente in mijn tweede jaar theologie. Ik herinner me dat we op een punt kwamen in deze gemeenteplanting, waar Pam en ik allebei nog studenten waren, en we een behoorlijke afstand moesten afleggen. Pam ging naar Kalk Bay (zij zat daar op een Bijbelschool, en ik op het seminarie), en toen was ons geld op. We hadden geen geld meer! Het was zondag, en we hadden geen geld om naar de gemeente te gaan. Gelukkig voor ons had Pam een treinkaartje dat die zondagavond afliep. Ik zette haar op de trein (want ik hielp ook in een andere gemeente in Wynberg, wat betekende dat van waar we verbleven aan deze kant, aan de stadskant, en Wynberg een hele afstand was). Ik gaf haar mijn bijbel, gaf haar mijn jas, en ik rende naast de trein. Ik rende naast de trein van station naar station. Ik bedoel, tegen de tijd dat we in Wynberg aankwamen, was ik drijfnat! Het was hard werken! Ik dacht bij mezelf, "Weet je, ik denk dat ik hier genoeg van heb!" Toen kwam mijn zwager, en ik dacht precies hetzelfde toen ik tegen hem zei: "Ik denk dat ik weer in zaken moet gaan, dit is te zwaar!" Hij vroeg me waarom ik dat zei (hij zit in de bediening zie je), en ik vertelde hem hoe we door ons geld heen waren. Ik vertelde hem dat ik niet naar lezingen kon komen, hij zei dat ik mijn auto moest nemen! Ik zei dat ik de auto niet mee kon nemen - ik had geen benzine, hij zei dat ik mijn fiets mee moest nemen! Ik zei dat ik allebei onze fietsen had verkocht om wat extra geld te verdienen. Dus, mijn zwager zei dat ik moest lopen, en ik zei dat ik niet zo graag wilde lopen, weet je. "Ah," zei hij, "nee! Je zult lopen, en als je benen het begeven, kom je in een rolstoel, en als de wielen van de rolstoel het begeven, dan weet je dat God je niet in de gemeenteplanting wil in de bediening."

Dus, nu dit is de zondag erna wanneer ik naast de trein loop. Je weet wanneer je iets gaat doen, maar het eigenlijk niet wilt doen? Ik was op dat punt, maar ik had besloten dat ik dit ging doen. Toen we bij het station aankwamen, pakte ik Pam, mijn jas en mijn bijbel en toen ik naar de gemeente liep, kwam er een man over de weg naar me toe lopen met een enveloppe, een dikke enveloppe, vol met geld. Hij loopt naar me toe en zegt: "God zei dat ik je dit moest geven," en ik antwoordde: "Ik geloof het!" Ik nam dat geld aan, en wel, ik hoefde niet naar huis te rennen. Het was een test, en dat was een test die we nooit meer hoefden te doorstaan, maar er waren andere tests. Het is hard werken.

Ik wil zeggen dat het bezoeken van mensen en het liefhebben van mensen, net als al die andere punten, hard werken is! Dat wil ik u verzekeren! Maar mijn geheim was dat ik een klein zwart boekje had dat van binnen alfabetisch gerangschikt was, A tot Z. Als ik bij iemand op bezoek ging, had ik dit kleine zwarte boekje, en ik pakte hun achternaam en schreef hun namen erin. Dan, als ik daar was, stelde ik discreet wat vragen. Hoe de kinderen heetten, waar ze werkten, hoe lang ze getrouwd waren. Ik zou alles vragen, huwelijksverjaardagen, verjaardagen, de hele mikmak! Dan, voor ik vertrok, zouden we samen brood breken. Ik had altijd een klein dingetje met brood en sap, een beetje zoals een Anglicaanse priester. En voor we het brood braken, vroeg ik hen wat ze nodig hadden of waarvoor ik kon bidden. "Oh, de kinderen zijn ziek," zouden ze me vertellen of, "We hebben financiële problemen!" Dat soort dingen schreef ik in mijn zwarte boekje en bad voor hen. En de volgende keer dat ik op bezoek kwam, keek ik in mijn zwarte boekje. Op die manier ging ik naar binnen, kende de namen van de kinderen en vroeg ik hoe het met kleine "Joey" ging, want de laatste keer dat ik daar was, zeiden ze dat het niet zo goed ging met "Joey". Laat me je vertellen dat mama's hart van jou zal zijn omdat je geïnteresseerd was in kleine Joey. En voordat ik wegging, braken we weer het brood en dankten God voor wat Hij gedaan heeft en wat Hij nog gaat doen. Het is hard werken.

Het is niet zomaar even binnenwippen voor een kop koffie. Nee, je moet het bewust doen, en het is iets wat we moeten heroverwegen. In het Nieuwe Testament, gingen ze van huis tot huis om brood te breken. Het was niet gepland, het was een deel van het leven. Het was hard werken, mensen; dit is hard werken. Amen!

Dan nummer 13, ik noem dit even snel - nodig de nieuwe mensen uit voor een maaltijd bij u thuis en neem de zakenlui ook mee voor een koffiedate. Het belangrijkste is om er een punt van te maken om ze uit te nodigen in uw huis. Het is trouwens een voorwaarde voor het ouderlingschap dat je gastvrij bent; zo ziet gastvrijheid eruit! Nodig niet alleen de uitverkorenen uit, maar nodig iedereen uit die komt! Nodig ze bij elke gelegenheid uit in je huis.

Nummer 14, dit is heel belangrijk, wees zowel interessant als geïnteresseerd als je met mensen praat. Sommige mensen geven je geen ruimte om te praten; ze zijn te druk met over zichzelf te vertellen. Het gebeurt zelfs met mannen in de bediening. Andrew vroeg me eens om naar een man toe te gaan, ik kan niet zeggen wie het is, maar ik ging naar hem toe. Vanaf het moment dat ik landde tot het moment dat hij me terugbracht naar het vliegveld, vertelde hij me over zichzelf! Hij liet namen vallen en wat hij gedaan had en hoe God hem ging gebruiken en en en... Het was heel interessant, maar hij was niet in mij

geïnteresseerd; hij wist niets over mij. Ik kon daar niet mee zitten, maar hij wist niets over mij toen ik wegging. Nu, mensen, we moeten wel interessant zijn, maar dan moet je het interessante uitschakelen en geïnteresseerd worden! Wees geïnteresseerd in mensen, niet zomaar losjes maar echt geïnteresseerd in ze! Mensen zijn onze handelswaar. Gemeenteplanting heeft te maken met mensen; ze zijn ons handelswaar! Ik ben serieus opgewonden omdat gemeenteplanting de hartslag van God is, maar, uiteindelijk, moeten we geïnteresseerd zijn in mensen. Amen!

Nummer 15, trouw zijn met uw tienden en giften. Niet alleen er trouw mee zijn, maar het ook in praktijk brengen. Ik kan dit niet genoeg benadrukken, Pam en ik hebben nooit te kort gedaan met onze tienden en giften. Ik zal jullie iets vertellen, dat zelfs vandaag nog van toepassing is; er is een zakenman die geld is blijven storten op een rekening die ik heb bij JoshGen. Er is ook een andere man die geld op die rekening stort, zelfs nadat ik hem had uitgedaagd dat niet te doen. Nu, het staat erop, en ik krijg niets van dat geld persoonlijk op mijn rekeningen, ik haal er alleen uit voor de bediening. Nu, waarom zeg ik dit? Laat me je vertellen, het gebeurt niet zomaar. Het gebeurt niet zomaar! Er is iets dat de aandacht van God trekt, en dat is dingen op Zijn manier doen! Om de juiste reden - Zijn aandacht trekken.

Pam en ik hebben geen spaarrekening of een geheime rekening waar we X bedrag in krijgen zodat we X bedrag eruit kunnen halen. Weet je, als je dat met de Heer doet, begint je hand te verschrompelen. Maar wat ik wil zeggen is dat niets zomaar gebeurt - je hebt geld nodig. Toen we deze gemeente plantten (JoshGen Edgemead, voorheen Kingdom Faith Family Church), zei de Heer dat we geen geld mochten nemen van de vorige plant. Hij zei dat we een lijn moesten trekken, vier keer moesten we die lijn trekken. Dus, voor de vijfde gemeenteplanting, hadden we geen geld, absoluut geen geld. We hadden ooit een echtpaar waar ik uiteindelijk tegen moest spreken. Voor een gemeenschap (lifegroup), bezochten we hun huis, en in hun huis was net ingebroken, en ze kwamen naar de gemeenschap met een lijst van spullen die gestolen waren. Ze kwamen met een lijst van de dingen waarvoor ze op God vertrouwden. Het bevatte zelfs het model en merk en waar ze het konden kopen. Dat is geloof door slagen! Doe dat niet als je tot God komt! God houdt niet van hints! Wees trouw aan God, niet alleen gelovend in God, maar geloof God!

Als je een gemeente plant, moet je God geloven! Je moet in de eerste plaats geloven dat God je hiertoe geroepen heeft! Je moet dat weten! Dan ten tweede, moet je niet alleen geloven dat God je hiertoe geroepen heeft, maar ook dat God in je zal voorzien. Zijn visie zal Zijn voorziening niet missen!

Je moet ook aanvaarden dat er magere tijden zullen komen, waardoor Hij je wil vormen. Misschien is er iets wat Hij je wil leren. Ik kan u zeggen dat er magere tijden waren, er waren veel magere tijden in de afgelopen 32 jaar. Maar in die 32 jaar is het equivalent van ongeveer honderd miljoen rand (€ 5,6 miljoen) via onze rekeningen gekomen. De Heer wil dat je een pijp bent, een doorgeefluik van Zijn voorziening. Hij wil dat het door jou gaat en dat het aan anderen wordt gegeven. Het geheim is dat als de pijp uitgiet, hij nat blijft. Dus, als je geeft en zaait in het Koninkrijk, worden je behoeften de hele tijd vervuld.

We moeten deze waarheid van God begrijpen. Er is een oude mentaliteit van "arm is puur." Ik zou willen zeggen dat arm niet zuiver is, arm is gewoon dom. Ik zeg niet dat wij meedoen aan deze "noem het en claim het" onzin, maar ik zeg wel dat God meer geïnteresseerd is in het vestigen en bevorderen van Zijn Koninkrijk dan wij ooit zullen zijn. En ik kan de stad niet verlaten of effectief aan Zijn Koninkrijk bouwen zonder geld! Ik kan zo spiritueel zijn als ik zou willen, maar ik heb geld nodig! Ik heb jullie geld nodig! Ik vertel mensen dit: "Ik heb niet alleen uw geld nodig, maar ik wil ook uw geld! Ik wil uw geld voor het Koninkrijk! Ik wil het Koninkrijk vooruithelpen met jullie geld! Het geld dat ik nodig heb om het Koninkrijk te bevorderen zit in jullie zakken, en ik heb het uit jullie zakken nodig! Maar ik steek mijn hand niet in je zakken, want dan breek je mijn vingers.

Dus, je moet je hand in je zakken steken!" We hebben mensen nodig om dit te begrijpen! Vrijgevig geven komt voort uit overtuiging, en wij moeten mensen uitlokken om vanuit overtuiging te leven. En dat doen we door zelf te leven vanuit een plaats van overtuiging. We moeten mensen zover krijgen dat ze geloven in wat God aan het doen is! Je moet mensen zover krijgen dat ze geloven in wat God je verteld heeft, en dat zal niet gaan door manipulatie of dwang, het zal gaan door overtuiging. Ze moeten overtuiging in je ogen zien! Er is iets wat God door jou wil doen, zodat je het met anderen kan delen! Ze moeten de overtuiging in je ogen zien, in je leven! Amen!

Nummer 16: vermijd om alleen te zijn met het andere geslacht. Deze is niet alleen voor de mannen, dames ook. Vermijd het als de pest. Vermijd het alsof iemand arsenicum in je koffie heeft gedaan. Dat is de dood. De reden waarom ik dit zeg is omdat ik drie mannen in de bediening heb begeleid, drie godvruchtige mannen, meer begaafd dan ik, ze leidden veel grotere gemeenten dan ik. Ze waren gepassioneerd over de dingen van God, en ik keek tegen hen op. Deze mannen vielen in zonde met het andere geslacht. Weet je, het brak mijn hart! Ieder van hen zei me dat het gebeurde als gevolg van het beginnen met een platonische relatie. Voor mij bestaat er niet zoiets als een platonische relatie. De Schrift zegt dat je het baart in je geest. Als je in je geest gebaard hebt, stel je dan arsenicum voor. Stel je iets voor dat je gaat doden! Stel je voor wat de Schrift zegt, dat je een pijl door je lever krijgt, dat is wat Spreuken zegt over hij die slaapt met een vrouw die niet zijn vrouw is.

De reden waarom ik dit zeg is niet omdat je er goed uitziet, maar omdat je God liefhebt. Weet je wat een persoon van het andere geslacht aantrekt die van God houdt? Het feit dat je van God houdt. Het is God, in jou, die ze zien. Je kunt zo lelijk zijn als de zonde, zoals ik, en je kunt zo oud zijn als ik, maar als je God liefhebt... Ze zien God in je; ze zien de ijver van God in je; ze zien het verlangen van God in je. Het is iets waar ze aan mee willen doen.

Daarom doe ik geen huisbezoeken als de man niet thuis is. Hoe kun je die vrouw alleen bezoeken? Ik bedoel, waar zal je over praten? Weet je, de soorten van Venus praten niet over waar wij over praten. Ze spreken een heel andere taal. Dus, waar praat je over als je daar bent? Counselling? Je zou kunnen denken, "oh nee, ik ben de pastoor, en ik moet de counseling doen," en "alles moet gesloten zijn want het is privé." Ik zeg - je bent niet goed snik! Misschien is de relatie met je vrouw een beetje gespannen geworden, en nu zit je in je auto, en het regent, het is koud, en je denkt bij jezelf, "waar kan ik heen voor een lekker kopje koffie? Oh, die ene, die ene die aardig tegen me is!" Het punt is echter, in

gemeenteplanten, dat de duivel je een niveau van succes zal laten bereiken, en hij zal het van je afnemen als je hem de kans geeft. Vertel me niet als je valt dat je het niet kon helpen. Je hebt jezelf erin geluisd, je hebt haar alleen opgezocht, of zij heeft jou alleen opgezocht!

Mijn leer is altijd dat mannen mannen dienen, en vrouwen vrouwen. Amen. Het kost je een leven lang om integriteit op te bouwen, en je kunt het in een moment vernietigen. In een moment, is het van je afgenomen. God geeft ons nog een kans, maar laat me je vertellen, die weg wil je niet opgaan! Vermijd om ooit alleen te zijn met het andere geslacht!

Dan 17, wees een gelukkig, aangenaam persoon in het openbaar, maar ook privé. Je kunt niet aardig zijn in gezelschap en dan thuiskomen, en je schopt de kat, en je kinderen zijn getraumatiseerd. Het is een soort schizofrenie die soms voorkomt. Dit is waarom we in het leven van JoshGen, en Four12, verantwoordelijk zijn. We zeggen dat als je in de bediening komt, en er is iets mis in je huwelijk, het is niet: "Wat er gebeurt in Vegas, blijft in Vegas." Oh nee, we zijn wederzijds aan elkaar onderworpen. Pam weet dat er drie dames zijn waar ze vaak mee omgaat, in ons ouderlingenteam, waar ze naar toe kan gaan als er iets misgaat met mij. Als ik thuis vreemd doe, alsof ik buiten "hahaha" ben, maar thuis ben ik niet "hahaha", dan kan ze naar een van die dames gaan en vragen of ze tegen hun man willen zeggen dat Will de weg kwijt is. Dit is hoe we willen werken! Niet voor veroordeling maar voor herstel, om ons tot meer in God te brengen. Amen!

Velen van jullie weten dat ik in mijn eigen huwelijk, zo'n zeven jaar geleden denk ik, zo'n twee jaar in JoshGen zat, en dat er iets uitkwam. Om de vier of vijf maanden, omdat ik een beetje een workaholic ben, werd ik een beetje pissig op Pam. Het was ongeveer om de vier of vijf maanden, dat is alles. Het is misschien "alles," maar het is niet aanvaardbaar. Wat er dan gebeurde was dat ik een ochtend, misschien een ochtend en een middag boos op haar was. Het was niet dat ik iets zei of deed, het was dat ik niets zei. Als ze me een maaltijd aanbood, antwoordde ik met, "Ja, het zal wel." Dit ging zo door tot mijn dochter, dezelfde dochter die nu mijn assistente is, me voor het blok zette. Ze belde Andrew en zette me voor het blok. Ze zei tegen Andrew dat ik af en toe mijn geduld verloor. "Maar hij zegt niets, en hij doet niet echt iets," zei ze tegen hem, "en dat is het probleem!"

De jongens namen contact met me op, en zeiden dat we dit moesten oplossen, wat er ook voor nodig was. "Ik heb niets met centen, petticoats of macht," vertelde ik hen, en zij zeiden, "Het is niet het geheel van u, het is enkel deze barst." Dus werd er besloten dat de manier om dit op te lossen was dat ik drie maanden niet zou mogen prediken. Ik zat in een vliegtuig toen ze belden om me dit te vertellen! Ik was op weg naar Spanje, het Verenigd Koninkrijk en het eiland Man om drie conferenties te houden. Dit betekende dat ik daarheen moest gaan en zeggen: "Ik wil dat je weet dat ik ontdekt ben! Ik word soms een beetje gek. Het is niet erg, ik doe niets, ik zeg niets, en het komt wel in orde, maar ik kan niet prediken op uw conferenties."

Vanaf toen tot nu, is het nooit meer gebeurd. Waarom? Omdat mijn vrouw het aan een van die vrouwen gaat vertellen en ik niet nog eens een telefoontje wil krijgen terwijl ik in een vliegtuig zit!

Punt 18, kijk uit voor religieuze geesten. Andrew heeft het vaak over de man met de sjofar onder de stoel, maar het kan van alles zijn! Ik had eens een man, een profetische man, die naar JoshGen Citybowl kwam terwijl ik daar was. Blijkbaar was hij de profeet voor de stad. Hij had zijn kleine hoed op, met een veer erin, en zijn nagels waren mauve gelakt. Hij bracht ook zijn kleine entourage mee, en hij had witte lippenstift op. Het was wild! Hij kwam binnen en ging zitten. Uiteindelijk kwam een van zijn aanhangers naar me toe en zei: "De Profeet wil spreken." Ik zei tegen mezelf, nu, dit is vreemd. Ik zei tegen hem dat hij de profeet moest vragen om met mij te komen praten. Met tegenzin kwam de profeet naar me toe, ik stond vooraan, en hij zei dat hij een woord voor de stad en een woord voor mij had. "Ik ben de profeet voor de stad," zei hij. Dus, ik zei, "Oh, ik ben Will!" Zie je, je moet je op deze manier engageren omdat we het profetische nodig hebben. We zullen sterven zonder het profetische; we hebben voorbidders nodig. Maar de profeten en de voorbidders kunnen de ergste zijn, als ze geen echte profeet zijn en als ze niet echt onderworpen zijn aan het apostolische, waar Paulus over spreekt. Dus, je moet proberen om dit soort dingen te wegen.

Dus richtte ik mij tot de man en zei: "Ik wil u alleen een vraag stellen. Zou u, als u een vader was die aan tafel zat, iemand in uw huis toelaten, om bij u aan tafel te komen zitten, en uw gezin te vertellen hoe andere konijnen op de kool gaan kauwen?" Hij keek me aan met een verwarde blik op zijn gezicht en ik zei: "U gaat ons vertellen wat we moeten doen, en we kennen u niet?" Ik zei: "Nu, wij verbieden geen profetie, en wij gaan uw woord toetsen, maar als u openbare profetie brengt, moet u weten dat ik het in het openbaar zal corrigeren." Ik zei, "Begrijp je het? Dit is wat ik je probeer te laten begrijpen. De reden dat ik met gezag in mijn gezin kan spreken, is dat ik de volle verantwoordelijkheid draag. Ik ben verantwoordelijk voor mijn vrouw en mijn kinderen. Ik ben verantwoordelijk voor het eten, voor de kleding, voor de scholing. Ik ben verantwoordelijk voor de huur, voor de elektriciteit. Ik ben verantwoordelijk voor hun gezondheid. Ik ben verantwoordelijk voor alles! Nu kom jij hier binnen en gaat het konijn vertellen hoe hij de kool moet kauwen? Welke verantwoordelijkheid heb jij in dit huis?" En hij stond daar naar me te kijken. Toen zei ik dat hij moest gaan zitten, en dat deed hij, en daarna kwam hij naar me toe, en hij zei heel erg bedankt! Ik dacht dat hij misschien iets had gekregen, want soms weten mensen gewoon niet wat ze niet weten. Ik zeg dit, je moet weten dat er vreemde mensen zullen binnenkomen, maar je moet God vragen je de juiste woorden te geven. We moeten iedereen beschermen die God ons geeft; we moeten de kudde beschermen. Amen! Religieuze geesten, kijk uit voor ze!

Dan 19, verkondig het woord op een manier die de mensen iets te doen geeft. Hij geeft apostelen, profeten, herders, leraars en evangelisten om de heiligen toe te rusten (Ef 4:11 - 12). Voor wat? Voor de toerusting van de heiligen. We moeten het woord prediken op een manier dat ze iets kunnen doen. Wat moet ik ze laten weten dat ze kunnen doen? Als ik ze alleen maar iets laat weten, dat is exegese. Daar kunnen ze zelf over gaan lezen! Maar geef ik hen, onder de inspiratie van de Heilige Geest, wat uitleg wordt genoemd? Ik geef ze wat ze moeten weten, maar ook handvatten hoe ze dat moeten doen! We moeten dat doen als we gemeenteplanten, en dat is iets dat de gemeente opbouwt. Dus, predik het woord op zo'n manier dat als je klaar bent je jezelf kunt afvragen wat je ze hebt gegeven om te doen. Zalig zijn zij die het woord horen en het doen (Luc 11,28). Heb ik hun iets gegeven dat hun

leven zal veranderen door iets te doen met wat ik hun heb gegeven? Als ik uit een gemeente kom of ergens in de wereld, en ik ga weer terug, wat mij opwindt is dat ze vooruit zijn gegaan! Ze hebben iets gedaan! Dat is heel belangrijk voor ons!

Als laatste, nummer 20, discipline! Op onze Four12 en JoshGen websites, heb ik een klein boekje over tucht. Veel gemeenten begrijpen tucht niet, maar ik laat dit bij u - veel gemeenten willen zich niet bezighouden met gemeentelijke tucht. Veel gemeenten begrijpen niet dat tucht Goddelijk is, en als we geen tucht opleggen, negeren we niet alleen, maar hebben we ook geen respect voor de Godheid, omdat we uiteindelijk de zonde in huis omarmen!

Ik sluit af met dit, in Engeland, was er een gemeente die wilde samenwerken met Four12 en sommige van de gemeenten waar we mee werken hebben alleen een kleine aanpassing nodig, gewoon een aanpassing, en dan zijn er sommige waarvan je weet dat het hard werken wordt. Het is als het bouwen van een nieuw huis, je spreekt met een bouwer, en je begint met één ding. Dan net als je dat ding uitzoekt, gaat er iets mis met het elektrische werk. Dan is het de loodgieterij, en dan bonk je op de muur en ga zo maar door. En zo was het ook met deze gemeente in Engeland. Toen ik er de eerste keer was, realiseerde ik me dat er twee groepen mensen zijn in die gemeente. De ene groep heet de politici, en de andere is de adel.

Toen ik bij de pastor was, zei hij dat hij naar een nieuw testamentisch gemeentemodel toe wilde, maar dat tucht hem niet zinde. Ik vroeg hem of ze tucht beoefenden en hij zei me dat men tucht niet bespreekt, niet in Engeland. Ik zei hem dat we er in Zuid-Afrika eigenlijk niet eens over praten, maar dat we het wel doen. "Nee," zei hij tegen me, "dat kunnen we hier niet doen. Je vertelt iemand niet wat hij moet doen." Hij zei me dat het niet "Brits" was. Hoe dan ook, we stonden bij de deur van de gemeente, ik was klaar om naar binnen te gaan, om te dienen, en er waren deze twee mooie stelletjes, echt mooie stelletjes. Ik vroeg hem of ze getrouwd waren. Hij zei dat ze dat niet waren. Toen vroeg ik of ze bij elkaar bleven. Hij zei dat ze dat deden. Toen durfde ik te vragen of ze samen sliepen. Hij verzekerde mij snel van niet; dat zou onmogelijk kunnen. Ik maakte hem een opmerking over de kleine omvang van de huizen en appartementen in Engeland. Hij was het met mij eens dat ze erg klein waren. Ik waagde het hem te vragen of hij bij hen thuis was geweest, en hij zei dat hij precies wist waar zij woonden. Ik vroeg of het een- of tweeslaapkamerwoningen waren, en hij zei dat het eenkamerwoningen waren. Een beetje geschokt vroeg ik hem waar de man sliep, in de badkuip? Nou, laten we maar zeggen dat dat het einde was. Later bleek dat er iets mis met hem was, en hij is nu weg.

Wat de mensen moeten begrijpen is dat tucht niet is om te veroordelen; het is voor herstel en verzoening. Tucht is om ons terug te brengen! God is niet geïnteresseerd in het feit dat je gevallen bent, Hij is geïnteresseerd in het feit dat je bereid bent om weer op te staan. Hij is geïnteresseerd om te zien dat je bereid bent om door te gaan wat er ook voor nodig is. Berouw hebben met goddelijk verdriet is zodat we hersteld kunnen worden. Men zegt dat verbrande stenen altijd beter zijn om mee te bouwen. Mensen die door tucht zijn gegaan weten dat ze die weg niet nog een keer zullen bewandelen.

Dit is iets wat we moeten omarmen als gemeenteplanters. Je moet veerkrachtig zijn; je moet compromisloos zijn, maar je moet ook liefdevol zijn. Je moet van de kudde houden! Ze moeten weten dat je dit doet omdat je van hen houdt. Mensen zullen bereid zijn om deze dingen met je door te lopen omdat je van ze houdt.

Geest geleid

In dit gedeelte zullen we ons meer richten op het praktische aspect van het leiden. Specifiek wil ik het hebben over hoe je een vergadering leidt of, beter nog, hoe je God je vergadering laat leiden. Ik denk dat dit een cruciaal onderwerp is: 'Hoe laten we God leiden wat we ook leiden?' Of je nu een huisgroep leidt of jeugd of wat je ook doet, er is een gevoel dat we God nodig hebben om te doen wat God kan doen, omdat wij de Gemeente niet kunnen bouwen. Jezus zei,

[18] En Ik zeg u ook dat u Petrus bent, en op deze petra zal Ik Mijn gemeente bouwen, en de poorten van de hel zullen haar niet overweldigen. (Matt 16:18 HSV)

We hebben Jezus nodig om het werk te doen, en Hij gebruikt ons, Hij werkt door ons. Als leider is het mijn taak om er uiteindelijk voor te zorgen dat ik verbonden ben met Jezus en de dingen doe die Jezus aan het doen is. Als ik in lijn met Hem ben, zul je zien dat het Koninkrijk van God begint te groeien. Als ik dat niet doe, zal er misschien iets groeien, maar het zal niet het Koninkrijk zijn. Het kan een grote gemeente zijn, maar het zal niet noodzakelijkerwijs het Koninkrijk van God zijn. Alleen omdat het zichzelf een gemeente noemt, betekent het niet dat Jezus het bouwt.

Je kunt een grote 'gemeente' bouwen op goede communicatie en leiderschapskwaliteiten, maar het ontbreekt aan Christus. Dit is een les die we heel snel moeten leren: 'Alleen God kan Zijn Gemeente bouwen.' Een van de uitdagingen van ons door God te laten leiden als wij bijeenkomsten leiden, is dat het soms best moeilijk is om Hem te horen. Realiseer je je dat God spreekt wanneer Hij spreekt, en dan soms, is Hij gewoon stil? Je kunt voor Hem gaan staan en zeggen: "Heer, zeg me wat u wilt doen." Soms is het alsof de hemel van koper is, en wij hebben deze uitdaging om te proberen Hem te horen. In Handelingen 15, waren de discipelen samen, en ze zeiden dit:

[28] Want het heeft de Heilige Geest en ons goedgegedacht u verder geen last op te leggen dan deze noodzakelijke dingen: (Handelingen 15:28 HSV)

Eerlijk gezegd is veel leiderschap een beetje van: 'Het lijkt erop dat dit is wat God wil doen.' We pikken een beetje op van wat de Geest wil doen. De Bijbel spreekt erover dat de Geest is als een wind die waait waarheen hij wil. Het volgen van de Geest kan zijn als het voelen van de wind. Ik heb jaren geleden aan kitesurf gedaan. Wind kan het serieus leuk of verschrikkelijk maken. Het is een hele uitdaging om te weten wat de wind aan het doen is. De Geest is zeer vergelijkbaar. Je kunt leren Hem te lezen en met Hem te wandelen. Als je leiding geeft en je wilt dat het Koninkrijk van God door je heen komt, moet je leren hoe je de wind van de Heilige Geest kunt lezen.

Hoe kunnen we God onze bijeenkomsten laten leiden? Jezus zei:

[27] Mijn schapen horen Mijn stem en Ik ken ze en zij volgen Mij. (Joh 10:27 HSV)

Een groot deel van de opbouw van de Gemeente is geworteld in ons geloof dat Hij zal spreken. Dat is soms een hele uitdaging, omdat het lijkt alsof de vergadering op mij afkomt. Als ik de microfoon heb, moet ik er in mijn hart op vertrouwen dat Hij zal spreken. Verbazend genoeg, waar geloof is, schijnt God te antwoorden. In feite zegt de Bijbel dat het zonder geloof onmogelijk is Hem te behagen (Hebreeën 11:6). Een van de grote uitdagingen in het leiden is dat je voortdurend in geloof wandelt.

Hoe krijg je geloof?

[17] Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God. (Rom 10:17 HSV)

Als ik het over het Woord van God heb, dan heb ik het niet alleen over de Bijbel. Als ik God hoor, krijg ik geloof. Ik weet dat Hij iets gaat doen. Het is dan gemakkelijk voor mij om geloof te hebben. Maar, als ik God niet heb horen spreken, dan is het een beetje van; 'Oh jee, Heer.' We moeten proberen Hem te horen. Een van de grote uitdagingen die je zult vinden als je leiderschapsprofiel groeit, is dat het moeilijk is. Het is onmogelijk om de Gemeente op te bouwen zoals God het wil. Heel weinig mensen laten God echt de Gemeente bouwen.

Weet je nog in de Hof van Eden toen Adam en Eva zondigden? Satan kwam naar hen toe en zei: "Je zult als God zijn als je van die vrucht eet. Jullie zullen de kennis van goed en kwaad hebben." Denise liet de volgende verklaring vallen: Op een bepaald moment in haar relatie met de Heer, ging Eva van het eten van de Boom des Levens naar het eten van de Boom der Kennis. Denk eraan, er zijn twee bomen. De ene is de Boom des Levens, die God is. Als je van de Boom des Levens eet, leef je. De andere is de Boom van Kennis van Goed en Kwaad. Adam en Eva verkozen Kennis boven de Boom des Levens. Kennis betekent: 'Ik kan dit doen zonder God.' 'Ik kan de wegen van God leren.' 'Ik kan God zelfs bewerken, want ik weet hoe ik Hem kan manipuleren.' Dat is een van de grootste uitdagingen in de westerse context.

Wij zitten vaak met leiders die vragen waarom God iemand niet geneest. Dan proberen ze het te beredeneren. Ze beginnen te leunen in de boom van kennis. Ze denken dat iemand misschien niet genoeg geloof had. Onmiddellijk begin je het in je hoofd theologisch uit te werken. Charismatische kringen hebben de neiging om te leren dat als ik dit doe, God dat wel moet doen. Dat is een zeer gevaarlijke plaats om te zijn, want God is geen systeem. God is een persoon. De Kennis van Goed en Kwaad betekent dat als ik eenmaal van die boom eet, ik kan leren hoe ik een vergadering moet maken. Ik kan het programmeren. Ik kan het bewerken en een eigen leven genereren dat eruitziet zoals God. Je zult als God zijn. Denk eraan, zij aten de vrucht van kennis. Zoals God, zullen zij goed van kwaad onderscheiden. Dit betekent dat ik als leider een geweldige bijeenkomst kan maken alleen door mijn leiderschapskwaliteiten, maar ik kan de Gemeente niet bouwen. Ik kan een menigte laten groeien, maar niet de Gemeente bouwen, omdat alleen God kan werken in de harten van mensen. Terwijl u leiding geeft, zult u uitgedaagd worden om ofwel te leunen

op de Kennis van Goed en Kwaad, ofwel te leunen op God en wat Hij aan het doen is.

[14] Immers, zovelen als er door de Geest van God geleid worden, die zijn kinderen van God. (Rom 8:14 HSV)

Wil je weten hoe de Bijbel zegt dat je gered bent? Je bent een zoon van God als de Heilige Geest je leidt. Dat is het teken dat je een zoon van God bent. "De Heilige Geest leidt mij. God leidt me. God brengt me ergens heen, en ik volg Hem.

[18] Als u echter door de Geest geleid wordt, bent u niet onder de wet. (Gal 5:18 HSV)

Dit is het constante dat door de Schriften komt, dat de Heilige Geest ons moet leiden. De eerste die ik als leider moet horen als ik 's morgens opsta of als ik iets voor de Gemeente doe, is Zijn Heilige Geest. Dit is iets waar ik kritiek op heb gekregen in oudstenvergaderingen, omdat zelfs oudsten en leiders mensen zijn, en zij hebben meningen. Ik geef niet veel om meningen. Ik geef zelfs niet om mijn eigen mening omdat ik besef hoe broos wij zijn, wij leunen van nature in de Kennis van Goed en Kwaad. Als ik als leider het laatste woord heb, moet ik ervoor zorgen dat we deze gemeente brengen waar Jezus heengaat. De Geest brengt ons ergens heen, en dus probeer ik in een oudstenvergadering op deze manier te luisteren. Soms zal iemand iets zeggen, en je voelt de Geest erop, en je gaat: "Dat was God," en daar bouwen we op verder. Het kan me niet schelen hoe slim je klinkt in een ouderlingen forum. Waar ik naar luister is waar de wind waait. Tenzij het ouderlingenteam dat begrijpt, zullen ze nijdig worden omdat niemand hun advies aannam. We kunnen met dingen gooien en vragen: "Hoe zit het met dit?" of "Hoe zit het met dat?" Maar uiteindelijk moeten we de Geest van God horen, want Jezus is alleen Heer van wat Hij Heer is.

Met andere woorden, als Jezus de controle heeft, dan is Hij de Heer. Als ik het voor het zeggen heb, of als de ouderlingen het voor het zeggen hebben, dan zijn wij plotseling heer geworden. We hebben de Kennis van Goed en Kwaad genomen, en we hebben God niet meer nodig. We kunnen dit doen zonder Hem.

Als je een leider wilt zijn in het huis van God, in welke vorm, grootte of gedaante dan ook, moet je geleid worden door de Geest van God. Als je christen wilt zijn, laat staan een leider wilt zijn, moet je leren je te laten leiden door de Geest van God, en dat vergt veel werk. Het is als een relatie waarin je voor God moet staan, je hart tot rust moet brengen, en de tijd moet nemen om tot rust te komen. Leg de stemmen in je hoofd het zwijgen op en wacht op Hem totdat je Zijn stem hoort. In 2 Petrus 1:20 lezen we dat zelfs de Schriften zijn geschreven doordat mensen werden meegesleept door de Heilige Geest. De Geest van God is zo integraal in het leven van de Gemeente, dat we dit echt niet zonder Hem kunnen doen. Wij houden van de Bijbel. In feite kunnen we niet verder gaan dan de Bijbel. De Bijbel is uiteindelijk de handleiding, maar de Bijbel is nogal een breed boek. In veel opzichten vertelt het ons niet precies wat we moeten doen. Vertelt de Bijbel ons bijvoorbeeld wat we volgende week moeten preken? Leert hij ons hoe we een jeugdsamenkomst moeten leiden? Er is veel dat de Bijbel ons niet leert. De Bijbel geeft ons enkele grote principes die we niet kunnen overschrijden, maar dan binnen die grote lijnen, moeten we de Geest van God horen. We kunnen nooit verder gaan dan de Schrift.

Zie het zo: als je een kaart van Kaapstad had, zou de Bijbel kunnen aangeven waar Kaapstad ligt. De kaart kan vertellen waar de wegen zijn, maar om te zijn waar God is, moet je de Heilige Geest volgen. Als ik een zoon van God ben, moet ik geleid worden door de Geest. Ik moet zijn waar de Geest op dit moment wandelt. Het feit dat er een Kaapstad om me heen is, en dat alles in de Bijbel is uitgestippeld, is geweldig. Ik realiseer me dat ik nog steeds in Kaapstad ben, zolang ik op die kaart sta. Als ik buiten die kaart loop, dan is het niet de Geest die mij daar brengt, want de Geest zal werken binnen de grenzen van het Woord. De Geest is waar het leven is. Dit wordt bevestigd in 2 Korintiërs:

[6] Hij heeft ons namelijk bekwaam gemaakt om dienaars van het nieuwe verbond te zijn, niet van de letter, maar van de Geest; want de letter doodt, maar de Geest maakt levend. (2 Kor 3:6 HSV).

Met andere woorden, als je alleen het Woord toepast zonder de Geest, wat is dan de vrucht? Dood. Dat is best eng. De Geest is waar het leven is. Op een keer was Jezus aan het praten met de Farizeeën, en zij waren een beetje beledigd omdat Hij niet altijd de dingen deed zoals zij dachten dat Hij zou moeten doen. Op een gegeven moment, laat Hij deze bom op hen vallen. Hij zegt in Johannes 5:

[39] U onderzoekt de Schriften, want u denkt daardoor eeuwig leven te hebben, en die zijn het die van Mij getuigen. (Joh 5:39 HSV)

Realiseer je je dat we de Kennis van Goed en Kwaad kunnen nemen en onze Bijbels door die bril gaan lezen om kennis te vergaren? Als we dat doen, worden we een beetje idolaat, omdat we nu beginnen te proberen de systemen te leren, zodat we het leven kunnen beheersen en God kunnen beheersen. Dat is afgoderij. Je hebt jezelf net God gemaakt. Je hebt Hem niet nodig. Net als Adam en Eva in de tuin, heb je Hem niet meer nodig. Je zult zijn als God, onderscheidend goed en kwaad. Het lezen van de Schrift kan een destructief iets zijn als je dat niet goed begrijpt. Ik doe hier wat ongehoorde uitspraken, maar je kunt ijverig de Schrift bestuderen en door Jezus berispt worden. Hij zei dat tegen de Farizeeën. Je kunt ijverig de Schriften bestuderen, maar je gaat niet naar Jezus om leven te hebben. De Schriften zouden je naar Jezus moeten wijzen. Ze zouden je moeten wijzen naar een relatie. Ze zouden je moeten wijzen naar wat je weet. Wandel met Jezus in plaats van te denken: "Wel, nu we weten hoe dit allemaal in elkaar zit, laten we het systeem toepassen."

Veel mensen vragen zich af waarom de kracht van God nu niet stroomt zoals in het boek Handelingen. Dan gaan we iets proberen uit te werken. Degene die met het beste argument komt, laat iedereen zeggen: "Wow, dat was heel goed," maar het is gewoon de Kennis van Goed en Kwaad. Hoe komt het dat aan het begin van Handelingen zakdoekjes werden uitgedeeld, en mensen werden genezen door langs iemand heen te lopen, maar aan het eind van het boek Handelingen zegt Paulus: 'Ik heb Epafroditus ziek achtergelaten' en hij zegt later tegen Timotheüs: Timotheüs, drink wat wijn voor je vele maagkwalen'? Nu willen we het begrijpen, want als we het kunnen begrijpen, kunnen we kracht krijgen. Hij is God. Wandel met Hem. Vraag het Hem. Aan het eind van de dag, is Hij God, en God doet wat Hij wil. De Bijbel zegt,

[9] Want zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen en Mijn gedachten dan uw gedachten. (Jes 55:9 HSV)

Weet je hoe hoog de hemelen boven de aarde staan? Wij kunnen op dit moment 46 miljard lichtjaar zien, en de hemelen zijn waarschijnlijk verder dan 46 miljard lichtjaar. Als God zegt dat mijn wegen zoveel hoger zijn dan de uwe, dan moet u wel denken: 'O mijn hemel. Te denken dat ik God zou kunnen begrijpen is hoogst arrogant. Ik kan Hem horen, en als Hij Zich aan mij openbaart, kan ik gehoorzamen en begrijpen. Ik wil iets zeggen dat schandalig klinkt. De Bijbel is ontoereikend. Als we alleen de Bijbel hadden, zou het Koninkrijk van God niet naar de aarde komen. We zouden alleen de Kennis van Goed en Kwaad hebben. Weet je dat de vroege Gemeente is ontstaan zonder een Nieuw Testamentische Bijbel? De drukpers kwam pas jaren later. Zij strompelden voort in de Heilige Geest, probeerden de Oud Testamentische Schriften te begrijpen en van tijd tot tijd, trokken zij zich er doorheen. De Geest van God is waar het leven is, maar Hij gaat niet verder dan waar de Bijbel gaat. Dat is de grens. Dat is de kaart van Kaapstad. Ga niet verder dan wat geschreven staat.

Dit is een van de uitdagingen wanneer je een gemeente leidt. Sommige mensen zeggen: "Waarom doen we de komende zes jaar niet gewoon belerende prediking?" Ik heb het een paar jaar geleden een keer over Genesis 1 gedaan. Ik deed Genesis 1:1 voor ongeveer één of twee maanden en ging toen verder met Genesis 1:2. Als je diep graaft, is er zoveel dat je kunt beginnen uit te pluizen. We zouden de rest van ons leven kunnen doorbrengen met het onderwijzen van Genesis 1 en 2, maar is dat wat je nodig hebt? We moeten gaan: 'Heer, U bent een mens, en U bouwt Uw Gemeente. Ja, we hebben daar de handleiding die we niet kunnen overtreffen, maar we bouwen de Gemeente niet op de Bijbel. We bouwen de Gemeente op een persoon, en Zijn naam is Jezus.' De Bijbel wijst ons naar Hem, maar aan het eind van de dag, is Jezus het fundament, en de Geest is degene die Hem in onze harten en in ons leven zal leggen. Als leiders moeten we Jezus volgen, Zijn stem horen, en met Hem wandelen. Je moet die intieme relatie behouden, want als je die verliest heb je niets te geven.

Mozes zei:

15Toen zei hij tegen Hem: Als Uw aangezicht niet meegaat, laat ons dan van hier niet verdtrekken. 16Want hoe moet het anders bekend worden dat ik genade gevonden heb in Uw ogen, ik en Uw volk? Is het niet daardoor dat U met ons meegaat? Daardoor zullen wij, ik en Uw volk, afgezonderd zijn van alle volken die er op de aardbodem zijn. (Exodus 33:15-16 HSV)

Hij wist dat als God niet met hen is, er niets is dat hen onderscheidt van de volkeren om hen heen. 1 Korintiërs 13:9 moedigt ons aan dat wij ten dele weten, en ten dele profeteren. Dat is een goed punt om naar toe te gaan. Wij weten ten dele, maar wij kennen degene die ten volle weet. Zelfs profeteren is nooit de volledige openbaring. Als je profeteert, is het als één kleur van een spectrum, en zo moeten we ons bij de opbouw van een gemeente realiseren dat we niet zo veel weten. We moeten proberen om bij Hem te blijven. In zekere zin is het dan mijn taak om God te horen en ervoor te zorgen dat iedereen de rol speelt die God op dat moment wil dat hij speelt, want we zijn als een orkest. De Bijbel zegt dat als ieder van ons zijn rol speelt, het lichaam groeit en leven heeft. Als leider is het niet alleen mijn taak

om de hoofdinstrumentalist te zijn. Het is ook mijn taak om degenen om mij heen te bespelen die geroepen zijn om bepaalde dingen te doen in het lichaam van Christus. Er zijn een paar dingen die we moeten regelen als we door de Geest geleid willen worden.

Het eerste wat ik wil zeggen is dit: als je een door de Geest geleide leider wilt zijn en de Gemeente wilt opbouwen, moet je een zoon van God zijn. Je moet afrekenen met je angst voor de mens. Over het algemeen zijn wat mensen denken en wat God denkt in oorlog. Je moet horen wat God zegt en een grotere angst voor God hebben dan voor mensen. De uitdaging is soms dat de Heer u dingen zal laten doen die de mensen heel boos op u maken. Laten we eerlijk zijn. Jezus is een beetje in je gezicht, is het niet? We denken allemaal graag dat Hij een zachte, zachtmoedige en milde Jezus is. Jezus is niet bang om de Farizeeërs te roepen en te zeggen: "jullie adderengebroed" (Mattheüs 23:33). Hij gebruikte dat soort taal. Als leider kan ik me geen zorgen maken over wat jullie denken. Ik moet me zorgen maken over wat mijn meester denkt. Ik wil bezorgd zijn over wat Jezus denkt. Ik wil niet dat jullie beledigd worden, alleen omdat ik arrogant ben, maar ik kan jullie gedachten mij niet laten tegenhouden om te horen wat Zijn gedachten zijn.

Eén ding zul je merken als leider: je zult geliefd zijn, en je zult gehaat worden. Hoe groter je wordt, hoe meer wind je van voren krijgt. Het is waardeloos, want niemand wil zich zo voelen, maar aan het eind van de dag ga ik voor Jezus staan, en Hij is degene die uiteindelijk zal beslissen wat goed en fout was. Als leider, moet je in je hart verankeren dat je er soms helemaal alleen voor moet staan, en dat is moeilijk. Er zal een gevoel van zelftwijfel zijn. Je zou kunnen denken dat je jezelf bedriegt. Ik wil verantwoordelijk en onderdanig zijn, maar ik moet ook de moed hebben om op te komen voor waar ik in geloof, ongeacht de prijs. Als je dat niet kunt, kun je geen leiding geven, want dan ben je een 'people pleaser'. Als je mensen geeft wat ze willen, is het alsof je je zesjarige dochter vraagt wat ze wil voor ontbijt, lunch en avondeten. Ze zal een Big Mac hamburger willen voor elke maaltijd, en ik zal een opgewonden, dik, ongezond kind hebben dat waarschijnlijk jong zal sterven. We moeten mensen geven wat ze nodig hebben.

Ik moet dit verhaal toevoegen, jaren geleden, als een jonge kerel, zette ik mijn tanden in leiderschap. Soms gaf ik sterk leiding, en ik herinner me dat er een paar jongens waren die boos op me werden om iets wat ik deed, en ik werd alleen maar sterker. Ik zei zelfs: "Weet je wat, als je alleen maar in deze stoel zit om een gemeentebank te vullen, doe me dan een plezier en ga naar de gemeente verderop. We hebben jouw stoel nodig voor iemand anders." Ik dacht: "Jezus was de rots der belediging, en zij werden gewoon beledigd. Toen sprak de Heer tot mij en zei: 'Andreas, Ik ben de rots der aanstoot. Ik heb je niet gevraagd om de rots van de aanstoot te zijn. Ik realiseerde me op dat moment dat ik, en niet Jezus, een struikelblok was voor de mensen. Als je struikelt over Jezus, is dat één ding, maar de Bijbel zegt

[16] Maar als hij niet naar u luistert, neem er dan nog een of twee met u mee, opdat in de mond van twee of drie getuigen elk woord vaststaat. (Matt 18:6 HSV)

Dat is eng. Ik kan nooit de rots van de aanstoot zijn. Ik moet proberen iedereen mee te laten komen. Als je faalt, is dat niet vanwege mijn belabberde presentatie, maar omdat je over Jezus viel. Denk eraan, je vertegenwoordigt Jezus.

Hier is een uitdaging, soms is er iemand in je gemeente die verdeeldheid zaait. Ze beginnen te roddelen en te lasteren, en dan ontmoet je ze om te proberen ze te helpen. Ze keren zich tegen je, en dan bellen ze mensen in de gemeente op en beginnen leugens en geruchten te verspreiden. Wat je je leven hebt gegeven om op te bouwen is plotseling vergiftigd. Je ziet mensen afhaken als ze met die mensen in contact komen. Je bent een leider, en je denkt dat jij verantwoordelijk bent voor deze mensen. Dit ding doodt het leven van God. Het doodt de eenheid van God, en wij reageren. Denk eraan, ik ben maar een mens. Hoe zou jij je voelen als iemand naar je dochter of zoon kwam en dingen begon te doen die hen tegen je zouden keren? Wat zou u dan doen?

Ik zal je een grappig verhaal vertellen. Ik voelde de Heer over iets, en we waren de gemeente aan het bewegen in een nogal belangrijke verschuiving. We hadden het doorgebeden; we voelden dat we God hadden gehoord. Het was een hachelijke zaak, omdat ik me realiseerde dat het een zeer kwetsbare tijd voor ons als gemeente was. Ik herinner me dat ik opstond en zei: "Oké, jongens, de Heer zegt dit. We hadden profetische woorden, en de oudsten getuigen hiervan." Toen, op een dag, een man opstond. Hij was een van die kerels die altijd 'maar' zegt. Toen hij opstond in het bijzijn van heel JoshGen, had ik zoiets van 'Oh'. Hij zei dat als JoshGen dit ding doet, God deze gemeente zal oordelen, en ze zal vernietigd worden. Ik bedoel, dat is een behoorlijk bizarre uitspraak, en dat creëert een gevoel van Oeps. Moeten we onze oudsten nu vertrouwen? Deze man is geen jonge christen. Hij was een geliefde en vertrouwde huisgroepleider. Ze kenden hem meer dan wat ze ons kennen. Toen hij dat zei, keek ik hem aan, en dit is het eerste wat in mijn hart opkwam; ik herinnerde me hoe de mensen tegen Mozes in opstand waren gekomen met de opstand van Korach. De grond opende zich en slokte hen levend op in enkel vlammen en sloot zich toen weer. Ik kon me alleen maar voorstellen dat Mozes zei: "Wil iemand anders nog iets zeggen?" Ik herinner me dat ik daar stond en dacht: 'Heer, het zou echt geweldig zijn als de grond dat gewoon deed. Als U dat nu voor mij doet, zou dat geweldig zijn. Dan moet je met je hart afrekenen, omdat je denkt, 'Oh mijn hemel. Ik kan zo niet denken.' De uitdaging is dat mijn hart reageerde op deze man, maar ik ben ook een leider, en ik moet de mensen beschermen.

Waar ligt de grens tussen mijn reactie en mijn behoefte om een lijn te trekken voor de gezondheid van de mensen? Het is een uitdaging om een leider te zijn, want als ik dat doe, met iets van mij in mijn hart, dan is dat uiteindelijk het vlees. Elke reactie zoals dat is het vlees. Het vlees zal oorlog voeren tegen de Geest (Galaten 5:17). Leiderschap is een grote uitdaging. Je moet voor de Heer komen en zeggen: 'Lieve Jezus, help me om dit goed te doen. Ik kan voelen wat ik voel. Het is niet een of andere vrede, liefde en vreugde, in de Heilige Geest. Hij stond op en zei: "Ik profeteer dit..." Ik antwoordde en zei: 'De Bijbel zegt dat als iemand profeteert, andere profeten dat moeten toetsen.' en ik vroeg: 'dus wie zijn de profeten onder ons?' Ze riepen Melanie, Julie, en een of twee andere namen. We gaven hen de microfoon en vroegen of ze het woord wilden wegen. Allen antwoordden door te zeggen dat het niet de Heer was. Ik zei: "Bedankt. Dat was niet de Heer. We gaan verder." Ik wist dat het niet de Heer was, maar de uitdaging is dat hij een mening heeft, en het is jouw mening tegen de zijne.

Je moet omgaan met je angst voor de mens, want als je er niet mee omgaat, zullen die momenten je vernietigen. Je zult te bang zijn om iets te doen. Er zijn periodes in mijn leven geweest waarin ik bij elke preek iemand beledigde. Als ik aan het preken ben, kan ik de belediging voelen. Je ziet het op mensen vallen, en je denkt 'Oh, ik wil dit niet eens zeggen'. Als ik moeilijke boodschappen verkondig, weet ik dat mijn week druk zal zijn, omdat ik achter al die mensen aan moet rennen en moet proberen hen tot rust te brengen, want als ik hen niet tot rust breng, nemen zij aanstoot. De Bijbel zegt dat een beledigde broeder zo onverzettelijk wordt als een versterkte stad (Spreuken 18:19). Ze praten uit hun aanstoot, en plotseling heb ik een heel deel van de gemeente dat ziek wordt.

Het is zo vermoeiend dat je alleen maar wilt preken 'Jezus houdt van jou' en niemand zal beledigd worden. Die week zal iedereen gelukkig zijn omdat Jezus van hen houdt, maar wanneer je begint te proberen om mensen ergens heen te brengen, als je ze probeert te leiden, vertrouwen mensen leiders niet. Ze komen uit een gebroken generatie. Ze willen zichzelf niet geven. Ze willen zelf eten van de Kennis van het Goede en het Kwade. Een ander persoon vertrouwen is een enorme uitdaging, en het zal erger worden. Mensen worden meer en meer gebroken. Ze komen het Koninkrijk binnen met hun bagage. Als leider, moet je dat regelen. Er zijn twee kanten aan dit. Ik zal mijn leiderschap opvouwen en weglopen als er een vraag is over mijn integriteit. Jongens hebben me in deze situatie gezien. Soms hebben jongens mijn leiderschap teruggegeven. Maar tegelijkertijd, als Jonathan Stanfield, Brad Verreynne, Dan uit Benoni en Russell Fraser opstaan en zeggen: "Andrew, waar je ons nu naartoe brengt, zullen we niet volgen." Dan zeg ik: "Het spijt me dat te horen, maar ik weet dat ik de Heer hoor. Bye-bye." Ik kan niet iedereen tevreden houden, maar tegelijkertijd moet mijn houding er een zijn van "Heer, bedrieg ik mezelf hier? Je moet afrekenen met angst voor de mens. Elke keer als je preekt, zul je het voelen. Hoeveel van jullie, wanneer je thuis bent, zetten op Facebook 'Had een echt geweldige vergadering vanmorgen' en beginnen te peilen of het een goede vergadering was. Voor jou was het dat, maar je kijkt of iemand het leuk vond of commentaar gaf op de post. Ik voelde echt dat de Heer in die samenkomst was, en als er geen reacties komen, begin je te denken, o jee. Dan praat je met je vrouw, en ze zegt: "Schat, nou, je weet dat je dat ene ding hebt gezegd." en je denkt dat je nooit meer wilt preken. Denk eraan, Jezus' boodschap was niet populair. Paulus' boodschap was niet populair. Die van Johannes de Doper was niet populair. Op een gegeven moment moet je in je hart beseffen dat je voor een publiek van Eén staat. Doe je best om recht voor Hem te staan en leid met geloof en overtuiging.

Ten tweede, je moet wandelen met geloof, niet in religiositeit. Het woord religie is vaak negatief gebruikt, maar het is geen slecht woord. De Bijbel gebruikt het in een goede zin. De Bijbel zegt dat zuivere godsdienst de zorg voor wezen en weduwen is. Charismatici zeggen vaak: "Ik heb geen religie, ik heb Jezus. Ware religie vloeit voort uit een relatie met Jezus. Het is niet iets van een uiterlijke expressie. Het moet binnen in je gebeuren vanuit een relatie met de Heer. Geloof gaat hiermee gepaard. De Bijbel zegt,

[6] Zonder geloof is het echter onmogelijk God te behagen. Want wie tot God komt, moet geloven dat Hij is, en dat Hij beloont wie Hem zoeken. (Heb 11:6 HSV)

De Bijbel zegt dat als je iets doet buiten het geloof om, het een zonde is (Romeinen 14:23). Mensen stellen me deze vragen, "Denk je dat ik met dit meisje uit moet gaan?" of "Denk je dat ik naar een nachtclub kan gaan?" en ik zal zeggen: "Wel, heb je geloof dat God wil dat je naar de nachtclub gaat of dat Hij wil dat je met dit meisje uitgaat? Geloof je dat God dit goed vindt? Kun je me in de ogen kijken en zeggen: 'Ik geloof, ik heb zo'n geloof, dit is God. Ik weet zoals ik weet dat dit Zijn wil is.'? Als je geen geloof hebt, zondig je als je het doet."

Als je niet met geloof leidt, zondig je. Herinner je je de Boom van Kennis van Goed en Kwaad versus de Boom des Levens? Als je de Boom van Kennis van Goed en Kwaad gebruikt, kun je elke week van je leven de gemeente leiden. Sommige Charismatische gemeenten hebben een agenda die soms wel een jaar van te voren wordt uitgewerkt. Als ik preek in sommige van hun gemeenten, zullen ze zeggen: "Onze samenkomst begint om negen uur precies. De aankondigingen gaan precies zo lang door. Dan zullen we drie aanbiddingsliederen doen. Dit zijn de liederen en de instrumentale riffs." Het lijkt misschien alsof ze in de Geest zijn, maar dat zijn ze niet. Ze zijn alleen zo ingestudeerd dat ze er zo uitzien, zodat ze je kunnen vertellen dat je om precies 9:28 opstaat om te preken. Je hebt 25 minuten om te preken, vijf minuten om af te sluiten, en dan zijn we weg. Het is opgezet en voorgeschreven. Die gemeenten voelen mager. Daar ga je de gemeente niet op bouwen, en daar heb je geen geloof voor nodig. Ik kan elke week een goede preek van 25 minuten uit de Bijbel vinden. Ik kan vooraf een goede aanbiddingsleider krijgen, maar daar is niet veel geloof voor nodig. Dat is gewoon een goede planning.

Geloof komt op het punt waar ik buiten mijn comfortzone ben. Ik leun niet op dingen maar leun op de Heer. Zodra ik op dingen leun, worden ze idolaat voor mij. Een van de vragen die ik jongens altijd stel is: "Als je een samenkomst gaat leiden, waar heb je dan vertrouwen in?" Dit is wat ik bedoel: 'Wat zie je, in de Geest, dat er zal gebeuren voordat het gaat gebeuren? Wat geloof je?

Geloof komt door God. Als ik een vergadering leid, is de vraag die ik stel als ik in die vergadering kom: 'Heer, waar wilt U naar toe? Waar brengt U deze vergadering heen? Ik moet U horen. Ik moet weten waar U naar toe gaat. Wat bent U aan het doen? Ik heb Hem misschien door de week voor een deel van de samenkomst gehoord, maar de hele samenkomst ben ik aan het scharrelen en krabben naar geloof. Alles wat ik doe moet door geloof gedaan worden.

Soms groeit het geloof. Op een dinsdag kan ik bij de Heer zijn en de Heer zal tot mij spreken over iets voor de Gemeente. Hij kan zeggen: "Weet je Andrew, de Gemeente gaat deze kant op. Dit komt er aan, en jij moet dit onderwijzen." Ik weet dat gewoon als ik de volgende morgen wakker word, wat meestal om twee uur 's nachts is, en ik begin de preek op te schrijven, en als de stroom stopt, probeer ik weer te gaan slapen. Dan begint het opnieuw, en als het drie keer gaat, weet ik dat ik de rest van de nacht niet meer ga slapen. Soms is de hele preek er. Ik ga dat nemen, en ik zal die ruggengraat in een preek verwerken. Ik weet dat het dat is wat God me gaf. Dan kom je op de samenkomst, en je bent ervan overtuigd dat dit is wat de Heer wil doen. Je gaat naar de gebedsbijeenkomst, en je staat in de gebedsbijeenkomst, en jongens beginnen te bidden in precies datgene wat je aan het

preken bent. Het is alsof ze je post lezen. Nu raad eens wat er met je gebeurt, je geloof groeit. Geloof is weten dat God iets gaat doen. Het stroomt gewoon omdat er geloof is, en God is in de gemeente. Geloof kan God niet bewegen, maar zonder geloof, zal God niet bewegen.

Ik heb Zijn stem gehoord. Ik weet wat Hij gaat doen en daarom moet ik geloof vinden en niet in het systeem blijven hangen. Je kunt niet te veel afhankelijk worden van de Christelijke liturgie. De uitdaging is dat liturgie neerkomt op de letter, en de letter doodt, maar de Geest geeft leven. Ik heb vaak gemerkt dat God het meest beweegt als ik de liturgie verpletter. Wees niet alleen anders omwille van het anders zijn, maar wanneer je afhankelijk bent van de liturgie, wordt het gevaarlijk. Er is niets mis met een orde van dienst, maar wanneer God niet in die orde kan inbreken en dat ook nooit doet, is er een probleem. Ik moet mezelf meer voorbereiden dan mijn boodschap. Als leider loop ik een samenkomst binnen al in de aanwezigheid van God. Ik luister naar God. Ik hoor Gods stem, want als ik degene ben die de zaken van de gemeente gaat leiden, dan moet ik ze leiden waar God naar toe wil.

De angstaanjagende ontmoetingen zijn die waarbij ik niet zeker weet waar God heen wil. 'Heer, ik denk dat U dit wilt doen, maar ik weet het niet zeker. Nu ben ik aan het grijpen, maar ik luister.' Ik denk dat God je soms zelfs op de proef stelt en kijkt of je teruggaat naar wat je weet, of dat je met Hem gaat wandelen. Ik loop vaak de samenkomst binnen met drie preken, maar ik weet niet welke Hij wil dat ik doe. Nu ben ik op de gebedsbijeenkomst, en ik luister. Eén persoon bidt die preek, één persoon bidt de andere preek, en één persoon bidt de laatste preek. Dat heeft niet geholpen.

Soms voel ik angst als de vergadering begint, omdat ik besef dat het zover is gekomen dat ik de leiding moet nemen. Nu moet ik opstaan en iets doen. Ik weet niet wat U wilt doen, God. Ik herinner me dat ik eens naar de microfoon kwam, en ik wist nog steeds niet zeker wat Hij wilde doen. We konden niet meer doorgaan met aanbidden. De jongens hadden hun liedjes uitgemolken, en er zat niets meer in. De kerels lagen als halfdood op het podium, en ik liep naar boven, en ik keek naar de gemeente, en ik zei: "Ik weet niet wat ik moet doen." Ik zei het. "Ik weet niet wat ik nu moet doen. Kunnen we gewoon wachten? Sluit je ogen met mij en laat ons gewoon wachten." Nu, dit was ongemakkelijk. "Wat bedoel je, gewoon wachten? Ik denk dat de Heer me testte.

Terwijl ik wacht, denk ik: 'Het kan nu elk moment gebeuren, Jezus. Het is de langste minuut van mijn leven. Na twee minuten denk je: 'God. Dan opeens, is er een klein stroompje. Je kunt het voelen. Dat is zo vaak hoe de Heer mij leidt. Ik heb een gevoel en de wind begint te bewegen. Ik kan het voelen. Dan begin ik, en mijn mond gaat met de wind mee, en voor je het weet, heb ik een preek van 45 minuten gehouden. Mensen zeggen: "Flip, dat was de beste preek die je ooit hebt gehouden." Nou, dat was niet mijn preek. Ik ging gewoon met de Heer mee. Als een leider zal God je testen om te zien of je Hem gaat volgen, of dat je gaat leunen op je eigen vermogen om een goede preek te houden. Als je dit elke week doet, is er een probleem. Sommige mensen denken dat we gaan gewoon samenkomen en zien waar de Geest ons brengt. Nee, Jezus wist dat Hij naar Jeruzalem zou gaan om gekruisigd te worden. Er moet een gevoel zijn van, "Ik denk dat ik weet wat de Heer gaat doen.

Laat me je een grappig verhaal vertellen. Ik was eens in een vergadering, en ik dacht als: Heer, waar wilt U naar toe in deze vergadering, want U weet dat ik Uw dienaar ben. U spreekt, en ik zal het daarheen brengen.' De Heer zei tegen mij: 'Waar wilt U heen in deze vergadering?' Hij deed dit maar één keer. Ik heb zoiets van: 'Wie kan het wat schelen waar ik de vergadering heen wil brengen. Ik ben God niet. U bent God. U vertelt me waar U heen wilt, en ik zal Uw rechterhand zijn.' Hij zei: 'Nee, vandaag zal ik je rechterhand zijn. Waar wil je heen met deze bijeenkomst? Dit gooide roet in mijn theologie. Ik word verondersteld geleid te worden door de Geest. Ik realiseerde me op dat moment dat Hij gewoon met me meeliep als een vriend. Het was gewoon het gevoel van 'Andrew, je bent trouw geweest. Kom, laten we wat plezier maken. Waar wil je heen?' Ik ging, en de zalving was er. Dit was radicaal. Hij steunde me in één vergadering, maar dat is niet de norm, oké. Kom en bereid je hart net zo goed voor als je je boodschap voorbereidt. Met andere woorden, als je naar die bijeenkomst komt, moet je hart teder en zacht zijn. Je mag geen dingen in je hart hebben. Je moet met die dingen hebben afgerekend, want je moet een open kanaal naar de hemel hebben.

Het is oké om te falen. Er is een hoop druk als je daarboven staat. Ik had als jongeman geleerd dat ik goed kon preken, en ik kon vloeien in de Geest, dus ik kreeg al die plaatsen, en mensen werden gered; het was geweldig. En toen ze me tot ouderling in de gemeente wilden benoemen, zeiden ze: "Oké, Andrew, wil jij deze week de aankondigingen doen." Ik wist dat dit een test was, dus ik zou deze mededelingen goed doen, maar ik had nog nooit mededelingen gedaan. Dus ik ging erheen, en het probleem was dat toen ik de mededelingen begon te doen, ik me realiseerde dat mededelingen een beetje anders zijn dan preken. Als je preekt, is er een zalving, maar aankondigingen zijn net zoiets als 'Op woensdagavond is er bij tante Sannie een breiles voor iedereen die wil gaan'. Er is geen zalving, en ik voelde God gewoon niet in de aankondigingen. Op een gegeven moment realiseerde ik me dat ik deze aankondigingen heel slecht deed. Hoe meer ik probeerde om ze beter te doen, hoe meer ze gewoon mislukten. Ik was zo depressief. Ik liep weg en de eredienst was waardeloos. Ik was zo slecht, en ik voelde dat ik dat nooit meer wilde doen. Het was waardeloos. Ik wilde naar de pastoor gaan en zeggen: "Kijk, gebruik me voor preken maar nooit meer voor mededelingen." Toen realiseerde ik me dat ik moest leren om aankondigingen te doen. Toen ik naar de pastor ging, zei ik: "Tom, ik weet dat dat waardeloos was. Mag ik het alsjeblieft nog eens proberen?" Hij zei: "Oh, oké." Twee maanden later gaf hij me nog een kans. Ik was weer waardeloos. Ik ging weer naar hem toe en zei: "Alsjeblieft, ik moet leren dit te doen. Ik weet dat ik faal, maar ik moet leren hoe ik dit moet doen."

Ik bleef het doen, en eigenlijk, op het einde, werden de mededelingen één van de manieren waarop we JoshGen opbouwden. Ik bouwde uiteindelijk meer in de mededelingen dan in de preek omdat je de waarden van de gemeente kan overbrengen in je mededelingen. Het is oké om soms te falen, maar als je faalt, ga je dan niet in een hoekje verstopten en op je duimzuigen. Dat willen we allemaal wel eens doen. Kom gewoon van je bed af en probeer het opnieuw. Zeg: 'Heer, ik wil hier weer voor gaan. Ik wil dit goed doen. Ik ben hier. Help me Heer.' Anders zal één mislukking ervoor zorgen dat je nooit meer die microfoon in je hand legt. Blijf het gewoon proberen als je je ertoe geroepen voelt. Als je je er niet toe geroepen

voelt, zeg dan: 'God zij dank, daar ben ik niet toe geroepen. Ik ben hiertoe geroepen. Doe waartoe je geroepen bent, want vergeet niet dat je nooit zult zijn waartoe God je niet genadig heeft gemaakt, maar gooi jezelf niet te snel onder de bus. Soms roept God ons om dingen te doen die we van nature in onszelf niet kunnen. Wees flexibel als je een vergadering leidt. Met andere woorden, ik heb een gevoel dat ik denk dat dit is waar de Heer heen wil, maar 'Heer, U kunt elk moment inbreken'.

Dat betekent dat wanneer je in een vergadering komt en God vraagt om je te helpen, onthoud dan dat Hij je leider is. God zegt dat als mij wijsheid ontbreekt, ik er alleen maar om hoeft te vragen (Jakobus 1:5). 'Op dit moment belijd ik dat het mij aan wijsheid ontbreekt. Ik weet niet hoe ik dit moet doen. Wat wilt U? Help mij. Geef mij de wijsheid, zodat ik weet wat U hier wilt doen en geef mij daarmee geloof.' Dan begint de bijeenkomst. Je leidt de bijeenkomst, en je hebt je mededelingen, en de aanbidding gaat ergens heen, en je hebt een gevoel dat de Geest van God ons meeneemt naar God die eenheid in de gemeente wil bouwen. Een persoon komt naar je toe, en je ziet de persoon naar voren komen, en hij staat daar en zegt: "Ik voel dat de Heer zegt dat we moeten bidden voor de regering." 'Oké, dat had ik niet verwacht. Dat voelt niet als waar ik dacht dat Hij heen zou gaan, maar zij kunnen God ook horen.'

Er zijn een aantal dingen die je jezelf moet afvragen als je leiding geeft. Soms, wanneer een persoon in een samenkomst is, zal de Heer tot hen spreken, maar het is niet voor ons; het is voor hen. Soms beseffen ze dat niet. Ze voelen gewoon de last van de Heer tot hen spreken, en ze zeggen, 'Oh, dit moet voor jou zijn.' Dus, ze komen naar voren, en ze willen delen wat de Heer tegen hen zegt, maar het is niet voor ons; het is voor hen. Je moet dat onderscheiden als ze komen. Op andere momenten komt er iemand, en die wil met jou delen, en ik getuig met wat zij delen. Dan zou ik zeggen: "Ga ervoor." Soms weet ik het niet. Ik weet niet zeker of dat de Heer is. Het zou de Heer kunnen zijn, maar misschien mis ik het. Dan zeg ik tegen de persoon dat ze gewoon een tijdje in mijn buurt moeten blijven. Dan heb ik zoiets van, "Oh Jezus, U moet tegen me spreken. Ik wacht omdat ik me realiseer dat als Hij het is, iemand anders met hetzelfde zal komen.

[1] Dit is de derde keer dat ik naar u toe kom. In de mond van twee of drie getuigen zal elke zaak vaststaan. (2 Kor 13:1 HSV)

Dan is er nog iemand die op mijn schouder klopt en zegt: "Hé, Andrew, ik voel dit echt..." en als het is wat die persoon zegt, dan ga ik nu op jouw geloof af, maar ik geloof op de een of andere manier dat God is in wat jij zegt en niet in wat ik dacht dat Hij zei. Mijn geloof is nu in jou en in wat God gaat doen via jou. Ik zal de microfoon pakken en hen laten gaan, en ik zal de koers van de bijeenkomst veranderen, gebaseerd op waar dat heen gaat. Ik zal proberen de wind van de Geest op te vangen en met hen mee te gaan. Ik zal misschien niet preken, of mijn preek kan veranderen. Je moet het zorgvuldig afwegen.

[29] En laten twee of drie profeten spreken, en laten de anderen het beoordelen. (1 Kor 14:29 HSV)

Je kunt ook een andere ouderling gebruiken als je niet zeker bent. De oudsten zitten niet vooraan omdat we de mooie stoelen willen; het is alleen om mij te helpen als ik niet zeker weet wat ik moet doen. Ik zal hen vragen wat zij op een bepaald moment voelen om mij te helpen bepalen waar de samenkomst heen gaat. Onthoud, ik weet het gedeeltelijk, en ik ben een beetje in de war op dit moment. Ik probeer naar de Geest te luisteren, en zodra ik de Geest hoor, ga ik waar Hij gaat. Het is geen exacte wetenschap, maar ik denk dat God dat verlangen honoreert om Hem te proberen te horen. Hij komt binnen met wat je aan het doen bent en doet echt verbazingwekkende dingen. Ik zal eindigen met dit verhaal. Laat me je een idee geven van een vergadering die mis kan gaan, en als je een gemeente plant, ga je sommige vreselijke vergaderingen hebben. Dit was een van onze vreselijke vergaderingen. Wanneer je een gemeentepanter bent, ben je zo wanhopig om mensen te krijgen. Weet je, als je weet dat je met z'n vieren in een kamer zit, dan bid je: 'Nog één persoon, alstublieft God. Kunt U de kamer vullen? We zien eruit als een stelletje boerenkinkels die nergens heen gaan. Alstublieft, God. Laat ons één persoon groter lijken dan we zijn. Ik zal alles nemen zodat we groeien. Dat is wat je voelt als je een gemeente plant. We hadden een van die zondagen waar we waarschijnlijk ongeveer 130 mensen in de gemeente hadden.

We hadden een man tot de Heer geleid. Hij was een Rastafariaan die vaak was gekomen. Op een week miste hij, dus belde ik hem op, en ik heb zoiets van "Hé, ben je in orde? Ben je ziek? Ik merkte dat je er niet was." Toen zei hij dat hij in orde was. Hij bezocht een andere gemeente die zondag. Ik had zoiets van 'snij je polsen door'. Als leider voelt het alsof hij je volledig verraden heeft als hij dat doet. Dat weet je pas als je een gemeente leidt. Het is verschrikkelijk. Het verhaal gaat als volgt: We hebben hier een pastor uit Durbanville, en hij zei dat hij volgende week zou komen. Ik heb zoiets van, 'Cool.' Dus, hij komt volgende week met een hele groep mensen en die zondag was een van die zondagen dat we gewoon vol zaten. We gingen van 130 naar 160 in één samenkomst. Ik kan zien dat ze niet allemaal gered zijn, dus ik verander de hele samenkomst. Ik predik het evangelie met alles wat ik heb.

Aan het eind zeg ik: "Oké, sluit je ogen. Iedereen hier die Jezus wil aanvaarden als zijn Heer en Redder, steek je hand op." Vijf mensen reageren, en ik heb zoiets van. Vijf mensen voor een gemeentepanting. Ja! Dat is als een opwekking. Ja! Dit is het beste. Eén van de dames die met de Rastafariaanse man meekwam was een dame die een Joods/Christelijk iets leidde. Dus voordat ik preek, tijdens de aanbidding, komt ze naar me toe en zegt: "Excuseer me, ik realiseer me dat u de leider bent, en ik heb het gevoel dat ik een woord voor de gemeente heb dat ik aan u wil voorleggen." Nu denk ik: 'Ja, ze weet van wanten. Ze begrijpt onderwerping. Dat is geweldig. Ze deelt het woord, en het is precies wat ik aan het preken ben. De aanbiddingsjongens zien dat er iets gaat gebeuren, dus ze zwakken af, en ze creëren dat moment. De aanwezigheid van God is voelbaar, en we hebben allemaal zoiets van 'Ah, God is hier'. Deze vrouw komt, en ik geef haar de microfoon.

Dit is iets wat je zult leren. Geef de microfoon niet aan iemand die je niet kent, want je krijgt hem misschien nooit meer terug. Hou hem gewoon vast zodat je hem kan afpakken. Hoe dan ook, dat wist ik niet. Ik gaf haar gewoon de microfoon, en de lucht is zwanger. Ze zegt, "Shalom." Shalom is Hebreeuws, en het betekent "vrede zij met u. Maar de meeste van de nieuwe christenen weten dat niet. Ik kan zien dat ze van streek zijn omdat niemand er op reageert. Dus, gaat ze verder: "Ik zei: Shalom." Nu heeft de aanwezigheid van God het gebouw

verlaten. Het is alsof de zalving weg is, de mensen openen hun ogen want "Wat is er aan de hand?" en zij kijkt de mensen aan en zegt als een schooljuf: "Ik ben een joodse christen en als ik in het Hebreeuws 'Shalom' zeg, betekent dat vrede zij met u. Jullie moeten terug 'Shalom' zeggen. Shalom!" Ongeveer vijf mensen zeggen 'Shalom,' en ik had zoiets van 'Oh, flip. Dit gaat niet goed.

Zij deelt het woord, ik krijg de microfoon terug, en ik zei: "Russell, niemand anders krijgt de microfoon. Als Jezus verschijnt in deze bijeenkomst, krijgt hij deze microfoon niet." Dus, we doen de bijeenkomst. Ik preek, en ik gooi het net uit. Vijf mensen reageren, en ik ben zo opgewonden. Ze komen naar voren, ik sta op het podium, en ik zeg: "Oké, bid mij na." Iedereen zit met hun ogen dicht weer in de aanwezigheid van God. Ik zeg: "Heer, Jezus." en twee mensen, één aan elke kant, vallen op de grond en beginnen demonen te manifesteren. Iedereen die zijn ogen dicht had, heeft nu zijn ogen open. Bezoekers kijken om zich heen en denken, 'Wat is er aan de hand?' Ik denk, 'Wat is er aan de hand?'. We hebben een paar jongens die in bevrijding lopen, en ze zijn er klaar voor. Ze lopen naar voren en je hoort 'Kom naar buiten in Jezus' naam. Je hebt geen gezag!" Nu, ik denk aan de bezoekers, en dit is een vergadering die misgaat. Ik zeg tegen Russell: "Russell, neem de leiding van de vergadering over." Ik ren naar de deur want ik kijk naar de bezoekers, ze pakken hun tassen. Ik ren naar de deur, en ik zeg: "Ik weet dat dit misschien een beetje vreemd lijkt, maar weet je dat de Bijbel veel verhalen heeft waar dit soort dingen gebeuren. Jezus dreef demonen uit mensen." Dan hoor ik een gebrul en zeg: "Het is heel normaal." De jongens in bevrijding rennen, en hun auto is weg. Ik denk: 'Wat is er aan de hand?' Ik probeer te ontdekken waar dat lawaai vandaan komt dat ik steeds hoor. Ik kom naar de voorkant, en daar ligt een man op de grond, en hij manifesteert. Er is een stoel met een Joods gebedskleed en een sjofar koedoehoorn die aan de zijkant uitsteekt en naar de hemel wijst, en elke keer als de demon 'Roargh' zegt, wordt er op geblazen. Alsof een sjofar de demon gaat verdrijven. Ik bedoel, ik weet niet hoe dat werkt, dus ik tikte daarop, en de jongen tilt zijn hoofd op, en ik pakte de sjofar ik heb zoiets van "Wat ben je aan het doen?" Het is als een van die vergaderingen uit de hel. Helaas, als je een gemeente leidt, zul je er een paar hebben, en die lopen gewoon uit de hand. Toch moet je in geloof wandelen, en je moet momenten creëren waar dat kan gebeuren.

Ik hoop dat u, terwijl u leiding geeft in welk verband u ook bent, ook een moment hebt zoals ik. Geen grapje. Ik bid dat je de moed hebt om te leiden. Leid wild, man. Leid met de Heer. God is wild. Hij is out of the box, Hij past niet in onze kleine paradigma's, en als je God God laat zijn, kan er van alles gebeuren. Als er een cultuur in mensen ontstaat waarin we geloven dat alles kan gebeuren als we samenkomen omdat Jezus onder ons is, dan gebeurt er ook van alles. Het is een van die ongelooflijke levens veranderende glorieuze momenten.

Veeleisende gezondheid

In dit deel, wil ik het heel praktisch hebben over het leiden van een vergadering. Wat zijn de dingen waar je op moet letten als je een vergadering leidt, onthoud dat uiteindelijk wat er gebeurt, gebeurt omdat jij het georganiseerd hebt, als je het niet organiseert, zal het niet gebeuren! Je moet ofwel zelf de organisatie doen of delegeren aan mensen die het zullen laten gebeuren. De manier waarop de dingen op de dag verlopen ligt uiteindelijk bij u, en het team dat met u samenwerkt.

Ik denk dat de beste gemeenten buiten de zondag worden gebouwd, hoewel de zondag een groot deel van de gemeente is. Je kunt veel oppikken over hoe de gemeente het doet door te kijken naar de zondagse samenkomst. Ik ga je laten zien hoe je wat ik noem een "gemeente audit" kunt doen. Vanaf nu ga je elke gemeente bezoeken en vragen hoe gaat het met deze gemeente? Ik deel dit niet om je de kennis te geven, ik deel dit met je zodat je, als het niet gebeurt, dan kan helpen om het te laten gebeuren. Je kunt daar niet zitten en zeggen, "oh, het gebeurt niet," en niets doen om het te veranderen. Nee, ga en wordt het verschil, ga en maak het verschil, het begint bij jezelf.

Ik zal nooit vergeten, een voorbeeld om dit te illustreren; wij waren de jonge jongens die naar voren kwamen in de eredienst, niemand deed dat in een van de gemeenten die ik ooit in mijn leven had gezien. In die tijd stond je bij je stoel als je aanbad, tegenwoordig lijkt het in sommige gemeenten meer op een rockconcert, maar in die tijd stonden de mensen gewoon bij hun stoel. We gingen naar deze conferentie jaren geleden, ik was een heilige in die tijd, nog niet in het leiderschap van welke aard dan ook, zelfs niet het leiden van een huisgroep. Op deze conferentie was er een fantastische doorbraak in aanbidding, en we kwamen van onze stoelen naar de voorkant van het auditorium. Ik herinner me de eerste keer dat we vooraan stonden in deze conferentie, en we aanbaden zoals we nog nooit eerder hadden gedaan, het was wild! Ik denk dat in een van de sessies een man van een balkon dook en zijn been brak, om een idee te geven van hoe wild we waren. In deze hoge lofprijzing was God iets aan het doen; het voelde alsof we de wereld op zijn kop gingen zetten.

De eerste zondag terug in onze gemeente in Port Elizabeth, begon de eredienst, en het was vlak, het ging nergens heen. Ik weet zeker dat je dat gevoeld hebt als leider, zo niet, dan zul je het zeker voelen op een bepaald punt. We zijn net naar een geweldige conferentie geweest. Ik herinner me dat ik naar Julie de Lisle keek, die nu mijn persoonlijke assistent is, en naar een andere vriendin van ons, Chanelle Rossouw, zij is nu een profetes in kringen van New Covenant ministries, goede vriendinnen van mij. Ik zei, "laten we de eredienst openbreken," en we klommen uit onze stoelen, en kwamen met z'n drieën naar voren, en we gingen uit ons dak. Iedereen moet gedacht hebben, "wat zijn ze aan het doen of wat proberen ze te bewijzen." Het kon ons niet schelen wat je dacht, we gingen de aanbidding hier openbreken, we gingen de lofprijzing hier openbreken. Uiteindelijk kwamen er twee of

drie anderen die zich bij ons aansloten, de week daarop nog een paar, de week daarop nog een paar en de hele cultuur van die gemeente veranderde. Nu zijn gemeenten over de hele wereld in onze kringen veranderd en meestal zul je in al onze Four12 partnergemeenten merken dat tijdens de aanbidding mensen van achter hun stoel naar voren komen. Er is iets doorgebroken al die jaren terug, we hadden daar kunnen zitten en zeggen, 'nou dat was klote,' maar wij deden iets, wij waren de verandering om een nieuw niveau van aanbidding open te breken voor de hele gemeente.

Als je een leider bent, zul je moeten gaan denken: hoe zorg ik ervoor dat wat niet gebeurt, wel gebeurt? Als je een heilige bent, vraag jezelf dan af, hoe kan ik achter de leiders gaan staan die proberen te leiden en hen helpen om hun werk makkelijker te maken, niet ingewikkelder? Als leider is het heel moeilijk om mensen met je mee te slepen, wat je in plaats daarvan wilt is mensen met je meenemen. We gebruiken vaak de uitdrukking, "ze zitten in mijn nieren." Als je ooit een rugbyspeler hebt zien rennen naar de try-lijn, zul je merken hoe de voorwaartsen achter hem gaan staan, ze houden hem letterlijk vast, dragen hem bijna naar voren door met hem mee te rennen, zodat hij meer momentum heeft om door de vijandelijke linies te breken. In sommige opzichten ben je als leider, wanneer je alleen bent, heel kwetsbaar, maar als er mensen met je meelopen die het met je proberen open te breken, maakt dat het veel gemakkelijker. Word het soort persoon in de gemeente dat, zelfs nu, je in de nieren van je leider zit, je bent niet de man die achteraan zit met je armen over elkaar.

Om eerlijk te zijn, niemand wil een persoon leiden die daar zo gaat zitten. Daar zitten en zeggen, "Laten we dit voor Jezus doen." Je wilt mensen leiden die met je meelopen, en als je samenloopt, breekt er iets van de aanwezigheid van God in. Word het soort persoon dat wanneer de leiders hun ogen sluiten, ze voelen dat jij er bent, dat je met hen rent voor de glorie van de Koning.

Onthoud dat je zult oogsten wat je zaait, wat je je niet realiseert is dat je dit openbreekt voor je toekomst, en de toekomst van anderen, in God. Je gaat krijgen wat je geeft, dat is een principe in de Bijbel, dus geef zoals je graag op een dag gegeven zou willen worden.

Je bent hier omdat je een gemeentepanter wil zijn, of je wilt deel uitmaken van een gemeentepanting. Je moet deze dingen nu leren, wat betekent dat zelfs als je geen zin hebt om te loven, je toch looft, want de Bijbel zegt dat ik een lofoffer zal brengen. Ik ga niet leven op mijn gevoel. Ik ga leven op wat God wil dat ik nu doe. Krijg dat nu in je DNA, want dat zal zijn wat je doorbreekt in het meer van God.

Wat ik in deze sessie met jullie ga delen kan heel vleeselijk klinken, maar het zijn praktische dingen waarvan ik heb ontdekt dat er geen spirituele weg naar is.

Laat me dit illustreren; als je een traditionele gemeentebijeenkomst binnenloopt en het is doodstil, je komt, je gaat zitten op dezelfde stoel waar je elke week zit. Je zou heel stil zijn. Je loopt op je tenen, want als je dat niet doet, zal iedereen zich omdraaien en kijken, waarom maak je lawaai? Als je praat zal het fluisteren zijn, omdat het ongemakkelijk is en

je uiteindelijk gewoon daar zit te wachten tot de vergadering begint. Als charismaticus ben je zelfs een beetje geïntimideerd door de stilte, die behoorlijk oorverdovend is, het stopt de communicatie. In tegenstelling tot wanneer je een samenkomst binnenloopt en er speelt muziek op de achtergrond, mensen kletsen en maken contact, wanneer de aanbidding begint duwen mensen je uit de weg om vooraan te komen. Realiseer je dat het op die plek zoveel makkelijker is om door te breken in de aanwezigheid van God. Er is een honger, passie en ijver in de mensen voor God en voor de dingen van God.

Er zijn bepaalde dingen die je kunt doen waardoor mensen gemakkelijker doorbreken. Hier is een interessant feit; ik heb jaren geleden als ober gewerkt en de restaurantindustrie wist hoe ze u meer geld konden laten uitgeven door alleen maar de muziek die ze speelden. Als het een rustige avond was en we wilden dat je langer bleef en een dessert bestelde omdat er geen wachtrij voor tafels was, en we wilden dat je meer geld uitgaf, dan draaiden we langzame, rustige, zachte muziek en de kaarslicht ambiance zou mensen het gevoel geven van 'laten we niet naar huis gaan, laten we nog een kopje koffie drinken, misschien een dessert'. Aan de andere kant, als we een rij tafels hebben en een rij wachtenden en je gaat een kop koffie bestellen, nou, wat we in plaats daarvan zouden willen is dat tafels een biefstuk bestellen. Opzweepende muziek zou spelen, en je zult merken dat mensen sneller eten en niet veel praten. Gretig om te eten en te gaan. Ze kunnen tafels omdraaien alleen al door de muziek die gespeeld wordt. Nu dat je dit weet, zul je in het restaurant zitten en zien wanneer ze je snel weg willen hebben, of ze willen dat je blijft.

Hier zijn enkele dingen waar je op moet letten als je een vergadering binnenloopt. Als je leiding geeft, zijn dit dingen waar je over na moet denken en die je op hun plaats moet zetten. Je zult de cultuur ontwikkelen met alles wat je doet, dus als mensen binnenlopen, en het is makkelijk om te praten, dan zullen ze praten, en door te praten, creëren ze een cultuur. Ze creëren een gemeente gebaseerd op vriendschap. Als ze binnenkomen en het is doodstil, en niemand praat, dan bouw je een cultuur waar vriendschap niet gedijt. Het verschil is niet dat je harder gebeden hebt. Het verschil is dat je muziek aan had staan, en dat mensen het gevoel kregen dat ze konden praten omdat het niet doodstil was toen ze binnenkwamen.

Als ik een vergadering binnenloop, kijk ik naar wat werkt en wat niet werkt. Het is een vraag die ik mezelf de hele tijd stel. Hoe weet ik of het werkt? Nou, het voelt alsof het stroomt, er zit leven in, ik voel de aanwezigheid van God erin en erop. Hoe krijg ik toegang als het niet werkt? Ben je ooit in een samenkomst geweest waar de aanbidding niet werkt, de mensen geven alles, maar je weet dat je de woorden zingt, maar dat God niet in de woorden zit, het is de nachtmerrie van elke aanbiddingsleider. Ze weten dat Jezus niet in deze aanbidding is, ik doe mijn best hier, mijn hart verlangt ernaar om deze mensen ergens heen te brengen, maar het lijkt erop dat we gewoon niet in staat zijn om er doorheen te breken'. Als je leiding geeft, vraag jezelf dan af: 'kunnen we iets doen om het te laten werken, of veranderen we gewoon van tactiek'? In deze tijden vraag ik mezelf en de leiders die samen met mij leiden, zetten we door en proberen we een manier te vinden om te vinden waar God is, of stoppen we het bij het eerste lied en beëindigen we het daar en gaan we naar de preek? We moeten ons laten leiden door de Geest, "God, wat wilt U op dit moment?"

De andere vraag is als God komt, waar stop je dan, moet je dan stoppen? Dit zijn echte vragen voor jou als leider om te stellen. Wat als de aanwezigheid van God in de samenkomst komt, en de mensen liggen op hun gezicht. Je leidt deze gemeenschap, en je hebt de berserkers (zij die niet zullen stoppen totdat je het hen zegt, ze zijn als gekken verkocht voor elke minuut van de samenkomst) die zich met hun hele wezen op God storten. Je hebt ook anderen die het proberen, weer anderen die misschien pas gelovig zijn en niet goed weten hoe ze dit moeten doen. Dus, de uitdaging is deze; als elke samenkomst wild is zullen de berserkers het geweldig vinden, maar alle anderen zouden zichzelf meer en meer geïsoleerd kunnen vinden. Je wilt proberen om iedereen de sprong te laten maken, als de kloof te groot is, zullen ze er nooit komen. Als leider moet je proberen te zeggen: oké, we zijn hier aan het 'berzerken' (degenen die niet stoppen totdat je hen dat zegt) en ik ga proberen jullie dichter bij deze jongens te brengen, maar op een bepaald moment moet ik dit stoppen omdat ik weet dat niet iedereen drie uur lang kan aanbidden, hoe graag ik dat ook zou willen, dus waar moet ik stoppen?

Een ander scenario of uitdaging is; als je een cursus geeft zoals deze en ik heb je verteld dat het een zesweekse cursus is, dan is het makkelijk voor je om het vol te houden, maar als ik het voor onbepaalde tijd laat lopen, zul je een terugval in opkomst merken. De uitdaging is wanneer en als je een cursus geeft, bijvoorbeeld een basiscursus voor iedereen die nieuw is als christen en je geeft het te lang, uiteindelijk zullen mensen zeggen: "Dinsdagavond, alweer? Ik heb zo veel afleveringen van mijn favoriete programma gemist," of wat het ook is. De volgende keer dat je een cursus organiseert, zullen mensen aarzelen om te komen omdat de vorige, ook al had die enkele goede momenten, veel te lang doorging. Als je echter de laatste avond, toen de aanwezigheid van God er was, de Sjechina Glory, de zingende engelen en niemand die kon bedienen, op zo'n hoogtepunt eindigde, dan herinneren ze zich de volgende keer dat je een cursus belegt, hoe ze zich na de laatste voelden. Ze voelden zich alsof ze door de muren konden rennen voor Jezus, nu komt januari, en ik zeg jongens ik ga nog een cursus doen, ik garandeer dat iedereen er weer is. De herinnering aan de laatste cursus is wat ze doet besluiten om wel of niet te komen.

Reageren de leiders op wat God aan het doen is? Kijk je naar hen terwijl ze proberen op te pikken waar God naartoe gaat? Stel jezelf de vraag, gaan ze ergens heen met God en dan een grote vraag, "hoeveel van God aanwezig was in deze bijeenkomst." Weet je wat ik daarmee bedoel? Laten we eens kijken naar de aanbidding, bijvoorbeeld. Ik zing liederen over God. Ik zing liederen voor God, en af en toe zit er "leven" in iets dat ik zing, misschien zing ik over toen U de wereld schiep en dat is voor mij, terwijl ik het zing, een moment, 'U bent groot God,' maar het is niet meer dan dat, het is wow God U bent groot, U bent goed, ik snap het. Dan soms is het, oh mijn goedheid, God u bent GROOT, het gaat van ik zie dit door een kijkgaatje, maar er zijn andere momenten dat de glorie er is en ik denk mensen, ik wil niet eens zingen over hoe groot Hij is ik ben gewoon te bang om zelfs het woord God op dit moment te gebruiken. Deze keer wil ik gewoon op mijn gezicht voor Hem liggen. Er is een verschil; er is meer van God in de ene dan in de andere.

Het kan hetzelfde zijn in een vergadering of in een preek. Soms als je een preek hoort, is het een goed woord, het leert je, je neemt je notities, en je zegt ik zal dit toepassen, ik zal dit doen het is geweldig. Dank u, dank u dat was een goede zondag. Dan heb je die bijeenkomst waar vanaf het moment dat je gaat zitten, de Heilige Geest een licht in je ogen heeft laten schijnen, en alles wat er gezegd is, is valt op zijn plek. Je voelt je veroordeeld, je voelt je geroerd, en op een gegeven moment denk je; ik wil nu gewoon op mijn knieën omdat God tot mijn hart spreekt en ik huil, en het is duidelijk dat God meer in deze bijeenkomst is dan in de andere voor jou.

Dus, de vraag is, hoeveel van God is er in de bijeenkomst? Dat is voor mij van groot belang, want ik kan je dit zeggen: als je naar een bijeenkomst gaat en God is daar diep aanwezig, dan zul je terug willen komen. In een samenkomst waar de aanwezigheid niet zo diep is, waar je het niet zo sterk voelt, zul je terugkomen uit plichtsbesef en trouw. Ik wil altijd op jacht zijn naar God om te komen. Ik wil het ook in mijn eigen stille tijd doen. Vanmiddag stond ik voor de Heer en zei: "Heer ik ken U, maar Heer ik wil U zien, ik wil zien met ongeopende ogen, ik wil komen op die plaats waar ik zo vaak met U ben geweest Heer, waar ik ongedaan ben gemaakt." Die tijden zijn voor mij de beste tijden, en als leider zijn dat de tijden waarvan ik hoop dat we die samen als volk kunnen vinden.

Om dat te bereiken is veel werk nodig, je moet deze plaats zo aantrekkelijk maken voor God dat Hij met ons wil optrekken. Hij zegt in Zijn woord dat waar eenheid is, Hij komt, en Hij zegent.

Waar geen eenheid is, waar verdeeldheid is, zal een verdeeld huis niet standhouden. Als er verdeeldheid in ons is, en ik ben de leider, dan weet ik dat het moeilijker zal zijn om de aanwezigheid van God te zien komen. Als er een roddelaar of een lasteraar onder ons is, kan het ons allen kosten om de aanwezigheid van God te ontmoeten.

Herinnert u zich Achan in het Oude Testament, in Jozua 7? God zegt tegen de Israëlieten dat ze niets voor zichzelf mogen meenemen uit de steden die ze veroveren. Alles moet vernietigd worden, behalve de edele metalen die toegevoegd moesten worden aan de schatkamer van de Heer. Achan vindt enkele schatten in Jericho, en hij neemt het en begraaft het onder zijn tent. God heeft tegen Jozua gezegd: "Wees moedig, want ik ben met je en je zult het land beërven". Dat is allemaal goed en wel, totdat ze naar de volgende stad gaan, Ai, en ze de slag verliezen van een veel kleinere groep mensen die ze zonder problemen hadden moeten kunnen veroveren. Wat is er nu gebeurd, God? We hebben mensen laten sterven in deze strijd. Jericho, we liepen rond, en de muren vielen naar beneden. God, hebt U het niet beloofd?

Uiteindelijk was het één man in een volk, één man die de aanwezigheid van God deed opheffen, zodat zij hun strijd verloren. Totdat ze met die ene man afgerekend hadden, zouden ze geen veldslagen meer winnen. Leaders, één man kan de aanwezigheid van God van ons allen wegnemen. De Bijbel spreekt in Jakobus over roddelen, over hoe we met een tong God loven en met dezelfde tong vloeken, lasteren en ondermijnen. Hij gebruikt het beeld van een tong als een vuur dat wordt aangestoken en een bos kan verwoesten dat

honderd jaar nodig heeft om te groeien. Eén woord, één vonk, en het bos is weg. God bouwt iets op voor honderd jaar, één lasteraar, en wat God heeft opgebouwd is weg. Dit zijn echte uitdagingen als leiders, onthoud dat er gebroken mensen naar onze samenkomsten komen, en gebroken mensen maken dingen kapot, dit is de realiteit

Nogmaals, de vraag is hoeveel van God er in deze samenkomst is en als Hij niet in de samenkomst is, waarom niet? Als ik een gemeente binnenloop, krijg ik dan het gevoel dat er een oprecht gevoel van liefde is of is het gewoon een groep mensen die op zondag naar de gemeente komen en zitten te wachten tot de samenkomst begint? De een gaat naar een samenkomst, en de ander is het zijn van een gemeente zijn.

Sfeer is één van de dingen waar je naar wilt kijken als je een gemeente leidt. In de begintijden van JoshGen, was ik elke zondag alles aan het beheren, van welke achtergrondmuziek moeten we spelen, is het te luid, is het luid genoeg. Zijn er genoeg stoelen, laten we zeggen dat we hier nu met 300 zijn, dus je zet 300 stoelen klaar en er komen 10 mensen, dus stel je voor dat je deze zaal binnenloopt en er zijn 10 van ons? Het viel me op dat als ik de stoelen in de zaal op een bepaalde manier neerzet, de mensen achterin zo ver van me af staan dat ze mijn gezicht niet eens goed kunnen zien. Dan beginnen ze in toeschouwersmodus te raken. U zult merken dat we in al onze zalen de stoelen zijwaarts opstellen. Daar is een reden voor, de persoon die het verst van me af zit is eigenlijk heel dichtbij. Op deze manier, als we praten, is het interactief, je hebt zelfs het gevoel dat je een vraag kan stellen. Stoelen om me heen draaien is een van de dingen die ik altijd zal proberen te doen. Als mensen zo om me heen staan, voelt het alsof iedereen dichtbij is. Rechte lijnen voelen ordelijk. Het verschil tussen een geweldige vergadering en een minder geweldige kan gewoon liggen in hoe je de ontmoetingsplaats hebt ingericht. Dit zijn kleine dingen, praktische dingen, maar ze maken een enorm verschil.

Vraag jezelf af, hoe verloopt de vergadering? Komen mensen met elkaar in contact voor de samenkomst? Is er een sfeer, komen de mensen vroeg, lopen rond, groeten, omhelzen en beminnen elkaar, of komen ze laat, halverwege de aanbidding en gaan ze meteen weg nadat de samenkomst is afgelopen? Er is daar iets mis mee. Deze mensen begrijpen niet wat gemeente zijn is, ze komen naar een bijeenkomst, ze zijn geen gemeente.

Laten we eens kijken naar de gebedsbijeenkomst. Voor een samenkomst stel ik mezelf de vraag, hoeveel mensen zijn er op deze gebedsbijeenkomst? Vanaf het begin van mijn wandel met de Heer wist ik hoe cruciaal bidden was. Als mensen niet naar de gebedsbijeenkomst komen, zegt me dat iets over hun liefde voor Jezus. Een van de mannen die mijn mentor was zei dit: hij zou de mensen niet vragen hoe groot hun gemeente was, want dat is niet echt de gemeente, maar hij zou hen vragen hoe groot hun gebedsbijeenkomst was, en dat is hoe groot hun gemeente echt is. In de gebedsbijeenkomst, luister ik naar de gebeden van de mensen, hoe bidden ze? Bidden ze gebeden van geloof? God, U bent groot, en U bent geweldig, en we vertrouwen op U voor grote dingen vandaag,' of zeggen ze, 'Heer, we bidden voor tante Suzie die deze week haar teen heeft bezeerd, wees alstublieft bij haar op dit moment.' De ene is een geloofsgemeenschap, de andere is gewoon een overlevingsgemeenschap. Ik luister om te zien of er iemand is die de gebedsbijeenkomst kaapt (overneemt).

Je gaat merken als gemeenteleider; mensen willen de gebedsbijeenkomst kapen omdat de gebedsbijeenkomst een plaats wordt waar je dit heel snel kunt doen. Het zal er ongeveer zo uitzien; we gaan allemaal in één richting, en dan is er die ene kerel die zijn eigen doctrine heeft. Ik herinner me een man had deze huisdier doctrine; we bidden niet tot Jezus, we bidden tot de Vader, door Jezus door de Heilige Geest, hij was er extreem over, de hele tijd. Hij bad: "Vader, wij komen tot U door de Heer Jezus Christus. En op het moment dat wij bidden voor de verlorenen, gaat hij door over de theologie van de Drie-eenheid en maakt hij een punt in het gebed dat hij beter weet dan wij hoe we tot God moeten bidden. Ik denk niet dat God het goed vindt wat hij bidt, want hij bidt niet in eenheid met ons. Hij staat gewoon in arrogantie, denkend dat hij het beter weet dan iemand anders. Dit kan op elke gebedsbijeenkomst gebeuren; ze beginnen te bidden en gaan maar door. Ze geven niemand anders de kans om te bidden. Ze gebruiken welsprekende grote woorden en lopen te pronken. Ze proberen iedereen te laten zien 'Ik ben een diep geestelijk persoon, en ik ga woorden gebruiken als heiliging en rechtvaardiging, iedereen laten weten dat ik zeer volwassen ben.' Misschien weten ze het zelf niet eens, maar diep van binnen proberen ze een plaats te vinden waar het licht op hen kan schijnen.

Jij als leider kijkt toe als die persoon begint en je denkt, daar gaat de gebedsbijeenkomst weer, en je weet dat je naar die persoon toe moet gaan en hoe ongemakkelijk het ook kan zijn, je vertelt hem dat hij stil moet zijn in de gebedsbijeenkomst zonder dat hij de gemeente verlaat. Laat me je vertellen; je gaat een heilig iets in hem raken. Neem hem mee voor een kop koffie en bid, 'oh God geef me wijsheid, ik wil deze persoon niet verliezen, ik wil hem helpen om te bidden, niet zijn lievelingsleer, gewoon om te bidden.' Dus je gaat zitten, en laat me je vertellen dat het leiden van een gemeente angstaanjagend is, omdat je weet dat hij aan het eind van die vergadering het vuur kan aansteken door de gemeente, vertel het aan iedereen, ga naar de krant, rapporteer je bij de mensenrechtencommissie. Wie weet wat hij gaat doen?

We zullen het later hebben over hoe je correctie aanbrengt, maar het komt er op neer dat dit enge momenten zijn voor een gemeente. Als je maar met 20 mensen bent, en één persoon gaat onderuit en begint te vechten, dan is dat erg moeilijk omdat je geloofwaardigheid kan worden geruïneerd. Je weet dat de duivel beschuldigt op "soort van waarheden," en hij zal zeggen, "Andrew is een zeer sterke leider, hij is controlerend. Hij wil niet dat iemand anders bidt dan hijzelf, weet je dat ik gebeden heb, en hij stopte me te bidden op een gebedsbijeenkomst, kan je het geloven? Ik heb het opgenomen op mijn telefoon, luister, 'luister, John, als je bidt, ga je te ver. Bid alsjeblieft een paar weken niet, probeer het in te houden, dan kunnen we het met karakter afhandelen', maar hij knipt dat deel eruit en voor je het weet is het zondag en is er niemand. Plotseling vraag je jezelf af waar is iedereen? We hebben de gemeente verlaten, we gaan naar een gemeente verderop omdat jij een controlefreak bent.

Als gemeenteplanter ben je zo wanhopig dat je ze allemaal aanneemt en jezelf daarna schopt. Je haar begint uit te vallen en grijs te worden door de pijn die mensen zullen veroorzaken. Dit zijn je uitdagingen als een gemeenteplanter. Dit gebeurt echt, ik verzin deze scenario's niet. Dikke huid, zacht hart.

Je kunt het klimaat van geloof horen in de manier waarop mensen tot de Heer bidden. Waar vertrouwen ze op? Wat geloven ze, en is er een probleem in hun gebeden? "Oh God, wij zijn zo zondig God, U bent zo Heilig, niemand is U waardig," en het is waar, maar als dat elke week je gebed is, dan heb je een verwrongen concept over Hem. Ja, er zijn tijden dat we er zijn, maar dat is niet de volheid van wie we zijn, we zijn ook zonen. Is het elke week "wij zijn meer dan overwinnaars, en wij zullen Kaapstad innemen," ook dat is onevenwichtig. Ik was in een gebedsbijeenkomst toen een van onze jonge jongens opstond en het volgende zei: "Satan, we komen tegen je in Jezus' naam. Te lang heb jij geheerst in de stad. Ik kom nu tegen je, en ik verbind je, en ik werp je nu, satan, ik werp je in de afgrond, en je zult in de afgrond blijven totdat Jezus terugkeert naar de aarde," en terwijl hij aan het bidden is, zijn de mensen het met elkaar eens, amen, ja! Ik denk alleen maar, nee, de duivel kijkt en luistert hiernaar en hij reageert met "Wat! Je hebt niet de autoriteit om dat te doen." Dit is een perfecte gelegenheid om goede theologie over dit onderwerp te geven aan de gemeenschap. Ergens heeft iemand een boek gelezen dat hem iets vertelde dat niet waar is, en nu moet je proberen de theologie te doorgronden van wat deze persoon gelooft.

Zie je hoe belangrijk het is om naar die dingen te luisteren? Je leert veel van hoe mensen bidden. Nu gaan jullie allemaal nerveus worden de volgende gebedsbijeenkomst waar ik bij ben. Wat er ook in je zit, haal het eruit, ga ervoor, en we zullen je coachen op de weg, wees niet bang want als dat in je blijft en je krijgt het er niet uit dan zul je toch nooit in leiderschap lopen. We kunnen je corrigeren bij de koffie, en dan krijg je beter, meer zoals Jezus, en we kunnen allemaal vooruit gaan. Bid geen lange gebeden op gebedsbijeenkomsten omdat het een beetje intimiderend is voor iedereen. Als er een man is die net gered is en hij loopt zijn eerste gebedsbijeenkomst binnen, en je begint uiteindelijk lange welsprekende woorden te gebruiken, dan zouden mensen kunnen denken dat tenzij ik zo kan bidden, ik dan liever helemaal niet bid.

Goede leiders maken ingewikkelde dingen eenvoudig en gemakkelijk. Slechte leiders maken eenvoudige dingen ingewikkeld. Stel jezelf de vraag, gebruik je andere woorden als je bidt dan bij normale mensen? Hoe komt dat? U leest de King James en nu opeens als u bidt spreekt u in het Engels van honderd jaar geleden? U en gij, hoe groot zijt Gij. Ik heb je die taal nooit voor iets anders horen gebruiken, en nu gebruik je het ineens als je bidt? Eerder, 'goedheid God ik ben een beetje geschrokken van hoe groot U bent! Dat ene is een show, het is bravoure, proberen spiritueel te zijn met woorden. God is niet geïnteresseerd in je woorden. Hij is geïnteresseerd in je hart. Luister naar jezelf als je bidt, want onthoud dat er mensen binnen gaan komen, en ze gaan van je leren. Als je raar bidt, zal elke persoon die gered wordt in de gemeente leren om op die manier te bidden, omdat ze zullen denken dat ze zo moeten praten. Het volgende wat deze nieuwe christen hoort, hij is rauw uit de wereld, en weet je, het is zo mooi alleen al te horen wat er uit hem komt, en nu bidt hij plotseling al deze rechtschapen religieuze gebeden.

U zult ook een dikke huid nodig hebben om in de dingen van God te wandelen. Veel dingen zullen u doen struikelen in het huis van God. Als een heilige moet je net zo'n dikke huid hebben als je leiders. Je zult je leider moeten vertrouwen, je zou kunnen zeggen ik snap

niet wat ze tegen me zeggen, maar ik vertrouw ze, en ik volg ze zoals zij Christus volgen, God heeft me hier neergezet. Diakenen, steunen jullie de oudsten, is er een gevoel van team, een bij elkaar staan wat er ook gebeurt?

Kijk ook eens hoeveel deelname er is. Zijn het elke week dezelfde drie mensen die bidden, of komen alle mensen en dringen ze aan?

We zijn wild als we dit goed doen, maar we moeten niet vreemd zijn. Een van de dingen waar je bijbels gezien rekening mee moet houden, is dat zelfs Paulus zegt dat als jullie allemaal in tongen spreken die wij allemaal verstaan en er komt een bezoeker binnen die niet verstaat wat hij hoort, hij erg in de war zal zijn over wat er aan de hand is. Je moet de dingen op zo'n manier doen dat de ongelovige, of de nieuwe christen, kan begrijpen wat er gebeurt. Stel jezelf de vraag, maken we het duidelijk en eenvoudig, communiceren we met hen tijdens een samenkomst wanneer deze dingen gebeuren en leggen we op het moment zelf uit waarom? Als we stromen in de kracht van God, moet je in staat zijn om op zo'n manier te communiceren dat de ongelovige het zal begrijpen en zal zeggen, "oh mijn hemel is dat wat het was?" Het doel is om hen te helpen van waar zij zijn naar waar wij zijn. Als je je gebedsbijeenkomst in de grote zaal houdt op een zondag, beëindig die dan voordat je bezoekers beginnen binnen te komen of communiceer op zijn minst met de mensen wat er gebeurt als ze binnenkomen. Denk eraan, je loopt voor de eerste keer de gemeente binnen, en je hebt het gevoel dat je moet proberen te doen wat deze mensen doen. Ik herinner me dat ik de eerste keer naar de gemeente ging en zag dat mensen hun handen ophieven, klaptten en emotie toonden. Dit maakte me erg ongemakkelijk. Ik wilde wegrekken. Ik heb geleerd dat het beste wat je op dat moment kunt doen, is om te zeggen: "Als je een bezoeker bent, hoeft je niets te doen waar je je ongemakkelijk bij voelt, je kunt naar ons kijken, je bent welkom om met ons mee te doen. We zullen het niet langzamer voor je doen, maar er is geen druk op je om iets te doen. Ik wil zelfs niet dat je iets geeft voor het offer. Geniet er gewoon van. Je komt naar ons huis, wij maken de maaltijd klaar, en je kan ervan genieten. Geen druk, je hoeft de afwas niet te doen, je hoeft niets te doen, je bent de gast."

Door dat te doen, creëer je een plaats waar mensen geen druk voelen, want als je druk voelt, begin je terug te duwen, en ik wil niet dat mensen ooit terugduwen van Jezus. Door het duidelijk te maken aan de bezoekers dat er geen verwachtingen van hen zijn. Dan zullen ze misschien, wanneer ze geen druk voelen, naar ons kijken zonder een gevoel van, 'oh, ik voel me zo ongemakkelijk'. Nee, ze kijken en denken 'wat is dat toch met die gasten? Ik wil dit. Nu heb ik het net makkelijker gemaakt voor de ongelovige en bezoeker om mee te doen en te begrijpen. Ik ga de bijeenkomst niet afzwakken, maar ik ga proberen om het voor hen gemakkelijk te maken om hun perspectieven te heroverwegen.

Dit zijn heel praktische punten die ik je geef, soms oververgeestelijken we dingen. Er zijn basispraktijken die we kunnen toepassen die het veel, veel gemakkelijker kunnen maken, het zijn meestal de kleine dingen die ons helpen dit te doen. Ik zal je een voorbeeld geven; we nodigen mensen uit om koffie met ons te drinken na de bijeenkomst. We zetten een grote koffie- en theeruimte op achter in de gemeente, of we hebben een koffieshop. Als

deze plek om met elkaar rond te hangen er niet zou zijn, zouden de meeste mensen aan het eind van de samenkomst vertrekken. Het enige wat koffie voor ons doet is een plaats creëren waar we met elkaar in contact kunnen komen, en als we met elkaar in contact komen rond een koffieshop, dan is de kans groot dat we beginnen met het opbouwen van relaties. Je begint potentieel een relationele gemeente op te bouwen omdat je een ruimte creëert waar mensen gemakkelijk met elkaar in contact kunnen komen en elkaar kunnen ontmoeten. Bouw een cultuur in alles wat je doet. Je kunt coffeeshops hebben die geen cultuur van gemeenschap opbouwen. Sommige gemeenten hebben geweldige koffieshops, maar het zijn gewoon dezelfde mensen die elke week aan dezelfde tafel zitten en contact maken met hun vrienden, zonder ooit iemand anders uit te nodigen. Dit heeft dan geen nut. Gebruik een koffieshop om een cultuur te bouwen van het uitreiken en liefhebben van mensen.

Ik ben nog maar tot een gebedsbijeenkomst gekomen; we zijn nog niet eens aan de vergadering begonnen! Elke keer als je in een vergadering komt, of je nu een heilige, ouderling of diaken bent, moet je jezelf deze vragen stellen. Als leider, moet ik de gemeenschap met me meenemen.

Nu ik dit gedeelte afrond, schiet mij een Bijbeltekst uit Psalm 78:72 te binnen. David leidde Israël met een integer hart, maar ook met vaardige handen, hoezeer de Heer ook met hem was in de gevechten die hij voerde, hij was een vaardig bevelhebber die begreep hoe hij zijn troepen moest inzetten en hoe hij zijn leger moest laten functioneren zoals het hoort met rangen en standen. Ik heb gezien dat het ook zo is met de gemeente, en mijn gebed is dat we beide leren, om goede harten te hebben, de integriteit van harten, maar ook vaardige handen - dat God een ieder van ons zou trainen voor de strijd. De Heer brengt ons naar plaatsen waar we ergens in de frontlinie zullen staan, het kan in een huisgroep zijn, het kan in de eredienst zijn, maar ergens zullen we in de frontlinie staan om iets van het koninkrijk open te breken. Ik bid dat ieder van ons een vuurstarter zal worden, een vuur van Zijn aanwezigheid, een vuur van Zijn zalving. Laten wij diegenen worden die, waar we ook gaan, iets van het leven van God uit ons laten losbarsten vanwege de dingen waar God ons toerust en waarin Hij ons traint. Laat ieder van ons spelveranderaars zijn omwille van wie het is dat in ons leeft. Ik bid dat de Heer ons wil leren hoe we door de Geest geleid kunnen worden, dat we de dingen willen volgen die de Heer aan het doen is, en dat we niet te veel op ons eigen begrip willen vertrouwen. Dat we in plaats daarvan op de Heer leunen en met Hem wandelen als een vriend. Als we dat doen, zal God Zijn koninkrijk door ons heen laten komen op een manier waarvan we niet eens kunnen dromen of die we ons niet kunnen voorstellen, vanwege Hem die in ons woont. Dezelfde Geest die Jezus uit de dood heeft opgewekt, leeft nu in onze harten. De Heer moet ons helpen dat uit te leven tot eer van Zijn naam.

Liefdevolle Bezoekers

In dit deel zullen we ons verder concentreren op de praktische aspecten, op de praktische, pietepeuterige dingen die je moet doen om ervoor te zorgen dat alles vlot verloopt. Eén van de dingen die je moet beseffen is dat wanneer je iets leidt, je heel duidelijk moet zijn, en dat dingen heel vlot moeten lopen zodat mensen het gevoel hebben dat ze kunnen volgen waar je naartoe gaat. Een van de grootste fouten die nieuwe predikers maken is dat ze te veel details in een preek stoppen. Als je te veel details in een preek stopt, verwatert het, en uiteindelijk zijn de mensen niet zeker waar ze op moeten reageren of zelfs wat de reactie is waartoe je oproept. Je zult merken dat je geen doorbraak krijgt alleen omdat je niet duidelijk en beknopt was in termen van wat je probeerde te zeggen. Het leiden van een vergadering is zeer vergelijkbaar. Als het erg wazig is en mensen weten niet wat er gaande is, creëert het een gevoel van instabiliteit, en dus zijn mensen niet in staat om je effectief te volgen waar je naartoe gaat. En dus, sommige dingen zijn gewoon heel, heel praktisch; ze hebben geen gebed nodig, het zijn gewoon basisdingen die we moeten bedenken en samenbrengen op zo'n manier dat het goed werkt.

Dus, in het leiden van een vergadering, zijn er een heleboel ingrediënten die een goede vergadering goed laten verlopen. En ik heb het niet alleen over de zalving, de zalving is de zalving, en de zalving doet wat de zalving doet. Maar er zijn een heleboel praktische dingen die we moeten doen, die ons uiteindelijk kunnen helpen om onze samenkomsten effectief goed te laten verlopen. Dat betekent dat als je de gemeente leidt of als je deel uitmaakt van een gemeentepanting, als je op deze manier denkt, je dingen zult oppikken waar je bij betrokken kunt raken en die je kunt oplossen en helpen zodat de samenkomst soepel verloopt.

Onthoud, als wij als gemeente samenkomen, weten wij wat er aan de hand is, maar de mensen die binnenkomen weten dat niet. Wanneer je een gemeentepanter bent, weet niemand wat er aan de hand is omdat ze allemaal bij je komen. Ze komen binnen zonder begrip van je waardensysteem en je ethos; ze weten niet wat ze niet weten. Dus, je moet ze alles leren, wat betekent dat er hier veel werk is. Als een gemeenteleider, of een planter, toen ik plantte, doorliep ik elke bijeenkomst in mijn gedachten. Uiteindelijk had ik een kleine lijst van dingen; "werkt dit? Werkt dit? Werkt dit?" En nu is het zo'n deel van mij; ik loop een vergadering binnen, en als één van die dingen niet werkt, dan pak ik het meteen op, en dan zeg ik, "Hé, er speelt geen muziek op de achtergrond."

Mensen zullen niet ontspannen, en ik wil dat mensen ontspannen. Ik wil dat mensen socialiseren voordat de vergadering begint." Ik wil niet dat ze daar zitten met een mond vol tanden omdat ze zich ongemakkelijk voelen omdat het zo stil is. Gewoon muziek op de achtergrond creëert een gevoel dat ik wil omdat ik wil dat ze zich ontspannen voelen totdat ik hen het woord van God breng.

We hebben in het laatste gedeelte verschillende dingen doorgenomen over de sfeer en de gebedsbijeenkomsten, en nu wil ik doornemen wat er gebeurt voordat de samenkomst begint. Onthoud, er is gezegd dat de meeste mensen beslissen of ze terug zullen komen naar de gemeente binnen de eerste vijf minuten nadat ze door de deuren zijn gelopen. Met andere woorden, in die vijf minuten, heeft nog niemand gepreekt. Voordat uw mededelingen zelfs maar begonnen zijn, hebben ze al besloten of ze terugkomen, vaak nog voordat er iets gebeurd is. Als ik een gemeente binnenloop waar ik nog nooit geweest ben, probeer ik meteen uit te vinden waar ze over gaan. Ik kijk naar hun mededelingenborden als die er zijn; ik kijk naar hun artikelen, de dingen aan hun muren. Ik kijk naar de mensen en zie hoe ze zijn, en heel snel zal ik beslissen. Weet je, als de mensen daar allemaal in pak en stropdas zitten, doodstil, dan kom ik niet meer terug. Sterker nog, ik wil nu weg, kan ik weg voordat de vergadering begint? Omdat ik weet dat deze vergadering gaat voelen als een verspilling van mijn tijd. Ik ben al afgeschrikt, en als ik eenmaal afgeschrikt ben, krijg je me niet makkelijk terug, je zult een serieuze storm moeten opsteken om me terug te winnen.

Begrijp je wat ik zeg? Je komt binnen, en je zegt "wacht even," en als er leven is, "ik ben geïnteresseerd." Waarom pik ik op wat ik oppik? Dus, het gevoel dat de mensen voor de ontmoeting creëren is essentieel. Als ik mensen zie die elkaar liefhebben, omhelzen en met elkaar in contact komen, en als mensen naar me toe lopen en me begroeten, dan is dat heel aantrekkelijk. Onthoud dat mensen eenzaam zijn, dus als mensen van hen houden als ze door de deur lopen, is de kans groot dat ze gaan zeggen: "Wow! Dit is best radicaal." Ik zal je daar een voorbeeld van geven; toen we de gemeente begonnen, groeiden we heel, heel snel. Iedereen vroeg ons, "Waarom groeien jullie zo snel?" en ik wist niet waarom. Dus deden we een enquête, ik vroeg de mensen, "Waarom ben je teruggekomen naar JoshGen toen je de eerste keer kwam?" Ik moet bekennen dat ik stiekem hoopte dat ze zouden zeggen dat het was omdat de voorganger er goed uitzag, of omdat de prediking goed was. Dat kwam helemaal niet aan bod! Wat steeds weer naar voren kwam was dat de mensen zeiden dat ze zich nog nooit zo geliefd hadden gevoeld. En ik dacht, "Wow! Ik had nog niet eens mijn mond open gedaan." Het gaat niet om de welsprekende prediking of de dingen die ik doe; het is gewoon dat gevoel dat ze kregen toen ze binnenkwamen van hoe mensen hen betrokken en voor hen zorgden, en dat was de aantrekkingskracht. Jezus zei: "Aan jullie liefde zullen ze weten dat jullie mijn discipelen zijn" (Joh 13:35). Liefde is ons beste ingrediënt. Als we onze mensen kunnen trainen om bezoekers lief te hebben en om uit te reiken, dan zul je merken dat mensen die niet eens gered zijn misschien terug blijven komen omdat ze liefde hebben gevonden in jouw gemeente.

Jaren geleden, voordat ik JoshGen stichtte, was ik ouderling in een gemeente in Port Elizabeth en op een zondag was er een echtpaar dat ons voor de eerste keer bezocht, en ik herinner me dat ze zaten, het was ongeveer een gemeente van 300 mensen, en ik wist dat ze op bezoek waren. Ze zaten ongeveer op tweederde van de achterste rij, en we baden, we gingen door de samenkomst, en ze reageerden niet, en we hoopten dat ze terug zouden komen. De volgende week waren ze er weer, en ze zaten op de tweede rij, en toen de eredienst begon klommen ze uit hun stoelen en kwamen vooraan bij ons zitten. Dus, ik

dacht, "Oh, wow, ze zijn duidelijk christenen." Die week werden ze in een homegroep geplaatst. Ze aten samen met mensen. Uiteindelijk gingen ze met ons mee naar buiten. Ze kwamen naar onze nationale conferentie. Ze reisden met ons door de naties; ze waren zo'n beetje bij alles wat we deden. En in een van onze ouderlingenvergaderingen na ongeveer anderhalf, twee jaar, zei een van de ouderlingen: "Ik vraag me af of deze jongens geen potentiële leiders zijn. Misschien moeten we naar hen kijken als mogelijke diakenen of huisgroepleiders omdat ze zo toegewijd zijn."

Ongeveer twee weken daarna preekte ik, en aan het eind legde ik het evangelie uit; ik legde uit hoe Jezus voor ons aan het kruis gestorven was, en als je nog nooit op Jezus gereageerd hebt, is dit je moment: hef je handen op! Zij beiden, op dit punt zaten ze op de eerste rij, ze hieven beiden hun handen op! Ik weet nog dat ik dacht, soms is er een diepere toewijding, en dat snap ik; dus ik dacht, misschien is het een diepere toewijding, misschien heeft iets in de preek hun hart echt gegrepen, en gaan ze van, "Jezus ik wil je meer van mijn leven geven." Ze kwamen naar voren met ongeveer drie anderen, en we zeiden het zondaarsgebed, en toen gingen ze weg. Ik vroeg hen na afloop, "Waarom hebben jullie je handen opgeheven?" En ze zeiden, "We zijn vandaag gered." Geschokt, zei ik, "Wat bedoel je met je bent vandaag gered? Jullie zijn gekomen, en jullie zijn in alles toegewijd geweest." En ze zeiden, "Nee, vandaag is de eerste dag dat we begrepen wat redding was, en we hebben Jezus aangenomen." Ik vroeg hen, "Waarom zijn jullie gekomen zoals jullie gekomen zijn? Sommige van de jongens denken dat jullie een thuisgroep zouden kunnen leiden, jullie zijn zo toegewijd." Ze zeiden: "Toen we de eerste keer door deze deuren liepen, hadden we nog nooit zoveel liefde ervaren als hier."

En op dat moment drong het tot me door: ze hadden de liefde van God gevoeld door de heiligen, en die had hen volledig naar binnen getrokken. Gedurende anderhalf jaar of meer waren ze naar alles wat we hadden gedaan gekomen vanwege de horizontale liefde, en toen eindelijk hadden ze zich verbonden met Degene die liefde is, de verticale liefde, en werden ze gered. Vandaag zijn ze leiders in de gemeente, en ze zijn nog steeds voluit voor de Heer. Ik dacht gewoon, wat een ongelooflijk beeld van hoe het eruit ziet als de gemeente op de juiste manier liefheeft.

Als je een gemeente plant, als je helpt bij een gemeentepiant, of als je die plant leidt, dan is, voor mij, één van de belangrijkste ingrediënten die je moet hebben: dat je denkt aan bezoekers. De uitdaging is dat als je in een gemeente plant zit, je een beetje geïntimideerd bent. Je bent in een kleine heilige groep van "wij vier, niet meer." Als er bezoekers komen, moet je je groep opsplitsen en bijna gesprekken voeren met je team. Ik weet nog dat ik tegen Julie en Melanie, die al jaren tot mijn beste vrienden behoorden, zei: "Weet je, ik hou van jullie. Dus, hier is het, ik heb jullie nodig om anderen in te brengen in de relatie die we hebben gehad. De liefde die wij hebben gehad - willen jullie voor anderen zijn wat wij voor elkaar zijn geweest?" En dat deden ze. Ik zei tegen ze, "Dat betekent dat ik je niet veel zal zien."

Een tijd lang zag ik ze heel weinig, omdat ieder van ons, in plaats van zijn vriendschap voor zichzelf te houden, vanuit zijn vriendschap anderen naar zich toe trok, en dat is precies wat God voor ons deed. Hij reikte uit de Drie-Eenheid om ons in een relatie met God te trekken. Ik denk dat wanneer een gemeente dat in haar DNA krijgt, en ieder lid op die manier denkt, dat de wereld dan weet dat jullie discipelen van Jezus zijn, vanwege de liefde die jullie hebben. Voor mij is dat één van de meest vitale ingrediënten in een gemeente. Zelfs als je prediking slecht is, zullen ze waarschijnlijk terugkomen omdat ze zich geliefd voelden. Op een gegeven moment, na het voelen van deze horizontale liefde, zullen ze zich gaan verbinden met Zijn liefde.

Dus hier zijn wat meer praktische dingen. Voor de samenkomst, moet je je heiligen klaar maken om uit te reiken. Het andere is wanneer mensen binnenlopen, het is beangstigend om een gemeente binnen te lopen, vooral een gemeente als de onze, want laten we eerlijk zijn, de meeste mensen lopen binnen en ze verwachten dat mensen op een mooie comfortabele manier in hun gemeentebanken zitten, niemand praat, iedereen is stil. Maar als ze in onze samenkomsten komen, is het chaos; iedereen loopt rond en omhelst, kust, en mensen bidden aan de ene kant, en bezoekers kunnen zoiets hebben van, "Wat is er aan de hand?" Het is wild, zelfs voor christenen, we zijn wild, en dus lopen ze binnen, en ze denken: "Waar ben ik in gelopen?" Ik weet nog toen ik voor de eerste keer een charismatische gemeente binnenliep, ik was zo geschrokken dat ik wilde wegrennen.

De uitdaging is als je met een groep mensen bent die je niet kent, en ze doen allemaal iets, dan is het een soort druk dat je denkt dat jij misschien ook moet doen wat zij doen. Maar als je niet weet waarom ze hun handen opheffen, als je niet begrijpt waarom ze bidden zoals ze bidden, dan begin je je af te schermen, je begint je te verzetten omdat je je ongemakkelijk voelt. Een van de dingen die ik altijd voel dat we moeten doen als een gemeente en gemeenteplantingen is om mensen te helpen begrijpen dat als ze ons bezoeken, ze niet het gevoel hoeven te hebben dat ze iets moeten doen wat wij doen. Met andere woorden, ik wil dat mensen het gevoel hebben, en ik probeer dat op verschillende manieren over te brengen, dat als je daar gewoon zit en toekijkt, dat dat geweldig is; het is gewoon zo cool om je bij onze samenkomsten te hebben. Ik heb beelden gebruikt van: als je mensen bezoekt voor een maaltijd, ga je niet koken in de keuken, je ruikt niet op na afloop, dus voel je vrij om gewoon te genieten van de maaltijd met ons.

Een van de grootste ergernissen van mensen over de gemeente is: "Het gaat alleen maar om het geld." Dus maakte ik er vanaf het begin een punt van om te zeggen: "Als je hier bent en je bent een bezoeker, ik wil je geld niet; als die offerschaal rondgaat, stop er dan alsjeblieft niets in. Als je echt wilt, mag je, maar we willen je geld niet. Als je aan God wilt geven, is dat tussen jou en God." Ik wil een lijn trekken tussen het volk van God dat de wegen van God begrijpt, en zij die nog niet op die plaats zijn. Als je iets niet doet uit overtuiging, is het zinloos om het te doen. Wat ik heb geprobeerd te doen is ongelovigen te laten denken, "Wacht even, ik begrijp dit niet." Maar op een goede manier, zoals, dit is anders, dit voelt echt. Helaas heeft het lichaam van Christus deze dingen zo erg beschadigd, dat ik denk dat we extra voorzichtig moeten zijn in hoe we ze presenteren. Dus, dat zijn dingen die mij geholpen hebben. Ik wil dat bezoekers voelen dat er geen druk is om iets ongewoons te doen, en ik zal dat zeggen als het nodig is.

Ik wil ook dat ze weten waar ze dingen kunnen vinden, weet je, waar is het toilet? Er is niets erger dan in een vergadering te zijn en niet weten waar ik mijn kinderen heen moet brengen. We weten allemaal dat de man met het groene shirt geen marmannetje is, hij is gewoon de man die de kindernevendienst doet, maar als een bezoeker binnenkomt, hebben ze geen idee. Als iemand naast hen komt en zegt, "Hey, het is je eerste keer hier. Ik zie dat je kinderen hebt. Weet je hoe kinderpastoraat werkt? Ik zal het je laten zien. We schrijven ze in, we hebben geweldige kinderwerkers." Je helpt mensen zich te voelen als, "Oh, oké". Op het einde van de dag, is het veel gemakkelijker voor hen om zich te engageren. Het zijn kleine dingen die vaak een groot verschil maken. Maar als iedereen alleen maar voor zichzelf zorgt, voelt de bezoeker zich als een reserveonderdeel en je zult bezoekers bekijken; nu ik je dit verteld heb, bekijk een bezoeker. Je zult merken dat hij een bezoeker is omdat hij in zijn stoel zit terwijl iedereen doet, "Hé Fred, broeder, hoe gaat het? Hoe is je week geweest?" Als de bezoeker komt, heeft hij een pamflet omdat hij probeert te kijken alsof hij iets doet. Hij leest het, omdat hij niet weet wat hij anders moet doen. Zo van, "Ik voel me hier een reserve, en dus ga ik maar doen alsof ik iets doe wat de moeite waard is." Het is aan mij om de mensen te helpen begrijpen dat we naar de overkant moeten reiken en die mensen vinden en van hen houden. Hen gewoon helpen om zich op hun gemak te voelen. Het is geweldig!

Dus, ik trainde onze gemeente, onze jongens, toen we begonnen. Ik nam meer dan een hele zondag om onze vroege gemeente te trainen over hoe te verbinden met mensen die ze niet kennen. Omdat mensen niet weten hoe ze het moeten doen, dus train je team. Ik had dingen als: schrijf dit op de voorpagina van je bijbel, "Hoi mijn naam is Ik heb je nog nooit eerder gezien, is het je eerste keer hier?" Gewoon een paar vragen die een gesprek kunnen beginnen. Want als je het afbreekt en het makkelijk maakt voor de heiligen, dan zullen ze het doen. Je moet het afbreken en hen leren hoe uit te reiken en praktisch lief te hebben.

Wanneer je mensen oproept om te reageren, moet je nadenken over manieren om dit te doen. Als je met z'n vieren in een kamer zit en je bent een gemeente aan het oprichten, en je vraagt: "Zijn er bezoekers vandaag?", dan kan dat laten zien dat je je mensen niet kent. De meeste mensen willen niet voor het blok gezet worden. Zelfs in een gemeente van 400, zorg ervoor dat je die bezoeker aan je hebt gekoppeld.

Hier is nog een sleutel: als je de gemeente leidt, is dat een grote aantrekkingskracht voor mensen als je je met hen verbindt als bezoekers. Het is een grotere aantrekkingskracht dan iemand anders die zich met hen verbindt. Mensen hebben nog steeds de indruk dat de voorganger iets is. Een bezoeker herinnert zich misschien niet de heilige die hem begroette toen hij in de gemeente stond, ze bellen om zich te verbinden, maar ze verbinden zich automatisch met de voorganger die daar opstaat om te preken. Als je preekt, stroomt de zalving, en mensen kunnen je hart zien. Dus ook al hebben ze je nog niet ontmoet, je hebt misschien hun hand geschud; ze voelen dat ze je begrijpen. En dus, stel je dit voor, de voorganger belt je op en zegt: "Hoi, ik ben Andrew, ik was zondag aan het preken. Ik kwam en schudde je de hand. Ken je me nog? Het was zo cool om bij ons te zijn. Ik dacht dat het leuk zou zijn om met elkaar in contact te komen. Hoe vond je de bijeenkomst?" Onmiddellijk, heb je een veel grotere kans om die persoon te verbinden in het leven van de gemeente.

Als je een van de voorgangers bent, gebruik dan die badge, want voor mensen betekent dat iets. Ik probeer het makkelijk te maken voor de mensen. Je hoeft dit niet te doen, maar als je een voorganger bent in een gemeente, ga je veel mensen bezoeken omdat ze zich met jou verbinden, en dan verbinden ze zich via jou met de mensen. Je moet hard werken om die brug te zijn, wat betekent dat je veel van je vriendschappen verwaarloost omdat je hard moet werken om de nieuwe, de verlorene en de eenzame binnen te halen. Dat zijn dingen die gewoon een realiteit zijn voor een gemeenteplanting.

Als je een gemeente overneemt, is het een heel ander verhaal, want nu heb je een gemeenschap die elkaar kent. Je moet nu inbreken in die gemeenschap en harten voor je winnen, want ze moeten je volgen. Dat is een heel ander verhaal. Ik zou waarschijnlijk meer aan die mensen werken totdat ik een gevoel van "ons" heb ontwikkeld, en dan zou ik proberen om uit te reiken. Ik zou proberen om die mensen te stabiliseren. Als ik een gemeente zou overnemen, zou ik hard werken aan het opbouwen van relaties. Relaties zijn heel, heel, heel belangrijk, vooral als de gemeente klein is. Als het groter is, zullen ze relaties aangaan met andere mensen die ze kennen, maar als het klein is, willen ze een relatie met de leiders, en dat is iets waar je je bewust van moet zijn, en dat je moet opbouwen. In sommige opzichten, als een gemeenteplanter, wordt je huis een doorgangsweg. Als je het idee hebt om een klein huisje te bezitten waar je naar toe kunt gaan en ontsnappen, plant dan geen gemeente. Je huis gaat een station worden. Mensen gaan de hele tijd komen. Als het groter wordt, moet je dat op een gegeven moment wegduwen, want dan ga je dood. Het is gewoon dat de last te zwaar is; je moet het aan anderen overdragen. Maar als je plant, ben jij het. En dan, voor de vergadering, worden de mededelingen goed gecommuniceerd? In termen van "Wat gebeurt er nu?" Onthoud, wij kennen de orde van dienst, maar anderen niet. Dus, communiceer je goed in termen van wat er gebeurt of wat er verwacht wordt? We hadden nu een bijeenkomst in Namibië, tijdens een van de Regionale Toerusting, en een van onze jonge pastors leidde die sessie. Ik probeerde hem een kans te geven om zijn vleugels een beetje te laten groeien, en aan het eind van de sessie, stond hij op nadat jongens gepreekt hadden, en hij vroeg om een reactie. Hij zei, "Jongens, ik heb het gevoel dat we moeten reageren." Toen hij om een reactie vroeg, was het een beetje wazig over wat hij wilde. Hij zei niet hoe te reageren of wat te doen. Hij zei alleen, "We moeten reageren, jongens. Ik vind echt dat we moeten reageren." De mensen zaten daar en zeiden, "Oké, ik wil reageren, maar hoe precies wil je dat ik reageer?" Hij zei, "Jongens, ik denk dat het goed is als we blijven staan." Maar toen ging hij door met praten, en omdat hij doorging met praten, was het van, "gaan we nu staan? Gaan we nu staan? Je bent niet duidelijk." Nu vraagt hij zich af waarom er niemand staat, dus nu wordt hij nerveus en graaft hij zijn gat dieper. Hij gaat van, "Ik heb echt het gevoel dat we moeten reageren." Ik voelde dat mensen dachten, "Ik wil reageren, maar als ik alleen opsta, en ik weet niet zeker of ik nu moet opstaan, ga ik er stom uitzien." Uiteindelijk stond ik op en ik redde hem en nam de microfoon en zei: "Oké jongens, ik heb het gevoel dat als jullie nu moeten reageren, ik wil dat jullie, met gesloten ogen, gaan staan." Mensen stonden. Deze kerel was als, "Hoe deed je dat?" Ik zei, "Het was geen zalving. Ik communiceerde gewoon duidelijker dan jij deed." Soms denk ik als leider, dat je gewoon duidelijker moet zijn in je communicatie. Wat wil je dat mensen doen? Hoe verwacht je dat ze reageren? Maak het duidelijk wat je wilt. Anders weten ze het

niet, en als ze het niet weten, creëert dat instabiliteit, en dat is in onze geesten geen goede zaak. Mensen willen van nature duidelijk geleid worden, en dus moet je deze dingen goed overdenken als gemeentepanter. Wanneer ik mijn preek voorbereid, of ik begin mijn vergadering, denk ik na over waar ik ga landen. Ik hou dat de hele tijd in mijn achterhoofd. Ik denk na over waar ik dit ga laten landen, wie ga ik roepen? Dus, de hele tijd beweeg ik in die richting, want als ik weet waar ik heen ga, als ik dan op die plaats aankom, heb ik mijn hele preek naar dat punt gebouwd, en zal het duidelijk landen. De grote fout die de meesten van ons maken is dat we ons verliezen in het moment. We denken niet aan waar we gaan landen. We preken onszelf eruit, en dan zijn we klaar, wat dan? Welke reactie? Waar hoop ik op? Je hebt niet nagedacht over waar je gaat landen, en hoe je het gaat landen. Dat is een van de grootste fouten die leiders en gemeentepredikers maken, dus denk daar goed over na.

Controleer een vergadering. Hoe verloopt een vergadering, worden bezoekers begroet? Kijk en luister. Je kunt opstaan en dit doen, "Jongens, kunnen we alstublieft contact maken met bezoekers?" En iedereen zal gaan, "Ja!" Zelfs in tranen reageren, "Heer, we willen ons inzetten om bezoekers te verbinden," en dan komen ze de volgende week, en er zijn vijf bezoekers, en niemand verbindt zich met hen. Vaak weten mensen niet hoe ze praktisch moeten verwerken wat ze op dat moment voelen. Dus wat ik vaak doe is, ik ga naar mensen toe, en ik zeg tegen ze, "Hé, weet je nog dat we het net over bezoekers hadden? Zien jullie dat dat nieuwe mensen zijn, zouden jullie het erg vinden om met hen in contact te komen?" Terwijl ik mensen met me meeneem, train ik hen in de dingen van God. Raak niet gefrustreerd als mensen niet reageren, want mensen sluiten zich niet aan. Herinner je toen je een klein kind was, en je had van die stippen, en je zou tekenen om uit te vinden wat precies het plaatje was. De mensen verbinden geen punten, dat moet je voor hen doen, en als je het eenmaal voor hen gedaan hebt, vergeten ze het. Ik heb eens horen zeggen dat het leiden van de gemeente een beetje is als een clown in een circus, die borden ronddraait. Ik herinner me dat ik als kleine jongen naar een circus ging, en er was een clown die naar voren kwam, en hij had een stok met een plaat op de top; hij draaide een plaat bovenop de stok, en omdat de plaat draaide als een tol balanceerde hij op de stok. Dan zette hij een andere stok neer, en draaide nog een stok en plaat, en nog een, en nog een, en nog een. En als de eerste plaat vaart verloor, ging hij naar de overkant en draaide het twee of drie keer, en het bleef draaien, en dan ging hij verder en dan ging hij terug.

Dat is het leiden van een gemeente. Zo voelt het. Je stopt de waarde in de mensen, je draait. "Laten we van bezoekers houden," en iedereen is zo, "Ja, we gaan van bezoekers houden!" Dan ga je naar het volgende ding, "Oké, laten we bidden," "Ja, we gaan bidden!" Als je het gebed aanraakt, beginnen ze de bezoekers te vergeten. Dan ga je naar het volgende ding, en het volgende ding, en plotseling kijk je achterom en niemand verbindt zich met de bezoekers. Als je het niet opvangt voordat het wegvalt, moet je dat hele ding herbouwen. Dus, je draait die plaat, en dat is heel erg wat gemeenteleiderschap voelt als de meeste van de tijd. Je bent gewoon aan het draaien aan het bord dat het meest wiebelt om te proberen het vooruit te krijgen, en als je het pakt voordat het breekt, dan houd je een cultuur gaande in een gemeente.

Je dacht dat het spiritueeler was dan dit, he? Nee, het is spiritueel, maar ik raak hier ook de praktische aspecten aan. Mededelingen zijn een ander cruciaal ding en mededelingen zijn een interessant ding omdat, in sommige opzichten, uw mededelingen de waarden of de toon kunnen zetten van wat de gemeente waardeert. Met andere woorden, weet u wat een waarde is? Iets wat belangrijk voor je is. Dus, bijvoorbeeld, als je huis in brand is gevlogen en je had tijd om naar binnen te gaan en twee dingen eruit te halen, wat zouden dat dan zijn? Dat zouden de dingen zijn waar je waarde aan hecht. Als het om het Koninkrijk gaat, zijn er bepaalde dingen waar we waarde aan hechten en bepaalde dingen waar we niet van nature waarde aan hechten. Als gemeente moeten we de waarden van het Koninkrijk in de mensen leggen. Dus, we moeten ze trainen om lief te hebben waar ze niet van nature van houden. Ik doe dat de hele tijd met jou. Hoe vaak heb je me in de loop der jaren niet horen aandringen op bezoekers, hen verbinden en liefhebben?

Hier is het ding met een leider: mensen zijn egoïstisch, inclusief jullie, inclusief mij, dus ik moet je laten zien waarom het je ten goede komt. Dus, als het je geen voordeel oplevert, doe je het niet. Dan kan je een goed voordeel en een slecht voordeel hebben. Hier is het ding, wanneer je voor het eerst wordt gered, heb je geen begrip van God of de wegen van God, dus het is gewoon ik, egoïstisch.

Ik was met de TMT jongens. Een van de jongens stelde me een vraag. Wat was het? Hou ik echt van God omdat ik van Hem hou, of omdat ik achter Hem aan ga voor wat Hij mij kan geven, zoals eeuwig leven en een heleboel andere dingen? Wat vrij grote dingen zijn. Mijn antwoord was waarschijnlijk niet wat hij verwachtte, en ik zei: "Ik denk dat we allemaal beginnen met het verkeerde motief, we komen allemaal om onszelf te redden, we beseffen allemaal dat we sterven en naar de hel gaan. We komen niet tot God omdat we plotseling van Hem houden. We komen tot God omdat er geen andere manier is om gered te worden, en dat realiseren we ons. Het is puur egoïstisch. Maar als je dan tot Hem komt met je egoïstische motief, dan vindt Hij dat goed, en begint Hij je lief te hebben in je zonde, en het is Zijn vriendelijkheid voor jou die je begint te leiden tot bekering. Dus, je begint Hem lief te hebben. Je leert van Hem te houden omdat je beseft dat je de goedheid die Hij je toont niet verdient. Je motieven zijn in het begin verkeerd, maar naarmate je met Hem wandelt, worden je motieven zuiverder en zuiverder, en zo is het met God en met ons. Dat is hoe het is met de gemeente."

Dus, ik moet je laten zien waarom dit je voordeel oplevert, als ik je niet kan laten zien waarom het je voordeel oplevert, weet ik dat je het niet gaat doen. In sommige opzichten, moet ik je niet alleen laten zien waarom het je voordeel oplevert; ik moet je ook laten zien dat als je het niet doet, het je alles kan kosten. Met andere woorden, ik zet je in het nauw. Ik geef je geen mogelijkheid om te ontsnappen. Dat is waarom sommige doctrines erg gevaarlijk zijn voor de gemeente. De hyper-genade leer, die zegt dat het niet uitmaakt wat ik doe, het verandert niet hoe God over mij denkt, is zeer, zeer gevaarlijk omdat het de consequentie van ongehoorzaamheid wegneemt. Het neemt weg dat je God zou kunnen bedroeven, dat je de Heilige Geest zou uitdoven; het neemt die dingen weg. Wat het doet is: het maakt je gevoelloos. Het leert je dat God van je zal houden, wat er ook gebeurt; en

als God van je zal houden, wat er ook gebeurt, dan zal het je om het even zijn, wat er ook gebeurt. Het is omdat we niet zo zuiver zijn dat we het gewoon uit liefde doen. We hebben de concepten nodig dat er enorme consequenties kunnen zijn van ongehoorzaamheid. En dat houdt ons soms tegen. Maar tegelijkertijd, dat God vriendelijk en genadig en liefdevol is.

Dus, als leider, moet je proberen de geheimen van deze dingen in de harten van je mensen te bewaren. Je moet de basis leggen dat ze leren God lief te hebben, maar ook Hem te vrezen. Want als je dat doet, realiseren ze zich dat ze achter Hem aangaan, ze hebben geen keus. Dus, je moet de hele tijd op die manier denken. Als je iets gaat introduceren in de gemeente, moet je het duidelijk maken.

Hier is hoe ik het gedaan heb: "Wat gij doet voor de minsten dezer mijnen, dat hebt gij voor Mij gedaan" (Matt 25:40). Je hebt me dat horen zeggen, nietwaar? Weet je, misschien komt iemand voor de eerste keer binnen, en je biedt hem koffie aan, maar ik wil je laten zien dat door hem koffie aan te bieden, je het aan Jezus aanbiedt, en door dat te doen heb je Hem gezegend. Weet je wat de liefdestaal van Jezus is? Werken van dienstbaarheid. Hij zegt: "Zo weet ik dat je van me houdt, want je gehoorzaamt mijn bevelen." Dus, ik moet je dat waardesysteem leren, het waardesysteem van God, en dan moet ik je uitleggen hoe je kunt laten zien dat je van God houdt. Zeggen dat ik van je houd is niet genoeg voor Hem, Hij wil zien wat je doet. Ik moet je laten zien dat, als je het doet, het is door de genade van God. Ik bedoel, het wordt ingewikkeld, want nu heb je werken en dat moet je doorworstelen en de mensen helpen het te begrijpen, maar tegelijkertijd moeten ze beseffen dat wat ik doe meetelt tot in de eeuwigheid.

De gedachte dat op een dag, zoals Stefanus, die gestenigd werd tot de dood, maar omdat hij zijn getuigenis hield, de Here Jezus er stond om hem te ontvangen. En misschien, als je leeft zoals hij, zal de Heer je verwelkomen. Maar tegelijkertijd zullen velen op die dag zeggen: "Heer, Heer," en Hij zal zeggen: "Wie bent u?" Dus, wat ik net heb gedaan is, ik heb je gemotiveerd, en ik heb je bang gemaakt, opzettelijk, omdat ik je leven vorm om de Heer Jezus Christus te dienen. Dat is goed leiderschap, en het is goed rentmeesterschap van het evangelie. We moeten deze spanningen de hele tijd vasthouden om mensen met ons mee te nemen op de reis. Is dat logisch? Nu ken je alle 'trucs'; het zijn geen 'trucs'. Ze staan eigenlijk in het evangelie; ze staan in de Bijbel. Dit zijn de dingen die God doet als Hij tot ons spreekt, maar helaas, door sommige van de doctrines die de gemeente overheersen, hebben we veel van hen verwaarloosd. Het is alsof we veel van de ingrediënten uit de cake hebben gehaald.

Dus, om terug te komen op de aankondigingen, in sommige opzichten, uw aankondigingen bepalen uw waarden. Dus wees voorzichtig met wie de aankondigingen doet. Ik zal u laten zien hoe aankondigingen een waardesysteem bepalen. We hebben een Four12 conferentie op komst. Ik zou het als volgt kunnen aankondigen: "Hé jongens, vorige week was er een conferentie die Sjofar deed en de week daarvoor was er een andere conferentie die iemand anders deed, en deze week hebben we onze conferentie. Dus degenen onder jullie die mee

willen gaan, het is van woensdag tot vrijdag, je kunt vrij nemen van je werk als je wilt en ons vergezellen op de conferentie. Volgende aankondiging." De meeste mensen hebben zoiets van, "Daar wil ik niet heen. Ik heb maar zoveel verlof in mijn jaar." Dus, ze zullen niet komen, en je zult je afvragen waarom niemand kwam, en je raakt gefrustreerd met de mensen. Maar je hebt niet duidelijk gecommuniceerd waarom dit een belangrijk ding is. Je hebt geen waardesysteem gecreëerd door de manier waarop je het presenteerde. Je moet heel voorzichtig zijn met hoe je presenteert wat je presenteert en in sommige opzichten moet je hen laten weten, dit is belangrijk, en waarom het belangrijk is; in plaats van: dit is niet zo belangrijk, je kunt er naar toe komen als je wilt.

Het is een beetje als het hebben van een kind. Je leidt mensen uiteindelijk op om jou te gehoorzamen, en dat is wat je moet doen. Het probleem is dat, als ik je bij alles wat ik doe een optie geef, je gaat kiezen wat jou het beste uitkomt. "Ik worstel met geld of ik heb een huwelijksprobleem, dus Mac en Naudine's ding is degene waar ik heen ga." Maar Mac en Naudine's ding zal je helpen in één ding individueel, maar het brengt ons niet samen als een volk ergens. Dus eindig je met een gefragmenteerd volk dat alleen zichzelf dient. Als je te veel opties geeft, zullen ze diegene kiezen die ze leuk vinden. Dus, ik moet je keuzes beperken. Als leider, moet ik nadenken over hoeveel opties ik jullie ga geven. Hoeveel kunnen jullie aan? Dan ga ik je opties presenteren op zo'n manier als; deze het is op leven en dood, en ik ga het aan je verkopen met alles wat in me zit omdat ik je daar wil hebben. Als je gaat sterven, sterf dan na die bijeenkomst. Ik presenteer nu wat wij noemen een rode vlag gebeurtenis. Rode vlag gebeurtenissen zijn 'de bazuin die werd geblazen om Israël tot oorlog aan te zetten', versus, hé, als je wat hulp wilt bij het boeren, kom dan naar dit kleine dingetje het zal je leren hoe je beter moet ploegen.

We moeten daar ook heel duidelijk in zijn, want vergeet niet dat alles wat u van tevoren presenteert, mensen uiteindelijk leert u te gehoorzamen of een consumentenmentaliteit te ontwikkelen, gewoon door de manier waarop u aankondigingen doet. Realiseer je je dat? Ik geef jou de opdracht om te beslissen, of mij om te beslissen wat belangrijk is, en als jij beslist wat belangrijk is, leid ik je niet meer. Onze generatie wil het centrum van haar universum zijn, ze willen beslissen. Ze willen kiezen en kiezen wat hun jeukende oren willen horen. De cultuur waarin we leven bouwt ons naar een plaats van, "Ik ga waar het mij dient." Dat is van de hel, dus, als een leider, moet ik dat uit je persen. Ik moet dat uit je werken, ik moet je laten begrijpen dat wat jij wilt misschien goed voor je is; maar wat ik wil, omdat ik de Heer hoor en ik weet waar we naar toe gaan, is goed voor jou. Begrijp je dat?

Daarom moet een ouderling een onberispelijk karakter hebben, want de positie kan ernstig misbruikt worden als een man niet naar Gods hart is. Tenslotte moet je Hem gehoorzamen. De Bijbel zegt in Hebreeën 13:17: "Gehoorzaam en onderwerp u aan zijn gezag, want hij waakt over u, als een man die rekenschap zal geven." Wees voorzichtig met wie je volgt. Ik kan je dit zeggen, als je volgt, moet je volgen. Dat is de weg van het Koninkrijk. Als leider, moet je helpen dat waardesysteem op te zetten. En mag ik dit nog eens zeggen, de dingen die je nu in het geheim doet, zullen je op een dag kwalificeren voor de dingen die je misschien gaat doen. Karakter wordt gevormd op de geheime plaats; integriteit wordt

gevormd op de geheime plaats. Een hart voor de mensen, niet voor jezelf, want het is heel gemakkelijk om als leider voor jezelf te bouwen. "Ik wil succesvol lijken," maar dat is een onzuiver motief, dat is destructief. Dus, we moeten deze dingen zorgvuldig uitwerken. Ik dwaal een beetje af, maar dit zijn dingen waar we mee moeten worstelen en die we goed moeten krijgen.

Zo, kijk, ze zijn enorm! Zijn ze makkelijk om naar te luisteren? Zijn ze te lang? Er komt een punt waar het net is, "Legt hij uit wat belangrijk is en hoe?" Als je een cultuur wilt vestigen, is het interessant hoe je dat doet. Dus, we kondigen Four12 aan, (dit is hoe een goede leider bouwt) je kondigt Four12 aan; "Deze conferentie is een must-do, het leven van mensen is voor altijd veranderd, mijn leven is veranderd op deze dingen. Als je Jezus wilt dienen - en ik ben een heel jaar bezig geweest om je te leren dat je Jezus moet willen dienen. (Dus, ik heb die fundering al gelegd) - als je dit wilt doen, hier is de deur. Dit gaat je de sleutels tot dat ding geven." Dus, je komt, maar niet iedereen doet het, en het is als, "ah!" omdat de mensen die zouden moeten komen, niet komen. De mensen die echt doorgebroken zouden zijn, zijn degenen die niet komen.

Als leider trek je je haren uit je hoofd, omdat je zes maanden leven en dynamiek gaat halen uit diegenen die naar de conferentie komen. Je weet dat ze schuimbekkend terugkomen, ze gaan van, "Ik wil door de muur rennen voor Jezus!" Ik wou dat iedereen dat deed. Degenen die zijn gekomen, staan vooraan zich in te zetten, maar de rest van de mensen willen vermaakt worden. Dus nu denk ik, "Oké, hoe krijg ik je zover dat je beseft dat je het verknald hebt?" Want ik noemde het een rode vlag, en dus ga ik mensen halen waarvan ik weet dat ze een massale God ontmoeting hadden. De Bijbel zegt dat je speciaal moet letten op hen die leven volgens het patroon dat wij je gaven. Dus, Ozzy, ik zag hem de hele conferentie in tranen, ik ging naar hem toe en zei: "Ozzy, wat gebeurde er?" "Ik ben al 25 jaar christen. Ik heb Jezus nog nooit zo ervaren als op deze conferentie. Ik heb het gevoel dat mijn hele leven is veranderd; mijn huwelijk is net omgedraaid." Ik vraag Ozzy om te komen vertellen wat er op de conferentie is gebeurd. Dus Ozzy staat op en is in tranen, terwijl hij zich herinnert wat Jezus met hem deed toen hij daar was. En dan Fred, "Wat is er gebeurd?" en Fred is daar gewoon aan het praten. En ik zal ze zelfs helpen.

Het probleem is wanneer mensen getuigen - hier is een ander ding over aankondigingen - ze weten niet welke details belangrijk zijn. Dus, ze zullen dit doen, "Toen ik drie was..." Ik zeg dan, "Te veel details, niet relevant!" Ik vraag zelfs in het beginstadium: "Wat ga je met de jongens delen?", en dan begint hij: "Toen ik drie was," en dan zeg ik: "Knip dat van toen ik drie was er nou maar uit." Ik ga hem ook proberen te helpen om te focussen op wat ons vooruit zal helpen. "Ozzy, ik wil dat je zegt wat je daar zei; dat ding, misschien zeg je dat gewoon. Zeg dat een beetje duidelijker dan je net deed. Hier is de microfoon." En dan weet Ozzy het; hij is een instrument in mijn handen, maar hij is een cultuur aan het vormen. Dan doet de volgende het, en dan zegt iedereen die er niet bij was: "Oh man, oh man!" en ze zien Ozzy voorwaarts gaan in de dingen van God alsof ze allemaal samen in een rij zaten, en plotseling gaat Ozzy gewoon voorwaarts. En wie houdt er van om achter te blijven?

Dan ga ik zitten met de persoon die er niet was op een bepaald moment, en ik ga koffie drinken en zeggen: "Weet je waarom je bent achtergebleven? Omdat je niet geeft, je volgt niet." Ik ben een waardesysteem aan het bouwen en onthoud dit: een gemeente bestaat uit individuen, dus ik heb iedereen nodig die met me meeloopt; zodat we uiteindelijk een lichaam kunnen zijn dat elk deel zijn steentje bijdraagt. Dus, je moet aan deze dingen denken als je aankondigingen doet. Je dacht dat het alleen maar aankondigingen waren; nee, er komt veel meer bij kijken dan alleen maar dingen aankondigen.

Hier is het andere ding, werkt de technologie? Dit is altijd een nachtmerrie en de techniek jongens, zegen hun harten; maar soms, weet je, hebben ze niet geoefend met het aanbiddingsteam, weten ze niet hoe de liedjes gaan. Dus, het aanbiddingsteam is daarboven, en er is de aanwezigheid van God en een zalving. Het probleem is dat wanneer de zalving stroomt, het stroomt omdat alles op rolletjes loopt, en we kunnen ook begrijpen, we kunnen de woorden lezen. Er is niets erger dan wanneer je in de aanwezigheid van God bent, en plotseling valt de techniek uit, of de man loopt drie regels achter, en dan ken je de liedjes niet. Het aanbiddingsteam neemt ons mee in de trant van, 'Wat bent U groot, wat bent U geweldig, wat hebt U gedaan' en jij staat daar. En dan zeg je een woord aan het eind van de zin, maar je bent de verbinding van hart tot hart, van geest tot geest met God kwijt. Nu proberen je hersenen uit te zoeken, "Waar gaan we precies heen in aanbidding?" Dan, omdat je hersenen aan het werk zijn, is je hart gestopt met werken, en je bent gewoon de aanwezigheid van God kwijt omdat je niet weet waar het heen gaat. Weet je waar ik het over heb?

Hoeveel van jullie zijn in een nieuw lied geweest, en plotseling stopt de techniek? Of het is 4 regels achter, weet je? Het is een klein ding, maar het maakt een enorm verschil! Als de techniek jongens hebben geoefend met het aanbiddingsteam, en ze kennen de nummers op het moment dat ze erin gaan, de woorden zijn er, en je kunt gewoon met het team meegaan. Een klein ding, maar het verschil is, "Oh mijn god! We hebben de Heer vandaag ontmoet". Terwijl je de liederen zingt met de woorden die daarboven staan, herinner je jezelf aan wie Hij is en hoe Hij is. Dan is de Geest er om die woorden te nemen en ze levend te maken voor jou. Dat als je zingt over Hem die het universum gemaakt heeft, je Hem ziet; je weet hoe het is, het is alsof je Hem ziet. De geest van God neemt de woorden en maakt ze levend voor je. Het is niet alleen alsof je de regels leest, het is als, "U bent degene! Ik zie dat U degene bent die het universum heeft gemaakt met een bevel! Oh, mijn hemel! Wat voor God bent U? Als U dat kon doen met een bevel, wat zou U dan kunnen doen in mijn leven met een bevel?"

Dus, het is een klein ding, maar het is een verschil tussen mensen die binnengaan in Gods aanwezigheid of niet. Mag ik zeggen, als mensen binnenkomen, en ze ontmoeten de Heer in welk deel van de samenkomst dan ook, dat is de take-home samenkomst. Laten we eerlijk zijn, als je naar de gemeente komt en je ontmoet Jezus, is er iets beters? Als we Jezus ontmoeten, is het een mysterie, er is geloof. Waar geloof is, antwoordt Hij, en is er iets van Zijn aanwezigheid. Het probleem is als er verwarring is, dan is er geen geloof. Dus, het is alsof het ding dat dit ding voedt sterft. Het is een klein ding: de AV was te traag. Er zijn duidelijk meer aspecten dan alleen dat, maar je kunt alle andere aspecten goed hebben en dit verkeerd, en je zult merken dat het nergens heen gaat.

Als ik preek, zet ik normaal een Bijbeltekst op het scherm. Weet je wat een verschil dat maakte voor mijn prediking? Daarvoor, was het "Pak uw Bijbels." Het probleem is dat jullie allemaal je eigen vertaling gebruiken, zoals de Jehovah's Getuigen Vertaling, of de King James Vertaling. Als ik dan in mijn Bijbel lees, leest eigenlijk één op de zes mensen dezelfde versie, en jouw versie heeft de tekst verkeerd om of andersom, en dus gebruikt de mijne iets andere woorden, zodat het moeilijk is om te volgen wat ik zeg. Dan zeg ik, "Er staat hier 'familie'," maar de jouwe zegt 'zoon', en ik zeg hoe belangrijk familie is en die van jou zegt 'zoon', en jij zegt, 'Maar de mijne zegt 'zoon'. Dus, het hele ding is verloren omdat je moeite hebt om me te volgen; versus, zet het op het bord en we lezen het gewoon samen; en omdat we allemaal lezen en het betekent dat ik mijn preek niet voor drie minuten moet onderbreken voor iedereen om te vinden waar het boek van Amos is.

Wat er gebeurt is, je zit in de gemeentebank en je hebt moeite om dat boek te vinden. De man naast je opent zijn bijbel en jij denkt: "Oh shit, ik zie eruit alsof ik mijn bijbel niet lees!" Nu is er groepsdruk om dit boek te vinden, weet je! Je bent zo gestrest over waar dit boek is dat je vergeten bent wat ik zeg en je bent de gedachtegang vergeten. Zo is het, nietwaar? Eindelijk, ik heb het gevonden! Je bent zo blij dat je het gevonden hebt dat het je niet kan schelen wat ik zeg. Zet het gewoon op het bord, hier is het, laten we het samen lezen. Het is grappig, de kleine dingen, het zijn de kleine vossen die de wijngaarden vernielen, en het zijn deze kleine dingen. Gewoon op het bord, het is snel, kunnen we gewoon hier kijken, ze hebben mijn aantekeningen, ze zetten het op, we lezen het samen, en ik kan de woorden eruit breken en het aan u uitleggen.

Dan gaan we in aanbidding, en dit is een groot ding, hey, ik zeg dit vaak; als ik weer een gemeente plant, wil ik een aanbiddingsleider die weet wat hij doet! Alstublieft Jezus! Want ik heb dit geleerd, als mensen Jezus ergens in de samenkomst ontmoeten, is het een levens veranderende ontmoeting. Ja, ze kunnen Jezus ontmoeten als ik aan het preken ben, maar aanbidding lijkt gewoon iets te hebben dat preken niet heeft. Er is een gevoel dat als de aanbiddingsleider bij me is, ze de aanwezigheid en het leven van God kunnen openbreken. Het zet een heleboel minder druk op mij, en het betekent dat we samen kunnen vloeien. Aanbidding is gigantisch in elke samenkomst, en ik denk niet dat we begrijpen hoe gigantisch aanbidding is voor de gemeente. Het is echt onze liefdestaal naar God. Het is waar we gewoon onze waakzaamheid laten zakken en intiem zijn. Het is vanuit de aanbidding dat de Geest van God vaak stroomt. Jezus zei dat als ik opgeheven ben, in aanbidding, de mensen aangetrokken worden. God zegt dat Hij troont in de lofprijzing van zijn volk. Dat betekent dat als we op de juiste manier aanbidden, er tronen worden opgericht in de harten van hen die zingen. Dus, er is een mysterie in dit wat ik wil aanboren. Als ik iemand heb met een gitaar, die slecht speelt, zoals wij hadden toen we begonnen, dan is het moeilijk. We kunnen aanbidden als we echt volwassen zijn, en we houden van de Heer, maar het is moeilijk; versus, weet je, Mervis staat op, dan is het als, "Papa houdt van je!"

Dan is er de liedkeuze, en liedkeuze is een groot ding omdat liedkeuze theologie is. In sommige opzichten is het een les op zich. Deze week zijn er drie mensen gestorven in JoshGen Edgemoed AM. Dat is enorm. In mijn hele gemeenteleven heb ik nog nooit drie mensen in één gemeente gezien die in één week stierven, apart, niet in één ongeluk. Dus, als de gemeente samenkomt, begrijp ik dat mensen verschillende dingen verwerken, hun geloof wordt getest. Ze zitten vol vragen, ze gaan van, "Wat is er precies gebeurd, was dat de duivel? Was dat God? Was dat alleen maar de zondeval van Adam, dat het gewoon is dat we er drie in één week hebben? Nu komen ze naar de gemeente, en ze lopen niet zo van, "God is zo goed! Hallelujah!" Ze komen zo binnen; "Hebben we problemen met God? Worden we aangevallen? Wat is er aan de hand?" Als je ze niet vindt waar ze zijn en die vragen begint te beantwoorden, zullen ze blijven spartelen, en je zult je afvragen waarom de samenkomst geen leven had; omdat je ze niet geleid hebt met het woord, je hebt ze niet geleid in aanbidding.

Dat soort momenten zijn momenten dat je moet denken, hoe gaan we precies de mensen helpen begrijpen wat er aan de hand is, wat dit precies is? Is dit de duivel? Want als het de duivel is, moeten we bidden, en we kunnen beter oorlog voeren in deze vergadering. Dan moeten we dat plannen, hoe gaan we oorlog voeren? Als je ten strijde trekt, begin je je harnas te halen, en begin je de mensen eraan te herinneren hoe je het zwaard hanteert. Maar als het dat niet is, dan doe je het verkeerde, dan kies je de verkeerde strijd. Als het iets anders is, dan moet je daar op reageren. Aanbidding zal de toon zetten daarvoor. Als er net iemand is gestorven die je persoonlijk kent, en je zingt liederen als: "Eens zal elke knie buigen, eens zal elke tong belijden dat U de Heer bent. Want U komt spoedig terug, Heer. En U komt terug om de kwaliteit te testen van wat we gedaan hebben. Op een dag zullen onze levens voor U staan." Nu is het niet op een dag; man, het is nu voor deze persoon, en ik weet dat. Ze ervaren daar nu iets van. Dat betekent iets voor mij, want, oh mijn hemel, het lied heeft ineens veel meer gewicht dan vorige week. Ik realiseer me dat de dood echt is, en dat ze ook voor mij komt. Als ik nu zing over de opstanding, over de komst van de Heer, dan is dat een stuk dieper dan vorige week. Dus, je aanbiddingsleider moet, en jij moet hem helpen, die liederen kiezen die de gemeente gaan helpen in het proces en oppikken wat God aan het doen is en daarin meegaan.

Instrumenten zijn de sleutel. Soms kan een drummer, alleen de drummer, doorbreken in de aanwezigheid van God. Denk eraan, David, alleen met een harp, dreef demonen uit koning Saul. Een man die gezalfd is met een instrument kan de aanwezigheid van God brengen. Er is een gevoel dat er soms specifieke instrumenten zijn of manieren waarop je instrumenten gebruikt die een gevoel creëren van, "Ja, we gaan ten strijde! We zijn in geestelijke oorlogsvoering!" Soms moet je de bazuin laten schallen voor de strijd. Dus, werk met je teams. Werk met je aanbiddingsleiders, want zij moeten oppikken wat de Geest van God aan het doen is. We moeten hen helpen een begrip te ontwikkelen, in de gemeenschap, van wat er gaande is. Je moet geleid worden door de Geest, als God ergens anders beweegt moeten we daar heen gaan, maar er moet ook op zijn minst een denken zijn. Met andere woorden, als ik een aanbiddingsleider ben en ik weet dat er deze week drie mensen gestorven zijn, dan ga ik voor de Heer staan en zeg ik: "Heer, wat wilt U precies dat ik zeg?

Wat gaan we zeggen in onze aanbidding? Wat wilt U tegen ons zeggen?" Ik kies niet zomaar de laatste drie nummers van het Bethel album waar ik van genoten heb. Ik denk: welke liederen pakken het moment op, welke liederen gaan ons geloof opbouwen op dit moment?

Een ander ding is, als je muziek kunt vinden die past bij wat God aan het doen is in dat seizoen, zul je merken dat God in de muziek zit. Als we een oorlog ingaan en de muziek gaat die kant op, dan zal God in die muziek zijn; als we een tijd van ontzag ingaan, wat het ook is, dan zal God in de muziek zijn; Hij is in de aanbidding. Dus nogmaals, dat is een zeer belangrijk ding. Ik ga daar op letten als ik in een vergadering ben. Brengt het aanbiddingsteam, en de aanbiddingsleider, ons in wat God nu aan het doen is? Kan hij het over een andere boeg gooien als hij voelt dat God ergens anders heen gaat? Een ander ding, en het is heel klein in vergelijking, maar is de muziek te hard of te zacht? Nogmaals, in een Afrikaanse context telt dat misschien niet, omdat het voor ons westerlingen altijd te hard zal zijn; de jongens zijn daar gewoon aan gewend, dat is prima. Maar in een westerse context is harde muziek, als het echt hard staat, onaangenaam. Als iemand naar de microfoon gaat om een profetisch woord te spreken en het staat te zacht, dan horen de mensen het niet, en iedereen stopt voor dat moment, en vraagt zich af wat er nu precies gebeurd is? Waar gaan we heen? Nogmaals, dat is een klein ding, maar het maakt een verschil omdat mensen kunnen volgen wat God doet en wat God zegt, in plaats van dat het te zacht is en niemand weet wat er gebeurd is.

Als leider, denk je dit allemaal; dit is waar je aan denkt. Zondagmorgen voor jullie is, "Man, dat was een geweldige bijeenkomst," voor de rest van ons, we lopen bezwaard omdat we ons zorgen hebben moeten maken over al deze dingen. Kunnen alle mensen zien en horen en meedoen?

Weet je, aan het eind van de dag, als je ergens in de vergadering zit en het geluid is verschrikkelijk, kun je het dan repareren? Want als je niet kunt horen, kun je niet horen. Als je een gemeente plant, heb je helaas niet veel middelen, dus moet je creatief zijn. Als ze je niet kunnen zien, kunnen ze je niet volgen in de eredienst. Dus denk daar over na als je je stoelen neerzet.

"Hoe wordt er in de gemeente gebeden?" is een andere vraag die je moet stellen als je een gemeente doorlicht. Is de gemeente aan het aanbidden, of is het alleen het aanbiddingsteam? Ik ben in sommige gemeenten geweest waar de aanbiddingsteams zongen als engelen, en de gemeente koffie dronk. Ze hebben geen idee hoe ze God moeten aanbidden. Slaap er alsjeblieft niet van als je aanbiddingsteam verschrikkelijk is als je een gemeente sticht, want dat zijn ze meestal. Je kan je mensen leren hoe ze moeten aanbidden buiten je aanbiddingsteam om. In de vroege dagen van JoshGen, ging onze aanbidding veel verder dan het aanbiddingsteam. Op een gegeven moment bleef het aanbiddingsteam achter; omdat onze mensen zo gepassioneerd waren wat betreft hun aanbidding, gingen ze er gewoon voor, of het aanbiddingsteam ze daar nu kon brengen of niet. Maar je moet hard werken om die cultuur te ontwikkelen.

Is de band in synergie? Met andere woorden, werken ze samen of zijn er facties? De lead gitarist is nijdig omdat hij op dat moment zijn lead gitaar riff wilde spelen, en hij kreeg zijn kans niet. Zie je, wij zien zijn hart niet, maar God wel, en God zegt waar geen eenheid is, is geen zegen. Dus, we vragen ons af, 'Waar was de aanwezigheid van God vandaag?', nou, het aanbiddingsteam had een beetje ruzie voor de vergadering. Je moet die dingen in je teams in de gaten houden. Laat me je vertellen je; muzikanten zijn temperamentvolle wezens. Ze hebben veel zorg nodig. Ze zetten het daar elke week. Je moet deze dingen doornemen met je team. Je moet die dingen oppakken als een leider. Als je dat team leidt, moet je ervoor zorgen dat het werkt. Als er problemen zijn, moet je die oplossen voordat je de eredienst leidt.

Dit is een andere uitdaging; als je een gemeente plant, ben je behoorlijk wanhopig. Dus, je krijgt een aanbiddingsleider die komt omdat hij een droom in zijn hart heeft om de volgende superster te zijn, die een miljoen platen gaat verkopen. Hij is daarboven, en in zijn gedachten, is dit zijn doorgang naar roem en hij gaat gewoon, hij wordt gewoon gek, hij doet gewoon wat hij wil doen. De Bijbel zegt dat het de oudsten zijn die de aanbidding leiden. Kijk maar in Openbaring, het zijn de oudsten die de aanbidding in de hemel leiden. Zij zijn degenen die het dichtst bij de troon staan. Zij zijn degenen die het dichtst bij de Heer staan. Zij zijn de eersten die zien wat Hij doet. Dus, in elke goede gemeente, is er een begrip dat de oudsten degenen zijn die de leiding hebben over de aanbidding. De aanbiddingsleider is een instrument, maar de oudsten zijn de eigenlijke leiders in deze zaak. Als de aanbiddingsleider denkt dat het allemaal van hem afhangt, zal hij niet naar de oudsten kijken, en zal hij gewoon doen wat hij wil doen. Maar de Bijbel zegt dat de oudsten de zaken van de gemeente leiden, niet de aanbiddingsleider. Laat me zeggen dat als de aanbiddingsleider vloeit, en hij is bij ons, dan laat ik hem vloeien omdat hij een genade heeft die ik niet heb. Maar op elk moment als oudste, moet ik in staat zijn om in te grijpen, en hij moet me dan in de gaten houden.

Je zult hem moeten leren dat hij niet met zijn ogen dicht kan staan, hij moet kijken, want je wilt de samenkomst ergens heen leiden. Als u een profetisch woord voelt dat de loop van de samenkomst gaat veranderen, en hij heeft zijn ogen dicht, en hij heeft zijn volgende lied, dan kunt u niet zomaar stoppen. Als hij van het ene lied naar het volgende gaat, kun je hem niet zomaar plotseling stoppen. Ik kan je nu vertellen, iedereen zat er net in en dan is het van, "Woah! Wat gebeurde er net?" Het profetische woord heeft geen zalving. Nu moet je wachten tot hij weer een pauze geeft. De persoon naast je, hij barst van het woord en de aanbiddingsleider heeft zijn ogen dicht, en jij ziet dat moment, en je zegt "Hé!", en hij gaat naar het volgende lied, en je hebt zoiets van, "Ik kan deze samenkomst nergens heen leiden!". Dus, ik wil dat mijn aanbiddingsleider weet dat hij zijn ogen op mij gericht moet houden; als ik de samenkomst leid. Ik leid de samenkomst, niet hij. Kijk naar mij; we werken hier als een team. Als je er voor gaat, ga er voor; maar als ik er tussen wil komen, moet je gevoelig voor me zijn. Je moet je team dat leren. Het komt niet vanzelf.

Goddelijk Leiderschap

Een van de dingen die je leert is dat er nog veel moet gebeuren. We moeten mensen trainen die kunnen helpen met elk van deze aspecten om het te laten werken. Zodra we mensen trainen, kunnen we delegeren; en dat is vaak waar mensen hun plaats in de bediening beginnen te vinden. Voor veel van deze dingen zou je beginnen met delegeren zodra je kunt, maar je moet mensen trainen zoals ik jou nu train, zodat ze weten wat je van hen verwacht. Begin met ze maar één ding te geven en help ze dan. Als ze het dan doen, als ze het goed deden, prijs hen dan; als ze het niet goed doen, kom dan misschien naast hen staan en help hen; moedig hen aan. Op deze manier kun je de teams om je heen opleiden. Uiteindelijk is er te veel voor één man om te doen. Dat is de genialiteit van God. In sommige opzichten, is de leider een beetje als een dirigent. Er is een orkest, en zijn taak is om elk deel van het orkest zijn rol te laten spelen. Hij speelt niet elke rol. Maar helaas, als je plant - je bent het - en dus, het is gewoon een realiteit, maar zo snel als je kunt, wil je proberen je op te richten en over te dragen.

Koning David was de beste koning die Israël ooit heeft gehad, onder zijn leiderschap was Israël het meest effectief en het meest succesvol. Zij namen de grenzen in die hun onder zijn bewind waren beloofd. Hij nam zelfs het hele beloofde land in, en meer dan God Israël had beloofd. Op een bepaalde manier bracht hij Israël verder dan de beloften van God. Dat is een verbazingwekkend iets. De Bijbel zegt dat David Israël leidde met integriteit van hart en vaardige handen. Dat zijn twee eigenschappen die van vitaal belang zijn voor goed leiderschap in het Koninkrijk van God. Met andere woorden, je hart moet juist zijn voor God; maar zelfs als je hart juist is en je niet leert hoe je je handen moet gebruiken, zullen de mensen je hart niet ervaren. Je hart op zichzelf is niet genoeg. Omgekeerd, als je vaardige handen hebt en een slecht hart, ben je een zeer gevaarlijk persoon. Dan kun je mensen manipuleren en kwetsen omdat je hun hart kunt bewerken om ze te laten doen wat jij wilt, maar je hart is niet naar God.

Op deze manier kun je beginnen om de gemeente de jouwe te maken. Je kunt het voor jezelf bouwen, in plaats van voor de Heer Jezus Christus. Je kunt de vraag stellen, is niet een deel van wat we hebben onderwezen over manipulatie? In sommige opzichten is het manipuleren van mensen; maar ik moet dit zeggen; het woord manipulatie is vervormd. Ik heb een dochter van 13, en ik kan het woord manipulatie gebruiken als ik denk aan hoe ik haar leid, omdat ik haar hart en haar waarden manipuleer om ze op een bepaalde manier vorm te geven. Ze is als een stuk stopverf dat ik vorm geef en dat op een dag gevormd zal worden. Dus, in die zin, manipuleer ik haar. Maar de uitdaging is dat het woord manipulatie een kwade of lelijke ondertoon heeft. Het spreekt over het gebruiken van iemand voor egoïstisch gewin. Daarom is het woord manipulatie misschien niet zo'n goed woord, maar het zegt wel iets over wat ik doe. Ik vorm en kneed haar; ik leid haar. Het verschil hier is dit: als ik haar vorm en vorm geef, is dat leiderschap, en als haar vader ben ik geroepen om haar te vormen.

Ik heb vaak gezegd dat een van mijn taken is om jullie te indoctrineren. Nu is het woord indoctrinatie een verschrikkelijk woord, is het niet? Maar eigenlijk, als je erover nadenkt, is het om doctrine in je te stoppen. Als je geen doctrine in je hebt, heb je niets in termen van het Woord van God. Dus, ik ben je de hele tijd aan het indoctrineren. Maar het verschil is dit; als ik mijn dochter vorm, is dat een goede zaak, want ik heb een vertrouwen gekregen, en ze is onder mijn zorg, dus, ik moet haar vormen en kneden. Als ze in plaats daarvan leert mij te vormen en te vormen, is dat een gevaarlijke manipulatie. Ze leert dat te doen door het vlees. Bijvoorbeeld, als ze zegt: "Papa, mag ik alsjeblieft een ijsje?", en ik zeg: "Nee." Dan gaat ze naar haar moeder en vraagt het haar. Ze probeert me nu te manipuleren om me te laten doen wat zij wil. Dat is een slecht ding. Als ik haar laat doen wat ik wil, is dat niet slecht, want ik heb vertrouwen gekregen. Als ik mijn gezag misbruik, moet ik op een dag verantwoording afleggen voor de koning. Maar als ik alles doe met het hart van een vader om voor haar te zorgen en haar te vormen in de richting van wat haar tot zegen zal zijn, dan is het een goede zaak.

Dus, als leider, moet je begrijpen; ik heb jaren geleden een preek gehouden, genaamd het verschil tussen leiderschap en controle. In veel opzichten betekent leiding geven dat ik je breng waar je niet heen wilt en dat is een deel van mijn roeping, wat ik moet doen. Anders leid ik je niet; ik breng je niet ergens heen. Controle is wanneer ik je begin te gebruiken op een lelijke manier om je te manipuleren. Er is een verschil, maar het verschil is mijn hart. Dat is het enige verschil, mijn hart, en mijn positie, en dat moet gezegd worden. Mijn hart is om het juiste te doen. Mijn hart is om je te vormen in de wegen van God, niet volgens een zelfzuchtig slecht motief. Dus, het is dan geen slechte zaak. Maar je moet weten, ik wil je leven vormen, dat wil ik! Ik wil een discipel van je maken, ik wil je leren gehoorzaam te zijn aan alles wat Jezus ons opdroeg. Hier is een interessant ding, ik moet, de Bijbel zegt, je leren te gehoorzamen. Dat is wat Jezus zei, ga discipelen maken van alle naties, en leer hen te gehoorzamen aan alles wat ik jullie opgedragen heb. Dus, ik kan je niet gewoon vertellen wat Hij wil. Ik moet je trainen om te gehoorzamen wat Hij wil.

Er is een verschil tussen hen leren wat ik u geleerd heb, en hen leren te gehoorzamen. Jullie leren om te gehoorzamen, betekent dat ik de waarheid van Jezus op zo'n manier moet presenteren dat jullie verplicht zijn om te doen wat Hij jullie gevraagd heeft te doen. Dus, ik geef niet alleen les om te onderwijzen; alles wat ik doe is opzettelijk, alles wat ik doe is proberen een grond vooruit te bouwen zodat we ergens heen kunnen gaan. Ik preek niet omdat ik ergens een boek las waar ik van genoot, en ik dacht, "Wow, laat ik die openbaring gewoon met jullie delen," wat sommige voorgangers doen. Ik geloof dat als je dat doet, je de mensen niet leidt. Je moet denken als een leider, "Waarom onderwijs ik wat ik onderwijs?" Er moet een punt zijn; Ik moet je ergens heen brengen.

Terug naar aanbidding, hier is nog iets over liederen. Zingen de liederen de ware leer? Dat is heel belangrijk, want we leren theologie door wat we zingen. Veel liederen onderwijzen een slechte leer. Ik bedoel, er zullen veel liederen zijn die spreken over, je weet wel, angst is een slecht ding. Is angst altijd een slecht iets? Nee, dat is het niet! De vrees voor de Heer is

het begin van wijsheid. Als liederen de vrees voor de Heer presenteren als iets slechts, dan zijn ze effectief bezig het evangelie onschadelijk te maken om een deel van je leven te vormen. Er is een goede angst en er is een slechte angst, maar we moeten de nuances juist houden. Kijk eens of de liederen bijbels zijn? Dat is iets waar je goed over na moet denken. Zegt dit lied wat God in de Bijbel zegt? Want wat we denken zal uiteindelijk worden wat we leven. Dus, als je mensen liederen zingen die onzin zijn, dan zal hun leven onzin worden. Ze leren dat door die liederen te zingen, omdat je ze niet goed hebt begeleid. Dus, dat zijn dingen waar je over na moet denken.

Een ander ding is, en dit is een heel praktisch ding, er is een verschil tussen lofprijzing en aanbidding. Ik geef je de grote lijnen, het is niet helemaal zo duidelijk in de Schrift, maar je zult begrijpen wat ik zeg. Lofprijzing is vaak zingen over God, over de grootsheid van God, wat God heeft gedaan, hoe Hij een goede en vriendelijke God is. Aanbidding is vaak alsof je bij een diner bij kaarslicht met Jezus zit, in zijn ogen kijkt, en Hem hoort fluisteren en jij fluistert terug naar Hem, het is intiem. Als ik in aanbidding ben, wil ik niet gaan dansen en zingen. Dus, dan is de vraag, neemt je aanbiddingsteam het op en leidt het de mensen in lofprijzing en in aanbidding? Hier is een klein ding, als je een gemeente sticht, zal ik je een tip geven, aanbidding werkt beter dan lofprijzing.

Ik zal je vertellen waarom, omdat lofprijzing vaak de verklaring is van de grootsheid van God, en de overwinning van God en dus, als je met z'n vieren in een kamer zit, en je gitarist is nog aan het leren hoe hij die drie akkoorden moet spelen, dan is het moeilijk voor die vier om te beginnen met, "Ja, we gaan de naties voor Jezus veroveren!" Dus, je lofzang zal er niet zijn. Het is een grappig iets. Dit gaat zo niet-spiritueel klinken; toen we onze gemeente begonnen, begonnen we in onze zitkamer in ons huis en het zat heel snel vol, en je weet hoe lekker het was om een volle kamer te hebben! Ik herinner me dat op een gegeven moment, als ik sprong, de hele vergadering bewoog; omdat we allemaal zo dicht op elkaar zaten. Het was zo lekker, het was als, 'Wow!' We verhuisden naar de Life Saving Club in Big Bay, er was een oud gebouw daar, en snel vulden we het op. Weer was het zo van, 'Ja!'

Toen verhuisden we naar de Leibrandt van Niegemeente zaal, waarvan ik niet weet of het zo groot was, maar het voelde toen zo groot. Toen we daar introkken, waren we waarschijnlijk met zo'n 80 mensen, en de zaal bood misschien plaats aan 400 mensen. Tijdens onze aanbidding de week ervoor, prezen we zo: "Tafelgezicht, we nemen u mee uit voor Jezus!" En de week daarop waren we in een zaal met een hoog plafond, we liepen naar binnen, en de zaal intimideerde ons. Ik kon voelen hoe deze hal ons plotseling zo klein deed voelen. Een week geleden voelden we ons nog zo groot toen we het huis aan het vervullen waren, maar nu voelden we ons als een stelletje langharige hippies. Als je me toen zou vertellen, een week ervoor, dat we Table View zouden nemen, en de week erna waren we van, "Oh, Jezus help ons." Ik voelde het! Ik voelde het zelf als leider!

Plotseling voelde dit niet meer zo spannend als voorheen. Het was vreemd dat een zaal dat met ons kon doen, maar het was zo. Ik voelde het in ons, ik voelde het in de mensen. Dus, ik realiseerde me dat lofprijzing op dat moment niet zou werken. We hadden een zalving

nodig om dit te doorbreken. Maar eigenlijk zou aanbidding waarschijnlijk makkelijker voor ons zijn en dus aanbaden we de Heer, we aanbaden gewoon. We werden intiem met God en in onze intimiteit begonnen we weer te groeien; en op een gegeven moment keek ik naar de overkant van de zaal en daar waren we weer, we hadden zoiets van, "Ja, God gaat geweldige dingen doen!" Toen we het zongen, geloofden we het, en we gingen weer vooruit. Dit zijn echte dingen, ik bedoel, het is een grappig ding hoe een zaal je kan intimideren, maar het kan. Dus, dit zijn dingen waar je als leider je mensen doorheen moet helpen.

Laten we eens kijken wanneer de profetie begint. Ten eerste, het is geweldig! Ik wil dat jullie allemaal profeteren, en dat zouden jullie ook moeten doen. Ik denk dat profeteren de enige gave is die we allemaal kunnen doen. Want als ik God kan horen voor mij, is het geen grote sprong om God te horen voor jou. Jezus zei: "Mijn schapen zullen mijn stem horen." Paulus zei: "Ik wou dat jullie allemaal konden profeteren." Ik denk dat het iets is dat we allemaal kunnen leren om te doen. Het is een van de weinige gaven die we allemaal kunnen hebben. Maar de uitdaging is dit; de aanbidding is bezig en het aanbiddingsteam is aan het werk, en het volgende moment komt er iemand naar de microfoon, en die zegt, "Ik heb het gevoel dat ik een woord heb." Oké, nu zijn we in een ander ongemakkelijk moment beland omdat dit woord ons kan laten zinken, of dit woord kan echt de aanwezigheid van God voor ons openbreken. Het gaat de stroom doorbreken van wat we aan het doen zijn.

Soms zie je in onze samenkomsten een rij van mensen die wachten om te profeteren. Dit zijn de meest uitdagende bijeenkomsten voor elke leider; omdat je nu 20 mensen hebt die willen profeteren, en je weet dat als 20 mensen profeteren, we hier voor de komende anderhalf uur alleen maar zitten te luisteren naar profeteren, en er niet eens op reageren. Dus, wat moet ik nu doen? Maar profetie, de Geest van profetie, is het getuigenis van Jezus. Dus, profetie kan de aanwezigheid van God openbreken voor deze mensen en dus, het is deze dunne lijn. Je moet de profetie afwegen. Je moet opletten wanneer je de bijeenkomst leidt, of alle profetieën op zo'n manier doorkomen dat het de stroom van de bijeenkomst niet onderbreekt.

Onthoud, de Bijbel zegt, de Geest van de Profeet is onderworpen aan de controle van de Profeet. Dus dat betekent dat als twee mensen een verschillende geest hebben, laten we zeggen, Fred heeft een profetische kant in een slechte zin; je weet wel, de profetische kant is dat zwart-wit soort kerel, zoals je weet, "Zo zegt de Heer!" Dan heb je Pete, hij is zeer pastoraal. Dus, er is een zwart-witte profeet en een zeer pastorale man, en God komt tot beiden met hetzelfde woord, en God zegt, "Ik heb meer voor mijn volk dan waar ze vanavond in lopen." Fred interpreteert dat door zijn eigen geest, en Fred staat op, en hij zegt dit, "De Heer zegt, Ik ben niet gelukkig met wat er gebeurt. Ik heb je tot zoveel meer geroepen, en ik verwacht dat je er in opstaat." Dat creëert een gevoel, goed of slecht. Dan staat Pete op met hetzelfde woord, geïnterpreteerd door zijn eigen geest, en hij zegt: "Jongens, de Heer houdt zoveel van ons, en Hij wil ons zoveel meer geven dan wat Hij ons op dit moment geeft." Het is hetzelfde woord, dezelfde profetie, maar verschillende geesten.

Laat me je vertellen, dat maakt het nogal uitdagend, want nu denk je: "Oké, in welke geest gaat dit komen?" Jij, als profeet, kunt ons een last opleggen waar we niet uit kunnen komen. Als leider moet je daar met de jongens doorheen navigeren, en dan uitzoeken of dit woord ons vooruit zal helpen; en als ik zeg ons vooruit helpen, bedoel ik ons naar meer van God brengen, of zal het alleen maar de stroom doorbreken van wat God aan het doen is? Zelfs hoe de profeet het presenteert, kan dat breken. Je moet nu proberen om dat te beheeren, en oké, "Wat voel je?" Luister naar de geest, wat hij zegt, net zoveel als je luistert naar wat hij zegt. Komt het overeen met wat ik denk dat God hier nu aan het doen is?

Nogmaals, ik heb het al eerder gezegd, soms komt iemand met iets waarvan ik dacht dat het niet voor die bijeenkomst was, en dan heb ik zoiets van, oh mijn hemel, of hij hoort God goed of ik hoor God goed, maar één van ons heeft het mis, en dat zou ik kunnen zijn. Dus, wat nu? Ik leid de vergadering, maar dat betekent niet dat ik deze vergadering niet kan verknallen, weet je. Nu moet de Heer hier helpen, want hij hoort iets dat ik niet hoor. Maar één van ons mist Jezus. Dus, op die momenten, moet je je oudsten omzeilen als dat nodig is, en jongens bij je halen. Weet je, de Bijbel zegt dat wijsheid komt van de raad van velen. Je zegt, "Wil je dit woord met deze man delen," en achteraf vraag je de oudste, "Heb je God gehoord in dat woord?" Hij zegt: "Ja, ik vond het geweldig!" Oké, misschien ben ik dan degene die het verkeerd gehoord heeft. Ik heb dit geleerd, en dit gaat heel raar klinken, en ik kan dit niet Schriftuurlijk uitleggen, maar ik denk dat soms de duivel weet wie een vitale rol gaat spelen in een samenkomst, en hij vecht om die persoon te stoppen om in geloof te wandelen.

Soms ben ik in een samenkomst geweest, en het voelt alsof de hel tegen mij is losgebroken, ergens heb ik het gevoel dat de hemel zojuist op mij is losgebarsten, waar is God; ik worstel met van alles en nog wat, en denk wat is er aan de hand. Ik ben in samenkomsten geweest, en ik kan voelen dat ik ben ingesloten. Ik kan het niet uitleggen, het voelt alsof er niet uit kan breken; en ik heb geleerd, "Oké, blijkbaar weet de duivel iets wat ik niet weet." Op zulke momenten geef ik de bal door aan een van de andere oudsten. Als ik vijf demonen op me heb, betekent het dat er niet veel meer in de kamer zijn, en dus zal het voor deze man gemakkelijker worden. De doorbraak komt; ik heb het zo vaak gezien, de doorbraak komt. Maar het is leren dat er nuances zijn zoals "Heer, ik kan het niet."

Ik zou willen voorstellen om altijd het bovennatuurlijke uit te leggen als het gebeurt in je samenkomsten. Weet je, als iemand opstaat met een tong; stel je dit voor: je bent een bezoeker, en het gaat allemaal heel goed, en dan staat er iemand op, en hij gaat "Karrrare se bandede," (spreken in tongen) en je bent helemaal in de war. De Bijbel spreekt over; als mensen het niet begrijpen, kunnen ze het uiteindelijk niet verwerken. Als ze niet weten wat het is, is het gewoon dom voor hen. Weet je, als jullie allemaal in tongen spreken, zegt Paulus dat het niemand zal helpen. Niemand zou weten wat er aan de hand is; als de trompet niet duidelijk klinkt, trekt niemand ten strijde.

Dus, nu moet je denken, "Hoe communiceer ik dit?" Hoe je het communiceert, kan een grote invloed hebben op hoe mensen het verwerken. Een man deelde net een tong; dit is nieuw en niet iedereen weet wat dat is, dus je staat op, en je legt uit, "Jongens, hou gewoon je ogen dicht want we willen het moment niet verbreken, luister gewoon naar me. De Bijbel zegt," en je begint het uit te leggen. "De Bijbel zegt, wanneer dit gebeurt, is het een geest, je weet wel, de geest van de mens die bidt. En de Bijbel zegt dat er een interpretatie moet zijn. Nu, heeft iemand een interpretatie? Je zou voelen dat het de Heer is, omdat er iets in je op het punt staat om uit te storten, je zou het kunnen voeden als dat aan het komen was". Daarmee begin je mensen te helpen. Nu groeit je geloof, en plotseling komt er iemand, die het nog nooit eerder heeft gedaan, en ze brengen een interpretatie, en God breekt uit. Ze lopen weg en denken, "God heeft me gebruikt," en iedereen in die gemeente zegt, "Wow!" Het enige wat er gebeurd is, is dat je het goed beheerd hebt. Als je het niet uitlegt, kan het zijn dat iemand zich zit af te vragen: "Waarom voel ik God zo sterk? Ik weet niet wat ik er mee moet doen." Leiderschap betekent gewoon het creëren van die paden voor mensen om in te lopen. Met andere woorden, help hen te begrijpen wat de Geest van God aan het doen is.

Hier is nog iets: aanbidt u na de preek? Het is een grote vraag. Ken je David Pawson? Hij is een groot leraar. Hij zei dit, en ik parafraseer maar hij zei in feite dit, "Bijbels gezien; zou je waarschijnlijk altijd moeten aanbidden na de prediking omdat aanbidding vaak een reactie is op een openbaring van God. Toen Israël door de zee ging en de Egyptenaren vernietigd zag, aanbaden ze; hoe groot is onze God! Miriam leidde hen in aanbidding." Dus, wanneer God door het woord komt, vaak aan het eind van de prediking, is aanbidding krachtig. Nu aanbid je met geloof; je hebt iets van God gezien dat je eerder niet zag! Dus, nogmaals, dat is een vraag die je jezelf wilt stellen als je de samenkomst leidt; "Wil ik aanbidding brengen aan het einde, of doe ik aanbidding aan het begin?" Kan ik zeggen, zelfs als je een homegroep leidt, moet je op die manier denken.

Hier is nog iets: als het niet werkt, stop er dan mee. Als God niet in de eredienst is, zoek dan waar Hij wel is. Soms is Hij gewoon niet in de eredienst. Waarom is Hij niet in de eredienst? Ik weet het niet. Waar is Hij? Op een zondag deed ik dit, zo leer je waarden te onderwijzen, ik sprak over de noodzaak in de begindagen van de gemeente om mensen lief te hebben, om voor mensen te zorgen en hoe we het concept van 'ik ben mijn broeders hoeder' in praktijk moeten brengen. Dus op een zondag kwamen we aan, en dat zijn de ergste zondagen voor een gemeenteleider; het is die zondag dat iedereen ziek is of weg is, het is zo deprimerend. Het is alsof je de hele week hebt voorbereid, je bent vol van geloof, je komt daar en een derde van de mensen zit in de gemeentebanken. Het is net als, "Waar is iedereen?" "Wat heb ik vorige week gepreekt?" Je begint te denken, "Heb ik iets verkeerd gedaan?" Dan begin je je zorgen te maken of ze allemaal aan het afglijden zijn, of wat er aan de hand is.

Ik heb gepreekt over hoe we voor elkaar moeten zorgen en op een zondag hadden we zo'n zondag dat er niemand was. Ik kwam aan, en ik bleef maar denken, "Oh God, zeg me alsjeblieft dat ze te laat zijn." Slechts een derde van de gemeente was er. Ik was gewoon teleurgesteld; mijn geloof was weg. Dus, we begonnen te aanbidden, en de aanbiddingsjongens kwamen naar voren. Ik stond daar, en ik had geen geloof voor de aanbidding. Plotseling sprak de Heer tot mij, en Hij zei het volgende tegen mij: "Andrew,

waar denk je dat ik ben op dit moment?" En het drong tot me door toen Hij het zei, net zoals de Bijbel zegt, Hij verlaat de 99 om de ene te vinden. Als tweederde van onze mensen hier deze week niet zijn, waar is Hij dan? Is Hij hier, of probeert Hij hen te vinden? Ik realiseerde me plotseling dat dit een leermoment is. Dus, voordat we gingen aanbidden, stond ik op en ik zei: "Jongens, kijk eens om je heen, valt het jullie op dat sommige van jullie vrienden en hun families er niet zijn?"

De mensen keken om zich heen en stemden toe. Ik vervolgde, "Dus, Jezus zei dat Hij de 99 verlaat om de ene te vinden. Ik leer ons al heel lang dat je je broeders hoeder moet zijn. Is het je opgevallen dat sommige van onze broeders er niet zijn? Denk je dat de Vader zich daar aan stoort? Waar zou Hij dan zijn als Hij de 99 verlaat om die ene te vinden? Denk je dat Hij hier is, of denk je dat Hij ze probeert te vinden? Dus, waar moeten we nu zijn? Deze bijeenkomst is officieel gesloten, ga iemand zoeken die er niet is, en heb hem lief. Tot volgende week!" Wat ik deed was een waardesysteem opzetten, dat we een volk zijn en dat we om elkaar geven en dat je niet zomaar een bijeenkomst kunt missen, want we zijn familie. We hebben allemaal een rol te spelen, en we moeten ervoor zorgen dat iedereen er is. We moeten dat allemaal dragen, niet alleen ik. Ik denk dat de mensen niet wisten wat ze moesten doen. Er was een moment van stilte. De volgende week hoorde ik dat mensen mensen hadden gevonden, voor mensen hadden gebeden in hun huizen. Het was verbazingwekkend. Veel jongens leerden die dag een waardesysteem.

Oké, laat me overgaan tot de preek. Ten eerste, om je op de hoogte te houden, als je een gemeente opricht heb je geen geloofwaardigheid - besef dat. Als mensen binnenkomen, kijken ze naar je, en alles wat je doet zegt hen iets. Ik heb dit geleerd, als de zalving enorm sterk op je is, kom je weg met een moord. Maar de meesten van ons hebben niet zo'n zalving. Met andere woorden, als je eruit ziet als Johannes de Doper, en je hebt kamelenharen kleding, en je hebt een sprinkhaan in de hoek van je haar hangen die je niet goed hebt gegeten; maar de aanwezigheid van God is zo sterk, als je doet wat je doet, zullen ze terugkomen.

Maar als je er zo uitziet, en de tegenwoordigheid van God breekt niet krachtig uit, dan komen ze nooit meer terug. Je hebt het te moeilijk voor ze gemaakt om over die brug te komen. De meesten van ons hebben niet dat soort zalving, en zelfs degenen van ons die iets van die zalving dragen, zullen nog steeds slechte dagen hebben.

Ik heb dit geleerd, toen ik de gemeente stichtte, realiseerde ik me op een gegeven moment dat ik alle hulp nodig heb die ik hier kan krijgen. Dus, ik ga voorzichtig zijn in termen van hoe ik mezelf presenteer. Ik ga geen pak met stropdas dragen, want dat is te veel voor mij, maar ik zal me een beetje opdoffen, een klein beetje maar. Nu kleeft ik me down, maar als ik in een Afrikaanse context ben, kleeft ik me weer up. Ik heb zondag gepreekt in onze gemeente in Dunoon, en ik droeg een overhemd met kraag. Waarom deed ik dat? In die cultuur is het gewoon een te grote sprong, ook al zouden de JoshGenners het prima vinden; ik realiseerde me dat er mensen zullen zijn die geen JoshGenners zijn in die samenkomst die misschien niet in staat zijn om de sprong te maken, als ik me niet gepast kleeft. We hadden acht reacties op de verlossing en zeven herverbintenissen deze zondag. Ik

realiseerde me dat er iets is van hoe ik kwam en me daar presenteerde, wat het voor hen makkelijker maakte om naar me te luisteren. Denk eraan, leg geen struikelblok voor de mensen dat er niet hoeft te zijn. Als wijn je kan beledigen, dan kan mijn kleding je ook beledigen. Dus besef dat en wees er bedacht op, want als je hen beledigt, zullen ze niet naar je luisteren. Je zult een enorme zalving nodig hebben om die belediging te doorbreken. Ik geef je hier gewoon heel praktische tips.

Terwijl ik preek, naar een samenkomst kijk, ze controleer, of ze leid, denk ik er steeds over na waar we de mensen naartoe willen brengen. Ik zeg vaak tegen onze oudsten op het terrein: "Waarom preekt u wat u preekt?" Omdat de meeste voorgangers dit doen: ze lezen een boek, en het heeft hen echt geholpen; en dus nemen ze dat boek en bewerken het tot hun eigen ding, en dan preken ze erover voor jou. Wat betekent dat je uiteindelijk gaat zeggen, "Wow! Mijn voorganger heeft een verbazingwekkende openbaring," maar, het is iemand anders openbaring die hij gewoon herkaut voor jou. Het punt is dit; wat is het punt van gewoon iets onderwijzen dat gewoon iets is? Voor mij, denk ik aan leiderschap in termen van Mozes die met Israël naar het beloofde land loopt, er is een reis die we maken, en op dit moment, hebben we honger, en we hebben voedsel nodig. Op dit moment hebben we dorst, en hebben we water nodig. Op dit moment worden we aangevallen door een vijand, en we moeten vertrouwen hebben. Wij zijn een volk dat ergens naar toe gaat en als leider denk ik altijd: "Waar gaan we heen? Wat gaan we doen?" Ik breng jullie ergens heen, en dus is alles wat ik doe, jullie in een specifieke richting bouwen.

Als gemeentepanter heb ik geleerd dat het Evangelie heel krachtig is. Het heeft een kracht in zich die ik niet begrijp. Als het Evangelie op de juiste manier gepredikt wordt, kan de meest verstokte persoon, onder de zalving, plotseling zacht worden en geloven. Hij kan binnengekomen zijn met een miljoen vragen, je zou eeuwig met hem kunnen discussiëren; maar de zalving was er, en het Evangelie werd gepredikt, en plotseling, zit hij op zijn knieën. Hoe werkt dat? Het is de kracht van het Evangelie! Als je een gemeente plant, onthoud dan dat het Evangelie de deur is naar het Koninkrijk. Je moet het Evangelie veel prediken. Dus, toen we de gemeente stichtten, gebruikte ik elke zondag om het Evangelie te prediken, tenzij God anders leidde, maar over het algemeen was dat mijn overheersende thema.

Op woensdag bouwde ik aan waarden, want als je een gemeente sticht, heeft de gemeente nog geen waarden. Dus, als je iemand een thuisgroep geeft, wat gaat hij je mensen dan leren als hij jouw waarden nog niet heeft? Hij gaat ze leren welke waarden hij heeft. Dus, ik ga de thuisgroep nemen en toen we begonnen, leidde ik de thuisgroep tot het ongeveer 70 mensen waren en ik gebruikte de woensdagavonden om waarden te onderwijzen. Dit is waarom we liefhebben zoals we doen; dit is hoe we bezoekers behandelen; dit is hoe we brood breken, laten we samen brood breken en ik zou hen waarden van het Koninkrijk leren. Dan op zondag, over het algemeen, onderwees ik het Evangelie; hoe Jezus stierf aan het kruis, wat het betekent, en ik kon er waarden in verweven, maar het was overwegend de boodschap van het Evangelie.

Als het gaat om het prediken van een harde boodschap, moet je weten dat het mij meer pijn doet dan jou, eerlijk gezegd. Ik loop weg van een harde boodschap en ik voel me daarna gekneusd, en ik slaap daarna niet. Ik worstel met, "Heb ik dat te sterk gezegd?" Het

is erg vermoeiend voor me. Dus, ik word snel moe als ik preek, want het is alsof ik tegen een storm heb gestaan. Dus, je zult me zien, heel snel voor jou en voor mij, als ik weer preek na een harde boodschap, zal ik een heel grappige boodschap preken of een heel lichte boodschap. Waarom doe ik dat? Omdat als je een zwaar dieet de hele tijd krijgt, zal het jou en mij doden. God is vol van genade en waarheid. Het moet beide zijn. Als leider moet ik proberen die nuances te vinden. Ik moet God vragen hoe ik de mensen in balans kan brengen. Dus, dit zijn dingen waar je als leider aan moet denken. Hoe breng ik mijn mensen erdoor in genade en waarheid?

De Goede Herder

In dit gedeelte zal ik wat vertellen over leiderschap, in het bijzonder over hoe je voor het volk van God kunt zorgen en hen kunt voorgaan. Om te beginnen, onthoud dat mensen het belangrijkste zijn op deze planeet, omdat Jezus voor hen gestorven is. Als leiders zijn wij niet voor mensen gestorven. Jezus stierf voor ons, en wij hebben nu een vertrouwen gekregen - een vertrouwen dat wij voor het volk van God zouden zorgen. De Bijbel noemt deze mensen schapen, en het leiden van het volk van God is een unieke uitdaging. Of je nu een huisgroepleider bent of een oudste, of een oudstenteam leidt, je hebt de taak om voor het volk van God te zorgen en het te leiden. In deze sessie zullen we dit vanuit een bijbels perspectief bekijken.

Laten we om te beginnen kijken naar 2 Korintiërs 11:2-3. Deze schrifttekst bevat zoveel van het hart van wat wij moeten hebben voor het volk van God:

[2] Want ik beijver mij voor u met een ijver van God. Ik heb u immers ten huwelijk gegeven aan één Man om u als een reine maagd aan Christus voor te stellen.

[3] Maar ik vrees dat, zoals de slang met zijn sluwheid Eva verleid heeft, zo misschien ook uw gedachten bedorven worden, weg van de eenvoud die in Christus is. (2 Kor 11:2-3 HSV)

Het is verbazingwekkend dat we een goddelijke jaloezie kunnen voelen voor het volk van God. In feite, als je geen goddelijke jaloezie voelt, ga je worstelen om goed voor hen te zorgen. JoshGen, inclusief kinderen, is ongeveer 4000 mensen, en ik heb nog steeds slaaptekort over die mensen. Als ik weet dat iemand het moeilijk heeft, volg ik nog steeds waar ze zijn. Als ik denk aan één van de schapen die aan het afvallen is, dan veroorzaakt dat zoveel pijn in mij. Er is iets dat je als leider draagt voor het volk van God, omdat God je een goddelijk vertrouwen heeft gegeven. Dat moet je als leider kunnen voelen, zeker als je een gemeente gaat planten. Een gemeente planten gaat niet over jouw kleine droom en visie. Het gaat over de zorg voor het volk van God en hen in gezondheid brengen. We moeten iets opvangen van het hart dat Paulus heeft. We zien in dit geschrift, in Korintiërs, dat hij hen heeft verloofd met één man, om hen als een reine maagd aan Christus voor te stellen.

We zien dit beeld dat op de laatste dag, iedere persoon die ik heb verzorgd, ik het voorrecht zal hebben om ze aan Christus voor te stellen. In dit Schriftgedeelte is het beeld van een huwelijk, een verloving. Wist je dat we verloofd zijn met Jezus, we zijn nog niet met Hem getrouwd? Wij worden de Bruid van Christus genoemd, maar dat komt door Hebreeuws denken, niet Grieks denken. We zijn niet getrouwd, maar we zijn verloofd. De uitdaging is dat er een heleboel dingen zijn die ons hart van Jezus kunnen afleiden. Paulus spreekt in deze schrifttekst over verloofd zijn met deze echtgenoot, en hij wil ze presenteren als een zuivere maagd. Dat beeld van een maagd betekent letterlijk dat je moreel zuiver bent. Je bent verloofd met Hem en met niemand anders. Je hebt je hart en je leven niet aan iemand anders gegeven.

De uitdaging is dat er een heleboel dingen zijn die ons hart proberen te trekken, een heleboel dingen waar we ons leven en onze aandacht aan kunnen geven. Maar Paulus wilde dat de gemeenten zich zouden verloven met Jezus en Jezus alleen. Met andere woorden, Jezus is Degene voor wie je wakker wordt en voor wie je gaat slapen. Paulus' taak hier in dit geschrift was om hen te presenteren zoals een vader een dochter zou presenteren op haar trouwdag.

De Bijbel spreekt over een bruiloftsfeest op die laatste dag. Dit is een beeld van Jezus die voor de hele schepping staat, en leider na leider zal komen om dat deel van de Bruid te presenteren dat aan Hem is toevertrouwd. Ik hou van dat beeld omdat een vader zijn leven doorbrengt met het voorbereiden van zijn dochter op haar bruidegom, zo ook brengen wij ons leven door met het voorbereiden om jou aan de Bruidegom te presenteren. Alles wat ik investeer en doe met mijn 13-jarige dochter is uiteindelijk om haar weg te geven. De dingen waar ik haar nu in vorm, zal haar man het voordeel van krijgen, niet ik. Ik ga al het harde werk doen en iets van een eindproduct van haar leven aan één man presenteren. Op dat moment zal hij mijn plaats innemen. Ik ben nu belangrijk voor haar, maar op dat moment, word ik minder belangrijk. Iemand anders zal mijn plaats innemen.

Het beeld van een bruiloft is een prachtig beeld. Iedereen wacht, en dan verschijnt de bruid. Normaal loopt de vader met haar door het gangpad naar voren. Iedereen staat en kijkt naar de bruid. Je kunt zien dat de vader weet dat zijn dochter mooi is. Hij is zo trots op dat moment en niemand ziet hem of let op hem! Ironisch genoeg is dit zijn moment. Dit is waar hij zijn leven voor heeft gegeven! Dan schudt hij de bruidegom de hand en verdwijnt dan in de menigte. Alle aandacht blijft bij de bruid en de bruidegom.

Dit is waar leiderschap om draait. We leven om iemand anders aan Jezus voor te stellen. Dit is ons werk, en dit is ons leven. We hebben het voorrecht om op die dag onze Heer Jezus te presenteren wat we hebben opgebouwd. Maar dan gaat Paulus verder in dit Schriftgedeelte, en zegt dat satan zal proberen om diegenen te verleiden die aan ons zijn toevertrouwd. Hij zal proberen hen weg te trekken van hun oprechte en pure toewijding aan Christus. Als leider en als vader zul je zien hoe degenen die aan jou zijn toevertrouwd worden verleid en in de val lopen.

Soms voel ik zelfs als ik les geef dat mensen erdoor in de war raken, en dan krijg ik slaaptekort. Maar het is iets dat je moet dragen; je hebt iets heel belangrijks toevertrouwd gekregen.

Onze taak is uiteindelijk om ieder persoon zuiver en smetteloos aan Jezus voor te stellen. Het leiden van een gemeente gaat niet zozeer over de menigte. Jezus zou de menigte stoppen voor een individu. Elke persoon die in God gelooft en zich bij deze gemeente heeft aangesloten, valt onder de hoede van deze leiders. Als je een gemeentepanier bent, vallen ze onder jouw zorg. Zelfs als je een thuis-groep leider bent, ben je medeverantwoordelijk voor deze mensen. Jullie hebben allemaal een rol te spelen in het zuiver houden van de mensen voor Jezus. Zoals opvoeden, het is hard werken. Er is vreugde op het moment dat mensen op die Laatste Dag worden voorgesteld, maar er is ook angst op dat moment. In Korinthe lezen we ook:

[2]Van iemand die deze taak vervult, wordt verlangd dat hij betrouwbaar is. (1 Kor 4:2)

Als ik slecht werk heb geleverd als leider, en ik ben ontrouw bevonden, dan is dat geen goede zaak. De Bijbel zegt dat ik, als leider, dan een strenger oordeel zal krijgen. We krijgen nu respect en eer, maar dat is zodat we trouw kunnen leiden. Op een dag zullen we rekenschap moeten afleggen aan de Heer, en dan moeten we trouw blijken te zijn. We moeten onszelf vragen stellen als: Gaat dit het volk van God helpen om trouw te blijven aan de koers? Als er iets binnenkomt dat hen van koers probeert te brengen, moeten we ingrijpen. De harten van mensen zijn wispelturig. Ze raken heel snel op een dwaalspoor van hun oprechte en zuivere toewijding aan Jezus. Leaders hebben wel eens last van slapeloosheid en krijgen grijze haren, omdat ze voor veel kinderen zorgen waar ze niet voor gestorven zijn - waar Jezus voor gestorven is. Als Jezus voor deze mensen gestorven is, begrijpt u dan het gewicht van de zorg voor één van deze mensen?

Toen ik jong was, droomde ik ervan een leider in de gemeente te zijn en de glorie die dat met zich meebracht; maar nu ik ouder word, realiseer ik me dat het een enorme verantwoordelijkheid is. Er is een grote beloning voor trouw zijn, maar het is een enorme onderneming. Aan het eind van de dag, als ik als leider voor Jezus sta, wil ik dit kunnen zeggen: "Heer, ik was trouw." Zelfs als anderen niet trouw waren, wil ik een goede herder zijn. Ik wil kunnen zeggen dat ik in staat was de mensen te geven wat ze nodig hadden, zelfs als ze het niet wilden.

De uitdaging voor hen die gemeenten willen stichten is dat de mensen om ons heen slechte theologie leren. Dit maakt het echt moeilijk om hen op koers te houden en hen te leren om je te vertrouwen en met je mee te lopen omdat er zoveel stemmen zijn. Je moet je realiseren dat je als leider voor deze uitdagingen komt te staan en dat je deze dingen zult moeten dragen. De enige manier waarop je in staat zult zijn om effectief mensen te leiden, is als je radicaal van Jezus houdt. Jezus spreekt tot Petrus in Johannes 21 en stelt hem deze vraag: "Petrus, heb je Mij lief?" Hij vraagt Petrus dit drie keer, en aan het eind, zegt Jezus: "Weid mijn schapen." Als je niet smoorverliefd bent op Jezus, zal de prijs van het zorgen voor en het voeden van Zijn schapen te hoog zijn. Je zult niet in staat zijn om voor de mensen te zorgen; je zult voor jezelf en je eigen comfort zorgen. Leiderschap is geen comfortabele plaats; het is een plaats van dienstbaarheid en opoffering. Als leider moet je meer van Jezus houden dan van je eigen leven, en de Heer zal je hierop testen. Jezus zegt dat als je je eigen leven liefhebt, je het zult verliezen, maar als je je leven verliest omwille van Hem, zul je het vinden. Er is een opoffering in leiderschap, maar ook een grote vreugde die voortkomt uit het zorgen voor het volk van God.

Ik wil je die vraag nu stellen. Hou je van Jezus? Want als je dat doet, voer Zijn schapen. Hou je echt van Hem? Zorg dan voor de schapen. Kijk naar ze uit en doe je best om ze door te helpen komen. Wees een deel van de oplossing in hun leven, geen deel van het probleem. Zelfs als je niet de leiding hebt, zijn we geroepen om te zorgen voor en lief te hebben wat Jezus liefheeft; en Hij houdt van de gemeente. De gemeente is het voertuig dat Hij heeft uitgekozen om Zijn Glorie door te openbaren.

Dus hoe leiden we effectief mensen? Mensen zijn individuen, uniek - en dat maakt leiderschap een uitdaging. Er is geen sjabloon om iedereen op dezelfde manier te leiden. Laten we eens kijken naar Psalm 23. Het is een prachtig beeld van de Heer als Herder:

De HEERE is mijn Herder, mij ontbreekt niets.

[2] Hij doet mij neerliggen in grazige weiden, Hij leidt mij zachtjes naar stille wateren.

[3] Hij verkwikt mijn ziel, Hij leidt mij in het spoor van de gerechtigheid, omwille van Zijn Naam.

[4] Al ging ik ook door een dal vol schaduw van de dood,

ik zou geen kwaad vrezen, want U bent met mij;

Uw stok en Uw staf,

die vertroosten mij.

[5] U maakt voor mij de tafel gereed

voor de ogen van mijn tegenstanders;

U zalft mijn hoofd met olie,

mijn beker vloeit over.

[6] Ja, goedheid en goedertierenheid zullen mij volgen

al de dagen van mijn leven.

Ik zal in het huis van de HEERE blijven

tot in lengte van dagen. (Ps 23 HSV)

Ouderlingen zijn geroepen om het volk van God te hoeden; dit is een opdracht uit het Nieuwe Testament. Om te begrijpen wat een herder is, kijken we naar God als de Goede Herder. Wij zijn onder-herders die imiteren hoe Hij Zijn volk weidt. David stond bekend als de herder van Israël. Hij was een goede onder-herder omdat hij de Heer als zijn Herder zag. Psalm 23 gaat over hoe David dit uitdrukt. Elke persoon in de gemeente zou in staat moeten zijn om naar een ouderling/herder te kijken en te zeggen dat Psalm 23 beschrijft hoe zij zich voelen over de manier waarop u hen leidt.

Het eerste wat we in deze passage zien is dat David zegt: "De Heer is mijn Herder". Hij gebruikt het woord Jahweh om naar God te verwijzen omdat hij begrijpt dat de Heer dichtbij en persoonlijk is. Wat dit ons leert is dat een herder een persoon is en NIET een systeem. Je mag dan wel systemen op de achtergrond hebben draaien om er zeker van te zijn dat er voor iedereen wordt gezorgd, maar elke persoon moet weten en voelen dat hij door iemand wordt geweid. De vraag die je moet stellen wanneer je een gemeente plant, is wanneer de mensen die naar deze gemeente komen mijn verantwoordelijkheid worden? Sommigen komen op bezoek en komen nooit meer terug, maar er zijn er ook die terugkomen. Voor hen die blijven terugkomen, is er een punt waar ze deel moeten worden van een familie; en niet als een wees zijn. God heeft ons niet ontworpen om wees te zijn. Hij plaatst ons in de gemeente en in een familie. We moeten deze mensen vragen: "Is dit uw familie?" want als dat zo is, verandert onze relatie.

Elke persoon die toetreedt tot de gemeente moet begrijpen dat onze relatie (oudste tot de heilige) verandert. Nu is de oudste over hen geplaatst als een leider en herder in de Heer. Je moet de mensen leren hoe ze op de juiste manier met je moeten omgaan, want ze komen binnen met bagage en weesmentaliteiten. Ze zijn mogelijk in andere gemeenten gekwetst en beschadigd, en ze zullen moeite hebben om te vertrouwen. Uw uitdaging is om hen op de plaats te krijgen waar ze kunnen zeggen dat u hun herder bent. Uiteindelijk is Jezus hun herder, maar jij bent hun onder-herder. Dit zijn dingen waar we als leider aan moeten denken; anders worden individuen gewoon een gezicht in de menigte; en mensen zijn dat zeker niet. Bijbels gezien, zijn mensen individuen waar ik verantwoording voor zal afleggen.

Vandaag hebben iwe in Zuid-Afrika helaas een vreselijk beeld van wat het is om een herder te zijn. Ergens werden hekken uitgevonden. Nu zien we op een schapenboerderij een omheind gebied met gras waar de schapen zijn. De herder komt één keer per week, en hij verplaatst ze van het ene hok met gras naar het andere. Hij komt aan, gooit stenen naar ze, en jaagt ze naar hun volgende graasplek. Dan sluit hij het hok, zorgt dat er water is, en vertrekt weer. Hij komt alleen terug als er iets ernstigs is, zoals een jakhals. Deze manier van herder zijn is niet persoonlijk. Veel gemeenten proberen op deze manier te bouwen. Ze proberen mensen ergens in een hok te stoppen en hopen dat het allemaal wel goed komt, maar dit is geen bijbels beeld van herderschap. David begrijpt dit. God heeft hem niet in een systeem geplaatst, maar in een relatie met Zichzelf. Jezus zelf zei: "Mijn schapen kennen mijn stem, zij volgen mij." Dus als een onder-herder, moet het volk je stem kennen. Wat bedoel ik als ik het heb over 'jouw stem'? Ze moeten weten waar je voor staat, waar je in gelooft, waar je voor vecht, en waar je naar toe gaat. Ze moeten je persoonlijk kennen, en ze moeten je volgen. Als ze u niet volgen, zijn ze uw schapen niet.

Soms worden schapen opstandig, en moet je hun poten breken en ze terugbrengen naar de kudde. Maar aan het eind van de dag is het belangrijk om te zien dat hun harten er op ingesteld zijn om jou en de andere onder-herders te volgen. In onze westerse cultuur horen we mensen zeggen: "Ik heb alleen Jezus nodig; ik heb niemand nodig"; maar dat is geen bijbels beeld van gemeente zijn. De Bijbel spreekt duidelijk over gehoorzamen en onderwerpen aan leiders omdat zij over ons waken als mensen die rekenschap moeten afleggen. Dus als er mensen in onze gemeenten komen, moeten we de mensen deze dingen leren. Anders zullen de mensen worden als geiten, die doen wat ze maar willen; en dan zijn ze nooit in staat om de weg van hun Koning en hun Grote Herder te weerspiegelen. Mijn taak als herder is om ervoor te zorgen dat de schapen alles hebben wat ze nodig hebben voor hun leven en gezondheid. Het is net als wanneer je een tekort hebt in je dieet, en je begint trek te krijgen. Wij, als herders, moeten ervoor zorgen dat de mensen hebben wat ze nodig hebben en wat ze tekort komen, zodat ze geen gebrek zullen hebben.

Het is belangrijk op te merken dat Gods Koninkrijk niet voortschrijdt door zendingsorganisaties, maar door de gemeente. God zei niet: "Ik zal zendingsorganisaties oprichten," Hij zei: "Ik zal de gemeente oprichten." Dit betekent dat het uiteindelijk via de gemeente is dat mensen in staat moeten zijn hun bestemming te vinden. De uitdaging is

dat als de gemeente de mensen niet helpt om hun bestemming te vinden, en dus zullen de schapen in andere weiden beginnen te eten omdat ze gebrek hebben. Wanneer schapen beginnen te eten in andere weiden, zou dit je je zorgen moeten baren, dat betekent dat er mogelijk iets tekort schiet in het leven van je gemeente. De andere mogelijkheid is dat de schapen opstandig zijn, en in dat geval zullen ze doen wat ze willen, ongeacht wat jij doet. Je moet jezelf dit afvragen als leider: "Welke voeding hebben de mensen nodig, en geef ik het aan hen?"

We kunnen elke trend die de krantenkoppen haalt aan de orde stellen en erover praten, maar is dat wat de mensen nodig hebben? De kwestie kan op het eerste gezicht op iets lijken, maar veel diepgaander zijn als we er goed naar kijken. We zien bijvoorbeeld dat de vrouwenmoordbeweging veel aandacht krijgt op sociale media en in het nieuws; maar het echte en veel diepgaandere probleem in ons land is dat we geen vaders hebben. Als je alleen maar kijkt naar iets van nominale waarde, zul je uiteindelijk proberen om de verkeerde dingen op te lossen. Hier is een ontvullende vraag: wat kunnen wij, als leiders en herders, veranderen in dit land? Als er geen consequenties zijn voor de zonde, zullen we zondigen. Zonder de vrees voor de Heer, zullen ze de regels buigen. Ik zie dat bij mijn dochter. Als er geen consequenties zijn voor haar daden, zal ze doen wat ze wil. Maar ze weet dat als ik op een bepaalde manier naar haar kijk, en ze gaat dan nog verder, er ernstige gevolgen zullen zijn. Dat zorgt er dan voor dat ze zich terugtrekt en stopt met wat ze aan het doen was.

God ontwierp pijn als iets goeds. Pijn leert je om bepaalde dingen niet te doen. Lepra is een ziekte waarbij je het vermogen om te voelen verliest, en dus kun je jezelf pijn blijven doen en het niet beseffen. Uiteindelijk zal je lichaam beschadigd en geïnfecteerd raken; en op een gegeven moment begin je te sterven omdat je het vermogen om pijn te voelen verloren hebt. Op een bepaalde manier, is pijn je vriend. Het leert je wat genoeg is. De natuur zelf leert ons dat de gevolgen van onze daden ons waarschuwen om geen domme dingen te doen. Als je consequenties wegneemt uit de samenleving, zal de samenleving op hol slaan.

Ik kan mijn land niet opknappen. Dat is niet mijn taak. Ik ben hier niet om van Zuid-Afrika een betere plaats te maken. Ik ga die strijd niet aan omdat het burgerzaken zijn. De wereld is van de duivel, en ik denk dat de wereld alleen maar slechter zal worden naarmate de duivel meer macht krijgt. Ik kan dat niet tegenhouden, dat is iets dat al voorbestemd is voordat de tijd begon. De Bijbel zegt dat de wereld gek zal worden - het is iets dat God toelaat, en ik zal niet proberen om daartegen te vechten. Maar terwijl de wereld gek wordt, hoop ik dat ik iets kan bouwen dat de wereld laat zien dat de gemeente niet aan het wankelen gebracht kan worden. De gemeente is een toevluchtsoord. Terwijl de wereld verdrinkt in een vloed, hebben wij een ark; en iedereen die mee wil doen is welkom.

Dit zijn slechts enkele voorbeelden van gevechten waar wij als leiders mee te maken zullen krijgen, en we moeten beslissen wat we wel of niet zullen aanpakken. Wat is jouw strijd als leider? Jouw strijd is om de gemeente op te bouwen. Goede vragen om te stellen zijn:

1. Wat vraagt Jezus je te herstellen?
2. Welk gebied van verantwoordelijkheid heeft Hij jou gegeven?

Wij zijn geroepen om een ark te bouwen terwijl de wereld begint te zinken. Het goede nieuws is dat als het slechter gaat, alles wat ooit veilig was, onzeker wordt. De Bijbel zegt dat alles wat geschud kan worden, geschud zal worden; dus dat wat niet kan schudden, zal getoond worden. Dus niet beven als ons land beeft. Loop niet weg omdat iedereen wegloopt. Je bent van de Heer en niet van jezelf. Je leven is niet van jezelf. Je behoort Jezus toe. Jezus heeft je ergens met opzet neergezet; je hebt niet het recht om zomaar je leven op te pakken. Als je je leven oppakt en ergens naar toe vlucht, loop je misschien wel weg van Jezus. Als leider moet je nadenken over hoe je de mensen deze dingen kunt leren. Hoe help je de mensen niets tekort te komen; dat zelfs als ze de vloed zien komen, ze niet geschokt zijn. Je moet de mensen echte zekerheid geven, geen valse. Je zou een Schrifttekst uit de context kunnen citeren die het laat klinken alsof hen nooit iets vreselijks zal overkomen. Veel voorgangers doen dit, maar dit is valse zekerheid. De realiteit is dat slechte dingen ons kunnen overkomen, maar als het gebeurt, schijn Jezus. Bedenk dat je leven een kleine flits is, en dan is het weg, maar je leven is waardevol en kostbaar voor God. Bedenk dat je leeft voor de eeuwigheid en niet voor het heden.

Als we goed bouwen met onze mensen, dan zal, als de storm komt, de gemeente niet schudden. Als we ervoor kiezen om te bouwen met dingen die niet veilig zijn, dan zal er, helaas, op een gegeven moment een instorting komen. We kunnen niet geven wat de Bijbel niet geeft. We moeten de mensen voorzien van dingen die hen gevestigd en stevig in hun geloof zullen houden. Groene weiden in Psalm 23 spreekt over het voedsel dat je eet om te leven; dit zou voor ons de Schriften zijn. Onze taak als leiders is om een goed en evenwichtig theologisch dieet voor te stellen. Mensen zullen zich uiteindelijk gedragen naar wat zij geloven.

Een voorbeeld van een slecht dieet is een verhaal over mijn paard. Ik ben opgegroeid op een boerderij in Elgin, en ik had een paard genaamd Molly. Er was een weide naast ons huis waar luzerne groeide, en op een dag kwam mijn paard in deze weide. Luzerne is zeer rijk voedsel, het is het equivalent van ijs voor mensen. Toen ik de volgende ochtend naar buiten ging, stond ze stil, kon zich niet bewegen, en haar maag was opgezwollen tot ongeveer het dubbele van zijn normale omvang. Ik kon zien dat mijn paard in absolute doodsangst verkeerde. We belden de dierenarts, en die vertelde ons uiteindelijk dat ze zoveel luzerne had gegeten dat ze zou sterven als we haar niet hielpen. De dierenarts moest toen een gat in haar maag prikken om het voedsel eruit te laten lopen en haar systeem te spoelen. Moraal van het verhaal: elke waarheid die te ver wordt doorgevoerd, elke waarheid die wordt opgerekt en uit zijn verband wordt gerukt, wordt een onwaarheid, en begint dan te doden. Goed leiderschap is het vermogen om deze waarheden in spanning te houden, zodat mensen het begrijpen en de voeding krijgen die ze nodig hebben.

Als we eerlijk zijn, horen de meesten van ons liever over de liefde van God dan over de toorn van God. Als ik je elke week zou vertellen dat God van je houdt, zou je dat fantastisch vinden. Maar als ik dingen ga zeggen die de mensen niet graag horen, krijg ik kritiek. Waarom? Omdat mensen willen wat ze willen. De Bijbel zegt dat de eindtijd generatie, onze generatie, leraren om zich heen zal verzamelen om hen te vertellen wat ze willen horen! Dit betekent dat ik iets kan zeggen, en als het ze niet bevalt, kunnen ze googlen en iets anders vinden. Maar als een herder, ben je geroepen om mensen te geven wat ze nodig hebben, niet wat ze willen. Als je een gemeente aan het stichten bent, zorg dan voor perspectief over wat je onderwijst. Vraag mensen om je feedback te geven over wat je hebt gezegd en onderwezen. Als je predikt 'God houdt van je', elke week, dan heb je een probleem. Als je predikt 'God gaat je oordelen', elke week, dan heb je een probleem. Je moet ze groene weiden geven - de Schriften.

Hoe leiden wij mensen zonder hen te binden, en hoe leiden wij hen zo dat zij beginnen te zien wat zij nodig hebben? Iemand leiden betekent hem brengen waar hij niet heen wil. Idealiter zal een goede leider in staat zijn om de mensen te laten gaan, omdat er goede weidegrond voor hen is. Als leider moet je de schapen laten begrijpen dat je het beste voor hen wilt, niet voor jezelf. Leiderschap is een groot deel van waar het bij herder schap om gaat. Toen onze gemeente veel kleiner was, ging ik elke week door de lijst van de mensen die onder onze zorg stonden en bad voor hen. Ik vroeg wat God voor hen ziet. Ik zou vragen wat er in hun levens is, dat hen in de weg staat om te wandelen in alles wat Hij voor hen heeft. Kijk je naar je schapen en vraag je: 'Wat is hun bestemming in Christus Jezus?' Als de schapen merken dat je zo over hen denkt, vinden ze het makkelijk om je te volgen. Denk niet collectief, denk individueel. Zet nooit een punt aan het eind van een persoon, wanneer je hem probeert te definiëren. Doe dat nooit. Mensen veranderen, en God geeft ze nieuwe genade. Als je een komma laat staan aan het eind van elke persoon, laat je ruimte voor hen om meer en meer en meer te worden. Mensen kunnen je verrassen, en dat komt omdat ze in het verborgene wandelen met de Grote Herder. Leer de mensen hoe te wandelen met de Heilige Geest. Leer hen te drinken van Hem die het leven zelf is.

Mensen komen gebroken in de gemeente, gebroken huwelijken, gezinnen en relaties en zelfs als het goed gaat met de schapen, vallen sommigen terug. Ze glijden weg. Het is dan de taak van een herder om hen te vinden en terug te trekken - om hen te herstellen. In Ezechiël zegt God het volgende over de herders van Israël:

[4] Zwakke dieren hebben jullie niet laten aansterken, zieke dieren niet genezen, gewonde dieren niet verbonden, verjaagde dieren niet teruggehaald, verdwaalde dieren niet gezocht – jullie hebben de dieren hard en wreed behandeld.

(Ez 34:4 HSV)

Als je te lang wacht als iemand begint af te glijden, zul je hem verliezen. Als je merkt dat iemand niet in de gemeente was, bel hem dan op. Kijk of het goed met hem gaat. De Bijbel zegt, de samenkomst van de heiligen niet te verzaken. We komen op de dag van de Heer samen om de Heer te aanbidden en om te groeien in ons geloof. De Bijbel gebiedt ons die tijd niet te missen. Als je maaltijden mist, zul je ondervoed raken, en je speelt je rol in het lichaam van Christus niet. Als iemand niet naar de gemeente komt, ga dan bij hem kijken,

bel hem op, probeer hem te ontmoeten. Totdat een schaap zegt dat je niet meer verantwoordelijk voor hem bent, ben je nog steeds verantwoording schuldig tegenover Jezus. Het is daarom essentieel om te weten wat er in hun leven gebeurt.

Deze manier van leiding geven leert de mensen dat zij in zekere zin uw kinderen zijn. Dat zij een rol te spelen hebben in het huis en dat zij geen wezen zijn. Wat zij doen heeft invloed op het hele huishouden, en wij horen bij elkaar. Paulus zegt het volgende tegen Timotheüs:

[2] Want de mensen zullen liefhebbers zijn van zichzelf, geldzuchtig, grootsprekers, hoogmoedig, lasteraars, hun ouders ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig, (2 Tim 4:2 HSV)

Je kunt mensen niet het Koninkrijk in pesten, leer hen te gehoorzamen om de juiste redenen. Leer hen Koninkrijkswaarden en help hen die voor zichzelf te verlangen. Zou je liever in een gemeente zijn waar het niemand kon schelen wat je deed, of in een gemeente waar iemand nadacht over, en rekening hield met je bestemming in Christus? Zou je niet onder een leider willen zijn wiens doel het is om jou perfect gevormd, gekneed, geliefd en verzorgd voor te stellen? De gemeente goed leiden heeft alles te maken met er voor zorgen.

Onthoud, als je trouw bent met weinig, zal God je invloedssfeer vergroten en vergroten. Er zijn niet veel mensen die genoeg van Gods schapen houden om deze dingen te doen en te verdragen, maar ik bid dat u dat zult doen. Ik bid dat u uw werk als herder van de Here Jezus Christus goed zult doen.

Gemeentelijke tucht

Ik wil dit gedeelte beginnen met de volgende vraag: 'Wat gebeurt er als er iemand is die al een aantal jaren in de gemeente zit, die alle dingen weet die ik heb gezegd, maar die Jezus nog steeds op zijn eigen voorwaarden doet en niet echt doorkomt, luistert, of je weet wel, volgt in welke zin dan ook?' Wat doe je met hen? Dit is wat ik met ze gedaan heb; ik heb tegen ze gezegd, "Kunnen we koffie gaan drinken?" Dan ga ik zitten en zeg tegen die persoon: "Kijk, de Bijbel zegt dat ik als herder verantwoording zal afleggen over je leven, maar je luistert nooit naar me, dus voor jou ben ik duidelijk geen echte herder. Dus ik ga vragen, je bent welkom om naar JoshGen te blijven komen, je bent welkom om op bezoek te blijven komen, maar kan ik je van ons lidmaatschap afhalen, omdat ik geen verantwoording voor de Heer wil afleggen over je leven. Dus, je bent welkom om ons te blijven bezoeken, we houden van je, maar ik wil geen verantwoording voor je afleggen. Dus, zou je me daarvan willen vrijstellen?"

Normaal denken de meeste mensen op dat moment, "Wat?!", en beseffen dat je niet aan het knoeien bent en komen erdoor. Ik maak geen grapje als ik zeg dat ik voor sommige mensen geen verantwoording wil afleggen. Nogmaals, met een nieuwe christen, bedek met genade, laat ze groeien, maar als ze moedwillig, koppig de Heer niet gehoorzamen, wil ik niet voor Jezus staan voor hen. Dus, ik zou vragen of ze me kunnen ontslaan van de verantwoordelijkheid van hun leven?

Ik deed dat onlangs met een gemeente, een gemeente in Hoedspruit; Oom Ivan luisterde niet, ik vroeg hem ons vrij te laten. Hij scheurde weg van ons op het einde. Maar toen gebeurde alles wat ik zei dat zou gebeuren, en hij kwam uiteindelijk berouwvol terug, belde me op en verontschuldigde zich. Vandaag werkt Hoedspruit met ons samen, en Ivan zal op de conferentie zijn. Dat was een hele gemeente, het was niet alleen een individu. Is dit logisch? Onthoud dat God niet met deze dingen rotzooit, Hij stierf aan een kruis, en dus rotzooien wij niet. Dit is een serieuze zaak voor de Here Jezus. Heeft dat de vraag beantwoord?

Dus, ik ga springen van herder, omdat een van de dingen in herderschap is, "Uw stok en uw staf, zij troosten mij" (Ps 23:4). Het is interessant omdat het een roede is, en het wordt gebruikt om te troosten. Wat we ons misschien niet realiseren is dat omdat de herder begreep dat de schapen hem moesten volgen als hij liep, maar sommige schapen doen dat niet - ze raken opgewonden, ze ruiken bloemen, en ze lopen weg. Dus, de herder zal over het algemeen gaan, en hij zal dat schaap nemen en proberen het dichtbij te trekken. Op een gegeven moment, als een schaap blijft dwalen, heeft hij een of twee opties. Hij gaat dat schaap verliezen, dus wat een herder zou doen, en ik maak geen grapje, de herder zou de poot van het schaap breken zodat het niet kon lopen, het niet kon zwerven, en dan zou hij het schaap op zijn schouders zetten en het op zijn rug dragen gedurende de tijd die nodig was om de poot van dat schaap te laten genezen. De hoop was dat door de nabijheid

van de herder gedurende die tijd, het schaap aan hem gewend zou raken. Toen de poot eindelijk genezen was, kon hij hem neerleggen en het schaap zou hem volgen. Wanneer David zegt: "Uw roede vertroost mij", spreekt dat eigenlijk over tucht, en een roede kan troost brengen omdat het veiligheid brengt.

Ik weet dat ik dingen zeg die ingaan tegen wat onze generatie gelooft. Maar vergeet niet dat onze generatie gehersenspoeld is. Dus, ik heb geen tijd om door te redeneren waarom de roede een waardevolle les is die God gebruikt. De waarheid is dat het woord dat gebruikt wordt voor de tucht van God is dat Hij ons slaat met een roede. Wie is er ooit door God getuchtigd? Voelde het niet als een grote stok voor u? Zo heeft het voor mij gevoeld. Het is geweest als, "Oh mijn goedheid! God, dat was pijnlijk, dat wil ik nooit meer doen." Omdat de Heer een goede vader is en de Bijbel zegt dat, als je niet gedisciplineerd wordt, je geen echte zoon bent, de Heer moet ons disciplineren. Dus, hoezeer onze generatie dat ook niet leuk vindt, dit is de weg van onze Vader. Dit is hoe het werkt in Zijn huis.

Dus, één van de dingen die in elke gemeente gebeuren is dat je op een punt komt waar iemand in de gemeente, om wat voor reden dan ook, moedwillig, koppig de dingen van God begint te negeren, en begint te zondigen. Ik heb het niet over wegglijden of backsliding, ik heb het over zonde; zoals hij wordt verliefd op iemand waar hij niet verliefd op zou moeten worden, en hij doet dingen, of zij doet dingen die ze niet zou moeten doen, of ze stelen geld, of ze doen iets anders, en het komt naar buiten en ze zeggen nog steeds, "Nee, Jezus houdt van mij. Ik ben een christen." Als herder heb je nu een probleem. David sprak over de roede die troost geeft. Nu moeten we overwegen hoe we de roede bijbels kunnen toepassen in die situatie in de gemeente. Ik wil dus kijken naar de gemeentelijke tucht, die misschien wel een van de moeilijkste dingen is die een leider moet doen in het huis van God. Vooral vandaag, omdat deze generatie allergisch is voor het concept, dat is waarom het zo'n puinhoop is. We moeten het onderwijzen als een weg van de Heer. Dus, in 1 Korintiërs 5, vertelt Paulus ons hoe het werkt, en ik zal beginnen met de bom, en dan zullen we een stap terug doen en beginnen met het mooi er naar toe op te bouwen.

[3-4] Wat mijzelf betreft, in persoon ben ik afwezig, maar in de geest ben ik aanwezig; en alsof ik bij u was, heb ik in de naam van onze Heer Jezus de man die dit doet al veroordeeld. Wanneer u en ik dus in de geest bij elkaar zijn, en de kracht van onze Heer Jezus bij ons is, [5] moet u die persoon aan Satan uitleveren. Dan gaat zijn huidige bestaan verloren, opdat hij zal worden gered op de dag van de Heer. (1 Kor 5:4-5 HSV)

Dus, Paulus spreekt, hij is er niet, maar als apostel, zegt hij: 'Ik zeg jullie wat te doen. Ik ben niet bij jullie, ik sta bij jullie in de geest'. Dus, Jezus is in het huis, het is een gemeentevergadering, een volledige gemeentevergadering. Deze man waar hij het over heeft was een jonge man in de gemeente die dacht dat hij onder de genade was. We kunnen raden dat zijn vader hertrouwd was, waarschijnlijk was zijn vrouw gestorven, en was hij hertrouwd, en de zoon besloot dat hij zijn nieuwe moeder leuk vond, en dus begonnen ze een seksuele relatie. De Korinthiërs vonden dit verbazingwekkend, en ze waren vervuld van trots, en ze dachten: 'is genade niet verbazingwekkend, dat een man met zijn moeder naar bed kan gaan, en dat God van hem houdt, wat hij ook doet?' Dus,

Paulus schrijft om deze slechte leer te corrigeren. Hij zegt: 'als jullie zo samen zijn, moet je deze man uitleveren aan satan.' Met andere woorden, geef hem over; sommige vertalingen zeggen, 'geef hem over aan satan, voor de vernietiging van zijn vlees.' Wist u dat een herder de sleutels van het gezag krijgt, wat weer iets is waar we niet van houden: gezag. Maar Jezus zei dat het een gegeven verantwoordelijkheid is, maar met verantwoordelijkheid komt macht.

De macht die aan de herders gegeven is, is eigenlijk om iemand aan satan over te leveren. Met andere woorden, je bent onder de bescherming van God, de engelen waken over je, en dat de gemeente er is om voor je te zorgen; en, wanneer je opzettelijk hardnekkig zondigt, kan de oudste, de herder op dit punt zeggen: "God, wilt U de bescherming van deze persoon opheffen." Dan gebeurt er iets, in het geestenrijk, die bescherming wordt opgeheven en op dat moment heeft satan volledige toegang tot het leven van die persoon, wat betekent dat het leven gaat zuigen. Wie wil er overgeleverd worden aan satan voor een paar weken? Hij wil stelen, doden en vernietigen - dit is het Nieuwe Testament. Dan zegt hij, en daar zit een punt in, "Zodat zijn vlees vernietigd zou worden." Nogmaals, zijn vlees betekent de dingen in deze wereld waar hij zo van houdt zullen hem gaan doden. Waarom zou je willen dat er iets in hem sterft? Zodat hij tot inkeer komt en zijn geest gered wordt als de Heer terugkomt. Met andere woorden, hij leeft nog, en hij ademt nog zuurstof, hij kan zich nog tot God bekeren. Hopelijk maakt de duivel zijn leven zo verschrikkelijk dat hij tot bezinning komt zoals de verloren zoon en zegt: 'Jeetje, ik weet nog dat in het huis van mijn vader zelfs de slaven beter eten dan ik.' Dit in de hoop dat hij zal terugkeren naar het huis van de vader en genade zal vinden in zijn tijd van nood. Maar hij moet tot bezinning komen; hij moet zich moedwillig omkeren, zodat hij gered is als Jezus terugkomt.

Begrijp je wat ik zeg? Oké, hoeveel van jullie hebben dit op een zondag horen onderwijzen? Het is een van die Bijbelteksten die niet vaak naar voren worden gebracht, maar het is heel duidelijk gedaan. Dus, dit is vrij ernstig; dit is ernstig en om eerlijk te zijn, helaas, gebeurt dit maar zelden. Voor mij is dit een teken dat de herders van vandaag in de gemeente van God niet op de juiste manier herder zijn, want dit is een deel van wat het betekent om voor mensen te zorgen. Het gaat nooit om mensen te kwetsen, het gebeurt altijd om te redden; het gaat er altijd om gered te worden op de dag des Heren.

Ik zal jullie een verhaal vertellen over een jong meisje dat we jaren geleden hadden, ze maakt nu weer deel uit van onze gemeente, (ze zei dat ik dit verhaal mocht delen). Ze werd gered bij ons en kwam er heel goed doorheen in haar geloof. Ze had een gebroken verleden, een slecht zelfbeeld en worstelde met haar gevoel van eigenwaarde. Toen ze opgroeide, leerde ze dat mannen haar een gevoel van waarde konden geven; en dus ging ze vaak met mannen naar bed, want als een man haar uiteindelijk seksuele genegenheid toonde, voelde ze dat hij van haar hield; ook al had hij dat niet gedaan en hij gebruikte haar alleen seksueel. Ze raakte verslaafd aan het gevoel dat iemand haar nodig had, tot het punt waarop ze seks bleef hebben met de ene man na de andere, de ene man na de andere. Toen werd ze gered, en dat was in onze gemeente, en ze groeide, maar de uitdaging was dat dat oude probleem, die oude demon, die oude situatie in haar,

terugkwam om haar te achtervolgen, en ze begon zich eenzaam en leeg te voelen in de gemeente. Dus begon ze weer terug te vallen in datgene waarvan ze ooit wist dat het haar veiligheid gaf, en dat waren mannen. Ze begon weer met iedereen naar bed te gaan, ook al was ze nu in de gemeente. Het was nogal een uitdagende situatie, de gemeente was nog jong, de begindagen van JoshGen.

Ik herinner me dat ik probeerde haar door dat proces te leiden en met haar bad. We vastten met haar, en we vertrouwden God met haar. Ze kwam wekelijks en zei, "Ik ben weer uitgegleden," en elke week probeerden we te zeggen, "kom op," haar naam was Robin, "Robin, kom op. Robin, kom op, keer terug naar de Heer. Kom op, laten we bij je blijven." Elke week, zou ze uitglijden, maar ze zou zich bekeren en de Bijbel zegt dat Gods barmhartigheden nieuw zijn. De vraag voor mij was altijd, had ze echt berouw elke week? Ik voelde dat ze dat had. Ik bad het door, en het voelde alsof ze gewoon zo gebroken was, ze wist niet hoe ze vrij kon komen. Dus, elke week, was er vergeving. Elke week baden we met haar voor de Heer om haar zonde te bedekken. En na een paar maanden begon het een beetje beter met haar te gaan, en uiteindelijk loofden we God toen het twee weken waren, toen twee en een halve week, en ik had zo iets van, "Ja! We zijn aan het groeien."

Toen nam ze een jongen mee naar de gemeente op een zondag, hij werd gered die zondag, en ze nam hem mee uit de samenkomst, en ze sliep met hem. We ontdekten het, ik zette haar neer, en ik zei, "Wat is er gebeurd?", en zij zei, "Dit is geen zonde meer, want ik hou van hem, en hij houdt van mij, en we gaan trouwen." Ik zei, "Nee, nee, je begrijpt het niet, je bent niet getrouwd. Op een dag als je getrouwd bent, is het geen zonde, maar je bent nog niet getrouwd." Zij zei: "Nee, maar we zijn geestelijk getrouwd. We zijn een verbintenis met elkaar aangegaan." Ik had zo iets van, "Nee, dat is geen huwelijk. Je bent aan het zondigen." Ik legde het haar uit, en ze zei, "Ik zondig niet." Ik smeekte haar, en ik zei, "Alsjeblieft, keer terug, alsjeblieft!" Ze zei: "Dat doe ik niet, ik hou van hem, hij houdt van mij, en God is blij met ons als we dit doen." Ik moest zeggen: "Ik zal je discipline moeten bijbrengen. Doe dit alsjeblieft niet!" Ik bad en smeekte, ik zei: "Ik zal zondag buiten de gemeente op je wachten. Alsjeblieft, alsjeblieft, als je tot bezinning komt, wacht ik buiten de deur op je; maar als je zondagavond niet reageert, zal ik het naar de gemeente moeten brengen."

Zondagavond kwam, en ik herinner me dat we elkaar die dagen alleen 's avonds ontmoetten, en ze kwam niet. Ik stond zo lang als ik kon buiten, en ik ging naar binnen. Voor de eerste keer, ik denk dat het een van de eerste keren was in JoshGen, dat we een van onze leden moesten tuchtigen. Het was extreem moeilijk, ik moest de hele leer uitleggen, proberen de gemeente te helpen begrijpen dat het verlossend was, dat God dit doet omdat Hij van ons houdt. Ik weet nog dat de gemeente huilde, en ik denk dat sommigen van jullie erbij waren. We huilden, het was één van onze zusters, we hadden voor haar gevochten, we hadden voor haar gebeden, we hadden, weet je, echt voor haar gestreden, en toen was ze weg.

Een jaar lang was ze weg, ik zag haar nooit, ze verdween gewoon. Dat is hartverscheurend omdat het iemand is waar je van houdt. Ongeveer een jaar later, was ik in de keuken de afwas aan het doen. Dit gebeurt niet vaak, dus ik herinner me het moment. Ik keek naar beneden naar onze oprit, en ik zag haar auto voorrijden, en ze klom uit haar auto. Haar

haar was uit haar hoofd gevallen en er waren grote kale plekken. Het was pas een jaar geleden, maar ze zag eruit alsof ze 20 jaar ouder was geworden in een jaar. Ze klopte op de deur, en we gingen naar beneden, Emsie en ik, en ze stond daar te huilen en ze zei alleen maar: "Neem alstublieft de discipline van me af." Ik zei, "Heb je berouw?", en ze zei, "Sinds je dat ding deed, is mijn leven een hel geworden. Hij heeft het uitgemaakt, en alles is verkeerd gegaan. Ik ben ziek. Mijn haar valt uit. Het is alsof mijn leven een hel is. Neem me alstublieft terug." Ik zei, "Heb je berouw?", en ze zei van wel.

We baden met haar en leerden haar over de vergeving van God en hoe dat bedekt. Toen kwam ze die zondag naar de gemeente, ik smeekte haar dat, ze kwam naar de gemeente, en ze werd hersteld en volledig hersteld alsof ze nooit gezondigd had. Ik herinner me die avond; er was zo'n aanwezigheid van God. We huilden omdat een verloren zoon was thuisgekomen. Maar er is een gevoel dat als herder, dit is wat de gemeente moet leren te verwerken. Want aan het eind van de dag is de eeuwige ziel van die persoon belangrijker dan dat moment of die tijd van scheiding. De hoop is dat die scheiding zo'n pijn in hen zal veroorzaken dat ze terug zullen komen en zich zullen herinneren dat er in het huis van de Vader goed voedsel is en een veilige, geborgen plaats. Dus, ik deel dat met jullie omdat we dit hebben moeten doen.

Ik weet van een situatie waarin iemand aan satan werd overgeleverd, en de man viel dood neer terwijl het gebeurde. Het is geen Mickey Mouse-gedoe; ik denk niet dat we de autoriteit begrijpen die Jezus aan de oudsten in onze generatie geeft. Het is niet iets om mee te spelen; maar dit is iets dat uiteindelijk voor verlossing zorgt, en misschien ook om te beseffen wat zonde doet, want ik denk niet dat we begrijpen hoe gevaarlijk zonde is.

We zullen nu kijken naar verschillende soorten zonde, want er zijn verschillende soorten zonde. Maar in Jozua hoofdstuk één, zegt God tegen Jozua, dat hij naar het land Kanaän moet gaan, Hij geeft hem dit land. Hij gaat hem een overwinning geven, en Hij gaat hem succes geven. Ze kwamen bij Jericho, en ze wonnen. Ze wonnen de strijd, de muren vielen, en iedereen viert feest. Maar dan zegt God dat Jericho apart is gezet voor Hem, niets in Jericho mag worden genomen: geen schatten, geen zilver, geen goud, niets. Deze stad is aan de Heer gewijd. De rest van de steden mochten ze schatten afnemen, maar Jericho was van de Heer. En een man genaamd Achan, in Jozua hoofdstuk zeven, neemt een schat. Niemand ziet het, en hij verstopt het in zijn tent. Israël gaat naar de volgende slag, en ze krijgen zweepslagen. Ze zeggen, "God, wat is er gebeurd? Waarom kregen we zweepslagen? Mensen stierven!" Het verhaal gaat zo: God door de Geest leidt Jozua uiteindelijk naar de tent van Achan, en hij wordt uitgekozen, en hij bekent: "Ja, ik nam wat God zei dat ik niet mocht nemen." Door wat hij deed verloor Israël een veldslag, en stierven er onschuldige mensen in Israël.

De Bijbel spreekt erover dat we een lichaam zijn, dat we verbonden zijn. De Bijbel spreekt ook over een klein beetje gist dat doorwerkt in een hele partij. Met andere woorden, als ik een klein beetje gist in brood doe, rijst het hele brood; dus als één deel van het lichaam zondigt, zondigt het hele lichaam. Dus, wat je doet in de gemeente is een grote zaak. Nogmaals, wij denken niet op die manier in ons westerse denken. We denken dat het alleen

Jezus en mij is. Nee! Je bent in het lichaam gezet; je bent in een gemeente gezet. Misschien om een verhaal te illustreren van hoe dat is - ik zal je mijn spinnenverhaal vertellen. Een aantal jaren geleden werd ik gebeten door een spin op mijn been en letterlijk, dat ding werd erger en erger en erger, totdat ik uiteindelijk te horen kreeg dat ik mijn been zou kunnen verliezen. Ze hadden het over amputeren van mijn been, wat ik niet echt wilde horen. Ik ging door ondraaglijke pijn.

Ik zal je het verhaal vertellen voor diegene die het nog niet eerder gehoord hebben. Ik heb een kleine muggenbeet op mijn been, de volgende dag is het een beetje pijnlijk, de volgende dag is het nog een beetje pijnlijker. Ik denk dat ik de derde of vierde nacht met pijn wakker werd. Ik werd wakker omdat het laken mijn been had geraakt. Mijn been was knalrood, en er begon zich nu een groot gat in mijn been te vormen. Ik belde Morne, die nu een van onze ouderen is, hij is nu in Mossel Bay, hij was een apotheker; en ik zei: "Morne, er is iets mis met mijn been." Ik vloog de volgende dag naar Amerika. Ik zei, "Kom alsjeblieft helpen." Hij keek een keer naar mijn been, en zei, "Andrew, je bent gebeten door een spin, het is een vioolspin. Ze klimmen 's nachts in je bed, en ze bijten je. Het is hetzelfde gif dat een pofadder heeft. Het gif eet je vlees op. Je vlees is aangevreten tot het punt dat je nu septikemie hebt. Met andere woorden, de infectie is zover gekomen dat je cellen zichzelf beginnen te vernietigen. Je hebt antibiotica nodig, en je hebt een zware operatie nodig. Je zou je been kunnen verliezen." Ik was van, "Je maakt een grapje! Ik kan mijn been verliezen?!"

Ik belde een dokter, zijn naam was Edwin, en ik zei tegen hem, "Edwin, ik heb dit ernstige probleem. Ik vlieg morgen naar Amerika. Kom alsjeblieft naar mijn been kijken." Hij kwam naar mijn huis, bekeek mijn been en zei: "Je moet nu naar het ziekenhuis, je zou je been kunnen verliezen. Je zou kunnen sterven als we dit niet repareren." Ik had zoiets van, "Dat meen je niet?!" Hij zegt, "Nee, het is een spinnenbeet, je lichaam reageert er nu op." Met andere woorden, dat kleine beetje gist is nu begonnen om alles te beïnvloeden. Hij zegt, "Je moet onder narcose, en ze zullen je opereren." Ik zei tegen hem: "Nee, ik vlieg morgen naar Amerika omdat een van de jongens die ik als apostel zie, mij gevraagd heeft om twee weken bij hem te komen. Dat wil ik met geen mogelijkheid missen. Opereer mijn been hier, injecteer me gewoon ter plaatse en doe het." Hij zei, "Nee, een plaatselijke injectie zal niet werken omdat je been te ver heen is. Dus, we moeten je uitschakelen." Dus ik zei: "Nee, opereer me dan maar zonder iets." Dus, dat deed hij. Mijn been was zo pijnlijk dat ik het niet kon aanraken, ik maak geen grapje, ik kon het niet aanraken. Zo pijnlijk was het. Hij haalde een scalpel tevoorschijn, laadde die op zo'n soort mesding en zei: "Klaar?"; en hij rolde een handdoek op, maakte die nat en stopte hem in mijn mond - en op dat moment was ik een beetje nerveus. Toen zei hij, "Een, twee, drie", en hij stak het en 'bang!' in mijn been, en pus knalde er gewoon uit. Ik weet nog dat ik doodsangsten uitstond; ze moesten een emmer brengen omdat ik wilde gaan overgeven van de pijn. Ik had van die koude gevoelens die in me opkwamen.

Dus, toen dacht ik, "Oké, het is gebeurd, en ik ben in orde." Nu zegt hij, "Nee, nee, nee, ik moet de wond schoonmaken." Dus, hij begint er met beide handen in te knijpen. Op dat moment beet ik in de handdoek en was ik in en uit het bewustzijn van de pijn. Ik heb nog nooit van mijn leven zo'n pijn gevoeld. Uiteindelijk perst hij alles eruit en op dit punt ben ik zo zwak, en deze twee jongens houden me aan elke kant vast. Ik val bijna flauw. Toen zei hij dat hij het goed schoon moest maken. Hij kookte de ketel, en haalde een injectie, zoals een paardeninjectie, die grote, en vulde die met kokend water; injecteerde in mijn been en zei, "een, twee," en perste kokend water in de wond, zodat hij het van binnenuit kan dichtschroeien. Op dat moment, viel ik flauw. Ik was bewusteloos, ze droegen me naar beneden. Ik herinner me vaag dat ik de trap werd afgesleept en in bed werd gelegd. De volgende dag vloog ik naar Amerika. Maar ik kan u dit vertellen - de pijn van die ervaring was zo erg, dat als ik het had geweten, ik liever onder narcose mijn been had laten afhakken. Dat was pijn die ik nooit eerder had ervaren en dat alles begon door een kleine spinnenbeet die geen aandacht kreeg toen dat wel had moeten.

De Bijbel zegt: "Een beetje gist bewerkt het hele deeg", en in de gemeente van Korinthe wil ik u daaraan herinneren, omdat sommige mensen in die gemeente zondigden; Paulus zei tegen hen: "Sommigen van u zijn ziek en sommigen van u sterven omdat u het brood breekt op een manier die niet de juiste afspiegeling is van de Here Jezus." Dus begrijp alsjeblieft, als je deel uitmaakt van een gemeente, kan het een grote zegen brengen, maar het kan ook een grote vloek brengen. Waar het op neerkomt is, als je in een gemeente bent waar dit niet op de juiste manier gedaan wordt, kan het je doden.

Ik vraag altijd aan mensen als ze bij onze gemeente komen, hoeveel mensen heb je ooit eerder tucht zien uitoefenen in de gemeente? Zeer weinig gemeenten zullen dit ooit doen, omdat ze er niet om geven, en ze begrijpen God niet, het Woord van God niet, en de wegen van God niet. God is heel duidelijk over hoe dit gedaan moet worden. Maarten Luther, de grote hervormer, zei dit: "Er zijn zeven ingrediënten die van vitaal belang zijn voor elke gemeente om een gemeente te zijn. Als deze niet aanwezig zijn, is het geen gemeente van de Here Jezus Christus." Ik ga u zijn vierde ingrediënt geven, en ik citeer hem: "Gods volk of heilige christenen worden erkend door het ambt van de sleutels, dat is tucht die in het openbaar wordt uitgeoefend.

Dat is zoals Christus het verordent in Mattheüs 18:15 - 20." We zullen deze Schrifttekst bekijken:

En Hij raakte haar hand aan en de koorts verliet haar; en zij stond op en diende hen. 16Toen het nu avond geworden was, brachten ze velen die door demonen bezeten waren, bij Hem, en Hij dreef de boze geesten uit met een enkel woord, en Hij genas allen die er slecht aan toe waren, 17opdat vervuld werd wat gesproken was door de profeet Jesaja toen hij zei: Hij heeft onze zwakheden op Zich genomen, en onze ziekten gedragen. Het volgen van Jezus 18Toen Jezus een grote menigte om Zich heen zag, gaf Hij bevel naar de overkant te varen. 19 En er kwam een schriftgeleerde naar Hem toe en zei tegen Hem: Meester, ik zal U volgen, waar U ook heen gaat. 20En Jezus zei tegen hem: De vossen hebben holen, en de vogels in de lucht (Matt -18:15-20 HSV) "

Als een christen zondigt, moet hij berispt worden, en als hij zich niet betert, moet hij in zijn zonde gebonden en verstoten worden. Als hij zich wel betert, moet hij worden vrijgesproken. Dat is het ambt van de sleutels." Heb je dat gehoord? Voor Maarten Luther, als de gemeentelijke tucht niet wordt gedaan, is het geen gemeente. Dus, laten we de gemeentelijke tucht eens wat gedetailleerder bekijken. Wat zegt de Bijbel erover?

Ten eerste wil ik zeggen dat er zonde is, en er is zonde. Wist je dat? De meeste mensen weten dat zonde zonde is, en het doodt. Maar er zijn verschillende soorten zonde. Alle zonde doodt als het over God gaat - maar er is zonde die opzettelijk is, en er is zonde die niet opzettelijk is. Er is flagrante opstandige zonde, en er is zonde die gewoon is: 'Je weet niet beter.' Er zijn gevolgen voor deze verschillende soorten zonden.

[16] Als iemand zijn broeder ziet zondigen, een zonde niet tot de dood, dan moet hij tot God bidden, en Hij zal hem het leven geven, namelijk aan hen die niet zondigen tot de dood. Er is een zonde tot de dood; daarvoor zeg ik niet dat hij moet bidden. (1 Joh 5:16 HSV)

Hier lezen we, "Als iemand zijn broeder een zonde ziet begaan." Let wel, dit leidt niet tot de dood. Dus, hij definieert een soort zonde die je niet doodt, oké, die niet tot de dood leidt. Er is een zonde die tot de dood leidt, en er is een manier om daar mee om te gaan. Dan is er een zonde die niet tot de dood leidt, en er is een manier om daar mee om te gaan. Heb je dat gezien? Dus, wat is een zonde die leidt tot de dood en een zonde die niet leidt tot de dood? De bijbel geeft ons zonden die tot de dood leiden. Zonden die niet tot de dood leiden zijn waarschijnlijk deze: als je je broer te hard ziet rijden, misschien rookt hij nog steeds sigaretten - het is geen zonde die tot de dood leidt. Het is een zonde, maar het is geen zonde die tot de dood leidt. Slechte beslissingen nemen, zoals geen tiende betalen - is een andere zonde die niet tot de dood leidt. Laten we eens kijken naar de zonden die de Bijbel ons geeft die tot de dood leiden. Met andere woorden, als deze dingen niet worden aangepakt, zullen ze uiteindelijk ons allemaal gaan beïnvloeden.

[11] Nu wij dus deze vrees voor de Heere kennen, bewegen wij de mensen tot het geloof; en voor God zijn wij openbaar geworden, maar ik hoop ook voor uw gewetens openbaar te zijn. (1 Kor 5:11 HSV)

Als er zonde komt die begint te leiden tot de dood, die duidelijk in de Schrift staat aangegeven, is er een reactie die de gemeente moet nemen. Paulus zegt: "Ik schrijf u, niet om te gaan met iemand die de naam van broeder draagt," Met andere woorden, hij heeft het over een christen. Hier noemt Paulus een paar zonden. Ten eerste, seksuele immoraliteit, met andere woorden, als je slaapt met je vriendin of als je slaapt met je vriend, het is een zonde die leidt tot de dood, en het beïnvloedt ons. Paulus vertelt ons dat er een reactie moet zijn. De gemeente moet proberen om je te stoppen met dat te doen; omdat dat niet alleen jou zal doden, maar het zal ons doden.

Hoe zit het met hebzucht? Hebzucht, heb je ooit iemand gestraft zien worden voor hebzucht? Deze man is een hebzuchtig man. Hij leeft alleen voor geld. Of een afgodendienaar? Iemand die iets meer aanbidt dan God. Een lasteraar, iemand die roddelt en zich tegen anderen uitspreekt waar hij geen recht op heeft. Een dronkaard, drugsverslaafde, idem dito. Of een oplichter, met andere woorden, iemand die bij wijze van spreken geld steelt. Dit zijn enkele van de zonden die Paulus ons hier geeft, zonden waar we mee te maken hebben als hij doorgaat in de zonde, als hij geen berouw heeft, zo iemand. Als ze dat doen, dan geeft hij ons hoe het proces werkt - de consequentie van een persoon die zich niet bekeert van deze zonden is, eet zelfs niet met zo'n persoon. Zijn jullie het met mij eens? Jullie kijken geschokt, "Staat dit echt in de Bijbel?" Om jullie eraan te herinneren hoe gevaarlijk zonde is;

[17] En ik roep u ertoe op, broeders, hen in het oog te houden die onenigheden teweegbrengen en struikelblokken opwerpen tegen het onderricht dat u hebt ontvangen, en keer u van hen af. (Rom 16:17 HSV)

Met andere woorden, breng geen tijd met ze door. Ga niet met ze om, want net als gist, zullen ze zich door je heen verspreiden en je infecteren.

[8] Maar zelfs als wij, of een engel uit de hemel, u een evangelie zouden verkondigen, anders dan wat wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt. (Gal 1:8 HSV)

Hier heeft hij het over mensen die verdeeldheid zaaien in de gemeente en obstakels opwerpen die tegen de leer ingaan. Ze onderwijzen de slechte leer. Als iemand valse genade predikt, breng dan geen tijd door met die persoon; het is alsof hij vervloekt is.

[15] Maar als uw broeder tegen u gezondigd heeft, ga naar hem toe en wijs hem terecht tussen u en hem alleen; als hij naar u luistert, hebt u uw broeder gewonnen. (Matt 18:15 HSV)

Dit is het proces dat we leren; als je ziet dat je broeder tegen je zondigt, misschien steelt je broeder van je, of doet hij iets tegen mij; ik moet naar hem toegaan gewoon tussen ons tweeën en zeggen: "Leonard, stop alsjeblieft met wat je aan het doen bent. Je verkondigt valse leer, en ik hoorde je het verkondigen, en het beïnvloedt me. Wil je er alsjeblieft mee ophouden." Leonard, als hij luistert, heb je je broer gewonnen. Leonard gaat van, "O broeder, bedankt dat je genoeg van me houdt om voor me te zorgen. Een broer spreekt de waarheid. De wonden van een vriend zijn te vertrouwen. Het spijt me". Dan is het onder het bloed van Jezus, en we gaan verder. Maar als hij niet luistert, en hij zegt tegen me: "Nee, nee, nee, nee - Ik heb gelijk, jij hebt het mis." Neem één of twee anderen met je mee.

Dan ga je bellen met Russell of een van de andere jongens, en je zegt, "Hey, we hebben een situatie hier. Ik heb met Leonard gesproken, en hij leert jongens dat ze met hun vriendinnen naar bed mogen; ik heb gezegd dat ze dat niet mogen. Kunt u alstublieft helpen." Dan bemoeien de oudsten zich ermee, en anderen bemoeien zich ermee, en ze

zeggen, "Leonard, je moet het stoppen." Twee of meer, zodat elke zaak kan worden vastgesteld door de getuigenis van twee of drie getuigen. Omdat dit nu een grote zaak aan het worden is. Oké. Dus, twee of drie getuigen zijn er, omdat Leonard de feiten gaat verdraaien. Als je met Leonard praat, gaat hij zeggen dat hij gelijk had, en zij het fout hadden. Dat is normaal gesproken hoe het gaat. Dus, we hebben nu getuigen nodig om er zeker van te zijn dat wat de ouderen zeggen waar is. En als hij weigert naar hen allemaal te luisteren, vertel het dan aan de gemeente.

Nu springen we naar het schriftwoord waar we mee begonnen, "Wanneer u samen bent in de aanwezigheid van de Here Jezus, breng hem dan naar de gemeente. Als hij weigert naar de gemeente te luisteren"... met andere woorden, hij heeft nog steeds geen berouw... "behandel hem dan als een heiden of een tollenaar." Hij heeft het hier tegen Joden. Ik zal je een voorbeeld geven van hoe Joden heidenen verachten. Toen ik voor het eerst in Israël was, ging ik naar de Klaagmuur. Na afloop ging ik naar het toilet, om mijn handen te wassen en een glas water te drinken. Ik stond bij de kraan, ik raakte de kraan aan, en er kwam een Joodse rabbi binnen, of een echte vrome Jood, hij liep naar de balie naast de mijne, hij stond op het punt de kraan aan te raken, en hij zag mij naast hem, en hij sprong terug van de kraan, als in afgrijzen. Ik was compleet verrast. Ik zag dat er een kruik stond, en hij waste zijn handen met de kruik. Hij wilde de kraan niet aanraken, want voor een Jood geldt: als een niet-Jood die kraan heeft aangeraakt en hij raakt hem aan, dan wordt hij onrein. Op een of andere manier zou mijn zonde hem kunnen besmetten. De Bijbel zegt dat we zelfs kleding moeten haten die bevlekt is door bedorven vlees. Met andere woorden, zonde is zo gevaarlijk dat als iemand zondigt in kleding, die kleding jou op de een of andere manier zou kunnen bederven. Dat is het Nieuwe Testament. Vergeet niet dat zakdoeken die door de apostelen waren aangeraakt, werden uitgedeeld aan zieke mensen, en zij werden genezen. Dus, materialen, levenloze voorwerpen, kunnen werkelijk zonde en zegen dragen. Wist je dat?

Dus, als de Bijbel zegt, het haten van kleding bevlekt door bedorven vlees, begrijp je hoe ernstig zonde is? Paulus gaat verder met te zeggen, "Ik heb het niet over de wereld, je bent in de wereld, maar je bent niet van de wereld." Zij maken geen deel uit van het lichaam dat jij bent, en dus kunnen zij jou niet besmetten, want zij zijn niet aan jou gebonden. Dus, je kunt tijd doorbrengen met zondaars in de wereld; ze kunnen eten, drinken en feesten. Je kunt bij hen zitten, en het is goed. Maar laat je niet corrumperen door wat zij doen, want dan open je de deur naar jezelf, en daardoor naar het lichaam. Begrijp je dat?

Het punt is dit; herinneren hoe goed je avondmaal was, wordt verondersteld om hen te willen herstellen. Als je het avondmaal met hen gebruikt, zul je alleen maar mogelijk door hen bedorven worden; omdat zij de pijn en de consequentie van de relationele breuk niet voelen, wat de Bijbel wil dat zij voelen. Ze hebben de relatie met God verloren, en het bewijs daarvan is dat ze de relatie met Zijn lichaam hebben verloren. Begrijp je dat?

Dus, de uitdaging is deze: veel mensen voelen dat zij degene kunnen zijn die die persoon terug kan brengen. Begrijp goed, het zijn de oudsten die aan de stadspoorten zaten in Israël, zij waren degenen die de deuren openden en sloten voor wie de stad binnen zou komen; de oudsten zijn degenen die hem buiten sluiten, de oudsten zijn degenen die hem terug zullen brengen. Het is niet jouw plaats. Het is niet jouw roeping. De oudsten hebben de sleutels, jij niet. Dus, ga niet rond de oudsten en zeg: "Nou, ik hou van hem, en hij is nog steeds mijn vriend."

Ik geef je het voorbeeld van mijn zus, die hier vanavond is. Mijn zus was betrokken bij het leiderschap in een andere gemeente en begon een onzedelijke relatie buiten haar huwelijk. Dus, we hadden deze uitdaging, want ze noemt zichzelf een christen, maar ze gedraagt zich alsof ze er geen is, en ze is mijn zus. Begrijp me goed, we zijn een hechte familie; ze zit daar omdat ik denk dat ze zelfs nu nog een kogel voor me zou opvangen. Als jij met een pistool zou komen, denk ik dat ze blij voor me zou duiken en de kogel voor me op zou vangen. Dat is de liefde die we voor elkaar hebben. Ze zondigde, en ik ging naar haar toe, en ik zei, "Janette, je moet er mee stoppen." Ze zei, "Nee, dat doe ik niet." Dus wat we als gezin deden, ons hele gezin, mijn moeder en mijn vader die toen nog geen echte christenen waren - ze werden daarna gered - we moesten haar allemaal afsnijden alsof ze dood was.

Een jaar lang heb ik mijn zus niet gezien. Ik bedoel, je moet weten wat dat met ons als familie heeft gedaan. Na een jaar kwam ze tot bezinning, en ze had berouw, en ze kwam terug, en ze was volledig hersteld. Vandaag zijn ze de oudste bij ons. Ze zei dit, en ze heeft me toestemming gegeven om dat te delen, ze zei dit: "Als de familie me niet had afgesneden zoals ze deden, zou ik zijn doorgedaan met mijn zonde. Maar het kwam tot het punt dat ik het niet kon verdragen om afgesneden te worden van diegenen waarvan ik wist dat ze van me hielden." Er is deze verlossende aard van discipline, dat, ziet u, voor mij, als wij dat niet hadden gedaan, voor eeuwig en altijd en altijd, mijn zuster van Christus zou zijn afgesneden, en een eeuwigheid gescheiden van ons zou doorbrengen. Maar omdat zij berouw toonde en tot bezinning kwam, zal ik voor eeuwig bij haar zijn. God heeft hersteld wat zij verknoeid heeft, en dat is de aard van onze God. God wil altijd verlossen. Hij is een vader die wil herstellen. Maar waar wij moedwillig zondigen, zijn er gevolgen voor onze daden.

De gemeente moet de moed hebben om op deze manier lief te hebben. Dus, de Bijbel zegt dat we de broeder in zonde moeten confronteren.

[1] Broeders, ook als iemand onverhoeds tot enige overtreding komt, moet u die geestelijk bent, zo iemand weer terechtbrengen, in een geest van zachtmoedigheid. Houd intussen uzelf in het oog, opdat ook u niet in verzoeking komt. (Gal 6:1 HSV)

Ga niet, "Jij zondaar!" Maar ga, "Hé, alsjeblieft, wat je doet is verkeerd, stop er alsjeblieft mee." Onthoud, er zit een aard aan die zonde, het kan je zelfs naar binnen trekken. Dus, als iemand zondigt, rechtvaardigen ze zichzelf. Als je met iemand spreekt die beledigd is in de gemeente, ga maar eens met zo iemand aan tafel zitten; hij of zij zal je verhalen over ons vertellen die niet noodzakelijkerwijs altijd de waarheid weerspiegelen vanwege de belediging. Het gevaar is dat je nu door hen besmet gaat worden.

Elke zaak moet worden vastgesteld door nog twee getuigen, alles. Begrijp je dat? Dus wees voorzichtig, maar je moet proberen om ze terug te brengen. En dan in Korintiërs, zegt Paulus:

[1] Men hoort algemeen dat er hoererij onder u voorkomt, en wel zo'n vorm van hoererij waarvan zelfs onder de heidenen geen sprake is, namelijk dat iemand de vrouw van zijn vader heeft. [2] En u doet zich zo gewichtig voor. Kunt u niet beter treuren, om dan hem die deze daad begaan heeft, uit uw midden weg te doen? [3] Ik heb, hoewel afwezig met het lichaam, maar aanwezig met de geest, namelijk reeds besloten – alsof ik aanwezig was – om hem die dat zo gedaan heeft, [4] in de Naam van onze Heere Jezus Christus, als u en mijn geest bijeengekomen zijn, in de kracht van onze Heere Jezus Christus, [5] over te geven aan de satan, tot verderf van het vlees, opdat de geest behouden zal worden op de dag van de Heere Jezus. [6] Uw roem is niet goed. Weet u niet dat een klein beetje zuurdeeg het hele deeg doorzuurt? [7] Verwijder dan het oude zuurdeeg, opdat u een nieuw deeg zult zijn. U bent immers ongezuurd, want ook ons Paaslam is voor ons geslacht: Christus. [8] Laten wij dus feestvieren, niet met oud zuurdeeg, ook niet met zuurdeeg van slechtheid en boosaardigheid, maar met ongezuurde broden van oprechtheid en waarheid. [9] Ik heb u geschreven in de brief dat u zich niet moet inlaten met ontuchtplegers. [10] Echter, niet in het algemeen met de ontuchtplegers van deze wereld, of met de hebzuchtigen, of rovers, of afgodendienaars, want dan zou u uit de wereld moeten gaan. [11] Maar nu heb ik u geschreven dat u zich niet moet inlaten met iemand die, terwijl hij een broeder wordt genoemd, een ontuchtpleger is, of een hebzuchtige, of een afgodendienaar, of een lasteraar, of een dronkaard, of een rover. Met zo iemand moet u zelfs niet eten. [12] Het is toch niet aan mij om hen die buiten zijn te oordelen? Oordeelt u immers niet alleen hen die binnen zijn? (1 Kor 5:1-12 HSV)

Dit is de man waar ik je eerder over vertelde. Laat hem van je weggenomen worden. Laat hem van u afgesneden worden. Met andere woorden, Paulus heeft deze man veroordeeld, en hij zegt dat jij hetzelfde moet doen, maar waar gebeurt dat? In Efeziërs 5 wordt ons verteld dat we deze dingen openbaar moeten maken. In Mattheus 18 vers 11, wordt ons verteld dat we het aan de gemeente moeten vertellen.

[11] Want de Zoon des mensen is gekomen om zalig te maken wat verloren is. (Matt 18:11 HSV)

Dus, op een bepaald punt, moeten deze dingen naar de gemeente gebracht worden. Als een gemeenteleider, is het uw verantwoordelijkheid om dit goed te beheren. Vergeet niet dat het hart is om te herstellen. Herstellen, herstellen, verlossen, het is de aard van onze God, maar er zijn consequenties aan wat ze doen.

Hoe behandel je iemand die zich op die plaats bevindt en zich niet bekeert? In Mattheüs 18:15 staat dat je hem moet behandelen als een heiden of een tollenaar. Met andere woorden, je raakt het bord waar hij van eet niet aan. In Titus staat,

[10] Verwerp een ketters mens na een eerste en tweede terechtwijzing. [11] Weet dat zo iemand het spoor bijster is en dat hij zondigt en het oordeel al in zich draagt. (Tit 3:10-11 HSV)

[9] Ik heb u geschreven in de brief dat u zich niet moet inlaten met ontuchtplegers. (1 Kor 5:9 HSV)

Begrijp je dit? Er is een afsnijding tot er berouw is. Maar wat gebeurt er als er berouw is? In 2 Korintiërs 2 komt de man die Paulus disciplineert in 1 Korintiërs tot inkeer, en Paulus schrijft een tweede brief; en laten we eens kijken wat hij zegt over hoe deze man terug te brengen als hij eenmaal berouw heeft:

[5] Maar als iemand droefheid veroorzaakt heeft, dan heeft hij niet mij bedroefd, maar in zekere zin – opdat ik het hem niet te zwaar maak – u allen. [6] Voor zo iemand is die straf, die door velen is opgelegd, genoeg geweest. [7] Zodat u hem daarentegen liever moet vergeven en bemoedigen, opdat zo iemand niet misschien door al te grote droefheid wordt verteerd. [8] Daarom verzoek ik u dat u uw liefde voor hem weer bevestigt. [9] Want met dit doel heb ik ook geschreven: dat ik uw beproefdheid te weten zou komen, of u in alles gehoorzaam bent. [10] Degene wie u nu iets vergeeft, die vergeef ik ook; want ook ik heb, als ik al iets te vergeven heb, het hem vergeven omwille van u, voor het aangezicht van Christus, opdat de satan op ons geen voordeel zou behalen. [11] Want zijn gedachten zijn ons niet onbekend. (2 Kor 2:5-11 HSV)

Met andere woorden, het doet pijn om dit voor mij te doen, maar het doet jou ook pijn om dit een

broeder aan te doen. Dan zegt hij, er was een straf geweest, en hij had het gevoeld. Dus nu dat de man berouw heeft, troost hem. Dus, als iemand berouw toont, wat gebeurt er dan? We behandelen hem alsof hij nooit gezondigd heeft. Met andere woorden, toen die vrouw berouw toonde, zei ik tegen de gemeente: "Als iemand van jullie op haar neerkijkt, wee je gebeente. We hebben allemaal gezondigd en zijn tekort geschoten in de heerlijkheid van God, en we hebben allemaal genade gevonden en barmhartigheid in onze tijd van nood. Nu ze tot de Heer gekomen is en gezegd heeft 'vergeef me'- God heeft vergeven en als God vergeeft, is het alsof ze nooit gezondigd heeft. Hij heeft haar zonde in de zee gegooit. Nu behandelen we haar als een zuster, we houden van haar, en we willen haar hersteld zien. Want het hart is altijd om te verlossen."

Wat gebeurt er als de leider zondigt? Er is een andere norm. Vergeet niet dat we een vertrouwen hebben gekregen. Er is een andere autoriteit, maar daarmee komt ook een andere norm. Dus, als een heilige zondigt, moet er eerst iemand naar hem toe gaan en zeggen, "Stop met wat je doet," en hij krijgt een kans om berouw te tonen en te zeggen, "Het spijt me, ik heb gezondigd." Dan is het onder het bloed, het komt niet naar de gemeente; het is bedekt. Met andere woorden, als je je roes uitslaapt en naar de oudsten komt, en wij zeggen: "Wat doe je?" Je zegt, "Ik heb het verknald, kunnen jullie me vergeven?" "Heb je berouw?" "Ja." "Je bent vergeven, Christus vergeeft je." Dan is het onder het bloed; niemand hoeft het te weten, we gaan verder.

Als je zwanger bent, oké, nu is het een beetje ingewikkeld, want iedereen gaat de consequentie van je zonde zien. We kunnen dit niet negeren, want het is geen onbevleete ontvangenis, en we zijn een gemeenschap. Dus nu, terwijl je vergeven bent, moeten we misschien de gemeente helpen begrijpen dat er misschien zonde is geweest, maar dat die zonde is afgehandeld door het bloed van Jezus. Dit kind zal door ons als gemeenschap opgevoed worden, alsof de vader gestorven was. Dat kind zal worden opgevoed in de zegen van deze gemeenschap omdat haar vergeving het kind heiligt, en wij behandelen dat kind alsof het een vader had die gestorven is.

Dat kind is gezegend; hij of zij is onder het bloed van Jezus.

[20] Wijs hen die zondigen, in tegenwoordigheid van allen terecht, opdat ook de anderen vrees zullen hebben. (1 Tim 5:20 HSV)

Hier kijken we naar wat er gebeurt als een leider zondigt. De ESV geeft ons een moeilijke vertaling, ik zal nu uitleggen waarom. Het heeft het over oudsten die volharden in de zonde. Dus, wat wordt er bedoeld met "volharden in de zonde"? De NIV zegt dit, "zij die zondigen." De King James zegt, "Zij die zondigen." De New King James zegt, "Zij die zondigen." In feite, de meeste vertalingen, de New Living Translation en de New Century Version, zeggen ook, "Zij die zondigen." De ESV vertaalt het eigenlijk correct; het is een meer letterlijke vertaling dan de anderen. Maar wanneer het correct vertaald is, moeten we voorzichtig zijn om te begrijpen wat er werkelijk gezegd wordt. Want het klinkt alsof als een oudste doorgaat met zondigen; met andere woorden, nadat je door het Mattheus 18 proces bent gegaan, en hij zondigt nog steeds, hij nu publiekelijk berispt gaat worden. Maar dat heeft geen zin, want waarom zondigt een oudste? Dus, de aanhoudende zonde betekent niet dat hij hardnekkig doorgaat met zondigen. Het betekent dat als hij eenmaal oudste is geworden, en we ontdekken dat hij eigenlijk nog steeds in een gebied van zonde leeft. Daarom gebruiken de NIV en andere vertalingen het woord 'volharden' niet; omdat de vertalers zeggen: "Man, mensen gaan verkeerd begrijpen wat de jongens hier in het Grieks proberen te zeggen." Is dat logisch? Als een oudster zondigt; en onthoud het voorbeeld hiervan om ons te ondersteunen is toen Petrus eens zondigde. Hij was met een heleboel heidenen spek aan het eten, en er kwamen een paar Joden uit Jeruzalem, en hij leefde in angst voor de mens. Dus, wat hij deed was dat hij zich verwijderde van de heidenen, want, onthoud, Joden gingen niet om met heidenen, en hij deed alsof hij geen spek at. Wat deed Paulus? Kwam Paulus rustig naar hem toe en zei, "Petrus Mattheüs 18 zegt, ik moet rustig naar je toe komen, en gewoon zeggen weet je wel dat wat je net hebt gedaan zonde is. Je zou de heidenen in slavernij kunnen brengen." Dat doet hij niet. Wat doet hij dan wel? In Galaten 5, staat hij voor iedereen op en zegt, "Petrus, je bent een hypocriet!" Iedereen was zo van, "Oh mijn hemel, wat gebeurde er net in deze gemeentevergadering?" Hij gaat verder, "En je hypocrisie heeft zelfs Barnabas en de andere broeders op een dwaalspoor gebracht. Je weet dat je varkensvlees mag eten, je weet dat je met heidenen mag omgaan. Maar nu, uit angst voor deze jongens, compromitteer je je geloof." Hij berispt hem in het openbaar omdat hij een openbaar ambt heeft.

Als ik een openbaar ambt heb, is wat ik doe openbaar; de Bijbel zegt dat dat is zodat anderen van mijn voorbeeld kunnen leren. Met andere woorden, als ik seks heb met iemand buiten het huwelijk en ik heb berouw, is het nog steeds een publieke zaak omdat ik een publiek ambt heb gekregen. Dus, als een oudste zondigt, moet dat onder de aandacht van de gemeente worden gebracht, zodat je van het voorbeeld kunt leren.

Hij heeft het hier over een leider/oudste, of kan ik zeggen, een apostel of profeet - hij doelt op iemand in een vooraanstaand regeringsambt, niet op diakenen. Hoewel, als een diaken zondigde, zou hij afgetreden zijn. Het zou misschien niet zo in het licht worden gebracht, maar hij zou worden gediskwalificeerd als diaken omdat hij niet voldoet aan de karakterkwalificaties in Timotheüs en Titus. Maar als een oudste zondigt, zal die zonde benoemd worden.

Als ik ruzie heb met mijn vrouw, is dat niet noodzakelijk een publiek ding. Maar als ik regelmatig ruzie heb en ons huwelijk gaat kapot, dan zouden we in het openbaar gebracht moeten worden. In feite, zelfs als mijn kinderen zich onhandelbaar gedragen, dan zegt de Bijbel dat ik zou moeten aftreden. Want als ik mijn kinderen niet kan opvoeden in de wegen van de Heer, dan ben ik gediskwalificeerd om voor Gods geestelijke kinderen te zorgen. Dus, dit zijn de gevolgen van het oudste zijn. Het is een groot ding.

Dus, onthoud dat we sleutels hebben, we hebben autoriteit, er is vertrouwen gegeven, maar tegelijkertijd heb je een openbaar ambt, en je moet Jezus goed weerspiegelen. In onze gemeente, als iemand van ons zondigt, zul je het weten en als je in onze gemeente oudsten ziet aftreden, en je vraagt je af waarom iemand anders aftredend is, dan is dat omdat wij er mee omgaan. Het hart is altijd om te verlossen, altijd om te herstellen. Zoveel als je moet weten, laten we het je weten. Als het een oudste is, als hij gezondigd heeft, laten we het je weten. Als het iets gecompliceerder is, zult u zien dat de man aftreedt. U kunt er zeker van zijn dat als hij aftreedt, dat is omdat er iets kapot is dat gerepareerd moet worden of omdat er een zonde is die behandeld moet worden. Als het een duidelijke zonde is, moeten we proberen die te benoemen, zodat u begrijpt waarom we doen wat we doen. Het hart is dat er vrede kan zijn in de gemeenschap, dat de gemeente de wegen van de Heer kan begrijpen, en dat je kan leren en zeggen: "Oh mijn hemel, ik kan beter niet doen wat hij net deed." Zodat je leert van zijn voorbeeld, het goede voorbeeld en het slechte. Begrijp je dat?

Als je een gemeente sticht, heb je misschien nog geen lidmaatschap. Lidmaatschap is iets dat je moet onderwijzen en trainen en dat mensen willen. Dus, wat doe je met een gloednieuwe christen, hij is net gered; hij is net gedoopt, maar hij doet nog steeds dingen die hij niet zou moeten doen? Ik heb altijd het gevoel dat er genade is voor een seizoen met een nieuwe christen. Dus, je gaat niet op zijn zaak in over alles wat hij verkeerd doet, omdat je wilt dat de Heilige Geest hem overtuigt. Als hij samenwoont met zijn vriendin als hij bij je gemeente komt, of hij komt naar je gemeente, en hij wordt gered op een zondag. Nu heb je een man die met zijn vriendin slaapt, en dat is geen goede afspiegeling van Christus. Als daar niets aan gedaan wordt, zal dat een waarde worden in de gemeente. Iedereen zal met zijn vriendin naar bed gaan.

Dus, wat doen we? Dit is wat je doet als leider, "Jezus - alstublieft spreek tot hem. Spreek alstublieft tot hem." Dan leer je de grondbeginselen, je onderwijst over de zonde, en je staat hem toe tot bezinning te komen. Onveranderlijk, als hij met de Heilige Geest wandelt, duurt het niet lang, en God zal beginnen hem te overtuigen en hij zal het zelf ter sprake brengen, en hij zal zeggen, "Man, ik begin me zo raar te voelen over het slapen met mijn vriendin." Je zal zeggen, "Dank U, Jezus, dat U dat gedaan hebt." Dan loop je met hem door het proces en kan ik zeggen als een gemeentepanier, je moet hem helpen, want hij kan komen met, "Maar we kunnen het ons niet veroorloven om te leven als we niet met elkaar leven." Nu moet je zeggen, "Oké, we houden genoeg van je om je te helpen. Trek in ons huis als het moet. Maar eigenlijk willen we zo graag dat je vrij komt van je zonde, wat kunnen we doen om je te helpen?" Dus, je helpt hem verder vanaf dat punt.

Als hij al drie tot vier maanden komt, en als hij lid gaat worden van de gemeente, dan ga ik dat ter sprake brengen en zeggen: "Oké, ik moet ergens met je over spreken; ik zou graag willen dat je een deel van ons bent, ik zou graag met je wandelen, ik zou je graag op een dag voor de Heer willen presenteren. Maar er is dit ene ding, je bent nu drie maanden christen, heeft de Heer tot je gesproken over het slapen met je vriendin?" Dan doet hij dit, het is altijd ingewikkeld, "Ik ben veroordeeld, en ik slaap niet meer met haar. We leven gewoon onder hetzelfde dak." Dus, het is nooit zwart of wit. Wat doe je nu? Want zeg je nu, "Ik zondig niet, ik leef gewoon onder hetzelfde dak." Is dat geen zonde? De Bijbel zegt dat je zelfs niet de schijn van kwaad onder je moet hebben. "Mag ik eerlijk tegen je zijn?", zeg ik tegen hem, "Ik ben met mijn vriendin naar bed geweest voordat ik gered was. Als ik onder hetzelfde dak slaap als zij, is er geen mogelijkheid - en zelfs als je op de een of andere manier kunt, omwille van anderen, moet je verhuizen. Als je van de broeders houdt, ga dan weg. We zullen je helpen te verhuizen." Dus, je hebt hem door dat proces geholpen.

Als hij dat niet doet, laat hem dan niet toetreden. Als hij lid is en hij maakt deel uit van de gemeente, dan moet je hem gaan uitdagen. Als hij zes tot acht maanden blijft hangen, ga ik hem toch uitdagen, ook al is hij niet lid geworden. Ik zou zeggen: "Luister, eigenlijk is wat je doet geen goede afspiegeling van Christus. Je noemt jezelf een christen, je noemt jezelf een broeder. Je kunt niet bij ons blijven komen totdat je dit hebt aangepakt." Dus, je moet met deze dingen omgaan.

Ik zal je een verhaal vertellen. Dit is een van de meest uitdagende delen van elke gemeente. De eerste keer dat je het doet, doe jezelf een plezier en geef er systematisch les over want mensen worstelen met deze dingen. Ik herinner me in de beginperiode van JoshGen, dat we deze dingen behandelden, en het was zo moeilijk. Uiteindelijk zeiden mensen, "Jullie zijn die legalistische gemeente, en jullie zijn die kerels..." Gewoon de verhalen die naar buiten kwamen. Ik was net als, "Jezus, ik heb dit niet nodig in mijn leven. Ik probeer alleen maar een goede herder te zijn." Uiteindelijk kwamen mensen erachter dat als ze met hun vriendin naar bed gingen, ze wisten dat we erachter zouden komen, omdat we een gemeenschap zijn, en we zouden gaan, "Hé!" Dan zegt hij, "Ik verlaat de gemeente." Ik moet bekennen dat ik dit deed, als een lafaard, "Dank U, Jezus, dat ik niet de slechterik hoef te zijn. Hij verlaat

de gemeente. Hij weet dat hij fout zit, ik weet dat hij fout zit. Dank U, Jezus, dat hij gewoon weggaat. "We hadden twee of drie jongens die op die manier vertrokken. Ik was dankbaar dat ik niet de slechterik was, die ze disciplineerde en ze aan satan overleverde, wat je een beetje een lelijk gezicht geeft.

Op een zondag was ik de Heer aan het aanbidden, en de Heer sprak tot mij, en Hij zei tegen mij: "Andrew - je lijkt helemaal niet op mij." Ik was geschokt, ik ging op mijn knieën en vroeg: "Heer, wat bedoelt U?" En Hij zei: "Ik disciplineer degenen die ik liefheb." Toen realiseerde ik me dat ik een lafaard was, ik rekende niet met ze af omdat ik er dan slecht uit zou zien. Ik realiseerde me vanaf dat moment, hoe moeilijk het ook was, dat ik mijn best zou doen om de Here Jezus te weerspiegelen. Het maakte niet uit wat mensen zeiden, het maakte niet uit wat de gemeenten om ons heen zeiden, dit is het Woord van God, en ik moet dit goed doen. Wat we achteraf ontdekten is dat degenen die we disciplineerden, Mike Davies deed dit onderzoek, en hij zei dat van degenen die weggingen - niemand van hen is ooit teruggekomen, niemand is hersteld; maar degenen die we disciplineerden, meer dan 70 procent heeft berouw getoond en is teruggekeerd naar het geloof. Ik denk dat er een prachtig beeld is dat discipline werkt, Gods wegen werken, onze wegen brengen de dood. Ik heb dat als leider geleerd. Ik wilde je dat meegeven als je naar buiten gaat.

Wanneer iemand de gemeente verlaat, zouden we normaal gesproken de gemeenschap bij elkaar roepen en tegen de jongens zeggen: "Jongens, deze persoon verlaat de gemeente, dit is waarom: er is sprake van moedwillige, hardnekkige zonde." We moeten dat doen omdat de gemeenschap het moet begrijpen. Want laten we eerlijk zijn, als iemand de gemeente verlaat, wat doet dat met je? Wat voel je als iemand de gemeente verlaat? Voelt het niet verschrikkelijk, als een scheiding? Het is als een deel van het lichaam dat is afgesneden. Waar zijn ze? Waarom hebben ze ons verlaten? Soms zijn ze weggegaan omdat ze meer van de zonde hielden dan van God. Het is goed voor ons om dat te weten, zodat we ook kunnen leren en zeggen: "Oh mijn God, de zonde doodt!" Dan weten we zelfs hoe we moeten bidden. Want als je ze op straat tegenkomt, zullen ze gewoon zeggen: "De Heer heeft me naar een andere gemeente geleid, die niet met mijn zonde wil omgaan." Het is verbazingwekkend hoe we deze dingen vergeestelijken. Maar wij leven in het licht, zoals Hij in het licht is. De Bijbel zegt dat dat de plaats is waar echte gemeenschap wordt gevonden. Wij moeten leren als volk van God om meer robuust te zijn, en meer in het licht, want dat is waar God is.

Op een dag zal alles wat in het geheim wordt gedaan, van de daken worden geschreeuwd. Jongens die vechten met porno, we zullen het allemaal weten op die dag. Iedereen op die dag, alles wat in het geheim gedaan is, zal bekend gemaakt worden voor de naties van de wereld. Ik dacht dat we ons daar aan deze kant van de eeuwigheid overheen moeten zetten, dat er op die dag geen verrassingen voor ons zijn. Want op die dag telt het. Ik weet dat de meesten van jullie hier zijn omdat jullie tegen mij opkijken als leider - jullie zouden niet komen als dat niet zo was. Stel je voor dat op die dag, de dag die echt telt, mijn levensvideo begint, en je ziet me de hele tijd lustig naar een vrouw kijken, masturberend. Wat ga je dan denken? Omdat de Bijbel zegt dat alles wat ik doe, alles bekend zal worden gemaakt. Er zal niets verborgen zijn. Dan zal God oordelen, en we zullen allemaal weten waarom Hij oordeelde zoals Hij deed.

Als Christenen weten we dat die dag komt, dus ik heb liever dat je al mijn zonden weet. Zoals - je moet het weten. Als mijn video speelt, ga ik: "Oké, mijn video speelt, je gaat hiervan genieten." Tegenover "Oh nee!" Want je zult je de verhalen herinneren die ik vertelde, hoe ik een lafaard was, en als je mijn hart ziet, zul je zeggen: "Hij vertelde ons die dingen, maar hij was trouw omdat hij ermee omging en zijn zonde is onder het bloed." Openbaart God de vaders van de zonde van ons geloof? Heeft Abraham gezondigd? Ja. Heeft Petrus gezondigd? Ja. Heeft Isaac? Allemaal. Hou je van ze en respecteer je ze? Ja. Omdat ze met hun God wandelden, en ze genade vonden, en ze doorbraken. We hoeven ons nergens voor te schamen op die dag, maar reken af met je zonde.

We zullen allemaal je gevechten zien, maar we zullen ook je overwinningen zien. Tegen hem die overwint, zegt Jezus: "Ik zal je het recht geven om te eten van de boom des levens. Ik zal je het recht geven. Ik zal je een kroon geven. Ik zal je een beloning geven." Breek met de zonde! Als je hulp nodig hebt, ga dan met broeders praten, zeg: "Bid met me, sta naast me." Verberg je zonde niet. Je zult niet slagen. Breng het in het licht, want dat is waar vrijheid komt.

Samen groeien

In dit gedeelte hoop ik in te gaan op het onderwerp 'Verandering brengen'. Leiderschap heeft alles te maken met mensen van de ene plaats naar de andere brengen. Als je mensen niet ergens naar toe brengt, dan leid je ze niet! Veel mensen denken daar niet aan als ze naar een gemeente gaan, ze denken: "Ik ga naar een gemeente omdat het een comfortabele plek is en ik hou van de predikant, en ik hou van de eredienst." Maar een echte Bijbelse gemeente is een plaats waar je leiders je altijd zouden moeten ontwikkelen tot meer en je tot meer zouden moeten brengen. Hoewel dat in theorie geweldig is en iedereen denkt, "Ja, ik wil meer voor Jezus zijn!", is verandering een uitdagende zaak om door te maken. Zie het zo, lopen is verandering. Als ik stil sta, ben ik op een veilige plek en voel ik me op mijn gemak; maar als ik vooruit ga, moet ik een voet optillen en dat brengt me op een kwetsbare plek totdat ik mijn volgende stap heb gevonden.

Als je verhuist, is het vaak onbekend waar je naartoe gaat, je bent er nog nooit op deze manier geweest. Het is eng, en we hebben de neiging om terug te gaan naar waar we ons comfortabel bij voelen, wat we kennen. In gemeentepantingen, of als je een gemeente overneemt of zelfs in een lifegroep, is de realiteit dat mensen meestal verschillende slechte gewoontes, slechte patronen en soms slechte theologie hebben ontwikkeld. Onze taak als leiders is om hen te helpen om uit die ruimte te komen en in een nieuwe ruimte te komen; en dat is misschien wel een van de grootste uitdagingen van leiderschap. Want hoezeer mensen ook naar buiten toe zeggen dat ze het willen, naar binnen toe is dat vaak niet zo! We zijn gewoontedieren, en het is gemakkelijker om terug te gaan naar wat we kennen dan te veranderen in iets anders; of vooruit te gaan.

Ik hoop je te helpen om mensen met je mee te nemen op de reis, want dat is wat je moet doen, je moet discipelen maken. Dat betekent dat je mensen moet ontwikkelen tot alles wat God voor hen in petto heeft. Deze principes die we gaan bekijken zullen werken of je nu een gemeente leidt of een oudste bent, een diaken of een lifegroep leider, of je nu een moeder of vader bent, of dat je een eigenaar van een huisdier bent! Zelfs op de markt zullen er enkele van deze principes zijn, hoewel de markt vaak heel anders werkt, die je ook kunt toepassen.

Een van de belangrijkste dingen die je leert als je een gemeente sticht is dat je stap voor stap vooruit gaat. Toen we JoshGen stichtten, was er geen sprake van de waarden waar we vandaag de dag in leven. Ik bedoel, we waren met een groepje zonder werk, die in een huis samenkwamen, en we hadden een droom van een gemeente die op een bepaalde manier zou aanbidden. We hadden een visie van een gemeente waar mensen met elkaar zouden optrekken. Daar was een bepaalde manier waarop we wilden bidden, enzovoort, en dus moest elk van deze dingen worden aangeleerd. We namen deze ruwe groep mensen en begonnen te proberen hen te ontwikkelen tot iets dat een model of prototype kon worden, zodat anderen van hen konden leren. Het gekke is dat we blijven groeien, er komen steeds nieuwe mensen bij, en we moeten in hen ook deze nieuwe culturen en nieuwe gebieden ontwikkelen.

Vaak realiseer je je niet hoezeer jouw leven een verschil kan maken in het leven van de mensen om je heen, zelfs als jij niet degene bent die al het harde werk doet in termen van het bepalen van de agenda. Zelfs als je "alleen maar" opvangt en modelleert, is dat een

enorm deel van hoe verandering in de gemeente komt! Ik moet dit zeggen, als een leider moet je je realiseren dat verandering één persoon per keer gebeurt! Een van de grootste fouten die ik leiders heb zien maken is dat ze denken dat ze vaag een brede lering kunnen geven, en dan verwachten dat iedereen vooruit gaat. Als je een brede lering geeft, verandert er niemand. Je moet breed onderricht geven, maar dan moet je het één-op-één toepassen op individuen.

Als je een gemeente leidt, moet je, als je de heiligen niet ziet, aan hen individueel denken en je moet denken: "Hoe kan ik Piet helpen zich tot meer te ontwikkelen?" Je moet dit de hele tijd doen, met elk individu. Als je dit goed doet, is het een prachtig gevoel, maar als je het niet doet, is het erg deprimerend; vooral als mensen je bestrijden omdat ze niet willen veranderen, ze niet vooruit willen. Je realiseert je als leider dat je vaak zult willen dat mensen veranderen in de meer glorieuze versie van zichzelf, jij zult dit meer willen dan zij het willen! Je moet dus proberen de tijd te nemen om mensen te helpen ontdekken wat ze zouden kunnen zijn; anders voelen ze zich door jou ergens naartoe gesleept, en dat vindt niemand leuk. Er is dus heel wat vaardigheid voor nodig als jij degene bent die de verandering brengt. Als je anderen wilt helpen veranderen, word dan zelf de verandering! Je zult snel een rolmodel worden waar anderen van zullen leren. Als je de verandering moet brengen, vergt dat veel geduld en veel vaardigheid. We moeten leren en onthouden dat een gemeente één persoon per keer verandert en van daaruit veranderen andere gerelateerde gemeenten en naties, één gemeente per keer.

Dus uiteindelijk komen we altijd terug bij het individu, dat is waar we moeten beginnen als leiders. Ik zou u willen aanmoedigen als u iets leidt, pak de lijst van mensen waar u verantwoordelijk voor bent en breng tijd door in gebed over die mensen! Breng tijd door in gebed, vraag God wat Hij voor hen heeft, want als je niet weet wat God voor hen heeft, hoe ga je hen daar dan heen brengen? Je moet bijna met God dromen over wat Hij voor een persoon heeft, echt op de Heer wachten tot je een gevoel hebt van wat het is. Dan is het soms goed om biddend over die lijst te gaan en proberen uit te vinden waar elke persoon is. In de vroege dagen van JoshGen, ging ik vaak door de lijst, en ik kwam bij wie het ook was, en ik had plotseling deze last voor hen en onveranderlijk, kwam ik erachter dat deze man iets doormaakte.

We moeten mensen in een Bijbelse cultuur brengen. Je moet mensen brengen naar wat de Bijbel leert, en je moet mensen laten zien dat het is wat de Bijbel leert. Een van de grote moeilijkheden is dat mensen naar de gemeente komen met hun eigen gewoontes. Je zegt dat je wilt dat iedereen op deze bepaalde manier aanbidt en zij zullen zeggen: "Nou, dat is gewoon hoe je wilt aanbidden, dat is gewoon jouw stijl van aanbidden. Verschillende manieren voor verschillende mensen; Ik ben een meer conservatief persoon. Waarom zou ik aanbidden op de manier waarop jij wilt dat ik aanbid?", en op dat punt sta je schaakmat. Als je hard doorduwt, zullen ze gewoon weggaan en naar een gemeente gaan die hen laat aanbidden op de manier waarop zij willen aanbidden. Je moet ze laten zien dat dit is hoe God wil dat je aanbidt, dat dit is wat de Bijbel zegt. Als je het hen niet in de Bijbel kunt laten zien en hen ervan kunt overtuigen dat het op hen van toepassing is, dan zul je hen

uiteindelijk niet zover krijgen dat ze veranderen. In plaats daarvan, zullen ze gewoon weggaan. Dus, wanneer je verandering wilt brengen, vraag jezelf dan eerst af: "Lees ik dit in de Bijbel?"

Cultuur heeft te maken met mijn waarden, bijvoorbeeld, toen ik opgroeide in de Anglicaanse Gemeente, had ik een bepaalde gemeentelijke cultuur, een bepaalde christelijke cultuur. Mijn cultuur was dat ik op zondag naar de gemeente ging, omdat ik dacht dat God dat wilde, en dat was wat de gemeente me leerde. Meer dan dat werd me nooit geleerd. Ik zat in de gemeente, en de priester kwam binnen, en ik zei: 'Hallo, vader,' en hij zei: 'Hallo, zoon,' en dan zei hij: 'Wil de gemeente gaan staan,' en ik ging staan. Dan was er een klein boekje dat we doorlazen, het liturgieboek van de gemeentebank, en de priester zei dan, "De Heer zij met u," en wij zeiden dan, "En ook met u." Dan zei hij, "Loof de naam van de Heer," en ook daar hadden we een vast antwoord op. Dit was het christendom; dit was de cultuur; dit was wat ik dacht dat gemeente was. Toen ik voor de eerste keer een charismatische gemeente bezocht, en de mensen hun handen ophieven en in tongen spraken en klaptten, was ik geschokt! Ik dacht dat ze erg vreemd waren. Ik had het gevoel dat ik als christen waarschijnlijk redelijker was, en zij waren de rare. Ik wilde van hen weg. Ik dacht: "Ik mag die mensen niet. Ik wil niet in hun buurt zijn." Dus de cultuur die ik had, die christelijke cultuur, weerhield me ervan te zien wat ik van deze mensen nodig had. Pas toen ik een ontmoeting met God had, was ik ervan overtuigd dat ik God niet kende, of niet wist wat God wilde. Dat was mijn wedergeboorte-ervaring.

Wanneer mensen zich aansluiten bij je huisgroep of de gemeente die je leidt, moet je beseffen dat ze binnenkomen met hun eigen idee van wat God graag heeft. Dat is een grote uitdaging, want de eerste keer dat je iets doet dat afwijkt van wat zij denken te weten, schrijven ze je af als een extremist. Ze zullen een subcategorie hokje vinden waar ze je in kunnen passen en als ze je in dat hokje kunnen houden, dan hoeven ze niet te worden wat je bent. Ze zullen denken, "Jij bent gewoon een extravagante, extreme persoon en ik ben dat niet dus het is prima. Goed voor jou, ga maar vooraan dansen en doe je wiebeltje, maar God ziet het hart en God ziet dat ik van Hem hou. Ik kan achteraan staan." Dan gaan ze Schriften vinden om te rechtvaardigen wat ze doen. Ze zullen zeggen: "De Bijbel zegt: 'Doe geen dingen voor anderen om te zien' en het lijkt erop dat je misschien dingen doet voor anderen om te zien. Waarom moet je vooraan staan en met je handen zwaaien? Het is geestelijker om mijn handen niet op te heffen, want dan doe ik het niet voor de mensen."

Dus, je denkt, "Hoe ga ik deze persoon helpen om te veranderen?" Vrijwel elke bezoeker die deze gemeente binnenloopt, zal ons in een subcategorie plaatsen. Ze zullen zeggen, "Deze jongens zijn de uiterste rand van Charismania. Ze weten niet hoe ze hun bijbel moeten lezen. Ze zijn vreemd en extreem. Dus, ik zal de bijeenkomst doorstaan, en dan zal ik vertrekken." Tenzij ze God op een krachtige manier ontmoeten of je hen kunt laten zien dat je cultuur Bijbels is, zul je ze niet houden. Dus, een gemeenteplant wordt uitgedaagd, en in feite worden we allemaal uitgedaagd. We hebben een klein venster waarin we kunnen proberen om die mensen aan de haak te slaan met genoeg van de waarheid dat ze lang genoeg zullen blijven zodat we kunnen beginnen hen te helpen om te veranderen; en dat is een reis van formaat.

Leiderschap vergt veel geduld, en je moet heel voorzichtig zijn. Stel je voor dat je in de gemeente zit, je bent vrijgezel, en God zegt je dat je met deze persoon gaat trouwen. Zo doe je dat niet, je zegt niet: "Hoi, ik heb je nog nooit ontmoet, maar God heeft me gezegd dat ik met je ga trouwen." Omdat heel vaak de waarschijnlijkheid is, tenzij je eruit ziet als Brad Pitt, de kans groot is dat ze een mijl gaat rennen! Ze zal denken, "Dit is te veel, te snel! Ik kan dit niet verwerken!" Dus, je moet langzaam bewegen! In veel opzichten, als een leider, moet je hetzelfde doen. Soms ga ik om met een ongelovige, en die kan de meest schandalige uitspraken doen over Jezus, en ik zal ze niet corrigeren omdat ik nog geen brug met ze heb. Als ze lasteren, ga ik ze niet tegenhouden. Ik ga niet zeggen, "Oh, doe dat niet!" . Toen mensen Jezus' baard afscheurden, zei Jezus niet: "WEET JE WEL WIE IK BEN?" Hij bad eenvoudig: "Vader, vergeef het hun, ze weten niet wat ze doen." Dus, ik ga gewoon wachten; ik ga mijn tijd nemen en beetje bij beetje, ga ik bruggen bouwen met jou totdat ik sommige van die bruggen kan oversteken. Het is hetzelfde wanneer mensen lid worden van de gemeente.

Als je te snel te sterk overkomt, lopen bezoekers een kilometer weg, tenzij ze radicaal op God zijn ingesteld en dat soort dingen willen; je moet onderscheid maken! Er was een jong stel dat naar me toe kwam, en al snel kon ik zien dat ze gelovig waren, dat ze zelfs in de bediening waren geweest en ik stelde meteen een paar vragen en ving op dat ze op zoek waren naar een gemeente. Toen begonnen ze te vertellen hoe ze hier binnen waren gekomen en dat dit anders was dan alles wat ze ooit hadden meegemaakt, in zoveel opzichten. Ze hadden veel vragen, en het verlangen van hun hart voelde alsof ze bij ons antwoorden hadden gevonden.

Toen ik dit echtpaar ontmoette, kon ik voelen dat zij nodig hadden wat wij hebben en op lange termijn dacht ik dat dit echtpaar op een dag misschien zelfs iets zou kunnen leiden. Het zou een reis worden, maar er was iets op hen. Ik voelde dat er zich een sterke brug begon te vormen, en dus deed ik iets wat ik niet gemakkelijk doe, ik zei tegen hen: "Weet je, ik denk dat God je hier bracht omdat Hij wil dat je bij ons komt." Ik denk dat ik dat maar één keer eerder heb gedaan. Ik zei tegen hen, "Jullie moeten begrijpen, dat ik dit niet gemakkelijk zeg; ik zeg dit niet elke week." Dit echtpaar had gezegd dat ze me ongelooflijk eerlijk hadden gevonden in de prediking, dus ik zei: "Ik weet dat jullie kunnen onderscheiden dat ik jullie ga vertellen wat ik geloof. Ik ben geen mensenbehager." Ze antwoordden dat ja, ze wisten dat dat het geval zou zijn. Ik zei: "Ik ga je vertellen wat ik denk dat God zegt, en weeg dit alsjeblieft af, meet dit." Voor mij daar, ik probeer te zien of ik snel verandering kan brengen. Ik wist dat ik die brug daar had, maar totdat ik die brug met jou heb, ga ik wachten. Ik ga van je houden, en ik ga het zo cool maken om bij mij in de buurt te zijn dat je terug wilt komen. Ik ga het zo maken dat je hier iets krijgt dat aantrekkelijk genoeg is dat je terug zult willen komen.

In de apostolische bediening, als ik voor de eerste keer in een gemeente kom, preek ik niet mijn harde preken, want ze zullen denken, "Die vent is gek!" Het is te sterk. In plaats daarvan begin ik als volgt: "Jezus houdt zoveel van jullie, jullie zijn Zijn oogappel!" Als ze dan naar

me luisteren denken ze, "Aah, ik vind het geweldig als deze man preekt!" Wat ik doe is, ik breng jullie mijn aardigste zachte Jezus. Als ze dan eenmaal het idee hebben dat ze graag naar me luisteren, dan ga ik het aanzwengelen. Als ik eenmaal kan zien dat ik hun harten heb, en dat moet je zorgvuldig peilen. Ik denk dat je als leider in veel opzichten moet beseffen dat je eerst een brug moet bouwen met een persoon voordat je verandering durft te eisen. Dus, neem je tijd. Realiseer je dat het tijd kost! Jozua 1:3 zegt:

[3] Elke plaats die uw voetzool betreedt, heb Ik u gegeven, overeenkomstig wat Ik tot Mozes gesproken heb. (Josh 1:3 HSV)

God zei tegen Israël: "Elke stap die je zet, stap voor stap, zul je het beloofde land beërven." Zo is het ook met mensen, het is stap voor stap. Maar het leuke is dat elke stap makkelijker is, omdat je begint te beseffen, "Oh mijn god, het is best cool om te veranderen. Ik ben aan het groeien!" Een cultuur van verandering wordt een deel van wat er gebeurt. In wezen is het onze taak als leiders, in welke vorm dan ook, om de manier waarop mensen denken, zien en handelen te VERANDEREN en de dingen waar ze zich op toeleggen te veranderen. Dus, als je niet op die manier denkt, breng je niemand ergens.

Als je naar JoshGen kwam toen ik leidde, als het je eerste keer hier was, zou ik een hele boodschap voor je veranderen, om je te bereiken. Als ik me had voorbereid om te bouwen op, laten we zeggen, begrip van de gemeenschap, en dan zag ik dat er een nieuw koppel was dat ik had ontmoet voordat de samenkomst begon, en ik pikte daar iets op, dan zou ik mijn hele boodschap voor hen veranderen. Ik zou al mijn vrienden verwaarlozen om met de nieuwe mensen in contact te komen. In feite, als ik je echt leuk vind, zal ik je waarschijnlijk verwaarlozen. Het is waar, omdat je WEET dat ik je leuk vind, je weet dat ik van je hou. Je hebt mij niet nodig. Ik heb mensen niet nodig om MIJ te kennen; ik heb hen niet nodig om van mij te houden, maar ik reik uit als ik geloof dat wat God mij gegeven heeft essentieel is voor hen, en uiteindelijk cruciaal voor Zijn Glorie. Dus, de hele tijd, reik ik uit mijn comfort zone om mensen te vinden die zich niet in mijn bubbel bevinden, en probeer hen binnen te trekken.

Toen ik nog onze Sunningdale gemeente leidde, als je op bezoek kwam, zou ik waarschijnlijk die week of de volgende week met je gaan eten. Want als ik niet kan zorgen dat je me een beetje leert kennen en me aardig vindt, zul je me nooit volgen. Ik heb jou niet nodig om mij te volgen, JIJ hebt het nodig om mij te volgen, om een Goddelijke leider te volgen en goed te volgen. Dus, het is een werk van liefde, vooral omdat mijn leven uit mensen bestaat en soms, eerlijk gezegd, raak ik uitgewoond.

Ik heb een klein zwembad met zout en chloor, en ik heb Julie de Lisle, mijn assistente, gevraagd om zout voor het zwembad te kopen. Dus, ze komt bij mijn huis met het zout, en ze zegt dat ik het zelf uit de auto moet halen omdat het twee zakken van 25 kilo zout zijn, dus het is te zwaar voor haar. Dus ik dacht, ik doe dit één keer, ik ga niet twee keer lopen, ik ben lui van nature. Ik pakte de twee zakken op, een van 25 kg aan elke kant, en ik begon te proberen om het huis in te lopen. Maar jeetje, dit was toch wel wat zwaarder dan ik dacht. Tegen de tijd dat ik bij het zwembad aankwam, was ik helemaal kapot, en dat kwam omdat

ik een zware last had gedragen. Als ik die last niet had gedragen, had ik die afstand gemakkelijk 20 keer kunnen joggen, maar omdat ik een last droeg, werd ik heel snel moe. Dit is hetzelfde principe als het gaat om het dragen van een zware last in de bediening.

Ik draag een grote last op dit moment. De hoeveelheid dingen die ik moet doen, en de mensen die ik moet bellen; ik ben gewoon permanent moe. Dus als er een Rugby World Cup is, lijkt de gedachte om naar een zaal vol mensen te komen niet aantrekkelijk. Dit zou voor mij heerlijk zijn geweest toen ik nog maar één gemeente leidde. Ik zou alleen maar denken dat er daar mensen zijn om lief te hebben en te vinden! Maar in werkelijkheid weet ik dat velen van jullie niet de kans krijgen om dicht bij mij te komen, dus als ik door die deuren zou lopen zouden velen van jullie de rugby vergeten, en zouden jullie alleen maar denken: "Hoe kom ik bij die man in de buurt?" Ik weet hoe het is, ik heb aan de andere kant gestaan, maar de realiteit is dat ik niet gewoon kan ontspannen en genieten van het rugby. Dus, in de natuur, bel ik liever een van mijn vrienden en kijk gewoon rugby bij hun thuis, want ik heb geen satelliet TV. Maar mijn leven is niet van mezelf, dus deze Rugby World Cup, mijn vriend, zei, "Hey, een paar van ons gaan samen komen in ons huis," en het vlees in mij is als, "Halleluja!" want ze zijn mijn vrienden. Ze zullen niets van me aantrekken. Maar mijn vrienden hebben me niet nodig, en ik ben niet veel in de buurt, dus ik kan dat gebruiken als een kans om met veel mensen in contact te komen.

Dus ik kwam bij de gemeente aan voor de finale, en als je naar me keek, ging ik naar mensen om me heen, mensen die ik niet kende, en schudde handen en zei: "Hoi, ik heb je nog niet ontmoet!" Een Afrikaanse jongen zat naast me, en er waren veel blanken die naar het rugby keken. Hij was de enige zwarte man in een volle zaal, en de heersende cultuur was erg Afrikaans, en niemand had contact met hem. Het zat me zo dwars. Deze kerel is niet eens in zijn eigen culturele kader van waarden, maar hij is hier, en alle blanken zijn als, "Ja, hey, boet! Lekker!" Ik kijk naar die vent en denk: "Waarom heeft niemand contact met die vent?" Dus nu loop ik naar hem toe, en ik probeer met hem te praten. Hij praatte niet veel, hij was nogal stil. Ik probeerde met hem te praten, zoals, "Hey! Dat was een leuke poging!" en hij was als, "Mmm..." en ik wist niet eens zijn naam. Ik bedoel, hij vertelde me wel zijn naam, maar voor mij is dit een moment om van mensen te houden!

Laat me je iets vertellen, als je een leider bent, komen de nieuwelingen niet gemakkelijk naar je toe, alleen de zelfverzekerden doen dat. Weet je, soms als leiders, zijn we ook verlegen. Ik herinner me als voorganger, iemand in de gemeente, hun moeder stierf. Het was de eerste keer dat dit mij overkwam als voorganger en ik dacht, "Wat moet ik doen? Wat moet ik zeggen?" Ik belde ze op, en ik was zo nerveus, ik wist niet wat ik moest zeggen. Ik was zo nerveus dat ik misschien iets stoms zou zeggen, en het zou hen kwetsen of beledigen! Maar ik heb geleerd dat als ik ze niet de hand reik, ze nooit de liefde van God zullen leren kennen. Dus, ik reik altijd uit. Kijk naar de jongens wiens lifegroepen het snelst groeien, kijk naar hen op een zondag, ze zijn daar met de bezoekers.

Je zou verbaasd zijn; het is niet zo gewoon voor mensen om zich geliefd te voelen. Jezus zei dat ze zouden weten dat we Zijn discipelen zijn door onze liefde voor elkaar. Als mensen zich geliefd voelen door jou, is dat erg aantrekkelijk voor hen. Je wordt aantrekkelijk voor hen omdat ze warmte van je voelen komen en er is niet veel warmte in deze wereld. Dus, als je een effectieve dienaar van het Evangelie wilt zijn, moet je leren om anderen de hand te reiken zoals Jezus jou de hand reikte.

Ik wil je eraan herinneren dat jij het niet bent die aantrekkelijk is. Toen Jezus zich naar jou uitstreckte, was hij al volmaakt gelukkig in de gemeenschap van de Drie-eenheid. De leden van de Drie-eenheid genoten van elkaar. Ze zijn allemaal zo gelijk, allemaal God. Jezus zei: "Als je de Vader ziet, zie je Mij!" Toch reikt Jezus uit naar ons, die in niets op Hem lijken en die helemaal niet gemakkelijk zijn om lief te hebben. Hij reikt uit naar hen die Hem pijn zullen doen en Hem zullen verraden en Hem in de steek zullen laten en Hij houdt van ons! Dat maakte Hem aantrekkelijk voor ons.

Als ik in Christus ben, dan zou Hij willen dat ik niet alleen maar met mijn vrienden omga, maar dat ik altijd mijn hand uitsteek, altijd ruimte maak voor nog iemand. Er is dat lied, "Maak de cirkel groter, groter, groter!" Als een gemeenteplanter is dat je thema liedje, je moet de cirkel groter maken. Je wilt dat iedereen in de gemeenschap zich bij de gemeente aansluit, dus, maak je cirkel groter; sluit hem niet af! Wees niet alleen jij en je drie vrienden, reik uit en trek anderen aan! Op een bepaald moment groeiden we heel snel, en mensen vroegen ons waarom we zo snel groeiden, en eerlijk gezegd wist ik dat niet. Dus dacht ik, misschien moeten we de mensen vragen waarom ze zich bij ons blijven aansluiten. Dus hebben we een anonieme enquête uitgezet, "Waarom bent u bij JoshGen gekomen?" Ik denk dat veruit de meerderheid dit zei: "Ik heb me nog nooit in mijn leven zo geliefd gevoeld als toen ik door deze deuren liep." Eerlijk gezegd, was ik een beetje teleurgesteld dat het niet was als, "De prediking was zo goed."

Nicki en de jongens hadden een huis en Melanie had een huis, en als mensen de gemeente bezochten, werden ze uitgenodigd in die huizen. Bijna onmiddellijk zou er voor hen gebeden worden, en jongens zouden over hen profeteren. Als ik denk aan het aantal mensen dat erdoor kwam, dat door die huizen stroomde, dan was dat omdat mensen zich geliefd voelden.

Als je een gemeente wilt stichten, maar je bent geen warm persoon waarbij de mensen voelen dat je in hen geïnteresseerd bent en dat je hen aardig vindt, dan zul je niet erg snel groeien, tenzij je een enorme zalving hebt. Als de zalving erg sterk is, is dat aantrekkelijk! Ik bedoel, laten we eerlijk zijn, als ik niet vriendelijk tegen je ben, maar ik sta op, en als ik spreek, voel je Jezus, en je geest wordt opgeblazen terwijl ik spreek en je denkt, "Waar heeft hij deze dingen vandaan? Ik heb deze dingen nog nooit in mijn leven gehoord! Ik voel me alsof ik Jezus zie, Jezus hoor!" Dan kom je daar voor terug, maar niet veel van ons kunnen dat. Dus, de meesten van ons moeten het op de harde manier doen, en dat is door van mensen te houden. Het is door uit te reiken en mensen te vinden, mensen te brengen in de kringen die we hebben.

Ik wil jullie echt aanmoedigen om daar nu mee te beginnen. Ik kan me niet herinneren hoeveel van onze eerste Kerstmissen gedeeld werden met de gemeentefamilie! Kerstmis was niet alleen voor onze eigen familie. God zei dat Hij de eenzamen in familie stopt, dat is Gemeente! In de begindagen van JoshGen, zeiden we gewoon, "Hey, als je nergens heen kunt met Kerstmis, dan houden we iets bij ons thuis. Breng iets mee, en we zullen samen Kerstmis vieren." Weet je wat het deed? Mensen vonden familie! Mijn familie voelde zich verwaarloosd, maar ik zei tegen mijn familie dingen als: "Organiseer geen verjaardagsfeestje op de avond dat ik iets te doen heb in de gemeente." Dit was zelfs voordat ik de leiding had. Dit jaar ben ik op een vrijdag jarig, maar mijn dochter heeft op vrijdag jeugdwerk. Ik ben een heel druk persoon, en ik heb niet veel avonden vrij en die vrijdag was voor mij een vrije dag. Enyah is net op jeugdkamp geweest, en ze staat zo in vuur en vlam voor Jezus op dit moment. De familie zegt, "Laten we samenkomen, we kunnen allemaal vrijdag." Nu zou ik tegen Enyah kunnen zeggen, "Het is mijn verjaardag, blijf alsjeblieft thuis van de jeugd." Maar dat wil ik niet doen. We hebben mijn zus en moeder gebeld en gezegd, "Sorry, we gaan vrijdag niets doen." Allemaal omdat ik wil dat mijn dochter naar de jeugd gaat.

Mensen moeten voelen dat we van ze houden! Ze moeten voelen dat we in hen geïnteresseerd zijn en dat gebeurt als je je best doet om hen te vinden! Als ik door die deuren loop, zeg ik constant, "Hoe gaat het?", naar iedereen, de een na de ander. Ik benader ze, ik wacht niet tot ze mij benaderen. Soms gaat Emsie met me mee als ze zich sterk voelt, qua gezondheid, en dan zegt ze: "Schat, stel me eens voor!" en dan denk ik: "Kijk, ik ken hun gezichten (ik ben goed met gezichten), ken hun hart, maar hun namen ontgaan me." Meestal zijn er gewoon te veel mensen; dus ik heb Emsie nu geleerd dat ze eerst haar hand moet uitsteken en naar hun naam moet vragen. Dus, waargebeurd verhaal, op een keer komt er een persoon dichterbij, en ik herinner me dat zijn naam Richard is. Dus, ik zeg, "Richard, ontmoet..." en ik vergat Emsie's naam. Ik denk dat al die drugs jaren geleden iets met mijn hersenen hebben gedaan! Het is verschrikkelijk!

JoshGen is nu groter, het zijn duizenden en duizenden mensen, maar ik word nog steeds lastig gevallen als iemand ons verlaat. Ik hoor de oudsten zeggen dat deze persoon vertrokken is, en soms ken ik ze niet echt, en vraag ik mezelf af, "Wie is die persoon?" Dan zit ik op Facebook, en nadat ik hem gevonden heb, denk ik, "Oh nee, nee- niet die vent!" Het is raar, weet je, je hebt nooit gedineerd met die kerel, maar op een of andere manier voel je nog steeds, "God, U hebt ze bij ons aangesloten, wat is er gebeurd?" Er is een gevoel dat als je een gemeentepanter wilt zijn, je dit in je moet krijgen en als je een verlegen persoon bent, moet je dat uit je krijgen! Als je een leider bent en je bent verlegen, zullen de mensen dat niet begrijpen. Ze zullen denken dat je onbeleefd bent. Ze zullen denken, "Oh, je denkt gewoon dat je beter bent dan mij! Daarom liep je gewoon recht langs me heen." Ze realiseren zich niet dat je gewoon verlegen bent en je hebt niet het voorrecht als leider om te zeggen, "Nou, ik ben gewoon verlegen."

Lukas heeft dit nieuwe Apple horloge, en we waren een paar dagen geleden iemand aan het begeleiden. Na afloop zei ik: "Lukas, de hele tijd piept je horloge als je telefoon afgaat!" Ik had zitten kijken en dacht: "Oh mijn hemel, je stuurt een heel eng bericht dat je je niet eens realiseert." Mensen begrijpen het niet altijd. Ze lopen uit de counseling bijeenkomst, en ze

denken alleen maar: "Die dominee kon niet wachten tot de bijeenkomst afgelopen was, hij bleef maar op zijn horloge kijken alsof ik zijn tijd niet waard was." Dus, als je een Apple horloge hebt, zet het af als je in vergaderingen bent. Zelfs als je op je horloge moet kijken, moet je dat heel voorzichtig doen, want mensen zijn heel gevoelig en raken heel snel gekwetst. Als leider moet je altijd zo denken. Als mensen je liefde voelen, zal je huisgroep blijven exploderen van groei, gewoon omdat je je best doet om mensen lief te hebben.

Stel je voor dat het Kerstmis is en je nodigt nieuwe mensen uit om met je mee te doen. Er wordt gelachen en er is vriendschap en samen aanbidden. Ze voelen de aanwezigheid van Jezus, en je zegent hen, je deelt zelfs kleine kerstcadeautjes uit. Meestal komen ze terug voor meer, en uiteindelijk worden ze lid van je huisgroep. Als leider, moet je hen speciaal laten voelen, je moet hen laten voelen dat je in hen geïnteresseerd bent. Je moet niet alleen maar de hele tijd lesgeven.

Dit is wat de apostel Paulus zegt, in een van de grote voorbeelden van hoe je verandering in een gemeente kunt brengen. Hij schrijft aan de gemeente in Thessalonica.

[5] Want ons Evangelie is niet alleen met woorden tot u gekomen, maar ook met kracht en met de Heilige Geest en met volle zekerheid. U weet immers hoe wij in uw midden geweest zijn ter wille van u. [6] Ook bent u navolgers geworden van ons en van de Heere, toen u het Woord aannam te midden van veel verdrukking, met blijdschap van de Heilige Geest, [7] zodat u voorbeelden geworden bent voor alle gelovigen in Macedonië en in Achaje. [8] Want van u uit heeft het Woord van de Heere luid geklonken; niet alleen in Macedonië en Achaje, maar ook in alle plaatsen heeft uw geloof in God zich verspreid, zodat het niet nodig is dat wij iets daarvan zeggen. (1 Thess 1:5-8 HSV)

Het eerste waar Paulus over spreekt is de kracht van het Evangelie. Nu wil ik even zeggen, wanneer mensen naar de gemeente komen, zijn ze soms al lang gered, en dat is soms een beetje een uitdaging. Wanneer je een nieuwe christen bent, spreekt de Bijbel over hoe je hunkert naar zuivere geestelijke melk. Weet je nog toen je opnieuw geboren werd? Ik weet nog dat ik die eerste keer 21 jaar oud was en dat ik besepte dat ik totaal misleid was! Ik dacht dat ik alles wist, maar ik besepte dat ik niet wist wat ik niet wist! Ik dacht dat ik God kende, maar ik realiseerde me dat ik God niet kende! Dus, mijn houding veranderde voor een seizoen, ik voelde me als een baby. Wat je me ook gaf, ik nam het. Je zei dat ik gedoopt moest worden, en ik werd gedoopt. Ik begreep het niet, maar ik was erop gebrand om het te doen. Ik moest het evangelie proeven, in plaats van data je me deze dingen oplegde, Ik vroeg me af "Waarom".

Totdat een persoon wedergeboren is, kun je hem niet echt helpen, maar als hij eenmaal wedergeboren is, heb je een venster waarin hij als een baby is. Ze nemen alles aan wat je geeft. Dat is een mooi seizoen, geniet ervan zolang het duurt. Als je een gemeente overneemt, heb je wat wij noemen een wittebroodsweken periode. Er is een seizoen waar iedereen enthousiast is over het nieuwe, en jij bent het nieuwe, en ze vinden het geweldig; het is zo spannend. Iedereen wil dienen, maar geef het twee jaar als je geluk hebt, dan is het plotseling niet meer zo spannend.

Mensen beginnen te denken, "Ik heb twee jaar thee moeten zetten, en ik ben nog steeds geen oudste waarom zou ik doorgaan met thee zetten?" Hun motieven zijn soms verkeerd in die dingen en nu kent de gemeente je, en je bent niet zo cool als ze dachten dat je was. Vertrouwdheid kweekt minachting, weet je. Vroeger wilden de jongens graag koffie voor je zetten, nu denken ze: "Ruan zet nooit koffie voor me!" Nu heb je een zware strijd.

Als je christenen hebt die er al een tijdje zijn, heb je dat venster niet meer. In feite hebben ze al een heleboel dingen geleerd, en nu is het een uitdaging omdat ze het melkstadium voorbij zijn. Ze willen hun eigen voeding kiezen, en ze vinden het niet noodzakelijk leuk wat jij hen brengt. Dus, nu heb je een aantal serieuze vaardigheden nodig om hen te helpen hongerig te worden naar wat je brengt.

Paulus zegt: "Het evangelie is met kracht tot u gekomen..." Jongens, als je een gemeente leidt of wat je ook doet, de boodschap van het Evangelie is waar de kracht is! Wij kunnen mensen niet veranderen, het Evangelie creëert dat nieuwe hart, dat is de verandering. Als je een gemeente leidt, zou je bijna de hele tijd het Evangelie moeten prediken. Je zou het Evangelie op de een of andere manier moeten prediken in elke boodschap die je brengt. Het is niet zo moeilijk om het Evangelie te verweven in alles wat je zegt, en je moet de boodschap op zo'n manier brengen dat mensen het begrijpen.

De Bijbel zegt dat we allemaal zondigen. Weet je dat de meeste mensen tegenwoordig niet meer weten wat het woord "zonde" betekent? We leven in een post-christelijk tijdperk. Ik herinner me dat ik naar de gemeente ging en een van de dames had een spandoek gemaakt met een schaap erop en er stond op geschreven, "Het Lam van God." Er was er nog een met, "De Leeuw van Juda." Weet je dat ongelovigen geen flauw idee hebben wat dit betekent? Ze komen binnen en je hebt een foto van een schaap aan de ene muur en een foto van een leeuw aan de andere kant. Als je het hen niet kan uitleggen, is het verwarrend en afleidend. Je moet de hele tijd denken als je communiceert, "Hoe maak ik dit relevant?"

Hier is een tip voor iedereen die de verlorenen wil bereiken voor de Heer, je zou op zijn minst één echt niet geredde vriend moeten hebben, gewoon om je eraan te herinneren hoe ze denken en hoe ze spreken. Als je de hele tijd met christenen rondhangt, heb je uiteindelijk niet door dat je zo praat, "De Heer is heerlijk en wonderlijk en verbijsterend!", en je vrienden kijken je aan en denken: "Zo praatte je vijf minuten geleden ook niet, voordat je de microfoon in je hand kreeg..." Jaren geleden bezocht ik een gemeente op mijn apostolische reizen, het was een andere gemeente voor mij cultureel. Het was in Namibië, en het was de Afrikaans gekleurde cultuur. Dus, ik ontmoette deze leider, hij was een zeer coole kerel, een zeer normale kerel en ik praatte met hem, we waren gewoon aan het verbinden, praten over Jezus, het was geweldig. Toen kwam ik in zijn gemeente, en ik zat voorin, en hij stond op, en plotseling deed hij zijn jas aan en ik dacht, "Oké, dat is een beetje anders. Toen begon hij de dienst, en hij zei, met een heel andere stem, "God, hier vanavond, in de kracht van de Heilige Geest, hebben we apostel Andrew uit Kaapstad. De glorie van de Heer zal vanavond op deze plaats zijn!" De mensen barstten uit en riepen:

"Halleluja, halleluja!" Hij gaf het woord aan mij, "Apostel Andrew," en ik zal nooit vergeten dat ik daar opstond en zei, "Hallo, mijn naam is Andrew en ik leid een gemeente in Kaapstad. Het is echt leuk om vandaag bij jullie te zijn." Ik heb nog nooit mensen zo snel in slaap gebracht, mensen gingen van rond hun stoel rennen en "Halleluja!" roepen naar slapen! Dus, ik veranderde mijn aanpak! Wanneer mensen naar je gemeente komen, moet je je realiseren dat we hier zijn om uiteindelijk het Evangelie uit te leggen op een manier dat mensen het kunnen horen en begrijpen.

Als je het evangelie deelt, pas dan op dat je niet raar bent! Een van mijn mentoren leerde me, "We zijn wild; we zijn niet raar!" Wees wild, maar wees niet raar! Het is soms goed om je vrienden te vragen: "Ben ik raar als ik praat?" Ik kwam uit de Assemblies of God beweging, en ik wist dit niet, maar we leerden deze gewoonte om op een bepaalde manier te praten als we onder de zalving waren. Dus, toen we ons aansloten bij een nieuwe gemeente, lachten de mensen ons uit omdat onze stem een bepaalde toon aannam als we dienden of baden. Uiteindelijk zei mijn vriendin, Julie de Lisle, tegen me: "Hou alsjeblieft op met zo te praten." Ik zei, "Zoals wat?" Ze zei, "Zo raar, je wordt helemaal raar als de zalving op je is." Ik had het me niet eens gerealiseerd!

Wees eerlijk, als je in een groep bidt, bid je dan anders dan hoe je normaal praat? Ik bedoel, denk er eens over na, als je op een dag een mooie zonsopgang ziet, wat zeg je dan? Als de zon opkomt, en je bent met je vrouw of je vrienden, welke taal gebruik je dan? Ik zou waarschijnlijk iets zeggen als, "Hoe geweldig is die zon? Het is geweldig! Oh, mijn hemel, mijn geest is opgeblazen!" Dan ga je naar de gemeente, en je gebruikt woorden als 'Majesteit'. Ik bedoel, serieus, denken we dat God onder de indruk van ons is als we dat doen?

Ik heb twee weken geleden een baby opdraging gedaan, en er waren overal ongelovigen, misschien zo'n veertig ongelovigen. Het was geweldig! Het beste wat ik na afloop hoorde was dat ongelovigen zeiden: "Die man is zo echt. Ik heb nog nooit een dominee gezien die zo nuchter en echt is. Leidt hij een gemeente in Somerset West? Want als hij dat doet, gaan wij ook." Ik deelde niet iets verbazingwekkends, het was een heel eenvoudige boodschap, maar ik denk dat ze zich met mij konden identificeren. Ze konden me horen, dus ik kon over geestelijke dingen praten in een taal die niet vreemd was. God vindt je waar je bent, dus wees niet raar als je deze verbazingwekkende dingen communiceert. Wees voorzichtig en luister naar jezelf!

Ik herinner me dat ik door een periode ging waarin ik zei: "Ik ga geen Bijbelwoord gebruiken in dit gebed." Ik zou de naam van Jezus gebruiken, maar geen woorden als majestueus of glorieus, omdat ik het woord glorieus in het normale leven nooit gebruik als ik tegen Emsie praat. Denk na voordat je bidt, probeer te denken, "Hoe zeg ik glorieus zonder het woord 'glorieus' te zeggen?" Het is een goede les om te leren voor elke gemeenteleider. We moeten dat wat ingewikkeld klinkt, weer eenvoudig maken, terwijl de meeste mensen het eenvoudige, ingewikkeld maken!

Je denkt misschien: "Het is maar taal!", maar onthoud: als mensen je niet begrijpen, is het

Evangelie niet relevant voor hen! Als ik het woord zonde gebruik, wat betekent dat dan? Hoe leg ik het uit? Als ik het woord gebruik, moet ik het uitleggen! "De Bijbel zegt dat we allemaal gezondigd hebben. Laat me je vertellen wat dat is!"

Als je een gemeenteplanter bent, moet je mensen zoeken buiten de luchtbel van de gemeente! Een van de dingen die ik gemeenteplanters aanmoedig om te doen is de gemeenschap in te gaan. Word lid van een sportschool of zoek een sport waar je mensen kunt ontmoeten. Dus, toen we in Kaapstad aankwamen en ik niemand kende in Kaapstad, herinner ik me dat ik naar Spur in Bayside ging, en ik herinner me dat ik bij Emsie zat en het gevoel had, "Lieve God, niemand zal naar onze gemeente komen. Ik ken hier niemand!" Ik had lang haar en zag eruit als een hippie. We hadden geen gebouw en we hadden geen geld voor reclame, we hadden niets. Dus, dacht ik, "Ik surf! Ik ga mensen vinden op het strand en het is leuk om 's morgens naar het strand te gaan om te bidden."

Uiteindelijk ging ik kitesurfen, en werd ik gesponsord door Cabrinha omdat ik er goed in was. Dus, ik ging altijd naar de winkel omdat er overal ongelovigen waren. De winkel was gevuld met kite surfers en surfers, ze waren seksueel onzedelijk. Ik hing rond in de winkel, en ik probeerde altijd die bruggen te bouwen met jongens. Op een dag praatte een van de jongens, hij was toen SA kampioen, met me en hij zei: "Hé broeder, ik had vannacht een droom en ik weet dat je een soort pastor bent, dus misschien kun je me hiermee helpen." Toen zei hij, "In de droom zat ik op een bed, en er lag een bijbel op het bed. Wat raar is want ik heb niet eens een bijbel. Toen zat er een wezen voor me dat er kwaadaardig uitzag. Als, ik weet het niet, als een duivel, en hij wilde me vermoorden. Ik kon voelen dat hij me uit wilde schakelen. Toen zag ik de bijbel op het bed, en ik dacht, dat ding zal wel kwaad zijn dat er een bijbel op mijn bed ligt. Dus probeerde ik de bijbel achter me te verbergen, omdat ik bang was voor wat dat ding met me zou doen."

Op dat moment was iedereen in de winkel gestopt met snuffelen, en ze stonden in een cirkel, een stuk of acht, naar hem en mij te luisteren. Ik keek naar die situatie, en ik dacht, "Ik heb een geboeid publiek!" Ik keek hem aan en zei: "Grant, weet je, ik denk dat God tot je probeert te spreken. Soms gebruikt God dromen." Ik begon het evangelie uit te leggen en ik kwam bij de zonde, en ik herinner me dat ik zei: "De Bijbel zegt dat we zondigen. Laat me uitleggen wat dat is. Als je ooit naar een meisje hebt gekeken en haar met je ogen hebt uitgekled, dan zegt de Bijbel dat dat meisje Gods dochter is, omdat Hij haar gemaakt heeft. Door haar met je ogen uit te kleden, zei Jezus, als je op die manier naar haar kijkt, is het alsof je haar verkracht hebt." Toen, midden in een gesprek over de zonde, kwam er een Amerikaan binnen die zei: "Hé man, wat is hier aan de hand?" want we zaten allemaal in een kring te praten.

Grant keek toen naar die Amerikaan, en ik zal het nooit vergeten, hij keek naar die vent, en hij vloekte ronduit! Toen zeiden twee van hen, "Hoe maken we het goed met God?" Dus ik begon het uit te leggen, maar hij zei, "Nee, nee, nee! We hebben Bijbels nodig - nu! Waar kan ik een bijbel krijgen?" Dus, ik zei tegen hem, "Kom naar de gemeente en we geven je er een." Maar hij zei, "Nee, ik heb er nu een nodig!", en ik zei, "Nou, er is een Christelijke boekwinkel in Bayside." Voor ik het wist zat hij in zijn auto, weg. Allebei die jongens werden gered en gedoopt. Alles wat ik deed was het evangelie uitleggen op een manier die ze konden begrijpen.

Denk goed na over hoe je communiceert als gemeentepanter, want de realiteit is dat je niet veel te bieden hebt! Dus, je zult waarschijnlijk meer ongelovigen dan gelovigen op bezoek krijgen en zij moeten begrijpen wat je zegt. Paulus zei dat de boodschap met kracht kwam, er zit kracht in de boodschap, maar het moet zo overgebracht worden dat ze het kunnen begrijpen.

Momentum

Laten we verder gaan met Paulus, en kijken naar dat sjabloon van hoe verandering teweeg te brengen in een gemeentelijke cultuur. Paulus begint met het Evangelie, en opnieuw hebben we gekeken naar het belang van het leggen van het Evangelie als een fundament en het prediken van het Evangelie zo veel als je kunt, maar dan zegt hij dat de mensen wisten hoe hij onder hen leefde omwille van hen. Er is een echt gevoel dat mensen je moeten leren kennen voordat ze met je zullen veranderen en voordat je verandering in iemands leven kunt brengen. Je moet de tijd nemen om een brug met hen te bouwen en hen laten voelen dat ze je kennen.

Soms als je preekt, kunnen de mensen snel je hart te pakken krijgen, en dat is een groot ding; als je hart doorkomt als je preekt, kun je heel snel veel kilometers maken, maar soms komt iemands hart niet door, dan is het moeilijker. Je moet harder werken om die brug te bouwen, en totdat mensen het gevoel hebben dat ze je kennen, zullen ze je niet volgen. Je moet ook weten dat de Bijbel zegt dat men over zichzelf moet denken in overeenstemming met de maat van genade die God over hen heeft gelegd. We hebben allemaal een verschillende genade capaciteit, dus sommigen van ons kunnen dingen doen die anderen niet kunnen. Ik zag Mervis achteraan zitten, en Mervis bijvoorbeeld is belachelijk gezalfd als hij opstaat en gitaar speelt. Als Mervis opstaat om te aanbidden, is hij meteen aantrekkelijk. Begrijp je hoe velen Mervis aantrekkelijk vinden in de Geest? In de Geest, is het niet het parfum dat hij draagt - het is de zalving die hij draagt. Wanneer iemand een zalving draagt zoals hij draagt, draagt hij een zeer sterke genade, een zeer sterke zalving; er is een aantrekkelijkheid die door die persoon heen komt. Een sterke profeet zou hetzelfde kunnen doen of een sterke leraar. Als iemand die genadecapaciteit heeft, kan hij ermee weggkomen om andere dingen niet zo veel te doen. Maar, als je niet zoiets groots over je hebt, moet je gewoon harder werken. Je kunt nog steeds de harten van mensen winnen, maar je zult harder moeten werken.

Ik herinner me dat ik me iets realiseerde met Russell Fraser, een van onze oudsten. Russell is een aardige vent, maar hij heeft niet dezelfde energie als ik als hij preekt. Ik zal nooit vergeten dat toen hij samen met mij het leiderschap op zich nam en we naar bruiloften begonnen te gaan, het in het begin altijd over Andrew ging en hoe Andrew hun leven had veranderd, maar toen werkte Russell hard en het duurde niet lang voordat ik niet meer op bruiloften werd genoemd. Mensen begonnen te zeggen dat ze wisten hoeveel Russell van hen hield en dat Russell er voor hen was geweest. Ik was er niet voor hen geweest; Russell was er voor hen geweest, en hij had aan die dingen gewerkt en de harten van mensen gewonnen. Je moet werken met de maat van genade die je gegeven is.

Nu houden de mensen van mij vanwege de zalving, maar ze houden van Russell vanwege zijn liefde voor hen. Besef dus wat je hebt en werk ermee. Toen ik de gemeente oprichtte, moest je weten dat ik van Russell hield, echt waar, maar er kwam een punt waarop ik het gewoon niet meer kon doen, en toen kwam Russell tot zijn recht. Dus nogmaals, voor mij is liefhebben het belangrijkste; heb mensen lief, en verspil geen moment. Denk in je hoofd; "Maak de cirkel groter!" Mensen moeten je leren kennen!

Paulus zegt dan dat de gemeente wist hoe zij onder hen leefden, en een van de grootste ingrediënten om verandering te brengen in een cultuur, in een persoon, is dat mensen leren door wat zij anderen zien doen. Ter illustratie: als je een gemeente binnenkomt, vooral als pasgeboren christen, heb je een hunkering naar zuivere geestelijke melk. Je hebt geen filters, je bent net aan het leren, en je bent een conservatief persoon. Als je gered wordt in een gemeente waar een derde vooraan uit zijn dak gaat, een derde in zijn stoel rustig zit te aanbidden, en het andere derde koffie drinkt tijdens de aanbidding of gewoon zit, dan is het gevaar dat je typisch in een categorie gaat passen waar jij je prettig bij voelt. Dus, als je een conservatief of verlegen persoon bent die probeert te leren hoe je God moet aanbidden, dan leer je van de mensen om je heen. Je zult uiteindelijk denken dat het goed is om God te aanbidden zoals degenen die zitten, koffie drinken of achter hun stoel staan omdat een derde van de gemeente dat doet, en het probleem is dat elke persoon die dat doet de gemeente meer en meer verdunt totdat je uiteindelijk een negatieve houding krijgt. Uiteindelijk leer je slechte dingen in die gemeente en geen goede dingen omdat te veel mensen slechte dingen modelleren.

Dus, Paulus vermeldt hoe de gemeente wist, "Hoe hij onder hen leefde omwille van hen," dus als leider, moet je hetzelfde kunnen zeggen. Het is interessant wat Jezus zegt, bid je gebeden niet om door anderen gehoord te worden, maar soms wil ik als leider zeggen, en ik zal nu een nuancering geven waarom ik dit zeg, dat je je gebeden moet zeggen om door anderen gehoord te worden.

Laat me illustreren wat ik hiermee bedoel: Jezus berispt de Farizeeën als hij zegt dat je je gebeden niet moet uitspreken om door anderen gehoord te worden; de berisping is voor als je het voor jezelf wilt doen. Het is voor wanneer je de Farizeeër wilt zijn met de lange paragrafen en het 'Ik ben zo geestelijk, luister eens hoe welsprekend mijn gebed is!' Dat is het verkeerde motief om mee te bidden! Maar, als je als leider in alles een voorbeeld bent voor anderen, in spreken, leven, liefde en in de leer, dan ga ik soms bidden, ook al heb ik er geen zin in, omdat ik een voorbeeld voor jullie wil zijn! Ik doe het niet omdat ik jullie liefde nodig heb. Ik doe het omdat ik weet dat ik geen slecht beeld, geen slecht model voor jullie wil zijn. Ik wil niet het voorbeeld zijn dat wanneer ik een beetje een slechte bui heb, het oké is om niet te bidden; ik ga daar gewoon staan en doe niets. Dus, ik ga er voor, en ik ga een offer van lof brengen, zelfs als er geen lof in mij zit. Dus, als leider, is het motief hier dat ik mijn leven op

zo'n manier ga leven dat wanneer je kijkt naar mij, ga je alles leren wat je moet leren, of ik er zin in heb of niet. Mijn motief ben ik niet, en dus is Jezus er blij mee dat ik het voor jou doe. Begrijp je dat?

Dus, als een leider, zal uw aanbidding weerspiegelen in anderen; zij zullen u imiteren. Je gebeden, wanneer je alles geeft, zullen worden gemodelleerd. Alles wat je doet zal worden gemodelleerd. Het is zo, wanneer je een gemeente sticht, moet je anderen hebben die de cultuur die je wilt hebben zullen modelleren, en snel. De reden is dat als je een vergadering binnenloopt en iedereen valt op zijn knieën, hoe makkelijk zal het dan voor jou zijn om het te doen? Ik was onlangs op een bruiloft, en ik hief mijn handen op, ik voelde me zo'n opa, het voelde alsof ik alleen maar de aandacht op mezelf probeerde te vestigen door mijn handen op te heffen. Eigenlijk, met mensen om je heen, is het makkelijker of moeilijker voor je om iets te doen. Dus, één van de uitdagingen in een gemeenteplanting is dat je mensen nodig hebt die snel de waarden zullen begrijpen die je nastreeft, en ze moeten het dan zelf in praktijk brengen. Toen we onze gemeente stichtten met Julie en Melanie, de Nikki's en de Jaco's van deze wereld, duurde het niet lang voordat we samenkwamen en we dingen deden die als voorbeeld konden dienen. We brachten tijd door met mensen waar we normaal niet mee omgingen, en we waren in staat om iets te modelleren; het werd DNA dat anderen konden imiteren. Dus, als je een gemeente sticht, moet je mensen bij je krijgen die de waarden, het DNA en de cultuur dragen die je wilt, en je moet die mensen het snel laten snappen.

In de begindagen van JoshGen gebruikte ik de zondagen om het Evangelie te prediken, en op woensdag, als er een bezoeker kwam, predikte ik het Evangelie ook daar. Maar de woensdagen waren voornamelijk tijden waar ik waarden zou onderwijzen. Ik verdeelde ons niet in lifegroepen omdat het probleem is dat als ik iemand een lifegroep geef, hij iets wordt om te imiteren. Als hij niet de waarden draagt waarvan ik weet dat we die moeten dragen, zal hij het DNA verdunnen waartoe God ons geroepen heeft. Dus, totdat ik leiders zie die de waarden dragen die we in alles moeten dragen, ga ik niet iemand tot leider van een lifegroep maken, laat staan hem tot diaken wijden. Ik heb mensen bij me nodig die, met mij, model staan voor de dingen die we aan het opbouwen zijn. Als ik naar het front ga, moeten zij bij me zijn! Als ik geef, moeten zij geven, als ik bid, bidden zij! Als meer van ons dat doen, beginnen anderen daar snel van te leren, en begin je een cultuur te ontwikkelen! Mensen vinden het plotseling makkelijker om te veranderen! Er is een briljante video die ik je snel wilde laten zien over hoe je een beweging creëert, en uiteindelijk weet je dat we een beweging zijn geworden, en het gebeurde eigenlijk zoals in deze video. De video is grappig, maar het illustreert wat JoshGen had en hoe we werkten.

Let op, je kunt deze video bekijken via deze link op je computer:

<https://www.youtube.com/watch?v=fW8amMCVAJQ>

Zo is het gegaan, de Melanie's en de Julie's, Nikki's, en de Jaco's; zij waren die eerste volgelingen. Zij kwamen en boetseerden iets, en toen kwamen anderen, en uiteindelijk, groeide het. Dus, voor ieder van jullie die naar buiten komt, je moet heel voorzichtig zijn en je best doen om mensen te winnen die je zullen volgen, op je gaan lijken, en uiteindelijk een beweging creëren. Er is iets met de meesten van ons dat we delen; we willen dat ons leven telt! Wees eerlijk! Als we mensen kunnen laten zien dat hun leven een verschil kan maken als ze met ons meelopen, zul je verbaasd zijn hoe hard ze zullen lopen! Een van de grote uitdagingen en vaardigheden die we nodig hebben is mensen te laten inzien hoe ze, door een goede tweede volger te zijn, kunnen helpen een beweging op gang te brengen.

Diep van binnen, als je een gemeente plant, weet je dat er een diepe ontevredenheid is in het lichaam van Christus. Het is alsof iedereen ziek is van de rook, lichten en actie. Ik bedoel, er zijn een paar mensen die er heen gaan, maar het duurt niet lang voordat mensen beginnen te denken, "Serieus, is dat het?" Binnenin mensen is er een honger om mee te tellen voor Jezus, er is een honger om deel uit te maken van iets meer, iets groters en als we een plaats kunnen bieden waar we mensen kunnen tonen hoe ze dat kunnen doen, dan zullen ze komen! Ze zullen die eerste volgeling zijn, ook al is het een beetje ongemakkelijk, want aan het einde van de dag, als ze bij je blijven, kan hun leven een verschil maken voor Jezus. Je moet mensen die kans geven!

Wanneer je een gemeente sticht, zijn dit dingen waar je aan moet werken om die jongens te winnen, om ze te bemoedigen en te versterken. Vier het als ze met je doorbreken, want ze creëren een nieuwe cultuur. Je hebt modelleers nodig; je hebt mensen nodig die het zullen leven! Ik was deze zondag in onze Sunningdale gemeente, en de uitdaging is dat als er nieuwe mensen komen, ieder van hen de potentie heeft om ons te verdunnen of ons te helpen, afhankelijk van hoe goed we die persoon in de overgang zetten. Het gevaar is, als je geen mensen laat doorstromen en geen leiders laat doorstromen en ontwikkelen, dat ze ons uiteindelijk in aantal gaan overtreffen, en dan krijg je een negatief momentum. Als je eenmaal een negatief momentum hebt, is het erg moeilijk om het te herstellen! Dus, de uitdaging voor ons als leiders is dat wij degenen moeten zijn die de hele tijd vooruit gaan, en we moeten anderen met ons meenemen en uitnodigen, om deel uit te maken van de reis.

Ik zal je een voorbeeld geven; we hadden onlangs een conferentie, onze Four12 Conferentie, elke persoon die naar die conferentie kwam, weet je, is nu in die menigte die er voor gaat. Er zijn mensen die leiders zijn, sommigen van hen zijn leiders geweest, en in leiderschap in andere gemeenten, sommigen zijn al een jaar bij ons, en ze waren niet op die conferentie. Dat zijn gevaarlijke mensen, want zij hebben de potentie om ons te laten verwateren als ze op een gegeven moment niet de overstap maken. Als leider, moet je proberen deze mensen te winnen. Zij zijn de potentiële toekomstige leiders; zij zijn de mensen die, als je hun hart wint, als ze omgaan met de bagage waarmee ze zijn gekomen, een enorm verschil kunnen maken in de gemeenschap. Ze hebben vaardigheden,

begrip en kennis, maar ze kunnen niet blijven waar ze zijn. Je moet ze laten zien waarom ze van de grond moeten komen, samen met jou vooraan staan, en die gekke dans doen. Dus, dit is hoe je de hele tijd moet denken als een leider.

Realiseer je dat elke persoon die niet met je meegaat, en niet jouw kant op gaat, jou de andere kant op laat gaan. En een negatief momentum is een moordenaar. Begrijp je dit? Bekijk het, bekijk het in je lifegroep, bekijk het in de gemeente. Onthoud dan dit; je kunt mensen niet laten veranderen, je moet ze theologisch laten zien, waar we nu op komen, waarom het belangrijk is dat ze met je meedoen.

Navolging is de sleutel, en Paulus zegt in Filippenzen;

[17] Wees met elkaar mijn navolgers, broeders, en houd het oog gericht op hen die zó wandelen, zoals u ons tot een voorbeeld hebt. (Fil 3:17 HSV)

Zie je, ik deed dit niet om deze reden, maar ik nam nota van Niki en Jaco, en hoe zij ons hielpen een cultuur open te breken door nota te nemen van wat zij deden en op te offeren, eigenlijk moet je ook een cultuur creëren omwille van iets in je. Je had moeten denken, en ik heb Sheldon dit een paar keer horen zeggen, "Ik wou dat ik erbij was in die begintagen!" Hier is het, we zijn nog steeds aan het groeien, we zijn nog steeds een cultuur aan het creëren, en als je erin duikt en een Niki bent in jouw context, of Jaco in jouw context, en leert van hun voorbeeld en leert van het feit dat ik hen net geëerd heb voor hun opofferingen, dan doe je dat, twee zullen een verschil maken. Dus, kennis nemen van degenen die leven volgens het patroon is zo belangrijk in het creëren van een cultuur. Je moet degenen die doorbreken voortdurend huldigen, en als ze doorbreken, laat ze dan delen!

Ik zal dit verhaal nooit vergeten; ik weet niet of ik het hier al gedeeld heb. Een paar jaar geleden deden we wat leiderschapstraining; we hadden een dame in onze gemeente die erg conservatief was, en ze was erg gebroken. Op een zondag ging de eredienst uit zijn dak, en het was hoog lof, het was geen aanbidding hoog lof; het was meer rondrennen door de zaal schreeuwend en roepend om Jezus. Op een gegeven moment begonnen mensen te stagediven, en stagediven in de gemeente is nogal ongewoon! Mensen zeggen dat dit niet in kroegen gebeurt, laat staan in de gemeente! Dus, je moet dit begrijpen, als er een religieus persoon is, dan zal hij hier van schrikken, en zal hij een reden vinden om beledigd te zijn. Als voorganger, elke keer dat zo'n aanbidding gebeurt, heb je werk aan je te doen! Dus, ik was opgewonden, maar ik wist ook dat het een drukke week zou worden! Hoe dan ook, de volgende zondag vroeg ik deze dame, die de week ervoor op het podium was gekomen en gedoken, om op te staan en haar verhaal te delen.

Het was verbazingwekkend, want ik nam speciale nota van haar, ik sprak met de gemeente, en ik heb eigenlijk dertig koffie afspraakjes en misschien vijf mensen die vertrekken omdat ik haar laat delen. Als ik dat niet deed, zou ik het

erg druk krijgen en zouden sommige mensen de gemeente verlaten. Zo gaat het vaak in leiderschap. Alles wat ik deed was haar laten opstaan en delen wat er de vorige week gebeurd was.

Ze kwam naar voren, en ze begon te huilen, en ik herinner me een stilte in de gemeente, en ze zei: "Ik ben als jong meisje gemolesteerd door mijn vader, mijn ooms en mijn broers. Elke mannelijke figuur in mijn leven heeft me zo'n beetje gemolesteerd. Toen die eredienst begon, en de mensen begonnen te stagediven, en aan het vangen waren, zei ik: 'Dat zal ik nooit doen, want ik vertrouw mannen niet.' Toen zei de Heilige Geest tegen mij, 'Maar ik wil je daarvan bevrijden! Ik wil dat je naar boven gaat, en ik wil dat je gaat stagediven!'" Ze zei dat ze onmiddellijk in het zweet uitbarstte en dacht: "Ik zou nooit in de armen van mannen kunnen duiken! Mannen hebben me altijd in de steek gelaten, ze hebben me altijd in de steek gelaten," en de Heilige Geest zei: "Maar je moet!" Ze vertelde ons dat ze naar voren kwam, op het podium ging staan en ik weet nog dat ze het deed, want ze stond daar te beven van angst!

De hele congregatie stond achter haar op dat moment, en we waren zo van, "Ga, ga, ga!" Ze beefde van angst, maar uiteindelijk dook ze, en ze zei: "Toen ik dook en die mannen me opvingen, voelde ik iets van me afvallen! Ik voelde dat er iets van me afbrak, en ik voelde een vrijheid en een vertrouwen zoals ik nog nooit gevoeld had! God deed iets in mij!" Je ziet meteen iemand die denkt, "Huh," je hebt zojuist elke verdediging afgebroken. Ik zou op dat verhaal kunnen voortborduren en zeggen: "Soms gaat God ons vragen om dingen te doen waar we ons hoogst ongemakkelijk bij voelen, maar onze vrijheid ligt in onze gehoorzaamheid! Soms zullen er dingen gebeuren die we niet begrijpen, maar God is aan het werk!" Terwijl ik dat doe, begin ik een cultuur te creëren in de gemeenschap die ik leid. Een cultuur die zegt: "Soms zullen er dingen gebeuren die een beetje vreemd zijn, maar het is oké! Het is oké; op die manier creëer je een cultuur!"

Dus, je hebt je leiders nodig om het te begrijpen! In feite is een van de ergste dingen die je in een gemeente kunt hebben een leider die geen voorbeeld is van je waarden. Jezus sprak hierover in Mattheüs 23:1 - 5. Hij sprak en berispte de Farizeeën, en één van de redenen waarom Hij hen berispte was omdat zij de leiders van Israël waren. Dus, Jezus spreekt tot Zijn discipelen en de menigte, en Hij zegt dat de leraren van de wet en de Farizeeën op de stoel van Mozes zitten, dus ze moeten hen gehoorzamen en alles doen wat ze hen vertellen. Hij zegt dat wat zij onderwezen de waarheid was; en dat de discipelen en de menigte, de waarheid moeten gehoorzamen. Dan zegt Hij: "Maar doe niet wat zij doen, want zij brengen niet in praktijk wat zij prediken." Met andere woorden, zij brengen de boodschap niet in praktijk! Dan zegt Hij dat wanneer je de boodschap niet modelleert, dit is wat je geestelijk doet, je bindt zware lasten van de waarheid vast en je legt ze op de schouders van de mensen, maar omdat je het niet modelleert, stroomt er geen genade door jou naar hen. Je helpt hen eigenlijk niet om in beweging te komen!

Wanneer een leider de waarheid modelleert, dan komt er leven en een vermogen om te doorbreken! De last is gemakkelijk, en het juk is licht. Wanneer een leider je zegt iets te doen of onderwijst wat hij niet modelleert, wordt het een zware last, en is het voor de mensen heel moeilijk om er doorheen te breken. Dus, als een leider op staat en zegt: "Jongens, we moeten hartstochtelijk dansen voor de Heer," maar je ziet het hem nooit doen, is het moeilijk voor je om goed te gehoorzamen. Maar als je elke zondag weet dat hij die gek vooraan is die ervoor gaat, dan is het makkelijk voor jou om te volgen. Leaders, u moet andere leaders kiezen die uw waarden zullen modelleren; anders, zult u uw gemeente doden.

Ik hoorde hier een ongelooflijk verhaal over, misschien is het niet mijn favoriete voorbeeld, maar het is een geweldige illustratie. Een paar jaar geleden merkte Bill Hybel dat zijn gemeente niet groeide in evangelisatie, dus kwamen ze samen met hun oudsten, en ze zeiden: "Wat doen we, we zien geen ongelovigen gered worden? We zien geen zondaars tot Jezus komen!" Dus besloten ze het evangelie te verkondigen en al die evenementen te doen. Zij deden deze evenementen, zij predikten het Evangelie, en na zes maanden was er niets veranderd, de mensen werden nog steeds niet gered. Toen kwamen ze voor de Heer, en ze vroegen wat er mis was, waarom werkte het niet? Bill realiseerde zich toen, en hij noemt het de kracht van het model, met de kracht van het voorbeeld. Hij vroeg zijn oudsten op een gegeven moment: "Dus, wanneer heeft iemand van jullie voor het laatst getuigd tegen een ongelovige buiten een samenkomst? Kent iemand van jullie een niet-christen?" Al zijn oudsten zeiden nee, ze hadden het te druk om tijd te hebben voor relaties met niet-christenen.

Toen realiseerde hij zich dat daar het probleem zat, dat is wat er gebeurde. Ze bonden lasten voor de mensen, maar ze brachten het niet in de praktijk. Dus, ze hadden berouw, en ze kwamen voor de Heer, en ze zeiden: "Heer, we gaan veranderen." Ik herinner me dat hij zei dat hij begon te zeilen met een paar clubs, gewoon zodat hij mensen kon ontmoeten. Andere jongens begonnen naar de sportschool te gaan. Mensen begonnen te proberen om relaties op te bouwen met ongelovigen, en onmiddellijk zei hij dat er iets brak in de gemeente, en ze begonnen ongelooflijk snel te groeien door evangelisatie. Je hebt mensen nodig die de boodschap zullen imiteren en voorleven, hoe moeilijk dat ook is, want als zij de boodschap voorleven, breekt er iets door hen heen, en wordt het gemakkelijk voor de gemeenschap om te gaan leven. Begrijp je dat? Dus, zorg ervoor dat je de boodschap voorleeft! Het is zo belangrijk!

Paulus zegt: "Gij weet hoe wij onder u geleefd hebben om uwentwil," en nogmaals het is voor de mensen, zij moeten voelen dat het voor hen is. Ook moeten we ons dit realiseren; we moeten ons richten op kleine veranderingen, niet te veel dingen tegelijk. Soms heb je van die momenten met je echtgenoot waarop je zegt: "Oké, laten we in elkaars leven spreken. Is er iets dat je ziet dat ik doe, schat, waarvan je denkt dat ik het beter kan doen als echtgenoot?" Kies

je moment goed uit, want ik heb mijn hart voor je geopend, en we hebben dit met elkaar geleerd, en jij moet dit ook leren als leider: breng één ding tegelijk, breng er geen tien! Met andere woorden, "Schatje soms heb ik het gevoel dat je te sterk bent met Enyah," zou ze kunnen zeggen als voorbeeld. "Echt? Leg me dat eens uit," zou ik kunnen antwoorden. Zij legt het dan uit, en mijn reactie zou moeten zijn, "Het spijt me zo, ik snap het! Ik zal veranderen!" Maar, als ze dat over me heen laat vallen en dan zegt, "Oh ja, en soms heb ik het gevoel dat je me verwaarloost. En soms heb ik het gevoel dat je" Op een gegeven moment breek ik en voel ik me alsof ik faal in alles. Dus, geef me één ding per keer en laat me dat verwerken. Laat me dat overwinnen, en dan kijken we naar het volgende ding.

Als leider moet je beseffen dat je maar één ding kunt brengen. En als je het dan brengt, is er nog een les: het is een beetje zoals bij het opvoeden van kinderen: je woord moet je woord zijn, en dat moet je de gemeenschap leren.

Dus, bijvoorbeeld, ik zeg vaak tegen ouders een van de grootste fouten die ze maken met kinderen is wanneer ze niet consequent zijn. Dus, als je kind klein is, en dit principe geldt voor elk deel van het leven voor het kind, is het in de gemeente precies hetzelfde, het is basistraining. Het is basis disciplineren als je tegen je kind zegt als ze om een ijsje vragen, "Enyah, nu niet." Dus, ze wil het systeem laten werken, en ze begint te duwen, je hebt eigenlijk effectief iets gezegd, waardoor ze totaal werd afgewezen, het ergste wat ouders doen is dit, "Enyah, ik zei dat je moest stoppen," nu verhef je je stem, "Ik zei dat je moest stoppen! Als je er nu niet mee stopt, meisje..." en ze doet het weer. Dan hebben sommige ouders dit ding, het is verschrikkelijk, en ze beginnen te tellen, "Een, twee, en als ik bij, drie kom en je doet dit nog steeds, dan zal er een consequentie zijn." Want het probleem is dat je je kind hebt geleerd je te negeren totdat je bij twee bent, wat betekent dat al het andere dat je zegt met een verheven stem, ze je eigenlijk aan het trainen is om tegen haar te schreeuwen en uiteindelijk tot drie te tellen voordat ze je ooit zal gehoorzamen. Op dat moment heeft zij jou getraind, jij hebt haar niet getraind. Dus, als ouder, spreek ik één keer, en als je me niet gehoorzaamt, is er een consequentie. Nu, dat klinkt in het begin heel moeilijk, totdat ze het leert, en als ze het eenmaal geleerd heeft, stelt ze geen vragen meer; haar grenzen zijn veilig.

Nu, in een gemeente is het precies hetzelfde als je de mensen vraagt om iets te doen, en je legt het sterk en goed neer, en je laat ze in de Schriften zien waarom ze het moeten doen, en ze doen het niet, dan train je een rebelse generatie. Sterker nog, de Bijbel zegt dat hun harten eeltig zullen worden; ze zullen altijd horen en niet waarnemen. Met andere woorden, uw leiderschap maakt hen nu opstandig, en hoe meer ze ermee weggkomen en hoe meer u het moet blijven zeggen, hoe moeilijker het voor hen zal zijn om te veranderen.

Dus, ik wil dit zeggen, als een leider, kies je gevechten goed! Ik weet nog dat Emsie bij het opvoeden van een kind vrij gul was met haar porties eten, ze zette een groot bord eten voor Enyah neer. Het probleem is dat er lekkere dingen op het bord liggen voor een driejarige, en ook minder lekkere dingen. Het lekkere spul is de biefstuk, en het minder lekkere spul is de kool. Dus, Enyah at de biefstuk toen ze drie was en liet de kool staan. Dan zeiden we tegen haar, "Eet je kool," en dan zei ze, "Ik zit vol," en dan zat ze vol tot er ijs was. Dus moest ik tegen Emsie zeggen: "Ems, je moet consequent zijn, je kunt niet meer op een bord leggen dan ze op kan, omdat ze anders altijd de lekkere dingen opeet en de minder lekkere dingen laat staan. We moeten consequent zijn; als het op haar bord ligt, eet ze het op." Dat betekent dat ze de kool niet kan laten staan omdat het niet genoeg is; in feite moet ze om een tweede portie vragen om een volledige portie te krijgen. Het is een kleinigheid, maar het traint je kind om te eten wat er op zijn bord ligt.

De kleine dingen in de gemeente kunnen iets zijn als wanneer je de gemeente oproept om te aanbidden. Ik heb dit geleerd, en nogmaals je moet dit zorgvuldig uitleggen aan de gemeente, je moet de basis voor hen leggen. Ik herinner me die ene zondag dat ik echt goed werk deed met het onderwijzen over aanbidding, ik legde het erin en onderwees het vanuit elke hoek die ik kon. Nadat ik zo'n goede basis in de Schrift had gelegd, vertelde ik de jongens dat we de volgende zondag moesten aanbidden, de hele dienst lang. Dus, de volgende zondag kwamen we samen, en de aanbidding van de gemeente was niet veranderd! Daarna begon ik weer over aanbidding, want als ik door was gegaan naar het volgende onderwerp, zou ik een opstandige generatie opvoeden. Dus ging ik de volgende week terug, en ik herwerkte mijn aanbiddingspreek en moedigde de jongens opnieuw aan dat we moesten doorbreken. Onnodig te zeggen, we braken niet door!

Als je de volgende zondag bij ons zou zijn, zou je aangekomen zijn, en er zouden geen stoelen zijn geweest. Ik zei tegen de jongens: "Ik weet dat dit ongemakkelijk voelt, maar jongens, ik heb twee weken gepreekt over wat God van ons verwacht in aanbidding, en we zijn niet veranderd! Weet je, de stoelen zijn een plek van comfort voor ons geworden, en we verstoppen ons erachter in onze kleine bubbel. Als je niet los kunt breken in aanbidding, hoe kun je dan ooit losbreken in de grote dingen van God? Hoe kan je leven ooit meetellen voor Jezus als je niet eens trouw bent in hoe je God aanbidt? We moeten ons bekeren! Dus nu, gaan we aanbidden, en jongens, ik wil dat jullie doorbreken zoals jullie nog nooit hebben doorbroken! Ik wil dat jullie iets doen wat jullie nog nooit gedaan hebben! Begrijpen jullie waarom ik dit doe? Begrijpen jullie dat ik niet zomaar een dictator ben? Als we dit niet doen, leiden we jullie niet goed, want dan worden jullie eeltig en eeltig zijn is een vreselijk iets. Als je vereelt bent, ga je horen maar niet waarnemen, zou je dat leuk vinden? Nee? Nou dan, kunnen we het doen en het goed doen?"

Toen de jongens begonnen door te breken, door te breken, door te breken, weet je wat er gebeurde? God eerde wat zij deden omdat God gehoorzaamheid altijd eert. Dus, mensen hieven voor de eerste keer hun handen op en voelden

God voor de eerste keer. Ik ontdekte wie de mensen waren die een doorbraak kregen, en ik nam een speciale notitie van hen. Ik ging dan de volgende week en zei, "Pete, ik merkte dat je vorige week doorbrak in de aanbidding. Je hebt nog nooit je handen opgeheven voor die tijd, vertel ons wat er gebeurde!" Piet staat dan op, en hij huilt: "Ik heb nog nooit mijn handen opgeheven in de eredienst, ik heb nog nooit gehuild in de gemeente, maar ik voelde dat ik het moest doen! Ik hief mijn handen op, en ik voelde God zoals ik Hem nog nooit in mijn leven gevoeld heb!" Dan ga je verder: "Richard, kom ons vertellen wat er met je gebeurd is. Ik zie dat je geklapt hebt!"

Richard staat dan op, en wat je echt aan het doen bent is een cultuur creëren. Iedereen in die kamer gaat van, "Ik wil ook doorbreken!" Je creëert een cultuur op die manier, maar je moet consequent op deze manier bouwen.

Nu, terug naar Paulus, hij zegt dat modellenwerk essentieel is, maar ook dat de boodschap die hij bracht niet alleen met woorden was, maar ook met de kracht van de Heilige Geest. De kracht van diepe overtuiging! We moeten de theologie onderwijzen van waarom ze moeten doen wat ze doen. Met andere woorden, als ik tegen jullie zeg: God wil dat jullie aanbidden, dan is dat voor sommigen van jullie genoeg. Maar, als ik het volgende tegen jullie zou zeggen: "Wil je dat je leven telt voor God? Wel, laat me zeggen dat God een tiende van je inkomen wil." Dan ga je, "Dus, de Bijbel zegt dat als je niet trouw bent met het weinige, God je niet zal vertrouwen met veel. Nu, de Bijbel noemt geld klein, dus één van de dingen die God soms met ons doet is ervoor zorgen dat we niet genoeg hebben; om ons geloof te testen. Want, als je altijd genoeg hebt, is het niet moeilijk voor je, toch? Dus, God zal er soms voor zorgen dat je niet genoeg hebt om te zien of je het zult doen, zelfs als het moeilijk is, en je het niet begrijpt. Als je die test niet doorstaat, vergeet dan ooit voor Jezus te tellen omdat je niet trouw bent geweest in zoiets onnozels en willekeurigs als geld." Zie je? Nu is er opeens een hele nieuwe motivatie! Je hebt me net wat theologie gegeven, wat onderwijs, over waarom dit niet bespreekbaar is. God is nooit een onderhandelaar. Als God het zegt, is het niet zo dat het een goed idee is of een misschien, God zei het, en jij gehoorzaamt.

Als je Hem niet gehoorzaamt in de kleine dingen, zul je nooit doorbreken in de grote dingen. Dus, je moet dat in de mensen leggen en dat er herhaaldelijk in leggen. Mag ik zeggen dat dit zelfs in je lifegroep moet gebeuren, want ik garandeer je dat je iemand gaat begeleiden die zegt: "Maar ik kan het me niet veroorloven om deze maand een tiende te betalen." Mijn antwoord daarop zou dan zijn om te zeggen: "Oké, jij gehoorzaamt God, en ik zal eten voor je kopen voor deze maand!" Je creëert een cultuur door te onderwijzen en te laten zien dat dit belangrijk is. Dus, we moeten mensen deze dingen leren; in feite, ze zullen nooit doorbreken tenzij we dit goed doen! Oké, dus je moet het onderwijzen! Nogmaals, kies datgene dat je moet aanpakken, modelleer het, laat zien waarom je het waardeert en win het!

Vergeet niet dat een andere uitdaging die je zult hebben, is wanneer mensen van een andere gemeente naar je toe komen. Je zult grote problemen hebben, vaak omdat ze met een slechte theologie komen. Ze komen naar je toe met het inzicht dat God van me houdt, wat ik ook doe, en zoals ik op de conferentie heb geleerd, kan Hij tegelijkertijd van je houden en je haten. Dus, het feit dat Hij zegt dat Hij van je houdt, betekent niet dat Hij geen probleem met je heeft of niet echt boos op je wordt. Russell deelde eerder een Bijbeltekst met mij, in Jesaja 30:26,

Dan zal het licht van de volle maan zijn als het licht van de gloeiende zon, en het licht van de zon zal zevenmaal sterker zijn, net als het licht van zeven dagen, op de dag dat de HEERE de breuk van Zijn volk zal verbinden, de wond die het is toegebracht, zal genezen. (Jes. 30:26 HSV)

God heeft die wonden toegebracht. Dan zegt hij in vers 30:32,

[32] En overal waar de door God beschikte staf voorbij is getrokken, overal waarop de HEERE die heeft doen rusten, zullen er tamboerijnen en harpen zijn, want met alles in beroering brengende strijdhandelingen zal Hij hen bestrijden. (Jes. 30:32 HSV)

Oké, dus hoeveel van jullie houden van de straffende roede van de Heer? Hebreeën vertelt me dat als je ongehoorzaam bent aan de Vader, Hij je zal straffen, en het woord in het Nieuwe Testament in Hebreeën is 'u geselen', wat hetzelfde woord is dat gebruikt wordt voor toen de Romeinen Jezus geselden. Hebreeën zegt dat de Vader je zal geselen, je slaan zoals de Romeinen Jezus sloegen. Wist je dat dat in het Nieuwe Testament staat! Je zult in alle opzichten op Hem lijken, wat betekent dat je ook een kruis zult moeten oppakken. Hij werd voor jou gekruisigd, ja, maar als je geen kruis oppakt, zul je niet gered worden. Dus, voor mij, valt er niet over te onderhandelen, en als de Vader zegt doe het niet, dan ben ik oké omdat ik Hem eenmaal gekruist heb, en Hij spreekt maar eenmaal, Hij telt niet tot drie. Is dit logisch?

Vervolgens zou ik zeggen dat dit iets is waar we in de loop der jaren mee hebben geworsteld, en het is iets waarvan je maar beter kunt zorgen dat je mensen het begrijpen, en dat is dat er een verschil is tussen overtuiging en conformering. Overtuiging is iets waar mensen zelf van overtuigd zijn, conformeren kan zijn wanneer ze iets doen omdat jij het doet, of omdat jij hen gezegd hebt dat ze het moeten doen. Het probleem daarmee is, als het overtuiging is, dan geloof ik het, en zal ik de consequenties onder ogen zien als het fout gaat. Maar als ik het doe omdat jij me hebt gezegd dat ik het moet doen, dan ben ik uiteindelijk bang voor wat jij van me denkt, en dat zal me niet in vrijheid zetten, en het zal me niet doorbreken. Dus, als leider, zelfs als leider van een lifegroep, moet je de vraag stellen: "Doen ze tiende omdat ze veroordeeld zijn of omdat ze bang zijn dat ik er volgende week weer naar zal vragen? Zijn ze aan het aanbidden omdat ze overtuigd zijn dat dit is wat ze moeten doen, of denken ze dat ik dat wil?"

Een van de dingen die we door de jaren heen hebben gehad, vooral in de vroegere dagen van JoshGen, was dat mensen zeiden dat we geen afspraakjes toestonden. Persoonlijk zou ik er op aandringen dat mensen, ook mijn dochter, niet uitgaan en liever wachten op de persoon waarmee ze gaan trouwen voordat ze een relatie aangaan en op hun trouwdag voordat ze zoenen. Maar om nu een wet uit te vaardigen dat niemand mag zoenen, dat wordt een uiterlijke wet, en dat zou je in opstand doen komen. Maar als je begrijpt waarom, en ik kan je laten zien waarom, waarom het mooier is om het op die manier te doen dan zelfs wat je vlees wil, dan begin je overtuigd te worden, en dan zul je het uit jezelf doen en als niemand kijkt. Als mensen moeten wij er dus voor zorgen dat degenen die ons volgen overtuigd zijn van de dingen die wij onderwijzen en niet alleen maar naar buiten toe in overeenstemming zijn. Dat betekent dat je voorzichtig moet zijn als je communiceert. Je moet ze de theologie ervan geven, want dan komt de overtuiging door het Woord van God in plaats van, 'In JoshGen doen we het'. zoals dit...' Klinkt dat logisch? Dus, als je iets naar de mensen gaat brengen voor verandering, moet je logisch communiceren waarom dit niet bespreekbaar is. Onthoud, wanneer het Woord op de juiste manier komt, brengt het diepe overtuiging

Ik ga je nog een voorbeeld geven. Een van de lessen die je moet leren is dit, als er verandering komt zegt Paulus,

[4] Wij weten immers, geliefde broeders, van uw verkiezing door God. [5] Want ons Evangelie is niet alleen met woorden tot u gekomen, maar ook met kracht en met de Heilige Geest en met volle zekerheid. U weet immers hoe wij in uw midden geweest zijn ter wille van u. [6] Ook bent u navolgers geworden van ons en van de Heere, toen u het Woord aannam te midden van veel verdrukking, met blijdschap van de Heilige Geest, (1 Thess. 1:4-6 HSV)

Als je verandering brengt, komt het lijden, en ik zal je daar een voorbeeld van geven. Ik nam Mervis mee surfen een paar jaar geleden, hij had veel pijn en was stijf na afloop. Als je iets nieuws doet, is dat best moeilijk; er is vaak een terugslag, vooral als leider. Als je iets nieuws brengt aan de mensen die je leidt, is er altijd een terugslag; er zal iemand zijn die overstuur is en de gemeente wil verlaten. Dat is balen, en uiteindelijk denk je gewoon dat je liever niets nieuws brengt, maar je kunt er niet voor kiezen om weg te gaan, je moet voorwaarts blijven leiden. Dus, hier is een uitdaging, telkens als er iets nieuws komt, zul je zien dat gemeenschappen van mensen grappige dingen zijn. Ze hebben de neiging om snel meegesleurd te worden door individuen, en één individu kan een hele gemeente vernietigen als je niet voorzichtig bent. Dus, als er verandering komt, is dat een kwetsbaar moment, dat is wanneer dat individu zich begint te manifesteren en anderen begint te besmetten met wat hem van streek maakt. In Numeri 13:1 - 3, en dit is een voorbeeld van hoe slecht het kan gaan in een gemeente, zegt God tegen Israël dat Hij hen land gaat geven, en zij moeten daar naar toe gaan en het in bezit nemen. Dat is een belofte, toch?

God zegt dat Hij het aan hen geeft, het is van hen en Hij is met hen. Dus, Mozes stuurt een aantal verspieders om het land te bekijken en de verspieders komen terug, en in vers 27 zien we dat ze het volgende zeggen;

[27] Zij vertelden het Mozes en zeiden: Wij zijn in dat land gekomen waarheen u ons gestuurd hebt, en werkelijk, het vloeit over van melk en honing, en dit is zijn vrucht.

[28] Het volk echter dat in dat land woont, is sterk, de steden zijn versterkt en heel groot, en ook hebben wij daar nakomelingen van Enak gezien. (Num 13:27-28 HSV)

Zij gaven Mozes het verslag, en zij beginnen te zeggen dat wat God zei waar is, dat het een opmerkelijk land is dat God ons gaat geven. Dan, ergens langs de lijn, beginnen zij te klagen en te zeggen dat zij denken dat de verandering niet zo goed is voor Israël als zij denken dat het is. Uiteindelijk zeggen ze dat ze denken dat de verandering de natie schade kan toebrengen. Nu, in elke gemeente, in elke beweging, zul je die mensen vinden; je zult ze vinden in je lifegroep, je zult ze overal vinden. Het zijn mensen die, als je er bij zou zitten, zouden beginnen met: "Ja, ik weet dat jullie denken dat dit cool is, maar eigenlijk is er een andere kant aan dit die je niet kent." Dat is het begin van een hoop problemen, want in vers 28-33 lezen we:

[28] Het volk echter dat in dat land woont, is sterk, de steden zijn versterkt en heel groot, en ook hebben wij daar nakomelingen van Enak gezien.

[29] In het Zuiderland woont Amalek, in het bergland wonen de Hethieten, de Jebusieten en de Amorieten, aan de zee en aan de oever van de Jordaan wonen de Kanaänieten.

[30] Toen bracht Kaleb het volk tegenover Mozes tot bedaren, en zei: Laten wij vrijmoedig optrekken, wij zullen het land in bezit nemen, want wij zullen het zeker overheersen.

[31] Maar de mannen die met hem opgetrokken waren, zeiden: Wij kunnen tegen dat volk niet optrekken, want het is sterker dan wij.

[32] En zij lieten een kwaad gerucht uitgaan bij de Israëlieten over het land dat zij verkend hadden, door te zeggen: Het land waar wij doorgetrokken zijn om het te verkennen, is een land dat zijn inwoners verslindt, en heel het volk dat wij in het midden daarvan gezien hebben, bestaat uit mannen van grote lengte.

[33] Wij hebben er ook reuzen gezien, nakomelingen van Enak, afkomstig van de reuzen. Wij waren in onze eigen ogen als sprinkhanen, en zo waren wij ook in hun ogen. (Num 13:28 - 33 HSV)

Goed, er zijn dus grote problemen met de jongens die het land bespied hebben. In vers 30 staat Kaleb op en zegt tegen Israël dat ze inderdaad Mozes kunnen volgen en het land kunnen innemen dat God hun had beloofd, maar nu zijn er twee groepen. Dus, luister naar me; telkens als de gemeente vooruit gaat, kan dit gebeuren; het gebeurt niet altijd, maar het kan gebeuren. Er zijn momenten waarop één, twee of zelfs drie mensen beginnen te klagen, en als leider moet je je daarvan bewust zijn, je moet erop anticiperen. Je kunt ze er normaal gesproken uitpikken als je preekt. Als je gevoelig bent, zul je het voelen; je zult weerstand voelen komen van hen. Je voelt het gewoon aan, en als je die kerel niet snel te pakken krijgt, begint hij een hele groep mensen te besmetten. Je weet dat hij op woensdagavond in de lifegroep welsprekende zinnen zal

uitspreken over hoe datgene dat de leiders ons vertellen te doen een heel slecht idee is. Er is een verhaal dat als volgt gaat; slecht nieuws gaat zes keer de wereld rond voordat goed nieuws in de startblokken staat. Slecht nieuws verspreidt zich sneller dan goed nieuws.

Dus, luister naar wat er gebeurt in Numeri 14: 1 - 4, en dit is de nachtmerrie van iedere leider, raad eens welke kant Israël opgaat,

[1] Toen begon heel de gemeenschap luid te weeklagen en bleef het volk in die nacht luid jammeren.[2] Al de Israëlieten morden tegen Mozes en tegen Aäron. Heel de gemeenschap zei tegen hen: Waren wij maar in het land Egypte of in deze woestijn gestorven! Waren wij maar gestorven! (Num 14:1-2 HSV)

Met andere woorden, de gemeente ging van achter Mozes staan en enthousiast om het land in te nemen naar mopperen tegen Mozes, de leider. Dus nu denkt Israël dat hun leiders waardeloos zijn, en de hele vergadering zegt tegen Mozes en Aäron dat het beter was geweest als ze in Egypte waren gestorven. Met andere woorden, gered worden in je gemeente is erger dan in de wereld.

[3] Waarom brengt de HEERE ons dan naar dit land, zodat wij door het zwaard vallen, en onze vrouwen en onze kleine kinderen tot prooi worden van de vijand? Zou het niet beter voor ons zijn naar Egypte terug te keren?

[4] En zij zeiden tegen elkaar: Laten wij een hoofd aanstellen en naar Egypte terugkeren! (Num 14:3 - 4 HSV)

Dus, met andere woorden, ze zeggen, "We volgen je niet meer, we haken af." Dan, in Numeri 14:10

[10] Toen zei heel de gemeenschap dat men hen met stenen moest stenigen. Maar de heerlijkheid van de HEERE verscheen in de tent van ontmoeting, voor al de Israëlieten. (Num 14:10 HSV)

Ik bedoel, zijn ze serieus? Mozes en Aaron hebben Israël dapper en moedig geleid naar alles wat God voor hen heeft, en nu willen ze hen doden? Op een gegeven moment zullen er mensen zijn die, wanneer je verandering brengt, zich tegen jou als leider willen keren en wensen dat je dood was. Als je ze niet snel genoeg aanpakt, zal de hele gemeenschap wensen dat je dood was! Een van de gevaarlijkste dingen in een gemeente is laster/roddel/ negatieve praat, en daar moet je voor oppassen! Alsjeblieft, als je met ons meeloopt in het Koninkrijk, let daar dan op, let daar op in jezelf, let daar op in je gemeenschappen! Als je iets leidt, moet je daar heel snel mee aan de slag gaan. Je moet mensen plaatsen geven waar ze kunnen communiceren en hun hart kunnen luchten, maar wees voorzichtig dat ze hun hart niet luchten op plaatsen waar het vernietiging zal brengen aan anderen. Realiseert u zich dat die hele generatie uitstierf, en dat zij niet erfden wat God voor hen had vanwege hun rebellie? Als het een hele natie overkwam, zou het ook JoshGen kunnen overkomen. Hoe zou het beginnen? Het zou beginnen in jouw lifegroep! Hoe

zou het beginnen in jouw gemeente? Er zijn maar een paar mensen nodig om te beginnen met klagen, en u komt er niet snel genoeg bij om dingen een wending te geven, vooral in tijden van verandering.

Dan zegt Paulus tenslotte: je hebt doorgezet, je bent erdoor gekomen, je hebt het aangepakt, en hij spreekt over een vreugde die door de Heilige Geest wordt gegeven. Als de gemeente doorbreekt, is er een vreugde die over haar komt. Waar er doorbraak is, is er een gevoel van God die met ons is! Dan zegt Paulus dat, omdat de gemeente nu leeft naar wat hen ten voorbeeld was gesteld, zij nu een voorbeeld is geworden voor alle gelovigen in Macedonië en Achaia. In feite is hun geloof in God over de hele wereld bekend geworden, zozeer zelfs dat hij er niet meer over hoeft te spreken; de mensen weten het al. Eén groep mensen, één groep berserkers die meedoet, wordt bekend over de hele wereld. Deze gemeente is over de hele wereld bekend geworden omdat ze de dingen deden die Paulus leerde. Zij braken door, en omdat zij doorbraken keken andere gemeenten naar het model, het voorbeeld in hen, en zeiden: "Als jullie het kunnen, kunnen wij het ook." Hun geloof in God begon te rimpelen over de hele wereld! Ik weet niet hoe het met jou zit, maar ik zou willen dat mijn geloof over de hele planeet zou rimpelen. Ik zou willen dat ons geloof over de hele planeet zou rimpelen! We zijn een gemeenschap, en we moeten samenwerken om dit patroon te doorbreken, om deze dingen te modelleren en te worden waartoe God ons heeft geroepen.

U moet deze dingen onderwijzen in uw huisgroepen, en als u een gemeente leidt, moet u ze onderwijzen in uw gemeenten. Geef het voorbeeld, zodat je leiders het voorbeeld geven. Zet je door het lijden heen, want er is een wereld te bereiken, naties te bereiken, voor de glorie van de Here Jezus Christus. Als je verandering wilt brengen, is dit de manier om er doorheen te gaan.

Visie en toewijding

In dit gedeelte, wil ik je wat basis principes geven. Ik weet niet hoeveel van jullie Rugby hebben gekeken? Ik wil een illustratie over Rugby gebruiken om enkele principes van gemeentegroei te illustreren. Ik denk dat de Zuid-Afrikanen een programma hadden, een procedure, een strategie over wat te doen voor de Wereldbeker, en ze hebben die strategie fantastisch toegepast. Ze deden de basis goed en in Rugby, is dat de scrum. Weet je, scrum is koning! Als je de scrums wint, duw je de voorwaartsen terug en ga je naar voren en dat is wat ze deden; ze deden de basis goed. Wij moeten de basis goed doen in termen van gemeentegroei en gemeenteplanting, we moeten de basis goed doen.

Ik begon in de bediening in 1982, ik ging naar de Verenigde Staten en bracht daar een jaar door met het bezoeken van gemeenten van alle denominaties. Ik had iemand die mij sponsorde om direct na mijn priesterwijding te gaan. Dus, ik ging en bezocht gemeenten, woonde conferenties bij, bezocht bedieningen, en begon aan een strategie van het leren, zoveel mogelijk, over hoe de gemeente werkte. Jaren later, toen ik JoshGen tegenkwam, was ik totaal gefascineerd door wat er gaande was. Ik hield van wat Andrew en de jongens aan het doen waren. Ik hield van het hele concept van multi-site. Ik hield van het feit dat zij mensen bereikten, die wij in de denominaties en de kleine charismatische gemeenten waar ik deel van uitmaakte, niet bereikten. Ik hield van hun uitdrukking van gepassioneerd geloof en gewoon hun gerichte intentie. Weet je, Andrew is een intense kerel, als hij iets ziet, gaat hij ergens voor. Ik hou van die passie en dat enthousiasme. Ik zag dit en dacht, ik wil deel uitmaken van deze groep jongens. JoshGen telde 10 jaar geleden maar zeven gemeenten toen ik erbij kwam, en nu is het uitgegroeid tot 27!

Dus, nu gaan we terug naar de basis. Het eerste waar ik het over ga hebben is evangelisatie. Het is essentieel om te evangeliseren. Als je niet evangeliseert, zul je verstenen. Jezus zei in Johannes,

[21] Jezus dan zei opnieuw tegen hen: Vrede zij u! Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u. (Joh 20:21 HSV)

Ik stuur jullie, dat is de opdracht die Jezus aan de gemeente heeft gegeven. Het is meer dan een gemeenschap van mensen die religieus gezind zijn. Het is meer dan een gemeenschapsgroep die met koren zingt. Het is meer dan alleen maar samenkomen. Het is een groep mensen die van Jezus Christus de opdracht hebben gekregen om Zijn werk te voltooien en Zijn verlossende liefde bekend te maken aan de gehele mensheid. In Lucas, zegt Jezus dit,

[10] Want de Zoon des mensen is gekomen om te zoeken en zalig te maken wat verloren is. (Luc 19:10 HSV)

Jezus verwacht van ons dat we een zoekende gemeente zijn. Telkens als we Jezus in het Nieuwe Testament zien, is Hij op zoek naar mensen, op zoek naar mensen, reikt Hij de hand aan mensen, houdt Hij van mensen. Hij ging naar de blinde bedelaar die om een gezichtsvermogen vroeg, de vrouw van lichte zeden, de rijke jonge heerser, de vrouw van het geloof die huilde aan de zijde van haar broer. Jezus was bezorgd om hen allen en Hij gaf Zichzelf aan hen allen. Zijn vijanden bespotten Hem en zeiden: "Je bent maar een oplichter, en je bent een zondaar, een vriend van zondaars. Je bent een dronkaard, en je bent een veelvraat". Maar zo verscheen Jezus aan de religieuzen toen Hij zich bewoog tussen de vergetenen. Hij wandelde tussen de verachte mensen, zoals Zacheüs, de vrouw van Sychar, raakte het zieke vlees aan van de melaatsen, verzamelde zich onder tollenaars, vissers en het uitschot van de samenleving. Hij was het Brood des Levens, en Hij was het Levende Water, en Hij zocht hen op.

Jezus heeft ons opgedragen de wereld in te gaan en het evangelie te verkondigen aan de hele schepping. Ga, op de wegen, en op de bijwegen, daar waar de harten van de mensen gebroken zijn door verdriet, en hun zielen getekend door zonde en breng Zijn liefde naar hen. Jezus kwam om te zoeken; Jezus kwam ook om te redden. "Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zo zend Ik u" is het hart van Jezus, voor ons. Jezus zoekt niet alleen, maar Hij redt ook. Hij brengt mensen in een nieuwe relatie met Jezus Christus. Het gaat allemaal om transformatie, het gaat allemaal om iets spectaculairs teweeg te brengen in ons leven. Jezus' kracht kwam niet tot een einde bij de kruisiging, maar werd pas vrijgegeven. Zijn werk is verlossing in de wereld van vandaag. Hij definieerde Zijn bediening door te zeggen,

[17] En toen Jezus dat hoorde, zei Hij tegen hen: Wie gezond zijn, hebben geen dokter nodig, maar wie ziek zijn. Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen tot bekering te roepen, maar zondaars. (Mrk 2:17 HSV)

Jezus heeft ons bevolen te gaan. Een van de dingen die we vandaag de dag nog steeds in de gemeenten zien, hoewel ik denk dat dat in de komende jaren wel eens zou kunnen veranderen, is dat mensen naar de gemeente komen.

Toen Andrew me vroeg om iets te delen als onderdeel van deze cursus, zei ik dat ik een aantal echt praktische dingen zou doen, en hij zei dat dat geweldig was! Dus, ik ga een klein beetje delen over wat we doen in Somerset West. Ik ben er zeker van dat jullie dat ook doen, en Andrew heeft, geloof ik, al een paar keer iets gelijksoortigs gezegd.

Soms, als ik op een zondagmorgen met een van de leden spreek, en ik zie een nieuw persoon voor het eerst binnenkomen, en er is niet met hem gesproken of hij is niet begroet door een vriend of een van de leden van diakenen of ouderlingen, dan ben ik opgewonden. Als jij dat lid bent, dan luister ik eigenlijk niet meer naar je. Jouw verhaal interesseert me niet; ik wil zo snel mogelijk naar die persoon toe. Het trekt echt, echt aan mijn hart om naar die persoon toe te gaan en die persoon te begroeten. We moeten vriendelijk zijn tegen mensen.

Een van de dingen die we in Somerset West zijn gaan begrijpen is dat het een enorm bassin is. Jaren geleden, toen we nog in Stellenbosch waren, en de gemeente in Stellenbosch aan het groeien was, zei ik tegen Andrew: "Ik wil dat je ergens over nadenkt," we waren op een bijeenkomst, "Ik wil dat je nadenkt over Somerset West." Dit is een enorm verzorgingsgebied van ongeveer 55.000 huizen. Er wonen meer dan 200.000 mensen in Somerset West, in de Strand en in Gordon's Bay Area, het is een groot verzorgingsgebied. Er is waarschijnlijk een maximum van ongeveer 50 gemeenten. Dus, je zit nog steeds verlegen om ongeveer 170.000 mensen die niet naar de gemeente gaan. Het is een enorm gebied zonder gemeenten! Dus besloten we om naar Somerset West te gaan en deel uit te maken van dat werk daar, en zo zijn we begonnen.

Ken je de essentie, om het Koninkrijk te laten groeien, moet je gemeenten planten? Ik denk dat het de beste vorm van gemeentegroei is, het is de beste vorm van evangelisatie, om gemeenten te planten. Elk jaar sluiten er 7.000 gemeenten hun deuren over de hele wereld. Er zijn 4.000 gemeenten die elk jaar worden opgestart over de hele wereld. Dus, mijn filosofie is dat het makkelijker is om baby's te maken dan om de doden te doen herrijzen! Dat geloof ik echt. Dus plant gewoon nieuwe gemeenten! God zegent dat soort groei.

De gemeente is er om de verlossende liefde van Christus in die gemeenschap te brengen. Jonge gemeenten duiken over de hele wereld op en mensen gaan naar die gemeenten. Ze zeggen dat in een gemeente die tien jaar of ouder is, er 89 leden nodig zijn om één persoon naar de doopplaats te brengen. In een gemeente die vijf jaar en jonger is, zijn er drie mensen nodig om iemand naar de doop te leiden. Dat is opwindend! Hoe meer gemeenten, hoe beter!

Een van de uitdagingen die we hadden met Somerset West was dat we geen zaal konden vinden. Het duurde twee jaar om een locatie te vinden en het was die prachtige, gezalfde persoon die achteraan zat, Leonard genaamd, die me de locatie bezorgde. Hij zei, 'Richard, ik heb iets gevonden! Ik had twee jaar gezocht en kon niets vinden. We kregen twee panden, vlak naast elkaar; één voor de kindergemeente en één voor de gemeentedienst zelf. Het is de enige faciliteit in heel JoshGen die air-conditioned is, denk daar maar eens over na jongens! De zomer komt eraan!

Mensen vroegen het Gemeente Groei Instituut: "Wat is het dat de meeste indruk op u maakt of wat u het meest deprimeert als u voor de eerste keer naar de gemeente gaat?" Zonder twijfel kwamen ze met dit ene principe, vriendelijkheid. John Wimber zei: "Er zijn veel redenen waarom mensen naar de gemeente gaan, maar er is maar één reden waarom mensen blijven, en dat is vanwege vriendschappen."

Luister, het is moeilijk om voor de eerste keer naar de gemeente te gaan! Om naar een stel vreemde mensen te gaan, in een vreemde omgeving en een vreemde sfeer, is moeilijk. Aan sommigen is erover verteld, en ze zijn aangemoedigd om met vrienden te komen, maar anderen komen gewoon. Het is heel interessant hoeveel er door Google komen als je plant! Er zijn twee belangrijke momenten waarop u uw vriendelijkheid en waardering kunt tonen voor de gasten die ons met hun aanwezigheid hebben vereerd. Vlak voor de dienst en direct na de dienst. Ik heb een vijf- minuten regel nadat de dienst is afgelopen. De regel is dat onze vaste gasten gedurende vijf minuten na de dienst met niemand mogen praten die ze kennen. Het ergste als je een gemeente bezoekt is dat als de dienst afgelopen is, je opstaat en iedereen in kleine groepjes uiteenvalt. Je denkt, "Oké, de dienst is voorbij, ik heb ervan genoten", en je loopt naar buiten naar de foyer. Je denkt, "Oké, laten we een kop koffie gaan drinken," maar er is niemand die met je praat. Het is een verschrikkelijk iets! Dus, je moet de vijf-minuten regel hebben. De vijf-minuten regel zegt, praat niet met vrienden. Je kunt achteraf met ze praten. Je kunt elke dag van de week met ze praten! Maar gedurende vijf minuten moet je je concentreren op de bezoekers die er zijn, vooral voor de eerste keer. Dat is de vijf minuten voor de dienst, vijf minuten na de dienst regel.

Als de mensen terugkomen, maak ik er een punt van hun namen te onthouden. Als eerste op maandagmorgen bel ik ze op, "Hé, het was leuk je in de gemeente te hebben!" Ik laat het de andere ouderlingen niet doen, ik doe het, de leider. Het is essentieel, laat me je vertellen als een bezoeker contact maakt met de leider, het maakt zoveel meer indruk. Dus, ik bel ze, en ik onthoud hun namen. Op vrijdag of zaterdag ga ik door het dossier en zeg, "Oké, die persoon, hij was lang, hij had een kaal hoofd, zijn naam is Simon, en hij is een SAF piloot. De naam van zijn vrouw was Caitlyn". Als ze de volgende week opduiken, loop ik recht op ze af "Hoi, Simon!" Laat me je vertellen, er is geen mooier geluid in iemands oor dan het geluid van zijn eigen naam. Je kan de persoon zien hijgen alsof ze verrast zijn. Ze zijn zo verrast. Dat is wat wij doen.

Ik hield een lijst bij van de mensen die drie maanden lang op bezoek kwamen. In het begin van het jaar waren er 45 bezoekers, van wie er slechts zestien bleven. Ik was niet blij met die statistiek. Dat is ongeveer 35%! Ik was niet gelukkig. Ik had liever 50% gehad. Maar we houden gegevens bij, en af en toe hebben we iets bijzonders. De 30 bezoekers die ons de laatste drie maanden hebben bezocht krijgen een gepersonaliseerde SMS om te zeggen, bijvoorbeeld, Andrew komt op zondag of Mervis komt, of dat we een gastendienst hebben, een speciale evangelische gastendienst, dus breng een vriend mee. We krijgen speciale uitnodigingen die de deur uitgaan. We proberen om daar tenminste één keer per kwartaal iets mee te doen.

Dus, als de gasten komen, heb ik zes checkpoints.

1. De website is één. We hebben een hele goede website.
2. Parkeren. We huren een theater in Somerset West met 200 zitplaatsen, dat is nu voor de helft gevuld, en de parkeersituatie is erbarmelijk. Dus hebben we een Voortrekker gehuurd vlakbij, waar de kinderen naar Next Gen gaan. Ik vraag de leden, alle leiders en gewone leden, om daar te parkeren, om ruimte te maken. Je zult merken dat er een sociologische wurging is als mensen naar de gemeente komen, en het is 80% vol, of als de parkeerplaats 80% vol is, beginnen mensen zich af te keren. We moeten ruimte maken voor mensen die parkeren. Dus vragen we de gewone mensen om ergens anders te gaan parkeren! Het is hun taak om plaats te maken voor diegenen die voor de eerste keer komen, zodat zij een parkeerplaats hebben vlak buiten de zaal. Wij leden kunnen lopen, het is een deel van onze service!
3. De ingang moet behoorlijk opgekrikt zijn. De jongens moeten hun hesjes om hebben. Onze kinderwerkers dragen deze felgekleurde hesjes. Als de bezoekers binnenkomen en hun kinderen moeten inchecken, kunnen ze zien waar ze heen moeten. We hebben 104 leden, en we hebben 48 kinderen, dus het is bijna 2 tegen 1 in termen van volwassenen en kinderen. We hebben veel kinderen! De kinderen moeten worden aangemeld voor de kindergemeente, maar in Somerset West, is onze kindergemeente aan de overkant van de weg. Ik heb tegen onze jongens gezegd, als families daar voor het eerst zijn, wijs dan niet alleen maar, maar leg in plaats daarvan uit dat het om de hoek is en zeg dan: 'Laat me met je meelopen.' Loop dan met ze mee en praat met ze over bijkomstige dingen en loop met ze naar de NextGen faciliteit.
4. Je moet een plek hebben waar ze welkom zijn. Gelukkig hebben we een prachtige faciliteit! Onze bezoekers die voor het eerst komen, hebben recht op een gratis kopje koffie, dus ik zeg: "Kom, ik breng je nu meteen naar de koffie." Het is een lekker kopje koffie!
5. Dan natuurlijk de aanbidding zelf.
6. Tenslotte is er de gemeentedienst. De dienst en de eredienst zijn de etalage van de gemeente. Vertel ze niet meer dan ze hoeven te weten; beantwoord alleen hun vragen. Vertel geen bla bla bla bla en praat een heleboel dingen over de gemeente. We zitten in de gastvrijheid, en we moeten veel zorg, veel waardering, veel liefde tonen aan de gasten die er zijn. Waarom zouden ze terugkomen? Als ze terugkomen, komen ze terug op een emotionele basis. Het gaat niet over de theologie van de gemeente. Het is op een emotionele basis. Weet je, het is hetzelfde oude gezegde, ik kan me niet herinneren wat je zei, ik kan me niet herinneren hoe je het zei, maar ik kan me wel herinneren hoe het me liet voelen. Met die eerste ervaring, zijn hun antennes omhoog, en ze voelen dingen aan. Als ze binnenkomen en ze worden niet begroet, en ze krijgen geen kopje koffie, en ze voelen zich niet warm en gewaardeerd, als ze niet worden gewezen op de NextGen faciliteit, dan is de kans groot dat het niet gaat gebeuren. Het is essentieel om grote waardering en gastvrijheid te tonen aan diegenen die er voor het eerst zijn. Je kunt geen vriendelijke gemeente zijn als je geen vriendelijke leiders hebt. Leiders moeten vriendelijk zijn. Je moet niet in beslag genomen worden door andere dingen. Probeer alle administratieve

zaken te laten rusten; probeer alle geluidsapparatuur te laten rusten, voordat de gasten beginnen te arriveren. Je moet erop gericht zijn super, super vriendelijk te zijn tegen degenen die voor de eerste keer komen.

Mervis kwam op zondag, en na afloop, kwam hij voor een maaltijd, en hij stelde me een vraag. Hij zei, "Richard, wat is het enige dat nodig is om een gemeente te planten?" Wie wil dat weten? Wat is dat ene ding, het superieure ding? Enige suggesties? Zonder aarzelen, zei ik, "Doorzettingsvermogen". Er zijn momenten dat je een gemeente sticht, en het is zo'n zondag dat je ze niet verwacht. Ze komen niet met spandoeken vooraf die zeggen, "Dit wordt een verschrikkelijke morgen," maar je hebt van die ochtenden waar het gewoon is, blah. Er gebeurt niets. Het is dood. Als je thuiskomt na zo'n dienst, ga je gewoon naar de slaapkamer, en je ploft op het bed en je begint gewoon te kreunen. Uuuurrrrrhhhhh. Gelukkig heeft de Bijbel het wel over bidden met zuchten.

[9] En laten wij niet moe worden goed te doen, want te zijner tijd zullen wij oogsten, als wij het niet opgeven. (Gal 6:9 HSV) "Wie met tranen zaait, zal met vreugdezang oogsten. (Ps 126:5 HSV)

Samuel Johnson zei: 'Grote werken worden verricht, niet door kracht maar door volharding.' Calvin Coolidge zei: 'Niets in de wereld kan de plaats innemen van doorzettingsvermogen. Talent kan dat niet. Niets komt vaker voor dan onsuccesvolle mannen met talent. Opleiding kan dat niet. De wereld zit vol opgeleide mislukkelingen. Genialiteit zal dat niet doen. Onbeloond genie is bijna een spreekwoord. Doorzettingsvermogen en vastberadenheid alleen zijn almachtig.

Als God u geroepen heeft om deze gemeente te planten, wil ik u zeggen, wil ik met u bevestigen, dat er slechte dagen zullen zijn. Er zullen verschrikkelijke dagen zijn. Je moet gewoon volhouden en volharden door die tijden heen. Volgende week zal beter zijn. Alstublieft, God, laat het beter zijn. Zo vaak zien we geen vooruitgang als we volharden, maar we ploeteren gewoon voort.

Ik hou van het verhaal van de Chinese bamboe boom. Wanneer je het zaad van de Chinese bamboe plant, je bemest het, je geeft het water, en in het eerste jaar, gebeurt er niets. In het tweede jaar, je bemest en geeft water, en nog steeds gebeurt er niets. In het derde jaar, je bemest en geeft water en er gebeurt niets. In het vierde jaar bemest u en geeft u water en er gebeurt niets. Dan in het vijfde jaar, binnen zes weken, groeit het tot negentig voet. Dat is 27 meter in zes weken! Groeit dit ding in zes weken, of groeit het in vijf jaar? Het groeit in vijf jaar. Als je dat niet volhield, zou je het met wortel en al hebben uitgeroeid en een ander gewas hebben geplant.

Een van de dames in onze gemeente, die net bij ons is gekomen, zij ging het eerste jaar naar de Stellenbosch gemeente, 'Nee, nee ik ben nog niet klaar. Ik ben nog niet klaar voor oriëntatie, ik ben nog steeds aan het reizen. Ik ben nog steeds veel weg, ik ben er nog niet klaar voor, maar ik hou van de gemeente. Ik hou van waar het voor staat.' Het tweede jaar, het derde jaar, het vierde jaar

veranderde er niets. Toen vertelden we haar dat we gingen verhuizen naar Somerset West. 'Fantastisch,' ze woonde in Somerset West! We zagen haar eens per maand, eens in de twee maanden en toen, ineens, Boof! Het licht ging aan, de deur ging open, en ze werd lid. Het duurde zeven jaar! Godzijdank, niet iedereen doet er zeven jaar over.

Ik heb onlangs een documentaire gezien over klimmers die de Mount Everest beklimmen en hoeveel mensen op die berg zijn omgekomen. Veel meer mensen zouden de top van die berg hebben bereikt als ze het niet hadden opgegeven op honderd meter van de top. Ze geven het niet op bij de eerste of tweede basis, ze geven het op als ze bijna op de top zijn. Ze kunnen de top gewoon niet bereiken. Zo vaak geven we op net voor het moment waarop er een doorbraak komt, wanneer er iets spectaculairs begint te gebeuren.

Ik had het geluk dat een hele groep jongens van de Stellenbosch gemeente naar Somerset West kwam om ons te vergezellen. We moesten mensen meenemen omdat je in Somerset West een vorm van Next Gen kinderbediening moet hebben. In Stellenbosch is het oké omdat het voornamelijk studenten zijn, en langzaam maar zeker groeit de Next Gen. Maar we hebben een enorm aantal kinderen, en het was belangrijk om dingen voor de kinderen op gang te krijgen. Als ouders met kinderen komen en er is geen kindergemeente, dan heb je een groot probleem. DL Moody zei dat kinderen de vernieuwende kracht in de gemeenschap zijn. Een statistiek die Andrew laatst wilde delen op de leidersvergadering was dat 85 procent van de christenen christen wordt voor de leeftijd van 15. 1 op de 10.000 mensen wordt christen na de leeftijd van 30 jaar en 1 op 3/4 van een miljoen mensen als ze ouder zijn dan 70 jaar. Als ik je iets

zou kunnen zeggen over gemeenteplanting, dan zou het zijn, neem grote stappen van geloof. Ik zal het tegen het einde nog wat over geloof hebben. Je gaat veel twijfelaars ontmoeten, maar de grootste twijfelaar ben je misschien zelf. Je zult vele, vele keren aan jezelf twijfelen. Je zult goede vrienden hebben, en die vrienden zullen je verlaten, en dat zal niet leuk zijn. Het zal vervelend zijn. Maar er zullen vele anderen zijn die naast je komen staan en ongelofelijke vrienden worden. Je moet hartstochtelijker zijn voor de dingen waar je voor bent, dan voor de dingen waar je tegen bent. Je moet niet kiezen om de insiders te behagen, maar om de outsiders te bereiken. Geef nooit op. Je zult een hele nieuwe dimensie van geestelijke oorlogsvoering ervaren als je een gemeente plant. De Bijbel zegt: Ga. Ga en doe het. Dat is mijn eerste punt.

Tweede punt. Heb een goede visie. Voordat de Heilige Geest in de mensen kon werken, implanteerde Hij visie in de harten en de gedachten van de mensen. Voordat Hij een natie in beroering bracht, bracht Hij de mensen in beroering. Voordat Hij de natie bewoog, ademde Hij visie in de mensen.

[28] Daarna zal het geschieden dat Ik Mijn Geest zal uitstorten op alle vlees: uw zonen en uw dochters zullen profeteren, uw ouderen zullen dromen dromen, uw jongemannen zullen visioenen zien. Jöel 2:28 HSV)

Mannen en vrouwen die meer dan wie ook in de Schriften zijn opgevallen, hadden een door God gewild visioen. Zij konden zien wat anderen niet konden zien. Zij waren zich bewust van Gods bedoelingen en hoe zij moedig moesten handelen in een situatie.

Noach werd door zijn tijdgenoten als een gek beschouwd toen hij een boot bouwde. Een enorme boot, groter dan wat men ooit had gezien, midden in de wildernis. Maar Noachs visioen bracht redding voor hemzelf, voor zijn familie en voor het dierenrijk. Anderen hadden deel kunnen hebben aan die redding, maar zij deelden niet in dat visioen, en zij kwamen om.

Toen David koning van Hebron was, keek hij naar Jeruzalem, en hij dacht: "Dat zou een goede plaats zijn om de Ark van God te huisvesten." Maar het was een Jebusietische vesting, en de Jebusieten beschimpten David. Maar we zien dat hij die vesting innam omdat hij een visioen had over de Ark van God.

[6] De koning trok met zijn mannen op naar Jeruzalem, tegen de Jebusieten, die in dat land woonden. Zij zeiden tegen David: U komt hier niet binnen, want zelfs de blinden en de kreupelen zullen u teruggedrijven. Dat wil zeggen: David komt hier niet binnen.

[7] David nam echter de vesting Sion, dat is de stad van David, in. (2 Sam 5:6-7 HSV)

Nehemia keerde met vluchtelingen terug naar een Jeruzalem dat in absolute verwoesting was. Het was met de grond gelijk gemaakt. De poorten waren verbrand, maar hij had de visie om de muren te herbouwen. Nogmaals, God gebruikte mensen met visie.

[9] toen Hij ons, overeenkomstig Zijn welbehagen, dat Hij in Zichzelf voorgenomen had, het geheimenis van Zijn wil bekendmaakte, (Efeze 1:9 HSV)

Hij maakte Zijn wil bekend.

[17] opdat de God van onze Heere Jezus Christus, de Vader van de heerlijkheid, u de Geest van wijsheid en van openbaring geeft in het kennen van Hem, [18] namelijk verlichte ogen van uw verstand, om te weten wat de hoop van Zijn roeping is, en wat de rijkdom is van de heerlijkheid van Zijn erfenis in de heiligen, (Efeze 1:17-18 HSV)

Het is essentieel dat je een visie hebt voor dat gebied en voor die gemeente. Visie is essentieel. Bill Hybel zegt: "De definitie van visie is een beeld van de toekomst dat hoop en passie voortbrengt." Voor een leider is het onontbeerlijk om een visie te hebben. Hij schildert het doel; hij beweegt daar naar toe. Het wakkert het vuur in hem aan, en het trekt hem naar voren. Het is het aanmaakblokje dat zij die de leider volgen niet hebben. Toon me een leider zonder visie, en ik zal je iemand tonen die nergens heen gaat. Max Dupree, in zijn boek over leiderschap, zegt dat de enige vorm van leiderschap die het waard is om te volgen, gebaseerd is op visie.

[18] Als er geen visioen is, raakt een volk losgeslagen, maar welzalig is hij die zich houdt aan de wet. (Spr 29:18 HSV)

De maatschappij vergaat, de mensen vergaan, en de gemeente vergaat waar geen visie is, zelfs de leiders vergaan. Waar geen visie is, zullen jij en ik omkomen. We moeten een visie hebben. Visie verzamelt ook middelen, het trekt middelen om zich heen. Als je je visie verkondigt, zul je mensen om je heen aantrekken. John Maxwell zegt, "Hoe groter de visie, hoe meer winnaars het potentieel zal hebben om aan te trekken." Hoe groter de visie, hoe meer middelen er zullen komen. Visie is altijd voor andere mensen. Als de visie in het voordeel van iemand anders is of in het voordeel van de leider, dan is het geen goede visie. Het is altijd voor andere mensen. Als we een visie hebben, als leider van een gemeente, dan is het altijd om mensen tot de reddende kennis van Jezus Christus te brengen en om hen Zijn verlossende liefde en redding te laten ervaren.

Dus, wat is de JoshGen visie? Iemand? Iemand die wil? Laat me het je vertellen. Ik heb wat onderzoek gedaan. JoshGen's visie is om authentiek Christendom te leven, Bijbels Christendom. We zijn een familie van gelovigen die gepassioneerd verlangen om hun leven op te geven voor God en elkaar. Onze hoop is om de gemeente te zijn waar Jezus Christus ons voor geroepen heeft in Kaapstad en in de landen van de wereld; om een authentieke gemeente te zijn. Onze missie is Handelingen 2:42-47. Als je een gemeente plant binnen JoshGen, zal dit de situatie zijn.

[42] En zij volhardden in de leer van de apostelen en in de gemeenschap, in het breken van het brood en in de gebeden. [43] En er kwam vrees over iedereen; en er werden veel wonderen en tekenen door de apostelen gedaan. [44] En allen die geloofden, waren bijeen en hadden alle dingen gemeenschappelijk; [45] en zij verkochten hun bezittingen en eigendommen en verdeelden die onder allen, naar dat ieder nodig had. [46] En zij bleven dagelijks eensgezind in de tempel bijeenkomen, en terwijl zij van huis tot huis brood braken, namen zij gezamenlijk voedsel tot zich, met vreugde en in eenvoud van hart; [47] en zij loofden God en vonden genade bij heel het volk. En de Heere voegde dagelijks mensen die zalig werden, aan de gemeente toe. (Handelingen 2:42-47 HSV)

Kijk, de eerste woorden van die passage waren, "zij volhardden". Als we een authentieke gemeente willen zijn, moeten we die visie keer op keer delen. We moeten werken aan toewijding. Dat zijn de eerste drie woorden die de eerste-eeuwse gemeente beschrijven, de vroege gemeente.

Helaas komt het leiderschap in gemeenten tegenwoordig van boven naar beneden. We bellen mensen, "Waarom was je niet in de gemeente?" We overtuigen hen, we zetten mensen onder druk. Maar, zij zeggen: "We zijn helemaal toegewijd aan onszelf!" Ik zal je een illustratie laten zien. Weet je, tegenzin is onhandig. Ik heb dit prachtige water. Dit is leven. Dit is het mooiste wat er op aarde bestaat. In het verleden voerden mensen oorlog over olie, ik denk dat de volgende oorlog over water zal gaan. Dit is water. "Wil je drinken? Het is lekker, het is koud, het is heerlijk, het is goed. Wil je water? Nee? Oh, je hebt cola!"

Zie je, dat is de terughoudendheid. Dat is gewoon de onfortuinlijke tegenzin die mensen hebben, en je kunt het niet door de strot van mensen duwen. Ik bedoel, ik kan hem worstelen en zijn slokdarm openen en proberen hem water te laten drinken, maar hij is gewoon niet geïnteresseerd. Dus, wat doe je? Onwil is een absolute moordenaar voor leiders. Waar wij de nadruk leggen op deze authentieke gemeente, waar ze zichzelf hebben toegewijd, willen wij dat jongens naar ons toekomen en zeggen: "Wij zijn helemaal uit onszelf toegewijd! Je hoeft niet naar ons te komen kijken. We zitten in je nieren; we staan pal achter je, we steunen je in alles."

Luister naar enkele van deze statistieken. 1700 voorgangers verlaten het ambt elke maand over de hele wereld. Elke maand! Ze vertrekken vanwege een geestelijke burn-out, onenigheid in hun gemeenten, of moreel falen. 4000 gemeenten beginnen elk jaar, maar 7000 sluiten. 50% van de voorgangers zijn zo ontmoedigd dat ze de bediening zouden verlaten als ze konden, maar ze hebben geen andere manier om in hun levensonderhoud te voorzien. 80% van de voorgangers en 84% van hun echtgenoten voelen zich ongeschikt en ontmoedigd in hun rol als voorganger. 70% van de predikanten vecht voortdurend tegen depressies. 80% van de seminarie- en bijbelstudenten gaan in de bediening en vertrekken binnen de eerste vijf jaar. 80% van de ondervraagde kinderpastors moeten professionele hulp zoeken voor depressie. 85% van de predikanten zegt dat het grootste probleem is dat ze het beu zijn om met probleemmenschen om te gaan. 50% van de huwelijken van voorgangers eindigen in een scheiding. 3500 leden per dag verlieten de gemeente vorig jaar. Een dag! Man, we moeten hier naar terug: zij wijdden zich eraan. Dat is de verborgen sleutel!

Ik hoorde van een ex-doopsgezinde predikant in Engeland die vele, vele jaren van zijn leven aan de gemeente had gegeven. Hij en zijn vrouw hadden hun hart en ziel in de gemeente gestoken en in de loop der jaren stuitten zij voortdurend op tegenzin. Uiteindelijk zeiden ze: "Nee, we kunnen hier niet mee doorgaan." Hun leden geloofden niet in de visie. Ze geloofden niet in de richting. Dus verlieten ze de gemeente. Hij nam medicatie, en de vrouw nam ook anti-depressiva. Ze sliepen 's nachts niet omdat ze zoveel moeite deden en geen enkele respons kregen. Dus besloten ze de bediening te verlaten. Weet je wat hij werd? Hij werd een cafébaas. Daar ontdekte hij dat zijn leden uit zichzelf toegewijd waren! Ze kwamen altijd vroeg! Ze klopten op de deur, wilden naar binnen! Hij zei dat hij dat nog nooit had gezien in al die tijd dat hij de gemeente leidde. 's Avonds zag hij niet alleen de ongelooflijke vrijgevigheid van mensen die het laatste rondje wilden betalen en hij moest de mensen naar buiten jagen. Hij hoefde de mensen nooit de gemeente uit te jagen, omdat ze daarna toch heel snel vertrokken.

Er zijn daarbuiten veel mensen die uitgedaagd moeten worden over hoe ze als houten standbeelden zitten te wachten tot de leiding iets doet dat voldoende inspirerend, voldoende onthullend, iets opwindends en emotioneel

hartverscheurend is om hen ertoe te brengen te dienen en zich een beetje meer in te zetten. Als je een gemeente sticht, wat voor soort gemeente wil je dan? Dat moet een deel van je visie zijn.

Jaren geleden hoorde ik van een pastorale strategie van een gemeente in de Verenigde Staten. Ze gingen iedereen bellen die niet in de gemeente was, de volgende dag. Toen de mensen naar de gemeente kwamen, noteerden ze al diegenen die er niet waren, en ze begonnen de mensen op te bellen. Ze hadden een opgenomen bericht van de voorganger, "Hallo, dit is uw voorganger. We hebben gemerkt dat u er niet was, we zouden u graag volgende week weer zien." Ik bedoel, dat is een verschrikkelijke strategie! Waarom focussen op degenen die negatief zijn, degenen die onwillig zijn, en degenen die er niet zijn? Concentreer je op diegenen die er wel zijn en dring door in hun leven. Pleeg telefoontjes naar die mensen, "Was dat geen geweldige dienst die we gisteren hadden? Heeft God niet ongelooflijk bewogen?" Concentreer je op die dingen.

[12] Maar allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven kinderen van God te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven; (Joh 1:12 HSV)

Hij gaf hen het recht om alles te worden wat God wilde dat ze zouden zijn. Toen ik een gemeente leidde, was mijn ergste, ergste, ergste telefoontje op een woensdagavond toen ik aan het avondeten zat. Mannen belden me op en vroegen: "Zeg eens, wat doen we vanavond in de gemeente?" Heb je ooit zo'n telefoontje gehad? Ja? Wat ze vragen is, "Moet ik daar echt bij zijn? Laat me zien, laat me iets spectaculairs zien dat vanavond gaat gebeuren. Als ik niet zeg, "Kijk, Francis Chan, zelf zal er zijn, en hij gaat praten over zijn meest recente interview met de aartsengel Gabriël, waar hij omgaat met Lucifer en hem afweert." Als ik ze niet een groot verhaal geef, dan komen ze niet.

Als ze dan komen, zitten ze daar en zeggen: "Joh, je hebt tegen me gelogen."

Ik noem ze Hokey-Pokey-christenen. Kennen jullie het Hokey-Pokey liedje, jongelui? De oudere jongens kennen de Hokey-Pokey. Het is, "In, uit, in, uit, je doet de Hokey-Pokey, je draait je om, daar gaat het om." Zij zijn de Christenen die gaan:

'Hé Rich, hé, ik doe mee. Je kan op me rekenen! Nee wacht, ik ben niet... Hou vol, ik ben er; ik zal er zijn! Eigenlijk, nee, ik kom niet... Juist, ik ben vlak achter je; ik steun je! Oh wacht, nee, dat ben ik niet."

Ik noem ze Hokey-Pokey Christenen. Dat is waar het allemaal om draait. Ik zei, dat is waar de gemeente om draait. Je moet ze leren hoe ze aan elkaar toegewijd moeten zijn. Dat moet de hele tijd gecommuniceerd worden.

Toen ik nog jong was, was ik een grote kerel, en helaas, super arrogant. Toen ik in de dertig was, was ik net zo lelijk arrogant, maar God hielp me daar doorheen, en ondanks mijn arrogantie, was ik redelijk succesvol. Dus, een man komt naar de gemeente in Milnerton waar ik voorganger was, hij zegt: "Ik kom hier al drie weken, en mijn leven is een absolute puinhoop. Ik heb schulden, ik

ben mijn huis kwijt, en mijn vrouw heeft me verlaten. Ik kom hier nu al drie weken, en mijn leven is er niet beter op geworden. Ik wil je alleen maar zeggen dat ik je nog een week geef." Dus, die arrogantie borrelde in me op en hij was bloedserieus. Hij was doodserieus.

Iemand had hem uitgenodigd en zei: 'Kom naar de gemeente, dan zoeken ze 't uit. Ik dacht, "Nee! Je komt naar God, en Hij lost het wel op!" "Ik geef je nog een week," zei hij. Ik stak mijn hand uit en antwoordde: "Nou, als je me nog een week geeft, laat me dan nu je hand schudden en vaarwel zeggen, want ik ben niet geïnteresseerd in jou nog een week. Laat me je bevrijden van het verwachten van iets van ons dat ik niet kan geven of produceren in jou. Laat me je bevrijden van je zorgen te maken over wat ik moet verzinnen om aan jou te geven. Tot ziens." Toen pauzeerde ik, "Of u kunt ons een jaar geven. U geeft ons een jaar, en wij brengen tijd met u door, wij vragen God om hulp, en u doet een jaar lang wat wij geloven dat God u zegt." "Een jaar! Een jaar?! Neem je me in de maling?", zei hij. Ik ben 1,80 m, en ik torende boven deze kleine man uit. "Luister! Luister naar me!", zei ik, "Hoe oud ben je?" "Ik ben 56," zei hij. "Het heeft je 56 jaar gekost om je leven in deze treinbotsing te krijgen waar je alles kwijt bent. Je zit diep in de schulden, je vrouw heeft je verlaten, je kinderen willen niets met je te maken hebben, en jij vertelt me dat je ons een week geeft? Nee! Ik dacht het niet! Vergeet het!" Toen ging ik erheen en ontdekte wie hem had uitgenodigd, en we hadden woorden.

Als leiders zijn jullie slechts aanvullend, jullie moeten inpluggen in God. Je primaire relatie is met God. We moeten mensen in God duwen. Zoals de psalmist zei: God is onze hoeder. Hij zal je bewaren en zegenen. Pastors, oudsten, leiders hebben niet genoeg genade, geloof, geduld en liefde om je hoeder te zijn en dat is waarom mensen de gemeente verlaten. 'Er is hier niet genoeg liefde', omdat ze verwachten dat alles in een week klaar is. Je bent aan het dromen!

Mensen van overtuiging

Annie Nakos had een profetisch beeld en woord over toewijding die ze in het verleden heeft gehad, maar ik vond wat ze zei uitstekend en relevant voor de vorige sessie. Dus, heb ik haar gevraagd om het te delen.

"Toen Richard sprak over de hokey-pokey christen, moest ik denken aan iets wat de Heer me liet zien. Grafiet en diamant hebben dezelfde chemische samenstelling, maar de structuur is anders. Grafiet zit in je potlood; het is zwart, gemakkelijk breekbaar en valt uit elkaar. Diamant is de hardste stof die de mens kent, en het weerkaatst licht. In een diamant zijn alle elektronen in de buitenste schil rond de kern volledig toegewijd vanwege de druk die gebruikt is om de diamant te vormen. Grafiet heeft één klein elektron in de buitenste schil dat op zoek is naar een andere verbinding. Dit is wat God tegen mij zei, het is niet dat sommigen van ons onder druk gevormd zijn, want ik denk dat Jezus de druk op zich nam, het is dat we ons met ons hele hart en alles moeten inzetten, en dan kunnen we een diamant zijn, en kan Christus door Zijn bruid weerkaatst worden."

Ik heb een citaat van CS Lewis, "Ik ben niet naar religie gegaan om me gelukkig te maken. Ik heb altijd geweten dat een fles Port dat zou doen. Als je een religie wilt om je comfortabel te voelen, raad ik je het christendom zeker niet aan." Ik heb nog nooit een dalende opkomst gezien die samenvalt met een stijgende toewijding. Dus, zorg dat je mensen zich toewijden.

In deze sessie zullen we kijken naar hoe we mensen van overtuiging kunnen zijn. Ten eerste, laten we kijken naar het toelaten van de Heilige Geest om Zijn weg te gaan. De ervaring van de Heilige Geest zou vaak plaats moeten vinden in uw gemeente. David Watson zegt dit: "Het is een nogal onontkoombaar gebod, het ontvangen van de kracht van de Heilige Geest is een van de belangrijkste ontdekkingen die we kunnen doen." Andrew Murray schrijft in zijn boek *The Believers Full Blessing at Pentecost* (De volle zegen van gelovigen op Pinksteren: "De grootste behoefte van de gemeente en datgene waarnaar gelovigen, boven alle andere, met één geest en met hun hele hart zouden moeten streven, is om vervuld te worden met de Geest van God," en dat is wat er gebeurde op de dag van Pinksteren. Vijftig dagen na de kruisiging had Jezus beloofd dat de machthebber, de Heilige Geest, zou komen. Hij kwam met vuur, en met tongen, en de triomf van het evangelie begon plaats te vinden. Dit was de bovennatuurlijke golfslag van God die plaatsvond op de dag van Pinksteren, en wij moeten de Heilige Geest toestaan Zijn weg te gaan in ons midden vandaag.

Toen ik tot Christus kwam, was dat een zeer dramatische ervaring voor mij. Ik had de vervulling van de Heilige Geest ongeveer een maand later. Ik had twee aparte ervaringen. Toen ik tot Christus kwam, ging ik niet tot Hem als een historische figuur, ik ging tot Hem in Zijn totaliteit en keek nooit meer om vanaf die dag. Toen ik tot Christus kwam, was het een alles-of-niets ervaring die het einde van mij betekende. Het was het begin van mijn christelijk leven en betekende het opgeven van een heleboel dingen, op de rijpe leeftijd van 15 jaar! Ik verplichtte mezelf om Hem totaal en volledig te volgen. Ik hield ervan het Nieuwe Testament te lezen, ik hield ervan dat Jezus de meest buitensporige dingen deed en zei. Hoe Hij het brood en de broden vermenigvuldigde, hoe Hij langs een vijgenboom liep, en Hij deed gewoon, "Uurgh" en de boom stierf. Ik vind het prachtig dat Hij naar het graf van Lazarus ging en zei: 'Kom tevoorschijn', en Lazarus kwam tevoorschijn, opgestaan uit de dood. Toen ik christen werd, dacht ik dat dat was wat we moesten doen.

Mijn vader was een Presbyteriaanse predikant die onlangs tot inzicht was gekomen in het werk van de Heilige Geest. Als gevolg daarvan was er een opwekking gaande in de gemeente. Toen we samenkwamen, dacht ik dat we naar buiten zouden gaan en dat we zouden doen wat Jezus deed, en dat we na de dienst naar buiten zouden gaan en dat we tot mensen zouden spreken, dat we demonen zouden uitdrijven, en dat we zouden bidden dat mensen genezen zouden worden. Maar dat was niet de situatie. Ik zei: "Wanneer gaan we dit doen?", en mijn vader zei: "Wat doen?" en de ouderlingen zeiden: "Wat doen?" Ik zei, "Wanneer gaan we doen wat we geloven?" Hij zei, "Nee, we hebben het al gedaan, dat doen we niet." Ik dacht dat is gek. We huilen erover, we zingen erover, we preken erover, we geven erom, we bidden erover, maar we doen het niet. Dus, ik werd een beetje gedesillusioneerd. Maar wie luistert er naar een 15-jarige? Hoe vreemd is het dat toen ik vijftien jaar oud was, ik als ongelovige dingen voor de duivel deed en mijn vader me dat toestond. Maar toen ik christen werd, stond hij niet toe dat ik deed wat ik in de Bijbel zag gebeuren. We moeten naar buiten gaan, we moeten heel serieus zijn om naar buiten te gaan met de kracht van de Heilige Geest en heel krachtig zijn en vertrouwen op de Heilige Geest om te doen wat Hij moet doen. De christenen uit de eerste eeuw werden bestuurd en bekrachtigd door de Heilige Geest, en zij zetten de wereld op zijn kop. Wij moeten meer en meer vertrouwen op de Heilige Geest om dingen in ons leven te doen. Toen Petrus en Johannes door de tempelpoort liepen, was er een beroepsbedelaar die om een aalmoes vroeg. Petrus keek hem aan en zei,

[6] Petrus zei echter: Zilver en goud heb ik niet, maar wat ik heb, dat geef ik u: in de Naam van Jezus Christus de Nazarener, sta op en ga lopen! (Handelingen 3:6 HSV)

[4] in de Naam van onze Heere Jezus Christus, als u en mijn geest bijeengekomen zijn, in de kracht van onze Heere Jezus Christus, (1 Kor 5:4 HSV)

De kracht van de Heilige Geest is aanwezig! Laat dat beginnen te gebeuren. Ziet u, op de dag van Pinksteren in Handelingen 2:12, wordt er gesproken over hen die in verwondering en grote verbijstering bleven. Wat betekent verwondering en perplex? Soms zie je iemand die zo onder de inspiratie en de zalving van de Heilige Geest staat, dat je denkt dat dit hun ervaring of hun uitleg te boven gaat. Ik was betrokken bij de Toronto beweging een jaar of 20 geleden, en we hadden gebed voor de mensen. Gedurende deze tijd, was er een klein meisje. Ze moet ongeveer tien jaar oud geweest zijn, en ze was een lieve kleine Christen. Mensen hadden voor haar gebeden, en ze lag gewoon op de grond. Tot op de dag van vandaag, heb ik nog nooit zoiets gezien. Ik stond daar en keek wat er gebeurde, en ze stuiterde zo'n 6 voet van de grond, bijna zwevend! Ik bedoel, we praten over de levitatie van Jonathan Edwards vrouw, en ik denk, "In een Presbyteriaanse gemeente, serieus?!" Ik ben gewoon verbaasd en verbijsterd. We moeten het werk van de Heilige Geest toelaten in onze gemeenten.

Ten tweede: Wees mensen van het Woord. Het Woord is datgene wat ons verandert en omvormt. Het breekt en smelt onze koude harten, breekt onze koppige wil. Het enige wat dat doet is het Woord van God.

[29] Is niet Mijn woord zó, als het vuur, spreekt de HEERE, of als een hamer die een rots verplettert? (Jeremia 23:29 HSV)

Dat is wat het Woord van God doet. Als wij de nadruk leggen op onze bekering, zelfs op de doop met de Heilige Geest, zonder de nadruk te leggen op het ondergedompeld worden in het Woord van God, dan wordt het gewoon een emotionele ervaring. De Bijbel is voor ons wat goed, voedzaam voedsel is voor het lichaam. Het transformeert ons! In de gevangenis waar Paulus gevangen zou hebben gezeten, staat een opschrift: "Het Woord van God is niet gebonden". Paulus schrijft aan Timotheüs en zegt,

[8] Houd in gedachten dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt, uit het nageslacht van David, overeenkomstig mijn Evangelie.

[9] Daarvoor lijd ik verdrukkingen en draag zelfs boeien als een misdadiger. Maar het Woord van God is niet gebonden. (2 Tim 2:8-9 HSV)

Gods woord is niet gebonden. Het zal onze levens veranderen, het zal onze gezinnen veranderen, het zal onze gemeenschappen veranderen, het zal onze steden veranderen, en het zal onze naties veranderen.

Het Woord van God overtuigt ons van zonde. Op de dag van Pinksteren, in Handelingen 2:37, stond Petrus op en hij predikte. De mensen reageerden en zeiden dat ze in hun hart geprikkeld waren. God overtuigde hen zozeer, dat zij tot Petrus en de andere apostelen zeiden: "Wat zullen wij doen?" Van de 23 verzen die Petrus op de Pinksterdag verkondigde, waren er 12 zuiver Schriftuurlijk. Dit was waarschijnlijk een van de meest bijbelgetrouwe preken die ooit zijn gehouden, en het werd gepreikt op de dag van Pinksteren. We moeten het Woord toepassen. We moeten doeners van het Woord zijn, mensen die het woord in praktijk brengen en doen.

*[22] En wees daders van het Woord en niet alleen hoorders. Anders bedriegt u uzelf.
(Jacobus 1:22 HSV)*

De American Standard Version zegt: "Bewijst u daders van het Woord en niet slechts hoorders die zichzelf voor de gek houden." De Levende Bijbel zegt: "Denk eraan, het is een boodschap om te gehoorzamen, niet alleen om te luisteren, dus houd uzelf niet voor de gek." Jakobus spreekt tot hen die naar de gemeente gaan. Denkt u dat luisteren naar de lezing van het Woord, luisteren naar de prediking, goed genoeg zal zijn? Dat je naar buiten kunt gaan, en het Woord niet in praktijk brengt? We moeten het Woord in praktijk brengen. Dat is een van de engste verzen in de Bijbel voor mij. Je denkt dat je het doet, maar als je er niet in wandelt, dan misleid je jezelf en bedrieg je jezelf.

Henry Stanley, de man die naar David Livingstone kwam en zei: "Dr. Livingstone neem ik aan?", was atheïst en journalist toen hij David Livingstone ontmoette, en dit is wat hij zei: "Hij maakte een christen van me en wist niet dat hij het deed." Stanley zei verder dat het niet Livingstone's prediking was die hem bekeerde. Het was Livingstone's leven. We moeten een religie hebben die werkt. Vraag jezelf elke dag af: "Wat heb ik vandaag gedaan dat alleen een christen zou moeten doen?"

Robert Ingersoll, in de 19e eeuw, werd beschouwd als de grote agnost. Hij schreef een boek waarin hij de Bijbel zwart maakte en stuurde een exemplaar van het boek naar zijn tante Sarah die aan de Pacific Coast (de westkust van de Verenigde Staten) woonde. Zij was een vroom christen, en dit is wat hij op de binnenkant van het boek schreef: "Als alle christenen leefden zoals tante Sarah, zou dit boek misschien nooit geschreven zijn." Als iets mensen kan afschrikken, is het wel de hypocrisie van het christelijk geloof. Ik zeg u, we moeten geloven wat we geloven, en we moeten handelen en ons gedragen op een manier die in overeenstemming is met het Woord van God. De wereld is daar naar op zoek.

Ik heb een aantal uitspraken over de Bijbel:

- De Bijbel bevat de gedachten van God, de toestand van de mens, de weg van de verlossing, de ondergang van de zondaars, de blijdschap van de gelovigen.
- Haar leerstellingen zijn heilig en haar voorschriften zijn bindend, haar geschiedenissen zijn waar, haar besluiten onveranderlijk.
- Lees het verstandig, geloof dat het veilig is, en breng het in praktijk om heilig en zuiver te zijn voor God.
- Het bevat licht om je te leiden, voedsel om je te ondersteunen, en troost om je op te beuren.
- Het is de kaart van een reiziger, de staf van een pelgrim, het kompas van een piloot, het zwaard van een soldaat, en de figuur van de christen, Christus, is het onderwerp.
- Ons goede is het ontwerp, de glorie van God het doel.

- Het moet je geheugen vullen, je hart beheersen, je vlees tuchtigen, je voeten leiden.
- Lees het langzaam, lees het vaak, lees het biddend.
- Het is je gegeven, en het heeft je leven gegeven.
- Het zal op de Dag des Oordeels worden opengelegd, en het zal voor altijd in herinnering blijven.
- Het brengt de grootste verantwoordelijkheid met zich mee, beloont de grootste inspanning en arbeid, en veroordeelt allen die lichtvaardig omgaan met zijn heilige voorschriften.
- We moeten mensen van het woord zijn!

We hebben veel getuigenissen gehad, vooral uit Somerset West, en ze zijn fantastisch. Ik moet nederig toegeven, soms kan een getuigenis van drie minuten meer impact hebben en krachtiger zijn dan een preek van 30 minuten. Een persoonlijk getuigenis van een levenstransformatie is waarom we doen wat we doen. Jouw verhaal, een persoonlijke ervaring, kan één van de beste manieren zijn om mensen bewust te maken van Jezus Christus. Het is ook de beste manier om de gezondheid van die gemeente te beoordelen. Verhalen over verlossing, hoe huwelijken kunnen worden hersteld, verslavingen overwonnen, en ziekten genezen moeten worden opgetekend. We moeten ze vaak vertellen en de beste manier om dat te doen is door middel van de doop. Als ze nog niet gedoopt zijn, doop ze dan.

Denk aan wat ik eerder zei: een gemeente van tien jaar en ouder heeft gemiddeld 89 mensen nodig om één persoon te laten dopen, en een jonge gemeente van vijf jaar en jonger heeft drie mensen nodig om één persoon te laten dopen. Een van de dingen die mij uit de Presbyteriaanse Gemeente hebben getrokken was deze doopkwestie. Als ik de Grote Opdracht lees, zeggen de woorden van Jezus: "Gaat heen in de gehele wereld en maakt de volgelingen, doopt..." Ik denk niet dat Jezus Zijn woorden verward heeft, en er staat niet, "Ga uit in de hele wereld, doop en maak discipelen." Discipelschap komt altijd voor de doop, en dat is hetgene dat me aantrok.

Op een dag was ik een baby aan het dopen in de Presbyteriaanse gemeente, en je weet dat er een innerlijke overtuiging was. Ik hoorde de engelen niet zingen, ik hoorde de stem van God niet zeggen, "Niet meer," er was alleen die innerlijke overtuiging, die zei, ik kan dit niet meer doen, ik kan geen baby's dopen. Dit is niet juist. Doop mensen zoveel mogelijk pas als je ze zover hebt gekregen dat ze zeggen: "Ik geloof in dit christelijke ding, ik leef door geloof, en ik ga mijn leven dagelijks overgeven aan de Here Jezus Christus.

[22] En wees daders van het Woord en niet alleen hoorders. Anders bedriegt u uzelf. (*Openb. 12:11 HSV*)

Ten derde, het woord van hun getuigenissen droeg kracht. Getuigenissen kunnen aanbidding opwekken. Is God niet geweldig? Het kan hoop geven wanneer je zelf worstelt met situaties. Het kan begrip kweken voor wie een persoon is. Het kan de gemeentefamilie verenigen en ongelovigen veroordelen.

Toen David voor Saul stond voordat hij de strijd aanging met Goliath, vroeg Saul hem hoe hij wist dat hij deze reus kon doden, en David verwees naar een getuigenis.

[34] Toen zei David tegen Saul: Uw dienaar weidde de schapen van zijn vader, en kwam er een leeuw of een beer die een schaap van de kudde wegnam, [35] dan ging ik hem achterna, sloeg hem neer en redde het uit zijn bek. En als hij mij dan aanviel, greep ik hem bij zijn baard, sloeg hem neer en doodde hem. [36] Uw dienaar heeft zowel leeuw als beer verslagen. Zó zal deze onbesneden Filistijn zijn als een van hen, omdat hij de gelederen van de levende God gehoond heeft. [37] Verder zei David: De HEERE, Die mij uit de klauwen van de leeuw gered heeft en uit de klauwen van de beer, Die zal mij redden uit de hand van deze Filistijn. Toen zei Saul tegen David: Ga heen, de HEERE zij met je! (1 Sam 17:34-37 HSV)

Hij ging naar buiten en doodde Goliath, met een raketsteen die dwars door zijn voorhoofd ging. Wat deed David? Hij nam Goliath's zwaard, hakte zijn hoofd af, en nam het mee naar huis, en liet het aan iedereen zien. Dit was een trofee. Wij moeten dat ook doen. We moeten trofeeën laten zien van Gods betrokkenheid en Gods actie in ons leven. Bovendien verzamelt David al zijn wapens, en hij legt ze in de tent. Als hij 's nachts in slaap valt, ziet hij die grote wapens, die dingen die eruit zien als boomstammen vergeleken met zijn speer en zegt: "Dank U, God," als hij 's morgens wakker wordt. Zijn barmhartigheden zijn elke morgen nieuw, dank U, God. Het zijn trofeeën.

Vervolgens moeten we de lui mensen mobiliseren. Als je een gemeente begint, kan het niet als een Boeing 737 met drie piloten, twintig bemanningsleden, en zoveel passagiers. Ik hield van de World Cup. Het was zo spannend om naar te kijken, maar 30 jongens renden uitgeput over dat veld en 50.000 mensen zaten in het stadion te wachten op wat actie. Zo is het ook met de gemeente. Sommigen van ons rennen uitgeput rond, terwijl anderen toekijken. Mensen hebben naar de gemeente verwezen als de grootste indoor toeschouwerssport in de wereld. Dat zou het niet moeten zijn. Zoals Mozes voor de Farao verscheen en zei dat God gesproken had om zijn volk te laten gaan, zo moeten wij mensen in de gemeente laten gaan, zodat zij vrijgelaten kunnen worden om de bediening uit te voeren.

[11] En Hij heeft sommigen gegeven als apostelen, anderen als profeten, weer anderen als evangelisten en nog weer anderen als herders en leraars, [12] om de heiligen toe te rusten, tot het werk van dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus, (Efeze 4:11-12 HSV)

Dit is de Four12 passage. Het is onze taak als fulltime oudsten om jullie toe te rusten zodat jullie het werk van de bediening kunnen doen. 1 Korintiërs 12 verwijst naar de gemeente als een lichaam. Het is waar Paulus spreekt over de verantwoordelijkheid voor ons allen om deelnemers te zijn. We zijn niet geroepen om toeschouwers te zijn, maar om deel te nemen. Hij heeft het over delen van het lichaam die iedereen zou willen zijn, zoals een hand. De hand krijgt veel meer aandacht dan de voeten, je ziet geen biddende voeten op de schoorsteenmantel, maar je ziet biddende handen. Veel reclames laten mooie

handen zien, bijvoorbeeld met ringen en juwelen eraan, maar wij zien niet veel reclames over voeten. Mensen willen niet graag voet zijn, maar hoe ver kom je als je geen voet hebt? Iedereen wil een oog zijn. Als mensen foto's zien, zijn het de ogen die ze zien. Wie wil er een oor zijn? Dat is een van de weinige lichaamsdelen die blijven groeien als je ouder wordt. De neus is een onderwerp van spot. "Kijk die snavel van die vent eens, lieve hemel, hij heeft neusgaten waar je een bus in kunt parkeren." Wie wil er een neus zijn? Je kunt niet alleen ogen hebben. Er zijn drie kleine botjes in een oor, de hamer, het aambeeld en de stijgbeugel die er misschien onbeduidend uitzien, maar als je er geen had, zou je niet kunnen horen.

Handelingen 9 vertelt ons over Dorcas, een liefvallige vrouw, die de gave had om te helpen (daden van dienstbaarheid) en stierf. De mensen huilden omdat zij zo'n invloed had in de gemeente. Ze hielp gewoon mensen, maar ze was zo invloedrijk dat de mensen naar Petrus riepen en zeiden: "Ga voor haar bidden, wek haar op uit de dood," en hij zei tegen iedereen dat ze moesten opstaan. "Heer, laat haar herrijzen," en ze ging rechtop zitten, en ze liepen samen naar buiten. Het is een mooi verhaal over de kracht van God in die situatie, maar ik geloof echt dat het verlossende werk van God vandaag de dag niet zal worden gedaan door een paar flitsende supersterren en charismatische persoonlijkheden. Het zal gebeuren door het majestueus geïntegreerde, fijn afgestemde lichaam van Christus, waar mensen gaan begrijpen dat ze een rol spelen. Het zal gebeuren wanneer zij betrokken raken als deelnemers en niet als toeschouwers in het Koninkrijk van God.

Het vijfde punt is dat we mensen van gebed moeten zijn. Je moet bidden. Ik geloof dat we onlangs een vergadering van hoofdoudsten hadden, en de algemene consensus was dat God iets tegen ons zegt over bidden. We moeten bidden. Als we bidden, komen we op de plaats waar we zeggen: "God, het gaat om U." Niets wat wij in ons leven kunnen doen, kan die persoon brengen tot die bovennatuurlijke ervaring van verlossing en vervuld worden met de Heilige Geest. Het gaat om God, en we moeten bidden. Het is Gods gemeente; het is niet de onze. Wij hebben niet het charisma om mensen in staat te stellen God op enigerlei wijze te ervaren. Het gaat allemaal om Hem.

Ik heb wat fouten gemaakt in de bediening, en het zijn niet allemaal fouten van de bediening. Ik denk dat mijn grootste fout de fout van het weglaten is. Ik heb niet genoeg gebeden, en ik ben me er erg van bewust dat ik te pragmatisch ben geweest. Mijn vader was een dominee, mijn oom was een Baptisten dominee, en het zit gewoon in de familie. Ik ben van deze plaats gekomen waar ik de dingen weet, ik weet hoe ik dit moet doen in mijn eigen kracht. Ik heb niet meer op God vertrouwd. We zijn geroepen om iets te doen dat onze menselijke bekwaamheid te boven gaat, voorbij onze menselijke redeneringen, voorbij onze menselijke connecties, voorbij onze menselijke inspanningen. In die tussenfase komen we op die plaats, en dan doet God de rest. We moeten God toestaan de rest te doen.

De meest uitzonderlijke kwaliteit in een leider is dat hij in staat is God te horen, en dat hij in staat is te gehoorzamen aan wat God hem vraagt te doen. Dat is je beste kwaliteit. Je moet tijd op je knieën doorbrengen. Ik moet bekennen, dat is mijn zonde, dat is mijn fout, ik heb niet genoeg gebeden. Nu ik ouder word, leer ik dat meer te doen en meer. Heeft uw leider gladde knieën, of heeft hij eeltige knieën? Gladde knieën, hij is waarschijnlijk geen man van gebed. Vereelte knieën, hij is waarschijnlijk een man van gebed. Gladde knieën vertellen ons dat hij misschien niet nederig is, eeltige knieën vertellen ons dat hij nederig is, en er is gebrokenheid in hem. Gladde knieën zeggen waarschijnlijk dat hij in zichzelf gekeerd is, eeltige knieën zeggen dat hij waarschijnlijk op anderen gericht is. Gladde knieën zeggen dat hij een persoonlijke agenda heeft, eeltige knieën zeggen dat hij anderen voor zichzelf laat gaan. Gladde knieën zeggen dat hij waarschijnlijk Gods stem herkent, maar eeltige knieën zeggen dat hij Gods stem herkent en Hem wil gehoorzamen. Corrie Ten Boom stelde deze vraag: "Is je gebed een stuurwiel, of is het een reserveband. Gebruik je het elke dag of alleen als je in de problemen zit?"

In de late jaren 1700, vond de Franse Revolutie plaats, verschrikkelijk bloedvergieten, en dood vond plaats in Frankrijk. Engeland begon dezelfde weg te volgen, maar dat gebeurde niet omdat John Wesley, die verantwoordelijk en betrokken was bij de eerste Grote Opwekking, begon te bidden. Hij had kleine groepen van 12 mensen over het hele Verenigd Koninkrijk die baden voor deze natie, en zij vermeden dezelfde weg te gaan als de Franse Revolutie. Satan vreest niets van gebedsloze Bijbelstudies, gebedsloos werk, gebedsloze religie. Hij lacht om ons gezwoeg, spot met onze wijsheid, maar beeft als we bidden. Hudson Taylor was een groot zendeling naar China. Taylor's schoondochter, Geraldine Taylor, schreef een boek, genaamd *Beyond the Ranges: Biografie van J.O. Fraser*. Zij schrijft over twee Chinese dorpen, het ene waar hij verbleef, waar hij werkte, waar hij gelovigen had, het andere over de bergketen waar hij verantwoordelijk voor was.

Het interessante is dat waar hij werkte, het niet goed ging met het dorp. Er waren problemen, wrijvingen en problemen. Maar het dorp aan de andere kant van de bergketen deed het fenomenaal goed. Hij ging naar God, en hij vroeg God, "Wat is dit? Ik ben hier, ik ben betrokken bij deze mensen, waarom doet het andere dorp het zo veel beter?" De Heer liet Fraser zien dat, hoewel hij veel tijd besteedde aan counseling en prediking en onderwijs aan degenen met wie hij leefde, hij veel meer tijd besteedde aan gebed voor het dorp aan de andere kant van de bergketen. Hij concludeerde dat er vier basiselementen nodig waren om discipelen te maken. Het eerste was gebed. Het tweede was gebed. Het derde was gebed, en het vierde was het Woord van God. We moeten mensen van gebed zijn.

De Engelse evangelist, Leonard Ravenhill, schreef uitvoerig over opwekking. Hij stond op één lijn met A.W. Tozer, een groot man van God. Hij zei het volgende: "Geen mens is groter dan zijn gebedsleven. De voorganger die niet bidt is aan het spelen; de mensen die niet bidden dwalen af. We hebben veel organisatoren, maar weinig lijdens; veel spelers en betalende, weinig bidders; veel zangers, weinig klampers; veel voorgangers, weinig worstelaars; veel angsten, weinig tranen; veel mode, weinig passie; veel bemoeials, weinig voorbidders; veel schrijvers, maar weinig strijders. Als we hier falen, falen we overal."

Een van mijn favoriete verhalen is dit van David Watson. Hij schreef vele boeken, was een fantastische conferentiespreker, is vele jaren voorganger geweest, was een vriend van John Wimber, en in de jaren '80 werd bij hem leverkanker geconstateerd, waarvan we weten dat het terminaal is. Hij geloofde dat God hem kon genezen. Niet alleen liet hij veel van de mensen die onder zijn bediening stonden voor hem bidden, maar hij vloog ook naar Californië en liet John Wimber en het Vineyard team voor hem bidden, maar hij werd niet genezen. Toen de kanker begon te groeien, kreeg hij astma, en hij vertelt een verhaal helemaal aan het eind in zijn laatste boek Vrees geen kwaad, waar hij op een nacht opstond, worstelend met ademen, en hij ging naar beneden om voor zichzelf een kop thee te zetten. Hij zat daar, en God had tot hem gesproken en met hem gehandeld.

God sprak tot hem met zo'n helderheid dat hij hierover schreef. Dit waren zijn laatste woorden: "David, al je bedieningen, al je geschriften, al je toespraken, al je conferenties verbleken in vergelijking met de tijd die wij samen doorbrengen. David, zoek Mijn aangezicht, zoek Mijn aangezicht." Zoek Gods aangezicht; zoek het met alles wat je hebt, met alles wat je weet hoe, en dan zullen die opgedroogde rivierbeddingen de stroom van het Levende Water beginnen te voelen binnenstromen.

Ten slotte, een gezonde gemeente is een vrijgeevige gemeente. In JoshGen, wordt ons veel geleerd over geld. Ik ga je vanavond geen financiële leer geven, maar een gezonde gemeente is altijd een vrijgeevige gemeente. De gezondste, gelukkigste, heiligste gemeenten zijn gul met open handen. Als Paulus schrijft aan de gemeenten in Macedonië, zegt hij,

[2] namelijk dat, te midden van veel beproeving door verdrukking, de overvloed van hun blijdschap en hun buitengewoon diepe armoede in overvloedige mate geleid hebben tot de rijkdom van hun vrijgevigheid. (2 Kor 8:2 HSV)

Filippi was de grootste gemeente in Macedonië, en het Nieuwe Testament onthult dat het de gezondste en de gelukkigste van alle gemeenten was. In het boek Filippenzen zien we dat Paulus schrijft aan de Filippenzen en geen woord van correctie tot hen heeft, zoals hij doet aan de Corinthiërs, en vele anderen. In mijn 38 jaar heb ik nog nooit een gezonde gemeente gezien die gierig was, en ik heb nog nooit een ongezonde, vrijgeevige gemeente gezien.

Waarom sprak Jezus zo veel over geld? Jezus sprak meer over geld dan over iets anders. Hij begon met het evangelie en zei: "Bekeert u en geloof." Gedurende Zijn bediening, benadrukte Hij de noodzaak van bekering, maar Hij sprak meer over geld dan over bekering. Hij sprak met mensen over vergeving, over geluk, over eeuwig leven.

Hij sprak met hen over geloof, over de kracht van liefde, maar Hij sprak met hen meer over geld dan over een van die dingen. Een derde van Zijn gelijkenissen en een zesde van alle verzen van het evangelie gingen over geld. Waarom sprak Hij zo veel over geld? Nergens zien wij dat Jezus een collecte voor Zichzelf hield. Hij sprak met Zijn discipelen over geld omdat wij in Lukas 16:13 zien dat de mens niet God en de mammon kan dienen. Mammon, of geld, heeft een invloed. Het heeft een invloedrijke kracht achter zich. We gaan elke maandagmorgen naar ons werk, we putten ons onszelf uit tot vrijdagavond, en dan op zondagmorgen, zijn we te moe om naar de gemeente te gaan. Deze spanning is echt, dus als je op een dag je gemeente onderwijst, onderwijs hen over geld. Leer hen dat er een enorme rivaliteit is tussen geld en God. Richard Foster zei dat de niet gewijde rijkdom van christenen de grootste belemmering is voor de vooruitgang van de gemeente.

[7] Dwaal niet: God laat niet met Zich spotten, want wat de mens zaait, zal hij ook oogsten. (Gal 6:7 HSV)

[38] Geef en aan u zal gegeven worden: een goede, vastgedrukte, geschudde, overlopende maat zal men u in de schoot geven, want met dezelfde maat waarmee u meet, zal er bij u ook gemeten worden. (Luc 6:38 HSV)

[10] Breng al de tienden naar het voorraadhuis, zodat er voedsel in Mijn huis is. Beproef Mij toch hierin, zegt de HEERE van de legermachten, of Ik niet de vensters van de hemel voor u zal openen, en zegen over u zal uitgieten, zodat er geen schuren genoeg zullen zijn. (Mal 3:10 HSV)

Als God tot je spreekt over het stichten van een gemeente of betrokken zijn bij de gemeenteplanting, vertrouw Hem, vertrouw Hem. Wees niet bezorgd over wat er om je heen gebeurt. Wees niet bezorgd over het wanneer of het waar, of het. "Zal het financieel veilig zijn?" Vertrouw gewoon op Hem. Nehemia bouwde de muren van Jericho zelfs in moeilijke tijden (Daniël 9:25). Er is nooit een juiste tijd voor een bouwprogramma. We gaan een enorme economische recessie tegemoet, en we bouwen onze grootste campus in Durbanville. Dit zijn moeilijke tijden, en we zijn aan het bouwen.

[4] Wie op de wind blijft letten, zal niet zaaien. Wie naar de wolken blijft kijken, zal niet oogsten. (Pre 11:4 HSV)

Als je naar de situatie kijkt, ga je je niet bezighouden met het planten voor de toekomst, dus is het belangrijk om op God te vertrouwen. De eerste christenen stapten in geloof, en zij vertrouwden God om in hun behoeften te voorzien. Ze offerden op, ze dienden, en het evangelie verspreidde zich over de wereld. Wanneer we de vraag gaan stellen: "Is het veilig?" in plaats van: "Is het Gods wil?", dan zitten we in grote problemen. Tien van de verspieders die

terugkwamen van de intocht in het beloofde land bij Kadesh Barnea zeiden dat het niet veilig was, en wat er gebeurde was dat zij veertig jaar in de wildernis belandden omdat zij zeiden dat het niet veilig was. Geloof gelooft ondanks bewijzen en gehoorzaamt ondanks gevolgen. De mannen waarvan in Hebrreeën 12 staat dat zij mensen van het geloof waren, waren mensen met een hoog risico, maar God. Maar God! Omdat zij God vertrouwden, staan zij te boek als grote mensen van het geloof. In de gelijkenis van de talenten, de man met de vijf talenten vermenigvuldigde en hij kreeg het dubbele, de twee talenten verdubbelde en hij kreeg er vier, de man met het ene talent begroef het. Hij wilde op veilig spelen, en wat zei Jezus tegen hem? "Jij slechte en luie dienaar." Als we op veilig spelen, is dat het soort dingen die Jezus waarschijnlijk tegen ons gaat zeggen. Wat er gebeurde was dat hij werd verstoten in de duisternis. We kunnen niet op veilig spelen. We moeten op God vertrouwen.

Het planten van gemeenten is de beste vorm van gemeentegroei, en we hebben van God de opdracht gekregen om te gaan en dit te doen. Dus, vertrouw op God voor de toekomst. Een jonge student kwam op een dag naar Charles Spurgeon en zei tegen hem: "Dr. Spurgeon, ik ben in de war. Wanneer ik sta, en ik preek het evangelie, en ik nodig mensen uit om Christus te volgen en nodig hen uit naar voren te komen, krijg ik niet dezelfde resultaten als u, Dr. Spurgeon. In feite, sta ik vaak en spreek een uitnodiging uit, en niemand komt naar voren. Waarom krijg ik niet dezelfde resultaten?" Spurgeon vroeg de jongeman: "Verwacht je dat mensen naar voren komen elke keer als je een uitnodiging doet?" De jongeman zegt, "Nee, niet iedere keer." Spurgeon zei, "Dat is waarom ze niet komen. Je moet het geloven. Je moet geloven dat ze gaan komen." Groei gaat gebeuren. Vertrouw op God.

Standvastig

Deze serie is een fantastische tijd geweest van bouwen, en hopelijk het vormen, van je hart en je begrip. In dit gedeelte zal ik een paar gedachten delen, en het kan nuttig zijn om wat meer praktische dingen te doen. Ik ga kijken naar de ingrediënten van een gemeenteplanter en een aantal dingen waar we naar moeten kijken, en dan in het tweede deel, zullen we zien hoe ver we komen. We gaan misschien in op gemeenten van verschillende grootte en hoe je ze anders moet leiden, en dat zal interessant zijn als we daar komen.

Ik wil dit gedeelte beginnen met de ingrediënten van een perfecte gemeenteplanter. Laat me dit zeggen, sommige mensen zitten anders in elkaar dan anderen en soms is een gemeenteplanter alleen, vooral als je iemand naar the middle of nowhere stuurt om een werk te beginnen zonder geloofwaardigheid; er is een unieke genade die vaak nodig is. Soms zal God gewoon iets bovennatuurlijks doen, maar in een Westerse context is de uitdaging waar we voor staan dat er veel concurrentie is, als ik dat woord mag gebruiken. Met andere woorden, er zijn een heleboel gemeenten die een heleboel dingen aanbieden die heel anders zijn dan wij. Dus, om genoeg charisma te hebben, wat je nodig hebt, om mensen te trekken van wat comfortabel is naar wat opofferend is, heb je serieuze vaardigheden nodig.

Dus, dat is wanneer je er alleen op uit trekt; je hebt niet alleen serieuze vaardigheden nodig, maar je hebt ook serieuze zalving nodig.

We hebben nu een zekere mate van geloofwaardigheid door wie we zijn als Four12 en Josh Gen. Er is een gevoel binnen bepaalde delen van het lichaam van Christus dat we iets dragen dat nodig en vitaal is. Dat is een spel- wisselaar voor iedereen die een gemeente plant, want nu, als je een gemeente plant, zijn er mensen die in onze gemeenten zijn geweest die zeggen: "Wij willen dat soort gemeente, wij geloven dat dat is wat Jezus wil," en ze vinden ons. Dus, je merkt dat het nu veel makkelijker is dan het was en als je in een multi-site plant zoals Josh Gen, is het nog makkelijker omdat veel van de moeilijke dingen kunnen worden aangevuld. Omdat we zeer verbonden zijn, kunnen we letterlijk de troepen invliegen als het nodig is, en we kunnen de gaten opvullen, zodat ze niet zo duidelijk zijn, zo flagrant.

Dus, als ik zeg gemeenteplanten, er zijn veel manieren om dit te doen; en sommige zijn moeilijker dan andere. Het is duidelijk dat je soms het geluk hebt dat een gemeente snel groeit, dat je op het juiste moment op de juiste plaats bent, dat er een vacuüm is, en dat je dat vacuüm vult, en dan is het moeiteloos. Terwijl andere keren dat je een echt goede man in moeilijke grond kan zetten, het moeilijk kan zijn. Ik geloof dat de zalving uiteindelijk het juk breekt, maar wat we moeten onthouden is dit, het gaat eigenlijk niet om de grootte van onze gemeente die telt. Het gaat om de mensen die gered worden en groeien. Als je het zo houdt, kun je je hart behouden; want soms is gemeenteplanten erg

demoraliserend. Mensen zijn mensen, en ze doen echt domme dingen, en ze kunnen echt pijn doen. Vaak zijn degenen aan wie je de meeste tijd geeft degenen die je het meeste pijn doen. Dus, er zijn echte uitdagingen voor elke gemeentepanter, voor elke leider en dat zijn het soort dingen waar je je bewust van moet zijn als je leiding gaat geven. Er is pijn bij betrokken. Maar toch, als je van de Heer houdt, en als je nergens anders heen kunt omdat je weet dat Hij je hiertoe geroepen heeft, dan betaal je die prijs en ga je door, dan geef je niet op, waar velen soms wel opgeven omdat ze dat vergeten zijn.

In de westerse cultuur is het moeilijker. In een niet-westerse cultuur kun je best een vreselijke leraar zijn en heel weinig weten over het Woord van God, maar je weet meer dan iemand anders, en je brengt het evangelie. Omdat er niets anders is, zal het groeien. Maar als je in een westerse context komt met Hillsong verderop, en View, en al die gemeenten verderop; dan wordt het een stuk moeilijker voor je omdat mensen kunnen kiezen. Waarom zouden ze voor jou kiezen? Nu, dat is een zeer belangrijke vraag.

Als je niet weet waarom ze naar jou zouden moeten gaan in plaats van naar Hillsong of View Church, dan ga je de strijd aan. Laten we eerlijk zijn; als ik in de buurt kom wonen en jij bent niet anders dan hen, je hebt niets anders waar je me in brengt dan zij, waarom zou ik dan voor jou kiezen. Als zij aanbidding hebben, een super coole pastor die preekt met het vel van zijn rijstpudding, en het aanbiddingsteam is zo goed dat ik kippenvel krijg als ik naar ze kijk en jij zit in je huis met je hond en je kat en je vrouw - waarom zou ik me dan bij jou aansluiten? Je hebt geen kinderpastoraat. Waarom zou ik me bij je aansluiten? Als je dat niet kan beantwoorden, dan ga je worstelen. Dus de vraag is, en dit is iets waar je doorheen moet werken, waarom zou ik een gemeente stichten als er gemeenten om me heen zijn? Als je dat niet kunt uitwerken en geloven, probeer het dan niet. Je moet er zo van overtuigd zijn dat de mensen nodig hebben wat jij draagt, niet wat zij dragen, en als je er niet van overtuigd bent, zullen ze het nooit zien. Dus dat is een cruciaal ding.

Weet je, toen ik hier kwam, om je een voorbeeld te geven, maakte ik deel uit van New Covenant, en zij zeiden dat we konden planten; ze zouden ons uitzenden. We baden, en God vertelde ons duidelijk het Blouberg gebied. We waren allemaal opgewonden, we hadden de goedkeuring van de oudsten, en toen we besloten om te gaan, hoorden we het vreselijke nieuws dat er een andere New Covenant Gemeente was, genaamd Life Changers, die in dezelfde week als ons aan het planten was. Ik had zoiets van, "Wat? Hoe kunnen twee gemeenten die zogenaamd dezelfde waarden hebben, zich letterlijk op dezelfde weg van elkaar vestigen?" Ik had daar moeite mee, ik dacht dat als we dezelfde soort gemeente gaan planten, waarom doen we niet gewoon mee? Ik ontmoette het apostolische team, en ik zei: "Ik zal mijn visie neerleggen, ik zal neerleggen wat in mij is om te dienen." Er was een man, Wally Gerstmeier, over wie ik zei, "Ik zal Wally dienen," en het apostolisch team zei, "Ah, nee. Maar

jij hebt een grotere gave dan Wally." Ik zei: "Nou dan, zeg hem mij te dienen; ik ben blij hem te dienen. Wat zal het beste zijn voor het Koninkrijk?" Ze zeiden, "Nee, nee, nee, nee, nee."

Dus, Life Changers begon in dezelfde week als wij. Dat was het moeilijkste deel van de gemeenteplanting, want elke keer als ik een moeilijke boodschap verkondigde en iemand kwam van New Covenant en ze waren ons aan het bekijken; ik wist dat als ik het niet cool voor hen maakte, ze gewoon naar Wally verderop zouden gaan, en dat zou het einde van dat zijn. Je probeert wanhopig om te groeien. Dus, het was erg moeilijk. Het was zo van, "Waarom ben ik hier, waarom is hij daar?" We zijn heel anders geworden, en Life Changers is nu anders dan wij in termen van waarden; maar in die tijd was het echt, echt een uitdaging. Ik kon nog steeds begrijpen waarom we hier moesten zijn, in mijn gedachten, toen de AOG's er waren, omdat we heel anders zijn. Of als er een Nederlands Hervormde Gemeente verderop is, zijn we nog steeds heel verschillend. Maar dat maakte het moeilijk voor mij, begrijp je dat?

Dus, als je plant, waarom ben je nodig in die gemeenschap? Je kunt zeggen, "Nou, mensen moeten gered worden," en dat is een goede reden. Voor mij moet je een droom hebben, een inspirerend iets dat je hebt gezien dat elk offer waard is en dat heb ik; ik heb de gemeente in het Nieuwe Testament gezien die anders is dan de consumentengemeenten. Ik wil geen consumptiegemeente; daar kan ik mijn leven niet aan geven. Ik ben geruïneerd door wat ik in de Schriften heb gezien. Dus, als je hoort wat ik zeg, kan het jou ook ruïneren, en dan ben je verwend voor die dingen. Maar nu zul je me willen helpen omdat we een mooie gemeente voor Jezus nodig hebben, en je zou me kunnen helpen om die te bouwen. Dus, nu zullen mensen zich opofferen, ook al is er geen kinderbediening of andere dingen. Maar dat zijn dingen die je in je hart moet verankeren, en die je moet kunnen overbrengen aan degenen die naar je gemeente komen.

Als je een 'Josh Gen' plant, zal alleen de naam je dragen. Nu, Four12 zal je ook gaan dragen in sommige contexten. Zoals HJ in Bloemfontein. HJ ging naar binnen, als een Four12 gemeente, de eerste Four12 gemeente in Bloemfontein. Luister, HJ had het makkelijk vergeleken met wat wij hadden omdat hij meteen geloofwaardig werd. Er is een groot vacuüm in termen van ons soort gemeenten. Mensen vragen, "Wanneer ga je een gemeente bouwen in Bloem? Wanneer ga je in Bloem planten?" "Oké, we gaan in Bloem planten!" Mensen zijn als, "Whoo!" Maar als je net op een plek bent aangekomen waar niemand je kent, niemand weet wat Four12 is, of Josh Gen is, is het veel moeilijker. In sommige opzichten denk ik dat het goed nieuws is dat onze geloofwaardigheid ons nu dient en het makkelijker maakt voor ons om verder te gaan. Ik ben God dankbaar voor dat we hard gewerkt hebben om die geloofwaardigheid te krijgen, en dat maakt het voor ons allemaal gemakkelijk om gemeenten te blijven planten.

Een ander belangrijk ding om te doen, als je een gemeente gaat stichten, is je te realiseren dat als er een zalving op je rust om iets te leiden, het zich waarschijnlijk in een of andere vorm zal laten zien voordat je gaat leiden. In een gemeente als de onze, zou het duidelijk moeten zijn dat er iets op je rust dat geestelijk aantrekkelijk is. Als ik zeg geestelijk aantrekkelijk, heb ik het niet over je gezicht, ik bedoel dat er iets aan je is dat aantrekkelijk is, er is iets aan wat God op je heeft gelegd dat mensen aantrekt. Onthoud, Jezus zei, "Als ik getrokken ben, zal ik mensen trekken." Dus, een persoon die in staat is om Jezus op te tillen in een huisgroep of waar dan ook, zal dan vanzelf mensen aantrekken. Dus, je zult merken dat de beste gemeenteplanters diegenen zijn die mensen aantrekken. Je zult merken dat wanneer ze lid worden van de gemeente, ze plotseling hun niet geredde vrienden meebrengen, en hun vrienden komen en blijven. Als ze een thuisgroep beginnen, groeit die thuisgroep; mensen komen, genieten ervan, en vinden er leven. Dat zijn mogelijke ingrediënten voor een gemeenteplanter.

Als een jonge kerel een jeugd effectief en goed heeft geleid, is dat een briljant ingrediënt voor een gemeenteplanter. Want jongeren zijn moeilijk te leiden. Ze hebben veel onderhoud nodig; je moet ze vermaken. Onthoud, er is een verschil tussen de jeugd vermaken, en in de jeugd bouwen. Ze komen uit een entertainment cultuur, als je in staat bent om ze half toegewijd te maken aan Jezus, dan heb je het goed gedaan. Dus, mag ik dit zeggen? Kinderpastoraat is een van de beste oefenterreinen voor prediking. Ik maak hier geen reclame voor kinderpastoraat, maar als je de aandacht van kinderen een uur lang kunt vasthouden, is het een heel goede manier om te leren communiceren.

Door kinderen te leren onderwijzen, zul je het gemakkelijk vinden om volwassenen te leiden. De beste predikers worden begrepen door jonge kinderen. Ik wil nogmaals tegen je zeggen dat als je je geroepen voelt om te preken, er een kans is. Het zal je uitdagen en je zult denken, "Oh, God, wat ga ik doen met deze kleine jongens?" Zo voelt het elke week voor een gemeenteplanter. Je hebt vaak het gevoel van, "Wat ga ik deze week doen, Heer? Wat wilt U doen, wat wilt U zeggen, en hoe zal ik het zeggen? Hoe communiceer ik deze dingen?" Het is dus een geweldige training om de spieren te ontwikkelen die nodig zijn om een gemeente te stichten. Dus, je moet beginnen met je te ontwikkelen op die gebieden, en ik wil je aanmoedigen, als je een lifegroep leidt, je kan een lifegroep laten groeien door gewoon van mensen te houden. Als je de tijd neemt om uit je comfort zone te komen en mensen lief te hebben, zul je merken dat mensen liefde aantrekkelijk vinden. Ze vinden de liefde van Christus aantrekkelijk. Dus, je zult groeien. Maar je moet beginnen, als je het niet kunt in een huisgroep in een gemeente als deze, dan zul je het nooit doen als de verantwoordelijkheid bij jou ligt. Dus, het is een goede training, het is als zijwieltjes op een fiets.

Nogmaals, als je voelt dat er een gemeentepanting in je zit, begin dan te werken aan deze dingen en wees trouw aan de lifegroep, en je zult zien dat God je zal aanvullen. Het andere is dit, niet iedereen hier zal een gemeente leiden, maar om een gemeente te planten met een aantrekkelijk persoon, nogmaals, een persoon die mensen kan trekken, is zo geweldig. Weet je hoe goed het was om een gemeente te stichten met Julie, Lisa, en Melanie? Ik bedoel, ze veranderen de sfeer in een kamer. Je kwam waarschijnlijk door hen binnen, en je bleef door hen. Wat je zou merken is dat ze van nature gezellig zijn en van nature liefdevol, ze bewegen in de Geest, ze profeteren, ze bidden, ze houden van mensen, en ze dienen mensen. Dus, mensen komen naar de gemeente en zeggen, "Wow, ik voel me echt geliefd!" Toen ik bij de New Covenant Church uit de AOG kwam, kende niemand mij. Het waren ongeveer 300 mensen. Ik kwam binnen met Ems, en we gingen zitten. Ik had lang haar, en ik beloof je dit is wat ze dachten, hoorden we later omdat ik ouderling werd in die gemeente, de ouderlingen zeiden: "God beloofde ons dat de prostituees en de drugsverslaafden zouden komen!" Ze dachten dat Emsie een prostituee was, en ik een drugsverslaafde; dit zou je een idee moeten geven van hoe we er in die tijd uitzagen. Ik stond op het punt om een gemeente te krijgen in de AOG, en ze zeiden letterlijk: "Ja! Dit is een vervulling van een profetie! Een drugsverslaafde en een prostituee!" Het was grappig, want niemand hield zich met ons bezig. Ik zag wel de liefde van God in die gemeente, het was erg aantrekkelijk, maar niemand kwam en nam ons in dienst.

Ik denk dat ze niet wisten wat ze met ons aan moesten. We waren zo anders dan die gemeente. Behalve Julie, Julie de Lisle, een alleenstaande moeder, en een kleine jongen Aiden, waarschijnlijk rond de drie, kwam naar ons toe en zei, "Hé, kom na de gemeente naar mijn huis. Ik zal lunch voor ons maken." We gingen naar Julie de Lisle's huis, een alleenstaande moeder met een driejarige jongen, een kapster, die niet veel verdiende, en ze maakte rijst die geweldig smaakte. Je zou haar recept moeten krijgen, ik weet niet hoe ze het deed. Ze had niet veel geld, maar ze hield van ons, en dat heeft er eigenlijk voor gezorgd dat we zijn gebleven, ik bedoel, we zouden waarschijnlijk toch wel zijn gebleven, maar we waren in relatie vanwege haar. Nogmaals, om zulke mensen bij je te hebben als je plant is fantastisch.

Ik denk aan Nikki en de jongens toen we hier aan het planten waren, ze trokken mensen naar binnen, en ze hielden van mensen! Dus, zelfs als je niet leidt, als je iemand bent die blijft uitreiken en mensen naar binnen trekt, dan maak je het zo makkelijk voor de leiders. Nogmaals, ik zou zeggen dat je niet hoeft te leiden, blijf gewoon zo, blijf het gewoon doen. Kijk ook naar Jules Goldswain en die jongens! Julian is, denk ik, op dit moment niet de beste prediker op aarde, maar hoeveel mensen zijn er niet door hem en Chantal aangetrokken terwijl ze mensen liefhadden en dienden, en zelfs nieuwe gebieden openbraken? Dus soms kunnen alleen al de mensen die bij je zijn het veel gemakkelijker maken. Zelfs in de gemeente of gemeente waar je nu bent, doe het gewoon. Begin op die manier te leven, het is een geweldige manier om te leven.

Dus, hoe ziet een gemeentepanter eruit? Let wel, ik spreek in een ideale wereld; met andere woorden, we kijken naar het supermodel van gemeentepanthers. We zullen niet allemaal zo goed zijn, maar dit zijn de ideale ingrediënten.

Je zult hier bepaalde dingen uit gaan herkennen en het eerste wat ik wil zeggen is dat de leider heel, heel belangrijk is. De persoon zelf is erg belangrijk, en hun vrouw met hen, want zij moet geloof hebben. Ze heeft misschien geen gave, maar ze moet geloof hebben om met je mee te gaan door een beproevende, geloof-gevulde reis. Dus, de persoon die leidt is zeer, zeer belangrijk, uiteindelijk omdat ze gaan reproduceren wie ze zijn.

[12] Laat niemand u minachten vanwege uw jeugdige leeftijd, maar wees een voorbeeld voor de gelovigen in woord, in wandel, in liefde, in geest, in geloof en in reinheid." (1 Tim 4:12 HSV)

Zie het zo, als ik aan Josh Gen denk, schrijft Johannes over de gemeenten waar hij verantwoordelijk voor was en noemt hen 'mijn kleine kinderen'. Weet je, dit klinkt misschien raar, en sommigen van jullie zijn ouder dan ik, maar als ik aan jullie denk, voelt het alsof jullie mijn kinderen zijn. Het voelt voor mij alsof jullie mijn kleine kinderen zijn, zelfs degenen die 80 en 90 zijn. In veel opzichten is het vreemd, toen ik jonger was voelde het voor mij niet als kleine kinderen, *maar nu heb ik het gevoel dat jullie mijn kinderen zijn en dat ik jullie moet vormen, beschermen en koesteren.* Maar er is een gevoel in ons hart als leider dat we mensen willen opnemen in ons gezin, in onze gemeenschap en in ons leven. Dus, een gemeentepanter zal altijd iemand zijn die uitreikt en mensen binnenhaalt, in een diepere relatie met Jezus, in de liefde van God, in familie. Je kunt jezelf trainen om dat te doen.

Onthoud dit, jij bent de ouder als jij de leider bent. Dus, de cultuur wordt bepaald door jou; als je verlegen bent en je gaat daar niet mee om en je gaat uit je verlegenheid, raad eens wat er gebeurt? Nou, niemand komt uit zijn bubbel. Je moet denken, "Ik moet uit mijn bubbel komen om mensen aan te trekken." Dus, als een gemeentepanter moet je er altijd zijn, je hebt geen persoonlijke ruimte, je bent letterlijk alleen maar armen; "Kom, kom, kom! Kom met me mee, kom in mijn familie, kom in mijn relatie met God, kom in mijn leven." Je trekt de hele tijd mensen aan, het voelt bijna alsof als ze niet terugkomen, het is alsof je verliefd werd, en ze je hart braken. Als ze niet terugkomen, voelt het als, "Aw! Het voelt alsof ze me hebben afgewezen!" Je zal dat voelen als een gemeentepanter. Het is vreemd omdat je hen probeert te trekken in wie je bent in Christus, en als ze dan later iets anders kiezen, voelt het als, "Aw..." Omdat je je hart geeft, en je geeft je alles, en je reikt de hele tijd uit.

Hier zijn wat slechte redenen om een gemeente te stichten:

1. Ik kan niet opschieten met de leiders hier.
2. Ik heb een extraverte persoonlijkheid.
3. Niemand herkent mijn bediening.

Dit zijn verschrikkelijke redenen om te planten, want onthoud dit, wat je als fundering legt, daar zal geestelijk op gebouwd worden. Dus, als je "ging" in plaats van "gezonden werd", leg je een fundering die zeer, zeer gevaarlijk voor je is. Wat je geeft is wat je krijgt. Dus, als je 'ging' in plaats van 'gezonden' te worden, raad eens wat er dan met je gaat gebeuren? Je gaat veel 'wents' hebben in plaats van 'sents,' wat betekent dat je een opstandige generatie achter je gaat opvoeden, omdat ze zullen vangen wie je bent, niet wat je zegt dat je bent. Dus, wat je nu doet, de testen die je doorstaat zullen uiteindelijk jou, en hen - je kinderen - tot zegen of tot vervloeking maken. Dus, nogmaals, denk nu na, volg zoals je zelf gevolgd wilt worden. Dat is een heel belangrijk ding.

Ik herinner me dat ik jaren geleden tegen Emsie zei dat we het in het begin moeilijk hadden in ons huwelijk, en dat ze me om een aantal redenen gewoon niet wilde vertrouwen; ze kwam uit een gebroken gezin. Ik herinner me dat ik me realiseerde: "Ik heb moeite om haar te leiden; ze volgt niet, ze vertrouwt me niet." Toen zag ze mij worstelen met mijn eigen hart met leiders, omdat ik, zo veel als zij mij moest volgen, ik ook iemand moest volgen. Ik weet nog dat ik op een dag met haar ging zitten en tegen haar zei: "Schatje, hoe kan ik volgen?" In die dagen was de leider Tom Tapping, "Hoe kan ik Tom Tapping volgen?" Ik zei: "Volg mij zoals ik volg. Zie je dat het soms moeilijk voor me is? Ja? Nou dan, wat moet ik doen, babes? Als jullie denken dat ik het verknaal, kunnen jullie met Tom gaan praten, dan kan hij het oplossen. Maar volg mij zoals ik volg." Ik denk dat als leiders, als echtgenoten, om in staat te zijn om het model, en om dat te leven, "Volg mij zoals ik volg." Wat je nu doet, erven je kinderen natuurlijk, zowel fysieke als geestelijke kinderen. Dus, volg goed. De beste leiders, denk ik, zijn goede volgers geweest in het Koninkrijk van God. Dat is een cruciaal ding om goed te krijgen, en dat zijn dingen die je nu kunt krijgen.

Als een gemeenteplant faalt, wil ik hier even snel naar kijken; het is pijnlijk omdat elke gemeenteplant geboren is uit geloof, en hoeveel van jullie weten, en hopelijk hebben we jullie dat goed genoeg geleerd, dat alleen omdat je geloof hebt, het niet noodzakelijkerwijs betekent dat het gaat zoals je denkt dat het zal gaan? Door de genade van God, hebben we de theologie in jullie ingebouwd, hoop ik, die jullie leert dat enkel omdat je God gehoorzaamt, niet noodzakelijk betekent dat je gaat wandelen in al Zijn zegeningen. Dat weet je toch, hé? Ik weet dat de welvaart jongens zeggen, "God gaat je rijk, beroemd en knap maken. " In werkelijkheid, ik bedoel, ik was net Job aan het lezen, en nogmaals, de theologie hiervan is zo belangrijk. Je weet dat het grootste deel van het Oude Testament is opgeschreven om je te leren dat Israël werd verteld, "Als je God gehoorzaamt, zal Hij je zegenen; als je God niet gehoorzaamt, zal Hij je het leven zuur maken. Hij zal vijanden tegen je opzetten; het zal verschrikkelijk worden, je zult worden uitgeleverd aan je vijanden."

Dus ontwikkelde Israël een theologie die als volgt ging: "Als we goed doen en God gehoorzamen, worden we gezegend; als we het niet goed doen, worden we vervloekt, of beschadigd, of gekwetst, of gezeseld door God." Dus, Job doet het goed, dat hij het zo goed deed, dat God in de hemel over hem opschepte. Hij zegt letterlijk, "Ik heb niemand zoals Job, hij is rechtvaardig!" God noemt hem rechtvaardig en wat gebeurt er dan met Job? Alles gaat verkeerd. Alles, hij verliest zijn kinderen, zijn rijkdom, hij verliest alles! Hij eindigt zittend op een straathoek met steenpuisten. Zijn vrouw zegt: "Vervloek God en sterf! Want je wandelt duidelijk niet in de gunst van God." Dan heeft Job vier vrienden, het lijken er drie, maar er is een vierde die later zijn mond opendoet, een jongeman, en zijn vrienden komen bij Job, en hun raad is slecht. Hun raad gaat als volgt: "Job, God zegent gehoorzaamheid en vervloekt ongehoorzaamheid; je bent duidelijk vervloekt. Ik bedoel, je moet iets verkeerd hebben gedaan, dat God al deze vreselijke dingen met je laat gebeuren."

Ik denk dat het ergste deel van de hele kwelling die Job doormaakt, die vier vrienden zijn, omdat hij zegt, "Maar ik heb niets verkeerd gedaan," en zij zeggen, "Nee, Job! Je begrijpt er niets van! Laten we je gewoon vertellen over de wegen van God!" Hij zegt, "Maar ik ben rechtvaardig!", en zij zeggen, "Je kunt niet rechtvaardig zijn! Kijk naar je leven!" Dus, Job is geschreven om ons te leren dat zelfs als je alles goed doet, het niet betekent dat het allemaal goed voor je zal gaan, zeker nu niet. Als je op een dag sterft, misschien voor je sterft, maar zeker als je sterft zal er een beloning zijn, maar voor die tijd, weet je het gewoon niet.

Ik heb het verhaal al eerder verteld, toen ik nog in de AOG zat, kregen we les van een man die met een zendingsorganisatie was uitgezonden, ik geloof dat het naar Mongolië was. Ik denk dat het een van die landen was in dat deel van de wereld. Hij dacht dat hij de Heer heel duidelijk tegen hem had horen zeggen dat hij daar een gemeente moest gaan stichten. Het evangelie prediken, een gemeente stichten. Dus, hij ging erheen, en hij predikte letterlijk, ik denk dat het iets van tien jaar was, en nooit had hij ook maar één bekeerling gezien. Nu moet je je voorstellen; je bent in een ander land, het is daar zo koud in de winter dat als je niet wilt dat je spullen bevriezen, je ze in de koelkast zet. Als het uit de koelkast is, zal het bevriezen; de koelkast is hoe je voorkomt dat het bevroert. Ik maak niet eens een grapje; de koelkast is geïsoleerd.

Je moet je voorstellen hoe koud het is in de winter, en dan komt er een soort plaag door het dorp en zijn zoon krijgt die als eerste. Ze verzorgen hem, bidden, vertrouwen op God voor een wonder. De kleine jongen sterft, dit is hun enige zoon, en hij is gewoon gekrenkt. Zo van, "God, het is tien jaar geleden, niet één bekeerling!" Dus gaat hij naar de begraafplaats om zijn kind te begraven, en ze zeggen, "Nee, je kunt je kind hier niet begraven. Wij zijn boeddhisten, en u bent een christen, u kunt uw kind niet op onze begraafplaats begraven." Hij was ontdaan; het is als, "Ah, kom op!" Hij kan zich geen stuk

grond in de stad veroorloven, maar hij koopt een klein stukje grond op de heuvel dat erg goedkoop is, en hij koopt het met de gedachte: "Nou, op een dag als er een gemeente is, zal dat onze begraafplaats zijn." Dus hij begraaft zijn zoon. Ik weet nog dat ik het verhaal las, hoe hij door het ijs moest breken, de grond was keihard, hij moest door het ijs breken om zijn zoon te begraven. Hij gaat terug de berg af, en zijn vrouw krijgt diezelfde ziekte. Uiteindelijk gaat hij terug die berg op en begraaft zijn vrouw, brengt de rest van zijn leven in dat land door, sterft in dat land en ziet nooit één bekeerling.

Je moet je voorstellen dat hij op sterven ligt en zich afvraagt, "God, wat was het nut daarvan? Serieus, dat was een totale mislukking. Wat was het nut?" Zo'n 20 jaar later proberen missionarissen het land weer in te komen, maar ze kunnen er niet in, de regering heeft de grenzen gesloten. Dus komt het neer op een juridische strijd, en de enige manier waarop ze binnen kunnen komen is als ze bewijs kunnen vinden dat er eerder christenen zijn geweest; dat is de enige manier waarop ze het land weer in kunnen komen. Dus, ze denken, "Nou, die man was daar eerder," en ze kijken, en ze kunnen niets vinden, hij heeft nooit een gemeente opgestart. Maar dan vinden ze een stukje grond op de heuvel, dat hij had gekocht met de gedachte dat het ooit de begraafplaats van de gemeente zou worden. Hij had die grond gekocht in naam van de gemeente waarvan hij altijd had geloofd dat die er zou komen, en daardoor konden ze teruggaan, het evangelie verkondigen, mensen werden gered, en vandaag zijn er christenen in dat land dankzij zijn opoffering. Hij heeft dat nooit zien gebeuren, niet tijdens zijn leven, maar het werd allemaal duidelijk toen hij in de hemel kwam.

Ik denk soms dat je als gemeentepanter de waarde van één enkele ziel moet beseffen, de waarde van één enkele ziel, en het mysterie van hoe deze dingen werken. Er is een mysterie aan dit, en als we gehoorzaam zijn aan de Heer, ziet Hij de offers, en als er niemand anders komt, als niemand anders het erkent, als het er nooit op lijkt dat we succesvol zijn, en we hebben de Heer gehoorzaamd; we zijn succesvol geweest. We moeten dat soort theologie hebben als we planten, want als het niet gaat zoals je denkt dat het zal gaan, kun je pijn krijgen.

Dus, we moeten je een theologie leren, en een theologie ontwikkelen, dat je de Heer moet gehoorzamen of het nu op zegen lijkt of niet, of het nu op succes lijkt of niet, want dat is wat succes is, succes is het gehoorzamen van de Heer. Misschien is succes wel dat je niet eens iemand gered hebt, maar dat je je leven trouw gegeven hebt tot het einde zonder enige beloning. Misschien is er een grotere beloning voor je als je dat deed dan als je succes had, want je weet dat als je succes hebt, mensen allemaal denken, "Ooh Andrew, Andrew, hij is de man." Begrijp je dat? Ik deel deze dingen omdat dit onze theologie moet worden, anders gaan we slachtoffers maken. Jullie zullen gekwetst worden, sommigen van jullie zullen gekwetst worden, en jullie geloof zal schipbreuk lijden, door gedachten als: "Waarom heeft God me dit laten doen,

en het heeft niet gewerkt? Ik heb dit verloren, en ik heb dat verloren." Je doet het omdat dit is wat de Heer je vraagt te doen. Het is heel, heel, heel belangrijk voor je om dat te begrijpen. Ik denk dat de theologie van de gemeente om ons heen soms zo schadelijk is, weet je, het leert ons zo'n onzin. Dit is het Woord van God, dit is hoe de wegen van God gaan, en we moeten je in deze dingen wortelen. Dus, raak nooit gedesillusioneerd.

Een van de belangrijkste dingen van een gemeenteplanter, zeg ik vaak, is het vermogen om terug te stuiteren. Heb je ooit Garfield en Odie gezien? Garfield is een kat met een slechte houding, en Odie is een super blij hond.

Ze wonen in hetzelfde huis, en Odie hijgt altijd blij, terwijl Garfield kreunt en klaagt! Hij kwelt Odie altijd, en Odie kaatst altijd blij terug. Ik herinner me, dat Emsie eens in onze gemeenteplantage zei: "Schat, ik heb het gevoel, dat wij net als Odie moeten zijn, of we zullen het nooit redden. Het maakt niet uit wat voor klappen we krijgen, het maakt niet uit wat Garfield met ons doet, we moeten net als Odie vrolijk terugkaatsen." Het vermogen om terug te stuiteren als een gemeenteplanter is zo belangrijk omdat je veel teleurstellingen zult krijgen. Je geloof zal op de proef worden gesteld, alles zal worden uitgedaagd en op de proef worden gesteld. Je moet ontwikkelen dat, "God is goed, wat er ook gebeurt." Je moet je vreugde behouden, want als je je vreugde verliest, wat geef je dan aan anderen? Weet je, bij de marine wordt vaak gezegd dat als een schip te vaak wordt geraakt, het ten onder gaat, en vroeger ging de kapitein dan met het schip ten onder. Maar in de gemeente, krijgt de kapitein de klappen; en als hij genoeg klappen krijgt, gaat hij ten onder, en het schip gaat ten onder met de kapitein. Dus, je kunt niet ten onder gaan; je moet leren om terug te stuiteren.

Mag ik dit zeggen, depressie is echt, zelfs als je nog nooit met een depressie gevochten hebt, je gaat het meemaken in een gemeenteplanting. Het is echt. Je geloof zal op de proef gesteld worden, je begrip zal op de proef gesteld worden, je hart zal gebroken worden, en er zullen veel teleurstellingen zijn. Er zullen tijden zijn dat je in bed wilt liggen, duimzuigen, niet uit bed willen komen omdat het te pijnlijk is om op te staan en het opnieuw te doen. Ik heb dat gevoeld, en ik heb succes gehad. Soms moet je gewoon lopen met de mankheid van wat je draagt. Maar je moet genade en geloof in de Heer vinden. God gebruikt mensen die depressief zijn, weet je dat he?

Job, werd op een gegeven moment depressief. Hij zei: "Vervloekt zij de dag van mijn geboorte! Ik wou dat die dag nooit was gekomen! Ik wou dat ik niet meer leefde!" En Jona dan! Jona vervloekt God en zegt, "Ik wou dat ik kon sterven!" Hoe zit het met Elia? Dit zijn mannen en mensen die door God werden gebruikt, en zij hadden echt moeite met depressie. Onthoud dit, hoe hoger de boom, hoe meer de wind er op staat. Ik heb me vaak zo broos gevoeld in de bediening; ik heb het gevoel gehad dat, als ik nog één klap zou krijgen, ik er uit zou liggen.

Jezus zegt tegen de discipelen: "Tenzij jullie van mijn vlees eten en van mijn bloed drinken, hebben jullie geen deel aan mij." Ze zijn zo beledigd door dit, en dan kijkt Hij naar hen, en Hij gaat, "Dus, gaan jullie mij verlaten omdat iedereen weggaat?" Hun antwoord is, "Waar moeten we heen? U hebt de woorden van het leven." Ik zit een beetje vast in dit ding, zelfs als ik het zou willen opgeven. U vroeg me dit te doen, en ik heb het recht niet om op te geven. Ik bedoel, ik heb vele malen, eerlijk gezegd voordat God het wilde, zie je, van jouw kant ziet deze plek er erg glorieus uit. Ik weet het, want ik heb aan die kant van dit gesprek gezeten. "Oh God, laat me zo tellen. Ik wil tellen zoals Andrew telt. Ik wil preken, ik wil tellen, ik wil planten!" Ik zit aan deze kant, en ik kijk naar jou en zeg, "Oh God, ik wou dat ik daar zat, gewoon van U genoot en een thuisgroep leidde, gewoon van mensen hield zonder de druk." Je zult versteld staan, Emsie en ik hebben vaak gesprekken gehad waarin we gewoon zeiden: "Oh, ik wou dat ik weer een kleine groep mensen kon leiden. Bijvoorbeeld tien mensen. Ik zou zo opgewonden zijn! Al die beslissingen, al die grote dingen, al die problemen en uitdagingen! Oh God, gewoon om tien mensen in mijn huis te hebben. Gewoon naar het strand gaan en van elkaar genieten en van Jezus houden en aanbidden!" We doen het, en we blijven terugkomen omdat we nergens anders heen kunnen, dit is wat Hij ons gevraagd heeft te doen; we willen trouw zijn.

Dus, dit zijn dingen die je in je hart moet laten bezinken; en je moet je realiseren, eerlijk gezegd, dat met gemeentepanten, zodra je je hoofd opheft, je klappen gaat krijgen. Je moet weten dat God je hiertoe geroepen heeft, je moet het geloven. Als je het niet gelooft en je krijgt te veel klappen, dan zul je denken, "Nou, ik weet niet of ik wel weer op moet staan." Kijk, ik kan in zonde vallen, wat ik hoop dat ik nooit doe, en dat kan me diskwalificeren, wat anders is omdat ik gediskwalificeerd zal zijn, en hopelijk zal ik dat verwerken, en zal ik teruggebracht worden tot bekering. Maar als ik wegloop van wat ik doe, voor mij, heeft dat invloed op mijn redding. Want voor mij, zou ik weglopen van Jezus. Jezus riep me, en Hij zei, "Mijn dienaar moet zijn waar Ik ben." Met andere woorden, ik moet zijn waar Hij wil dat ik ben, en Hij heeft mij gevraagd dit te doen, en Hij heeft het over Hem gehoorzamen als mijn meester.

Voor mij heb ik niet het recht om dit niet te doen. Dit is wat Hij mij gevraagd heeft te doen. Ik moet trouw zijn totdat Hij anders zegt. Ik zit vast! Er zijn mooie momenten; er zijn momenten dat ik denk, "Ik heb de beste baan van de wereld! Dank U, Jezus, voor wat ik doe, het is zo geweldig!" Maar er zijn ook dagen dat ik denk, "Lieve God, kunt U me nu alsjeblieft vermoorden? Kunnen we er gewoon een eind aan maken? Want ik weet niet of ik morgen wel aan wil. Ik heb gewoon te veel klappen gehad." Dat is het gevoel dat je zult voelen in het leiderschap, dus, regel het nu. Ik vertel u deze dingen omdat ik wil dat u eraan denkt, wanneer u op uw duim zuigt, in bed ligt en zegt: "Ik wil niet opstaan, ik wil niemand zien! Maar wee mij als ik het niet doe! Heer, U hebt me geroepen om dit te doen." Laat het in je hart bezinken dat je hiertoe geroepen bent. Oké?

Dus, je moet een gevoel van Gods roeping hebben. Er was een man genaamd Todd Hunter; hij onderzocht gemeentepantern, en het is heel interessant welke dingen hij vond. Dus, toen hij keek naar mensen die niet succesvol waren in gemeentepantern, die hun deuren sloten, was de helft van degenen die faalden onzeker of ze wel geroepen waren om te planten in de eerste plaats. Met andere woorden, 50% van de mensen die het niet haalden, wisten niet zeker of ze er wel aan hadden moeten beginnen. Zie je, dat is een recept voor de dood. Je moet weten, "God, dit is Uw weg; dit is waartoe ik geroepen ben." Hoe weet je dat? Heb je ooit geworsteld met die dingen? Zoals ik wist, dat ik geroepen was om te leiden. Ik bedoel, eerst was het een brandend verlangen in mij, en toen begonnen de profetieën te komen, en er was een gevoel van, je weet wel, "Je bent geroepen om een leider te zijn." "Ja, Heer! Ja, Heer!" Ik wist niet wat ik me op de hals haalde. "Ja, Heer, kies mij!" "Oké, ik kies jou." "Dank U, Jezus!" Ik voelde het in de Geest in mijn gebedstijden, mensen begonnen het te bevestigen, het leven van God begon uit mij te stromen, en toen herkenden anderen de genade over mij: "Het is duidelijk dat je door God geroepen bent." Ik wist het, alsof ik het wist, alsof ik het wist. Dus, toen ik eindelijk de teugels in handen kreeg, was het van, "Ik weet dat ik hiertoe geroepen bent." God misleidde me, zie je, maar je moet weten dat je hiertoe geroepen bent. Vraag het Hem als je niet zeker bent, vraag het Hem. Onthoud dit, je hoeft niet te leiden om te helpen een gemeente te planten, of zelfs om een bestaande gemeente te helpen gezond te worden. We hebben ieder persoon nodig om zijn unieke rol te spelen. Niet iedereen is geroepen om te leiden, maar sommigen van jullie wel. We hebben leiders nodig, en we hebben leider-achtige volgelingen nodig die helpen deze dingen werkelijkheid te laten worden.

Je wilt een gemeente stichten met mensen die niet neerslachtig zijn, die mensen zijn vol van geloof. Als je een vergadering binnenloopt, en iemand heeft de gemeente verlaten, en je bent klaar om je polsen door te snijden, en je hebt zoiets van, "Boo hoo!", dan hebben zij zoiets van, "Kom op! God gaat iets doen!" Voor je het weet, voel je een beetje geloof opkomen; het is hun geloof dat op jou overslaat, want het zijn berserkers. Berserkers zijn fantastisch als je een gemeente plant; berserkers zijn Gods geschenk aan gemeentepantern.

Berserkers werken zo, heb je ooit Braveheart gezien, of die films waar ze tegen de vijand opgaan? Ik herinner me dat in Braveheart, dit is historisch juist, de Schotten tegenover een leger staan dat nog nooit verslagen is, een gewapende cavalerie. In de geschiedenis van de mensheid, heeft de gewapende cavalerie altijd gewonnen en zij hebben geen cavalerie, ze zijn zo goed als dood vlees, en hun aantallen zijn veel minder dan de Engelsen. Je staat aan de overkant van het veld, en de kans is ongeveer 99,99% dat je vandaag aan het eind van een stok sterft.

Mensen beginnen weg te kwijnen, je ziet het in de film, mensen kwijnen weg en denken bij zichzelf, "Ze hebben harnassen, ze zijn getraind, ze hebben paarden! Ik ben een boer met een hooivork! Serieus? We hebben geen kans." Dus, mensen beginnen weg te kwijnen, ze hebben zoiets van, "Nu dat ik zie waar we tegenover staan, het klonk opwindend om hier deel van uit te maken, maar nu dat ik zie wat er vandaag gaat gebeuren, denk ik dat ik gewoon ga wegdrijven."

Dan zou je een berserker hebben, en die zouden berserkers in dienst hebben. Het concept van cheerleaders komt van berserkers. Ze zouden kerels laten komen die razend zouden worden in de voorste linies. Ze zouden voor de jongens gaan staan, en het zou net zijn als, "We gaan deze jongens vandaag vermoorden! Ze weten niet dat ze Schotten te pakken hebben! Weet je hoe Schotten zijn? Wij zijn de gekste groep!" Ze gingen gewoon uit hun dak, en uiteindelijk, de jongens die op drift waren zouden zeggen, "He, ja, ik ben een Schot! Ja, misschien kunnen we dit doen! Wie denken die Engelsen wel dat ze zijn? We gaan ze verslaan! Wie denken ze wel dat ze zijn?" Plotseling verandert het hele klimaat, de hele atmosfeer, dat zijn cheerleaders, dat zijn berserkers.

Weet je nog toen je op school zat en je zong van, "Wie zijn, wie zijn, wie zijn wij? Wij zijn, wij zijn, wij zijn..." Eigenlijk, gaan we je slaan! Het werkt! Je begint het te geloven! In elke gemeente, krijg je een berserker, en hij is een van die jongens, hij is net als, "We kunnen het doen! God gaat het doen! We gaan een doorbraak krijgen!" Dan heb je degenen die het tegenovergestelde doen. Je weet wel, de 12 spionnen in het Oude Testament, 10 van hen zijn als, "Ja, ik weet dat God een aantal beloften heeft gedaan, maar je begrijpt het niet..." Dus, zij doen het tegenovergestelde! De hele gemeenschap is net als, "Argh!" en komt tot stilstand. Je hebt dit gevecht tussen je berserkers en hen, gaten zoeken en problemen vinden.

Berserkers zijn geschenken; ik weet niet eens hoe ik deze andere mensen moet noemen, maar ze zijn gewoon een pijn in de kont, en je zou willen dat ze er niet waren. Ze doden gewoon alles; ze doden het leven van God; ze stichten branden in de gemeente die je moet blussen omdat ze roddelen en lasteren. Wees liever een berserker. Weet je, zelfs als je niet leidt, wees een berserker voor de man die leidt, "Kom op, God kan dit doen." Wees een 'God kan' in plaats van een 'Oh nee' soort persoon. Want aan het eind van de dag moet je je realiseren dat mensen, zelfs leiders, mensen zijn, en ze hebben twijfels en angsten en zorgen, en ze moeten proberen om daarboven te komen met geloof. Gewoon iemand bij zich hebben die zegt, "Kom op! Ik bid voor je! Ik weet dat je dit kan doen!", het is als, "Dank U, Jezus! Ik heb niet het gevoel dat ik er alleen voor sta, ik heb iemand die me steunt." We hebben wel een miljoen 'Kassies' nodig, je weet dat hij voor je bidt. Ik weet gewoon dat hij me een profetisch woord geeft, zoals, "Hé, we hebben gebeden om 3 uur 's nachts, en dit is wat God zei!" Het is net als, "Oké, iemand bidt voor mij. Ik kan dit doen."

Luister naar me, je weet dat in termen van gemeente succes, er niet veel mensen zijn die het soort succes hebben gehad dat ik heb gehad; en ik ben nog steeds gezegend met berserkers.

Vaak vinden ze me gewoon in mijn zwakke momenten en peppen ze me op, want ik moet net als iedereen worstelen met het geloof. Dus dat zijn echte, echte dingen. Oké? Wees een zegen; haal niet het leven uit je hoofdoudste. Sommige mensen zijn net vampiers, je weet wel een vampier, zuigt het leven uit je. Je komt binnen met liefde voor Jezus en vol geloof, en vijf minuten met die kerel en je denkt, "Ik ben een loser, deze gemeente is waardeloos." Hij heeft het leven uit je gezogen. Wees geen vampier, wees een berserker. Vlucht voor vampiers, ze doden alles. Elke gemeente heeft ze, en ze zijn verschrikkelijk, maar je moet nog steeds van ze houden en zo. Nogmaals, dat betekent niet dat je niet kunt zeggen dat er problemen zijn, maar weet je, de manier waarop je deze dingen overbrengt in je context is zo vitaal voor je leider. Je moet je realiseren dat hij moet nemen wat je zegt en er iets mee moet doen. Geef hem geen honderd dingen die mis zijn met de gemeente. Het is genoeg om iemand zijn polsen te laten doorsnijden. Zeg hem dat je van hem houdt, dat je blij bent om bij hem te zijn, maar hé, hoe zit het hiermee? Omdat hij dat moet nemen, hij moet zichzelf erdoorheen slaan en leiden. Als je hem zo erg verwondt, hoe komt hij dan van de grond? Dus, dit is voor hen die gemeentepansters helpen, wees een zegen.

Iets anders waarvan ik denk dat het zo belangrijk is voor ons als gemeentepansters, en ik heb het hier al een beetje over gehad, is dat je een inspirerende visie moet hebben, een beeld van waarom dit belangrijk is. Waarom gaat dit, wat we aan het doen zijn, een verschil maken tot in de eeuwigheid? Als ik je niet kan laten zien hoe dit gaat meetellen in de eeuwigheid en je helpt mee te tellen in de eeuwigheid, dan ga je worstelen om mensen mee te krijgen. Er moet een gevoel zijn van, "Ik zal nooit in mijn bestemming wandelen als ik niet met deze persoon ben." Heb je dat ooit gevoeld? Ik wel. Ik herinner me een ontmoeting met Dudley Daniel. Toen ik die man hoorde praten, dacht ik: "Zonder deze persoon zal ik nooit mijn bestemming bereiken. Ik zal nooit mijn weg vinden in wat ik nodig heb zonder deze man." Ik ben nooit dicht bij hem in de buurt gekomen, maar alleen al het luisteren naar zijn preken heeft me gevormd.

Ik realiseerde me, dat het zo kostbaar was om dat voor mij te vinden, dat ik de Assemblies of God verliet, ik verliet een gemeentehuis, ik verliet een salaris, ik verliet een medische hulp, en ik ging terug naar de bediening voor vijf jaar, alleen maar om dicht bij hem te blijven. De AOG kon me niet kopen, niets wat ze me aanboden zou me daar houden, want ik proefde iets in deze man. Ik denk dat voor mij, weet je, om zo'n visie te hebben waarbij mensen voelen, "Als ik bij jou ben, gaat mijn leven tellen." De gedachte dat jij me zal helpen een verschil te maken voor de Koning en het Koninkrijk is zo cruciaal voor ons als

gemeentepantern. Weet je, je praat met jongens, je komt in een nieuw gebied; je moet in staat zijn om mensen te laten zien waarom dit, wat we doen, essentieel is voor God.

Ik vertel het verhaal van Steve Corkill, we hadden geen kinderpastoraat toen hij bij ons kwam, we hadden geen kinderen, en hij is de eerste man met kinderen. Dus, hij vertelt me dat hij naar de gemeente verderop gaat omdat ze een geweldige kinderbediening hebben. Ik herinner me dat ik tegen hem zei: "Je zou dat kunnen doen, en dan ben je gewoon een nummer in een gemeente met een heleboel andere kinderen. Of, je kunt de eerste persoon zijn die zich opoffert en hier een basis legt voor anderen. Als jij je opoffert, zullen andere mensen op een dag komen en je kinderen zien, blijven, en het makkelijker vinden om te blijven. Op een dag, als er honderden en honderden kinderen in onze gemeente zijn, zullen zij het niet weten, maar God zal weten dat jij degene was die de prijs betaalde voor allen. Ja, je kan naar de gemeente verderop gaan, of je kan bij ons rekenen." Hij bleef, hij kwam, en hij offerde het allemaal op, en God eerde dat offer. Zijn kinderen dienen de Heer, ze houden van de Heer, en hij is nu een ouderling in de gemeente in Mossel Bay. Hij heeft enkele van onze werken voor seizoenen geleid, en hij is een man die echt meetelt in het Koninkrijk van God. God heeft zijn offer geëerd, en op een dag, als we in de hemel zijn, zullen we zien hoeveel kinderen er naar de hemel gaan, omdat Steve Corkill het voorrecht kreeg om de eerste ouder te zijn die de prijs betaalde. Zie je, God ziet dat. We moeten in staat zijn om mensen dat te laten zien, je moet mensen laten zien hoe hun offer zal tellen.

Ik was vanmorgen bij de Bijbelschool, de TMT jongens. Ik keek naar deze jonge jongens en meisjes met potentieel; ik dacht, uiteindelijk, hoopte ik, dat zij zouden voelen dat iets van de toekomst van de waarheden van God waar wij voor gevochten hebben, op hun schouders rust, en zal komen te rusten. Zij zullen moeten vechten voor die waarheden. Zij zullen die dingen moeten openbreken in hun generatie in de toekomst. Ik zal er niet altijd zijn, en de andere ouderen ook niet.

De tijd zal komen dat zij in de frontlinie de prijs zullen betalen, maar ziet u, dat is iets heel opwindends om over na te denken; de Heere gaat mij als een David in de frontlinie zetten, en ik ga de confrontatie aan met Goliath voor het volk van God. Ik wil David zijn; ik wil dat mijn leven telt. Ik wil de vijand overwonnen zien. Ik wil Jezus' dood eren, en als ik dat eenmaal zie, is het als een parel van grote prijs, er is geen prijs te hoog! Maar we moeten in staat zijn om mensen dat te laten zien, en dus zelfs als je een lifegroep leidt, en je kunt de mensen niet laten zien waarom ze nodig hebben wat wij zijn, dan zul je het moeilijk krijgen. Maar als je ze kunt laten zien hoe hun leven een verschil kan maken, zul je verbaasd zijn wat er gebeurt. Want diep van binnen is er een frustratie in het lichaam van Christus; omdat we allemaal opgedirkt zijn en de grootste feesten en de coolste predikers hebben, maar eigenlijk zijn we gewoon toeschouwers. We zijn door God gemaakt om mee te tellen; we zijn gemaakt

om priesters te zijn voor onze God. Binnen in ons is er een verlangen om God op de een of andere manier te dienen, en we moeten de mensen laten zien dat ze dat met ons kunnen.

Het goede voorbeeld geven

Ik had gehoopt te kijken naar gemeenten van verschillende grootte; omdat je die heel verschillend moet leiden, maar ik denk niet dat ik daar in dit gedeelte aan toe kom. Het is een beetje als het opvoeden van een kind; als het geboren wordt, moet je op een bepaalde manier met dat kind omgaan. Maar als het groeit, moet je je ouderschap aanpassen. Een gemeente planten is hetzelfde. De leiderschapsstijl waarmee je begint is niet dezelfde stijl waarmee je eindigt. Je moet je leiderschap aanpassen en soms moet je enorme aanpassingen maken.

Als een gemeentepanter, ben jij het. Misschien heb je berserkers, en misschien heb je mensen bij je die helpen, maar als gemeentepanter ben jij het uiteindelijk. Als een gemeentepanter, gebeurt het alleen maar omdat jij het hebt laten gebeuren. Later moet je overgaan tot het trainen van leiders. Natuurlijk, als ik zeg, "Jij hebt het laten gebeuren," begrijp je dat ik het heb over in de Heer. God laat het uiteindelijk gebeuren. Maar je moet op het punt komen waar je anderen inspireert en anderen helpt om jou te gaan helpen!

Het is het vermogen om leiders te ontwikkelen; dat is een zeer belangrijk ingrediënt om een gemeente vooruit te helpen. Je kunt in je eentje een gemeente laten groeien tot 30 of 40 mensen, maar dan moet je beginnen met het ontwikkelen van leiders, en dat is vaak waar jongens vastlopen. Je zult merken dat veel mensen tot een bepaald punt groeien, maar ze weten niet hoe ze leiders moeten ontwikkelen; ze kunnen die aanpassing niet maken. In die situatie moet je ze ofwel in een andere rol plaatsen en een leider aanstellen die het verder kan brengen, of je blijft die jongens gewoon planten. Ze zullen de plant laten groeien tot 30 of 40, en dan zet je er iemand anders in. Sommige mensen zullen nooit in staat zijn om die aanpassing te maken en verder te groeien.

Als je de gemeente wilt blijven laten groeien, moet je leren om die aanpassingen te maken, en het vermogen om leiders te ontwikkelen is heel belangrijk. Todd Hunt, toen hij zijn onderzoek deed naar mislukte gemeentepantingen, zei dat 95% van de onsuccesvolle gemeentepanters niet in staat waren om lekenleiders te identificeren, te werven, te trainen en in te zetten. 95%! Het is de grootste reden voor mislukking. Het is echter niet alleen het kunnen aantrekken van leiders. Het is vaak dat gemeentepanters de verkeerde leiders kiezen. Het kiezen van de verkeerde leiders is het snelste recept voor de dood!

De uitdaging is dat als je iemand kiest die het verkeerde hart of het verkeerde motief heeft, je, als hij eenmaal de leiding heeft, serieuze problemen krijgt! Nu is het een leider tegen leiders. Nu ben je aan het vechten in huis in plaats van als een team te werken! Je put elkaar uit, in plaats van de mensen vooruit te leiden. Dus nogmaals, ik zou zeggen, je moet leiders trainen en ontwikkelen, en leiderschapsprincipes onderwijzen. Maar uiteindelijk, stel niemand aan in een gemeenteplanting zonder een goed apostolisch perspectief.

Als je ze eenmaal benoemd hebt, is het moeilijk om ze weer te ont-benoemen! Ondanks mijn huidige geloofwaardigheid, heb ik, toen we hier enkele leiders moesten ontslaan, veel klappen gekregen in deze gemeente en ik heb meer geloofwaardigheid dan de meeste leiders. Dus, als je een gemeenteplanter bent, is het ont-benoemen van leiders genoeg om je neer te halen! Je moet heel voorzichtig zijn met wie je als leider kiest!

Hier is een vraag voor jou, wat heb jij dat mensen aantrekt? Wat kun je gebruiken om mensen naar de gemeente te trekken en uiteindelijk naar een relatie met Jezus? Wat heb je dat mensen aantrekt, omdat ze zich tot jou aangetrokken voelen voordat ze zich aangetrokken voelen tot Jezus in jou? Je moet begrijpen dat wanneer mensen in een nieuwe gemeente komen, dan moet ik zorgen dat ze me aardig vinden. Als je me eenmaal mag, zul je naar me luisteren. Je hoeft me niet aardig te vinden. Ik ben niet onzeker, maar ik weet dat, totdat je me leuk vindt; totdat je denkt dat er iets in mij is dat nuttig voor je zal zijn, of goed voor je, als vertegenwoordiger van Christus, je me niet echt gaat volgen; je gaat niet echt naar me luisteren.

Dus, het eerste wat ik doe is dat ik ervoor zorg dat je me aardig vindt. Er zijn kleine dingen waar je je bewust van moet zijn. Als je een stille persoonlijkheid hebt, zullen mensen onzeker zijn in jouw buurt en als mensen onzeker zijn in jouw buurt, is dat niet prettig voor hen. Ben je ooit met iemand geweest waarvan je niet weet wat ze denken? Hoe leuk is het om met ze om te gaan? Je zit daar, en ze hebben zo'n blik op hun gezicht als ze iets zeggen, en je denkt, "Wat betekent die blik precies?" Het is vermoeiend voor mensen, want nu begin je aan jezelf te twifelen en word je voorzichtig met hoe je dingen zegt. Dus, je denkt gewoon, "Oké, ik wil niet echt rondhangen met die kerel. Ik ga liever rugby kijken bij iemand anders thuis."

Dan heb je van die mensen die, als je bij ze bent, gewoon warm en omhelzend zijn. Je voelt je geaccepteerd. Je hebt het gevoel dat zelfs als ze het slechtste van je zouden zien, ze nog steeds van je zouden houden. Dat zijn het soort mensen waar je mee om wilt gaan; je weet waar je aan toe bent bij hen. Je moet zo'n persoon zijn als gemeenteplanter, dat wanneer ze binnenkomen ze het gevoel hebben: "Deze man mag me! Hij is voor mij, hij wil Gods beste voor mij." Dus, je moet op je gezichtsuitdrukkingen letten; je moet opletten hoe je overkomt. Je moet voorzichtig zijn met die dingen, want jij bent de leider, jij bent de ouder. Denk eraan of je een chagrijnig gezicht hebt. Ken je Len uit

Swellendam? Toen hun gemeente bij ons kwam, was een van de eerste dingen die ik tegen hem zei: "Len, lach! Gewoon glimlachen!" Wees niet de hele tijd te intens. Lach soms! Het is vermoeiend om met iemand te zijn die de hele tijd intens is. Ja, er is tijd voor intensiteit, maar er is ook tijd voor, "Hé, laten we wat rondhangen en gewoon van elkaar genieten."

Toen ik ouderling werd in Port Elizabeth, was mijn huis altijd vol met mensen. Mensen kwamen door ons huis, ze ontmoetten Jezus, en ze bleven. Ik heb nog nooit een lifegroep geleid maar in die tijd had ik vaak 30 of 40 mensen tegelijk in mijn huis. Ze kwamen aan, en we gingen samen naar het strand. Ik had een kleine zeilboot, en we gingen samen naar het strand. We namen mensen mee zeilen, en mensen hingen rond op het strand. Dan gingen we van het strand, en hielden we ergens een pauze. We baden en aanbaden samen en genoten van Jezus. Maar we hadden ook de hele dag op het strand, gewoon de boot omgooien en zwemmen. We waren vrienden, en we waren vrienden die van Jezus hielden! Het was erg aantrekkelijk, weet je. Dat is wat ik nu mis! Ik heb daar tegenwoordig geen tijd meer voor. Ik heb de luxe niet meer, en dat is wat ik mis. We genoten gewoon samen van het leven en dan hadden we diepe Jezus-momenten, en we praatten over Jezus, maar ook over andere dingen. We deden gewoon het leven samen, en het was heel aantrekkelijk. Ik probeerde het niet te zijn; het was gewoon, dat is wat het was. Het was gewoon leuk, maar als we het over Jezus hadden, waren we ook serieus.

Je leert meer over de mensen in je gemeente door met hen een weekendje te gaan kamperen dan je ooit zult leren in een lifegroep of op een zondag. Want in de gemeente hebben ze hun "christelijke gezicht" op. Maar als ze om 6 uur 's morgens wakker worden, en ze zijn de hele nacht door muggen opgejaagd, en ze hebben een loopneus, en het toilet is een heel eind weg; dan begin je te zien hoe ze werkelijk zijn. Dus nogmaals, als een gemeenteplanter, leef samen; doe gewoon dingen samen.

Het andere voor mij was dat ik altijd dacht, "Heer, ik wil niet alleen maar samenkomen en hetzelfde doen, hetzelfde oude." Ik zou denken, "Wat wilt U doen, Jezus? Ik heb een droom, wat ik graag zou willen is dat mensen op een zondag komen, en dat we iets totaal anders doen, omdat Jezus niet in onze kleine doos zit van hoe we dingen doen. Het gaat niet over een samenkomst met vijf liedjes; twee langzame liedjes, en drie snelle liedjes, of wat het ook is, maar dat ons hart zou zijn, "Jezus, U kunt doen wat U wilt in onze samenkomst." Ik denk dat dat ook een geloof in ons schept dat alles kan gebeuren. We zouden denken: "Mis geen bijeenkomst, want Jezus zal waarschijnlijk op de een of andere manier binnenkomen." Als je een bijeenkomst mist, zal iedereen iets zeggen als, "Oh broeder, je hebt zo veel gemist! Jezus kwam binnen, en deze kerel was aan het huilen..."

Een van de sleutels tot het groeien van een gemeente zijn goede communicatieve vaardigheden. Je kunt een gemeente tot een bepaald punt laten groeien door alleen maar van mensen te houden, maar dan moet je beginnen met het ontwikkelen van de vaardigheid om te praten en te onderwijzen. Als je je geroepen voelt om een gemeente te stichten, of een gemeente te leiden, dan moet je hier aan werken, want soms zijn het de kleine dingen die we doen die in de weg staan. De klassieke fout van de meeste nieuwe gemeentepianters, of zelfs nieuwe leraren, is dat ze te veel proberen te zeggen. Het is alsof je 30 jaar met Jezus hebt gehad, en je brengt 30 jaar in een preek! Er is zoveel informatie die niet geaard en geworteld is! Uiteindelijk raken de mensen overbelast, en kunnen ze je niet meer volgen. Dus zeg liever één ding goed! Ga langzamer! Laat mensen je preken bekritisieren. Ga naar een predikantenclub, ze zullen het je leren! "Hoe leer ik beter te preken? Wat doe ik het verkeerd? Wat zit er in de weg van mijn prediking? Soms is het een stotter of heb je een kleine zin die je blijft herhalen, en het is gewoon vervelend, en je weet het niet eens omdat het een nerveuze reactie is. Ik herinner me Ryan Kingsley, die nu in Benoni, Joburg zit. Ryan ademde diep in en uit en wij moesten zeggen, "Ryan, daar moet je mee ophouden. Het is leidt af."

Een ander ding is, "Hoe kom ik over?" Het is een belangrijke vraag, want soms loop ik uit een preek, en ik kwam nogal zwaar over. Als ik elke week zwaar overkom, wordt het te vermoeiend! Op een conferentie preek ik soms back-to-back sessies. Dus, soms preek ik eerst een preek die zwaar is; alsof je na afloop allemaal bloedt. Iedereen voelt zich gewoon zondaars, en ik heb net het seculiere humanisme in je geslagen. Maar ik zal dat niet twee preken achter elkaar doen. Kijk, de volgende preek zal ik grappig zijn, en zullen we lachen. Waarom? Omdat ik weet dat jij het niet aankunt en ik het niet aankan. Ik kom op het punt dat ik je een tijdje niet meer zo'n preek kan geven. We zijn allemaal nog te gekneusd. Als jij die man bent die altijd zwaar is, bedenk dan dat ze naar Jezus kwamen omdat Hij leven had. Hij sprak de waarheid, maar Hij gaf hen ook leven.

Ik herinner me dat ik keek naar het Evangelie volgens Mattheüs, de Jezus-film met Bruce Marciano. Vóór deze film, in alle oudere Jezus-films waar we mee opgroeiden, lachte Jezus nooit. De focus van het afbeelden van Jezus lag alleen op hoe heilig en spiritueel Jezus was. Hij had bijna een aureool. Jezus werd zo getoond in al die oudere films. Dan was er Bruce Marciano, een Amerikaan. Bruce Marciano bestudeerde het evangelie van Mattheüs en portretteerde een Jezus die lachte en blij was! Het was zo bevrijdend om ernaar te kijken. Jezus werd afgebeeld op een manier die ik nog nooit in een film had gezien. Jezus lacht echt in deze film. Op sommige momenten nam Marciano de letterlijke woorden van Jezus uit de Bijbel en, de manier waarop hij ze uitbeelde, letterlijk woord voor woord, maar hij scheldt de discipelen uit, plaagt hen! Ik had die mogelijkheid nooit eerder overwogen en plotseling heb je deze Jezus die echt voor ons is. Hij was een mens, net als ik, natuurlijk zonder zonde, maar Hij was geen engelachtig wezen met wie wij nooit een relatie konden hebben.

De emotie van Jezus komt door in deze film met Marciano. In die oudere films zag de geportretteerde Jezus er zo "perfect" uit aan het kruis; die Jezus toonde geen emotie. In Bruce Marciano's vertolking van Jezus, huilt Jezus! Hij kijkt naar de discipelen, en je kan de pijn in Zijn ogen zien! Welke Jezus stel jij voor? Jezus was soms zwaar. Maar soms is het probleem je persoonlijkheid; soms is het je persoonlijkheid die zwaar is. Zorg ervoor dat je de mensen Jezus brengt, niet alleen je persoonlijkheid. Je moet aan die gebieden werken en nadenken over hoe je overkomt. Ben je de hele tijd zwaar?

Je moet jezelf ook afvragen of je de hele tijd licht bent. Want dat is ook slecht; als je nooit een zwaar moment hebt, als het enige waar je je op concentreert plezier maken is. Een van de gemeenten in Kaapstad had deze advertentie; Ik kon het niet geloven. Er stond, "Kom naar de gemeente, waar zondag een leuke dag is." Ik dacht, "Help hen, Jezus!" Want als dat het punt is van je zondagse samenkomst, dat zondag een leuke dag is; dan is er iets fundamenteel mis daar! Soms kan het leuk zijn, maar zondag wordt niet altijd alleen maar een "leuke dag" Dat is niet onze drijfveer, en het is niet waar we naar streven. Natuurlijk, ja, soms zul je plezier hebben, maar niet de hele tijd. Als je nooit plezier hebt, is dat een probleem. We streven niet naar plezier, maar we zullen plezier hebben tijdens de reis. Dit zijn dingen waar je aan moet werken, want als je altijd leuk of altijd zwaar bent, is dat gewoon niet gezond. Dus, vraag mensen hoe je overkomt.

Je moet eerlijke vrienden hebben, want als ze het je niet vertellen, kun je niet veranderen. Ja, het is niet leuk om die gesprekken te hebben; maar ze zijn nuttig omdat je nu kunt veranderen. Liever dat, dan je elke week afvragen waarom de gemeente niet groeit. Dat is veel pijnlijker, mijn leven uitstorten en me afvragen, "Waarom is er geen vrucht?" Je moet dingen overwegen zoals, misschien is het omdat je nooit lacht! Misschien zie je er niet uit alsof je het naar je zin hebt en als je het niet naar je zin hebt, hoe kunnen wij het dan leuk vinden om naar je te luisteren?

Ik weet nog toen ik jonger was, en ik deed een cursus van drie maanden voor gemeentepanterners, we reisden door het land, en we moesten preken voor de apostolische jongens. Het was beangstigend. Ik stond op, en ik preekte, en ik herinner me dat ze ons achteraf bekritiseerden. Je zit daar, en ze vertellen je wat je goed deed en wat je niet goed deed. Een van de dingen die de jongens die me bekritiseerden zeiden was dit; hij zei: "Het ding dat werkt; het ding dat je waarschijnlijk het meest in je voordeel hebt is dat je plezier hebt als je op de voorgrond treedt!" Ik realiseerde me dit niet eens eerder. Heb je plezier? Als ik preek, geniet ik van het moment.

Als ik aan het preken ben, omdat ik in de pas probeer te lopen met de Heilige Geest, zeg ik soms dingen, en dan denk ik, "Waar kwam dat vandaan? Serieus, dat was diepzinnig," en ik weet dat het niet van mij kwam! Ik herinner me dat ik een keer zei: "Kan iemand dat opschrijven, want ik weet dat ik dat ga

vergeten. Kun je dat opschrijven en me eraan herinneren wat ik net zei? Want ik weet niet waar dat vandaan kwam!" Het is geweldig, en ik houd ervan! Ik wandel met God terwijl ik dit doe! Ik vertel mijn God verhalen, en ik voel Hem. Ik geniet ervan; ik geniet van Zijn aanwezigheid, en dat maakt het makkelijk om naar mij te luisteren. Dus, dit zijn de dingen waar je aan moet werken.

Iets anders dat je moet overwegen als je communiceert is hoeveel je verhalen gebruikt om je punt te illustreren. Als het alleen maar Schrift, Schrift, Schrift is, dan kunnen niet veel mensen dat. Sommige leraren kunnen gewoon de Schrift doornemen, maar de meesten van ons moeten stoppen, pauzeren, een verhaal vertellen en illustreren.

Weet je wat je zult onthouden van wat ik vanavond heb gezegd? Ik heb niet veel Schriftgedeelten gebruikt vanavond, maar je zult je het verhaal herinneren van die man die naar dat land ging en zijn vrouw en kind begroef. Dat is wat je zult onthouden. Ik had je kunnen zeggen dat God alle dingen doet voor het welzijn van hen die Hem liefhebben, maar dan vertel ik je het verhaal en begrijp je het. "Oh mijn goedheid, ja! God doet dat echt en misschien doet Hij dat ook voor mij." Ik zal aan het verhaal denken als ik mijn eigen vrouw aan het begraven ben en jij gaat ook iemand begraven, ergens in je leven gaat er iemand dood. Je gaat ergens verlies ervaren. Jezus zei dat, Hij garandeerde het. Jezus zei dat je door veel lijden zal gaan. Als het lijden komt, zul je je dat verhaal herinneren en dat verhaal zal je bewaren. Zorg er dus voor dat het een verhaal is dat geworteld is in de Schriften en vertel verhalen waar mensen zich in kunnen vinden.

In 1 Timotheüs 3:2 is één van de kwalificaties van een oudste, dat hij moet kunnen onderwijzen. Op een bepaald moment in de niet al te verre toekomst, heb ik het stiekeme vermoeden dat we door vervolging zullen moeten gaan. We komen in de dagen dat velen van ons waarschijnlijk thuis leiding zullen moeten geven, en er zullen misschien zelfs wel eens verstrooiingen zijn. Dus, wat we proberen te doen is, zelfs hier, we hebben deze zaal zo ingericht dat elke zondag, er een preek op video zal worden opgenomen. We hebben een vrachtwagenlading met preken die je nu kan downloaden van het internet. Dus, zelfs als je geen goede prediker bent, er zijn waarden en ideeën die goed worden onderwezen in deze video's. Als je een paar mensen in een huis kunt verzamelen en van ze kunt houden, kun je je leiderschap aanvullen met een paar video's van onderricht waarvan je weet dat ze behoorlijk zijn. Dit zal de mensen helpen om de waarden van God te leren kennen. Bijvoorbeeld, er is onze Starting Point (oriëntatie) cursus die de meesten van ons hebben doorlopen. De volledige Starting Point-serie is op video opgenomen. Mannen komen in een Four12 gemeente, en sommige laten hen deze Starting Point videoserie zien, en deze mannen zeggen: "Ik heb nog nooit zo'n gemeente gezien!" Dus in veel opzichten zijn we in staat om een zwakke leraar of prediker te helpen met deze video's.

Ik wil nooit dat het om mijn gezicht gaat op deze video's. We zenden niet elke zondag Andrew Selley uit in JoshGen. Dat is niet hoe ik wil bouwen. Maar ik realiseer me tegelijkertijd, dat als de apostel Paulus brieven schreef, ik er vrij zeker van ben dat als hij deze technologie had gehad, hij het zou hebben gebruikt. In onze gemeenten krijgen de meesten van u mij buiten deze trainingstijden of bijeenkomsten maar één keer per jaar in uw gemeente te zien; als u geluk hebt. Ik heb niet om mij heen gebouwd. Dus, we zouden gemeenten kunnen planten met een man die gewoon mensen kan verzamelen, en er zouden zelfs gemeenten uit voort kunnen komen. Je zou dan een onvermogen om te onderwijzen kunnen aanvullen met deze video's, want uiteindelijk gaat het erom dat mensen gered worden en in een gezonde gemeenschap komen.

Over evangelisatievaardigheden gesproken, die moeten we leren als je een gemeente wilt leiden of iets wilt planten. Hoe leid ik iemand naar Jezus? Weet je hoe je iemand naar Jezus moet leiden? Zou je weten wat je moet doen? Als iemand naar je toe kwam en zei, "Ik heb Jezus nodig in mijn leven." Oké, dat is te makkelijk. Weet je hoe je iemand zover krijgt? Weet je hoe je een persoon naar dat punt moet bidden? Hoe loop je met iemand mee naar dat punt? Heb je ooit iemand naar Jezus geleid? Als dat niet zo is, dan is dat waarschijnlijk omdat je het niet geprobeerd hebt. Het is afschuwelijk hoe weinig Christenen iemand tot de Heer hebben geleid en vaak is het gewoon omdat we het niet proberen.

Toen we onze gemeente stichtten, was er een man genaamd John die een tijdje bij ons was. Hij viel uiteindelijk weg van de Heer, maar hij was gepassioneerd over evangelisatie. Hij wilde mensen gered zien, en ik herinner me dat we over evangelisatie spraken. Hij maakte aantekeningen over wat hij precies moest zeggen als hij iemand tot de Heer leidde. Hij reed altijd rond om te bidden, en dan zag hij een lifter en stopte om de lifter op te pikken in de hoop dat hij de man tot de Heer kon leiden. Hij zei zelfs: "Waar wil je heen?" De lifter zei dan, "Ik wil naar het Cape Town Stadion," of zo iets. Dan zou John zeggen, "Het is oké. Ik breng je naar het stadion, op voorwaarde dat je me de hele weg tegen je laat preken." De man zou denken, "Oké, gratis lift naar het stadion! Ik ga een paar keer liften, en misschien moet ik wel lopen, of hij gaat de hele tijd met me over Jezus praten." Dus zei hij: "Oké, ik stap in; praat met me over Jezus." John reed hem de hele weg naar het stadion, maar niemand werd gered!

John kwam naar me toe, en hij zei, "Ik ben zo gefrustreerd, Andrew!" Dan zou John ze uiteindelijk naar de gemeente laten komen en ik zou preken, en ze zouden gered worden, maar dan werd John boos op mij. Hij zei dan, "Ik ben boos op jou, Andrew, omdat jij ze altijd gered krijgt en ik niet." Ik weet nog dat ik tegen hem zei: "John, Jezus zei: 'Vraag, zoek en klop.' Vraag jij God? Bid je?" John zei: "Ja, ik vraag God om hen!" Ik zei: "Ben je op zoek?" Hij zei: "Ja, Andrew, ik rij rond. Ik pik letterlijk lifters op, op zoek!" Dus vroeg ik, "Klop je

aan? Kom je tot het punt waarop je tegen hen zegt: 'Hoe zou je nu op Jezus willen reageren, omdat Jezus aan de deur van je hart staat? Nu je hebt gehoord wat ik heb gezegd, hoe zou je willen reageren? Wil je daarop reageren?' Toen zei John: "Nee, dat heb ik nog nooit gedaan!" Ik zei: "Nou, daar moet je mee beginnen. Je moet dat oppakken."

Binnen een week had hij zijn eerste persoon tot de Heer geleid. Ik denk dat hij in totaal meer dan 50 mensen tot Jezus heeft geleid in de volgende maanden. Het is maar één klein missend ingrediënt dat het verschil kan maken. Maar sommigen van ons, zijn te bang om te kloppen. We bidden, "Oh, God, alstublieft!", maar we zoeken niet, of we kloppen niet. Maar als je mensen niet de kans geeft om te reageren, zullen ze dat nooit doen! Ze kunnen naar de gemeente komen, en ze kunnen die kant op neigen, maar hen op het punt krijgen waar ze een verbintenis aangaan, dit kleine ding kan een wereld van verschil maken!

Je hebt wijsheid nodig bij de kleine stappen in een gemeentepanting; ik bedoel de schijnbaar kleine dingen. Je moet denken, "Oké, waar gaan we elkaar ontmoeten?" Nu, als je een belachelijk sterke zalving op je hebt, kun je weggeloven met moord in deze dingen. Maar de meesten van ons hebben dat niet. Dus, moeten we denken, "Hoe ga ik deze mensen bereiken?" Als je in een zeer conservatief gebied bent, moet je je afvragen hoe makkelijk het is voor mensen om naar jouw huis te komen. Het is vrij moeilijk; conservatieve mensen zullen denken dat een ontmoeting in een huis een raar concept is. Ze zullen waarschijnlijk denken dat het een sekte is. Dus, misschien moet je op zoek naar een zaal. Je moet er misschien het geloof voor vinden als je denkt dat je je geen zaal kunt veroorloven. Je moet nadenken over deze praktische, schijnbaar kleine dingen.

Plant geen gemeente in oktober, tenminste niet officieel. Je kunt misschien een zachte lancering doen, want het probleem is dit; mensen bezoeken je, en ze zeggen allemaal, "Een nieuwe gemeente! Woohoo!" Dan is oktober heel snel voorbij, en november komt, en dan gaat iedereen weg. Nu is het weer alleen met je vrouw en alle anderen zijn weg. Ik zou je adviseren om in plaats daarvan met een zachte start te beginnen als je in oktober wilt beginnen. Dus, je zou kunnen beginnen om te proberen om wat waarden in de mensen te bouwen. Maar begin pas officieel in het nieuwe jaar, omdat het nieuwe jaar voor mensen altijd aanvoelt als een "officiële" nieuwe start. Dit klinkt misschien "onspiritueel", maar deze praktische dingen maken een groot verschil!

Een ander klein praktisch ding om over na te denken is: "Hoe gaan we een offerande doen?" Een van de moeilijkste delen van het leiden in de begintijden was het onderwijzen over het offeren. Toen we JoshGen begonnen, had ik zoveel van die gasten zien prediken: "Geef ons je geld, en God zal je zegenen!" Dus, ik wilde nooit over geld praten, en dus hadden we nooit geld! Toen herinner ik me dat een van de apostelen langskwam, en hij

daagde me uit. Hij zei: "Het viel me op dat je helemaal niet over geld praatte." Ik had zoiets van, "Ja, ik ben er zo overheen, weet je. Al deze jongens zijn gewoon in het geld, en ik wil niet dat mensen denken dat onze gemeente alleen geld op het oog heeft." Hij zei: "Andrew, Jezus sprak veel over geld. Paulus heeft het over arbeiders die hun loon verdienen. Je moet het over geld hebben!" Ik realiseerde me toen dat ik over geld moest praten!

Ik begon er waarschijnlijk zo over: "Ik voel me super ongemakkelijk om nu over geld te praten, jongens! We weten allemaal dat dit misbruikt is," en ik kromp ineem. Maar ik zei tegen hen: "We moeten hier over praten, want ik ben net berispt. Als ik niet luister naar een berisping van de apostelen, hoe kan ik jullie dan ooit leiden in de dingen van God?" Ik zei tegen hen: "Ik moet hierover praten. Ik voel me ongemakkelijk, en jij voelt je ongemakkelijk, maar laten we er gewoon over praten." Ik denk dat de mensen voelden dat ik het meende en dat ik dit niet deed om geld van hen los te krijgen. Ze konden zien dat ik mezelf daarheen had gesleept omdat ik wist dat ik het moest doen.

Immers, de Bijbel vertelt ons om over geld te praten, en mensen begonnen te geven! Het resultaat is dat JoshGen door de jaren heen erg vrijgevig is geweest omdat mensen trouw zijn geweest met hun geld.

Je moet nadenken over hoe je het offer gaat opnemen, ook al lijkt het maar een kleinigheid. Sommigen zetten een klein zakje voorin, en als je wilt, kun je komen en je gaven aanbieden. Jaren geleden kwam Ivan Senior uit Hawaï bij ons en toen spraken we niet over geld. We stuurden een kleine doos rond. Hij was al in de bediening voordat ik geboren was, en nadat hij een paar weken bij ons was, zei hij: "Wat zijn die dozen?" Dus we vertelden hem, "Dat is het offer." Hij zei, "Dus ik krijg dit kleine zilveren doosje, en ik geef het gewoon door in de rij?" Hij zei: "Als je me niet vertelt wat het is en me de kans geeft om me voor te bereiden, geef ik het gewoon door zonder iets te geven."

Ivan kwam uit een achtergrond van een welvaartsgemeente, ze gaven 30 minuten les over geld, en dan gaven de mensen. Ik had zoiets van, "Dat ga ik nooit doen!" Ik dacht er wat meer over na, en ik was zo van, "Nee, maar JoshGen geeft wel. Ze zijn trouw. JoshGenners geven hun tiende." Ik liep weg en dacht: "Nee, we gaan niet over geld praten." Toen sprak de Heer tot mij, en Hij zei, "Probeer het!" Dus ging ik naar de oudsten en zei: "Oké, jongens, kunnen we de komende tijd een les van twee of drie minuten houden voordat we de offerande doen? Maar twee of drie minuten en laten we het niet hebben over 'Geef en word gezegend!' Niet dat soort dingen! Zeg gewoon iets over geld." De week dat we het deden, stegen onze inkomsten blijvend met 30 procent!

Ik dacht, "Dat zijn JoshGenners!" Ik bedoel, ik denk dat JoshGenners behoorlijk toegewijde mensen zijn. Maar, ik realiseerde me, mensen vergeten! Ze vergeten het gewoon, en ze zullen het weer vergeten en dan is de maand voorbij! Als je een tijd hebt dat iemand zegt, "Hey, geld is belangrijk voor God,"

dan komt het geloof! Mensen vinden geloof om te geven. Dus, nu praten we over geld, want zonder geld kunnen we dit niet doen. We kunnen wat God ons gegeven heeft, niet uitzenden! Door geld, zijn we in staat om het Koninkrijk van God te bevorderen.

Dit zijn dingen waar je over na moet denken. Stel, je plant een gemeente en je hebt besloten om in een schoolhal samen te komen. Het zal de eerste week zijn, je moet denken, "Hoe zal het voelen als je begint? Waar zullen ze binnenlopen?" Denk aan de kleine dingen. Bijvoorbeeld, als er geen muziek op de achtergrond is en het is doodstil, dan praten de mensen niet; ze gaan gewoon zitten. Ze denken alleen maar: "Wees stil en weet dat ik God ben", vooral als ze nog geen deel uitmaken van een gemeentefamilie. Dus, je komt binnen, en er heerst zo'n griezelige, vreemde, ongemakkelijke stilte, en iedereen zit. Dan moet je opstaan en zeggen: "Hallo, allemaal! Welkom op de eerste samenkomst van deze gemeente," en het voelt gewoon ongemakkelijk! Je zou altijd muziek op de achtergrond moeten organiseren voordat je met de samenkomst begint. Dan voelen mensen, "Hé, ik kan praten," en het is niet zo dat iedereen hen kan horen. Dus, ze praten, en je ontwikkelt een cultuur van gemeenschap.

Dit zijn kleine dingen die je kunt doen. We eindigen een vergadering met, "Koffie achterin!", maar weet je waarom we koffie zetten? Het zorgt ervoor dat mensen langer blijven! Als we een gemeente willen zijn die een familie is, een gemeenschap, dan moeten we elkaar leren kennen. Met bezoekers, is het geweldig, want als je gratis koffie krijgt, is de kans groot dat je blijft hangen! Dus, al die dingen moeten worden doordacht. We denken over de kleine dingen die ons zullen helpen het soort gemeente te bouwen waarvan wij geloven dat God die zoekt.

Soms zijn het heel praktische dingen, kleine dingen, die een enorm verschil maken. Ik heb bijvoorbeeld gemerkt dat als de stoelen in rechte rijen staan en de zaal lang is, de voorste twee of drie rijen contact met je maken, en dan wordt iedereen stil en verstopt zich. Dus, in de meeste van onze zalen, draaien we de dingen zijwaarts, en we draaien de stoelen rond de voorkant, want als je rond de voorkant zit, voel je je dichter bij wat er gebeurt. Ik kon het verschil niet geloven dat de stoelen maken. Het zijn de kleine dingen! Als leider, denk je aan al die dingen. Je moet nadenken over wanneer de aanbidding begint, welke liederen ga je doen? Wie gaat die liederen leiden? Als je geen aanbiddingsleider hebt, kun je CD's gebruiken. Op iTunes kun je waarschijnlijk zelfs een kleine afspeellijst maken en die afspelen. Het zal moeilijk zijn voor de Heilige Geest om in te breken, maar hé, het is beter dan niets! Je drukt gewoon op pauze, nou en? Het is beter dan niets, of heb je iemand die gitaar kan spelen? Dat zijn allemaal dingen waar je over na moet denken. Wie gaat de geluidsapparatuur opzetten? Wie gaat de geluidsapparatuur afbreken? Waar bewaar je de geluidsapparatuur? Wat als de school zegt dat je hun zaal niet mag gebruiken om je apparatuur te bewaren? Waar ga je dan je spullen opslaan?

Je moet nadenken over waar de kinderen elkaar gaan ontmoeten? Wie gaat de kinderen lesgeven? Wat gaan ze de kinderen leren? Dat is waarom, als je deel uitmaakt van JoshGen, het is net als, "Phil, help! We hebben een kinderwerker nodig, en we hebben een aanbiddingsleider nodig!", en het is makkelijker, maar als je op jezelf plant, zijn al die dingen voor jou! Je moet bedenken hoe ze gaan werken.

Je moet nadenken over de praktische stappen. Je moet denken, "Financieel, hoe gaan we dit doen? Hoe ga ik leven? Hoeveel salaris heb ik nodig? Hoeveel geld heb ik om me te dragen, voor hoelang?" Nogmaals, er zijn momenten van geloof, en er waren vele momenten toen we plantten dat ik dacht: "God, we zijn zo dood als U niet doorkomt!" Maar je moet nadenken! Je kunt niet zomaar zeggen, "Ik heb mijn baan opgezegd, en ik ga naar Pietermaritzburg om een gemeente te planten." Ga er niet van uit! Tenzij God je heel duidelijk leidt en je een staat van dienst hebt die bewijst dat als je God hoort, Hij ook doorkomt, want ik heb van die kerels ontmoet die zeggen: "God heeft me gezegd mijn baan op te geven!" en als ik dan vraag: "En wat doe je nu?", dan zeggen ze: "Ik leef gewoon door geloof..."

Wacht eens even! De Schrift zegt, "De man die niet wil werken, zal niet eten," dus hoe heeft God je gezegd om niet te werken? Omdat je niets doet! Zit je gewoon thuis te leven door geloof? Je hebt net het Woord van God tegengesproken. Je moet zelf door die dingen heen lopen en mensen door die dingen heen helpen. Je zult die mensen ontmoeten, dat garandeer ik je. Er komt een man naar je toe, "Geweldig nieuws! Ik heb ontslag genomen!" "Geweldig," zeg je, "Heb je nog iets anders?" "Nee," zeggen ze. "Waarom heb je ontslag genomen?", vraag je. "Ik voelde dat ik het nodig had," zeggen ze, "Ik leef nu door geloof." Ik zou denken, "Oh, je bedoelt dat we uiteindelijk voor je moeten betalen omdat je een broeder bent en we je niet kunnen laten verhongeren!"

Dan begint de man te leven door hints. Weet je, ik heb mannen op Facebook zien zeggen, "Ik vertrouw echt op God voor een nieuwe auto!" Serieus? Zet jij dat op Facebook? Je begint nu te leven met hints. Ken je het verschil niet tussen de Heer en Facebook? Voorgangers zijn de ergste! "Vertrouw op God voor een..." Oh mijn hemel, dat is niet iets waar je reclame voor maakt! Laat God in die behoefte voorzien. Zet het niet op Facebook! Je gebruikt de mensen van God alleen maar omdat ze het uit hun gulle hart zouden kunnen doen, en dan ga je zeggen dat het een wonder was! Het was geen wonder, je hebt gewoon de mensen van God gebruikt.

Kun je je eigen putten graven? Dit is een belangrijke, met andere woorden, kun je Jezus voor jezelf vinden? Ik weet nog toen ik voor het eerst gered werd, ik moest naar de gemeente gaan. Het was niet zo dat de Bijbel zegt dat je de samenkomst van de heiligen in de gemeente niet mag missen. Ik kon het me niet veroorloven om een week te missen, want als ik een week miste, zou ik

van God afvallen. Toen ik voor het eerst gered werd, kwam ik uit de drugs. Ik was erg gebroken, ik was gedemoniseerd; ik had demonen uit me geworpen, en toen kwamen ze weer terug in me omdat ik niet wist hoe ik vrij moest blijven, en de bevrijdingscursussen werden niet goed gegeven, dus ik had demonen gedurende het eerste jaar dat ik christen was. Ik was suïcidaal, ik was depressief, ik was ziek de hele tijd; mijn geest voelde alsof het ging! Ik dacht dat ik gek werd! Mijn vrienden hadden het opgegeven, Nicky had een terugval, Joey werd naar het leger gebracht. Dus, het was echt zwaar.

Ik moest naar de gemeente! Eigenlijk voelde ik me alsof ik de hele week onder water gehouden werd. Zondagmorgen liep ik de gemeente binnen met het gevoel dat ik de ergste zondaar op aarde was, dat ik zou sterven! Ik had het gevoel dat ik die week zo erg gezondigd had, en dat had ik waarschijnlijk ook, want ik was erg toegetakeld en gebroken. Dus kwam ik naar de gemeente met een schuldgevoel, gescheiden van God, gebroken, en met het gevoel dat ik helemaal opnieuw gered moest worden. Ik hoorde de preek en het eerste jaar van mijn leven, als de voorganger zei: "Is er hier iemand die Jezus voor de eerste keer wil aannemen?" stak ik een jaar lang elke week mijn hand op! Omdat ik het gevoel had dat ik helemaal opnieuw gered moest worden! Dan voelde ik Gods aanwezigheid, en Hij kwam, en God was heel genadig voor mij. Hij vulde me met Zijn aanwezigheid, en ik voelde Zijn liefde. Het was zo geweldig, en ik reed naar huis met een geweldig gevoel. Dan kwam de maandag, en ik ging terug naar mijn zondige gewoonten, en Zijn aanwezigheid vervaagde in mijn leven. Dat was mijn christelijke wandel! Dus, ik kon het me niet veroorloven om een samenkomst te missen! Als ik niet naar de gemeente ging, zou ik sterven! Ik wist het. Ik zou naar de gemeente liften; ik zou naar de gemeente lopen, het kon me niet schelen, ik zou het niet gaan missen.

Het punt is echter dat ik ergens moest leren hoe ik mijn eigen putten moest graven! Met andere woorden, ik moest leren hoe ik Jezus kon vinden zonder anderen nodig te hebben om mij te helpen. Als leider moet ik niet alleen de bron vinden; ik moet ook een bron voor anderen worden, omdat anderen nu uit mijn relatie met Jezus zullen drinken. Dus, als leider, moet je het vermogen vinden om je eigen putten te graven. Je zult merken dat bepaalde mensen je verfrissen; als je bij hen bent, is het alsof je drinkt in de aanwezigheid van God. Het is net als wanneer je met Mervis bent, en hij haalt zijn gitaar tevoorschijn waar hij ook is, en je drinkt gewoon Gods aanwezigheid in.

Ik luister naar sommige leraren en ik zou tegen hen willen zeggen: "Ik wou dat ik je kon verkleinen en je uit mijn zak kon nemen telkens als ik een opkikkertje nodig had, en gewoon vijf minuten naar je kon luisteren en me zo verfrist voelen!" Weet je, je hebt van die mensen. Ze peppen je gewoon op! Het is alsof het geloof komt door alleen maar naar hen te luisteren. Maar het ding is, als een leider, moet je dat soort persoon worden! Je moet de oppepper in Jezus vinden, en de mensen zullen uit jou putten. Ze zullen putten uit het leven van

God in jou, en dus moet je in staat zijn om Jezus te vinden; tot het punt waar, als er geen gemeente is; als er niemand is; als de wereld uit elkaar valt, je water kunt vinden! Dat is een essentieel iets voor een gemeentepanter. Je moet in staat zijn om dat water te vinden; je moet in staat zijn om Gods aanwezigheid te vinden, Zijn leven. Je moet in staat zijn om Jezus aan te boren tot het punt waar Zijn Geest begint te bewegen.

Als je dit kunt doen, zullen mensen tot je aangetrokken worden; ze kunnen niet anders. Iedereen weet wat levend water is, hoe het is als je levend water proeft. Het is alsof je je hele leven dorst hebt gehad, en opeens mag je proeven hoe water is. Het is zo bevrijdend! Dus, stroomt er levend water uit jou? Worden mensen verliefd op Jezus als ze bij jou zijn? Voelen ze het leven van God vrij uit je stromen? Voelen ze zich bemoedigd en gesterkt, door de Heilige Geest, in hun geloof wanneer je bidt? Is er een gevoel van de aanwezigheid van God als jij er bent? Dat zijn heel belangrijke dingen. Mensen komen omdat u, in de geheime plaats, dit met God uitwandelt. God eert onze geheime plaats, maar je moet die vinden, want als je dat niet kunt vinden en je bent daar buiten, dan stopt de verantwoordelijkheid bij jou! Wat ga je ze geven als je Jezus niet hebt, weet je? Je bent niet genoeg. Het maakt niet uit hoe goed je eruit ziet, je bent niet genoeg. Het is Jezus die ze moeten vinden en proeven. Dus, je moet Jezus vinden. Jezus sprak over stromen van levend water die uit jou vloeien. De rivier moet op de een of andere manier uit jou stromen, en als je die rivier kunt vinden en Jezus kunt aanboren en Hem kunt laten stromen, hoe dan ook, Hij stroomt door jou; dan zullen de mensen komen. Het is alsof er een droogte is in het land, en de mensen zullen je vinden als je dat water hebt. Het is verbazingwekkend!

Hier is nog een belangrijk punt, zijn jij en je vrouw een team? Als je huis verdeeld is; als je de hele tijd ruzie maakt; als zij het niet met je eens is en je sleept haar de hele tijd met je mee, dan ga je het moeilijk krijgen. Je moet die strijd thuis winnen. Je moet je vrouw aan je zijde hebben staan en zeggen: "Ik sta achter je, mijn liefste! We zijn een team. Ik sta achter je. Ik zal alles doen wat nodig is, we zitten hier samen in." Het is zo belangrijk! Als je niet getrouwd bent, wees dan voorzichtig met wie je trouwt! Als je met de verkeerde trouwt, kan je het allemaal weggooien! Serieus, wees heel voorzichtig met wie je trouwt! Ik wilde een vrouw vinden die God vreesde en als ik zeg "God vreesde", dan wilde ik eigenlijk iemand die bang was voor God. Ik wilde een vrouw die van God hield, maar die ook bang was voor God. Emsie zou dit zeggen, als ze niet bang voor God was geweest, zou ze ons huwelijk hebben verwoest. Het was haar angst voor God die ons huwelijk redde. Op een gegeven moment realiseerde zij zich dat zij verantwoordelijk zou zijn voor de vernietiging van ons huwelijk als zij niet zou stoppen met wat zij deed. Toen ze dat besepte, kreeg ze berouw vanwege haar angst voor God. Als zij de vrees voor de Heer niet had, zou ik vandaag gescheiden zijn. Hoe hard ik ook mijn best zou hebben gedaan, ik zou niet in de bediening zijn als zij God niet vreesde en ik weet niet waar zij zelf zou zijn.

Wees verstandig. Je moet de ouderen laten praten met de persoon die je overweegt te trouwen. Je moet weten of deze man of meisje een goede keuze voor je zal zijn. Je moet weten dat jij een goede keuze bent voor hen! Als je vrouw en jij geen team zijn, en je bent getrouwd, dan moet je dat uitpraten! Je moet haar leiden als een echtgenoot en misschien gaf God je een moeilijke vrouw om je te leren hoe je moet leiden! Serieus, soms geeft God ons moeilijke vrouwen om ons te leren hoe we moeten leiden, ze zal je niet laten weggelaten met haar slecht te leiden. Als je haar niet goed leidt, eet ze je op als ontbijt! Je moet leren om je vrouw goed te leiden! Als jij de vrouw bent, wees dan aardig! Het is moeilijk om te leiden; maak het hem gemakkelijk. Hij doet z'n best, vooral als je kunt zien dat hij z'n best doet. Man, soms moet je gewoon toegeven als je ziet dat hij zijn best doet. Zeg gewoon, "Oké, mijn lief, ik ga met je mee. Je verpest het allemaal, maar schat, ik ga met je mee!" Geef hem een beetje vertrouwen, zodat hij voelt, "Hé, ik kan dit!" Het is een principe in het Koninkrijk van God. Wanneer je tot God komt, en je beseft wie je bent, en je ziet jezelf zoals Hij je ziet, in Zijn genade, dan is dat ongelooflijk bedwelmend. Je denkt, "God, ik ben een loser!" Dan zegt Hij, "Maar je bent mijn zoon." Je denkt onmiddellijk, "Maar ik ben de liefde niet waard," en Hij zegt, "Maar ik houd van je." Je denkt, "Heer, ik ben een wrak! Ik heb mijn leven verpest met drugs. Ik heb geen hersenen meer, weet je! Geef me wijsheid!" God zegt: "Maar Andrew, Ik ga juist de dwaze, gebroken dingen gebruiken om de vermeende wijsheid van de wijzen te vernietigen! Ik wil jou gebruiken!"

God roept dingen in je naar boven die er daarvoor niet eens waren, het is bedwelmend! Het is ongelooflijk. Op de een of andere manier geeft het je kracht! Je begint te geloven, "Met God, kan ik dit doen! Met God, kan ik over uitdagingen klimmen. Ik kan er overheen springen, met God!" God geeft ons kracht door in ons te geloven, en te zeggen, "Je kunt het!" Zelfs als je weet dat je het niet kunt, en soms denk ik dat vrouwen dit principe in God niet begrijpen! Luister, als je hem de hele tijd vertelt wat hij verkeerd doet, dan zaai je in en voeg je toe aan die zwakheden. Uiteindelijk, als hij gelooft dat hij een loser is, zal hij een loser zijn! Als je hem de hele tijd vertelt wat hij fout doet, blijft hij het fout doen. Soms moet Gods liefde het gewoon bedekken. Je moet hem gewoon in liefde bedekken en in hem geloven, maar door geloof! Liefde vertrouwt altijd. Je moet zeggen, "Ik geloof in jou, schat. God gaf jou aan mij, en Hij gaf mij aan jou. Ik ben bij jullie, lieverds." Als hij het verknoeit, dan moet je de gemeente planten je hoeft het hem niet te vertellen, hij zal het weten als hij het verknald heeft. Je hoeft niets te zeggen, houd gewoon van hem. Zeg, "Schat, ik geloof nog steeds in je!"

Luister, je zult je man kracht geven op een manier waar je nog nooit van gedroomd hebt! Hij zal de man worden waarvan je altijd gedroomd hebt dat hij zou zijn. Jij hebt die kracht in je! God heeft je een ongelooflijk vermogen gegeven als vrouw, als hulp, om naast hem te staan en hem te helpen, niet om hem te hinderen. Soms, als je helpt, moet je er gewoon zijn en zeggen:

"Schat, ik ben bij je. Ik geloof in je!" Misschien gelooft niemand anders in hem; vertel hem dat niet, hij weet dat al. Zeg gewoon, "Ik geef niets om hen. Ik geloof in jou!"

De Bijbel zegt dat als iemand valt, het mooi is als er iemand is om hem op te rapen. Heel vaak in de bediening, zul je elkaar oprapen. Er zijn vele momenten geweest dat Emsie's geloof mij heeft gedragen waar ik geen geloof had. Ik dacht, "Lieve God, hier komen we niet doorheen! We zijn zo dood! Serieus, we zijn zo dood!", en zij zegt dan, "Schat, God gaat dit redden!" Ik zou nog steeds denken, "Je bent zo naïef. Je hebt geen idee hoe slecht de situatie is. Ik wil je niet eens vertellen hoe slecht het is, weet je." Het enige wat ze zegt is, "Schat, we komen hier wel doorheen!" Haar geloof heeft me door deze tijden heen gedragen; God was met ons, elke keer! Je moet met elkaar werken. Je moet elkaar helpen, met elkaar meelopen. Weet je, in sommige opzichten, ben jij, als vrouw, zijn eerste volgeling. Dus wees een goede volgeling voor hem! Man, steun hem; geloof in hem! Hij is niet perfect, maar hij is degene die God aan jou gaf, om te helpen! Dat is jouw taak, jij bent zijn hulp. Je bent er eigenlijk niet om je eigen carrière te hebben, je eigen leven; je bent zijn hulp. Dus, help hem, en je zult je eigen bestemming vinden!

Luister, dames, ik weet dat het moeilijk is. Ik weet dat je soms denkt, "Lieve God, als ik geweten had waar ik mee trouwde..." Maar hij is degene die God je gegeven heeft! De bijbel zegt, "...wat God samenstelde..." Hij heeft je samengebracht! Hij wist wat Hij aan het doen was! Mannen, als je een lastige vrouw hebt, misschien gelooft God wel in jou, en dat je tot meer in staat bent, in termen van leiding geven, dan je beseft. Misschien ben je lui, en laat ze je daar niet mee weggemen. Je moet opstaan en beginnen te leiden en lief te hebben; begin dingen te doen die niet natuurlijk voor je zijn; als je het niet met haar kunt doen, zul je het nooit doen met de mensen in de gemeente.

Misschien moet je als echtgenote daar komen en in een totale loser gaan geloven, zoals God in jou geloofde! Dat kan je, je kan kiezen om in hem te geloven. Je kan zeggen, "Lieverd, ik geloof in jou! Ik geloof in de God die in jou is! Ik geloof dat jij de man bent! Jij bent mijn man. God heeft mij bij jou geplaatst. Samen gaan we dit doen! We gaan dit goed doen! Ik sta achter jullie, lieverds." Oh, mijn hemel, om dat te hebben!

Ik eindig met het volgende: in een enquête onder echtgenoten en echtgenotes werd de echtgenotes de vraag gesteld: "Wat wil je meer dan wat ook van je echtgenoot?" Ongeveer 90% van de vrouwen zei: "Ik moet weten dat er van me gehouden wordt." Vervolgens vroegen zij de echtgenoten: "Wat wil jij van je vrouw weten?" Ongeveer 90% van de echtgenoten moesten geloven dat hun vrouw hen respecteert. Dat is verbazingwekkend! Het is hoe God ons bedraadt heeft! Vrouwen moeten geliefd zijn, en mannen moeten gerespecteerd worden. Dus mannen, heb uw vrouwen lief en vrouwen, onderwerp u aan uw man. Respecteer hem en eer hem in de Heer, dat is wat

de Bijbel zegt. Vrouwen, eer en onderwerp je aan je man. Onderwerp je aan hem, volg hem, en je zult versteld staan van wat hij wordt! Maar dat alles gebeurt in de geheime plaats. Als je het goed hebt op de geheime plaats, met Jezus, zul je als koppel een doorbraak vinden in hen die je leidt!

Meer info

Als deze bron u heeft aangemoedigd en u toegang wilt krijgen tot meer van onze bronnen of als u meer over ons wilt weten, bezoek dan een van de onderstaande platforms:

- - Website : www.four12global.com
- - Facebook : www.facebook.com/four12global
- - Instagram : @four12global
- - YouTube : <https://www.youtube.com/user/four12global>
- - Twitter : @Four12Global